

INTERNATIONAL BESTSELLER

The background of the cover features a dramatic sunset or sunrise over a city skyline. Six fighter jets are flying in a loose formation across the upper half of the image. The sky is a mix of orange, red, and dark tones, with some light rays emanating from behind the jets. The city below is silhouetted against the bright horizon, with some lights visible.

MOSSAD

*The Greatest Missions of
the Israeli Secret Service*

MICHAEL BAR-ZOHAR
NISSIM MISHAL

922 x 1403

THE MOSSAD

မာတိကာ

=====

၁။ နိဒါန်း

၂။ အီဆာ ၂ယောက်

၃။ အိုက်ခမန်းကို ပြန်ပေးဆွဲခြင်း

၄။ ဂျိုဆဲလ်

၅။ ခြောက်ရက် စစ်ပွဲ

၆။ **MIG-21** တိုက်လေယာဉ်ကို ခိုးယူခြင်း

၇။ (Eli Cohen) အလီကိုဟင် (သို့မဟုတ်) သူလျှိုထိပ်သီး

... အလီကိုဟင် အပိုင်း(၂)

... အလီကိုဟင် အပိုင်း(၃)

... အလီကိုဟင် အပိုင်း(၄)

... အလီကိုဟင် အပိုင်း(၅)

၈။ (Wolfgang Lotz) ဂွမ်ဂန်းလော့ဇ်

... ဂွမ်ဂန်းလော့ဇ် အပိုင်း(၂)

၉။ ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ခြင်း

၁၀။ အီဆာဟာရယ်၏ ကျဆုံးခန်း

၁၁။ ပိတ်ဆို့မှုကို တိုက်ခိုက်ခြင်း

၁၂။ (Cherbourg) ချာဘိုးမှ ခိုးသင်္ဘောများ

၁၃။ စက္ကူလေယာဉ်ပျံများ

၁၄။ အစွရေးနိုင်ငံကို ထောက်လှမ်းခဲ့သော သူလျှိုများ

၁၅။ ဘင်ဂူရီယန်၏ သူငယ်ချင်း အစွရေးဘီးယား

၁၆။ အခေါင်းထဲမှ သူလျှို

၁၇။ ကိုယ်ပျောက် သူလျှိုများ

၁၈။ ၁၉၇၃ ခုနှစ် နှစ်သစ်ကူး စစ်ပွဲ

၁၉။ နိဂုံးချုပ်

သပြေ စာတည်းချုပ်မှူး၏ အမှာစာ

သင်္ကြန်မတိုင်မီ တစ်ရက် ကျွန်တော်၏ ရုံးခန်း အလုပ်စားပွဲတွင် ကျွန်တော် အလုပ်လုပ်နေစဉ် တင်နွယ်မောင် ဆိုသူ ရောက်ရှိလာပြီးလျှင် သူသည် ကျွန်တော်၏ တပည့်တစ်ဦးဖြစ်သူ မောင်စိန်ဝင်းနှင့် ညီအစ်ကိုဝမ်းကွဲတော်စပ်ကြောင်း၊ သူ ယခု မြန်မာ့သတင်းစဉ် (နိုင်ငံခြားသတင်း)တွင် အယ်ဒီတာ တစ်ဦးအဖြစ် အမှုထမ်းလျက်ရှိကြောင်း ပြောဆိုပြီး သူ့ကိုယ်သူ မိတ်ဆက်လေသည်။ ကျွန်တော်ကလည်း သူ၏ မိတ်ဆက်မှုကို အသိအမှတ်ပြု လက်ခံပြီး သူ့လာရင်းကိစ္စကို မေးမြန်းမိသည်။

ဤတွင် သူက သူသည် နိုင်ငံခြားသို့ သွားရောက်၍ သတင်းစာပညာ သင်ယူပြီးနောက် မကြာခင်ကမှ မြန်မာပြည်သို့ ပြန်လည် ရောက်ရှိခဲ့ကြောင်း၊ သူ နိုင်ငံခြား၌ သင်တန်းတက်နေစဉ် နိုင်ငံခြားတွင် နာမည်ကြီးပြီး ရှားပါးလှသော စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ဖတ်ရသဖြင့် ထိုစာအုပ်အား မရမက ရှာဖွေဝယ်ယူခဲ့ပြီး ယခုအခါ အစအဆုံး ဘာသာပြန်ပြီးလျှင် စာပေတိုက် တစ်တိုက်၏ အမည်ဖြင့် စာပေစိစစ်ရေးသို့ တင်ပြခဲ့ရာ ထုတ်ဝေရန် ခွင့်ပြုမိန့်ရရှိပြီးကာမှ ယင်းစာပေတိုက်မှ မထုတ်နိုင်တော့ကြောင်း ပြောကာ စာမူကို ပြန်ပေးသဖြင့် တခြားစာပေတိုက် တစ်ခုသို့ သွားရောက် ပြသခဲ့ကြောင်း၊ ယင်းကဲ့သို့ ပြသရာတွင်လည်း ယင်းစာပေတိုက်မှ ဖတ်၍ပင် မကြည့်ဘဲ မထုတ်နိုင်ကြောင်း ပြောလိုက်သဖြင့် ယခုကဲ့သို့ ကျွန်တော့်ထံသို့ ရောက်ရှိလာခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဗိုလ်မှူးကြီး စိတ်ဝင်စားပါက ထုတ်ဝေရန် တင်ပြလေသည်။

ကျွန်တော်သည် သူ၏ စကားကို နားထောင်ပြီး တခြားစာပေတိုက်များက မထုတ်ဘဲ ငြင်းပယ်လိုက်သောကြောင့် ကျွန်တော့်ထံ ရောက်လာခြင်းသာ ဖြစ်သဖြင့် ပထမတွင် သူ့အား ကျွန်တော် စိတ်ပျက်မိလေသည်။ ကျွန်တော့်တွင်လည်း စာပေစိစစ်ရေးမှ ခွင့်ပြုထားသော စာအုပ်(၃)အုပ်က ဆက်တိုက် ထုတ်စရာ ရှိနေသည်။ သပြေနှင့်သိပ္ပံမဂ္ဂဇင်း (၂)ခု၏ လစဉ်ထုတ်လုပ်ရေး အလုပ်ကလည်း မသေးငယ်လှသဖြင့် အခြားစာပေတိုက်များ နည်းတူ လောလောဆယ် ကျွန်တော်၏ သပြေစာပေတိုက်မှလည်း ထုတ်ဝေနိုင်မည် မဟုတ်ကြောင်း ငြင်းဆိုရန် စိတ်ကူးလိုက်စဉ်တွင်... တင်နွယ်မောင်က သူ၏ လက်ဆွဲအိတ်အတွင်းမှ စာအုပ်တစ်အုပ် ထုတ်ယူပြီးနောက် “ကျွန်တော် ဘာသာပြန်ထားတဲ့ စာအုပ်ဟာ ဒီစာအုပ်ပါပဲ ဗိုလ်မှူး” ဟု ပြောပြောဆိုဆို ကျွန်တော့်အား

လှမ်း၍ ပေးလာသဖြင့် ကျွန်တော် စိတ်မပါတာဖြင့် ယူ၍ ကြည့်လိုက်ရာတွင် MOSSAD စာအုပ်အမည်က အကြောင်းအရာကား ISRAEL'S SECRET INTELLIGENCE SERVICE INSIDE STROIES ကျွန်တော်၏ မျက်လုံးအစုံသည် ထိုစာအုပ်ပေါ်မှ တော်တော်နှင့် ခွာ၍ မရတော့။ မော့ဆက်ဟူသည်ကား အစွရေးထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ကြီး၏ အမည်။ ထိုအစွရေးထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ကြီးဖြစ်သော မော့ဆက်သည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် အမေရိကန် CIA ၊ ရုရှား KGB တည်းဟူသော ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ကြီးများကဲ့သို့ အစွမ်းထက်သော အဖွဲ့ကြီးဖြစ်သည်။ အချို့နေရာများတွင် သူကပင် သာသယောင် ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်သည် တပ်မတော်၌ နှစ်ပေါင်း(၃၂)နှစ်ခန့် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သူဖြစ်ပြီး နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်များသို့လည်း သွားဖူး ရောက်ဖူးကာ စစ်သံမှူးကြီးအဖြစ်လည်း ထိုင်းနိုင်ငံ ဘန်ကောက်မြို့၌ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ဖူးသူ ဖြစ်သောကြောင့် မော့ဆက်အကြောင်းကို အတော်အသင့် ကြားဖူးနားဝ ရှိနေသည်။ အထူးသဖြင့် ဘန်ကောက်တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့စဉ်က အစွရေးစစ်သံမှူးနှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးခဲ့သဖြင့် သူနှင့် စကားလက်ဆုံကျတိုင်း မော့ဆက်အကြောင်းသည် အဆိုးသော်လည်းကောင်း အကောင်းသော်လည်းကောင်း ပါလာတတ်လေသည်။ အစွရေး (သို့မဟုတ်) ဂျူးလူမျိုးတို့သည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် ဉာဏ်အထက်မြက်ဆုံး လူမျိုးတစ်မျိုးအဖြစ် ကမ္ဘာက အသိအမှတ်ပြုထားကြသည်။ အမေရိကန်တိုင်းပြည်တွင် သန်းကြွယ်သူဌေးဟုဆိုလျှင် လူ၏ အမည်ကိုသာ မေး၊

လူမျိုးကို မေးစရာမလို၊ လူမျိုးကတော့ ဂျူး ဖြစ်သည်ဟု ဆိုစမှတ်ပြုသည်။ အစွရေးနိုင်ငံ ဆိုသည်မှာလည်း အရှေ့အလယ်ပိုင်း၌ ရန်သူ အာရပ်နိုင်ငံများကြားတွင် ညှပ်နေသည့် လူဦးရေ (၃)သန်းခန့်ရှိ ပီစီကွေး နိုင်ငံလေး တစ်နိုင်ငံမျှသာ ဖြစ်သည်။

နိုင်ငံသေးသော်လည်း သူ၏ စွမ်းဆောင်ချက်များက မသေးငယ်လှ။ ကမ္ဘာက အံ့ဩလောက်အောင် တုန်လှုပ်သွားလောက်အောင် အစွမ်းထက်ထက်လှပေသည်။ မိမိ၏ လူမျိုးများ ငြိမ်းချမ်းစွာ အသက်ရှင်ရပ်တည်နိုင်ရေးအတွက် အစွရေးဟူသော နိုင်ငံငယ် ကမ္ဘာမြေပုံပေါ်မှ မပျောက်ပျက်ရေးအတွက် သူတို့၏ စွမ်းဆောင်ချက်များကို ကမ္ဘာ့နိုင်ငံများက တရားသည်ဟု ပြောပြော၊ မတရားသည်ဟုပင် ဆိုဆို အစွရေးတို့ဖို့ကတော့ တရားသည်ပင် ဖြစ်သည်။ သူတို့၏ လုပ်ဆောင်ချက်များသည် ကမ္ဘာစာနယ်ဇင်းများ၌ တစ်ရက်မပြတ် နိစ္စရူဝ ကျွန်တော်တို့ ဖတ်ရှုနေကြရသည်သာ ဖြစ်သည်။ ဤကဲ့သို့ အစွရေးနိုင်ငံ၏ စွမ်းဆောင်ချက်များသည် မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးနှင့် တစ်နည်းမဟုတ် တစ်နည်း ပတ်သက်နေသည်။ ဝေးဝေးကြည့်စရာမလို၊ မကြာမီက အီရတ်နိုင်ငံ အဏုမြူဓာတ်ပေါင်းဖိုကို ရန်သူအာရပ်နိုင်ငံများ၏ ရေဒါများကို လှည့်စားပြီးလျှင် အစွရေးလေတပ်မှ သွားရောက် ဗုံးကြဲဖျက်ဆီးနိုင်ခဲ့ခြင်းမှာ မော့ဆက်၏ လက်ရာပင် ဖြစ်သည်။ ဤမျှ အစွမ်းထက်သော အဖွဲ့ကြီး၏ အတွင်းရေးများကို ရေးသားထားသည့် စာအုပ်အပေါ်တွင် ကျွန်တော် စိတ်ဝင်စားသွားသည်မှာ မဆန်းလှ။ ကျွန်တော်ကိုယ်၌ကလည်း အတော်အသင့် မော့ဆက်နှင့် ရင်းနှီးနေသူ ဖြစ်သည်။ သို့အတွက်ကြောင့် တင်နွယ်မောင်၏ မော့ဆက်အား ကျွန်တော် ထုတ်ဝေရန် စိတ်ထဲတွင် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

သို့သော် သူ့အား ကျွန်တော် ထုတ်ဝေမည်ဟု ယတိပြတ် မပြောလိုက်ပါ။ ဘာသာပြန်စာမူနှင့် မူရင်းစာအုပ်အား ထားခဲ့ရန်နှင့် ကျွန်တော် ဖတ်ကြည့်ပြီးမှ အဖြေပေးပါမည်၊ သင်္ကြန်ပြီးလျှင် ပြန်လာခဲ့ပါဟု ပြောလိုက်သည်။

သင်္ကြန်ရက်(၃)ရက်လုံးလုံး ကျွန်တော် ဘယ်မှ မသွားဖြစ်တော့ပါ။ မော့ဆက် စာအုပ်မူရင်းနှင့် ဘာသာပြန်စာမူတို့နှင့်သာ အချိန်ကုန်သွားလေသည်။ မူရင်းစာအုပ်ကလည်း ကောင်း၊ ဘာသာပြန်သူ တင်နွယ်မောင်၏ အရေးအသားကလည်း ကောင်းလှသဖြင့် ဖတ်ရသူ ကျွန်တော့်အဖို့ ထမင်းမေ့ ဟင်းမေ့ပင် ဖြစ်လေတော့သည်။

တကယ့်အဖြစ်အပျက်များသည် စိတ်ကူးယဉ်ထက် ဆန်းကျယ်သည်ဆိုသည့် စကားသည် မှန်၏။ မော့ဆက်စာအုပ်တွင် ပါဝင်သော အခန်းတိုင်းသည် တကယ့်အဖြစ်အပျက်များသာလျှင် ဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာပေါ်တွင် မဖြစ်နိုင်သော အရာဟူ၍ မော့ဆက်တွင် မရှိ၊ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲတွင် မဖြစ်နိုင်ဟု ထင်ရသော ကိစ္စများကို မော့ဆက်က ဖြစ်အောင် စွမ်းဆောင်ပြသွားလေသည်။

မော့ဆက်စာအုပ်ထဲတွင် ပါဝင်သော အခန်းများထဲတွင် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်းက ဂျူးသိန်းပေါင်းများစွာကို သတ်ပစ်ခဲ့သော ဂျာမန်လူမျိုး အိုက်ခမန်းကို ကမ္ဘာအနှံ့ မရအရ ရှာဖွေဖမ်းဆီး ပြန်ပေးဆွဲကာ အစွရေးနိုင်ငံ၌ ခုံရုံးတင် စစ်ဆေးခန်း၊ အာရပ်-အစွရေး (၆)ရက်စစ်ပွဲ၊ ချာဘိုးဒိုးသင်္ဘောများ ပြင်သစ်နိုင်ငံမှာ ခိုးထုတ်ခန်းတို့သည် မြန်မာ စာဖတ်ပရိသတ်များအဖို့ သတင်းစာများနှင့် အခြားစာအုပ်စာတမ်းများမှ အတော်အသင့် ဖတ်ရှုရင်းနှီးမှု ရှိပြီးသားဖြစ်သည်။ ဤရင်းနှီးမှု သိထားမှုအား ဤစာအုပ်က ထပ်မံ၍ မသိသေးသော အချက်များကို ဖြည့်စွမ်းပေးမည် ဖြစ်သည်။ အခြားအခန်းများသည် ကျွန်တော် မသိသေးသော အခန်းများ ဖြစ်သည်။ ဥပမာ... အလီကိုဟင်အကြောင်း၊ အလီကိုဟင် ဆိုသည်မှာ မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီး၏ အတော်ဆုံး ထိပ်သီးသူလျှိုများထဲမှ တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ သူ့အား (၂၀)ရာစု၏ အကြီးဆုံး အတော်ဆုံး သူလျှိုဟု တင်စားခေါ်ဝေါ်ကြသည်။ ဤကဲ့သို့ တင်စားခေါ်ဝေါ်နိုင်လောက်အောင်လည်း သူသည် အစွမ်းထက်သည်။ အစွရေးနိုင်ငံကို အမုန်းတီးဆုံး အာရပ်တစ်နိုင်ငံဖြစ်သော ဆီးရီးယားနိုင်ငံတွင် (၈)နှစ်လုံးလုံး ဆီးရီးယား ထောက်လှမ်းရေးများ၏ မျက်စိအောက်တွင် မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးအတွက် သူလျှိုလုပ်ငန်းများ လုပ်ပေးခဲ့ရာတွင် ဆီးရီးယား အစိုးရအဖွဲ့အတွင်း၌ ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး အဆင့်ထိ ဖြစ်လုနီးပါး သူ၏ စွမ်းဆောင်ချက်သည် အစွမ်းထက်ခဲ့လေသည်။ အလီကိုဟင်သည်

အီဂျစ်နိုင်ငံတွင် မွေးဖွားသော ဂျူးလူမျိုးဖြစ်သည်။ ငယ်စဉ်ကပင် ဒုက္ခသည်အဖြစ် အလုပ်တစ်ခုကို မဖြစ်မနေ ဖွဲ့စည်းကြီးစွာဖြင့် လုပ်ဆောင်တတ်သည်။ ရဲရင့်သည်၊ သတ္တိရှိသည်၊ ဉာဏ်ထက်မြက်သည်၊ လျှို့ဝှက်သိပ်သည်းသည်။ တိုင်းပြည်နှင့် လူမျိုးအပေါ်တွင် အသက်ပေးချစ်မြတ်နိုးသူဖြစ်သည်။ သို့အတွက်ကြောင့်လည်း ဆီးရီးယားအစိုးရက သူ့ကို ဖမ်းမိသွားပြီး သေဒဏ်ပေးသောအခါတွင် သူ၏ အသက်ကို ချမ်းသာပေးရန် သာသနာပိုင် ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးနှင့်တကွ ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်မှ သမ္မတများ၊ ဝန်ကြီးချုပ်များနှင့် နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်များက ဝိုင်းဝန်း မေတ္တာရပ်ခံခဲ့ကြသည်။

အစ္စရေးအစိုးရကလည်း သူ့တို့ ဖမ်းဆီးထားခဲ့သော ဆီးရီးယားသို့ပန်း အားလုံးဖြင့် အလီကိုဟင်အား လဲလှယ်ရန် ကြိုးပမ်းခဲ့သည်။ သို့သော် ဆီးရီးယားအစိုးရသည် သူတို့၏ မျက်ခုံးပေါ်၌ (၈)နှစ်လုံးလုံး စကြိုလျှောက်ခဲ့သော အလီကိုဟင်အား ချမ်းသာ မပေးခဲ့ပါချေ။ ဤမော့ဆက်စာအုပ်တွင် အလီကိုဟင်၏ အခန်းသည် အဓိကအခန်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဤအခန်းကို ဖတ်ရသည်မှာ စိတ်လှုပ်ရှားဖွယ်၊ အတုယူဖွယ်၊ လွမ်းမောဖွယ်တို့နှင့် ပြည့်နှက်နေလေသည်။

ဤမော့ဆက် မူရင်းစာအုပ်အား ကမ္ဘာကျော်သတင်းစာဆရာ(၃)ဦးက စုပေါင်းရေးသားခြင်း ဖြစ်သည်။ ယင်းသတင်းစာဆရာ (၃)ဦးမှာ **Dennis Eisenberg** (ဒင်းနစ်စ် အိုင်ဆင်ဘတ်ဂျ်)၊ အင်္ဂလိပ်လူမျိုး သတင်းစာဆရာ **Daily Herald** သတင်းစာ၏ ပြည်ပသတင်းထောက် **Uri Dan** (ယူရီဒန်း)၊ အစ္စရေးလူမျိုး သတင်းစာဆရာ အစ္စရေးနိုင်ငံ၏ အကြီးဆုံး သတင်းစာဖြစ်သော Maariv သတင်းစာတွင် သတင်းစာဆရာ ဖြစ်ခဲ့သည်။ (အလီလန်းဒေါ) **Eli Landau** အစ္စရေးသတင်းစာဆရာ၊ **MAARIV** သတင်းစာ၏ စစ်သတင်းထောက်တို့ ဖြစ်သည်။

ကမ္ဘာ့သတင်းစာသမား(၃)ဦး စုပေါင်းရေးသားထားသော ဤကမ္ဘာကျော်စာအုပ် “မော့ဆက်”အား မြန်မာ့သတင်းစာသမားဖြစ်သူ တင်နွယ်မောင်က မူရင်းမပျက် ဘာသာပြန် ရေးသားထားခြင်း ဖြစ်သည်။

စာရှုသူသည် ဤ မော့ဆက် စာအုပ်အား ဖတ်နေစဉ် ဖတ်ပြီးလျှင် မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးတွင် ပါဝင်ကြသော အစ္စရေးသူရဲကောင်းများကဲ့သို့ မိမိတို့သည်လည်း မိမိနိုင်ငံနှင့် လူမျိုးအပေါ် ချစ်မြတ်နိုးစိတ်၊ မိမိနိုင်ငံအတွက် စွန့်စားလိုစိတ်များ တဖွားဖွား ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်ဟုဆိုလျှင် ဤ “မော့ဆက်” စာအုပ်အား ကျွန်တော်အပင်ပန်းခံ ထုတ်ဝေခြင်း၏ အကျိုးအမြတ်ပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။ ဤအကျိုးအမြတ်ထက် အခြားအကျိုးအမြတ် ကျွန်တော့်အတွက် မလိုတော့ပါ။ ။

အောင်ဇေယျတု သပြေနှင့်...
မှူးသပြေ
သပြေတေးမဂ္ဂဇင်းစာတည်းချုပ်
(ဗိုလ်မှူးကြီး အငြိမ်းစား)

ဘာသာပြန်သူ၏ အမှာ

၁၉၇၉ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ကျွန်တော် နိုင်ငံတော်အစိုးရ ပညာတော်သင်အဖြစ် ပြည်ပသို့ ရောက်နေစဉ် စာအုပ်တစ်အုပ် ဝယ်ယူခဲ့ပါသည်။ ဩစတေးလျနိုင်ငံ သတင်းစာဆရာအသင်း၏ ဖိတ်ကြားချက်အရ ကျွန်တော်တို့ သင်တန်းသားတွေ အသင်းတည်ရာဌာနသို့ သွားရောက်လေ့လာကြရပါသည်။

ထိုအဆောက်အအုံ၏ အဝင်ဝ ကြော်ငြာသင်ပုန်းတစ်ခုပေါ်တွင် သတင်းစာဆရာများအတွက် စာအုပ်များ ကြေညာပေးထားပါသည်။ စာအုပ်တစ်အုပ်၏ အပေါ်မျက်နှာဖုံးကို တွယ်အပ်နှင့်ထိုးကာ ပြထားလေသည်။

ကျွန်တော်က ဩစတေးလျ သတင်းစာဆရာအသင်း အတွင်းရေးမှူး မစ္စတာ ကရော့စ်လင်းကို ယင်းစာအုပ် ဝယ်၍ ရနိုင်ပါသလားဟု မေးကြည့်သောအခါ ဝယ်၍ရနိုင်ကြောင်းပင် ခပ်ပေါ့ပေါ့ ပြန်ပြောခဲ့သည်။

သို့သော် ဩစတေးလျနိုင်ငံတွင် ကျွန်တော် သတင်းစာပညာ သင်တန်းတက်နေစဉ် ရောက်သည့်နေရာတိုင်းရှိ စာအုပ်ဆိုင်တိုင်းတွင် မေးကြည့်ခဲ့သော်လည်း “ကုန်ပြီ” ဟူသော အဖြေကိုသာ ရခဲ့ပါသည်။ (၂)လနီးပါး စာအုပ်ဆိုင်များသို့ သွားရောက်ရှာဖွေခဲ့သော်လည်း မော့၍ ပြန်ခဲ့ရပါသည်။

ယင်းစာအုပ်သည် ကောင်းလွန်း၍ ကုန်သွားခြင်း ဖြစ်မည်လော၊ သို့မဟုတ် ထုတ်ဝေပြီးသည်မှာ အချိန်အနည်းငယ် ကြာသွားသဖြင့် စာအုပ်လက်ကျန် မရှိတော့ခြင်း ဖြစ်မည်လောဟူ၍ ကျွန်တော် အမျိုးမျိုး တွေးတောနေမိသည်။ မည်သို့ပင်ဆိုစေ ယင်းစာအုပ်ကို ကျွန်တော် အလွန်ဖတ်ချင်နေမိပါသည်။

ကံအားလျော်စွာ ဆဒ်ဒနီမြို့၏ မြို့လယ်တစ်နေရာတွင် အပြောချိုချိုနှင့် အပျိုချောလေးများ ရောင်းနေသော စာအုပ်ဆိုင်ကြီးတစ်ခုသို့ ကျွန်တော် ရောက်သွားခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော် လိုချင်သော စာအုပ်ကို မေးကြည့်သောအခါ အပြောချိုသူကလေးက ကုန်သွားပါပြီဟု ပြန်ပြောလေသည်။ ကျွန်တော်က တော်တော် စိတ်ပျက်သွားသည့် လေသံနှင့် “အေးဗျာ ဒီစာအုပ် ကျွန်တော် လိုက်မေးနေတာ ကြာပြီ၊ မရှိတာနဲ့ ကုန်တာနဲ့ချည်းပါပဲ” ဟု ပြန်ပြောလိုက်သည်။

ထိုအခါ သူကလေးက ကျွန်တော့်ကို ကရုဏာသက်စွာဖြင့် ကြည့်ပြီး “လူကြီးမင်းကို ကျွန်မ အကြံတစ်ခုပေးနိုင်ပါတယ်။ ကျွန်မတို့ ဒီစာအုပ်ထုတ်ဝေတဲ့ နေရာကို လှမ်းမှာပေးပါ့မယ်၊ စံရံဇွေ ၃ ဒေါ်လာ ပေးခဲ့ပါ။ တယ်လီဖုန်းနံပါတ်လည်း ပေးခဲ့ပါ။ ဟိုမှာ လက်ကျန်ရှိသေးရင် လူကြီးမင်း ရမှာပါပဲ” ဟု ပြောလေသည်။

ကျွန်တော်ကလည်း အပြောချိုသူကလေး ပေးသော အကြံအတိုင်း လိုက်နာခဲ့ပြီး တစ်ပတ်ခန့် ကြာသောအခါ ကျွန်တော်နေသော ဟိုတယ်ခန်းသို့ ဖုန်းဆက်ခေါ်သဖြင့် ကျွန်တော်လိုချင်နေသော စာအုပ်ကို ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ လက်ခံယူခဲ့ရပါသည်။

ထိုစာအုပ်မှာ ယခု စာရှုသူ ကိုင်ထားသော မော့ဆက် စာအုပ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ စာအုပ်၏ နာမည်အရှည်မှာ “မော့ဆက် အစွရေး လျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့” ပင် ဖြစ်လေသည်။

မော့ဆက်ကို ရေးသားပြုစုသူမှာ အင်္ဂလိပ်သတင်းစာဆရာ **Dennis Eisenberg** ဒင်းနစ်စ် အိုင်ဆင်းဘတ်ဂျ်နှင့် အစွရေးသတင်းစာဆရာများ ဖြစ်ကြသော **Uri Dan** ယူရီဒန်းနှင့် **Eli Landau** အလီလန်းဒေါ့တို့ ဖြစ်သည်။ စာရေးသူများသည် လက်ရှိသတင်းစာလောကတွင် ကျင်လည်လုပ်ကိုင်နေကြသူများ ဖြစ်သဖြင့် သူတို့၏ အရေးအသားများမှာ ကျစ်လစ်သိပ်သည်းလှပါသည်။ သုံးနှုံးထားသော အင်္ဂလိပ်စာမှာ တိုတိုရှင်းရှင်းနှင့် လိုရင်းကို တိုက်ရိုက်ရေးသားထားကြောင်း တွေ့ရလေသည်။

ကျွန်တော်သည် စာအုပ်ကို မပြီးမချင်း လက်မှ မချဘဲ ဖတ်ခဲ့လေရာ ဖတ်ပြီးသောအခါ၌လည်း ရင်ထဲ၌ ကြည်နူးခြင်း၊ အားရခြင်း၊ အားကျခြင်း စသည့် ခံစားမှုများ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ရပါသည်။ ကျွန်တော်၏ စိတ်အစဉ်၌ တိုင်းပြည်နှင့်လူမျိုးကို ချစ်မြတ်နိုးသော နိုင်ငံ၏ သားကောင်းမှန်သမျှကို လေးစားမှုများ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ရသည်ဟု ဆိုရပါမည်။

ကျွန်တော်၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ စာရှုသူကိုယ်တိုင် မော့ဆက်ကို ဖတ်ကြည့်၍ နိုင်ငံတော်၏ လုံခြုံရေး၊ အမိနိုင်ငံ၏ အချုပ်အခြာ အာဏာပိုင်ဆိုင်ရေးတို့ကို ရှေ့တန်းတင်၍ မိမိ၏ ကိုယ်ကျိုးမငဲ့ကွက်ဘဲ ကျရာတာဝန်တွင် လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်လိုစိတ် မွေးမြူကြစေလိုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဤစာအုပ်တွင် စာရှုသူဖတ်ရှုရမည့် အခန်းများမှာ တဝကြီးပင် ဖြစ်ပါသည်။

အစွရေးနိုင်ငံကို ရန်ပြုလိုသော နိုင်ငံတစ်ခု၏ တိုက်လေယာဉ်အသစ်တစ်ခုကို မော့ဆက်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့က ခိုးယူခဲ့သည့်အကြောင်း...

နိုင်ငံတစ်ခုမှ တိုက်လေယာဉ်ပုံစံ စက္ကူများကို အစွရေးနိုင်ငံအတွင်းသို့ ခိုးသွင်းလာပြီး ယင်းပုံများဖြင့် လေယာဉ်များ ထုတ်လုပ်ခဲ့သည့်အကြောင်း...

မော့ဆက်သူလျှို အီဂျစ်လူမျိုး ဂျူးတစ်ယောက်သည် ဆီးရီးယားနိုင်ငံ၏ အစိုးရအတွင်းသို့ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်ပြီး စစ်စခန်းများနှင့် စစ်လက်နက်များကို ထောက်လှမ်းသတင်းပေးပို့ခဲ့သည့်အကြောင်း...

နိုင်ငံရေးကျားကွက် ရွှေ့ကစားနေသည့် နိုင်ငံကြီးတစ်ခုက ငွေချေထားပြီးဖြစ်သော ခိုးသင်္ဘော(၈)စင်းကို မပေးဘဲ ထားလိုက်သောအခါ မော့ဆက်က ဦးဆောင်ပြီး ပြန်လည်ခိုးယူခဲ့သည့်အကြောင်း...

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်းက ဂျူးတို့ကို ဤကမ္ဘာမြေပေါ်မှ အမြစ်ပြတ် သုတ်သင်မည်ဟူသော ဟစ်တလာ၏ စီမံကိန်းကို ဦးစီးဆောင်ရွက်ခဲ့သူ အိုက်ခမန်း (သို့မဟုတ်) ဂျူး(၆)သန်းကို သတ်ဖြတ်ခဲ့သူ နာဇီ အိုက်ခမန်းအား (၆)နှစ်ကျော် ခြေရာခံလိုက်ပြီး နိုင်ငံတစ်ခုမှ ပြန်ပေးဆွဲယူ ခိုးထုတ်လာကာ အစွရေးနိုင်ငံအတွင်းတွင် တရားဥပဒေကို ရင်ဆိုင်စေသော မော့ဆက်အဖွဲ့အကြောင်း...

မိမိ၏ မြေးအရင်းကို အဖိုးဖြစ်သူက ပြန်ပေးဆွဲကာ ဝှက်ထားသဖြင့် နိုင်ငံအတွင်း ဆူပူအုံကြွမှုဖြစ်မည့် အခြေအနေကို မော့ဆက်အဖွဲ့က ဖော်ထုတ် ရှင်းလင်းခဲ့ရသည့်အကြောင်း...

ဖော်ပြပါ သူလျှိုဇာတ်လမ်းများသည် ကျွန်တော်တို့ ကြည့်နေသော ဂျိမ်းစ်ဘွန်း သူလျှိုဇာတ်လမ်းများလောက် သည်းထိပ်ရင်ဖို့ ဖြစ်ချင်မှ ဖြစ်မည်။ သို့သော် မော့ဆက်စာအုပ်ထဲမှ အဖြစ်အပျက်များ အားလုံးသည် တကယ့်အဖြစ်အပျက်များပင် ဖြစ်ပါသည်။

ကမ္ဘာကျော် Time တိုင်းမဂ္ဂဇင်းကြီးက မော့ဆက်ကို အမေရိကန်၊ ဆိုဗီယက်၊ အင်္ဂလိပ်၊

ပြင်သစ်တို့၏ ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့များနှင့် ပုခုံးချင်း ယှဉ်နိုင်သော ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့တစ်ခုဟု ကောက်ချက်ချခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့ ကောက်ချက်ချခြင်းမှာ မှန်/မမှန် စာရှုသူကိုယ်တိုင် ဤစာအုပ်ကို ဖတ်ရှုပြီးမှ အဖြေပေးပါဟု မှာလိုပါသည်။

မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီး၏ လုပ်ရပ်သည် အစဉ်အမြဲ မှန်ကန်နေသည်ဟု မဆိုနိုင်ပါ။ တစ်ခါတရံ ဆန္ဒလွန်မှုများကြောင့် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ဥပဒေများကို ဆန့်ကျင်ဖောက်ဖျက်မှုရာ ရောက်သွားပါသည်။ ဤအချက်အလက်များကို စာဖတ်သူကိုယ်တိုင် ဖတ်ရှုဝေဖန်ကြပါဟု တိုက်တွန်းလိုပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဘာသာပြန်သူသည် မော့ဆက်ကို မူရင်းစာရေးဆရာတို့၏ လေအတိုင်း လုံးစေ့ပတ်စေ့ ကြိုးစားပြန်ဆိုထားပါသည်။ ကျွန်တော်၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ မူရင်းစာရေးဆရာတို့၏ အချက်အလက်များကို မူရင်းအတိုင်း တင်ပြခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

တင်နယ်မောင်

အိဆာ ၂ ယောက်

၁၉၄၈ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၁ ရက်နေ့

မော့ဆက် အဖွဲ့ကြီး မဖွဲ့စည်းမီ (၃)နှစ်ခန့်က ဖြစ်သည်။

မော့ဆက်၏ အနာဂတ်နှင့် ပတ်သက်သော အရေးကြီးသည့် အဖြစ်အပျက် တစ်ရပ်သည် တဲလာဗီနှင့် ဂျေရုဆလင် မြို့နှစ်မြို့အကြား လမ်းမပေါ်ရှိ ဘိတ်ဂျာအဒ် ရွာလေးတွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။

တိုက်ပွဲပြင်းပြင်းထန်ထန် ဖြစ်ပွားခဲ့သည့်နေရာ ဖြစ်သော်လည်း ထိုနေရာတွင် နေရစ်ခဲ့သည့် ယောက်ျား မိန်းမ ကလေးသူငယ်များပါ မကျန် ထူးဆန်းသော မြင်ကွင်းကို တအံ့တဩ မြင်ခဲ့ကြရသည်။

ကျောက်တုံးများ ပေါ်သော ကွင်းပြင်ထဲတွင် အနှစ် ၄၀၀ လောက် သက်တမ်းရှိသည့် သံလွင်ပင်ကြီးတစ်ခု ထီးထီးကြီး ရှိနေသည်။ ထိုအပင်၌ အကျဉ်းသား တစ်ဦးကို လက်ထိပ်ခတ်၍ တုတ်နှောင်ထားလေသည်။ သူသည် ဂျူးတစ်ယောက်ပင် ဖြစ်သည်။

သေနတ်ကိုင် လူ(၆)ဦးက သူနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ရပ်နေကြသည်။

တစ်ဦးက အင်္ဂလိပ် ရိုင်ဖယ် ကိုင်ထား၍ တစ်ဦးမှာ ချက်နိုင်ငံလုပ် ဆပ်မရှင်ဂန်း တစ်ခု ကိုင်ထားသည်။ ကျန်(၂)ဦးမှာ ပထမကမ္ဘာစစ် မတိုင်မီက ဂျာမဏီတွင် သုံးခဲ့သည့် သေနတ်ဟောင်းများ ကိုင်ထားကြသည်။ အဝတ်အစားမှာလည်း အဖာအထေး ဗလပွနှင့် ယူနီဖောင်းတချို့၊ စပွဲစုံရှပ် တချို့ ဝတ်ထားကြသည်။

လူတို့သည် ရရှိရာရာ စုပေါင်းထားသော အစွဲအမူး ကာကွယ်ရေးတပ်ဖွဲ့ ဖြစ်သည့် ဇာဟ်(လ်)၏ အဖွဲ့ဝင်များ ဖြစ်ပါသည်။

လက်နက်ကိုင် စစ်သားများကို မြင်ရသော ရွာသားများအဖို့ အဆန်းမဟုတ်တော့ပါ။ အစွဲအမူးနိုင်ငံကို ၁၉၄၈ ခုနှစ် မေလ(၁၄)ရက်နေ့တွင် လွတ်လပ်ရေးကြေညာပြီး ရက်သတ္တပတ် အနည်းငယ်မှာပင် ဂျော်ဒန်၊ ဆီးရီးယား၊ အီရတ်၊ အီဂျစ်နှင့် လက်ဘနွန်တို့သည် ဝိုင်းဝန်းတိုက်ခိုက်ကြလေသည်။ ပါလက်စတိုင်းဒေသခံ အာရပ်များနှင့် ပြောက်ကျားတို့ကလည်း “ဂျူးအားလုံး ချေမှုန်းပစ်မည်” ဟူသော ကြွေးကြော်သံဖြင့် ဤတိုက်ပွဲကို ပါဝင်တိုက်ခိုက်ကြသည်။

ဇွန်လဆန်း(၁၁)ရက်နေ့တွင် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး သဘောတူသော်လည်း ခေတ္တ အမောဖြေကြသည့် သဘောပင် ဖြစ်သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် အာရပ်တို့သည် နောက်တစ်ကြိမ် တိုက်ခိုက်ရန် တပ်ပြန်စုကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဒေးဗစ် ဘင်ဂူရီယန်၏ ခေါင်းဆောင်မှုအောက်ဝယ် အစွဲရေးနိုင်ငံသည် ပြန်လည် အင်အား စုစည်းမိလေသည်။ လက်နက်များ စာနပ်ရိက္ခာများနှင့် နာဇီအကျဉ်းစခန်းမှ ကြွင်းကျန်ရစ်သော သေရွာပြန် ဂျူးတို့သည် အစွဲရေးနိုင်ငံတွင်းသို့ တဖွဲ့ဖွဲ့ ရောက်လာကြသည်။ ဂျူးမြေအောက်အဖွဲ့အစည်းများ၏ တပ်ဖွဲ့များကို တပေါင်းတစည်းတည်း ပြန်လည်ဖွဲ့စည်း၍ တပ်မတော်တစ်ခု ဖြစ်လာသည်။

တဲလာဗီနှင့် ဂျေရုဆလင် မြို့နှစ်မြို့အကြား လမ်းမကြီးနှင့် ပတ်ဝန်းကျင် တောင်ကုန်းများဝယ် ပြင်ထန်သော တိုက်ပွဲများ ဖြစ်နေသည်။ ဂျေရုဆလင်မြို့ဟောင်းသည်လည်း ဂျော်ဒန်ဘုရင် အဗ္ဗဒူလာ၏ တပ်ဖွဲ့များလက်သို့ ကျရောက်သွားသည်။

ဂျေရုဆလင်မြို့တော် တစ်ဝက်ကို ဂျူးတို့က အသေခံ ကာကွယ်သဖြင့် ရန်သူလက်တွင်းသို့ မကျသေး။ အသေခံတပ်ဖွဲ့များအတွက် လက်နက်နှင့် စားနပ်ရိက္ခာ ပေးပို့ရန် အိုသော ဟောင်းသော သံချပ်ကာ ကားတန်းကြီးသည် တဲလာဗီနှင့် ဂျေရုဆလင် လမ်းမပေါ်၌ စွန့်စား သွားလာနေရလေသည်။

ပတ်ပတ်လည် တောင်ကုန်းများတွင် ခြေကုပ်ယူထားသော အာရပ်တပ်များသည် ရိက္ခာကားများကို တွေ့တိုင်း အပေါ်စီးမှ ပြင်းပြင်းထန်ထန် တိုက်ခိုက်၏။ ထို့ကြောင့် ဂျူးစစ်သားများကလည်း တောင်ကုန်းများပေါ်သို့ လိုက်၍ အာရပ်ပြောက်ကျားများနှင့် အနီးကပ်တိုက်ပွဲများ ဆင်နွှဲကြရလေရာ သေနတ်သံများကို မည်သည့်နေရာမှာမဆို ကြားနေရလေသည်။

သို့ရာတွင် ဘိတ်ဂျာအဒ် ရွာကလေး၌မူ ဂျူးလက်နက်ကိုင် စစ်သားတစ်စုသည် မိမိတို့၏ အမျိုးသားတစ်ဦးကို သုတ်သင်ပစ်ရန် အဆင်သင့် ဖြစ်နေပေပြီ။ လွန်ခဲ့သော တစ်နာရီခန့်က စစ်ဗိုလ်တစ်ဦး ရောက်လာပြီး အပစ်အခတ်ရပ်၍ သေနတ်ပစ်တပ်စု ရွေးချယ်ရန် အမိန့်ပေးခဲ့လေသည်။ (၆)ယောက် ရှိသော်လည်း (၂)ဦးက ငြင်းဆန်နေသဖြင့် နောက်(၂)ဦး အစားထိုး ရွေးလိုက်ရသည်။

သေနတ်မောင်းဖြုတ်ရန် စိတ်မပျံ့တပါ ဖြစ်နေကြသော စစ်သား(၆)ယောက်သည် သေဒဏ်ကျထားသော ဗိုလ်ကြီး တိုဘီယန်းစကီးကို မျက်နှာမူ၍ ရပ်နေကြလေသည်။ ဇာဟဲ(လ်) တပ်သားများမှာ ကြက်သေသေ၍ ကြည့်နေကြသည်။

“ဂျူးလူမျိုး သစ္စာဖောက်တစ်ယောက်ကို ဘယ်လို အပြစ်ပေးတယ်ဆိုတာ ကြည့်ကြစမ်းပါ” ဟူသော တီးတိုးပြောသံသည် တစ်နေရာ တစ်နေရာသို့ ပျံ့နှံ့သွားလေသည်။ မည်သို့ပင် သစ္စာဖောက်ဟုဆိုစေ တိုဘီယန်းစကီးသည် ဂျူးတစ်ယောက် ဖြစ်နေသဖြင့် သူတို့၏ ရင်ထဲဝယ် မချမ်းမသာ ဖြစ်နေကြသည်။ သူသည် ဟာဂါနာ မြေအောက် တပ်မတော်တွင် တာဝန်ကျေစွာ နှစ်ရှည်လများ အမှုထမ်းခဲ့သည်။

သို့သော် ဤတာဝန်ကျေခံသည့် အခန်းကဏ္ဍမှာ အချဉ်းနီးဖြစ်ခဲ့ရလေပြီ။ သေနတ်ပစ်တပ်စုသည် သေနတ်ပြောင်းများကို သူ၏ ရင်ဘတ်ဆီသို့ ထိုးချိန်လိုက်သည်။ ဘေးတွင် ဝိုင်းဝန်းကြည့်နေကြသော ဂျူးနှင့် အာရပ်ရွာသားများသည် တုတ်တုတ်မျှပင် မလှုပ်။

သေနတ်သံများ တဒိန်းဒိန်း ကြားလိုက်ရပြီး မိုလ်ကြီး တိုဘီယန်းစကီး၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် မြေကြီးပေါ်သို့ လဲကျသွားသည်။ သူ၏ ရှုပ်အင်္ကျီကို ထိုးဖောက်စိမ့်ထွက်လာသော သွေးများသည် ဘိတ်ဂျာအိတ် ရွာ၏ မြေကြီးပေါ်သို့ စိမ့်ကျလေသည်။ ထိုနေရာတွင် သူ၏အလောင်းသည် ခေတ္တမျှ ခပ်ကွေးကွေးလေး တည်ရှိနေပြီး မကြာမီ စစ်သားတချို့ ရောက်လာကာ သူ၏ အလောင်းကို ရွာမှ ခပ်ဝေးဝေးတွင်ရှိသော တောင်ကုန်းများဘက်သို့ သယ်ဆောင်သွားပြီး လျှို့ဝှက်စွာ မြှုပ်နှံလိုက်ကြသည်။

တိုဘီယန်းစကီး သေဆုံးပြီဖြစ်ကြောင်း သတင်း အိဆာဘီအာရီထံသို့ ရောက်လာသောအခါ သူသည် မှတ်တမ်းထဲတွင် ရေးမှတ်လိုက်လေသည်။

“တာဝန်ကို ဆောင်ရွက်ပြီးစီးပြီ”

အိဆာဘီအာရီသည် တိုဘီယန်းစကီးကို သတ်ရန် အမိန့်ပေးသူ ဖြစ်သည်။

အိဆာဘီအာရီကို ၁၉၀၁ ခုနှစ်တွင် ပိုလန်နိုင်ငံ၌ မွေးဖွားသည်။ သူသည် ပါလက်စတိုင်းဒေသသို့ ရောက်လာသောအခါ အသက်(၂၁)နှစ်သာ ရှိသေးသော နယ်မြေသစ်ရှာသူ လူငယ်တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ဟိုင်ဖာတွင် အလုပ်ကြမ်းများ လုပ်ကိုင်နေပြီး မကြာမီ ကန်ထရိုက်လုပ်ငန်းတစ်ခု စတင်လုပ်ကိုင်ရာ တစ်နှစ်အတွင်း ရှုံးခဲ့သည်။ သူသည် စိတ်ဓာတ်ကျပြီး ပိုလန်သို့ ပြန်သွားလေသည်။ သို့သော် မကြာမီမှာပင် ပါလက်စတိုင်းသို့ ပြန်ရောက်လာသည်။

၁၉၃၈ ခုနှစ်တွင် အိဆာဘီအာရီသည် မြေအောက် တပ်မတော်သား တစ်ဦး ဖြစ်လာခဲ့သည်။ အရပ်ရှည်ရှည် ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည် အချိုးခပ်ကျကျ လူငယ်တစ်ဦးဖြစ်သူ အိဆာဘီအာရီသည် တာဝန်ကို ကျေပွန်စွာ ပီပီရီရီ ထမ်းဆောင်ပြီး ဉာဏ်ရည်လည်း သာသူ ဖြစ်သည်။ လွတ်လပ်ရေးရသော ၁၉၄၈ ခုနှစ်တွင် သူသည် ဒုတိယမိုလ်မူးကြီး အဆင့်ရခဲ့ပြီး ဟာဂါနာ တပ်မတော်၏ ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့အဖြစ်သော “ရှိုင်း”ကို ဦးဆောင်ရလေသည်။

“ရှိုင်း”ထောက်လှမ်းရေးကို တာဝန်ယူနေစဉ် လုခြံ့ရေးကိစ္စရပ်များကို ကိုင်တွယ်ရသော အိဆာဘီအာရီသည် အလွန်ပြောင်မြောက်၍ ဉာဏ်ရည်သာသူ အရာရှိတစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့သည်။

၁၉၄၈ ခုနှစ် လွတ်လပ်ရေး စစ်ပွဲကြီးသည် အိဆာဘီအာရီနှင့် သူ၏အဖွဲ့အား ပြဿနာ အမြောက်အမြား ပေးခဲ့လေသည်။ ရန်သူတပ်ဖွဲ့များ၏ လှုပ်ရှားမှုများနှင့် သေနင်္ဂဗျူဟာ နည်းပရိယာယ်များကို ထောက်လှမ်းပေးသည့် သူလျှို့လုပ်ငန်းကို တိုးချဲ့ရလေသည်။

အီဆာဘီအာရီ၏ အိပ်ချိန်သည် အလွန်တိုတောင်းလာပြီး တွန်းအားတွေ၊ ဖိအားတွေ၊ တာဝန်တွေ ပီလာလေတော့သည်။

အခြေအနေ ပို၍ ရှုပ်ထွေးသွားသည့် အချက်မှာ ဂျေရှုဆလင်တွင် နိုင်ငံတော် လုံခြုံရေးကို ဖောက်ဖျက်သည့်ကိစ္စတစ်ရပ် ပေါ်ပေါက်ခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။ မြို့၏ ပတ်ပတ်လည် တောင်ကုန်းများပေါ်၌ စခန်းချထားသော ဂျော်ဒန် အမြောက်တပ်များသည် အရေးကြီးသော ဂျူးစခန်းများပေါ်သို့ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ သံသံမဲမဲ ပစ်ခတ်ကြလေသည်။ မြို့တော်ကို ကာကွယ်ခံခဲ့သော တပ်ဖွဲ့များသည် ညအမှောင်ထုထဲတွင် နေရာပြောင်း၍ စခန်းချနေကြသော်လည်း နောက်တစ်နေ့ အရှုဏ်လာသည်နှင့် ဂျော်ဒန် အမြောက်ဆံတို့သည် သူတို့၏ ဦးခေါင်းပေါ်သို့ တည့်တည့် ကျရောက်လာကြသည်။

ဤကိစ္စအတွက် မည်သည့်သံသယ ဖြစ်ရဦးမည်နည်း။

ဂျူးရှေ့တန်းတွင် ရန်သူထံသို့ သတင်းပေးပို့နေသော သူလျှို့တစ်ဦးဦး ရှိနေပေပြီ။

ဝန်ကြီးချုပ် ဘင်ဂူရီယန်သည် သူ၏ ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ အကြီးအကဲဖြစ်သူ အီဆာဘီအာရီအား ဆင့်ခေါ်ပြီး အချက်အလက်ကို ခပ်တိုတို ပြောလိုက်သည်။ ထို့နောက် တုံးတိတိပင် ပြောလိုက်လေသည်။

“ကိုယ့်လူ တစ်ချိန်လုံး ဘာလုပ်နေသလဲ၊ ဒီသူလျှို့ကို ချက်ချင်း တွေ့အောင် ရှာပါတော့လား။”

အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး ကြေညာပြီးလေပြီ။

သို့သော် ဤနိုင်ငံတော် လုံခြုံရေးသတင်း ပေါက်ကြားမှုကြီးကို နိဂုံးချုပ်ပစ်ရမည် ဖြစ်သည်။ အပစ်အခတ် ပြန်စလျှင် အခြေအနေ ပိုရှုပ်လာမည် ဖြစ်သည်။

နောက်ဆုံး၌ သစ္စာဖောက် မိုလ်ကြီး တိုဘီယန်းစကီးကို သံသယဖြစ်လာလေသည်။ သူသည် ဟာဂါနာ အဖွဲ့ထဲ မဝင်ခင်က ဗြိတိသျှ စစ်ဗိုလ်များနှင့်လည်း သောက်ဖော်စားဖက် ဖြစ်ပြီး ရင်းနှီးသည်။ ဗြိတိသျှ စစ်ဗိုလ်များထံမှတစ်ဆင့် ဂျော်ဒန်ဘက်သို့ သူလွယ်လွယ်ကူကူ သတင်းပေးပို့နိုင်ပေသည်။

ဇွန်လ(၃၀)ရက်နေ့

အီဆာဘီအာရီသည် တိုဘီယန်းစကီးနှင့် ပတ်သက်သော အစီရင်ခံစာတိုလေး တစ်စောင် ရရှိလေသည်။ တိုဘီယန်းစကီးကို ဖမ်းရန် အီဆာဘီအာရီက အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

နောက်တစ်နေ့ မနက်တွင် ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင် အချို့သည် တိုဘီယန်းစကီးအိမ်သို့ သွားရောက်၍ ၎င်းကို ခေါ်လာခဲ့သည်။ သူသည် ဇနီးဖြစ်သူ လီနာအား သိပ်ကြာမည် မဟုတ်ကြောင်း မှာခဲ့သည်။

တိုဘီယန်းစကီးသည် သူ့အား သူ့လျှို့လုပ်ငန်းလုပ်သည်ဟူသော စွဲဆိုချက်များဖြင့် ဖမ်းကြောင်း စိုးစဉ်းမှု မတွေ့ခဲ့မိချေ။

ချက်ချင်း ကောက်၍ ဖွဲ့လိုက်သော စစ်ခုံရုံးတွင် စစ်ဘက်အရာရှိ အချို့သည် သူ့အား နာရီပေါင်းများစွာ မေးမြန်းစစ်ဆေးခဲ့လေသည်။ သူကလည်း ဗြိတိသျှစစ်ဗိုလ်များနှင့် သူခင်ခင်မင်မင် ရော့ရှော့နှော့ နေခဲ့ကြောင်း ဝန်ခံသည်။ သို့သော် သူတို့ကို သတင်းပေးပို့သော အချက်ကို ခါးခါးသီးသီး ငြင်းဆိုခဲ့သည်။

စစ်ခုံရုံးက သူ၏ ချေပချက်ကို လက်မခံဘဲ ပယ်ချခဲ့သည်။ မကြာမြင့်မီမှာပင် တိုဘီယန်းစကီး၏ အသက်မရှိတော့သော ခန္ဓာကိုယ်ကြီးသည် ဘိတ်ဂျာအဒ် ရွာကလေး၏ အပြင်ဘက် ကွင်းပြင်ထဲတွင် လဲလျောင်းနေလေတော့သည်။

ဇနီးဖြစ်သူ လီနာသည် သူမ၏ ခင်ပွန်း ပျောက်နေကြောင်း ရဲသို့ ချက်ချင်း အကြောင်းကြားခဲ့သည်။ ရဲများကလည်း သူဘယ်ရောက်နေသည်ကို မသိကြပါ။ စစ်တပ်ထဲမှ သူ၏ မိတ်ဆွေ အပေါင်းအသင်းများကို မေးမြန်းကြည့်သော်လည်း အကြောင်းမထူး။

နောက်ဆုံး တိုဘီယန်းစကီး သေဆုံးခြင်းသို့ သတင်းစာများတွင် တရားဝင် ဖော်ပြကြသည်။ သူသည် ရန်သူအား သတင်းပေးမှုကြောင့် သေဒဏ်ပေးလိုက်ပြီဟု ကြေညာထားလေသည်။

ဇနီးဖြစ်သူ လီနာသည် ခင်းပွန်း၌ အပြစ်မရှိကြောင်း ယုံကြည်သဖြင့် သက်ဆိုင်ရာ အာဏာပိုင်များထံ ချဉ်းကပ်၍ သူ၏ နာမည်ပျက်ကို ပယ်ဖျက်အဖတ်ဆည်ပေးရန် တောင်းပန်ခဲ့ရှာသည်။ လူတိုင်း သူမကို သနားသော်လည်း ဘာမျှ မတတ်နိုင်နိုင်ကြချေ။ နောက်ဆုံး သူမသည် ဝန်ကြီးချုပ် ဘင်ဂူရီယန်ထံသို့ စာရေး၍ အသနားခံလိုက်သည်။

ဝန်ကြီးချုပ် ဘင်ဂူရီယန်သည် အလုပ်တွေ နေ့ည ပုံနေသော်လည်း မုဆိုးမလေး လီနာ တင်ပြသော ကြောက်ဖက်ဖွယ် တရား မမျှတမှုကြီးကို လစ်လျူမရှုနိုင်ခဲ့ပါ။ ထိုစဉ်က ဘင်ဂူရီယန်၏ စိတ်အာရုံထဲ၌ တစ်ခုခုတော့ တစ်နေရာရာတွင် မှားယွင်းပြီဟု ချက်ချင်း သိရှိကြောင်း ဆိုကြသည်။

ဝန်ကြီးချုပ် ဘင်ဂူရီယန်သည် လီနာထံ ကိုယ်တိုင်စာပြန်ပြီး သူမ၏ ခင်ပွန်း၌ အပြစ်ရှိ/မရှိ မိမိ မပြောနိုင်ကြောင်း၊ သို့သော်လည်း ဖြစ်ရပ်တစ်ခုလုံးသည် မှန်မှန်ကန်ကန် ဖြစ်သွားသည်ဟု မပြောနိုင်ကြောင်း၊ ထိုအတောအတွင်း သားအမိ(၂)ယောက်စလုံးကို နိုင်ငံတော်က ကြည့်ရှုထောက်ပံ့ထားမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောကြားလိုက်သည်။

စုံစမ်းစစ်ဆေးမှု ပြီးသွားသောအခါ တိုဘီယန်းစကီးကို စစ်ခုံရုံးတင်သူ အိဆာဘီအာရီကို ဖမ်းဆီးခဲ့လေသည်။

၁၉၄၈ ခုနှစ် ဩဂုတ်လတွင် ထိုအမှုကို ကြားနာရာ၌ အိဆာဘီအာရီက မိမိကို မမှန်ကန်သော လုပ်ရပ်များ လုပ်ခဲ့သည်ဟု မစွပ်စွဲနိုင်ကြောင်း၊ တရားသူကြီး(၃)ဦး ခန့်ထားပြီး တိုဘီယန်းစကီးကို သတ်ရန် မိမိ၏ လျှောက်လဲချက်ကို ၎င်းတို့က သဘောတူကြောင်း၊ ထိုသူသည် အရက်ကို အလွန်အကျွံ သောက်တတ်သူဖြစ်ပြီး သူရသော လစာထက် ပိုမို၍ ဖောဖောသီသီ သုံးနိုင်ကြောင်း၊ သူကျူးလွန်သော ပြစ်မှုသည် အလွန်ကြီးမားလှသဖြင့် သေဒဏ်စီရင်ပြီး ချက်ချင်းပင် ပစ်သတ်ခဲ့ရကြောင်း စစ်မက်ကာလ အခြေအနေမျိုးကို လူတိုင်းသဘောပေါက်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ မိမိဆောက်ရွက်ရမည့် တာဝန်ဝတ္တရားကို ဆောင်ရွက်ခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း ချေပခဲ့သည်။

တရားခွင့်၌ တိုဘီယန်းစကီး မသေမီ သူ၏ သားငယ်ထံသို့ မှာစရာလေးတစ်ခု မှာလိုကြောင်း တောင်းပန်ပုံ၊ ၎င်းတောင်းပန်ခြင်းကို ပယ်ချခဲ့ပုံများ သက်သေများက ပြန်လည်ပြောပြသည်။

“ကျုပ် (Haganah) ဟာဂါနာ တပ်ဖွဲ့ထဲမှာ အမှုထမ်းခဲ့တာ (၂၁)နှစ် ရှိပါပြီဗျာ။ ကျုပ်သားလေးဆီကို မှာစရာလေးတစ်ခုတော့ မှာခဲ့ရပါစေ”

အိဆာဘီအာရီကို စစ်ဆေးကြားနာနေသော တရားသူကြီးများက ထိုစစ်မြေပြင် စစ်ခုံရုံးသည် တရားမဝင်သည် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြသည်။ တိုဘီယန်းစကီးအဖို့ ခုခံကာကွယ်ရန် အကျိုးဆောင်မရှိခဲ့ဟု ဆိုလေသည်။ သေမိန့်ကို အထက်အာဏာပိုင် တစ်ဦးဦးက အတည်ပြုပေးခြင်း မရှိ။ တရားခံအတွက် အသနားခံပိုင်ခွင့်လည်း မရှိခဲ့ချေ။

ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော ထိုအဖြစ်အပျက်သည် အလွန်ပင် ခက်ခဲရှုပ်ထွေးနေသော အချိန်ကာလတွင် ဖြစ်ပျက်ခဲ့ပါသည်။ အိဆာဘီအာရီရော တိုဘီယန်းစကီးပါ သူလျှိုရောဂါ (တစ်ဦးကိုတစ်ဦး စိုးရိမ်ကြောက်လန့်နေသည့် ရောဂါ)၏ သားကောင်များ ဖြစ်သည်ဟု ခုံရုံးက ကောက်ချက်ချသည်။

ထိုစဉ်က ဘာမူဝါဒမျှ မရှိခဲ့။

ကိုးကားရန် ဘယ်ဥပဒေ စာအုပ်မှ မရှိခဲ့။ ဘယ်ဖြတ်ထုံးမှ မရှိခဲ့။ သူလျှိုဟု အထင်ခံရသူ တစ်ဦးကို မည်သို့ အရေးယူရမည်ဟု မည်သည့် ညွှန်ကြားချက်မှ မရှိခဲ့ပါ။

အိဆာဘီအာရီသည်လည်း လူဆိုးလူယုတ် တစ်ဦး မဟုတ်ပါ။ သူသည် သူ၏ တာဝန်ဝတ္တရားကို ဦးလည်မသုန် ထမ်းရွက်ခဲ့သူ ဖြစ်ပါသည်။ နိုင်ငံအပေါ် ထားရှိခဲ့သော သူ၏ မျိုးချစ်စိတ်ကိုလည်း သံသယမရှိပါ။ သူ၌ ဖောက်လွှဲဖောက်ပြန် မမှန်ကန်သော စိတ်ဓာတ်မရှိပါ။ တိုဘီယန်းစကီးသည် သူလျှိုတစ်ဦး ဖြစ်သည်ဟု သူယုံကြည်ခဲ့သဖြင့် သူ့ကို သတ်မိန့်ချခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

မည်သို့ပင်ဆိုစေ တရားအတိုင်း ဖြစ်ရမည်ဟု ခုရုံးက နိဂုံးချုပ်ကာ အီဆာဘီအာရီ၌ အပြစ်ရှိသည်ဟု ဆုံးဖြတ်ချက်ချခဲ့သည်။ သူ့အတွက် အပြစ်ဒဏ်မှာ “နေထွက်မှ နေဝင် အကျဉ်းကျခံရမည်”ဟု ဖြစ်သည်။

အီဆာဘီအာရီသည် ထောင်ထဲတွင် အိပ်ရသော ရက်စရာအဖြစ်ဆိုးနှင့် လွဲသွားလေသည်။ သို့သော် သူလိုလူမျိုးအတွက် ဤပြစ်ဒဏ်သည် သေဒဏ်လောက်ပင် ပြင်းထန်ပေလိမ့်မည်။

သမ္မတကြီး ဝိုက်ဇမန်းက သူ့အား အပြစ်မှ ခွင့်လွှတ်ခဲ့သဖြင့် ထောင်ထဲ မနေရတော့သော်လည်း လူဘုံအလယ်တွင် မျက်နှာပန်းမလှ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ အငြိမ်းစားယူထားပြီဖြစ်သော အီဆာဘီအာရီသည် ၁၉၅၁ ခုနှစ်တွင် စိတ်နှလုံး မချမ်းမြေ့စွာဖြင့် ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်ခဲ့ရှာသည်။

ဗိုလ်ကြီး တိုဘီယန်းစကီးကို သတ်ဖြတ်လိုက်ခြင်းသည် မော့ဆက်သမိုင်းကြောင်းတွင် အရေးကြီးလှ၏။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုကိစ္စသည် အီဆာဘီအာရီ၏ ကျဆုံးခန်းကို ဖြစ်စေခဲ့လေသည်။

ထို့ပြင် မော့ဆက်ကိုသာမက အစ္စရေးထောက်လှမ်းရေးလုပ်ငန်းများကို ဦးဆောင်မည့် ခေါင်းဆောင်တစ်ဦး၏ အခန်းကဏ္ဍသစ်တစ်ရပ်ကို ဖွင့်ပေးလိုက်လေသည်။

သာမန်မဟုတ်သော ဤလူပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား အီဆာဟာရယ်ဖြစ်ပြီး အီဆာသည် မော့ဆက်ကို ယနေ့ရောက်ရှိနေသော အဆင့်အတန်းသို့ ပို့ဆောင်ပေးခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

အီဆာဟာရယ်သည် ၁၉၃၀ တွင် လက်ဗီးယားနိုင်ငံမှ ပါလက်စတိုင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ ဝင်ရောက်လာသူ ဖြစ်သည်။ သူသည် သူ၏ မိသားစုနှင့် အတူတူ ဗီဘဗက်ဟု ခေါ်သော ရုရှားမြို့မှ လက်ဗီးယားသို့ ပြောင်းလာခဲ့လေသည်။ သူ၏ မိသားစုသည် သူ့ထက်စော၍ ပါလက်စတိုင်းဒေသသို့ ဝင်ရောက်နေထိုင်ကြလေသည်။

အီဆာ အသက်(၁၇)နှစ် အရွယ်တွင် ပါလက်စတိုင်းသို့ ရောက်လာပြီး မိသားစုနှင့် ပြန်လည် ဆုံဆည်းကြသည်။ သူသည် ထိုစဉ်ကပင် သူ့လျှို့လုပ်ငန်းအတွက် ဗီဇဝါသနာကို ပြသခဲ့လေသည်။

သူသည် အလွန်တင်းကျပ်လှသော ဗြိတိသျှအကောက်ခွန် အမှုထမ်းများ စစ်ဆေးရှာဖွေနေသည့် ကြားထဲမှ ခြောက်လုံးပြူး တစ်လက်ကို ခိုးသွင်းလာခဲ့သည်။

အကောက်ခွန်အမှုထမ်းများက သူ့လို မထင်းမရှား သာမန် ဥပဓိရုပ်နှင့် လူငယ်တစ်ဦးကို ဘာမျှ သံသယ ဖြစ်စရာ မရှိပါ။ သူ၏ ရုပ်သွင်ကို ကြည့်ပါဦး။ အရပ်က ၄ ပေ၊ ၈ လက်မတောင် မပြည့်ချင်၊ နားရွက်နှစ်ဖက်ကလည်း အရွယ်နှင့် မလိုက်အောင် ကြီးမားနေသော လူငယ်တစ်ယောက်။ လက်နက်ခိုးသွင်းသူတစ်ဦး ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား။

ပါလက်စတိုင်းသို့ ရောက်ပြီး မကြာမီမှာပင် အီဆာသည် တဲလာဗီမြို့ အထက်ဘက် ဟဒ်ဇလီယာမြို့ အနီးရှိ ဘုံလယ်မြေတစ်ခုတွင် အလုပ်သွားလုပ်သည်။ ထိုဘုံလယ်မြေတွင် သူသည် အလုပ်အလွန်ကြီးစား လုပ်ကိုင်သဖြင့် “စတာခါ နာနီဗစ်(ချ်)”ဟူသော စံပြုလုပ်သားကောင်းဘွဲ့ကို ရရှိခဲ့လေသည်။

အီဆာသည် ဟီးဘရူးဘာသာ စကားကို လျင်မြန်စွာ သင်ကြားတတ်မြောက်သော်လည်း သူ၏ ရုရှားသံဝဲဝဲကို ဖြောက်၍ မရချေ။ ဘုံလယ်မြေရှိ လုပ်သားရဲဘော်အပေါင်းက သူ့ကို မျက်နှာထား တည်ကြည်၍ တခါတရံ မှန်တေတေနိုင်သော လူတစ်ယောက်ဟု သိကြလေသည်။

ဘုံလယ်မြေတွင် သူလက်ထပ်ခဲ့သော ပိုလန်သူ ရီဗကာကမူ အီဆာနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သည်။ သူမသည် အမြဲပျော်ရွှင်နေ၍ စိညစ်စရာ မတွေ့တတ်သူပင် ဖြစ်သည်။ သီချင်ဆိုလိုက်၊ ကလိုက်၊ မြင်းစီးလိုက်နှင့် ပျော်ပျော်နေတတ်၏။

အီဆာတို့ ဇနီးမောင်နှံသည် ဘုံလယ်မြေထဲတွင် ၁၃ နှစ်ခန့် နေထိုင်ခဲ့သည်။ နေသည်ဆိုရာ၌လည်း သဲပြင်ပေါ်တွင် တဲထိုး၍ နေထိုင်ခြင်းသာ ဖြစ်၏။

၁၉၄၃ ခုနှစ်တွင် သူတို့ ထိုနေရာမှ တဲလာဗီသို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ကြသည်။ ဘုံလယ်မြေရှိ အချို့သော ရဲဘော်တို့က သူ့ကို စော်ကားသည်ဟု အီဆာ ထင်ခဲ့သော ကိစ္စတစ်ရပ်အတွက် မတောင်းပန်ကြသဖြင့် အီဆာသည် ဘာပစ္စည်းမှ မယူဘဲ အဝတ်တစ်ထည် ကိုယ်တစ်ခုဖြင့် ထွက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

တဲလာဗီတွင် အိမ်ဆောက်ပြီး နှစ်ယောက်စလုံး အလုပ်လုပ်ကြလေသည်။ အီဆာသည် ဟာဂါနာဟူသော မြေအောက်တော်လှန်ရေး တပ်မတော်တွင် ဝင်ရောက်၍ အမှုထမ်းခဲ့သည်။ ဟာဂါနာသည် ထိုစဉ်က အကြမ်းဖက်သူ အာရပ်များကို ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်နေသေးသည်။ လအနည်းငယ်အတွင်းမှာပင် သူသည် ထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့ငယ်တစ်ခုထဲသို့ ရောက်သွားလေသည်။

အီဆာဟာရယ်သည် သူ၏ အလုပ်တွင် ကျွမ်းကျင်သေသပ်သဖြင့် အထက်လူကြီးများက ရာထူးတိုးမြှင့်ပေးရန် လျာထားခြင်း ခံရသည်။ မကြာမီ သူ၏ ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ငယ်တွင် ခေါင်းဆောင်ဖြစ်လာပြီး ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးသောအခါ သူသည် တဲလာဗီ နယ်မြေရှိ “ရိုင်း” တော်လှန်ရေးအဖွဲ့၏ အကြီးအကဲ ဖြစ်လာသည်။ သူသည် ဤရာထူးဖြင့် နှစ်ပေါင်းအတော်ကြာ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့လေသည်။

ထိုအချိန်၌ အီဆာဟာရယ်သည် “အီဆာလေး”ဟု နာမည်ကြီးလာလေသည်။ သူသည် ပုလွန်းသော အရပ်အမောင်းကြောင့် “အီဆာလေး”ဟူသော နာမည်ကို ရခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် အီဆာဘီအာရီနှင့် ကွဲကွဲပြားပြား ဖြစ်လာလေအောင် သူ့ကို “အီဆာလေး”ဟု ခေါ်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

အီဆာ နှစ်ယောက်လုံးသည် ထောက်လှမ်းရေးလုပ်ငန်းများတွင် အကျုံးဝင်နေသဖြင့် သူတို့နှစ်ဦးကို မရောထွေးသွားစေရန် စစ်ဘက်နှင့် ထောက်လှမ်းရေး အရာရှိကြီးများက သူတို့ချင်း ပြောဆိုဆွေးနွေးရာတွင် “အီဆာကြီး”နှင့် “အီဆာလေး”ဟု ခွဲပြောကြရာမှ ဤနာမည် ပေါ်ပေါက်လာရလေသည်။

“အီဆာလေး”သည် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်နှင့် အစွဲရေးလွတ်လပ်ရေးစစ်ပွဲများတွင် ရဲဝံ့စွာ အမှုထမ်းခဲ့လေသည်။ သူသည် သူ့အလွန်ယုံကြည်ကိုးစားသော ဝန်ကြီးချုပ် ဘင်ဂူရီယန်အား မမှိတ်မသုန် သစ္စာခံခဲ့လေသည်။

၁၉၄၈ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလတွင် အီဆာဘီအာရီ အပြစ်နှင့် ထွက်ရသောအခါ ရှိုင်း ထောက်လှမ်းရေးတပ်ဖွဲ့ ခေါင်းဆောင်ရာထူးတွင် မိမိအား ခန့်အပ်တော့မည်ဟု သူ့မျှော်လင့်ပြီးသား ဖြစ်သည်။

သို့သော်လည်း သူ့မျှော်လင့်ခဲ့သော ရာထူးကို ပိုလန်သား ဂျူးတစ်ဦးဖြစ်သူ ချပ်ဟာဇော့အား ခန့်အပ်လိုက်သဖြင့် အီဆာလေးသည် ဒုတိယအကြီးဆုံးဖြစ်သော ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဖြစ်သည့် ရှင်းဘတ် အဖွဲ့အကြီးအကဲ ရာထူးဖြင့်သာ ရောင့်ရဲလိုက်ရသည်။ ရှင်းဘတ်သည် ပြည်တွင်းလုံခြုံရေးကို တာဝန်ယူရလေသည်။

အီဆာသည် မိမိခန့်အပ်ထားသည့် ရာထူး၌ ပို၍ ကြိုးစားလုပ်ကိုင်သည်။ သူသည် မာနလည်း ရှိသည်။ မိမိ၏ အစွမ်းကို မိမိယုံကြည် ဂုဏ်ယူ၏။ ရည်မှန်းချက်လည်း ကြီးမား၏။ ရည်မှန်းချက် ကြီးသူဖြစ်သဖြင့် ရောင့်ရဲမှုကို သိပ်မပြနိုင်သူ ဖြစ်သည်။

ဝန်ကြီးချုပ် ဘင်ဂူရီယန်သည် ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့များနှင့် လုပ်ငန်းများကို တပေါင်းတည်းတည်း ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းပြီးသည်နှင့် တပြိုင်နက် အီဆာလေးသည် ထိုအဖွဲ့ကြီးကို တာဝန်ယူအုပ်ချုပ်ရသော နေရာရရန် တကိုယ်တော် ကြိုးစားတော့၏။

သူ၏ ကြိုးပမ်းချက်များသည် မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင် ဖြစ်ခဲ့သည်။ တစ်နှစ်တာ ကာလ မပြည့်သေးမီ သူသည် မော့ဆက်အဖွဲ့ အကြီးအကဲဖြစ်သူအား နှုတ်ထွက်စေရန် သွေးဆောင်နိုင်ခဲ့သည်။ (၅)လအကြာတွင် သူသည် မော့ဆက်၏ အကြီးအကဲ ဖြစ်လာလေသည်။ မကြာမြင့်မီပင် သူသည် လှုပ်ရှားရှင်သန်နေသေးသော အလီယားဘတ် အဖွဲ့ကြီးကို ဦးဆောင်ရလေသည်။ အလီယားဘတ်သည် ဂျူးများ ခိုးသွင်းသော အဖွဲ့ကြီးဖြစ်သည်။

ထို့နောက် အီဆာလေးသည် လုံခြုံရေးလုပ်ငန်းများ ကော်မတီ၏ ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်လာပြီး လုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့များ၏ လုပ်ငန်းများကို တာဝန်ယူ ကြီးကြပ်ရလေသည်။

အီဆာသည် အစွဲရေး ထောက်လှမ်းရေးလုပ်ငန်းများ၏ အကြီးအကဲ ဖြစ်လာလေပြီ။ သူသည် ၁၀ နှစ်တာ ကာလပတ်လုံး ထောက်လှမ်းရေး ကိစ္စရပ်များကို တစ်ယောက်တည်းလိုလို တာဝန်ယူ ကိုယ်တွယ်ခဲ့သည်။

အီဆာသည် ဝန်ကြီးချုပ် ဘင်ဂူရီယန်ကိုသာ ဆက်သွယ်ဖြေကြားရသဖြင့် အစွဲရေးနိုင်ငံတွင် ဒုတိယ အာဏာအရှိဆုံး ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်လာလေသည်။

တဲလာဗီမြို့ဆိုင်ရာ ရှိုင်းထောက်လှမ်းရေးတပ်ဖွဲ့ကို ဦးဆောင်ခဲ့စဉ်က ရခဲ့သည့် လျှို့ဝှက်တတ်သော အကျင့်ကို အီဆာသည် အလွန်စွဲလမ်း နှစ်သက်ခဲ့လေသည်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးနောက် သူသည် ပြည်တွင်း လုံခြုံရေးနှင့် ပတ်သက်သော စာရွက်စာတမ်းများနှင့် နာဇီစစ်ရာဇဝတ်ကောင်များနှင့် ပတ်သက်သော စာရွက်စာတမ်းများကို ရှာဖွေစုဆောင်းခဲ့လေသည်။ တစ်နေ့တွင် အသုံးဝင်လိမ့်မည်ဟုလည်း အီဆာက ထင်မှတ်ခဲ့လေသည်။

ထိုစာရွက်စာတမ်းများကို ဗြိတိသျှတို့ မြင်သွားမည် စိုးရိမ်သဖြင့် အီဆာသည် ပန်ရဲဆရာတစ်ဦးကို ခေါ်ကာ တဲလာဗီ အခန်းထဲတွင် နံရံအတုလုပ်၍ ဝှက်ထားခဲ့ပြီး လျှို့ဝှက်တံခါး တပ်ထားခဲ့သည်။ လျှို့ဝှက်စာတမ်းများ ထားသော ဤနေရာကို ဗြိတိသျှတို့ အကြိမ်ကြိမ် ရှာသော်လည်း မတွေ့ပါ။

ဤသို့သော အခြေအနေကိုပင် အီဆာ မကျေနပ်သေးချေ။

တစ်နေ့တွင် ကားဖြင့် မောင်းထွက်သွားပြီး တစ်နေရာတွင် တိုက်ဆောက်နေသော ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်သားများကို တွေ့ရသည်။ သူသည် ယုံကြည်စိတ်ချရမည်ဟု ထင်သော အလုပ်သမား တစ်ယောက်ကို ခေါ်ခဲ့ပြီး ဆောက်နေသော အဆောက်အဦး၏ အလယ်ဗဟို၌ သူ၏ လျှို့ဝှက်စာရွက်စာတမ်း ထားရန် အခန်းတစ်ခု ဖွဲ့ခိုင်းထားခဲ့သည်။

ထိုလျှို့ဝှက်အခန်းကို အီဆာနှင့် အလုပ်သမား(၂)ဦးသာ သိရှိလေသည်။ ထိုအဆောက်အဦးထဲရှိ အခန်းထဲမှာပင် သူသည် သူ၏ စာရွက်စာတမ်းများကို ဗြိတိသျှများ ပါလက်စတိုင်းဒေသမှ ထွက်ခွာသွားသည့် အချိန်အထိ သိမ်းဆည်းထားနိုင်ခဲ့သည်။ ဗြိတိသျှတို့ ထွက်သွားပြီးနောက် သူသည် ဂျက်ဖာတွင် ဌာနချုပ် ပြုလုပ်၍ လုပ်ငန်းကို ကောင်းမွန်စွာ လုပ်ကိုင်နိုင်ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

အီဆာ၏ လျှို့ဝှက်မှုသည် ဒဏ္ဍာရီသဖွယ် ဖြစ်လေသည်။ တစ်ချိန်က တဲလာဗီမြို့တွင် အီဆာသည် တက္ကစီ တစ်စီးကို ခေါ်လိုက်သည်။ တက္ကစီဒရိုင်ဘာက ဘယ်ကို ပို့ပေးရမလဲဟု မေးသောအခါ အီဆာက မိမိသွားမည့်နေရာကို ဖော်ပြန်ရန် မဖြစ်ကြောင်း ပြန်ဖြေဆိုလေသည်။

အိမ်နီးချင်းတို့က အီဆာ ဘာအလုပ်လုပ်နေသည်ကို နှစ်အတော်ကြာ မသိရှိကြပေ။ ယေဘုယျအားဖြင့် သူသည် စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းတွင် လုပ်ကိုင်ကြောင်း သိရှိကြသော်လည်း သူ၏ တပ်ဖွဲ့နှင့် သူ၏ စစ်ဘက်ရာထူးကို မသိကြပါ။ သူသည် တပ်မတော်အရာရှိအဖြစ် ဒုတိယ ဗိုလ်မှူးကြီးအဆင့်တွင် ရှိ၏။

တစ်ခါက စစ်ယူနီဖောင်းအပြည့်အစုံ ဝတ်ဆင်ထားသော အီဆာကို မြင်တွေ့သွားသည့် ဈေးဆိုင်ပိုင်ရှင်တစ်ဦးက တအံ့တဩ သူ့ကို ပြောဆိုလိုက်ပုံမှာ...

“ခင်ဗျားလို အေးအေးဆေးဆေး သေးသေးကွေးကွေးနဲ့ လူတစ်ယောက်က တကယ့် အရာရှိကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်နေတာ အံ့ဩစရာပဲဗျို့။”

မည်သို့ပင်ဆိုစေ အီဆာ၏ အိမ်နီးချင်းများက နဖူးပြောင်ပြောင်နှင့် လူညက်ကလေး အီဆာတစ်ယောက် ဇနီးသည်အတွက် မကြာခဏ ဈေးဝယ်ပေးရမည်ကို မြင်သဖြင့် သနားကြပါသည်။ သူတို့က သူ၏ ဇနီးကို မိန်းမတွေ တန်ခိုးကြီးသော အမေဇုံတိုင်းပြည်မှ “လင်နိုင်မ”ဟု ခေါ်ကြလေသည်။

အီဆာသည် အိမ်တွင် ကြောက်ရမည့်သူ ရှိသည်ဟု အိမ်နီးချင်းတို့က တွေးထင်ကြသည်။ အမှန်စင်စစ် ဟုတ်လည်း ဟုတ်ပါသည်။ သူ့ကို အမိန့်ပေးနိုင်သူ (၂)ဦးမှာ ဝန်ကြီးချုပ် ဘင်ဂူရီယန်နှင့် သူ၏ ဇနီး ရီဗကာတို့ပင် ဖြစ်ပါသည်။

သူ၏ ဌာနတွင်မူ အီဆာလေးသည် ဆင်ကြီးပင် ဖြစ်ပေသည်။ သူ၏ ထောက်လှမ်းရေးတပ်ဖွဲ့ဝင်များက သူ့ကို လေးစားရုံသာမက ကြောက်လည်း ကြောက်ကြသည်။

“အီဆာက စိုက်ကြည့်ပြီဆိုရင် ကျွန်တော်တော့ ထောင်ထဲ ရောက်နေပြီလို့တောင် ထင်မိတယ်”ဟု ထောက်လှမ်းရေးသမား တစ်ယောက်က ဆိုလေသည်။ နောက်တစ်ယောက်က---

“သူ့ရဲ့ အေးစက်ပြီး စူးရှတဲ့ မျက်လုံးပြာတွေဟာ ခင်ဗျားရဲ့ အတွင်းစိတ်ကို သိပ်ထက်တဲ့ ဓားနဲ့ လှီးဖြတ်လိုက်သလို ပိုင်းခြားတတ်တယ်။ အီဆာဟာ သူနဲ့ ဆက်ဆံတဲ့သူရဲ့ မျက်လုံးထဲကို စိုက်ကြည့်တတ်တယ်ဗျို့။ ကြည့်တဲ့ နေရာမှာလည်း ဘယ်တော့မှ မျက်နှာမလွဲဘူး။ လူတစ်ယောက်ကို ကြာကြာကြည့်လေ အဲဒီလူအဖို့ အီဆာဟာ ကြောက်စရာကောင်းလေပဲ”

ထိုသူက ဆက်ပြောပြန်သည်။

“သူနဲ့ တွေ့လိုက်ရင် အပြစ်ရှိနေတဲ့ အနေအထားမျိုး ရောက်သွားတတ်တယ်။ စိတ်ဓာတ်တွေ ချောက်ချားလာပြီး အပြစ်ကို ဝန်ခံဖွင့်ဟစေတဲ့ ညှို့ဓာတ် သူ့မှာ ရှိတယ်လေ။ ဝန်ခံစရာ မရှိတဲ့ အပြစ်မဲ့သူတွေတောင် စိတ်ဓာတ် ချောက်ချားလာတယ်ဗျာ”

အီဆာဟာရယ်သည် ဗီဇဝါသနာအရ စပိုင် ဖြစ်ခဲ့ဖူးသူတည်း။ အစွဲရေးနိုင်ငံ၏ ထောက်လှမ်းရေးခေါင်းဆောင် ဖြစ်ခဲ့သော (၁၀)နှစ်တာ ကာလအတွင်း အီဆာသည် အလွန်ရဲရင့် ပြောင်မြောက်သော စပိုင်လုပ်ငန်းများကို ကြံစည်ဆောင်ရွက်ခဲ့လေသည်။

သူသည် စားပွဲကြီးတစ်လုံးတွင် ထိုင်ပြီး အမိန့်တွေ အမျိုးမျိုးပေးနေရသည်ကို ကျေနပ်လက်ခံသူ မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် သူသည် မကြာခဏဆိုသလို အမှုဖြစ်ပွားရာ နေရာသို့ ရောက်အောင် သွားပြီး လိုအပ်သည်များကို တိုက်ရိုက်ညွှန်ကြားကာ ကြီးကြပ်ကိုင်တွယ်တတ်လေသည်။ သူလိုက်နေသော သားကောင်ကို အမိအရဖမ်းယူရန် ကြိုးစားရာ၌လည်း သူ့အလွန်စိတ်ဝင်စား၍ နှစ်သက်လေသည်။

တွေးခေါ်နည်း အဖုံဖုံဖြင့် စဉ်းစားအဖြေထုတ်မရသော ပြဿနာတစ်ခုကို အီဆာသည် သူ၏ ပင်ကိုယ်ဉာဏ်ဖြင့် အဖြေရှာတတ်လေသည်။ အလွန်အရေးကြီးနေသော အခြေအနေမျိုးတွင် သူ၏ ပင်ကိုယ် ဉာဏ်ရည်ဉာဏ်သွေးတို့သည် ပို၍ တောက်ပြောင်လာတတ်သည်ဟု သူ၏ ရင်းနှီးသော လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တို့က ဆိုလေသည်။

အီဆာသည် လူတစ်ယောက်၏ အရည်အသွေးကို အကဲဖြတ်တတ်၏။ အရည်အချင်းရှိသူနှင့် လုပ်ငန်းအပေါ် သစ္စာရှိသူကို အမြဲချီးမြှင့်မြှောက်စားတတ်လေသည်။

အီဆာသည် အမြဲတမ်း တစ်ကိုယ်တည်း နေထိုင်တတ်ပြီး တစ်ဦးတည်း ကြံစည်ဆောင်ရွက်တတ်သူ ဖြစ်သည်။ ငယ်ပေါင်းဖြစ်သူ ဇနီးသည်သည် သူ၏ အထာကို သိလေသည်။ ရိဗကာသည် ခင်ပွန်းဖြစ်သူအား မည်သည့်အလုပ်ကိစ္စကိုမှ မမေးခဲ့ပါ။ ကိစ္စတစ်ခု အရေးကြီးနေပြီဆိုလျှင် ဇနီးသည်ကလည်း အကင်းပါးစွာ သိလိုက်ပြီ ဖြစ်၏။

တစ်ချိန်ကမူ ရက်အတော်ကြာကြာခင်ပွန်းသည် ပျောက်နေသဖြင့် စိုးရိမ်လာပြီး ရိဗကာသည် ဝန်ကြီးချုပ်ကို “ကျမ ယောက်ျား ဘာများ ဖြစ်လိုလဲ၊ ဘယ်နေရာ ရောက်နေပြီလဲ”ဟု မေးယူရသည်။ သို့သော် ထိုစဉ်က ဘင်ဂူရီယန်သည်ပင် သူ၏ ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ အကြီးအကဲ ဘယ်နေရာ ဘယ်ဒေသသို့ ရောက်နေသည်ကို စိုးစဉ်းမျှ မသိခဲ့ဟု ဆိုလေသည်။

ရိဗကာသည် အလုပ်ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ သူမ၏ ခင်ပွန်းကို မမေးရန် နားလည်ထားပြီး ဖြစ်သည်။ သို့သော် သူမကလည်း သူမ၏ မိန်းမဉာဏ် စပိုင်နည်းလမ်းများကို သုံးတတ်သည်။

ဧည့်ခန်းထဲတွင် အလွန်အရေးကြီးသော ဆွေးနွေးတိုင်ပင်မှုများ ပြုလုပ်နေပြီဆိုလျှင် ရိဗကာသည် ကော်ဖီပူပူနှင့် အသားညှပ်မုန့်တွေ မပြတ်လာရောက် ချပေးတတ်သည်။

“ကဲ စားကြလေ စားကြလေ ဆာနေပြီပဲ”ဟု အီဆာနှင့် ဧည့်သည်များကို ဆူဆူဆောင့်ဆောင့် ပြောပြီး သူတို့၏ စကားစများကို နားထောင်ကာ ရိဗကာက တစ်ကိုယ်တည်း ကောက်ချက်များ ချတတ်လေသည်။

အီဆာသည် ဟန်တွေပန်တွေများသော ပြင်ဆင်ဝတ်စားမှုကို သိပ်အလေးမထားသူ ဖြစ်သည်။ လည်စီးချည်နှောင်ခြင်းကိုပင် ဘူဇာဆန်သည်ဟု ယူဆသဖြင့် လည်စီးကိုယ်ပိုင် ဝယ်ထားသူ မဟုတ်ပေ။

ဥရောပတိုက်သို့ ဆွေးနွေးစရာ ကိစ္စများ ဆွေးနွေးရန် သွားရောက်သောအခါမှ ထိုအယူအဆကို စွန့်လွှတ်လိုက်လေသည်။ အီဆာ၏ အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးက သူ၏ ဘော့(စ်)အတွက် လည်စီးဝယ်ပြီး ချည်နှောင်နည်းကိုပါ သင်ပေးလိုက်ရလေ၏။

အီဆာ သဘောကျ လက်ခံသော ကိစ္စတစ်ရပ်မှာ ကြာသပတေးနေ့ ညနေတိုင်း သူ့အိမ်၌ လုပ်သည့် လက်ဖက်ရည်ပွဲလေးပင် ဖြစ်သည်။ စစ်ဗိုလ်ချုပ်များ၊ ဝန်ကြီးများ၊ နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်များ၊ အခြားမည်သူမည်ဝါဟု မသိသော ပုဂ္ဂိုလ်များသည် သူ၏ အိမ်သို့ လာရောက်ပြီး ကော်ဖီနှင့် ဘိန်းစေ့ကိတ်မုန့်ကို သုံးဆောင်လေ့ ရှိသည်။

သူ၏ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးရာ ခင်မင်သူ မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းများကို လက်ဖက်ရည်ပွဲတွင် ပါ/မပါဟူသော မေးခွန်းကို သူ့အိမ်သား တစ်ယောက်က ဤသို့ ဖြေကြားခဲ့သည်။

“မိတ်ဆွေ သူငယ်ချင်း ဟုတ်လား၊ ခက်တာက အီဆာဟာ လူတိုင်းလိုလို သိကျွမ်းနေတာပဲ၊ သူတို့ကလည်း သူ့ကို သိတာပဲလေ။ ဒီတော့ သူ့မှာ သူငယ်ချင်း မိတ်ဆွေစစ်စစ်ရယ်လို့ မရှိပါဘူး။ သူက ဘယ်သူ့ကိုမှ ယုံတာ မဟုတ်ဘူး။ ကျုပ်တို့ကိုတောင် မယုံဘူးလေ”

အီဆာသည် နာမည်တစ်လုံးနှင့် နေသူဖြစ်၏။ သူ့နာမည်ကို အကျင့်စာရိတ္တပျက်ပြားခြင်း၊ ငွေကြေးလာဘ်ပကာသနယူခြင်း စသည့် ကိစ္စရပ်များ၏ နှောင့်ယှက်မှု မခံခဲ့ချေ။ သူသည် သစ္စာသမာဓိရှိသော အိမ်ထောင်ရှင်တစ်ဦးဖြစ်ပြီး သူ၏ စိတ်ဓာတ်သဘောတို့မှာ အလွန်ခိုင်မြဲတည်ကြည်၍ မှန်ကန်လှပေသည်။

တစ်ချိန်က သူ့အားကိုးယုံကြည်သော ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးသည် လျှို့ဝှက်အလုပ်လုပ်စရာ ရှိသည်ဟုဆိုကာ မိန်းမကို အကြောင်းပြ ထွက်လာ၍ သူမေတ္တာမျှနေသော မိန်းမတစ်ယောက်နှင့် ပင်လယ်ဆိပ်ကမ်းတစ်ခုတွင် အပန်းဖြေနေလေ၏။ အီဆာ ထိုကိစ္စကို သိသွားသောအခါ ထိုသူအား ချက်ချင်း အလုပ်ဖြုတ်ပစ်လိုက်သည်။

သူသည် ဇိမ်ခံပစ္စည်းအမျိုးမျိုးကို ရွံ့မုန်းသူ ဖြစ်သည်။ တိုင်းပြည်အတွက်ဟုလည်း ဆိုနိုင်ပေမည်။ သူ၏ မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးအတွက် သုံးငွေဖြစ်သော ဘက်ဂျက်ကို ဝန်ကြီးချုပ်မှလွဲ၍ မည်သူ့ကိုမျှ အသိမပေးခဲ့ပေ။

သူသည် သပ်သပ်ရပ်ရပ် ဥယျာဉ်လေးတစ်ခုသာ ပါသော အလတ်တန်းစား အိမ်ကလေး၌ သူ၏ လုပ်သက်တလျှောက် ရိုးရိုးကုတ်ကုတ် နေထိုင်ခဲ့သူ ဖြစ်သဖြင့် သူ၏ ဖြောင့်မတ်တည်ကြည်သော အကျင့်စာရိတ္တကို သိရှိနိုင်ပေသည်။

အီဆာသည် သူ၏ လူများကို လုံးဝယုံကြည်သူ ဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် နိုင်ငံရပ်ခြားတွင် အန္တရာယ်ပြွမ်းသော တာဝန်ရပ်များ ဆောင်ရွက်ရမည် ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်များကို သူယုံကြည်မှု

ရှိလေသည်။ ထိုသူတို့၏ အိမ်တွင်းရေး ပြဿနာများကိုပင် လိုအပ်ပါက ကူညီဖြေရှင်းပေးခဲ့သည်။ သို့သော် မည်သူကမှ သူ့ကို ခပ်ပေါ့ပေါ့ ယောင်ဝါးဝါး မလုပ်ရဲကြပါ။

အီဆာသည် ပြောင်လောင်ရယ်မောခြင်းကို လုံးဝ မနှစ်သက်သူ ဖြစ်၏။ သူ့ရယ်စရာ ပြောခြင်းကို ကြားဖူးခဲ့သူ လူရင်းတစ်ဦးက အီဆာ၏ ပြက်လုံးကို အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြသည်။

“ကျုပ်ရဲ့ မျက်လုံးပြာတွေကို မကြောက်တဲ့ သတ္တဝါတွေ ရှိပါတယ်။ အဲဒီသူတို့ဟာ ခွေးတွေနဲ့ ကလေးတွေပေါ့ဗျာ”

သူ့စိတ်ထဲ မကျေမနပ် ဖြစ်နေလျှင် သူ၏ မျက်နှာထား အမူအရာတို့မှာ ကြောက်စရာကောင်းလှ၏။

တစ်ခါက ပေါ့လျော့မှုကြောင့် မမျှော်လင့်ဘဲ အမှားအယွင်း တစ်ခု ဖြစ်သွားခဲ့သည့် ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင် တစ်ဦးကို ခေါ်၍ စစ်ဆေးမေးမြန်းခဲ့သည်။ ထိုသူ၏ ချွတ်ယွင်းမှုကြောင့် အစွဲအစီးကို လူထုက စိတ်ပျက်သွားရလေ၏။ အီဆာသည် ထိုသူ့ကို အလုပ်မဖြုတ်ခဲ့ပါ။

အချိန်တော်ကြာကြာ အဆူခံရပြီးနောက် အီဆာ၏ ရုံးခန်းထဲမှ ပြန်ထွက်လာသော ထိုသူမှာ အပြင်သို့ ရောက်သောအခါ မျက်နှာဖြူဖတ်ဖြူရော် ဖြစ်နေပြီး တစ်ကိုယ်လုံး တုန်လှုပ်နေလေသည်။ ထိုသူက ဤသို့ မှတ်ချက်ချခဲ့သည်။

“အီဆာသာ ဒီကို မလာဘဲ ရုရှားပြည်မှာ နေခဲ့ရင်လေ K.G.B အဖွဲ့ရဲ့ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်မှာ သေချာတယ်။ နောက်ပြီး ဒီဘေးရီးယား ဆိုတဲ့ သတ္တဝါကြီးကိုတောင် နံနက်စာ ကိုက်စားချင် စားမှာဗျို့။”

အီဆာသည် ခေါင်းမာသော အရာရှိတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ သို့သော် အလုပ်တာဝန်ကို ကျေပွန်သူကို ကြင်နာစွာ ဆက်ဆံ၏။ သူသည် ဘေးဒုက္ခရောက်နေသော ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးကို ဘယ်တော့မှ ပစ်ထားခဲ့ပါ။ ဖမ်းဆီးခြင်းခံရသူကိုလည်း ပြန်လွှတ်အောင် အမျိုးမျိုးသော နည်းဖြင့် အပတ်တကုတ် ကြိုးစားသူဖြစ်သည်။

ဖမ်းဆီးခြင်းခံရသော သူ့လူအတွက် ရွှေ (သို့မဟုတ်) အခြား မည့်သည့်အရာနှင့်မဆို လဲလှယ်ရန် ဝန်မလေးသူ ဖြစ်သည်။ ဖမ်းမိသွားသော သူလျှို့ကို စွန့်လွှတ်သင့်သည်ဆိုသော သမားရိုးကျ အတွေးအခေါ်မျိုးကို သူ လုံးဝလက်မခံပါ။

ဥရောပနိုင်ငံများနှင့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုရှိ လုံခြုံရေးဌာန အကြီးအကဲများသည် အီဆာလေး၏ လုပ်ရည်ကိုင်ရည် လက်စလက်နက်ကို သိရှိလေးစားကြသည်။

အီဆာသည် ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲ၏။

အီဆာသည် လှည့်ဖျားတတ်၏။

အီဆာသည် သစ္စာမဲ့သော သူလျှိုလောကကို တွယ်တာမြတ်နိုး၏။

သူဝါသနာပါသော အရာ(၂)ခုမှာ အော်ပရာကြည့်ခြင်းနှင့် စာရေးဆရာမကြီး အာဂါသာ ခရစ္စတီ၏ လျှို့ဝှက်သံဖို စုံထောက်စာအုပ်များ ဖတ်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

စပိုင်စာအုပ်များ ဖတ်ပြီး အီဆာက တခါတရံ ပြောတတ်ပါသေးသည်။

“ကျုပ်လူတွေက ဂျိမ်း(စ်)ဘွန်းလို ကောင်လောက်တော့ အပျော့ပေါ့ဗျ”

ဤသူကား မော့ဆက် ထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့ကြီးကို အခြေချတည်ထောင်သည့် ကာလ၌ ဦးဆောင်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ သူတည်ဆောက်ခဲ့သော အဆင့်အတန်းနှင့် အနေအထားတို့ကို ယနေ့လက်ရှိ မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးတွင် တွေ့မြင်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

အိုက်ခမန်းကို ပြန်ပေးဆွဲခြင်း

၁၉၅၇ ခုနှစ် ဆောင်းဦးရာသီ ကုန်ခါနီးကာလ၊

အီဆာဟာရယ်သည် စာတမ်းတစ်စောင်ကို တစ်ညလုံး ထိုင်ဖတ်နေသည်။ အလွန်ထူထဲလှသော စာတမ်းကြီးသည် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးစကပင် သူစုဆောင်း ရှာဖွေထားသော စာတမ်းဖြစ်သည်။ ဗြိတိသျှတို့ မမြင်အောင် သူ့အထူးဂရုစိုက် သိမ်းဆည်းခဲ့သော စာတမ်းပင်။

စာတမ်းပါ အကြောင်းအရာသည်ကား...

အဒေါ့ဖ် အိုက်ခမန်း (Adolf Eichmann)

အိုက်ခမန်း ကျူးလွန်ခဲ့သော ပြစ်မှုများသည် များပြားကြီးကျယ်လွန်းသဖြင့် အော်ဂလီဆန် အော့နလုံးနာစရာ ကောင်းလှပေရာ အီဆာသည် စာတမ်းကြီးကို ချထားလိုက်၊ ပြန်ဖတ်လိုက် လုပ်နေရသည်။

၁၉၃၄ ခုနှစ်တွင် နာဇီတို့၏ (S.S)ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ ဂျူးဌာနခွဲတွင် ဇီယွန်ဝါဒ ကျွမ်းကျင်သူအဖြစ် အိုက်ခမန်းကို ခန့်ထားခဲ့သည်။ ထိုစဉ်ကနာဇီတို့ရေးဆွဲအကောင်အထည်ဖော်ခဲ့သည့် “ဂျူးပြဿနာကို နောက်ဆုံး ဖြေရှင်းနည်း”ဟူသော စီမံကိန်းတွင် အိုက်ခမန်းသည် အဓိကနေရာက ပါဝင်ခဲ့သည်။

အိုက်ခမန်းသည် ဂျူးများကို အတင်းအကြပ် နယ်ပြောင်းစေသော ဝါဒကို စတင်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ ဥရောပရှိ ဂျူးများကို ချုပ်ကိုင်၍ လွယ်သော အစုများအဖြစ်သို့ ရောက်သွားစေရန် ကြံစည်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် ထိုဂျူးပြဿနာကို ဖြေရှင်းရန် အဖွဲ့အစည်းသပ်သပ် တစ်ခု ဖွဲ့စည်းပေးရန် သူအကြံပြုခဲ့သည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်း အိုက်ခမန်းသည် ဝါဒရေးဆွဲသူ မဟုတ်ဘဲ ဌာနတစ်ခုကိုသာ အုပ်ချုပ်ခဲ့ရသူ ဖြစ်သည်။ သို့သော် သူသည် အမိန့်များကို သတ်ချင်ဖြတ်ချင်၍ စိတ်အားထက်သန်သော ကျွမ်းကျင်မှုတို့ဖြင့် ဆောက်ရွက်ခဲ့သည်သာ ဖြစ်သည်။

အိုက်ခမန်းသည် သူလုပ်ကိုင်ရသည့် လုပ်ငန်းများ ချောမောပြေပြစ်ခြင်းကို အလွန်ဂုဏ်ယူတတ်သူ ဖြစ်သည်။ ဂျူးသန်းပေါင်းများစွာကို သုတ်သင်ပစ်ခဲ့သည့် စီမံကိန်းတွင် သူ မည်သို့ပါဝင်ခဲ့ပုံ အိုက်ခမန်းက ဝင့်ဝါစွာ ပြောကြားခဲ့ကြောင်း နှုတ်တတ် စစ်ခုံရုံး၌ သက်သေများက ထွက်ဆိုကြသည်။

အော့ရှဝဒ်(၆) အကျဉ်းစခန်းကြီးကို ချဲ့ထွင်ပြီး ဂျူးများ အစုလိုက်အပြုံလိုက် သုတ်သင်ချေမှုန်းရာ ဌာနကြီးဖြစ်လာအောင် အိုက်ခမန်းကပင် စီစဉ်ခဲ့လေသည်။ အော့ရှဝဒ်(၆) ငရဲခန်းကြီးတွင် ဂျူး(၂)သန်းခန့် အသက်ဆုံးရှုံးခဲ့ရသည်။

၁၉၄၄ ခုနှစ် မတ်လတွင် “နောက်ဆုံး ဖြေရှင်းခြင်း” စီမံကိန်းအတွက် အိုက်ခမန်းကို တာဝန်ယူကြီးကြပ်စေခဲ့လေရာ ဟန်ဂေရီနိုင်ငံ၌ အိုက်ခမန်း ပြုလုပ်ခဲ့သော လုပ်ရပ်များသည် သွေးအေးအေးနှင့် အလွန်ပင် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သော သဘောသဘာဝကို ဖော်ပြကြလေသည်။

အိုက်ခမန်းသည် ဟန်ဂေရီကို ဒေသ(၆)ခု ခွဲခြမ်းလိုက်ပြီး ဟန်ဂေရီတွင် နေထိုင်သော ဂျူးလူမျိုး(၆)သိန်းခွဲကို ပိုက်စိတ်တိုက် ရှာဖွေ ဖမ်းဆီးခဲ့သည်။

လုပ်ငန်းစပြီး (၄)လကြာသော ကာလဖြစ်သည့် ဇူလိုင်လတွင် ဂျူး(၄၃၇,၀၀၀)တို့သည် အော့ရှဝဒ် အကျဉ်းစခန်းသို့ ရောက်ခဲ့လေသည်။ ထို့နောက်ပိုင်း ဂျာမဏီနိုင်ငံ စစ်ရေးကျဆင်းချိန်၌ ဂျူးတို့၏ အသက်ကို လိုအပ်သော စစ်လက်နက်ပစ္စည်းများနှင့် လဲလှယ်ရန် ကမ်းလှမ်းမှုတစ်ရပ် ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။

ထိုကမ်းလှမ်းချက်နှင့် ပတ်သက်၍ ဆွေးနွေးမှုများ ပြုလုပ်နေချိန်ဝယ် အိုက်ခမန်းသည် ဂျူးလူမျိုးများ နယ်နှင့်ခန်းကို မရပ်ဘဲ ဆက်လက် ဆောက်ရွက်ခဲ့သည်။

စစ်ကြီးပြီးသည့်နောက် နာဇီထိပ်သီးခေါင်းဆောင် အတော်များများကို ဖမ်းဆီးရမိပြီး နှုရင်းဘတ် စစ်ခုံရုံးတွင် စစ်ဆေးတရားစွဲဆိုခဲ့လေသည်။ အချို့မှာ ဥပဒေကို မိမိလက်တွင်းသို့ ယူဆောင်လိုသူများ၏ ကလဲစားချေမှုများကြောင့် ဇီဝိန်ကြွေကြွရလေသည်။

စစ်ကြီး မပြီးမီ ကာလမှာပင် ဗြိတိသျှ တပ်မတော် လက်အောက်ရှိ ဂျူးတပ်ဖွဲ့မှ တပ်သားအချို့သည် နာဇီတို့ကို လိုက်လံရှာဖွေ၍ ကလဲစားချေရန် စုစည်းမိကြသည်။ ထိုဂျူးအဖွဲ့ကို ဟီဘရူးဘာသာဖြင့် “ဟာနော့ကင်”ဟု ခေါ်ပြီး “ကလဲစားချေသူများ”ဟု အဓိပ္ပါယ်ရသည်။

အကျဉ်းစခန်းများမှ သေရွာပြန် အကျဉ်းသားတို့၏ ထွက်ဆိုချက်များကို အခြေခံပြီး ဥရောပတိုက် နေရာအနှံ့ ထောက်လှမ်းရေးသမားနှင့် သတင်းပေးသူများထံမှ သတင်းများကို ထောက်လှမ်းရယူခဲ့သည်။

“ဟာနော့ကင်”ကို မဟာမိတ်တပ်များထံမှ ပြင်သစ်၊ အင်္ဂလိပ်၊ အမေရိကန်နှင့် အခြားစစ်ဘက်အရာရှိများနှင့် စစ်သားများကလည်း ကူညီကြသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် သူတို့သည် နာဇီစစ်ပုလိပ် အဖွဲ့ဝင်များနှင့် အထူးသဖြင့် အကျဉ်းစခန်းအုပ်ချုပ်သူ (S.S)အရာရှိ ရာပေါင်းများစွာကို တွေ့ရှိပြီး ဖမ်းဆီးနိုင်ခဲ့လေသည်။

ပထမပိုင်း၌ သူတို့သည် ဖမ်းဆီးရမိသော နာဇီတို့ကို မဟာမိတ် စစ်ဘက်အာဏာပိုင်တို့ထံ လွှဲပြောင်းပေးခဲ့သည်။ သို့သော် စစ်ပြီးခါနီးကာလ ဗရုတ်ဗရက် အချိန်တွင် လွတ်မြောက်ထွက်ပြေးသွားကြသည်။ တခါတရံ မဟာမိတ်တို့က လွတ်ပေးလိုက်ကြလေသည်။

၁၉၄၄ ခုနှစ်လောက်က ဖြစ်သည်။

ဟန်ဂေရီ၌ နာဇီအရာရှိကြီး (၂)ဦးကို ဖမ်းဆီးမိပြီး ရုရှားတပ်များထံ ပေးအပ်ခဲ့သည်။ ရုရှားစစ်ဗိုလ်က အကျဉ်းစခန်းထဲမှ အကျဉ်းသားများ၏ တစ်ဘက်သတ် စကားများကို ယုံကြည်ပြီး ထို(၂)ယောက်ကို အပြစ်မပေးနိုင်။ ခိုင်လုံသော အထောက်အထား ပြုပါဟုဆို၍ လွှတ်လိုက်သည်။

နာဇီ(၂)ယောက်သည် ရယ်မော၍ ထွက်လာကြလေသည်။ သို့သော်လည်း သိပ်ဝေးဝေး မလျှောက်နိုင်ကြပါ။ သူတို့ကို ဖမ်းဆီးပေးသော “ဟာနော့ကင်”တပ်ဖွဲ့ဝင်များ၏ ဆပ်မရှင်းဂန်း ကျည်ဆံများအောက်တွင် ဇီဝိန်ကြော့ခဲ့ရလေသည်။

ထိုအချိန်မှ စ၍ “ဟာနော့ကင်”တပ်ဖွဲ့ဝင်များသည် နာဇီမှန်သမျှ ဖမ်းမိလျှင် သုတ်သင်ပစ်ရမည်ဟူသော ဝါဒကို ကျင့်သုံးကြလေသည်။

နာဇီတစ်ယောက်ကို အိမ်တစ်အိမ်တွင် တွေ့ပြီ ဆိုပါစို့။ ထိုသူ၏ အိမ်သို့ အင်္ဂလိပ်စစ်သား တချို့ ရောက်လာပြီး သူ့ကို ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး စုံစမ်းမေးမြန်းစရာများ မေးမြန်းကြပေမည်။ ထို့နောက် သူ့ကို အနီးအနား လယ်ကွင်း သို့မဟုတ် သစ်တောထဲ ခေါ်သွားပြီး သူ့ကျူးလွန်ခဲ့သည့် ပြစ်မှုနှင့် စီရင်ချက်တို့ကို ဖတ်ပြ၍ ဖြောင်ပစ်ကြသည်သာ ဖြစ်သည်။

ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်ကြီးပြီးစ တစ်နှစ်တာ ကလအတွင်းတွင် ဤနည်းဖြင့် အသတ်ခံရသော နာဇီ(၁၀၀၀)ကျော်၏ အလောင်းများ တွေ့ရှိရလေသည်။

သို့သော် အိုက်ခမန်းသည် နူရင်းဘတ် စစ်ခုံရုံးကို ကွင်းရှောင်ခဲ့သည်။ “ဟာနော့ကင်” လက်မရွံ့အဖွဲ့သားတို့၏ သုတ်သင်ခြင်းကိုလည်း ရှောင်တိမ်းသွားခဲ့သည်။

အိုက်ခမန်းသည် ပါးနပ်သူတစ်ဦး ဖြစ်ပြီး ရဲလုပ်ငန်းနှင့် ထောက်လှမ်းရေးက ပြဿနာများကို နားလည်ထားသူ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်ပင် သူသည် ပီပီရီရီ ခြေရာဖျောက်နိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့သော် ခြေရာဖျောက်နိုင်သည့် ကာလမှာ ၁၉၅၇ ခုနှစ် နွေဦးရာသီ အထိသာ ဖြစ်သည်။

အီဆာဟာရယ်သည် ဂျာမဏီနိုင်ငံ ဟက်စ်ပြည်နယ်မှ ပြည်သူ့အကျိုးဆောင် ဒေါက်တာ ဖရစ်ဗောဝါးထံမှ ယုံကြည်ရသော သတင်းတစ်ခု ရှိ၏။

ထိုသတင်းသည်ကား...

“အိုက်ခမန်း အာဂျင်တီးနား နိုင်ငံတွင် အသက်ရှင်နေဆဲ ဖြစ်သည်”

ထို့ကြောင့် အီဆာသည် တစ်ညလုံး ထိုင်ပြီး အိုက်ခမန်း စာတမ်းကြီးကို လေ့လာနေခြင်း ဖြစ်သည်။ အနက်မိုးလင်းလာသောအခါ အိုက်ခမန်းကို တရားဥပဒေအရ အရေးယူရမည်ဟု အီဆာ နားလည်သဘောပေါက်ခဲ့လေသည်။

သူဖမ်းဆီးရမည့် ပုဂ္ဂိုလ်မှာ နယ်နယ်ရရ မဟုတ်။ အိုက်ခမန်းဆိုတဲ့ နာမည်တစ်ခုဖြင့် ထင်ပေါ်နေသော စစ်ရာဇဝတ်ကောင်ကြီးတစ်ဦး ဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် အာဂျင်တီးနားရှိ အိုက်ခမန်း၏ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းတို့မှာ အစိုးရအဖွဲ့ဝင်များလည်း ပါသည်။ အစိုးရမဟုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများလည်း ပါသည်။ ထိုလူကို ဖမ်းဆီးရမည့် တာဝန်သည် သူ့အတွက် အလွန်ခက်ခဲသော တာဝန်တစ်ရပ် ဖြစ်သည်။

နောက်ပြဿနာ တစ်ခုမှာ အာဂျင်တီးနားတွင် ဖမ်းမိပါက အိုက်ခမန်းကို ဘာလုပ်မည်နည်းဟူသော ကိစ္စဖြစ်သည်။ “ဟာနော့ကင်”အဖွဲ့၏ ကလဲ့စားချေသည့်နည်းကို သုံးလျက် ဖြောင်ပစ်ခြင်းသည် လွယ်ကူပါသည်။ သို့သော် အီဆာသည် အိုက်ခမန်းကို သတ်မည်မဟုတ်။ သူသည် အိုက်ခမန်းကို အစွဲအစွဲနိုင်ငံသို့ ခေါ်ဆောင်လာပြီး သူ့သုတ်သင်ရန် ကြိုးပမ်းခဲ့သော ဂျူးလူမျိုးတို့၏ မျက်မှောက်ဝယ် ခုံရုံးတင်မည် ဖြစ်သည်။

သူ၏ အစီစဉ်သည် ပို၍ ခက်ခဲသော်လည်း အခြားနည်းလမ်း မရှိပါ။ ပထမ အီဆာကြီး နာမည်ပျက်သွားရသည့်ကိန်းကို သိရှိထားသော ဒုတိယ အီဆာလေးသည် ထိုကိစ္စကို တရားဥပဒေဘောင် ဝင်နိုင်သမျှ ဝင်စေချင်သည်။ အိုက်ခမန်းလို အရေးပါသော စစ်ရာဇဝတ်ကောင် တစ်ဦးကို စစ်ခုံရုံး အမြန်ဖွဲ့၊ အမြန် စီရင်ချက်ချပြီး ကွင်းပြင်ထဲ ပစ်သတ်တာမျိုး လုပ်၍မရပါ။

ဤလုပ်ငန်းသည် အလွန်စိတ်ဓာတ်ကျစရာကောင်းသော လုပ်ငန်းဖြစ်ပြီး အောင်မြင်တာ မအောင်မြင်တာ ဘေးချိတ်၊ နောက်ဆက်တွဲ ကွင်းဆက်အကျိုးတရားများမှာ များပြားလှပေသည်။

အီဆာသည် ထိုပြဿနာကို အပြန်အလှန် သုံးသပ်လေ့လာပြီး နောက်ဆုံး ဝန်ကြီးချုပ်နှင့် တွေ့ဆုံအကြံဉာဏ် တောင်းပါက အလားအလာကောင်းနိုင်မည်ဟု သူယူဆမိသည်။ ဘင်ဂူရီယန်နှင့် အီဆာတို့သည် ထိပ်တန်း လျှို့ဝှက်ကိစ္စများကို တယ်လီဖုန်းဖြင့် မပြောဘဲ နှစ်ကိုယ်ကြား ဆွေးနွေးစမြဲ ဖြစ်လေသည်။

အီဆာနှင့် ဘင်ဂူရီယန်တို့ ဆွေးနွေးပွဲမှာ အလွန်တိုတောင်းလှသည်။

ဆီဆာက ဘင်ဂူရီယန်၏ ရုံးခန်းထဲသို့ ဝင်လာပြီး အိုက်ခမန်း ရောက်ရှိနေသည့် နေရာကို တွေ့ထားပြီဖြစ်ကြောင်း ပြောလိုက်သည်။

“သူ့ကို အစွဲရေးနိုင်ငံကို ပြန်ခေါ်လာဖို့ဝန်ကြီးချုပ်ရဲ့ သဘောတူညီချက် ကျွန်တော် လိုချင်ပါတယ်”

“လုပ်ပါ၊ လုပ်စမ်းပါဗျာ”

ထိုအချိန်မှ စ၍ အိုက်ခမန်းကို ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်ရန် ကိစ္စသည် အီဆာဟာရယ်အဖို့ နံပါတ်တစ် အရေးကြီးသော ပြဿနာ ဖြစ်လာသည်။

အိုက်ခမန်းသတင်း အနံ့ စတင်ရလာပုံမှာ...

အာဂျင်တီးနား မြို့တော် ဗွေနိုးဇာရီတွင် နေထိုင်သော မျက်မမြင် ဂျူးတစ်ယောက် ရှိသည်။ ထိုဂျူး၏ သမီးပျိုကို နီကိုးလတ်စ် အိုက်ခမန်းဆိုသူ လူငယ်တစ်ယောက်က ပိုးပန်းနေသည်။ ဤလူငယ်၏ အမည်မှာ အိုက်ခမန်းနှင့် သူ၏ ဇနီးတို့ ဂျာမဏီတွင် မွေးဖွားခဲ့သော သားတစ်ယောက်၏ အမည်ဖြစ်သည်။

သတင်းပေးသူကလည်း အိုက်ခမန်း မိသားစု နေထိုင်သော လိပ်စာကိုပင် ပေးခဲ့သည်။

ဗွေနိုးဇာရီမြို့ အိုလီဗိုရပ်ကွက်၊ ချာတာမူကိုလမ်း၊ အိမ်အမှတ်(၄၂၆၁)

၁၉၅၈ ခုနှစ်ဦးလောက်တွင် သူလျှို့ဝှက်ဦးကို လွှတ်ပြီး ထိုအိမ်ကို စောင့်ကြည့်ခိုင်းထားသည်။

သို့သော် အခြေအနေ သိပ်မဟန်ခဲ့ပါ။

ပါးနပ်သော အိုက်ခမန်းသည် သူ့ကို ရှိခိုးလုပ်နေကြသည်ကို သိရှိလာသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ အိုက်ခမန်းတို့ မိသားစု ထိုအိမ်လိပ်စာတွင် မရှိတော့ပါ။ အိုက်ခမန်းကို တွေ့ရှိရန် လမ်းစ ပျောက်သွားပြန်သည်။

ထိုနှစ် မတ်လတွင် အီဆာသည် ဗွေနိုးဇာရီမြို့သို့ အတွေ့အကြုံ ရင့်သန်သော အယ်ရုံ အမည်ရှိ အရာရှိတစ်ဦးကို စေလွှတ်လိုက်သည်။ သူ့ကိုယ်တိုင် စိတ်ကြိုက်ရွေးချယ်ပြီးသူ ဖြစ်သည်။

အယ်ရုံသည် အမှန်စင်စစ် မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင် မဟုတ်၊ ရဲအရှိတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ပိုလန်တွင် မွေးဖွားပြီး ဂျာမဏီတွင် ကြီးပြင်းသူ ဖြစ်သည်။ သူသည် ဗြိတိသျှ ရဲတပ်ဖွဲ့တွင် အမှုထမ်းခဲ့ပြီး လွတ်လပ်ရေးရပြီးနောက် အစ္စရေး ရဲတပ်ဖွဲ့အရာရှိတစ်ဦး ဖြစ်လာသည်။ အီဆာသည် အယ်ရုံကို ရွေးချယ်ခြင်းမှာ အယ်ရုံ၏ အမှုထမ်းကောင်း မှတ်တမ်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် သူသည် ဂျာမန်တစ်ယောက်အနေနှင့် လွယ်ကူစွာ လှုပ်ရှားနိုင်ပေသည်။ အယ်ရုံ၏ မိသားစု အားလုံးလိုလိုသည် နာဇီအကျဉ်းစခန်းများတွင် သေဆုံးခဲ့ကြသည်။

ဗွေဇီးဇာရီမြို့သို့ ခြေချပြီးသည်နှင့် အယ်ရုံသည် မျက်စိမမြင်သော ရှေ့နေကြီး လိုသာဟာမန်းကို သွားတွေ့သည်။ ရှေ့နေကြီး၏ သမီးသည် အိုက်ခမန်း၏ သားဆိုသူနှင့် တွဲခဲ့နေသူ ဖြစ်သည်။ ထိုလူငယ်က ဂျာမဏီနိုင်ငံ၏ စစ်ရေးစစ်ရာတွင် သူ့ဖခင် မည်မျှအရေးကြီးသော နေရာ၌ ပါဝင်နေကြောင်း ကြားလုံးထုတ်ခဲ့ရာ ရှေ့နေကြီးအား သံသယဖြစ်စေခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။

အိုက်ခမန်းဟု သူတို့ ထင်မှတ်နေသော လူအကြောင်း စုံစမ်းထောက်လှမ်းမှုများကို နူးညံ့သိမ်မွေ့စွာ ခပ်ဖြေးဖြေး ဆောက်ရွက်နေကြလေသည်။ ထောက်လှမ်းသူများ သတိအထားဆုံး အချက်မှာ သူတို့လိုက်နေသော လူ၏ ဇစ်မြစ်အမှန်ကို အမှန်းအတိုင်း ဖော်ထုတ်ရန် ဖြစ်သည်။ ပိုဆိုးနိုင်သည့်အချက်မှာ အိုက်ခမန်း အစစ်ကို လွတ်သွားရသည်ထက် လူမှား၍ ဖမ်းမိခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ရှုံးဒိုးလုပ်နေသူများထံမှ အိုက်ခမန်း၏ ဇစ်မြစ်ကို ဖော်ထုတ်ရာ၌ ချိန်ထိုးရန် အချက်အလက် စုံလင်စွာ ရှိကြသည်။ သူ၏ ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည် အနေအထား၊ သူ၏ သေးငယ်စူးဝါးသော အသံ၊ သူ၏ လက်ထပ်ပွဲ နှစ်ပတ်လည် ရက်စွဲ။

အိုက်ခမန်းသည် သူလက်လှမ်းမီသမျှသော သူ၏ ဓာတ်ပုံများကို ဂရုတစိုက် ဖျောက်ဖျက်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် သူ့နောက်လိုက်နေသူများအဖို့ စစ်မဖြစ်ခင်က သူရိုက်ခဲ့သော ဓာတ်ပုံ မှုန်ဝါးဝါးသာ ရယူနိုင်ခဲ့သည်။

သတင်းအစအနတွေ ပျောက်သွားပြန်သည်။

မော့ဆက်အတွက် ခေါင်းရှုပ်ရသည့် အချက်တစ်ခု ပေါ်လာပြန်သည်။ အိုခမန်းသည် ကူဝိတ်နိုင်ငံတွင် ရေနံသုဋ္ဌေးကြီးတစ်ဦး ဖြစ်နေပြီဟူသော သတင်းများကြောင့် အခြေအနေ ပိုရှုပ်လာလေရာ မော့ဆက်အဖွဲ့ ခေါင်းခဲရလေသည်။

မော့ဆက်အဖွဲ့ထံရှိ ကြီးကြီးပိုင်းများက ဤကိစ္စကြောင့် မော့ဆက်၏ ဘတ်ဂျက်ငွေများ ကုန်လှပြီဟု ဆိုကြသည်။ ဘတ်ဂျက်ငွေ နည်းလှသော မော့ဆက်အဖို့ အိုက်ခမန်း ဖမ်းမိရေးကိုလည်း ကြိုးပမ်းရ၊ ဆီးရီးယား အီဂျစ်နှင့် အခြားအာရပ်နိုင်ငံများရှိ စစ်ရေး နိုင်ငံရေး သတင်းများကိုလည်း ထောက်လှမ်းနေရပေသည်။

အိုက်ခမန်း ရှာပုံတော်ကို ဆက်လက် လုပ်ခဲ့ကြပါသည်။ အီဆာသည် ဤကိစ္စကို အပြီးအထိ ဆောင်ရွက်ရန် ဆုံးဖြတ်ပြီး ဖြစ်သည်။

၁၉၅၉ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလတွင် မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်အချို့က အိုက်ခမန်းသည် “ရီကာဒိုကလင်းမင့်”အမည်ဖြင့် နေထိုင်ကြောင်း တွေ့ရှိကြသည်။ သူသည် ပင်စင်လုပ်ငန်းတစ်ခု လုပ်ကိုင်နေပြီး ထိုလုပ်ငန်းသည် ရှုံးသွားကြောင်း သိရလေသည်။

သူ၏ သားကို နောက်ယောက်ခံလိုက်လာသော အဖွဲ့သည် အိုက်ခမန်းတို့ မိသားစု နေထိုင်သော အိမ်ကို တွေ့ရှိသွားလေသည်။ ဗေဒနိဗ္ဗာန်မြို့တော်၏ မြေနှိမ်ရပ်ကွက် ဖြစ်သော ဆန်ဖာနန်ဒို၏ ဂယ်ရီဘောဒီလမ်းတွင် ရှိသော သူတို့၏ အိမ်။

မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်တို့သည် အိမ်ကို အမြဲမပြတ် ကြည့်ရှုထောက်လှမ်းနေသည်။ ထောင့်အမျိုးမျိုးမှ နေ၍ အဝေးရိုက် မှန်ဘီလူးများကို အသုံးပြုကာ ဓာတ်ပုံရိုက်ထားကြသည်။ အိမ်၌ ဝန်ခြံမရှိ၊ တံခါးမှာ ဖိုင်ဘာပြား တံခါး၊ အင်္ဂတေ မကိုင်ထားသော အိမ်နံရံများ စသည့်အချက်အလက်များ စုံစုံလင်လင် ရေးမှတ်ထားကြသည်။

သူတို့သည် ထိုအိမ်တွင် မိသားစုနှင့် နေထိုင်ကြပြီး ထိပ်ပြောင်စ ပြုနေပြီဖြစ်သည့် မျက်မှန်နှင့် လူတစ်ယောက် သွားလာလှုပ်ရှားပုံ အမူအကျင့်တို့ကို လေ့လာမှတ်သားထားကြသည်။ ထိုလူသည် အိုက်ခမန်းဖြစ်ကြောင်း သူတို့ ယုံကြည်ထားလေသည်။ ယခု သူတို့ လုပ်ရမည့် တာဝန်မှာ အိုက်ခမန်း အမှန်တကယ် ဟုတ်/မဟုတ် သက်သေသာဓကပင် ဖြစ်သည်။

၁၉၆၀ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၂၁ ရက်နေ့။

သက်သေသာဓကများ ရရှိပါပြီ။

ထိုနေ့ မှောင်ရီပျိုးစ အချိန်တွင် ရီကာဒိုကလင်းမင့်သည် တံခါးဖွင့်၍ ကြိုဆိုလာသော မိန်းမတစ်ဦးကို ပန်းစည်းလက်ဆောင် ပေးလိုက်သည်။

နောက်မကြာမီ တရုတ်ကပ် ပြတင်းပေါက်များမှ တဆင့် ရယ်သံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။ အထိမ်းအမှတ် ပါတီလေးတစ်ခု ကျင်းပနေခြင်း ဖြစ်သည်။

မည်သို့သော ပါတီပွဲလေး ဖြစ်ပါသနည်း။

မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးသည် သူ၏ စာရွက်စာတမ်းများကို ပြန်ကြည့်သောအခါ မတ်လ(၂၁)ရက်နေ့သည် အိုက်ခမန်းတို့ ဇနီးမောင်နှံ အိမ်ထောင်သက် (၂၅)နှစ်ပြည့်မြောက်သော ငွေရတုသဘင် အခါတော်နေ့ပင်တည်း။

ရီကာဒိုကလင်းမင့်၏ ဇာတိရုပ်အမှန်ကို သံသယဖြစ်စရာ မရှိတော့ပါ။ သူသည် အဒေါ့ဖ် အိုက်ခမန်း ဖြစ်ပါသည်။ အိုက်ခမန်း ရှာပုံတော်သည် အဆင်ပြေပြေ ဖြစ်နေပြီး အထိမ်းအစောင်း မရှိလှ။

အိုက်ခမန်း၏ ဇာတိရုပ်အမှန်ကို မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်များ ဖော်ထုတ်ပြီး မကြာမြင့်မီကာလတွင် အီဆာသည် အာဂျင်တီးနားသို့ သွား၍ အိုက်ခမန်း ဖမ်းဆီးရေးကို ကိုယ်တိုင်ကြီးကြပ်ညွှန်ကြားရန် ဆုံးဖြတ်ချက် ချခဲ့သည်။ ထိုကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ အီဆာက အောက်ပါအတိုင်း ပြောကြားခဲ့သည်။

“ဒီတာဝန်ကြီးဟာ မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီး တွေ့ကြုံရတဲ့ လုပ်ငန်းတွေထဲမှာ အခက်ခဲဆုံးနှင့် အသိမ်မွေ့ဆုံးပါပဲ။ ဒီတော့ ဒီနေရာ သွားပြီး ကျုပ်ကိုယ်တိုင်ပဲတာဝန်ယူ ဆောင်ရွက်သင့်တယ်လို့ ကျုပ်ထင်မိတယ်လေ”

“အီဆာဟာ အဲဒီကို မသွားဘဲ မနေနိုင်ဘူး၊ ဒါကြောင့် သွားခဲ့တာပါပဲ”ဟု သူ၏ လက်ထောက်တစ်ယောက်က ဆိုလေသည်။

ပြင်ဆင်မှုများကို လျင်မြန်စွာ စတင်လုပ်ကိုင်ကြလေပြီ။ အီဆာနှင့် သူ၏လက်ထောက်များသည် အိုက်ခမန်းကို ဖမ်း၍ အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံ အပြင်သို့ စာရွက်စာတမ်းလိမ်များ သုံးပြီး ခိုးထုတ်ရန် ကြံစည်ကြလေသည်။

ထိုလုပ်ငန်းကြီးအတွက် အသေးစိတ်ပြင်ဆင်ထားကြပြီး အရေးပေါ် ကိစ္စရပ်များအတွက် ကြိုတင်တွေးဆ၍ လိုအပ်သော ပြင်ဆင်မှုများ ပြုလုပ်ထားကြသည်။

အိုက်ခမန်း၏ လှုပ်ရှားမှုမှန်သမျှကို နောက်ယောင်ခံကာ စောင့်ကြည့်နေသော မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်တို့က အာဂျင်တီးနားမှ ပေးပို့သော နောက်ဆုံးသတင်းများအရ လိုအပ်သော အစီအစဉ်များ လုပ်ပေးရပြန်သည်။

အိုက်ခမန်းကို ပြန်ပေးဆွဲရန် လုပ်ငန်းအတွက် အီဆာကိုယ်တိုင် စိတ်ကြိုက်လူရွေး၍ တာဝန်ပေးခဲ့သည်။ အရွေးခံရသော လူများသည် သူတို့၏ ခေါင်းဆောင်နှင့်အတူ နိုင်ငံရပ်ခြားများတွင် အမှုထမ်းဖူးသူချည်း ဖြစ်သည်။ အာရပ်နိုင်ငံနှင့် အခြားနိုင်ငံများအတွက် အသက်စွန့်၍ အမှုထမ်းခဲ့ဖူးသူများသာ ဖြစ်သည်။

ထိုလုပ်ငန်းကြီးသည် အခက်ခဲဆုံးနှင့် အန္တရာယ်အများဆုံး ဖြစ်သဖြင့် အမိန့်ဖြင့် လူမရွေးဘဲ မေးမြန်းပြီး “ကိုယ်တိုင်လုပ်ချင်ပါသည်”ဟု ကမ်းလှမ်းလာသူများကိုသာ ရွေးချယ်ခဲ့သည်။

ထိုအဖွဲ့ကို ဦးဆောင်သူမှာ အစွဲအမူးနှင့်အတူ မွေးဖွားသော ဂျူးကွန်မန်ဒို တစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး အသက်(၁၂)နှစ် အရွယ်ကပင် ဤလုပ်ငန်းမျိုး လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်ဟု ဆိုရပေမည်။ သူငယ်ငယ်က ခိုးဝင်လာသော ဂျူးများချုပ်နှောင်ထားသည့် အကျဉ်းစခန်းတစ်ခုကို ဖွင့်၍ ထိုလူများကို ထုတ်သွားဖူးသည်။ ကောင်းမွန်စွာ စောင့်ကြပ်ကာကွယ်ထားသော မြိတ်သူ့ ရေဒါစခန်းတစ်ခုကိုလည်း ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးခဲ့လေသည်။

ထိုသူသည် အာရပ်တို့၏ လက်ချက်ဖြင့် ဒဏ်ရာရသွားသဖြင့် ကင်းထောက်လုပ်ငန်းကို လုပ်နေရာမှ အီဆာ၏ ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ထံ ရောက်လာသူ ဖြစ်သည်။

ထိုမော့ဆက်အဖွဲ့ ငယ်ထဲမှ ကျန်အဖွဲ့ဝင်များသည် နာဇီတို့၏ ဂျူးသုတ်သင်ရေးမှ လွတ်ကင်းလာသော သေရွာပြန်များ ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့၏ ညီအစ်ကို မောင်နှမများ မိခင်များကို နာဇီတို့က ပြန်လမ်း မရှိသော အကျဉ်းစခန်းများထဲသို့ သွတ်သွင်းလိုက်ကြသည်ကို မျက်မြင်တွေ့ကြုံခဲ့ကြသူများ ဖြစ်သည်။

အချို့မှာ မိသားစုတပြုံလုံး အသတ်ခံရပြီး လောကအလယ် တစ်ကောင်ကြွက်အဖြစ် ကျန်ရစ်ခဲ့သူများ ဖြစ်သည်။ ထိုသို့သော ပုဂ္ဂိုလ်များထဲတွင် ရှာလွန်ဒါနီ ဆိုသူလည်း ပါသည်။ ရှာလွန်ဒါနီသည် ဟန်ဂေရီပြည် ဂျူးရပ်ကွက်များတွင် ကြီးပြင်းလာပြီး နာဇီတို့ ဝင်ရောက်သိမ်းပိုက်ထားသော ကာလတွင် ဂျူးအကျဉ်းစခန်းတစ်ခုမှ တစ်ခုသို့ ပြောင်းရွှေ့ချုပ်နှောင်ခြင်းခံခဲ့ရသူများ ဖြစ်သည်။

ဒါနီ၏ ဖခင်ကြီးသည် ဘာဂျင် ဘယ်(လ်)ဆင်ရို အဆိပ်ဓာတ်ငွေ့ခန်းထဲတွင် သေဆုံးခဲ့ရရှာလေသည်။ စစ်ကြီးပြီးသည့်နောက် အကျဉ်းစခန်းထဲမှ လွတ်လာသော်လည်း ခိုးဝင်လာသော သင်္ဘောတွင် ပါလာသူ ဒါနီနှင့် အခြားဂျူးတို့ကို ဗြိတိသျှ စစ်သင်္ဘောတစ်စီးက ဖမ်းဆီးခဲ့သဖြင့် အကျဉ်းကျခံရပြန်သည်။ သူသည် သူ၏ လူငယ်ဘဝကို ဗြိတိသျှဘုရင်ဧကရာဇ်ပိုင် ဆိုက်ပရပ်စ်ကျွန်းပေါ်ရှိအကျဉ်းထောင်ထဲတွင် ကုန်ဆုံးခဲ့ရသည်။

ဒါနီ၏ တာဝန်မှာ သူ၏ အဖွဲ့ဝင်အတွက်နှင့် အိုက်ခမန်းအတွက် လိုအပ်သော စာရွက်စာတမ်းများ အတုပြုလုပ်ပေးခြင်း ဖြစ်သည်။

အီဆာ ရွေးထားသည့် နောက်တစ်ယောက်မှာ ညီမရော ရင်သွေး(၃)ယောက်ပါ နာဇီတို့ သတ်ဖြတ်ခြင်းခံခဲ့ရသူ ဖြစ်သည်။ ထိုသူသည် တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန်တွင် နာဇီများကို ကလဲ့စားချေမည်ဟု သစ္စာပြုထားသူပင်တည်း။ သူ၏ တာဝန်မှာ အိုက်ခမန်းကို ကိုယ်ကာယအား သုံးလျက် ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ရန်ပင် ဖြစ်သည်။

နောက်တစ်ယောက်မှာ ကလဲ့စားချေသူများ စုပေါင်းဖွဲ့စည်းထားသော ဟာနော့ကင် အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဖြစ်ပြီး အီတလီပြည်တွင် ဗြိတိသျှစစ်တပ်ထံ အမှုထမ်းနေစဉ်မှာပင် နာဇီအတော်များကို ဖြောင်ပစ်ခဲ့သူဖြစ်သည်။

အီဆာ၏ အဖွဲ့တွင် လူ(၃၀)ပါဝင်၍ (၁၂)ယောက် အပြည့်ပါသော အဖွဲ့က ကိုယ်ထိလက်ရောက် ဆောင်ရွက်မည်ဖြစ်ပြီး လူ(၂၀)ကျော်က အာဂျင်တီးနား နိုင်ငံတွင်းမှ လိုအပ်သမျှကို ကူညီကြပေမည်။

အသေးစိတ် စုံစုံစေ့စေ့ ပြင်ဆင်ထားပြီးပေပြီ။ လိုအပ်သော စာရွက်စာတမ်း လေယာဉ်ယူအကူးအပြောင်း ဗီဇ၊ ကျန်းမာရေး လက်မှတ်များနှင့် ပတ်သက်၍ ပြဿနာမပေါ်စေရန် ဥရောပနိုင်ငံတစ်ခုတွင် အစွဲအမူးခရီးသွားလုပ်ငန်း အေဂျင်စီတစ်ခု ဖွင့်လှစ်ထားလိုက်သည်။ ထိုဥရောပနိုင်ငံကို ယခုထက်တိုင် လျှို့ဝှက်ထားခဲ့ကြလေသည်။

မော့ဆက်အဖွဲ့ကို အစွဲအမူးနိုင်ငံတွင် ရွေးချယ်၍ ဖွဲ့စည်းစေသည်ဟူသော အမြင်ကို အခြားနိုင်ငံများက မြင်သွားပါက ထိုစီမံကိန်း မအောင်မြင်လျှင် နိုင်ငံရေးဂယက်များ ထလာနိုင်ဖွယ်ရာ ရှိပေသည်။ အာဂျင်တီးနား နိုင်ငံအနေနှင့်လည်း မိမိတို့တိုင်းပြည်ထဲမှ လူတစ်ယောက်ကို ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်သွားခြင်းသည် မိမိတို့၏ အချုပ်အခြာ လွှဲလပ်မှုကို ချိုးဖျက်ခြင်းဖြစ်သဖြင့် ဒေါသပုန်ထကြပေမည်။

မည်သို့ပင်ဆိုစေ အီဆာဗွီ တခြားနည်းလမ်း မရှိပါ။ အာဂျင်တီးနား ရဲတို့ကို အသိပေးလိုက်ပါက အိုက်ခမန်းကို ဖမ်းမည်/မဖမ်းမည်ကို မည်သူ အာမခံပေးမည်နည်း။ ဤအချက်ကို အီဆာက သိထားသည်။

တောင်အမေရိကတိုက်တွင် ဩဇာတိက္ကမ မရှိသူ တော်တော်များများသည် နာဇီဝါဒ ထောက်ခံသူများ ဖြစ်ကြသည်။ တောင်အမေရိကသည် ဥရောပမှ ထွက်ပြေးလာသော ဘဏ်ဓားပြများ၊ နိုင်ငံရေးသမားများနှင့် နာဇီစစ်ရာဇဝတ်ကောင်များ ခိုလှုံနေထိုင်လေ့ရှိသည့် ဒေသကြီးပင် ဖြစ်ပါသည်။

ပြင်ဆင်မှုလုပ်ငန်းကြီးသည် ဧပြီလကုန်တွင် ချောချောမောမော ပြီးစီးသွားလေသည်။ မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်များသည် ကမ္ဘာအနှံ့မှ ရက်ခွာပြီး အာဂျင်တီးနား နိုင်ငံတွင်းသို့ တဖွဲဖွဲရောက်လာကြသည်။ နိုင်ငံတစ်ခုတည်းမှ လာသူများ ရှိသော်လည်း မြို့တစ်မြို့ထဲမှ နှစ်ယောက်ပူး၍ မလာကြပါ။

ဗွေးနိုဇာရီမြို့သို့ ရောက်သောအခါ မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်တို့သည် လုံခြုံစိတ်ချရသော အိမ်များအသီးသီး ငှားရမ်းနေထိုင်ကြသည်။ လုပ်ငန်းအဆင်ပြေရန် ကားများကိုလည်း ငှားပြီး လူမရိပ်မိရန် မကြာခဏ လဲလှယ် စီးကြကြလေသည်။

အိုက်ခမန်းကို လေယာဉ်ဖြင့် ခေါ်ထုတ်သွားရန် ကြံစည်ထားပြီး ဖြစ်သည်။ အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံ အနှစ်(၁၅၀)မြောက်ပွဲတော်တက်ရန် အစွဲအမူးကိုယ်စားလှယ် အဖွဲ့တစ်ခုကို အစွဲအမူးနိုင်ငံပိုင် L.Air လေကြောင်းမှ လေယာဉ်တစ်စီးဖြင့် ပို့ပေးမည်။ ပို၍ အခွင့်သာသည့် အချက်မှာ ယင်းလေယာဉ်ကို အာဂျင်တီးနားမှ မည်သည့်နေ့ရက်တွင် ထွက်ခွာရန်အမိန့်ကို အီဆာက ပေးနိုင်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

လေကြောင်းဖြင့် အဆင်မပြေလျှင် ရက်ပေါင်း(၆၀)ကြာသော ရေကြောင်းမှ သင်္ဘောဖြင့် ယူသည့်နည်းကို သုံးကြပေမည်။

မေလ(၁၁)ရက်နေ့သို့ ရောက်ပါပြီ။

အိုက်ခမန်းကို ဖမ်းရန် ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်သည်။

ညနေ မှောင်ရီပျိုးချိန် အိမ်သို့ ပြန်လာသော အိုက်ခမန်းကို ဝိုင်းဝန်းဖမ်းချုပ်ပြီး အစွဲရေးတို့၏ လုံခြုံသော အိမ်တစ်အိမ်သို့ ကားဖြင့် ခေါ်ဆောင်သွားရမည်။

သမိုင်းတွင်လောက်သော စွန့်စားခန်းကြီး စတင်ပေပြီ။

ညနေ(၇)နာရီ (၃၄)မိနစ်တွင် ကားနှစ်စီးသည် အိုက်ခမန်းတို့နေသော ဂယ်ရီဘော်ဒီ လမ်းအတွင်း ရပ်ထားလိုက်သည်။ ကာတစ်စီးကို စက်ခေါင်းဖွင့်၍ လူနှစ်ယောက်က စက်ပျက်သည့် ပုံသဏ္ဍာန် ကြည့်ရှုနေကြသည်။ နောက်ခန်းထိုင်ခုံတွင် လူတစ်ယောက်က ခုန်ထွက်ရန် အသင့်အနေအထား ယူထားသည်။

ကိုက်(၃၀)လောက်တွင် လူတစ်ယောက်သည် ကားတစ်စီးကို စက်နှိုးမရသဖြင့် ကြည့်ရှုနေသည်။

အိုက်ခမန်းသည် ညနေ(၇)နာရီ မိနစ်(၄၀)တွင် ဘတ်စ်ကားဖြင့် ပြန်ရောက်လာတတ်သည်။ ဘတ်စ်ကားပေါ်မှဆင်းပြီး အိမ်သို့ လမ်းလျှောက်အပြန် သူ့ကို ဖမ်းရပေမည်။

ညနေ(၇)နာရီ မိနစ်(၄၀)တွင် ဘတ်စ်ကား ဆိုက်လာသည်။ အိုက်ခမန်းတစ်ယောက် ပါမလာပါ။

မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်တို့၏ စိုးရိမ်မှုအရှိန် တက်လာသည်။ အိုက်ခမန်းသည် စီးနေကျ ကားကို မမီလိုက်သည်လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် နောက် ဘတ်စ်ကားတစ်စီးကို စောင့်ရန် ဆုံးဖြတ်ကြသည်။ သို့သော် နောက် ဘတ်စ်ကားတစ်စီးတွင်လည်း သူပါမလာပြန်ချေ။

မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်တို့ အချင်းချင်း ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ကြလေသည်။ သူတို့၏ ကားများ လမ်းထဲ ကြာကြာရပ်ထားလျှင် ရိပ်မိစရာ အကြောင်းရှိသည်။ ဤသို့ ရိပ်မိသွားလျှင် ကြံစည်ထားသော လုပ်ငန်းကြီးတစ်ခုလုံး ရေစုံမျောရပေတော့မည်။ ယခုအချိန်မှ ပြန်လှည့်ကြရန်မှာလည်း သိမလွယ်ကူပါ။

နောက် မိနစ်အတော်ကြာ စောင့်ကြမည်။

ည(၈)နာရီတိတိတွင် နောက်ထပ် ဘတ်စ်ကားတစ်စီး ဝင်လာပေပြီ။ ကားရပ်လိုက်သည်နှင့် လူတစ်ယောက် ကားပေါ်မှ ဆင်းလာသည်။ ထိုလူသည် မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်တို့ဘက်သို့ ဦးတည် လျှောက်လာလေသည်။

သူတို့လိုချင်သော လူဖြစ်ကြောင်း သိရှိလိုက်ပေပြီ။

တစ်ယောက်မှ တုတ်တုတ်မလှုပ်ကြ၊ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေကြသည်။ အိုက်ခမန်းကို သူတို့လိုချင်သော နေရာသို့ ရောက်လာသည်အထိ စောင့်နေကြသည်။

မြန်းကနဲ ကားမီးနှစ်လုံး ဖွင့်လိုက်သည်သဖြင့် အိုက်ခမန်း၏ မျက်လုံးတွေ ပြာသွားပြီး ဘာမျှမမြင်ရတော့ချေ။ လူနှစ်ယောက်က သူ့ကို ညှပ်၍ ဖမ်းချုပ်လိုက်ကြလေရာ အိုက်ခမန်းသည် ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်နှင့် တစ်ချက်သာ အော်လိုက်နိုင်လေသည်။

နောက်ထပ် အသံမပြုလိုက်နိုင်မီ သူ့ကို ကားတစ်စီး၏ နောက်ခန်းထဲသို့ အတင်းတွန်းသွင်းလိုက်ပြီး မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင် တစ်ဦးက အိုက်ခမန်း၏ ဦးခေါင်းကို ဒူးနှစ်လုံးကြားထဲ ထည့်ပြီး ညှပ်ထားလိုက်သည်။ မျက်မှန်အမည်းတစ်လက် တပ်ပေးလိုက်သဖြင့် အိုက်ခမန်းသည် သူ့ကို ဖမ်းသူများ၏ ရုပ်သွင်ကို မမှတ်မိတော့ချေ။ အိုက်ခမန်းကို စောင်တစ်ထည်ဖြင့် အုပ်လိုက်ပြီး ကား၏ ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ချထားလိုက်သည်။

ကျန်ထောက်လှမ်းရေးသမား တစ်ဦးက ကိုယ်ကို ကိုင်းညွတ်ကာ အိုက်ခမန်း၏ နားနားကပ်ပြီး ဂျာမန်လို ပြောလိုက်သည်။

“ခင်ဗျား မလှုပ်နဲ့နော်၊ လှုပ်တာနဲ့ ကျည်ဆံတွေ ခင်ဗျားဗိုက်ထဲ အပြုံလိုက် ပစ်သွင်းလိုက်မယ် သိလား”

အဖမ်းခံရပြီး တစ်နာရီပင် မကြာသော ကာလတွင်း အိုက်ခမန်းသည် မွေးနီဇာရီမြို့စွန်တစ်နေရာရှိ အိမ်တစ်အိမ်ထဲမှ အိပ်ရာပေါ်တွင် မျက်လုံးကို ပိတ်လျက် လဲလျောင်းနေပေပြီ။ သူ၏ ခြေထောက်တစ်ဘက်ကို ခုတင်ခြေထောက် တစ်ချောင်းတွင် ပူးတွဲသောခတ်ထားလိုက်သည်။ သူဝတ်ဆင်လာသော အဝတ်အစားများကို အားလုံးချွတ်၍ မကြာမီက ဝယ်ထားသော ညဝတ်အင်္ကျီတစ်စုံနှင့် လဲလှယ် ဝတ်ဆင်ထားလိုက်သည်။

အိုက်ခမန်း၏ ချိုင်းအောက်နားတွင် သူ၏ စစ်ပုလိပ်အဖွဲ့ဝင် နံပါတ်ကို တွေ့ရလိမ့်မည်ဟု မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်တို့ မျှော်လင့်ထားသော်လည်း မတွေ့ရပါ။ ထိုနေရာတွင် အမာရွက်ငယ်တစ်ခုသာ တွေ့ရှိရလေသည်။

စစ်အပြီး၌ အမေရိကန်တပ်များ သူ့ကို ခေတ္တ ဖမ်းဆီးထားစဉ်က သူသည် ထိုနံပါတ်ကို ဘလိတ်ဓားဖြင့် လှီးထုတ်လိုက်ကြောင်း အိုင်းခမန်းက ရှင်းပြရှာသည်။

မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်တို့သည် အိုက်ခမန်း၏ ဇာတိရုပ်ဖြစ်ရပ် မှန်/မမှန်ကို အချက်အလက် တစ်ခုချင်း နှိုင်းယှဉ်၍ စိစစ်လေ့လာသောအခါ အားလုံးကွက်တိ ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရှိကြလေသည်။

သူတို့သည် အိုက်ခမန်းအား အံ့ဩစရာ၊ ရွံ့မှန်းစရာကောင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးအဖြစ် တွေ့မြင်ကြရသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သူသည် မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်တို့အား ကျိုးနွံစွာ ဆက်ဆံနေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

တစ်ချိန်က ရာပေါင်းများစွာသော လူများကို အမိန့်ပေးခဲ့သည့် ဂျာမန်စစ်ပုလိပ်အဖွဲ့ အရာရှိကြီးများ၏ ဝင့်ဝါမောက်မာမှုသည်လည်း ကြက်ပျောက် ငှက်ပျောက် ကွယ်ပျောက်ခဲ့လေပြီ။ ယခုမူ သူသည် ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့နေပြီး တုန်တုန်ရီရီ ဖြစ်နေသည်။ တခါတရံ သူ့ကို ကူညီပါရန် တောင်းပန်နေရာပြန်သည်။ အိုက်ခမန်းသည် သူ့ကို ဖမ်းဆီးလာသူတို့ မေးသမျှကို ဖြေကြားခဲ့လေသည်။

“ကျုပ်ရဲ့ နာဇီပါတီ ပါတီဝင်နံပါတ်ဟာ (၈၈၉၈၉၅)ဖြစ်ပါတယ်”

“ကျုပ်ရဲ့ (S.S)အဖွဲ့ဝင် နံပါတ်တွေကတော့ (၄၅၃၂၆)နဲ့ (၆၃၇၅၂)ပါဘဲ”

“ကျုပ်နာမည် အဒေါ့ဖ် အိုက်ခမန်း ဖြစ်ပါတယ်”

အစွရေး ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်တို့က အိုက်ခမန်း၏ သူလိုငါလို သာမညရုပ်မျိုးနှင့်လူက ထောင်ပေါင်းများစွာသော လူများကို သတ်ဖြတ်ခဲ့သည်ဆိုသော အချက်ကို မယုံကြည်နိုင်ပါ။ အချို့တို့မှာ စစ်ဆေးမေးမြန်းချိန်၌ပင် ဖျားချင်စိတ်များ ပေါ်လာရသည်။ သူတို့အတွက် အဆိုးဆုံးသော အချိန်ကာလသည်ကား အိုက်ခမန်းက ဂျူးဘာသာရေး ဆုတောင်းစာများကို ဟီးဘရူးဘာသာဖြင့် ရွက်ဆိုပြသော အချိန်ပင် ဖြစ်သည်။

အိုက်ခမန်းသည် ဟီးဘရူးဘာသာစကားကို ရာဘိုင်ခေါ် ဂျူးဘာသာရေး ဆရာတစ်ဦးထံမှ သင်ယူလာခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။

အိုက်ခမန်းကို ထိုအခန်းထဲတွင် တစ်ပတ်ကြာ ချုပ်ထားပြီး ၂၄ နာရီလုံးလုံး အစောင့်အကြပ် ချထားခဲ့လေသည်။

အစွရေးတို့သည် အိုက်ခမန်းကို မျက်စိအောက်မှ အပျောက်မခံခဲ့ပါ။ နောက်ဆုံး ကုန်ကုန်ပြောရလျှင် အိမ်သာဝင်သည်ကိုပင် အစောင့်တစ်ယောက် လိုက်ပါ စောင့်ကြပ်လေသည်။ သူ့နေသော အခန်းထဲတွင် မီးကို အမြဲဖွင့်ထားလိုက်သည်။ အခန်း၏ တစ်ခုတည်းသော ပြတင်းပေါက်ကို ကန့်လန့်ကာ ဆွဲချ၍ သံရိုက်ထားလိုက်သည်။ အိမ်ဘေးမှ ကားရုံထဲတွင် အရေးကြုံပါက ထွက်ပြေးနိုင်ရန် ကားတစ်စီး အဆင့်သင့် ရပ်ထားခဲ့သည်။

ထိုရက်သတ္တပတ် တစ်ပတ်အတွင်း မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်တို့သည် အီဆာ၏ အမိန့်အရ ထိုသူအား စစ်ဆေးစုံစမ်းမှုပြုကာ အိုက်ခမန်းအစစ်ဖြစ်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်သည်။

ဤသို့ စစ်ဆေးမေးမြန်းနေစဉ် ကာလတွင် အိုက်ခမန်း၏ အလွန် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားသည့် အချိန်များ ရှိခဲ့သည်။ ထိုအချိန်များ၌ သူ့ကို ဖမ်းဆီးထားသူများသည် သူ့ကို ပစ်သတ်ကြတော့မည်ဟု အိုက်ခမန်း ယုံကြည်ခဲ့လေသည်။ ထို့ကြောင့် အစားအစာများကိုပင် အဆိပ်ခတ်ထားမည်စိုးသဖြင့် အိုက်ခမန်းက မစားလိုကြောင်း ငြင်းဆန်ခဲ့သေးသည်။ သူမစားမီ တစ်ယောက်ယောက်က စားပြရန်လည်း တောင်းဆိုခဲ့လေသည်။

အိုက်ခမန်းကို ဖမ်းထားသော အစွဲရေးထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့ဝင်တို့အတွက်လည်း ထိုရက်သတ္တပတ်သည် အလွန်စိတ်ဆင်းရဲရသော အချိန်ပင် ဖြစ်သည်။ အိုက်ခမန်းကို တွေ့လိုက်တိုင်း သူတို့၏ မိသားစုများ ကြုံတွေ့ခံစားခဲ့ရသည့် လူငရဲခန်းများကို သတိရမိကြသည်။ စိတ်ခိုင်လှပါသည်ဆိုသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် မကြာခဏဆိုသလို အိမ်အပြင်ထွက်၍ လမ်းလေး ဘာလေး လျှောက်ပေးရလေသည်။ ထိုအဖြစ်ကို ရိပ်မိသော အီဆာသည် သူ့လူများအား ဗွေနိုးဇာရီမြို့တော်အတွင်း အလှည့်ကျ လည်ပတ်ကြည့်ရှုရန် ခွင့်ပြုခဲ့သည်။

မည်သို့ပင်ဆိုစေ တာဝန်အရ ရန်သူဟု သတ်မှတ်ထားသော လူများကိုပင် ဖြောင်ပစ်ခဲ့သည့် ဒေါင်ဒေါင်မြည့် ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်တို့သည် စစ်ဆေးမေးမြန်းနေစဉ် မမျှော်လင့်သော အချိန်များ၌ မျက်ရည်ကျခဲ့ရသဖြင့် သူတို့၏ မျက်နှာကို လက်ဖြင့်အုပ်ကာ ဣန္ဒြေဆည်ကြရရှာသည်။

အိုက်ခမန်းအတွက် နေ့စဉ် သူစားနေကျ အစားအစာများဖြစ်သည့် စွတ်ပြုတ်၊ ကြက်ဥ၊ ကြက်သားပြုတ်နှင့် အာလူးတို့ကို ချက်ပေးရသူမှာ မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင် အမျိုးသမီး ထောက်လှမ်းရေးမယ် တစ်ဦးဖြစ်လေသည်။ တစ်ကြိမ်၌မူ ဂျူးလူမျိုး မြောက်မြားစွာတို့ကို သေမင်းခံတွင်းသို့ ပို့ဆောင်ခဲ့သူ ဤသေမင်းတမန် အိုက်ခမန်းကို အဆိတ်ခတ်သတ်ရန် တစ်စုံတစ်ယောက်က သူမကို သွေးဆောင် တိုက်တွန်းခဲ့သည်ဟု ဆိုလေသည်။

သို့သော် မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီး၏ စည်းကမ်းကို အဖွဲ့ဝင်တို့ လိုက်နာကြရမည်။ အီဆာကလည်း ထိုသို့ ယုံကြည်ထားပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ မဟုတ်ခဲ့လျှင် ထိုထိုသော ကြေကွဲစရာများ ကြုံတွေ့ခံစားရင်း တာဝန်များဝတ္တရားများကို ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့သည့် သူ့လူများ၏ အရည်အချင်းများကို ကိုယ်တိုင်စိစစ် ရွေးချယ်ထားသည့် အချက်အလက်သည် အချည်းနှီးဖြစ်မည် မဟုတ်ပါလော။

အိုက်ခမန်းကို ဖမ်းဆီးရမိပြီး (၄)ရက်အကြာ၌ အီဆာသည် ပထမဦးဆုံးအနေဖြင့် သူ့ကို လာရောက်ကြည့်ရှုလေသည်။ အိုက်ခမန်းကို မြင်တွေ့လိုက်ရသော အီဆာ၏ စိတ်ထဲ၌ ဒေါသလည်း မဖြစ်၊ မုန်းတီးခြင်းလည်း မဖြစ်ပေါ်ခဲ့ဟု ဆိုလေသည်။

“သူနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော့်စိတ်ထဲ ဖြစ်ပေါ်မိတာက သူဟာ ထူးထူးခြားခြား မရှိတဲ့ သာမန် သူလိုငါလို လူတစ်ယောက်ဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့ အချက်ပါပဲ”

အီဆာသည် အိုက်ခမန်းနှင့် ပတ်သက်၍ စိတ်ထဲဝယ် မဖြူရေးချ မဖြူ။ နောက်တစ်ဆင့်ဖြစ်သော အိုက်ခမန်းကို ခိုးထုတ်မည့်ကိစ္စကို ပီပီရီရီ ဆောင်ရွက် အကောင်အထည်ဖော်သွားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

အစ္စရေး L.Air လေကြောင်းကုမ္ပဏီပိုင် လေယာဉ်သည် ဗွန်နီးဇာရီမှ မေလ(၂၀)ရက်တွင် ပြန်ထွက်မည်။ အိုက်ခမန်းကို ဖမ်းပြီး (၉)ရက်မြောက်နေ့တွင် ဖြစ်သည်။ လေယာဉ်ထွက်ခွာမည့်ရက်ကို ရှေ့သို့ ရွှေ့လိုက်လျှင် အာဂျင်တီးနားအစိုးရ ရိပ်မိသွားမည်ကို စိုးရိမ်ရသည်။

အိုက်ခမန်း၏ မိသားစုသည် အိုက်ခမန်း ပျောက်နေခြင်းကို သိရှိသွားနှင့် ချက်ချင်း ရဲစခန်းသို့ အကြောင်းကြားမည် မဟုတ်ဟု အီဆာက တွက်ပြီးသား ဖြစ်သည်။ ပြန်ပေးဆွဲခံရသည်ဟု ရဲကို တိုင်လျှင် ကျန်ရစ်သူ မိသားစုသည် အိုက်ခမန်း၏ နောက်ကြောင်းကို အနည်းငယ် ပြန်ပြောပြရပေမည်။ ထိုအခါ “အိုက်ခမန်း”ဟူသော နာမည်သည် သတင်းစာထဲ ပါသွားသည်နှင့် တစ်ကမ္ဘာလုံး ဂယက်ရိုက်ခတ်သွားတော့မည်မှာ ဧကန်စင်စစ် ဖြစ်ပေသည်။ ဤသို့သော အခြေအနေမျိုးတွင် အိုက်ခမန်းကို ချက်ချင်း လက်စတုံး ဖြောင်ပစ်ရတော့မည်။

မော့ဆက်အဖွဲ့ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူ အီဆာ မျှော်လင့်ထားသည့်အတိုင်းပင် ဖြစ်လေသည်။ အိုက်ခမန်း၏ မိသားစုသည် ချက်ချင်း ရဲကို အကြောင်းမကြားရဲကြပါ။ သူတို့နေထိုင်ရာ ရပ်ကွက်ရှိ ဆေးရုံများနှင့် ဆေးတိုက်များသို့ သွားရောက်ကာ ရီကာဒိုကလီးမင့် တစ်ယောက် ကားတိုက်ခံရလေသလော့ဟု စုံစမ်းသတင်းမေးကြသည်။ ရဲတို့ထံ လုံးဝ သတင်းမပေးဘဲ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းတို့ထံ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းတို့ထံ မေးမြန်း အကူအညီတောင်းကြသည်။

ဤနေရာတွင်လည်း အီဆာ၏ တွက်ကိန်း မှန်သည်။ အိုက်ခမန်းကဲ့သို့ ခြေရာဖျောက်ကာ ပုန်အောင်းနေရသော နာဇီတို့သည် အိုက်ခမန်းအတွက် ကူညီရန် လုံးဝ မကြိုးစားကြပါ။ အီဆာ တွေးဆထားသလို သူတို့လည်း တောင်အမေရိကတိုက် အနှံ့အပြားတွင် အသက်လုပြေးနေကြရသည် မဟုတ်ပါလော။ တချို့တို့မှာ ဥရောပတိုက်သို့ပင် ခြေဦးပြန်လှည့်ကာ ပြေးနေကြသည်။ ဟစ်တလာ၏ နောက်လိုက်များကို ဖမ်းဆီးခဲ့သည့် အဖွဲ့အစည်းသည် တောင်အမေရိကတိုက်သို့ အနှံ့ခံကာ လိုက်လာပြီတော့။ သူတို့ကို လိုက်လံ ရှာဖွေသူများသည် မည်သူမည်ဝါဖြစ်ကြောင်း သူတို့ သိရှိပါသည်။ တောင်အမေရိကတိုက်သို့ပင် တကူးတက အပင်ပန်းခံ လိုက်လာနိုင်သူများမှာ အစ္စရေးနိုင်ငံသားတို့ပင် ဖြစ်ရမည်။

အိုက်ခမန်း၏ သား နီကိုးလတ်စ်က နောက်အခါ ဤသို့ ဖွင့်ဟပြောဆိုခဲ့လေသည်။

“ကျွန်တော့် ဖခင်ရဲ့ နာဇီမိတ်ဆွေတွေဟာ ကြက်ပျောက်ငှက်ပျောက် ပျောက်ကုန်ကြတယ်လေ၊ သူတို့ထဲက အများစုဟာ ဥရုဂွေးနိုင်ငံကို ပြေးကုန်ကြတယ်။ သတင်းအစအနပင် မကြားရတော့ဘူး”

မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးက လိုချင်နေသော နာဇီထိပ်သီးတစ်ဦးဖြစ်သည့် ဂျိုးဇက် မင်ဂလီကို ထိုအချိန်က ဗွေနိုးဇာရီမြို့တော်တွင် တွေ့ရှိခဲ့သည်ဟု ဆိုလေသည်။

အိုက်ခမန်းကို ဖမ်းပြီးဟု သတင်းသည် ဂျိုးဇက် မင်ဂလီအား သတိပေးလိုက်သလို ဖြစ်သွားလေရာ သူ့ကို ဖမ်းတော့မည်ဟူသောမော့ဆက်အဖွဲ့၏မျှော်လင့်ချက်ရောင်ခြည်များမှာလည်းပျောက်ကွယ်သွားရ တော့သည်။

ဂျိုးဇက် မင်ဂလီအနေဖြင့် ခြေရာဖျောက်ပြေးရမည့် အကြောင်းက ရှိနေပါသည်။ အော့ရှဝဒ်စ် အကျဉ်းစခန်းကြီးထဲ၌ ဂျူးမိန်းမနှင့် ကလေးငယ်များကို အသုံးပြုကာ သူပြုလုပ်ခဲ့သော ဆေးပညာဆိုင်ရာ စမ်းသပ်မှုများသည် အလွန်စက်ဆုပ် ရွံရှာဖွယ်ကောင်းလှ၏။

ဂျိုးဇက် မင်ဂလီ၏ ရွေးချယ်ခြင်းဆိုသည်မှာကား...

မည်သူ့ကို ချက်ချင်း သတ်ပစ်ရမည်...

မည်သူ့ကို အလုပ်လုပ်ခိုင်းရမည်...

မည်သူ့ကို ခွဲစိတ်ခန်းထဲ ပို့၍ အစမ်းသပ်ခံရမည်...ဟူသော ရွေးချယ်ခြင်း (၃)မျိုးဖြစ်ပါသည်။

အိုက်ခမန်းကို အာဂျင်တီးနား နိုင်ငံပြင်ပသို့ မည်သို့မည်ပုံ ခိုးထုတ်ရမည်ကို ဂရုတစိုက် ကြိုတင်ကြံစည် ပြင်ဆင်ထားပြီး ဖြစ်သည်။

မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးကို ကားတိုက်ခံရ၍ ဦးနှောက်ထိခိုက်သွားသည်ဟု ဆိုပြီး ရက်ကွက်ဆေးရုံတစ်ခုတွင် တင်ထားလိုက်သည်။ မော့ဆက်၏ ဆရာဝန်တစ်ဦးက ထိုသူ၏ ဆွေးမျိုးတစ်ယောက်အနေနှင့် နေ့တိုင်း သွားရောက်ကြည့်ရှုပြီး မည်သို့သော ရောဂါလက္ခဏာ လုပ်ပြရမည်ကို ပညာပေးခဲ့သည်။ ဆေးရုံတွင် ဆေးဝါးကုသမှု ခံယူရင်း တဖြည်းဖြည်း ရောဂါသက်သာလာသည့် ဟန်ဆောင်ရမည်ပေမည်။

မေလ ၂၀ ရက်နေ့ နံနက်

ထိုဝေဒနာရှင်သည် အလွန်သက်သာ ကျန်းမာလာပြီဖြစ်သဖြင့် သူ၏ ဆရာဝန်များက သူ့အား ဆေးရုံဆင်းခွင့် ပြုခဲ့သည်။ ထိုသူ့အား လိုအပ်သော စာရွက်စာတမ်းများ ထုတ်ပေးလိုက်သည်။ ထို့ပြင် ထိုသူ၏ မေတ္တာရပ်ခံမှုကြောင့် သူ့နိုင်ငံဖြစ်သော အစ္စရေးနိုင်ငံသို့ လေယာဉ်ဖြင့် ပျံသန်းထွက်ခွာခွင့်ကိုပါ ဆရာဝန်များက ထောက်ခံပေးလိုက်သည်။

ထိုဝေဒနာရှင် ဆေးရုံဆင်းပြီးသည်နှင့် သူ၏ စာရွက်စာတမ်းများကို မော့ဆက်အဖွဲ့က ယူပြီး အိုက်ခမန်း၏ ဓာတ်ပုံနှင့် အခြားကိုယ်ရေးရာဇဝင် အချက်အလက်များ ဖြည့်သွင်း အစားထိုးလိုက်လေသည်။

ထိုအချိန်၌ အိုက်ခမန်းသည် အလွန်ပင် အစွယ်ကျိုးနေပြီဖြစ်သဖြင့် သူ၏ ဇာတိဇစ်မြစ်အမှန်ကို ဖွင့်ဟဝန်ခံသော စာတစ်စောင်ကို လက်မှတ်ရေးထိုးပေးသည်။ ထို့ပြင် အစွဲရေးနိုင်သည့် လိုက်ပါလျက် တရားဥပဒေကို ရင်ဆိုင်ရန် အဆင်သင့်ရှိကြောင်း အောက်ပါအတိုင်း ကတိပြုခဲ့လေသည်။

“ကျွန်တော့် ဝန်ခံချက်ကို ကျွန်တော့် စိတ်ဆန္ဒအတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်ကို ခြိမ်းခြောက်ခြင်း၊ အပေးအယူသဘော ကတိပြုခြင်းများ မပါဘဲ ဝန်ခံကတိပြုတာပါ။ ကျွန်တော့်ရဲ့ အတွင်းစိတ်မှာ သာယာငြိမ်းချမ်းရေးကို သိပ်လိုလားနေပါပြီ။ အစွဲရေးနိုင်ရင် ရောက်ရင် တရားဥပဒေအရ ခုခံချေပခွင့် ရမယ်လို့ ကျွန်တော် နားလည်းပါတယ်”

အစွဲရေးနိုင်သည့် ရောက်ပြီးနောက် အိုက်ခမန်းသည် အောက်ပါအတိုင်း ပြောဆိုပြန်သည်။

“ကျွန်တော့်ကို ဖမ်းမိသွားတဲ့ အဖွဲ့အစည်းဟာ သိပ်ပြီး ကျွမ်းကျင်ပီရိတဲ့ အဖွဲ့ပါပဲ။ ပြင်ဆင်မှုတွေ လုပ်တဲ့နေရာမှာလဲ စံနမူနာ တင်ထိုက်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်ကို ရိုက်ဖို့ပုတ်ဖို့ဆိုတာ ဝေလာဝေးပါပဲ။ ထိုခိုက်ဒဏ်ရာရမှာကို စိုးရိမ်လို့ သူတို့ ကျွန်တော့်ကို ဂရုတစိုက် စောင့်ကြည့်နေပါတယ်။ ကျွန်တော့်အထင်ကို ကျွန်တော် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောတာပါပဲ။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ကလည်း ဒီလုပ်ငန်းနဲ့ ထောက်လှမ်းရေးလုပ်ငန်းတွေမှာ အတွေ့အကြုံရှိခဲ့လို့ သိတာပါ။”

အာဂျင်တီးနား အကောက်ခွန်အရာရှိများ၊ နိုင်ငံကူးလက်မှတ် စစ်ဆေးသော အရာရှိများ၊ ထို့ပြင် လေဆိပ်ပတ်လည် ချထားသော လုံခြုံရေးတာဝန်ကျသူများကို အိုက်ခမန်းကို ခိုးထုတ်သွားရန် တာဝန်မှာ အီဆာအတွက် တစ်သက်တာတွင် အခက်ခဲဆုံး တာဝန်ကြီး ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် သူသည် လေဆိပ်ရှိ အမှုထမ်း စုပေါင်းစားသောက်ခန်းထဲရှိ စားပွဲတစ်လုံးတွင် တစ်နေကုန် ထိုင်ပြီး မော့ဆက် ဌာနချုပ်ငယ်တစ်ခု ဖွင့်ထားလိုက်သည်။

စားသောက်ဆိုင်ထဲသို့ ဝင်ထွက်စားသောက်နေသော စစ်သားများ၊ ရဲများနှင့် လေဆိပ်မှ အမှုထမ်းများသည် မလောက်လေး မလောက်စား လူပုပုလေး တစ်ဦးက တစ်နေကုန်ထိုင်ပြီး အမိန့်တွေ ထုတ်လိုက်၊ အခြေအနေတိုးတက်မှုကို တင်ပြလာသော အစီရင်ခံစာများကို ဖတ်လိုက် စဉ်းစားလိုက် လုပ်နေသည်ကို သိရှိသွားလျှင် အလွန်ပင် အံ့ဩသွားကြမည် ဖြစ်သည်။

သူ၏ ဘေးတွင်မူ လက်မှတ်တုဝိဇ္ဇာ ရှာလွန်ဒါနီသည် နိုင်ငံကူးလက်မှတ် အတုများကို နောက်ဆုံးအနေဖြင့် ပြင်ဆင်မှုများ ပြုလုပ်ကာ အာဂျင်တီးနား အစိုးရက တရားဝင် တံဆိပ်ရိုက်နှိပ်ထုတ်ပေးသော စာရွက်စာတမ်းများ ဖြစ်လာအောင် ကြိုးစားနေလေသည်။

ထိုအချိန်၌ အိုက်ခမန်းကို ဂရုတစိုက် ရေမိုးချိုး၊ မုတ်ဆိတ်နှင့် နှုတ်ခမ်းမွှေး သပ်သပ်ရပ်ရပ် ရိတ်ပေးပြီး အစွရေး L.Air လေကြောင်းကုမ္ပဏီ၏ ယူနီဖောင်းကို ဝတ်ဆင်ပေးထား၏။ မော့ဆက် ဆရာဝန်တက်ဦးက ဆေးထိုးအပ် သေးသေးတစ်ချောင်းသုံးပြီး အိုက်ခမန်း၏ အာရုံများ မှန်ဝါးဝါးဖြစ်သွားအောင် ဆေးထိုးပေးလိုက်သည်။

ဆေးထိုးပြီးသည်နှင့် အိုက်ခမန်းသည် မိမိပတ်ဝန်းကျင်တွင် ဘာဖြစ်နေနေ မသိရှိတော့ပေ။ သို့သော် ဘေးက လူနှစ်ယောက် တွဲထားပါက သူလမ်းလျှောက်နိုင်သေးသည်။

အိုက်ခမန်းသည် မည်မျှလိုက်လျောလာသနည်းဟူမူ တစ်ချိန်တွင် သူ့အား လေကြောင်းကုမ္ပဏီ၏ ယူနီဖောင်းဝတ်ပေးရန် မေ့နေသော မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်တို့အား အောက်ပါအတိုင်း သတိပေးခဲ့လေသည်။

“ကျန်တဲ့ လူတွေအားလုံး ယူနီဖောင်းအပြည့်အစုံ ဝတ်ထားပြီး ကျုပ်တစ်ယောက်တည်း မဝတ်ထားရင် သူများတွေ ရိပ်မိသွားမှာပေါ့”

အိုက်ခမန်းက ဤသို့ပင် မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်တို့ကို လက်ချာ ပြန်ရိုက်နေပြန်သည်။

အိုက်ခမန်း ပါသော ကားကို အလယ်ကထား၍ ကား(၃)စီး တန်းပြီး အစွရေးလေကြောင်းကုမ္ပဏီ၏ အမှုထမ်းများ လေဆိပ်သို့ ထွက်လာပါပြီ။ ကားတန်းသည် လေဆိပ်ရှိ အမှုထမ်းများ ဝင်ပေါက်သို့ တောက်လျှောက် မောင်းသွားသည်။

အစောင့်စခန်းနားသို့ ရောက်ခါနီးတွင် ပထမကားထဲမှ လူများသည် တေးတကြော်ကြော် ဆို၍ အော်ဟစ်ရယ်မောကြလေသည်။ ကားမောင်းသူသည် စိတ်ပျက်သည့်ဟန်ဖြင့် သူ့လူတွေ ယနေ့ည လေယာဉ်ဖြင့် အိမ်ပြန်ရမည်ကိုပင် မေ့လောက်အောင် ဗွေခိုးဇာရီမြို့တော်တွင် အပျော်ကျူးခဲ့သည်ဟု အစောင့်များကို ရှင်းပြသည်။

အချို့မှာ လမ်းတလျှောက်လုံး အိပ်လိုက်လာလေသည်။ ထို့ကြောင့် အစောင့်များက “ကိုယ့်လူတွေ ဒီအတိုင်းသာဆို လေယာဉ်ပျံမောင်းလို့ ရပါ့မလားဗျို့”ဟု နောက်ပြောင်ကြသည်။

ကားမောင်သူက ပြန်ပြောလိုက်သည်။

“ဒီအတွက်တော့ အိုကေပဲ ဆရာရေ... ဒီလူတွေက အလှည့်ကျ လေယာဉ်အမှုထမ်းတွေပါ။ သူတို့ လေယာဉ်ပေါ်မှာ အိပ်လိုက်သွားရုံပါပဲ”

အစောင့်သည် ပြုံးဖြူဖြူလုပ်ကာ ကားတန်းကို စစ်ဆေးရန် လက်ပြလိုက်သည်။ သူသည် သူ၏အဖော် အစောင့်တစ်ယောက်ကို နောက်ကားထဲ၌ တစ်ဦးကို တစ်ဦး ဖေးမတွယ်ဖက်ကာ လိုက်ပါသွားသော လူ(၃)ယောက်ကို လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်သေးသည်။ ပျော်စရာကောင်းသော ဗွေနှိုးဇာရီမြို့တွင် သူတို့ အပျော်ကြူးခဲ့ကြပေသည်။

လေယာဉ်အမှုထမ်း အတုတို့သည် အိုက်ခမန်းကို အလယ်တွင် ညှပ်ပြီး လေယာဉ်ဆီသို့ ခေါ်သွားကြသည်။ သန်မာတောင့်တင်းသော မော့ဆက် အဖွဲ့ဝင်(၂)ဦးက တစ်ဘက်တစ်ချက်မှ မိမိတို့၏ လက်မောင်းများဖြင့် ဖေးမကာ အိုက်ခမန်းအား လေယာဉ်လှေကားကို တက်စေသည်။

သဘောကောင်းသော လေဆိပ်အရာရှိတစ်ဦးက လေယာဉ်ပေါ်တက်သော လှေကားထစ်များကို မြင်ရအောင် ဆလိုက်မီးမောင်းထိုးပေးလိုက်ရာ မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်တို့၏ ရင်ထဲတွင် ထိတ်ကနဲ ဖြစ်သွားရသည်။

အချို့က ပေါ်ကဆွဲပြီး အချို့က အောက်က တွန်းတင်ကြသောအခါ အိုက်ခမန်းသည် လေယာဉ်ထဲသို့ ရောက်သွားသည်။ ထို့နောက် သူတို့သည် အိုက်ခမန်းကို ပထမတန်းရှိ ပြတင်းပေါက်နေရာတွင် နေရာချထားလိုက်သည်။ သူတို့ ဘေးပတ်ပတ်လည်တွင် လေယာဉ်အမှုထမ်း အတုများသည် အိပ်မောကျသည့်ဟန်ဆောင်၍ နေရာယူထားလိုက်လေသည်။ လေယာဉ်မှူးဖြစ်သူသည် ထိုနေရာရှိ မီးလုံးများကို မှိတ်ပစ်လိုက်သည်။

ထိုအချိန်တွင် လေယာဉ်အမှုထမ်း အစစ်တို့သည် အကောက်ခွန်ဌာနနှင့် နိုင်ငံကူးလက်မှတ် စစ်ဆေးသော ကောင်တာတို့တွင် တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် အစစ်ခံနေကြသည်။ အစစအရာရာ ချောချောမောမော ဖြစ်နေပေပြီ။

နောက်ဆုံးတွင် အီဆာသည် သူ၏ သက်သေခံ စာရွက်စာတမ်းများကို ထိုးပေးပြီး အစစ်ဆေးခံလိုက်ကာ လေယာဉ်ပေါ်သို့ တက်လိုက်လေသည်။

လေယာဉ်ပျံ ထွက်ရန် အဆင့်သင့်ဖြစ်နေပါပြီ။

ရုတ်တရက်ဆိုသလို တာဝန်ရှိ ပုဂ္ဂိုလ်များဟု ထင်ရသော လူတစ်စုသည် လေယာဉ်ဆီသို့ အမြန်ပြေးလာနေသည်။ အီဆာနှင့် သူ့လူများသည် ခြေဖျားလက်ဖျား အေးသွားရလေသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်များသည် မည်သည့်ကိစ္စဖြင့် လာပါစေ၊ နောက်ကျသွားပြီ ဖြစ်သည်။ လေယာဉ်စက်သံများ မိုးချုန်းသံကဲ့သို့ မြည်ဟီးသွားကာ လေယာဉ်ကြီးသည် ပြေးလမ်းတလျှောက် တဟုန်ထိုး ပြေးတက်သွားပြီး တခဏချင်းမှာပင် လေထဲသို့ ပျံတက်သွားလေသည်။

ညသန်းခေါင်ကျော် ၅ မိနစ် ရှိပေပြီ။

စိတ်သက်သာမှု အနည်ငယ် ရရှိသွားကြသည်။ လေယာဉ်အမှုထမ်းအစစ်များကိုလည်း လေယာဉ်ပေါ်ပါလာသည့် သူတို့၏ “ခရီးသည်”သည် မည်သူမည်ဝါဖြစ်ကြောင်း ဖွင့်ပြောလိုက်လေသည်။ ဆရာဝန်တစ်ယောက်က ထိုးထားသော ဆေးသည် အိုက်ခမန်းကို အန္တရာယ်ပြု/မပြု စမ်းသပ် စစ်ဆေးလေသည်။

အားလုံး အခြေအနေကောင်းပါသည်။ လေယာဉ်ပေါ် ပါလာသူအားလုံး အစွရေးနိုင်ငံသို့ ပျံသန်းရမည့် (၂၂)နာရီ ခရီးစဉ်အတွက် အပန်းဖြေ နားနေကြလေသည်။

သို့သော် ရင်မောစရာ အခန်း မပြီးဆုံးသေး။

လေယာဉ်တွင် စက်ပြင်အဖြစ် လိုက်ပါလာသူမှာ ပိုလန်တွင် မွေးဖွားသူ ဂျူးတက်ဦး ဖြစ်သည်။ သူ(၁၁)နှစ်သား အရွယ်က နာဇီစစ်သား တစ်ဦးသည် သူ၏ လည်မျိုကို ဓားတေ့၍ လှေကားပေါ်မှ ကိုင်ပေါက်ချဖူးသည်။

သူတို့မြို့ကလေးတွင် ဂျူးများကို ဖမ်းဆီးပြီး ပစ်သတ်သောအခါ သူသည် အိမ်တစ်အိမ်တွင် ပုန်အောင်းနေသဖြင့် လွတ်မြောက်ခဲ့သည်။ ထိုသို့ ပုန်အောင်းနေသဖြင့် ကျန်ဂျူးများကို ထရီဘလင်းကားဆိုသော ချွေးတပ်စခန်းသို့ ပို့ရာ၌လည်း မပါဘဲ ကျန်ခဲ့သည်။ နောက်ဆုံး သူနှင့် သူမိသားစုကို ဖမ်းမိသွားပြီး ချွေးတပ်စခန်းသို့ အပို့ခံရလေသည်။ ထိုချွေးတပ်စခန်းတွင် လူအိုများနှင့် ကလေးများကို သတ်ဖြတ်ခဲ့ကြသည်။ သူ၏ ခြောက်နှစ်သားအရွယ် ညီလေးတစ်ဦးလည်း ပါသွားလေသည်။ သူညီလေးကို သတ်ရန် ခေါ်သွားသည်ကို သူ့မျက်စိထဲမှ ဖျောက်ဖျက်မရနိုင်ခဲ့ပါ။

သူကိုယ်တိုင်လည်း မကြာခဏဆိုသလို အသတ်ခံရမည့် စာရင်းထဲတွင် ပါဝင်တတ်ပါသည်။ သို့သော် အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် သူလွတ်ခဲ့လေသည်။ တစ်ချိန်ကမူ ချွေးတပ်စခန်းမှူး နာဇီစစ်ဗိုလ်သည် အစားအစာ ခိုးယူသူ အကျဉ်းသားများ၏ မျက်စိကို ဖောက်ထုတ်လိုက်သည်ကို သူ့မျက်မြင် တွေ့ရှိခဲ့လေသည်။

စစ်ကြီးပြီးသည်အထိ သူ့အသက်မသေဘဲ ကျန်ရစ်ခဲ့ခြင်းသည် ဘုရားမခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။ လေယာဉ်ပေါ်ပါလာသူမှာ အိုက်ခမန်းဖြစ်ကြောင်း သိသွားသောအခါ သူ့စိတ်သူ မထိန်းချုပ်နိုင်ရှာပေ။ မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်တို့က သူ့ကို အိုက်ခမန်းအနီးမှ ခပ်လှမ်းလှမ်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ ထိုင်ခိုင်းလိုက်တော့မှ သူ့အနည်းငယ် ငြိမ်သွားလေသည်။

သူသည် ထိုင်နေရာမှ အိုက်ခမန်းကို စူးစူးဝါးဝါး ကြည့်ပြီးနောက် ကြိတ်၍ ငိုကြွေးရှာလေသည်။ နောက်မကြာမီ သူသည် ထပြီး ခပ်ဝေးဝေးတွင် သွားထိုင်နေလေသည်။

ဗွေဦးဇာရီမှ ထွက်လာပြီး ၂၄ နာရီ ကြာသောအခါ လေယာဉ်သည် အစွရေးနိုင်ငံ လစ်ဒါ လေဆိပ်သို့ ဆင်းလိုက်လေသည်။

အီဆာဟာရယ်သည် လေယာဉ်မှ ဆင်းဆင်းချင်း ဝန်ကြီးချုပ် ဘင်ဂူရီယန်ထံသို့ ကိုယ်တိုင် ကားမောင်းကာ သွားရောက်ခဲ့သည်။ အီဆာသည် သူတချိန်လုံး လေးလေးစားစား ဆက်ဆံခဲ့သော ဝန်ကြီးချုပ်အား ပြက်လုံးတစ်ခု ပြက်လိုက်သည်။

“ကျွန်တော် ဝန်ကြီးချုပ်အတွက် လက်ဆောင်ပါလာတယ်”

ဘင်ဂူရီယန်သည် စက္ကန့်အတော်ကြာ စကားမပြောနိုင်ဘဲ ကြက်သေသေသွားလေသည်။ အီဆာတစ်ယောက် အိုက်ခမန်းကို ခြေရာခံလိုက်နေခြင်းကို ဝန်ကြီးချုပ် သိပါသည်။ သို့သော် အိုက်ခမန်းကို အစွဲရေးနိုင်အတွင်းသို့ ခေါ်ဆောင်လာနိုင်သည်အထိ မြန်ဆန်လိမ့်မည်ဟု မထင်မိခဲ့ပေ။

အီဆာ အိမ်မှ ထွက်သွားသည်မှာ (၂၃)ရက် ကြာခဲ့ပါသည်။

ထိုည အိမ်ပြန်ရောက်၍ ဇနီးသည် ရိုဗကာက “ဘယ်သွားနေသလဲ”ဟု မေးသောအခါ အီဆာက “ခရီးထွက်နေတာပါကွာ”ဟုသာ ခပ်ပေါ့ပေါ့ ပြန်ဖြေခဲ့လေသည်။

ဝန်ကြီးချုပ် ဘင်ဂူရီယန်သည် နောက်တစ်နေ့ ပါလီမန်ထဲတွင် သမိုင်းဝင်သည့် မိန့်ခွန်းတိုလေး ပြောသောအခါမှ ရိုဗကာသည် အဖြစ်မှန်ကို သိရရှာလေသည်။

“ကျုပ်တို့ ဒီနေ့ ဒီနေရာက ကြေညာချင်တာကတော့ မကြာမီက အစွဲရေးထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဟာ နာဇီရာဇဝတ်ကောင်ကြီး တစ်ဦးကို လက်ရဖမ်းဆီးနိုင်ခဲ့တယ်ဆိုတဲ့ သတင်းပါပဲ... သူကတော့ အဒေါ့ဖ် အိုက်ခမန်း ဖြစ်ပြီး နာဇီခေါင်းဆောင်ကြီးတွေနဲ့ အတူတကွ ဂျူးပြဿနာကို နှောက်ဆုံး ဖြေရှင်းခြင်း (ဒါမှမဟုတ်) ဥရောပမှာ ရှိတဲ့ ဂျူးလူမျိုး(၆)သန်းကို သုတ်သင်သတ်ဖြတ်ခဲ့တဲ့ ပြစ်မှုအတွက် တာဝန်ရှိခဲ့တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပါပဲ... အဒေါ့ဖ် အိုက်ခမန်းကို အခု အစွဲရေးနိုင်အတွင်းမှာ အကျဉ်းချထားလိုက်ပါပြီ... သူ့ကို အစွဲရေးနိုင်အတွင်းမှာပဲ စစ်ဆေး တရားစီရင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်”

ဝန်ကြီးချုပ် ဘင်ဂူရီယန်၏ အသံသည် စိတ်ထိုက်မှုကြောင့် တုန်ရီနေသည်။

သူ မိန့်ခွန်းပြောနေစဉ် ပါလီမန်ထဲရှိ လူတိုင်း၏ မျက်လုံးအစုံတို့သည် ပါလီမန်အမတ် မဟုတ်သူများ ထိုင်သည့် ခုံတန်းတစ်နေရာသို့ ရောက်သွားကြသည်။ လူများသော နေရာတွင် ပေါ်ပေါ်ထင်ထင် မနေတတ်သူ အီဆာသည် ဤနေရာတွင် ထိုင်နေပါသည်။

အိုက်ခမန်းကို ဖမ်းဆီးရယူနိုင်ရန် မည်သူ ကြံစည်ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြောင်း ရှင်းပြစရာ မလိုပါ။ သူ၏ အောင်မြင်မှု အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်နေချိန်တွင် အီဆာသည် မလှုပ်မရှက် ဣန္ဒြေရရ ထိုင်နေပေသည်။ သူ၏ မျက်လုံးပြာ နှစ်လုံးက ရှေ့တည့်တည့်သို့ မမှိတ်မသုန် စိုက်ကြည့်နေပေသည်။

အီဆာ စကားတစ်ခွန်းမှလည်း မပြောခဲ့ပေ။

ထိုအချိန်မှ စ၍ အစွရေးနိုင်ငံတွင် စကားဆုံ၍ အီဆာအကြောင်း ပါလာလျှင်
“အီဆာလေး”ဟူသော ဝေါဟာရကို မသုံးကြတော့ချေ။ ။

ဂျီဆဲလ်

နာဇီလူသတ်သမား အိုက်ခမန်းကို တရားဥပဒေအရ အရေးယူပြီး (၂)နှစ်ခန့်အကြာတွင် အီဆာဟာရယ်သည် သူ၏ ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင် (၁၀၀)ကျော်တို့အား နောက်တာဝန်တစ်ရပ်နှင့် ပတ်သက်ပြီး ရှင်းလင်းပြောကြားနေသည်။

“ကျုပ်တို့ လုပ်နေကျ လုပ်ငန်းဘောင်ထဲက မဟုတ်တဲ့ တာဝန်တစ်ရပ်ကို အခု ကျုပ်တို့ လုပ်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ သိပ်အရေးကြီးတဲ့ တာဝန်တစ်ရပ်ပါပဲ။ ဘာဖြစ်လို့ အရေးကြီးသလဲဆိုတော့ လူမှုရေးနဲ့ ဘာသာရေးကိစ္စတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ နောက်ပြီး အစွဲအစားအစိုးရရဲ့ သိက္ခာနဲ့ တရားဥပဒေစိုးမိုးရေးကိုလည်း ထိခိုက်နိုင်တဲ့ ကိစ္စလည်း ဖြစ်ပါတယ်။”

အီဆာ ဤသို့ပြောဆိုပြီးနောက် မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်တို့သည် အစည်းအဝေးခန်းမမှ ခပ်ဖြည်းဖြည်း ထွက်လာကြသည်။ သူတို့တတွေ တာဝန်ပေးခံရသော ကိစ္စမှာ ဖြေရှင်းနေကျ တွေ့ကြုံနေကျ ကိစ္စရပ်မျိုး မဟုတ်ပါ။ အန္တရာယ်အသွယ်သွယ်ဖြစ်သော တာဝန်များကို သူတို့ ရင်ဆိုင်ဖူးသော်လည်း ယခုပေးသော တာဝန်များကို မကြုံဖူးချေ။

အီဆာသည် အသက်(၉)နှစ်သား ကလေးငယ်တစ်ဦးကို ရှာဖွေရန် သူ၏ မော့ဆက်အဖွဲ့ထဲမှ လက်ရွေးစင်အချို့ကို တာဝန်ပေးလိုက်သည်။ ကလေးငယ်၏ နာမည်မှာ ဂျီဆဲလ် ရှုမားချား ဖြစ်သည်။ သူ့ခမျာ ဘာမသိ ညာမသိနှင့် ဘာသာရေးနှင့် ငြင်းခုံမှုများ ဖြစ်ပေါ်လာစေသည့် ပြဿနာလေး ဖြစ်လာရှာသည်။

ဂျီဆဲလ်ကို ၁၉၅၃ ခုနှစ်တွင် ဖခင် အာသာရှုမားချားနှင့် မိခင် အီဒါရှုမားချားတို့မှ မွေးဖွားခဲ့လေသည်။

အီဒါ၏ ဖခင်၊ ဂျီဆဲလ်၏ အဖိုးမှာ နော်မန်ရှတပ် ဆိုသူ ဖြစ်ပြီး အဖိုးကြီး နော်မန်ရှတပ်သည် သူ၏ သားများနှင့် သမီးဖြစ်သူ အီဒါတို့ကို ခေါ်၍ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အပြီး အစွဲအစားနိုင်ငံသို့ ပြောင်းရွှေ့လာခဲ့သည်။ ထိုအချိန်၌ အစွဲအစားနိုင်ငံသည် လွှဲလပ်ရေးစစ်ပွဲ တိုက်ခိုက်နေသဖြင့် စီးပွားရေးနှင့် စားနပ်ရိက္ခာ ရှားပါးချိန် ဖြစ်လေရာ အီဒါနှင့် ခင်ပွန်း အာသာတို့မှာ အလွန်ဆင်းရဲ ပင်ပန်းကြရှာသည်။

အာသာသည် သူ၏ အုပ်ချုပ်ပညာဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းမှု မပြုနိုင်ဘဲ စက်ရုံတစ်ရုံတွင် အလုပ်ဝင်လုပ်ပြီး အီဒါက ဓာတ်ပုံဆိုင် တစ်ဆိုင်တွင် အလုပ်လုပ်သည်။ ငွေကြေးကျပ်တည်းကြသဖြင့် သမီးဦးကလေး ဇီနာ မွေးဖွားလာသောအခါ ကလေးကို မွေးစားရန် ဂျူးရွာတစ်ရွာသို့ ပို့ထားကြရသည်။

ဒုတိယ ကလေးမှာ သားယောက်ျား ဖြစ်ပြီး ဂျိုးဇက်ဟု တွင်လေသည်။ နောင်သော် အများက ဂျိုးဆဲလ်ဟု ခေါ်ကြလေသည်။ ဂျိုးဆဲလ်ကို ဂျေရုဆလင်မြို့၏ မီယာရီယာရင် ရပ်ကွက်တွင် နေသော အဖိုးအဖွားထံ ပို့ထားရလေသည်။ ထိုရပ်ကွက်တွင် ဘာသာရေး ကိုင်းရှိုင်းသူများ နေထိုင်ကြသည်။

ဂျိုးဆဲလ်၏ အဖိုးဖြစ်သူ နော်မန်ရှတပ်သည် “ဂျေရုဆလင် တံတိုင်းစောင့်”ဟု တွင်သည့် ဘာသာရေးဂိုဏ်းဝင် တစ်ဦးဖြစ်ပြီး ဘာသာရေးဆိုင်ရာ အယူအဆ အလွန်ပြင်းထန်သူ ဖြစ်သည်။ အစွဲရေးနိုင်ငံတည်ထောင်ခြင်းကိုလည်း ဆန့်ကျင်ပြီး ဂျူးလူငယ်များ နိုင်ငံကို ကာကွယ်ရန် စစ်တပ်ထံ ဝင်ခြင်းကိုလည်း ရှုတ်ချခဲ့လေသည်။

ဂျိုးဆဲလ်နှင့် အဖိုးဖြစ်သူသည် တစ်ဦးပေါ်တစ်ဦး သံယောဇဉ်တွယ်လာကြပြီး အဖိုးက မြေးဖြစ်သူအား သူ့လို ဘာသာရေးအယူအဆ ပြင်းထန်သော ဂျူးတစ်ယောက် ဖြစ်လာရန် မျှော်လင့်ခဲ့သည်။

ကလေးငယ် ဂျိုးဆဲလ်၏ မိဘနှစ်ပါးဖြစ်သော အာသာနှင့် အီဒါတို့ကမူ လက်တွေ့ကျကျ ပြဿနာကို သုံးသပ်ကြလေသည်။ တစ်နေ့တွင် သားဖြစ်သူကို လာရောက်တွေ့ဆုံလေ့ရှိသူ အီဒါက သူမကို သားအမိတတွေ အမေရိကန်နိုင်ငံသို့ သွားရောက်နေထိုင်မည့် အကြံကို ဖခင်ဖြစ်သူအား ပြောပြလိုက်သည်။ အစွဲရေးနိုင်ငံ၌ နေလျှင် အလွန်ကျပ်တည်းကြောင်း ရှင်းပြသည်။

အဖိုးဖြစ်သူ နော်မန်ရှတပ်သည် အလွန် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားလေသည်။

“ဂျိုးဆဲလ်ကိုတော့ ဘယ်တော့မှ မထည့်နိုင်ဘူး သိလား”

အဖိုးဖြစ်သူက ပြတ်ပြတ်သားသား ပြောလိုက်ပြီး စကားပြတ်သွားခဲ့သည်။

၅-နှစ်နီးပါး ကာလအတွင်းတွင် အာသာနှင့် အီဒါတို့ မိသားစု ရုန်းရင်းကန်ရင်း စီးပွားရေး ပြန်လည်ကောင်းမွန်လာသည်။ မိမိတို့၏ ရင်သွေး သားသမီးများနှင့် အတူတကွ နေထိုင်ရန် အိမ်ခန်းတစ်ခန်း ဝယ်ယူလိုက်ကြသည်။ ရွာသို့ ပို့ထားသော သမီးကြီး ဇီနာကို ပြန်ခေါ်လိုက်ပြီး သား ဂျိုးဆဲလ်ကို ခေါ်ရန် ဂျေရုဆလင်မြို့သို့ ထွက်လာကြလေသည်။

ဂျိုးဆဲလ်၏ အဖိုးသည် သူ၏ သမီး အီဒါတို့ လင်မယားကို စိတ်ထဲမတွေ့နေသည်မှာ ကြာပေပြီ။ သမီးနှင့် သားမက်သည် ခေတ်ဆန်ပြီး ဘာသာရေးကို စိတ်မဝင်စား။ နေ့စဉ် ပြုကျင့်ရမည့် ဘာသာရေး ဆုတောင်းပတ္တနာများကိုပင် မေ့လျော့ထားသူများ ဖြစ်သည်ဟု သံသယ ဖြစ်နေသည်။ ထို့အပြင် အမေရိကန်နိုင်ငံတွင် သွားနေမည်ဟူသော သမီးဖြစ်သူ အီဒါ၏ စကားကို မမေ့နိုင်အောင် ဖြစ်နေရသည်။

ဂျိုးဆဲလ်ကို ဂျေရုဆလင်တွင် ထားခြင်းသည် ကလေးအတွက် အလွန်တန်ဖိုးရှိကြောင်း အဖိုးဖြစ်သူက မိခင် အီဒါအား နားဝင်အောင် အချိန်အတော်ကြာ ပြောပြနေသဖြင့် အီဒါ လက်လျှော့

ပြန်သွားရသည်။ နောက်မကြာမီ အီဒါ ပြန်ရောက်လာပြီး မျက်ရည်တစ်စမ်းစမ်းနှင့် “အဖေရယ် ကျမရဲ့ သားကို ကျမ ပြန်ခေါ်ပါရစေတော့” ဟု တောင်းပန်လေသည်။

အဖိုးကြီးသည် လက်လျှော့လိုက်ပြီး ဝမ်းနည်းဆို့နှစ်သော အသံဖြင့် နောက်အပတ် ဂျီဆဲလ်ကို လာခေါ်ရန် သမီးကို မှာလိုက်သည်။ သူ၏ ချစ်လှစွာသော မြေးငယ်နှင့် တစ်ပတ်လောက် နေပါရစေဟု အကြောင်းပြသည်။ အီဒါလည်း ဝမ်းပန်းတသာဖြင့် သားကို နမ်းကာ နှုတ်ဆက်ခဲ့ပြီး တဲလာဗီ ဘတ်စ်ကားပေါ်သို့ တက်လာခဲ့သည်။ ကားပေါ်တွင် သူမ၏ သားသမီးများနှင့် စုစုဝေးဝေး ပြန်နေကြမည့်အချိန်ကို စဉ်းစားရင်း ကြည်နူးလာမိသည်။

သို့သော် ထိုအချိန်မှ စ၍ အီဒါသည် သားငယ် ဂျီဆဲလ်ကို ၃-နှစ်တာ ကာလနီးပါး မတွေ့ရတော့ချေ။ အီဒါ၏ ဖခင် နော်မန်ရှုတပ်သည် မြေးအား သူ့ကဲ့သို့ ဘာသာရေးကိုင်းရှိုင်းသူ ဂျူးတစ်ယောက်ဖြစ်လာရန် သင်ကြားလေ့ကျင့်ပေးရန် ဆုံးဖြတ်ပြီးသား ဖြစ်သည်။ သူ၏ “နေတူရေကာတာ” အမည်ရှိ ဘာသာရေးဂိုဏ်းဝင် ခေါင်းဆောင်များထံသို့ ပို့ထားလျှင် ကောင်းမည်ဟု ယုံကြည်ထားသည်။

အီဒါသည် ဂျေရုဆလင်သို့ နောက်တစ်ခါ လာသောအခါ ဂျီဆဲလ် ပျောက်သွားလေသည်။ သူမ၏ ဖခင်က မြေးဖြစ်သူ ဘယ်မှာနေသည်ကို မပြောပြချေ။ အီဒါက အမျိုးမျိုး တောင်းပန်အသနားခံသော်လည်း အကြောင်းမထူးသဖြင့် ရဲသို့ တိုင်လိုက်လေသည်။ ရဲများ စစ်ဆေးရန် လာသောအခါ အဖိုးကြီးက ဘူးကွယ်နေလေသည်။

တရားစွဲဆို တင်ပို့ပြီးသောအခါ အထက်တရားရုံးက အဖိုးကြီးကို ထောင်ဒဏ် ချမှတ်ခဲ့သည်။ ဂျီဆဲလ် ရှိသည့်နေရာကို မထုတ်ဖော်မချင်း ထောင်ထဲတွင် နေရန် ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဆိုက်ဗေးရီးယားလို နေရာမျိုးတွင် အကျဉ်း(၈)နှစ်ကျခဲ့သူ အဖိုးကြီးသည် ဤထောင်လောက်တော့ အပျော့ဟု ထင်ခဲ့သည်။

ထောင်ဝါဒီများကလည်း သူ၏ လုပ်ရပ်များကို မနှစ်သက်သော်လည်း သူ၏ ဘာသာရေး ယုံကြည်မှုကို လေးစားကြသဖြင့် သူ့ကို ထောင်ထဲတွင် အကျဉ်းသားလို မဟုတ်ဘဲ ဂုဏ်ထူးဆောင် ဧည့်သည်တစ်ယောက်ကဲ့သို့ ပြုစုထားကြသည်။

အထက်တရားရုံးက ကလေးခိုးမှုကို ကြောက်မက်ဖွယ် ရာဇဝတ်ပြစ်မှုတစ်ခု သတ်မှတ်ထားခဲ့သော်လည်း ဘာမျှ မတတ်နိုင်ခဲ့ချေ။ အဖိုးကြီး၏ “နေတူရေကာတာ” ဘာသာရေးဂိုဏ်းသည် အခြားသော အယူသည်း ဂိုဏ်းများ၏ ကူညီမှုကို ရယူလျက် ကလေးကိစ္စကို ရေငုံနှုတ်ပိတ်နေလေသည်။

အစွဲရောင်းနိုင်ငံ အနံ့ရှိသော ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ကျောင်းများအဖွဲ့အစည်းများကို ရဲတို့က ပိုက်စိတ်တိုက် ရှာဖွေကြသည်။ နေရာစေ့ လူစေ့ ရှာဖွေမေးမြန်းခဲ့ကြသည်။ သို့သော် သဲလွန်စ တစ်ခုမျှပင် မတွေ့ကြချေ။

ဂျီဆဲလ်၏ မိခင် အီဒါသည် ထိုကိစ္စကို သတင်းစာဆရာများကို ဖွင့်ပြောလိုက်သောအခါ သတင်းစာများက ဝိုင်းဝန်း ရေးသားကြသဖြင့် နိုင်ငံသိ ကိစ္စကြီးတစ်ရပ် ဖြစ်လာလေသည်။ ကလေးတစ်ယောက်ကိုပင် မရှာဖွေနိုင်သော အာဏာပိုင်အဖွဲ့အစည်းများကို ကာတွန်းများက သရော်ကြသည်။

ယာဉ်စည်းကမ်းဖောက်ဖျက်သူကို ရဲက ဒဏ်ငွေတပ်သောအခါ ဒဏ်ငွေပေးဆောင်သူက အောက်ပါအတိုင်း လှောင်သလိုလို ပြန်ပြောတတ်၏။

“ကျုပ်ကို ဒဏ်တပ်ပြီး အချိန်ဖြုန်းမနေနဲ့၊ ခင်ဗျားတို့ ဂျီဆဲလ်ကို အရင်တွေ့အောင် ရှာပါအုံး သိလား”

ရဲစခန်းအဆောက်အုံပေါ်တွင် “ဂျီဆဲလ် ဘယ်မှာလဲ” ဟူသော စာလုံးများ ရေးသွားကြပြန်သည်။ သက်ဆိုင်ရာ အာဏာပိုင်များ ဒေါသဖြစ်ကြရသည်။ စုံထောက်များနှင့် ယူနီဖောင်းဝတ်ရဲများ လပေါင်းများစွာ ကြိုးစားစုံစမ်းသော်လည်း အကြောင်းမထူးခဲ့ပေ။

ဂျီဆဲလ် တစ်ယောက် ဤကမ္ဘာမြေပေါ်မှ ကြက်ပျောက်ငှက်ပျောက် ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့လေပြီ။

၁၉၆၀-ခုနှစ် နွေဦးရာသီ ရောက်လာပြီ။ ဂျီဆဲလ် ကိစ္စသည် ကြီးမားသော နိုင်ငံရေးပြဿနာကြီး တစ်ရပ် ဖြစ်လာခဲ့လေသည်။

အစွရေးနိုင်ငံတည်ထောင်စကပင် နိုင်ငံအတွင်းတွင် လူတန်းစား(၂)ရပ် ကွဲပြားနေခဲ့ပါသည်။ တစ်ရပ်မှာ ဘာသာရေးစည်းမျဉ်းများကို တသဝေမတိမ်း လိုက်နာသော အယူသည်းသမားများနှင့် ကျန်တစ်ရပ်မှာ အစွရေးနိုင်ငံကို အခြားခေတ်မီနိုင်ငံများနှင့် ရင်ဘောင်တန်း တိုးတက်စေလိုပြီး ခေတ်နှင့်မညီသော ဘာသာရေးစည်းမျဉ်းများကို ရိုက်ချိုးတော်လှန်လိုသော လူစုပင် ဖြစ်လေသည်။

ဖော်ပြပါ လူတန်းစား နှစ်ရပ်အကြား ကွာဟ ခြားနားချက်များကို ဂျီဆဲလ် ပြဿနာက ဖော်ထုတ်လိုက်သလို ဖြစ်လာလေသည်။

ထိုပေါက်ကွဲလှ အခြေအနေကို စတင်ရိပ်မိသူမှာ အာဂူဒတ် အစွရေးပါတီဝင် တစ်ဦးဖြစ်သူ ဂျူးဘာသာရေးဆရာ ရှလိုမိုလောရင်ဇ် ဖြစ်သည်။ အာဂူဒတ်သည် ရှေးဆန်သော ဘာသာရေးအယူဝါဒများ ရှိသော်လည်း အဖိုးကြီး နော်မန်ရှုတပ်၏ “နေတူရေကာတာ”လောက် အယူမသည်းချေ။ အာဂူဒတ် ခေါင်းဆောင်များက ဂျီဆဲလ်ကို ပြန်မတွေ့ပါက အစွရေးနိုင်ငံတွင် ပြည်တွင်းစစ်မှာကို စိုးရိမ်ကြသည်။

လောရင်ဇ်သည် တိုင်းပြည်အနှံ့ ခရီးလှည့်လည်ပြီး “နေတူရေကာတာ” ခေါင်းဆောင်များနှင့် တွေ့ဆုံညှိနှိုင်းကြသည်။

အခြားဘာသာရေး ခေါင်းဆောင်များလည်း သူကဲ့သို့ပင် “နေတူရေကာတာ”
ဂိုဏ်းဝင်တို့နှင့် တွေ့ဆုံကာ ချောတစ်ခါ ချောက်တစ်ခါ လှည့်ဆွေးနွေးလေသည်။
အကြောင်းထူးမလာချေ။

ဘာသာရေးခေါင်းဆောင်များ စုပြီး “နေတူရေကာတာ” ဂိုဏ်း၏ အကြီးအကဲဖြစ်သူ အမ်ရမ်ဘလောနှင့်
မိုရှီတို့ကို တွေ့ဆုံကာ ဂျီဆဲလ်ကို လွှတ်ပေးရန် တောင်းပန်ကြသည်။ သူတို့က “ကျုပ်တို့ ဘာမှ
မသိပါဘူး”ဟုသာ ပြန်ကြားခဲ့သည်။ နိုင်ငံ၏ ခေါင်းဆောင်များ၊ ရဲအရာရှိများ၊ နိုင်ငံရေးသမားများ
သွားရောက်ဆွေးနွေးသော်လည်း ဘူးကွယ်နေပြန်သည်။

“နေတူရေကာတာ”ဂိုဏ်းသည် တစ်လက်မပင် လျော့မည်မဟုတ်ကြောင်း သိသာနေပေပြီ။
သမိုင်းတလျှောက် ဂျူးဘာသာဝင်များအား သာသာရေးကို စွန့်လွှတ်ရန် မီးရှို့သတ်ဖြတ်ခဲ့စဉ်က
အသေခံသွားကြသော ဂျူးတို့၏ စိတ်ဓာတ်မျိုး ဖြစ်သည်။ မိမိတို့ သေမှ ဂျီဆဲလ်ကို ထုတ်ပေးမည်ဟု
ဆုံးဖြတ်ချက် ဖြစ်ပါသည်။

ရဲတို့၏ ကြိုးပမ်းရှာဖွေ စုံစမ်းမှုများလည်း သဲထဲ ရေသွန်ဖြစ်နေပေပြီ။ ဂျေရုဆလင် ရဲအရာရှိများကမူ
မိမိတို့ ဒီတစ်ချီတော့ ခံရပြီဟု တွက်ထားလိုက်လေသည်။ အဖိုးကြီး နော်မန်ရှတပ်ကို
အကျဉ်းချထားသော အကျဉ်းဌာန အာဏာပိုင်များကလည်း အဖိုးကြီးကို အကျဉ်းချထားရသည်မှာ
အချည်းနှီးဖြစ်ကြောင်း သိလာကြသည်။ အဖိုးကြီးက ဂျီဆဲလ်အကြောင်း တစ်ခွန်းတစ်ပါဒမျှ
ထုတ်ပြောမည် မဟုတ်ချေ။

သို့နှင့် ၁၉၆၁ ခုနှစ် ဧပြီလတွင် အဖိုးကြီးကို ကျန်းမာရေး မကောင်းဟု ဆိုကာ ထောင်မှ
လွှတ်လိုက်လေသည်။

နော်မန်ရှတပ်၏ နောက်လိုက်များက သူ့ကို သူရဲကောင်းတစ်ဦးဖြစ် မြင်ကြသည်။ သူ့အား
အကျဉ်းချထားသည်ကို မကျေနပ်ကြသဖြင့် ဘာသာရေးအဆောက်အအုံ နံရံများပေါ်တွင်
“အစ္စရေးအဖိုးရ နာဇီလို ဆိုးရွားသည်”ဟူသော သံချပ်များ ရေးသားထားကြသည်။

အဖိုးကြီး၏ ဂိုဏ်းဖြစ်သော “နေတူရေကာတာ” ဂိုဏ်းဝင်များ နေသော မီယာရှီယာရင်
ဒေသသည် ဂျော်ဒန်တို့ သိမ်းပိုက်ထားသော ဂျေရုဆလင်မြို့တစ်ခြမ်းနှင့် နီးကပ်သဖြင့် အစ္စရေး
စစ်ဘက်အာဏာပိုင်များက စိုးရိမ်ကြသည်။ အစ္စရေးနှင့် ဂျော်ဒန် စစ်ဖြစ်ကြလျှင် ထိုဒေသကို
အချိန်မရွေး ဝင်စီးနိုင်သည်။ ထိုဒေသသည် အစ္စရေးနိုင်ငံ၏ အလွန်အားနည်းသော သို့မဟုတ်
အကာအကွယ်မဲ့သော ရှေ့တန်းစစ်မျက်နှာပင် ဖြစ်လေသည်။

၁၉၆၁-ခုနှစ် နွေရာသီ

ဂျီဆဲလ် ပျောက်သွားသည်မှာ တစ်နှစ်ခွဲပင် ရှိသွားပေပြီ။ အစ္စရေးနိုင်ငံတွင် အထွေထွေရွေးကောက်ပွဲကြီး
နီးလာပြီ ဖြစ်၏။

ဂျီဆဲလ် ပျောက်သွားခြင်းသည် နိုင်ငံသိ ပြဿနာတစ်ရပ် ဖြစ်လာရာ ဒေးဗစ် ဘင်ဂူရီယန်၏ အစိုးရပါတီဖြစ်သော မာပိုင်ပါတီ အာဏာပြန်ရရေးကိုပင် ထိခိုက်လာနိုင်လေသည်။ ဘင်ဂူရီယန်သည် ညွန့်ပေါင်းအစိုးရအဖွဲ့ ဖွဲ့ထားသဖြင့် ညွန့်ပေါင်းထဲတွင် ပါဝင်သော ဘာသာရေးအဖွဲ့ငယ်များက သူတို့ ထောက်ခံခြင်း ဆက်လက် ပြု/မပြု အချင်းချင်း ဆွေးနွေးလာသည်။ နူးညံ့သိမ်မွေ့လှသော အခြေအနေပင် ဖြစ်လေသည်။

ရွေးကောက်ပွဲကြီးတွင် ဘင်ဂူရီယန်၏ မာပိုင်ပါတီ နိုင်ခဲ့သည်။ သို့သော် ဂျီဆဲလ် ပြဿနာကြောင့် နောက်ထပ် ပြဿနာကြီး(၂)ရပ် ထပ်မံပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။ ပထမ ပြဿနာမှာ “ဂျူးဖြစ်နိုင်တဲ့ အရည်အချင်းတွေဟာ ဘာလဲ”။ ဒုတိယ ပြဿနာမှာ “ဂျူးနိုင်ငံတော်ရဲ့ လက္ခဏာရပ်တွေဟာ ဘာလဲ”။ ထိုပြဿနာ(၂)ရပ်သည် အစွဲတစ်မျိုးသားလုံး၏ စည်းလုံးညီညွတ်မှုကို ထိခိုက်လာသည်။

ခေတ်ဆန်ပြီး စနစ်ဟောင်းကို မကြိုက်သည့် လူငယ်အချို့က “နေတူရေကာတာ” ဂိုဏ်းဝင်တို့၏ ကလေးများ ဆုတောင်းဝတ်ပြုရန် သွားကြသည်ကို လမ်းမှ စောင့်၍ ခဲဖြင့်ပေါက်ကြသည်။ ထိုနည်းအတူ ဂျူးဥပုသ်နေ့ဖြစ်သော သောကြာနေ့ ညနှင့် စနေနေ့များတွင် လမ်းမပေါ်တွင် မောင်းလာသည့် ကားများကို ဘာသာရေး အယူသည်းသူ လူငယ်များက ခဲဖြင့် ပစ်ကြပြန်သည်။

“ဂျီဆဲလ် ကယ်တင်ရေး လူထုကော်မတီ”ဟူသော အဖွဲ့က ဦးဆောင်ရေးသားသော တောင်းဆိုချက်ကို အစိုးရထံသို့ တင်ပြလာရာ ထိုတောင်းဆိုချက်ကို ပြည်သူလူထု ထောင်ပေါင်းများစွာက လက်မှတ်ရေးထိုး ထောက်ခံကြသည်။ တဲလာဗီမြို့ အခန်းတစ်ခန်းထဲတွင်မူ အီဒါဂျွမ်းများသည် သားငယ် ဂျီဆဲလ် အတွက် မျက်ရည်ကျနေရရှာသည်မှာ (၂)နှစ်တင်းတင်း ပြည့်ခဲ့ပေပြီ။

၁၉၆၂ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလကုန်တွင် ဝန်ကြီးချုပ် ဘင်ဂူရီယန်သည် ဂျီဆဲလ် ပြဿနာကို ပြတ်ပြတ်သားသား ကိုင်တွယ်တော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီး မော့ဆက်အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် အီဆာဟာရယ်ကို သူ့ရုံးခန်းသို့ ဆင့်ခေါ်လိုက်လေသည်။

သူတို့နှစ်ဦး တွေ့ကြသောအခါ ထုံးစံအတိုင်း လိုရာကိုသာ ပြောဆိုလေရှိလေသည်။ ဘင်ဂူရီယန်က အီဆာကို အရင်းမရှိ အဖျားအရှိ စမေးလိုက်သည်။

“ဂျီဆဲလ် ဘယ်ရောက်နေသလဲ”

“ကျွန်တော် မသိဘူး”

“ခင်ဗျား ဒီကလေးကို ကျုပ်ဆီ ခေါ်လာနိုင်မလား”

ဘင်ဂူရီယန်သည် သူ၏ ဖိုင်တွဲများကို ကြည့်နေလေသည်။ အီဆာက ပြန်ဖြေရန် မလိုတော့ပေ။ သူ၏ အကြီးအကဲထံမှ အမိန့်ရသွားပြီဖြစ်သဖြင့် ဝန်ကြီးချုပ်၏ ရုံးခန်းထဲမှ ဖြည်းညှင်းစွာ ပြန်ထွက်သွားလေသည်။

အီဆာသည် ဂျိုဆဲလ်၏ အမှုကို အစမှ အဆုံးထိ စတင်လေ့လာလေသည်။ ရဲအဖွဲ့၏ တင်ပြချက်များကို တစ်ခုမကျန် အသေးစိတ် လေ့လာသောအခါ ရဲတို့သည် ဂျိုဆဲလ်ကို ပြန်တွေ့ရန် လုံးဝ မနီးစပ်ခဲ့ကြောင်း သူတွေ့ရှိလေသည်။ ဂျိုဆဲလ်ကို တွေ့အောင် ရှာရန် သိပ်မလွယ်ကူလှပါ။ အစွဲရေးရဲအဖွဲ့သည် အလွန်ကျွမ်းကျင် ပီရီသော အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်ဖြစ်သော်လည်း ဤကိစ္စတွင် နှပ်ပစ်ခံခဲ့ရလေပြီ။ သူ၏ မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်များလည်း နာမည်ပျက်ဦးတော့မည်ဟု အီဆာ တွေးမိသည်။

မော့ဆက်၏ လုပ်မြဲ ထမ်းဆောင်မြဲ တာဝန်မှာ သူ့လှိုလှုပ်ခြင်း၊ သူ့လှိုများကို တန်ပြန်ထောက်လှမ်းခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ တိုင်းပြည်၏ လုံခြုံမှုကို ဦးတည်ဆောက်ရွက်ရာ၌ မော့ဆက်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်တို့သည် အန္တရာယ်အသွယ်သွယ်ကြား သွားလာလှုပ်ရှားကြသည်။ “လျင်သူ စားတမ်း”ဆိုသော စကားအတိုင်း ဦးအောင် ဖြောင်ပစ်ရသည်လည်း ရှိသည်။ မည်သို့ပင်ဆိုစေ နိုင်ငံတော်၏ ရန်သူများကို တိုက်ခိုက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

သို့သော် ဂျိုဆဲလ် အမည်ရှိ ချာတိတ်သည် အစွဲရေးနိုင်ငံ၏ ရန်သူလော။ သူ့ကို ဝှက်ထားသူ ဘာသာရေးအယူအဆ ပြင်းထန်သည့် ဂျူးများသည်လည်း နိုင်ငံ၏ ရန်သူလော။ ဘာသာတရား မကိုင်းရှိုင်းသော မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်များပင် ထိုသူများကို လေးစားကြရသည်။ နာဇီလူသတ်ကောင်များနှင့် အခြားသူလှိုများကို မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်တို့ ရှာဖွေခဲ့ဖူးသည်။ ယခုမူ ဂျူးလူမျိုးအချင်းချင်း ပြန်လည် ထောက်လှမ်းစုံစမ်းပြီး (၁၀)နှစ်သား ချာတိတ်တစ်ယောက်ကို ရှာဖွေရတော့မည်။ သူ့လူများကို ထိုကိစ္စကို မလုပ်ချင်မှန်း အီဆာ သိသည်။ သို့သော် တာဝန်နှင့် အမိန့်ကို တသဝေမတိမ်း လိုက်နာသည့် မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်များသည် ဂျိုဆဲလ်ကို ရှာဖွေရာ၌ အိုက်ခမန်းကို ရှာဖွေသလို လုံးပမ်းကြိုးစားကြမည်မှာ ဧကန်ဖြစ်သည်။

ဝန်ကြီးချုပ်ထံမှ အမိန့်ရပြီးသည်နှင့် ရက်မကြာမီ အီဆာနှင့် အရာရှိများသည် စတင်ဆောင်ရွက်ကြသည်။ မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်တို့ကို အစွဲရေးနိုင်ငံ၏ မြောက်မှ တောင်၊ အရှေ့မှ အနောက် ဖြန့်လွှတ်ပြီး မြေလှန်ရှာကြသည်။ ဘာသာရေးကျောင်းမှန်သမျှ၊ ဘာသာရေးအဖွဲ့အစည်းနှင့် အဆောက်အအုံမှန်သမျှ စစ်ဆေးရှာဖွေကြသည်။

တခါတရံ ဂျူးဘာသာရေးဆိုင်ရာ ဝတ်ရုံကြီးများကို ခြုံ၍ ဆုတောင်းပွဲများတွင် ခပ်တည်တည် ဝင်နေကြသည်။ သို့သော် ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ရွတ်ဖတ်မှုများ မလုပ်တတ်သဖြင့် ရိပ်မိသွားကြပြီး မောင်းထုတ်ခံရပြန်သည်။ ဤသို့ ပိုက်စိတ်တိုက် ရှာဖွေသော်လည်း အကြောင်းထူးမလာချေ။ သို့သော် အီဆာကမူ ဂျိုဆဲလ် တစ်ယောက် အစွဲရေးနိုင်ငံအတွင်း မရှိတော့ပြီဟု ရိပ်မိလာသည်။ ထို့ကြောင့် အီဆာသည် နည်းဗျူဟာတစ်မျိုး ပြောင်းလဲရတော့သည်။

သူသည် မော့ဆက်အဖွဲ့များကို ဥရောပတိုက်အနှံ့ ပို့ထားသည်။ ဟောင်ကောင်၊ ဂျပန်၊ တောင်အာဖရိကနှင့် တောင်အမေရိကနိုင်ငံများသို့လည်း သူ့လူများကို ပို့ထားသည်။

အစွရေးနိုင်ငံအတွင်းတွင် ပိုက်စိတ်တိုက် ထောက်လှမ်းရှာဖွေသလို ထိုနိုင်ငံများတွင်လည်း စုံစမ်းကြပြန်သည်။ အကြမ်းဖက်သမားတစ်ယောက်ကို ရှာဖွေသည့်ပုံစံမျိုး ကလေးတစ်ဦးကို မြေလှန်ရှာဖွေကြရလေသည်။ လန်ဒန် ပဲရစ် နှင့် အမေရိကန် ဘရုတ်ကလင်းမြို့ကြီးများရှိ ဂျူးရပ်ကွက်များကို မွေနှောက်စုံစမ်းကြသည်။

ဤသို့ ရှာဖွေစုံစမ်းကြရသော မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်တို့ အကြာခဏ နှာခေါင်းကျည်ပွေ့တွေ့ကြရသည်။ မော်တော်ကား ဘီးပေါက်ကား ဘီးအပိုမပါသဖြင့် နှင်းတောထဲ ကုန်းကြောင်း လျှောက်ကြရသည်။ အစွရေးနိုင်ငံကူးလက်မှတ်သာ ကိုင်ဆောင်ထားကြသော မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်တို့သည် ပြင်သစ်ရဲများ တွေ့ရှိသွားမည်စိုးသဖြင့် ဇောချွေးပြန်ကြရသည်။ ဂျူးစာသင်ကျောင်းတစ်ခုကို စောင့်ကြည့်နေရသော မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးကမူ သစ်တောအုပ်ထဲ ပုန်းရင်း ချောင်းနေမိရာ ဇီးကွက်နှင့် လင်းနို့များ ထိုးဆိတ်မည့်ဘေးမှ သီသီလေး လွတ်သွားခဲ့ဖူးသည်။

မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင် တစ်ဦးကမူ ဟာဆီဒစ် ဂျူးဂိုဏ်းထဲ ဟန်မပျက် ဝင်ရောက်နေပြီး ထိုဂိုဏ်းဝင်တစ်ဦး သေဆုံးသောအခါ အလောင်းကို ဂျေရုဆလင် တံတိုင်းနား မြှုပ်နှံရန် အစွရေးနိုင်ငံတွင်းသို့ ခိုးသွင်းကြပြန်ရာ ထိုအဖွဲ့ဝင်ကို တွေ့သွားသဖြင့် ပြဿနာတက်ရပြန်သည်။ လန်ဒန်တွင်မူ ဘာသာရေးကိုင်းရှိုင်းသူ ဂျူးများဆုတောင်းပွဲထဲမှ ရုပ်ဖျက်ဝင်ရောက်နေသူ မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်များ မောင်းထုတ်ခံရသည်။ မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင် (၁၀)ဦးတို့မှာ မောင်းထုတ်ရုံသာမက ရိုက်မောင်းပုတ်ခတ်ခံရပြီး ရဲသို့ အတိုင်ခံရသည်။ ရဲတို့လက်ထဲမှ စကော့တလန်ယာဒ်စုံထောက်အဖွဲ့ကြီးက ကယ်လိုက်ရသည်။

အီဆာ၏ လူများ ဂျိုဆဲလ် ရှာပုံတော် ဖွင့်ခဲ့သည်မှာ လပေါင်းများစွာ ကြာခဲ့ပြီဖြစ်သော်လည်း အကြောင်းတော့ မထူးချေ။ တာဝန်ပေးထားခံရသော မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်တို့ကို စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းကုန်သည်။ မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီး ဘတ်ဂျက်ထဲမှ ငွေတော်တော်များများ ဂျိုဆဲလ်အတွက် ကုန်နေပေပြီ။

သို့သော် အီဆာသည် သဲလွန်စတစ်ခု ပေါ်လာသည်။ အစွရေးနိုင်ငံအတွင်းတွင် ဂျိုဆဲလ် မရှိတော့ကြောင်း ရိပ်မိသူ အီဆာက စစ်ထောက်လှမ်းရေးကို အကူအညီတောင်းလိုက်သည်။ စစ်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့သည် နိုင်ငံတွင်း စာအဝင်အထွက်များကို ဖောက်ဖတ်ရသည့်တာဝန် ရှိလေသည်။ အစွရေးနိုင်ငံအတွင်းတွင် အပြင်ရှိ ဘာသာရေးအဖွဲ့ အစည်းများ၊ ကျောင်းများအချင်းချင်း ဆက်သွယ်သည့် စာများကို ဂရုစိုက်ကြည့်ပေးရန် အီဆာက စစ်ထောက်လှမ်းရေးကို မေတ္တာရပ်ခံလိုက်သည်။ သံသယဖြစ်စရာ တွေ့ပါက သူ့အား ချက်ချင်း ပြောရန် မှာထားသည်။

တစ်နေ့တွင် စစ်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးသည် စာတစ်စောင်ကို သွားတွေ့လေသည်။ ထိုစာကို နီဂတ်သဲကန္တာရအတွင်း စစ်စခန်းတစ်ခု၌ တာဝန်ကျနေသော စစ်သားတစ်ယောက်က ဘယ်လ်ဂျီယံနိုင်ငံ ဘရာဆဲလ်မြို့တော်ရှိ မိခင်ထံသို့ ရေးလိုက်သောစာ ဖြစ်သည်။ သားအမိချင်းရေးလိုက်သော စာထဲတွင် အလယ်လောက်၌ အဆက်အစပ် မရှိသော စာတစ်ကြောင်းပါလာသည်။

“ကောင်လေးလည်း ဘယ်လိုနေသေးသလဲ”

ထိုစာကို အီဆာအား ပြလိုက်သောအခါ မိမိပျောက်နေသော လမ်းမှန်ကို ပြန်တွေ့ပြီဟု သူ့သိလိုက်လေသည်။ သူသည် သူ၏ လက်ထောက်တစ်ဦးကို ခေါ်၍ ပိုတိုစတက် လုပ်ထားသော စာကို ပေးလိုက်သည်။

“ကောင်လေးကိုတော့ တွေ့ပြီ၊ အဲဒီ မိန်းမကို တွေ့အောင်ရှာ၊ တွေ့ရင် ပြဿနာရှင်းပြီကွ”

အီဆာကိုယ်တိုင် ဥရောပသို့ ထွက်ခွာရန် ပြင်ဆင်လေသည်။ ဘယ်လ်ဂျီယန်နိုင်ငံသို့ မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်တစ်ဒါဇင်ခန့် ပို့လိုက်သည်။ ထိုမိန်းမ ပြင်သစ်သို့ ပြောင်းသွားကြောင်း သိရသော်လည်း ဆက်၍ လိုက်သောအခါ ပြင်သစ်တောင်ပိုင်း အေလေဘိန်းမြို့တွင် တွေ့လေသည်။ မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်များသည် သူမကို စောင့်ကြည့်နေကြသည်။

တစ်နေ့နံနက်တွင် ထိုမိန်းမသည် သူမ နေသော ရက်ကွက်စာတိုက်မှ အင်္ဂလန်သို့ အဝေးဖုန်းခေါ်လေသည်။ အင်္ဂလန်မှ ပုဂ္ဂိုလ်၏ လိပ်စာနှင့် သူမ၏ လိပ်စာကို ဖတ်ပြလေသည်။ လိပ်စာနှစ်ခုလုံးကို အမှတ်တမဲ့ ထိုင်နေသော လူတစ်ယောက်က တစ်လုံးမကျန် နားထောင်မှတ်သားလိုက်သည်။ သူသည် မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး ဖြစ်သည်။

တယ်လီဖုန်းလာသောအခါ အနီးရှိတယ်လီဖုန်းရုံးများတွင် ရောက်နေသော လူနှစ်ယောက်က သူမ ပြောသမျှကို တစ်လုံးမကျန် လိုက်နားထောင်နေသည်။ ဖုန်းပြောပြီး ထွက်သွားသော အမျိုးသမီးနောက်သို့ မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်တို့ နောက်ယောင်ခံ လိုက်ကြသည်။ သူမ ကားဖြင့် မောင်းထွက်သွားသောအခါ သူတို့ကားက နောက်ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ လိုက်သွားလေသည်။

ထိုနေ့ တစ်နေ့လုံး ထိုမိန်းမကားနောက်မှ မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်တို့ နောက်ယောင်ခံလိုက်နေကြသော်လည်း ညနေစောင်းသောအခါ ပဲရစ်မြို့တော်၏ မြို့စွန်တစ်နေရာတွင် မျက်ခြည်ပြတ်သွားသည်။ ထိုမိန်းမ ဖုန်းဖြင့်ပြောသော လန်ဒန်လိပ်စာနေ ဂျူးဘုန်းကြီးထံသို့လည်း တစ်ချိန်တည်းမှာပင် မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်တို့သည် သွားကြသည်။ သို့သော် ထို ဂျူးဘုန်းကြီးက ဘူးကွယ်လိုက်ပြီး သူတို့ကို မောင်းထုတ်သည့်အပြင် ရဲကို တိုင်မည်လုပ်သဖြင့် တပ်လန်ပြေးခဲ့ရသည်။

အီဆာဟာရယ်သည် အခြေအနေကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်တွယ်ရန် ပဲရစ်သို့ လိုက်လာသည်။ သူ့လူများကိုပင် တစ်ပတ်ရိုက်နိုင်သော ထိုမိန်းမ၏ အကြောင်းကို အီဆာသည် လေယာဉ်ပေါ်တွင် လေ့လာခဲ့သည်။

ထိုမိန်းမ၏ အမည်မှာ မဒယ်လိန်ဖရေး ဖြစ်ပြီး မင်းဆွေမင်းမျိုးထဲမှ ဖြစ်သည်။ ပြင်သစ်နိုင်ငံ ဆောဘွန်းတက္ကသိုလ်နှင့် ဂျူးလော့စ် တက္ကသိုလ်တို့တွင် ပညာသင်ခဲ့သော မဒယ်လိန်းမှာ ဉာဏ်ထက်မြက်ပြီး ရည်မှန်းချက်ကြီးသူ ဖြစ်သည်။ ငယ်စဉ်က ဝတ်ကောင်းစားလှများကို

ဖက်ရှင်ထွင်၍ ဝတ်တတ်သည်။ ရုပ်ရှည်ချောမောသူဖြစ်သဖြင့် သူမကို ပိုးပန်းသူ ပေါများပြီး အထက်တန်းလွှာ လောကတွင် ရေပန်းစားခဲ့သည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်းက မဒယ်လိန်းသည် ပြင်သစ်မြေအောက်တော်လှန်ရေးတွင် ပါဝင်လှုပ်ရှားခဲ့သည်။ ထိုစဉ်က သူမသည် ဂျူးတို့နှင့် အဆက်အသွယ်ပြုခဲ့ပြီး စွန့်စွန့်စားစား ကူညီခဲ့လေသည်။ ဂျူးကလေးများအား နာဇီအကျဉ်းစခန်းသို့ မရောက်ရန် သူမ အကြိမ်ကြိမ် ကယ်တင်ခဲ့လေသည်။ စစ်ကြီးပြီးသည့်နောက် သူမသည် ဗရင်ဂျီဘာသာဝင် တစ်ဦးနှင့် လက်ထပ်ပြီး ကလေးအမည်ရှိ သားတစ်ဦး ရခဲ့သည်။

မဒယ်လိန်း၏ ဘဝတွင် ထူးဆန်းသော အဖြစ်အပျက်တစ်ခု ဖြစ်လာရ၏။ ထိုအချက်မှာ ဗရင်ဂျီဘာသာကို စွန့်လွှတ်ပြီး ဂျူးဘာသာကူးပြောင်းခြင်း ဖြစ်သည်။ သူမသည် ပထမ ခင်ပွန်းကို ကွာရှင်းလိုက်ပြီး သူမနှင့် မေတ္တာရှိနေသော ဂျူးဘုန်းကြီးတစ်ဦးနှင့် လက်ထပ်လိုက်လေသည်။ သားဖြစ်သူ ကလေးအမည် အစွရေးနိုင်ငံသို့ ပြောင်းရွှေ့ ခိုလှုံသွားပြီး သူမလည်း သားထံ လိုက်သွားရန် စိုင်းပြင်းနေသည်။

အီဆာ ဦးနှောက်ခြောက်ရသော အချက်တစ်ချက်ကို သွားတွေ့သည်။ ဤသည်မှာ ပြင်သစ်နိုင်ငံနှင့် မိမိတို့၏ နိုင်ငံသည် အချင်းချင်း အချုပ်အခြာအာဏာပိုင်ဆိုင်မှုကို လေးစားကြသည့်အချက်ပင် ဖြစ်သည်။ လူထောင်ပေါင်းများစွာ၏ အသက်ကို စတေးခဲ့သော နာဇီစစ်ရာဇဝတ်ကောင်များကို လိုက်ဖမ်းသည်ဆိုလျှင် ရှိစေဦး ယခုမူ ကလေးငယ်တစ်ယောက်ကို ရှာဖွေနေခြင်းဖြစ်သဖြင့် ပြင်သစ်အာဏာပိုင်များ မိသွားလျှင် ပြဿနာပေါ်ဦးမည်။

မည်သို့ပင်ဆိုစေ အီဆာကတော့ ဂျီဆဲလ်ကလေးကို တွေ့အောင် ရှာရန် သန့်ဋ္ဌာန်ချပြီး ဖြစ်သည်။ သူမတိတ်ထဲကလည်း ဂျီဆဲလ် ပဲရစ်မြို့တွင် ရှိသည်ဟု ယုံကြည်ထားသည်။ ပဲရစ်တွင် အီဆာသည် သင့်တင့်သော ဟိုတယ်လေးတစ်ခုတွင် နေပြီး တစ်နေရာတွင် သူ့လူများနှင့် တွေ့ဆုံ၍ ဂျီဆဲလ်အမှုတွဲကို လေ့လာသည်။

အီဆာ ဟိုတယ်သို့ ပြန်ရောက်သောအခါ သန်းခေါင်ကျော်နေပြီ။ ဟိုတယ်ကောင်တာမှ စာရေးက အီဆာအား ခရီးကြိုဆို နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

“ဘယ့်နှယ့်လဲ မွန်ဆီယာ ပျော်ခဲ့ရဲ့လား၊ ကျွန်တော်တို့ ဟိုတယ်ကို မိန်းမလဲ ခေါ်ခဲ့လို့ရပါတယ်”

အီဆာသည် အကျင့်သိက္ခာနှင့် ပတ်သက်၍ စံပြုရသူဖြစ်သဖြင့် အလွန်နာကောက်သွားပြီး နောက်တစ်နေ့တွင် ချက်ချင်း ဟိုတယ်မှ ထွက်ခဲ့ကာ အစွရေးသံရုံးသို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့လေသည်။ အစွရေးသံအမတ်ကြီးကလည်း သူ့အား ဂုဏ်ပြုသည့်အနေဖြင့် သူ့အိမ်တွင် အခန်းကြီးတစ်ခန်း ပေးထားသော်လည်း အီဆာက မနေပါ။ သံရုံးနောက်ဘက် အခန်းလွတ်တစ်ခုတွင် သံခုတင်လေး တစ်လုံးသာ ချခိုင်းထားပြီး ထိုခုတင်ပေါ်တွင်သာ အိပ်စက်လေသည်။ အီဆာသည် ဟိုတဲတွေ ဟန်တွေ မလိုလားသူ ဖြစ်သည်။ နယ်မြေသစ်ရှာသူ လူငယ်တစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့သူ အီဆာသည် ဤသို့သော ခုတင်လေး တစ်လုံးနှင့် အိပ်ခဲ့သည်မှာ မဆန်းတော့ပေ။

သားသားနားနား ဟိုတယ်ခန်းများ ငှားနေကြသော သူလူများသည် သူတို့ဆရာ၏ လုပ်ရပ်ကို ကြားရသောအခါ ဈေးပေါပေါ အခန်းများသို့ ပြောင်းရွှေ့ကြလေတော့သည်။

လူဦးရေ (၄၀)ပင် ကျော်နေပြီဖြစ်သော မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်တို့သည် ပဲရစ်တွင် ဒမယ်လိန်းဖရေးကို ခြေရာခံလိုက်၍ လိုက်ကြပြန်သည်။ မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်တို့ ခြေရာဖျောက်ထားခဲ့သော အမျိုးသမီးကို သိပ်မစောင့်ရ။ တစ်နေ့တွင် မဒယ်လိန်းက ပြင်သစ်မြို့စွန့်၍ သူမ၏ အိမ်ကလေးကို ရောင်းမည်ဟု သတင်းစာ တစ်စောင်တွင် ကြော်ငြာလိုက်သည်။ ပြင်သစ်သတင်းစာများကို နေ့စဉ် လှန်လှောရှာဖွေရသော မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင် တစ်ဦးက ထိုကြော်ငြာကို တွေ့သွားသည်။

မကြာမီ ဂျာမန်အမျိုးသား(၂)ဦးက အိမ်ကြည့်လိုကြောင်း ဖုန်းဆက်ကာ ချိန်းလိုက်သည်။ ချိန်းထားသော နေရာသို့ မဒယ်လိန်း ကိုယ်တိုင် ကားဖြင့် လာခေါ်လေသည်။ အိမ်သို့ ရောက်သည်နှင့် တံခါးကို ပိတ်လိုက်ပြီး မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်(၂)ဦးသည် သူတို့ မည်သူမည်ဝါဖြစ်ကြောင်း ပြောလိုက်သည်။ တပတ်ရိုက်ခံလိုက်ရသော မဒယ်လိန်းသည် ဒေါသတကြီး အောဟစ်ပြီး ထိုသူ(၂)ဦးကို ထုရိုက်လေသည်။ မော့ဆက်(၂)ဦးက သူမကို ဆူဆူညံညံ မလုပ်ဘဲ ထိန်းချုပ်ထားလိုက်သည်။

မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင် တစ်ဦးက ချိုချိုသာသာ ပြောလိုက်သည်။

“ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားကို အန္တရာယ် မပြုပါဘူး။ လက်ဖျားနဲ့တောင် မထိပါဘူးဗျာ။ ထိုင်ပါ ထိုင်ပါ ဒါ ခင်ဗျားရဲ့ အိမ်ပါပဲ။ စိတ်ချမ်းချမ်းသာသာ နေပါ။ ကျွန်တော်တို့ကို ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး ဆက်ဆံခွင့်ပြုပါ”

“ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့ သိချင်တာ မသိရမချင်း ခင်ဗျားကိုတော့ မလွှတ်ပေးနိုင်ဘူး”

အီဆာထံသို့ ဖုန်းဖြင့် ချက်ချင်း အကြောင်းကြားလိုက်သောအခါ အီဆာသည် မော့ဆက်အဖွဲ့တွင် စစ်ဆေးမေးမြန်းရာ၌ အထူးကျွမ်းကျင်သူ တစ်ဦးကို လွှတ်လိုက်သည်။ ထိုသူသည် နာဇီ အိုက်ခမန်းကို ဖမ်းမိစဉ်က ပထမဦးဆုံး စတင်စစ်ဆေး မေးမြန်းခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ လူကောင်းကြီးကြီး ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည် တောင့်တောင့်ဖြစ်သော ထိုသူကို မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်များက “စပိန်စစ်ဆေးသူ”ဟု ပြောင်ခေါ်ကြသည်။ အင်္ဂလိပ်နှင့် စပိန်စစ်အတွင်း အင်္ဂလိပ်ထောက်ခံသူများကို ပိုက်စိတ်တိုက် ဖမ်းဆီးစစ်ဆေးခဲ့သော စပိန်လူမျိုး စုံစမ်းစစ်ဆေးရေးသမားများကို ရည်ညွှန်း၍ ခေါ်ခြင်းဖြစ်သည်။ သူ့ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်ကြီးနှင့် သူ၏ လေးတွဲတွဲ အသံကို သုံး၍ လူအတော်များများ၏ “ဘူးကွယ်လိုစိတ်”ကို ချိုးဖျက်ခဲ့ပေါင်း များလှပြီ။

သူသည် မဒယ်လိမ်းဖရေး၏ မျက်လုံးပြာများကို စူးစိုက်ကြည့်ရှုပြီး မေးခွန်းများကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု မေးမြန်းသည်။ မဒယ်လိန်းကလည်း လျင်လှပေသည်။ မေးခွန်းများကို အမှားမပါ ပြန်ဖြေသည်။ နာရီအတော်ကြာ မေးမြန်းပြီးသည်အထိ ဂျုံဆဲလ်နှင့် သူမ ဘာမှမဆိုင်ကြောင်း ပြောနိုင်သည်။ ဤသို့နှင့် (၄)ရက်ကြာသွားပေပြီ။ နောက်ဆုံး စပိန်စစ်ဆေးရေးကြီး လက်လျှော့သွားရပြီး အီဆာထံသို့ ဖုန်းဆက်၍ လူမှားပြီး ဖမ်းမိသည်ဟု ထင်ကြောင်း

အကြောင်းကြားလိုက်သည်။ လူများပြီး ပြင်သစ်အမျိုးသမီးတစ်ဦးကို ၎င်း၏ အိမ်ခန်းထဲတွင် ဖမ်းချုပ်ထားသည်မှာ မှန်လျှင် ပြင်သစ်ရဲတို့ သိသွားပါက ပြဿနာအကြီးအကျယ် ဝင်ပေတော့မည်။

အီဆာသည် ထိုအိမ်သို့ လိုက်လာသည်။ သူ့လူ အများပြောတာကို လူလက်မခံချေ။ ထိုအမျိုးသမီးကို သူ့ကိုယ်တိုင် ရင်ဆိုင်မေးချင်သေးသည်။ အီဆာ ရောက်သွားပြီးနောက် မဒယ်လိန်းသည် ခေါင်းမာမြဲ မာနေသည်။ အီဆာကိုလည်း သူမကို စိတ်ဆင်းရဲအောင် ပြုလုပ်ဦးမည့် လူတစ်ယောက်ဟုပင် သူမ ထင်လိုက်မိသည်။

ဂျိုဆဲလ် ပျောက်သည့်ကိစ္စကို သူမ ဘာမျှ မသိကြောင်း မဒယ်လိန်းက ထပ်တလဲလဲ ပြောသည်။ အီဆာဟာရယ်သည် မိမိသိချင်သည့် အချက်ကို မည်သူ့ထံမှမဆို ညှစ်ထုတ်နိုင်မည်ဟု ယုံကြည်ခဲ့သည်။ သို့သော် အီဆာ ပစ်လွှတ်လိုက်သော မေးခွန်းများကို မဒယ်လိန်းက အီဆာ၏ မျက်နှာပေါ်သို့ ပြန်ပေါက်ထုတ်နိုင်ခဲ့သည်။ သူ၏ ကြိုးပမ်းချက်များ မအောင်မြင်ကြောင်း သိရသဖြင့် အီဆာသည် အခန်းထဲမှ ထွက်ခဲ့သည်။ အီဆာသည် အခန်းထဲမှ ထွက်ခဲ့သည်။ သူတို့ အမျိုးသမီးအား အချိန်အတော်ကြာ မေးမြန်းပြီးပေပြီ။ သူ့လူများကလည်း သူမတွင် အပြစ်မရှိကြောင်း ဝိုင်းပြောနေပြန်သည်။ သူ့စိတ်ထဲကမူ ထိုအမျိုးသမီး လိမ်ပြောနေကြောင်း သိနေသည်။ ဂျိုဆဲလ် ရှိသော နေရာကို သူမ သိသည်။ ဂျိုဆဲလ်ကို အစွဲရေးနိုင်ငံပြင်ပသို့ ခိုးထုတ်သူမှာ သူမပင် ဖြစ်ကြောင်း အီဆာက တထစ်ချ ယုံကြည်ထားသည်။

သူ့လူများက ထိုအမျိုးသမီးကို ဆက်လက်မေးမြန်နေစဉ် အီဆာသည် သူမ၏ စာရွက်စာတမ်းများကို လှန်လှောကြည့်ရှုနေသည်။ တစ်နေရာတွင် သူ ဗြိတိန်ကန့် ရုပ်လိုက်လေသည်။ သူ့လူတစ်ယောက်ကို ခေါ်၍ ဂျိုဆဲလ်ဓာတ်ပုံကို တောင်းလိုက်သည်။ သူသည် ဂျိုဆဲလ်ဓာတ်ပုံနှင့် မဒယ်လိန်း၏သမီး ကိုင်ဆောင်သော ပတ်စ်ပို့ထဲမှ ပုံကို ယှဉ်ကြည့်လိုက်သည်။

“ခင်ဗျားတို့ သူ့သမီးဆိုတာကို တွေ့ပြီးပြီလား၊ ကျုပ်တော့ သူ့မှာ သမီးရှိတယ်လို့ မကြားမိဘူး၊ ကဲ ဒီကောင်မလေးရဲ့ ဓာတ်ပုံထဲက ကောက်နေတဲ့ ရွှေရောင်ဆံပင်တွေကို ဖယ်ကြည့်လိုက်ကြစမ်း၊ ပြီးတော့ ဂျိုဆဲလ်ရဲ့ ဓာတ်ပုံထဲက သူ့မျက်နှာကို သေချာကြည့်ကြစမ်း ချွတ်စွပ်ပဲ မဟုတ်လား”

အီဆာ၏ လူများ ကြက်သေသေသွားကြသည်။ ဓာတ်ပုံ(၂)ပုံစလုံး ဂျိုဆဲလ်၏ ပုံများပင် ဖြစ်နေပါသည်။ အီဆာက ဤမိန်းမပင် ဖြစ်သဖြင့် အမှန်ကို ဝန်ခံသည်အထိ ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ကြရန် ညွှန်ကြားလိုက်သည်။

မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်တို့ ပြသော ဓာတ်ပုံ(၂)ပုံကို မြင်လိုက်သောအခါ မဒယ်လိန်း မျက်နှာသည် ဖြူဖပ်ဖြူရော် ဖြစ်သွားလေသည်။ သူမ၏ လံကြိုတ်ဇာတ်လမ်းကြီး ဘွားကန့် ပေါ်ခဲ့ပြီဖြစ်သော်လည်း သူမ ခေါင်းမာမာ ငြင်းဆန်နေသေးသည်။

“ရှင်တို့ ကြိုက်သလို လုပ်၊ သတ်ချင်ရင် သတ်၊ ကျွန်မ ခံရဲတယ်၊ ရှင်တို့ ကောင်ကလေးကို ရှာတွေ့မှာ မဟုတ်ဘူး သိလား”

မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင် တစ်ဦးတည်းသာ အခန်းထဲတွင် နေခဲ့ပြီး သူမ၏ နောက်ကြောင်းရာဇဝင်များကို စုံစုံစေ့စေ့ ဖော်ပြထားသော စာရွက်စာတမ်းများကို ဖတ်ပြလိုက်သည်။ ပဲရစ်တွင် ကျောင်းသူဘဝ ချစ်သူပေါင်းစုံနှင့် တချစ်ထဲချစ်ခဲ့သော သူမ၏ အတိတ်ဇာတ်လမ်းတွေလည်း ပါသည်။ အချို့အချက်တွေမှာ ကာယကံရှင်ပင် မမှတ်မိတော့။

“ခင်ဗျားရဲ့ နောက်ကြောင်း ရာဇဝင်တွေကို ကျုပ်တို့ ရထားပြီးပြီ၊ ဒါတွေဟာ ခင်ဗျားရဲ့ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကိစ္စတွေပါပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားရဲ့ နေတူရောကာတာ ဆိုတဲ့ ဘာသာရေးဂိုဏ်းကတော့ ဒီကိစ္စတွေကို လက်ခံမှာ မဟုတ်ဘူး၊ အထူးသဖြင့် သူတို့ဟာ ဗရင်ဂျီ ဘာသာဝင်ဟောင်း တစ်ဦးဖြစ်တဲ့ ခင်ဗျားကို သံသယရှိမှာ အမှန်ပဲ”

မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်သည် ဖိုင်တွဲကို လက်ညှိုးနှင့် ခေါက်ပြလိုက်ပြီး ဆက်ပြောသည်။

“ဒီဖိုင်တွဲကြောင့် ခင်ဗျားကို နေတူရောကာတာ တစ်သက်လုံး လက်ခံမှာ မဟုတ်ဘူး သိလား၊ ဂျိုဆဲလ်ကို ခင်ဗျား ဂျေရုဆလင်က ခေါ်ထုတ်သွားတာ ကျုပ်တို့ သိတယ်။ ကလေးရဲ့ ဆံပင်ကို ဆေးဆိုးပြီး ခင်ဗျားသမီးလုပ်ပြီး ခေါ်ထုတ်သွားတယ် ဟုတ်လား၊ သူ့ကို ဘယ်ခေါ်သွားတယ် ဘယ်မှာ ထားတယ်ဆိုတာ ဖွင့်ပြောပါ။ ဒီဖိုင်တွဲကို ချက်ချင်း ဖျောက်ဖျက်ပစ်လိုက်မယ်”

မဒယ်လိန်းသည် စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုး အော်ပြောလိုက်သေးသည်။

“ရှင်တို့ရဲ့ လုပ်ရပ်ဟာ သိပ်ရှက်စရာကောင်းတဲ့ လုပ်ရပ် သိလား၊ ဒါ အကြပ်ကိုင်တာပဲ သိလား”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဒီကလေးကို ရှာမတွေ့ရင် ကျုပ်တို့ရဲ့ နိုင်ငံဟာ ဘေးဒုက္ခရောက်သွားနိုင်တယ်။ အစွရေးလူမျိုးအချင်းချင်း ထချကုန်လိမ့်မယ်ဗျာ၊ နောက်ပြီး ကျွန်တော် တစ်ခုပြောချင်တာက ခင်ဗျားလဲ မိခင်တစ်ယောက်ပဲဗျာ၊ ဒီကလေးမှာ မိခင်ရင်း ရှိပါတယ်၊ ခင်ဗျား ခင်ဗျားရဲ့သားကို ချစ်သလို သူမိခင်ဟာ သူ့ကို ချစ်ရှာပေမပေါ့၊ ခင်ဗျားတို့ လုပ်ထားလို့ ဒီကလေးနဲ့ သူမိခင် ကွဲကွာနေတာ (၃)နှစ်နီးပါး ရှိတော့မယ် သိလား၊ ဒီတော့ ခင်ဗျားရဲ့ လုပ်ရပ်ဟာ မကောင်းမှုဖြစ်တယ်ဆိုတာလည်း ထည့်တွက်အုံးဗျာ”

မဒယ်လိန်း တစ်ယောက် ငိုကျသွားပေပြီ။ မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်သည် သူ၏ မိခင်စိတ်ကို ထောက်ပြလိုက်သည်နှင့် သူမသည် အမှန်အတိုင်း ဖွင့်ဟဝန်ခံလိုက်တော့သည်။

နေတူရောကာတာ အဖွဲ့ဝင်များ၏ တောင်းပန်မှုကြောင့် ဂျိုဆဲလ်ကို ပြည်ပခိုးထုတ်ရန် မိမိဘာသာ မိမိကြံစည်ခဲ့ကြောင်း ပြောပြလေသည်။ ပထမဦးဆုံး သူမသည် ဟိုင်စာသို့ ရေကြောင်းခရီးဖြင့် ရောက်လာခဲ့သည်။ သင်္ဘောပေါ်တွင် အစွရေးနိုင်ငံသို့ အပြီးပြောင်းရွှေ့နေထိုင်သည့် မိသားစုနှင့် မိတ်ဆွေဖွဲ့သည်။ ထိုမိသားစုတွင် (၈)နှစ်အရွယ်

သမီးလေးတစ်ဦး ပါလာသည်။ သင်္ဘောအဆင်းတွင် ထိုကလေးမကို မယ်ဒလိန်းက တွဲထားပြီး သမီးအဖြစ်ခပ်တည်တည် ဖြီးခဲ့လေရာ လူဝင်မှုကြီးကြပ်ရေးအရာရှိက သမီးဟုပင် ထင်ခဲ့သည်။ တစ်ပတ်ကြာပြီးနောက် ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံ ဇူးရစ်မြို့သို့ လေယာဉ်ဖြင့် လာကြသောအခါ မဒယ်လိန်းသည် ဂျီဆဲလ်ကို ဆံပင်ဆေးဆိုးထားပြီး သူမ၏ သမီးအဖြစ် ချောချောမောမော ခေါ်ထုတ်သွားနိုင်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဂျီဆဲလ်သည် ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံရှိ ဘာသာရေးကျောင် တစ်ကျောင်းတွင် အချိန်အတော်ကြာ နေထိုင်ခဲ့ပြီး မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးက လိုက်နေပြီဟူသော သတင်းရသောအခါ မဒယ်လိန်းနှင့် ကလေးတို့၊ ဂျီဆဲလ်တို့သည် ဘယ်လ်ဂျီယံနိုင်ငံ၊ ထိုမှတစ်ဆင့် ပြင်သစ်သို့ တိမ်းရှောင်ခဲ့လေသည်။ အီဆာ၏ လူများ ပဲရစ်တွင် ချေရှုပ်လာသောအခါ မဒယ်လိန်းသည် ကလေးကို တွေ့သွားမည် စိုးရိမ်သဖြင့် နယူးယောက်သို့ ခေါ်သွားပြီး ဘရူကလင်း ရပ်ကွက်ရှိ ဟာဆီဒစ် ဂျူးဂိုဏ်းဝင် ဇနီးမောင်နှံအိမ်တွင် အပ်နှံထားခဲ့လေသည်။

“ကလေးရှိတဲ့ အိမ်လိပ်စာကို ကျွန်မ ပေးပါ့မယ်”

မဒယ်လိန်းသည် နောက်ဆုံးတွင် ဂျီဆဲလ် ရှိသည့် နယူးယောက်မြို့ အိမ်လိပ်စာကို မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်တို့အား ပေးလိုက်သည်။

၁၉၆၂ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ

ဂျီဆဲလ် ပျောက်သွားပြီး (၂)နှစ်၊ (၁၀)လအကြာ

အမေရိကန် အစိုးရ၏ ရှေ့နေချုပ် (တရားရေးဝန်ကြီး) ရောဘတ် ကနေဒီ ထံသို့ အရေးတကြီး တယ်လီဖုန်းခေါ်နေသူမှာ အီဆာပင် ဖြစ်သည်။ အီဆာသည် မော့ဆက်ဌာနချုပ်မှ ရောဘတ် ကနေဒီ ထံသို့ လှမ်း၍ တိုတိုနှင့် လိုရင်းကိုသာ ပြောပြလိုက်သည်။

“ကျွန်တော့ လူတွေ နယူးယောက်ကို လာနေပါပြီ။ ဂျီဆဲလ်ဆိုတဲ့ ကလေးတစ်ယောက်ကို ပြန်ခေါ်မလို့ပါ။ ခင်ဗျားရဲ့ အကူအညီကို ဝမ်းမြောက်စွာ ရယူလိုပါတယ်ခင်ဗျား”

စကားဆုံးသည်နှင့် အီဆာသည် တယ်လီဖုန်းချသွားသည်။ ကနေဒီသည် မှင်သက်မိကာ အတော်ကြာ ငိုနေမိသည်။ အီဆာဟာရယ် ဟူသော အမည်ကို သူသိသည်။ လေးလည်း လေးစားခဲ့သည်။ သို့သော် မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်တွေ နယူးယောက်သို့ လာနေကြပြီဟု ပြောသွားသည်။ မည်သူ၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် လာရောက်ကြသနည်း။ သူမသိပါ။ ဂျီဆဲလ်ဆိုတာ ဘယ်သူဘယ်ဝါနည်း။ သူမသိပါ။

ရောဘတ် ကနေဒီသည် ချက်ချင်း အစွဲရေးနိုင်ငံတွင်ရှိသော အမေရိကန် သံအမတ်ကို ဆက်သွယ်ပြီး ဝန်ကြီးချုပ် ဘင်ဂူရီယန်ထံ လွှတ်၍ တွေ့ဆုံလိုက်သည်။ ဝါရှင်တန်တွင် ရှိသော အစွဲရေးသံအမတ်

အေဘီဟာမန် ထံသို့လည်း စုံစမ်းမေးမြန်းခဲ့သည်။ ဟာမန်က သူ ဂျီဆဲလ်ကိုတော့ သိကြောင်း၊ သို့သော် အီဆာ ဘာလုပ်မည်ကို သူ မသိကြောင်း ဖြေကြားလိုက်သည်။ အီဆာ၏ လုပ်ရပ်ကြောင့် နှစ်နိုင်ငံထားရှိသော သံတမန်စည်းကမ်းများ ထိခိုက်မည်စိုးရိမ်သဖြင့် ဟာမန်သည် အစွရေးအစိုးရထံ အကျိုးအကြောင်း သံကြိုးရိုက်ထားလိုက်သည်။

ဝန်ကြီးချုပ် ဘင်ဂူရီယန်ကို ဤပြဿနာထဲတွင် မပါဝင်စေချင်သဖြင့် အမေရိကန် သံအမတ်ကြီး ရောက်လာသောအခါ ဝန်ကြီးချုပ် စစ်ဘက်အတွင်းရေးဝန် ဗိုလ်မှူးကြီး ဘင်ဒေးဗစ်က ကြိုဆိုတွေ့ဆုံပြီး ဆွေးနွေးလေသည်။ ဝန်ကြီးချုပ်သည် အရေးကြီးသော ကက်ဘီနက် အစည်းအဝေးတစ်ခု ရှိနေပါသည်ဟု ဘင်ဒေးဗစ်က ပြောထားနှင့်သည်။ ထိုကိစ္စကို ဝန်ကြီးချုပ်ထံသို့ တင်ပြပေးပါမည်ဟုလည်း ချွေးသိပ်လွှတ်လိုက်သည်။

ထိုအချိန်၌ အီဆာ ကို ဖမ်း၍ မမိနိုင်တော့ချေ။ အီဆာ၏ အတွင်းရေးမှူးက အီဆာနှင့် တွေ့ရန် ဆက်သွယ်လာကြသော တဒါဇင်ခန့်မျှသော တာဝန်ရှိ ပုဂ္ဂိုလ်များကို မိမိကိုယ်တိုင်လည်း အီဆာ ဘယ်ရောက်နေသည် မသိပါကြောင်း စိတ်ရှည်လက်ရှည် ပြန်ဖြေကြားနေပေသည်။

ထိုစဉ် ဝါရှင်တန်ရှိ ရောဘတ် ကနေဒီသည် ဂျီဆဲလ်ပြဿနာ အစီရင်ခံစာကို ရရှိလေသည်။ CIA အရာရှိတစ်ဦးအား ရောဘတ်က မိမိ ဤအစီရင်ခံစာ ဖတ်ပြီး အလွန်အံ့ဩသွားရကြောင်း ပြောပြခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။ သူ့အံ့ဩရသည့် အချက်မှာ မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးသည် (၁၀)နှစ်သား ကလေးငယ်တစ်ဦးကို ခေါ်ရန် သူ၏ စုံထောက်များ လွှတ်လိုက်သည်ဆိုသော အချက်ပင် ဖြစ်သည်။ ရောဘတ်အဖို့ ဘာလုပ်ရမည်နည်း။

ရောဘတ် ကနေဒီက မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်များ မိမိတို့ ကိစ္စကို မိမိတို့ဘာသာ ပီပီရီရီ လုပ်ကိုင်သွားစေလိုသည်။ ပြဿနာ လုံးဝမပေါ်စေလိုပေ။ အီဆာဟာရယ်သည် ခိုင်လုံသော အကြောင်းတစ်စုံတရာ မရှိဘဲလျက် ဤကလေးကို ခေါ်ရန် သူ့လူများကို လွှတ်မည်မဟုတ်ဟု သူတောင်းမိသည်။ အစွရေးလူမျိုးတို့သည် အမေရိကန် တရားရေးနှင့် ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့အစည်းများကို အကူအညီပေးခဲ့သည်လည်း ရှိခဲ့သည်။ ထိုမှတစ်ပါး ယခုအချိန်တွင် မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်တို့အား တားမြစ်ရန် နည်းလမ်း မရှိတော့ချေ။ သူတို့စီးလာသော လေယာဉ်ပျံကိုသာ ပစ်ချရုံသာ ရှိပါတော့သည်။

အချိန်မှာ အမေရိကန်နိုင်ငံတွင် လွှတ်တော်အမတ် ရွေးကောက်ပွဲနှင့် ပြည်နယ်ဘုရင်ခံ ရွေးကောက်ပွဲများ နီးနေသော အချိန်ကာလ ဖြစ်သည်။ ဂျူး မဲအရေအတွက်ကို အားကိုးသော ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီဝင်တို့က ဂျီဆဲလ်ကိစ္စ ကူညီခြင်းကို လိုလားမည် ဖြစ်သည်။ ဂျီဆဲလ်ကို ခေါ်ယူစဉ် တစ်ယောက်ယောက် အဖိတ်အစင် ရှိပါက ပြဿနာအကြီးအကျယ် တက်နိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် ထပ်ပြီး ထောက်လှမ်းခိုင်းလိုက်သည်။

ရောဘတ် ကနေဒါသည် ဆုံးဖြတ်ချက်ချက်လိုက်သည်။ အစွဲရေးနိုင်၏ လုပ်ရပ်ကို အသိမ်မွေ့ဆုံးသော ကန့်ကွက်ချက် ပို့မည်။ ထိုနောက် တစ်ချိန်တည်းမှာပင် FBI အဖွဲ့ကြီးက မော့ဆက်အဖွဲ့ကို ကူညီရမည် ဖြစ်လေသည်။

ထိုနေ့ ညနေခင်းတွင် အစွဲရေးလေကြောင်းပိုင် လေယာဉ်ကြီး နယူးရောက်မြို့၊ လေဆိပ်သို့ ဆိုက်ရောက်လာစဉ် ခရီးသည်များအဖြစ် လိုက်ပါလာသော မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်တို့ကို အသင့်စောင့်နေသော FBI အဖွဲ့များက ဘရွက်ကလင်းမြို့၊ စီလီယမ်စဘတ် ရပ်ကွက်မှ ပင်းလမ်းရှိအမှတ် ၁၂၆ အိမ်ရှေ့တွင် ထိုးရပ်လိုက်သည်။

အိမ်ရှင် မစ္စစ် ဖန်ဝီဂါတနာသည် မှန်တေတေ မျက်နှာထားနှင့် လူများကို တွေ့သောအခါ အံ့သြငေးမောသွားသည်။ သူမ၏ ခင်ပွန်း မစ္စတာ ဂါတနာသည် ဂျူးဘာသာထုံးစံအတိုင်း ဆုတောင်းဝတ်ပြုနေ၏။ သူ၏ အနီးတွင် ဂျူးဆုတောင်း စာအုပ်ကို ကိုင်လျက် (၁၀)နှစ်သားအရွယ် ချာတိတ်တစ်ယောက် ရပ်နေ၏။ နက်မှောင်သော ဆံပင်များမှာ ရှည်၍ ကောက်တက်နေပြီး မျက်နှာလေးမှာ ဖြူဖပ်ဖြူရော် ဖြစ်နေ၏။ မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးက ဟီးဘရူးဘာသာဖြင့် ချာတိတ်ကို ပြောလိုက်သည်။

“ကဲဟေ့ ဂျိုဆဲလ် မင်းအထုပ်တွေ ပြင်ပေတော့၊ အိမ်ပြန်ရတော့မယ်ဟေ့”

ဂျိုဆဲလ်၏ မိခင် အီဒါရှုမားချားကို တဲလာဗီမှ နယူးယောက်သို့ လေယာဉ်ဖြင့် ချက်ချင်း လိုက်လာစေပြီး သူမ၏သား ဟုတ်/မဟုတ် ကြည့်ရှုခိုင်းခဲ့သည်။ သားအမိနှစ်ယောက် ပြန်တွေ့ကြသောအခါ မိခင်သည် သား၏ မွေးရာပါ အမှတ်သညာ စသည်တို့ကို ကြည့်နေစရာ မလိုတော့ချေ။ အီဒါသည် ဂျိုဆဲလ်၏ ကိုယ်လုံးကို သိုင်းဖက်လိုက်ပြီး သားကို မည်မျှ သတိရ လွမ်းဆွတ်ကြောင်း ပြောဆိုနေလေတော့သည်။

ရက်များမကြာမီ သားအမိ(၂)ယောက် တဲလာဗီမြို့တော် လော့ဒ် လေဆိပ် လေယာဉ်ပေါ်မှ ဆင်းလာသောအခါ လူအုပ်ကြီးက အုတ်အော် သောင်းနင်း အော်ဟစ် ကြိုဆိုကြလေသည်။ လူအုပ်ကြီးထဲမှ ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် လူတစ်ယောက် ကားထဲ၌ မထင်မရှား ထိုင်လျက် ကြည့်နေသည်။ သူသည် ခပ်ပုပုပျပ်ပျပ် ဖြစ်ပြီး မျက်လုံးပြာ နှလုံးပိုင်ရှင် အီဆာဟာရယ်ပင် ဖြစ်သည်။ အီဆာကိုယ်တိုင် ဂျိုဆဲလ်ကို လာကြိုခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ သူ၏ ကြိုးပမ်းချက် အောင်မြင်မှုကို သူလာရောက် ကြည့်ရှုပီတိဖြစ်နေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဂျိုဆဲလ်အမှုအတွက် အီဆာ၏ မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင် (၄၀)ကျော်တို့သည် (၈)လကြာ အလုပ်လုပ်ခဲ့ကြရသည်။ လူ(၁၀၀)ကျော် ပါဝင်လှုပ်ရှားခဲ့ရ၏။ မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးအတွက် ၁၉၆၂ ခုနှစ် ဘတ်ဂျက် လျာထားငွေအားလုံး ဤချာတိတ်အတွက် သုံးလိုက်ရတော့သည်။

အီဆာသည် လေဆိပ်မှ ဝန်ကြီးချုပ် ဘင်ဂူရီယန်ထံသို့ တန်း၍ မောင်းခဲ့၏။ ဂျိုဆဲလ် နယူးယောက်တွင် ရောက်နေပြီဖြစ်ကြောင်း သူ့သတင်းပို့ထားပြီး ဖြစ်ပေသည်။ ဝန်ကြီးချုပ်၏ ရုံးခန်းထဲသို့ ဝင်သွားပြီး ခပ်ရိုးရိုးပင် ဤသို့ ပြောလိုက်သည်။

ဘင်ဂူရီယန်သည် ဘာမျှ ပြန်မပြောချေ။ အဖိုးကြီး တစ်ခုခု ပြန်ပြောမည်ဟု အိဆာ တွေးမိရှာသည်။ ဘယ်လို တွေ့ခဲ့တယ် စသည်ဖြင့် သူ့ကို မေးမည်ဟု ထင်မိခဲ့သည်။ ချီးမွမ်းစကား တစ်ခွန်းနှစ်ခွန်း ပြောဦးမည်ဟုပင် သူထင်မှတ်ခဲ့သည်။ ဘင်ဂူရီယန်သည် ဂျိုဆဲလ်အကြောင်း ဘာမျှ မမေးချေ။ သို့သော် ဂျိုဆဲလ်ကို ဝှက်ထားခဲ့သော မဒယ်လိန်းအကြောင်း မေးမြန်းသောအခါ အဖိုးကြီး၏ မျက်လုံးများသည် စိတ်ဝင်စားလွန်းသဖြင့် အရောင်များ တဖျတ်ဖျတ်တောက်နေသည်ဟု အိဆာက မှတ်သားခဲ့ရသည်။

မဒယ်လိန်းသည် ယခုအခါတွင် ရှည်ဘင် ဒေးဗစ် ဖြစ်နေပေပြီ။ ဂျိုဆဲလ် ပြဿနာပြီးသည်နောက် မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးသည် မဒယ်လိန်းကို အဖွဲ့ထဲ ဝင်ပြီး အလုပ်လုပ်ရန် ကမ်းလှမ်းခဲ့သည်။ မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးကို (၃)နှစ်နီးပါး ခြေရာဖျောက်ထားနိုင်သော ဤအမျိုးသမီး၌ ပထမတန်းစား သူလျှိုအရည်အချင်းများ ရှိသည်ဟု ယုံကြည်ခဲ့ကြလေသည်။

သို့သော် မဒယ်လိန်း တဖြစ်လဲ ရှည်ဘင် ဒေးဗစ်က ကမ်းလှမ်းချက်ကို ပယ်ချခဲ့သည်။ သူမသည် ဂျေရုဆလင်သို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ပြီး သူမထက် အသက်(၂၇)နှစ်ကြီးသော အမ်ရမ်ဘာလော အမည်ရှိ နေတူရေကာတာ ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင် ဂျူးဘုန်းကြီးနှင့် လက်ထပ်ခဲ့သည်။ ဘအမ်ရမ်ဘာလောသည် မုဆိုးဖိုဖြစ်လေသည်။

ယနေ့မူ ဂျူးဘုန်းကြီး အမ်ဒမ်ဘာလောသည် ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ ရှည်ဘင် ဒေးဗစ်သည် မြေ(၅၀)တို့၏ အဖွား ဖြစ်နေပေပြီ။ အဖွားအို ရှည်ဘင် ဒေးဗစ်သည် ကျောက်တုံးအိမ်ငယ်လေး တစ်လုံးတွင် တစ်ယောက်တည်း နေထိုင်ပြီး မြေးတွေ လာလည်လျှင် ပျော်တပြုံးပြုံး ရှိနေတတ်သည်။ ဂျေရုဆလင်မြို့၏ မီယာရီယာရင် ရပ်ကွက်ရှိ အိမ်များမှာကဲ့သို့ အဖွားကြီး၏ အိမ်ရှေ့တွင် စာတမ်းတစ်ခု ချိတ်ဆွဲထားသည်။

“ကျွန်ုပ်သည် ဂျူးဖြစ်၏၊ ဇီယွန်ဝါဒီ မဟုတ်”

ဤဘာသာတရား ကိုင်းရှိုင်းသော ရပ်ကွက်တွင် ရှည်ဘင် ဒေးဗစ်ကို ပိုမို၍ ဘာသာတရား ကိုင်းရှိုင်းသူတစ်ဦးအဖြစ် အိမ်နီးချင်းများက လေးစားကြသည်။ သူမသည် အနက်ရောင် အမြဲဝတ်ဆင်ပြီး နွေရာသီလမ်းထွက်လျှင်ပင် အနက်ရောင် ခြေအိတ်ရှည် ဝတ်ဆင်ပြီးမှ ထွက်လေ့ရှိသည်။ ရှည်ဘင် ဒေးဗစ်သည် သူမ သက်ဝင်ယုံကြည်ခဲ့ပြီဖြစ်သော ဂျူးဘာသာရေးဆိုင်ရာ စည်းကမ်းနည်းနာများကို တိတိကျကျ လိုက်နာဆောင်ရွက်ခဲ့လေသည်။

ရှည်ဘင် ဒေးဗစ်ထံသို့ မကြာခဏ လာရောက်လည်ပတ်လေ့ရှိသူများ အထဲတွင် ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည် ခပ်တောင့်တောင့်နှင့် လူငယ်တစ်ဦးလည်း ပါလေသည်။ သူသည် တခါတရံ တပ်မတော် တာဝန်ဖြင့် လာလျှင် အူဇီ ဆပ်မရှင်းဂန်းကို ကိုင်ဆောင်လာတတ်သည်။ ဂျိုဆဲလ်သည် အဝတ်နက်များနှင့် နားသယ်ဆံပင်ရှည်များကို စွန့်ပယ်ထားပြီးဖြစ်သော်လည်း တစ်ချိန်က အမေတော်ခဲ့သော မယ်ဒယ်လိန်း တဖြစ်လဲ ရှည်ဘင် ဒေးဗစ်ကို သံယောဇဉ် ရှိရှာသေးသည်။

ရုသ်ဘင် ဒေးဗစ်ကလည်း တစ်ချိန်က သားတော်ခဲ့သော ဂျုဆဲလ်ကို ဝမ်းသာအယ်လဲ ကြိုဆိုညှိခံ
ကျွေးမွေးမြဲပင် ဖြစ်သည်။ သူတို့နှစ်ဦး တွေ့ဆုံခဲ့ကြသောအခါ တစ်ချိန်က ဥရောပတိုက်တွင်
တိမ်းရှောင်ခဲ့စဉ် မော့ဆက်အဖွဲ့၏ လူစွမ်းကောင်းကြီးဖြစ်သော အီဆာအား
တပတ်ရိုက်ထားခဲ့ကြသည့်အဖြစ်ကို ပြန်လည်တွေးတော သတိရနေမည် ဖြစ်ပါသတည်း။

ခြောက်ရက် စစ်ပွဲ

၁၉၆၇ ခုနှစ် ဇွန်လ ၅ ရက်နေ့ နံနက်ပိုင်းတွင် အရှေ့အလယ်ပိုင်းဒေသ၌ စစ်တင်ဖြစ်ပွားခဲ့၏။ အီဂျစ်၊ ဆီးရီးယား၊ အီရတ်နှင့် ဂျော်ဒန်နိုင်ငံများတွင် ရှိသော စစ်စခန်းများကို အစွဲအလွှာ လေတပ်မတော်က ကြိုတင်၍ လက်ဦးအောင် တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။

ထိုစစ်ပွဲသည် ၆ ရက်သာ ကြာခဲ့ပါသည်။

အစွဲအလွှာ လေတပ်မတော်သည် ဆိုင်းနိုင်ငံကျွန်းဆွယ်တွင် အီဂျစ်စစ်သား ထောင်ပေါင်းများစွာကို သုံးပန်းအဖြစ် ဖမ်းယူနိုင်ခဲ့ပြီး မရေမတွက်နိုင်သော သိချပ်ကာ ကားများကို ဖျက်ဆီးပစ်ခဲ့သည်။

အစွဲအလွှာ လေတပ်မတော်သည် ဆီးရီးယားနိုင်ငံ၏ မြို့တော် ဒမတ်စကတ်နှင့် မိုင်အနည်းငယ်သာ လှမ်းသော နေရာသို့ပင် ထိုးစစ်ဆင် ဝင်ရောက်လာ၏။

အစွဲအလွှာ စစ်သည်တော်တို့သည် ဂျော်ဒန်နိုင်ငံက သိမ်းပိုက်ထားသော ဂျေရုဆလင်မြို့ဟောင်းကို ပြန်လည် သိမ်းပိုက်ရယူနိုင်ခဲ့လေသည်။

မိမိထက် လူအင်အား လက်နက်အင်အား အလွန်သာနေသော ရန်သူတို့ကို နာလန်မထူနိုင်အောင် ချေမှုန်းတိုက်ခိုက်နိုင်သော အစွဲအလွှာတို့၏ လျင်မြန်မှုနှင့် တိကျမှန်ကန်မှုတည်းဟူသော စစ်ဗျူဟာနည်းတို့သည် တကမ္ဘာလုံးကို မှင်သက်မိသွားစေ၏။

သို့သော် အစွဲအလွှာနိုင်ငံသည် ဤသို့သော စစ်ပွဲမျိုးအတွက် နှစ်ပေါင်းများစွာကပင် ပြင်ဆင်ထားပြီး ဖြစ်သည်ဆိုသော အချက်ကို မည်သူမျှ မရိပ်စားမိကြပါ။ ရန်သူနိုင်ငံများ၏ စစ်အင်အားကို ထောက်လှမ်းထားသော သတင်းများကို အစွဲအလွှာနိုင်ငံသည် သတိဝီရိယဖြင့် လျှို့ဝှက်စုဆောင်းလာခဲ့သည်မှာ အလွန်ပင် ပြည့်စုံလုံလောက်နေပြီဟု ဆိုရပေမည်။

ထို့ကြောင့်ပင် စစ်ဖြစ်လာသောအခါ ရန်သူ၏ စစ်အင်အားကို လုံးစေ့ပတ်စေ့ သိထားသော ထောက်လှမ်းရေး လက်နက်ကို သုံးနိုင်သဖြင့် စစ်ရေးအရ ရန်သူထက် အင်အားနည်းသော အချက်သည် မပြောပလောက်သော ကိစ္စတစ်ရပ် ဖြစ်လာရလေသည်။

ထိုစစ်သတင်းများ ထောက်လှမ်းခြင်းကို စွမ်းစွမ်းတမံ ပြုလုပ်ခဲ့သည့် အဖွဲ့အစည်းမှာ မော့ဆက်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဆက်လက် ဖတ်ရှုရမည့် (MIG-21 တိုက်လေယာဉ်ကို ခိုးယူခြင်း) အခန်းတွင် မော့ဆက်၏ စွမ်းဆောင်ချက်များကို မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့ရှိရမည် ဖြစ်ပါသည်။

MIG-21 တိုက်လေယာဉ်ကို ခိုးယူခြင်း

၁၉၆၆ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ။

ထိုအချိန်က ကမ္ဘာ့သတင်းစာများတွင် ဆိုဗီယက်တို့၏ ခေတ်အမှီဆုံးဖြစ်သည့် MIG-21 တိုက်လေယာဉ်တစ်စင်းကို အီရတ် ပိုင်းလော့တစ်ဦးက မောင်းနှင်ပြီး အစွဲရမ်းနိုင်ငံတွင်းသို့ ချောချောမောမော ယူဆောင်သွားသည်ဆိုသော သတင်းတစ်ပုဒ်ကို လူကြိုက်များလာခဲ့သည်။ အံ့ဩဖွယ်လည်းကောင်း၊ စိတ်ဝင်စားဖွယ်လည်းကောင်းသော သတင်းဖြစ်သဖြင့် ထိုအကြောင်းကို ရက်ပေါင်းအတော်ကြာ ဖော်ပြကြလေသည်။

သို့သော် သတင်းတို့၏ ထုံးစံအတိုင်း ကြာသော် မည်သူမျှ သတိမရကြတော့ပေ။ ထိုအကြောင်းကို မေ့ပစ်လိုက်ကြလေ၏။

ထိုသတင်းကို မမေ့နိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ ရှိခဲ့ပါသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များမှာ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၊ ပြင်သစ်၊ အင်္ဂလိပ်နှင့် တခြားသော အနောက်အုပ်စုဝင် နိုင်ငံများမှ စစ်ခေါင်းဆောင်များ ဖြစ်ပေသည်။ အနောက်အုပ်စုနှင့် ရင်းနှီးသော နိုင်ငံတစ်ခုအတွင်းသို့ ပထမဦးဆုံး ကျရောက်လာသော ဤစစ်လေယာဉ်ပျံကို ကြည့်ရှုလိုပါသည်ဟု သူတို့က အစွဲရမ်းခေါင်းဆောင်များကို အတင်းအကျပ် အပူကပ်ခဲ့ကြလေသည်။

ရုရှားတို့ကလည်း ဤအဖြစ်အပျက်ကို မမေ့နိုင်အောင် ရှိခဲ့လေသည်။ သူတို့ ဒေါသပူပန်ထခဲ့ရသည့် ကိစ္စဖြစ်သည်။ လုံခြုံရေးနှင့် ထောက်လှမ်းရေးအကြီးအကဲတို့ နှပ်ပစ်ခြင်းခံရသော ကိစ္စဖြစ်သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်တစ်ခုတွင် ပေးထားသော MIG-21 တိုက်လေယာဉ်တစ်စင်းကို ဆိုဗီယက်ထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့ဝင်များ အမြဲစောင့်ကြပ်ထားပါသည်ဟု ဆိုဗီယက်ခေါင်းဆောင်များအား သူတို့က အာမခံပေးထားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဆိုဗီယက်တို့အတွက် စစ်ရေးဆုံးရှုံးမှု တစ်ရပ်လည်း ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဆိုဗီယက်တို့ ရှေ့တန်းတင် သုံးထားသော တိုက်လေယာဉ်အမျိုးအစား၏ လျှို့ဝှက်ချက်များကို အနောက်အုပ်စုက တစ်ခုမကျန် သိသွားပါက ထိုလေယာဉ်ပျံများ၏ စွမ်းအားများလည်း ကွယ်ပျောက်ရတော့မည် ဖြစ်သည်။

ဆိုဗီယက်တို့သည် မော်စကိုမြို့ရှိ အစွဲရမ်းသံရုံးသို့လည်းကောင်း၊ ဂျေရုဆလင်ရှိ အစွဲရမ်းအစိုးရအဖွဲ့သို့လည်းကောင်း ပြင်းထန်သော ကန့်ကွက်စာ၊ ခြိမ်းခြောက်စာများ ပေးပို့၏။ သူတို့၏ လေယာဉ်ပျံကို ချက်ချင်း ပြန်ပို့ရမည်ဟု စာတွင် ပါရှိလေသည်။

အစ္စရေးတို့သည် ဤကိစ္စကို သိပ်အရေးမကြီးသည့်ဟန်နှင့် နေလိုက်သည်။ ထိုလေယာဉ်ပျံသည် ရုတ်တရက်ဆိုသလို ကောင်းကင်မှ ကျလာပြီး အစ္စရေးနယ်မြေတွင်းသို့ ထိုးဆင်းလာခြင်းဖြစ်ကြောင်း ရုရှားတို့ကို ရှင်းပြလိုက်၏။ မိမိတို့ ထိုလေယာဉ်ကိစ္စကြောင့် အံ့ဩရကြောင်း၊ စိတ်မကောင်းဖြစ်ရကြောင်း၊ ဘာလုပ်ရမှန်း မသိကြရကြောင်း၊ အစ္စရေးအစိုးရသည် ရုရှားတို့၏ တောင်းဆိုချက်ကို စဉ်းစားနေကြောင်းဟု ပြန်ကြားလိုက်သည်။

ရုရှားတို့၏ အမျက်ပြေစေရန် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုက “ကြည့်ပါရစေ”ဟု တောင်းဆိုလာသော ကမ်းလှမ်းချက်ကိုပင် တရားဝင် ငြင်းပြလိုက်သည်။ အနောက်အုပ်စု ထောက်လှမ်းရေးနှင့် စစ်အာဏာပိုင်များကပင် အစ္စရေးအစိုးရကို ဝေဖန်အပြစ်တင်လာလေ၏။ သို့နှင့် လပေါင်း အတော်ကြာလာခဲ့လေသည်။

အီရတ်နိုင်ငံ ဘဂ္ဂဒက်မြို့တော်တွင် စတင်ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော ထိုဇာတ်ရှုပ်ကြီးသည် ပိုမိုရှုပ်ထွေးလာလေသည်။ အီရတ် ပိုင်းလော့ မူနီရှယ်ဖာသည် အစိုးရရေဒီယိုက ကြေညာသကဲ့သို့ စိတ်မမှန်သော(စိတ်မခိုင်သော) လေတပ် ဗိုလ်လောင်းတစ်ဦး မဟုတ်တော့ချေ။ သူသည် ကျွမ်းကျင်လိမ္မာသော လေသူရဲတစ်ဦးဖြစ်ပြီး အီရတ်စစ်တပ်တွင် အရေးပါသော နေရာမရမီက ဆိုဗီယက်နှင့် အီရတ်လုံခြုံရေး ထောက်လှမ်းရေး သဘောတရားများ ပြည့်ပြည့်ဝဝ နားလည်ထားသော ဒေါ်ဒေါ်မြည် တစ်ဦး ဖြစ်နေလေသည်။

မူနီရှယ်ဖာသည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ လေတပ်မတော်တွင် လေယာဉ်မောင်းသင်ရန် ပထမဦးဆုံး ရွေးချယ်စေလွှတ်ခံရသူ ဖြစ်၏။ ထိုနောက်မှ ဆိုဗီယက်နိုင်ငံသို့ ပို့ပြီး ဂျက်လေယာဉ်ပျံမောင်းခြင်းကို အထူးလေ့လာ သင်ကြားခဲ့လေသည်။ ထိုသို့ စိတ်ချရလောက်အောင် ကျွမ်းကျင်လေ့ကျင့်မှုရှိပြီးမှ မူနီရှယ်ဖာအား MIG-21 ကို ကိုင်တွယ်မောင်းနှင်စေခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။

သူသည် အချိန်အနည်းငယ်အတွင်းတွင် အီရတ်နိုင်ငံ၏ လေသူရဲအုပ်စု၌ နာမည်ကျော် လေသူရဲတစ်ဦး ဖြစ်လာပြီး တိုက်လေယာဉ်အုပ်စု၏ ဒုတိယခေါင်းဆောင် ဖြစ်လာခဲ့လေသည်။

ဆိုဗီယက်နှင့် အီရတ်အစိုးရပိုင်းက လေယာဉ်ပျံ ပြန်လည်ရရှိရေးအတွက် အရာမထင်သော ကြိုးပမ်းချက်များ ပြုလုပ်နေစဉ်တွင် စစ်ဘက်ခေါင်းဆောင်များက မူနီရှယ်ဖာ တစ်ယောက် မည်သို့မည်ပုံ စတင်ကြံစည်ခဲ့ပုံ၊ ဆောင်ရွက်ခဲ့ပုံများကို ပိုင်းဝန်းစဉ်းစားကြလေသည်။

အချို့သော အစ္စရေး အာဏာပိုင်ပိုင်းကမူ မူနီတစ်ယောက် လမ်းမှားပြီး ဓာတ်ဆီကုန်သွားကာ အစ္စရေးနယ်မြေထဲသို့ ထိုးဆင်းရသည်ဟု ဝါးတားတား ပြောကြသည်။ သို့သော် အီရတ် ပိုင်းလော့သည် “မိမိ၏နိုင်ငံမှ ထွက်ခွာချင်ကြောင်း”ရေးထားသည့် စာတစ်စောင် အစ္စရေးတို့ထံ ပေးပို့ခဲ့သည်ဆိုသော သတင်းအနံ့တစ်ခု နောင်သော် ထွက်လာလေသည်။

အီရတ်အစိုးရပိုင်းနှင့် ရုရှားစစ်ဘက် အကြံပေးအရာရှိများက ထိုရှင်းလက်ချက်များကို မမှန်ကန်ဟု ငြင်းဆိုခဲ့ကြသည်။ ပိုင်းလော့၏ လုပ်ရပ်သည် ထန်းသီးကြော့ခိုက် ကျီးနင်းခိုက်ဖြစ်သည့် ကိစ္စတစ်ရပ်

အစွရေးတို့အဖို့ သူတို့ကိုယ်တိုင် ရရှိသော ထောက်လှမ်းချက်တစ်ခုသည် နိုင်ငံတော်ကာကွယ်ရေးအတွက် အလွန်အရေးပါလှသော်လည်း တစ်ခါတရံတွင် အမေရိကန်နိုင်ငံနှင့် ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်ကိစ္စတစ်ခုအတွက် အလဲအလှယ် ပြုလုပ်တတ်ကြ၏။ ရန်သူလက်နက်များအကြောင်း သတင်းထောက်လှမ်းရရှိလျှင်ဖြစ်စေ၊ လက်နက်များ သိမ်းဆည်းရရှိလျှင်ဖြစ်စေ အစွရေးတို့က အမေရိကန်တို့ မပေးချင်သော စစ်လက်နက်များကိုပင် အလဲအလှယ်လုပ်၍ အရယူတတ်ကြ၏။

အစွရေးတို့ ပေးသော စစ်လက်နက် ထောက်လှမ်းချက်များသည် အမေရိကန်တပ်မတော်အတွက်လည်း အလွန်အရေးပါ အရာရောက်ပေသည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု တစ်နေရာတွင် တိုက်လေယာဉ်အုပ်စု(၂)စုစာ ရုရှားလုပ် လေယာဉ်များ ရှိလေသည်။ လက်နက်အပြည့်အစုံ တပ်ဆင်ထားသော လေယာဉ်များ ဖြစ်၏။ ဤလေယာဉ်အုပ်စုကို “အကောင်းစား သေနတ်”ဟု စကားဝှက်ဖြင့် ခေါ်ပြီး လေယာဉ်တိုက်ပွဲများ ဖန်တီးလေ့ကျင့်ရာတွင် အသုံးပြုလေသည်။

“အကောင်းစား သေနတ်” တိုက်လေယာဉ်များတွင် တပ်ဆင်သော လက်နက်များသည် အစွရေးနိုင်ငံမှ ရရှိခြင်း ဖြစ်သည်။ ၁၉၇၇ ခုနှစ်က အစွရေးဝန်ကြီးချုပ် ဘီဂင်သည် အမေရိကန် ရုပ်မြင်သံကြားပေါ်တွင် မိမိနိုင်ငံသည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ လုံခြုံရေးခိုင်မာမှုတွင် ပါဝင်ကူညီခဲ့သည်ဟု ထုတ်ဖော်ပြောကြားခဲ့၏။ ဘီဂင်သည် အထက်ပါကိစ္စကို ရည်ညွှန်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ သတင်းထောက်များ၏ အမေးကို အကျယ်ချဲ့၍ မပြန်ကြားတော့သော်လည်း အမေရိကန် စစ်ဘက်ခေါင်းဆောင်က သူ ဘာကို ဆိုလိုကြောင်း သိကြသည်။

ရန်သူလက်ထဲတွင် ရှိသော နောက်ဆုံးပေါ် လက်နက်များကို ရယူရန် ကြိုးစားသော အစွရေးတို့၏ မူဝါဒကို အီလက်ထရွန်းနစ် တန်ပြန်ထောက်လှမ်းရေး ECM ဟု ခေါ်သည်။ ဒန်တော်ကောင်းစကီးသည် ၎င်း၏ မူဝါဒကို ချပေးစဉ်က ထိုစကားလုံးကို မသုံးခဲ့သေးပါ။ ၁၉၅၀ ခုနှစ်၏ ဆယ်စုနှစ် အလယ်တွင် သူ့အတွက် အထူးအရေးကြီးသော ကိစ္စမှာ ထိုစဉ်က နောက်ဆုံးပေါ် ဖြစ်နေသော MIG-17 လေယာဉ်ပျံပင် ဖြစ်လေသည်။

ဒန်တော်ကောင်းစကီးသည် စစ်ထောက်လှမ်းရေး အာဏာပိုင်များကို ဤသို့ အမိန့်ပေးခဲ့သည်။

“ကျုပ်တို့တတွေ ဘယ်လိုနည်းနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ် မဖြစ်ဖြစ်တဲ့နည်းနဲ့ ဒီလေယာဉ်ပျံကို ရအောင် ယူရမယ်”

အထက်အမိန့်ဖြစ်သဖြင့် အစွရေးထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့အစည်းများသည် ထိုပြဿနာကို အလေးထား ဆောင်ရွက်ကြလေသည်။ သို့သော် လွယ်ကူသည့် ကိစ္စမဟုတ်ပါ။ ဤမျှ အစောင့်အကြပ်တွေ အထပ်ထပ်ချ၍ စောင့်ကြပ်ထားသော လေယာဉ်ကို ဘယ်ပုံဘယ်နည်း အရယူမှာလဲ။ ဖြစ်နိုင်သော နည်းလမ်းအသွယ်သွယ်ကိုကို ရှာဖွေစမ်းကြည့်သည်။

လေသူရဲများကို ငွေကြေးပံ့ပေးပြီး လာဘ်ထိုးရမည်လော။ အီဂျစ်နိုင်ငံ တစ်နေရာတွင် ကုန်ချလာသော လေယာဉ်ကို ကြားဖြတ်ဝင်တိုက်၍ သိမ်းရမည်လော။ လေတပ်စခန်းတစ်ခုခုတွင် စပိုင်တစ်ယောက် ထားပြီး လျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းခိုင်းရမည်လော။ လေယာဉ်ကို အစွရေးပိုင်နက်ထဲသို့ များခေါ်ပြီး ပစ်ချရမည်လော။ သို့မဟုတ် လေယာဉ်သူရဲနှင့် ဆွေးနွေးပြောဆိုကာ ဆင်းခိုင်းရမည်လော။

မည်သို့ပင် ဆိုစေ အစွရေးထောက်လှမ်းရေးသည် MIG-17 ကိစ္စကို ကံကောင်းထောက်မသဖြင့် ဖြေရှင်းနိုင်ခဲ့ကြလေသည်။ ၁၉၅၆ ခုနှစ် စူးအက်စစ်ပွဲတွင် အစွရေးတပ်ဖွဲ့များ ဆိုင်းနိုင် နှုန်းဆွယ်ထဲသို့ ထိုးဖောက်တိုက်ခိုက်သောအခါ သူတို့သည် တန်ဖိုးရှိလှသော ရုရှားလုပ် လေယာဉ်ကို လူသူလေးပါးပင် မရှိသည့် လေယာဉ်ကွင်းပျက် တစ်ခုတွင် ထီးထီးကြီး ရပ်ထားသည်ကို တွေ့ကြရသည်။ လေသူရဲနှင့် လေယာဉ်ပါ စစ်သားများသည် တပ်ဆုတ်သောအခါ ထိုလေယာဉ်ကို လှလှပပကြီး စွန့်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

နောက် ၅ နှစ်ကြာသောအခါ အစွရေးစစ်ခေါင်းဆောင်များသည် ထောက်လှမ်းရေးအာဏာပိုင်များထံမှ လိုအပ်ချက်တစ်ရပ် တောင်းဆိုပြန်၏။ ရုရှားနိုင်ငံသည် MIG-21 တိုက်လေယာဉ်သစ်ကို ထုတ်လုပ်ပြုပြင်ပြီး အီဂျစ်၊ ဆီးရီးယားနှင့် အီရတ်နိုင်ငံများသို့ ဖြန့်ဖြူးပေးကမ်းနေပေပြီ။ နောက်စစ်ပွဲတစ်ပွဲ တိုက်ရပါက အစွရေး လေသူရဲများ ပြင်ဆင်ကာကွယ်ထားရမည့် လိုအပ်ချက်များကို သိချင်ပါသည်။

ဒန်တော်ကောင်းစကီးအား ဆက်ဆံသော လေတပ်ဗိုလ်ချုပ် အီဇာဂိုက်ဇမန်းသည်လည်း မိမိလိုချင်သည့် ကိစ္စကို မရ ရအောင် တောင်းဆိုတတ်သူ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့များသည် ဖြစ်နိုင်သည့် နည်းလမ်းမှန်သမျှ ရှာဖွေကြံဆရပြန်သည်။ သို့သော် ၁၉၅၀ ခုနှစ်များက ကြံစည်ခဲ့သည့် နည်းလမ်းများသည် ယခုအချိန်တွင် အဆင်ပြေမည် မဟုတ်တော့ပါ။

မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးနှင့် စစ်ဘက်ခေါင်းဆောင်များ ထိုပြဿနာကို သေသေချာချာ လေ့လာဆန်းစစ်ကြသောအခါ လေသူရဲတစ်ဦးကို ဖြားယောင်းသိမ်းသွင်းပြီး လေယာဉ်ကို မောင်းယူလာစေခြင်းသည် အကောင်းဆုံးနည်းဖြစ်ကြောင်း သဘောပေါက်ကြ၏။ အဘယ့်ကြောင့်ပါနည်း... အစွရေးတို့သည် အာရပ်လေသူရဲ၏ အကြောင်းကို အာရပ်စစ်အာဏာပိုင်များထက် ခရေစေ့တွင်းကျ သိထားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာကျော် တပ်မတော်ကြီးများသည် ရန်သူ၏ လေယာဉ်များကို အမြဲတမ်း ကြိုးပမ်းထောက်လှမ်း စုံစမ်းနေကြ၏။ အာရပ်နိုင်ငံများ၊ အမေရိကန်၊ အစွရေးနှင့် ရုရှားတို့သည်လည်း ဤနည်းနှင့်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဘာသာဗေဒပါရဂူများနှင့် အခြားကျွမ်းကျင်သူများသည် လေသူရဲများ၏ သတင်းပို့ချက်များ ပါဝင်သော တိတ်ခွေများကို သေချာစွာ ဆန်းစစ်လေ့လာကြ၏။ လေသူရဲတစ်ဦးက အခြေစိုက်စခန်းသို့ သတင်းပြန်ပို့ခြင်း၊ လေထဲတွင် ပျံသန်းနေစဉ် လေသူရဲအချင်းချင်း စကားပြောခြင်းများကို တစ်လုံးမကျန် တိတ်ခွေဖြင့် ဖမ်းယူထားကြ၏။ ထို့ကြောင့် လေသူရဲတစ်ဦး၏အကြောင်း ပြည့်စုံသော မှတ်တမ်းတစ်စောင် ရရှိလေသည်။ ကြာသော် ပါရဂူများသည် လေသူရဲ၏ အသံကို မှတ်မိရုံမျှမက သူ၏ ကိုယ်အမူအရာ နှုတ်အမူအရာနှင့်ပင် ကိုယ်အရည်အချင်းတို့ကို သိရှိလာလေသည်။

ထိုမှတစ်ဆင့် စေလွှတ်ထားသော သူလျှို့များက လေသူရဲများအကြောင်း ဖြည့်စွက် သတင်းပေးပြန်သည်။ လေသူရဲများ၏ ဘဝဖြစ်စဉ်၊ နောက်ကြောင်း ရာဇဝင်၊ စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ

လုပ်သက်နှင့် ပျော့ကွက်များကို သိရှိသလောက် သူလျှို့များက ရှာဖွေပေးကြသည်။ အခြေအနေပေးလျှင် လေသူရဲနှင့် ရင်းနှီးအောင် ပြု၍ ကိုယ်တိုင်မေးမြန်း စုံစမ်းပြီး တွေ့ရှိချက်များကို အစီအရင်ခံ၏။

လူတစ်ယောက်၏အကြောင်း အူသိမ်အူမကအစ စုံစမ်းထောက်လှမ်းရမည်ဆိုလျှင် မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးကို မည်သူမျှ မယှဉ်နိုင်ပါ။ အစွရေလူမျိုးဟု ယခုခေါ်တွင်နေကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များသည် အမှန်စင်စစ် ဆီးရီးယား၊ အီရတ်နှင့် အီဂျစ်နိုင်ငံများတွင် မွေးဖွားကြီးပြင်းလာကြသူများ ဖြစ်သည်။ သူတို့ကို ကြည့်လျှင် အာရပ်များပင် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့ကို ထောက်လှမ်းရေးလုပ်ငန်းများ လေ့ကျင့်သင်ကြားပေးလိုက်လျှင် အာရပ်နိုင်ငံများ၏ လေတပ်မတော်အတွင်းသို့ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်သွားနိုင်ကြ၏။ အာရပ်လေသူရဲများကို စိတ်ဓာတ်အားဖြင့် ဇဝေဇဝါဖြစ်စေကာ သိမ်းသွင်းနိုင်ကြလေသည်။

အစွရေတို့တွင် တစ်ပန်းသာသော အချက်ရှိသည်။ အာရပ်လေသူရဲများသည် ပြည်ပသို့ မကြာခဏ သွားကြရ၏။ ပြည်တွင်းတွင် လေ့ကျင့်သင်ကြားရန် အခြေအနေ မရှိသဖြင့် အာရပ်လေသူရဲများသည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၊ ဗြိတိန်၊ ပြင်သစ်နှင့် ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စုတို့တွင် လေ့ကျင့်သင်ကြားကြရသည်။ လေ့ကျင့်ပေးသူ နိုင်ငံများသည် အာရပ်လေသူရဲများ၏ ကိုယ်ရေးမှတ်တမ်းများကို တိကျမှန်ကန်စွာ ထားကြသည်။ ထိုအခါ အစွရေတို့သည် အာရပ်လေသူရဲများ၏ ကိုယ်ရေးမှတ်တမ်းများကို လက်ဝယ်ရရှိရန် ကြိုးပမ်းကြလေသည်။

အာရပ်လေသူရဲများ၏ ကိုယ်ရေးမှတ်တမ်းများကို မော့ဆက်အဖွဲ့နှင့် အစွရေစစ်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်များက သေချာစွာ လေ့လာပြီးသောအခါ မူဆလင်မဟုတ်သော အာရပ်လေသူရဲများကို သိမ်းသွင်းလျှင် ပိုမိုလွယ်ကူ အောင်မြင်မည်ဖြစ်ကြောင်း ခန့်မှန်းတွက်ဆကြသည်။ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်နှင့် အခြားဘာသာရေးဂိုဏ်းဝင်များသည် အာရပ်နိုင်ငံများတွင် လူနည်းစုဖြစ်သဖြင့် ပိုမိုလွယ်ကူစွာ ကိုင်တွယ်နိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် လေသူရဲများကို အစွရေ ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့များက မျက်ခြည်မပြတ် ထောက်လှမ်းစုံစမ်းလေတော့သည်။

လေးလတာ ကာလ ကျော်လွန်သွားသော်လည်း စီမံကိန်းအောင်မြင်မှု တစ်စုံတရာ မဖြစ်ပါလာသေးချေ။

၁၉၆၅ ခုနှစ် ကုန်ခါနီးတွင် စစ်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့အား တာဝန်ပေးအပ်လိုက်လေသည်။ မော့ဆက်အဖွဲ့ကို သာမန်ဖြစ်သော ကူညီဝိုင်းဝန်းရမည့် တာဝန်ပေးလိုက်လေ၏။ အစိုးရ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်သည် မော့ဆက်အဖွဲ့အား တုန်လှုပ်သွားစေသည်။ MIG တိုက်လေယာဉ်ကို အရယူရမည့်ကိစ္စမှာ စစ်ရေးကိစ္စတစ်ရပ် ဖြစ်သော်လည်း မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးအဖို့ ၎င်း၏ ဂုဏ်သိက္ခာနှင့် ဆက်စပ်နေပေသည်။ ထို့ကြောင့် မော့ဆက်သည် ခါတိုင်းထက် နှစ်ဆတိုးပြီး ကြိုးစား ထောက်လှမ်းလေတော့၏။

ကျွမ်းကျင်သူ ပါရဂူများသည် လျှို့ဝှက်မှတ်တမ်းများကို ပိုက်စိတ်တိုက် လေ့လာကြပြန်၏။ စစ်အတွင်း ပစ်ချခံရပြီး သို့ပန်းဖြစ်နေသော အာရပ်လေသူရဲများအား စစ်ဆေးချက်များကို

အသေးစိတ် လေ့လာကြ၏။ သိမ်းသွင်းနိုင်မည့်အကွက်များကို ရွေးထုတ်ကာ စုဆောင်းပြီး ချဉ်းကပ်ရမည့် နည်းလမ်းများကို လေ့လာသုံးသပ်ကြသည်။

ဤပြဿနာသည် အလွန်အရေးကြီးပြီး သိမ်မွေ့စွာ ကိုင်တွယ်တတ်မှု လိုအပ်သည်။ သို့မှသာ အာရပ်နှင့် ဆိုဗီယက် တန်ပြန်ထောက်လှမ်းရေးတို့၏ ထောင်ချောက်ထဲ မကျမှာ ဖြစ်သည်။ ထိုလုပ်ငန်းကို ကနဦး ကိုင်တွယ်စကပင် တောက်လျှောက် အဆင်ပြေမှရပေမည်။ မပြေလျှင် လုပ်ငန်းတစ်ခုလုံး ရေစုန်မြောပေမည်။

ထိုစဉ် အစွဲရေးစစ်ခေါင်းဆောင်များက ထောက်လှမ်းရေးသမားများကို တွေ့တိုင်းကြုံတိုင်း “ဘယ့်နယ်လဲ၊ လေယာဉ်ပျံ မရသေးဘူးလား” ဟူသော မေးခွန်းကို တစစာ မေးကြပြန်သည်။

၁၉၆၆ ခုနှစ်ဦးတွင် မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးသည် အီရတ်မြို့တော် ဘက္ကဒက်တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသော ၎င်း၏ ထိပ်တန်းသူလျှိုတစ်ဦးနှင့် အဆက်အသွယ် ရလိုက်သည်။ သူ့ကို အခြားကိစ္စတွေ ခိုင်းထားခဲ့သော်လည်း ယခုအခါတွင် အီရတ် လေသူရဲတစ်ဦးနှင့် အဆက်အသွယ်လုပ်ရေးကို ဦးစားပေး ဆောင်ရွက်ခိုင်းလိုက်သည်။ သိမ်းသွင်းရနိုင်မည့် လေသူရဲများ၏ အမည်စာရင်းကို ပေးလိုက်ပြီး ကျန်တာ ဆက်လုပ်ရန် တာဝန်အပ်နှင်းလိုက်သည်။

သူလျှိုသည် အမျိုးသမီး ဖြစ်၏။ နယူးယောက်မြို့တွင် မွေးဖွားပြီး အမေရိကန် နိုင်ငံကူးလက်မှတ် ကိုင်ဆောင်သူဖြစ်သည်။ မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးတွင် အချိန်အတော်ကြာ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ဖူးသူ ဖြစ်၏။ အစွဲရေးလူမျိုးများကို ဝင်ခွင့်မပြုသော အာရပ်နိုင်ငံများတွင် အမေရိကန်နိုင်ငံကူးလက်မှတ်ရှိသူ ထိုအမျိုးသမီးအဖို့ တပန်းသာနေပြန်သည်။

သူမသည် သွက်လက် ချက်ချာပြီး အသိဉာဏ် ပညာရှိသူ ဖြစ်သည်။ သူမ ရောက်လေရာ နေရာတိုင်းတွင် နိုင်ငံရေးနှင့် စစ်ခေါင်းဆောင်ပိုင်းတွင် ဝင်ဆံ့လေသည်။ ထို့ပြင် သူမသည် ရူပါရုံတည်းဟူသော အရည်အချင်းကို အပြည့်အဝ ပိုင်ဆိုင်ထားပြန်သည်။ ထို့ကြောင့် သူမသည် မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးက ပေးသော စာရင်းပါ လေသူရဲ အတော်များများကို သိရှိပြီး အနည်းဆုံး ကြားဖူးထားသူ ဖြစ်နေပြန်၏။ သူမသည် ရက်သတ္တပတ်အနည်းငယ်အတွင်း လျှို့ဝှက်စုံစမ်းမှုများ ပြုလုပ်ပြီးနောက် ရင်းရင်းနှီးနှီး အနီးကပ် သိမ်းသွင်းလျှင် ရနိုင်မည့် လေသူရဲကို ရွေးချယ်လိုက်လေသည်။

မော့ဆက်၏ သူလျှိုမယ်လေး ရွေးချယ်လိုက်သော လေသူရဲမှာ (Munir Redfa) မူနီရက်ဖာ ဖြစ်သည်။ သူသည် ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်ဖြစ်ပြီး အီရတ် လေတပ်မတော်၏ အကောင်းဆုံး လေသူရဲအုပ်စုတွင် တစ်ဦးအပါဝင် ဖြစ်သည်။

သူလျှိုမယ်သည် မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးထံ သတင်းပို့လိုက်သည်။ ချက်ချင်းပင် သူတို့ထံမှ ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ဟူသော မီးစိမ်းပြလိုက်လေသည်။ ရက်သတ္တပတ် အနည်းငယ်ကြာသော် သူလျှိုမယ်သည် အီရတ်စစ်ဘက်နှင့် နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်ကြီးများ တက်ရောက်သော ပါတီပွဲတစ်ခုသို့ တက်ရောက်လာသည်။ ထိုပါတီပွဲတွင် လေတပ်မတော်

ယူနီဖောင်းဝတ်ထားသည့် ရုပ်ဖြောင့်ဖြောင့် အရာရှိတစ်ဦးကို တွေ့ရှိသောအခါ ပါတီပေးသူ အိမ်ရှင်အား မည်သူဖြစ်ကြောင်း မေးကြည့်လိုက်လေသည်။ အိမ်ရှင်က ပြုံးရယ်ပြီး...

“အော်.. သူလား၊ မူနီရက်ဖာ လေ...။

သိပ်တော်တဲ့ လေယာဉ်မှူးပေါ့၊

ဘာလဲ... သူနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးရမှာလား”ဟု မေးလိုက်၏။

သူမထံမှ "ဟုတ်ကဲ့"ဟု အဖြေရပြီး မကြာမီတွင် သူလျှိုမယ်နှင့် မူနီရက်ဖာတို့ ဆုံတွေ့ကြပြီ ဖြစ်သည်။

သူလျှိုမယ်သည် သူမ၏ ယဉ်စစ် ရူပါရုံလေးကို သုံး၍ မေးခွန်းများ တစ်ခုပြီးတစ်ခု မေးကာ သူ့ကို တဖြည်းဖြည်း ဆွဲယူလေသည်။ သူတို့နှစ်ဦးသည် မကြာမီမှာပင် ဖွင့်လင်းရင်းနှီးစွာ ပြောစရာ ဆိုစရာ စကားများ ပြောနေကြပေပြီ။ မူနီရက်ဖာကလည်း သူပြောသမျှ ကိုယ်ချင်းစာနာစွာ နားထောင်နေသူကလေးအား ရင်ထဲရှိသမျှ ဖွင့်လှစ်ပြောဆိုလေတော့သည်။

မူနီရက်ဖာသည် စိတ်သောကရောက်နေသည် ဖြစ်သည်။ သူသည် အာရပ်တစ်ဦးဖြစ်ပြီး မျိုးချစ်စိတ် ရှိရာပါသည်။ သို့သော် အီရတ်မြောက်ပိုင်း လူနည်းစု ကဒ်လူမျိုးများကို အီရတ်အစိုးရက နှိမ်နင်းတိုက်ခိုက်သောအခါ မူနီရက်ဖာသည် သဘောမတူဘဲ ရှုတ်ချခဲ့လေသည်။

ကဒ်လူမျိုးတို့သည် လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေတတ်သော တောင်ပေါ်သားများဖြစ်ပြီး အီရတ်ယဉ်ကျေးမှုတွင် ပါဝင်ရောနှောခြင်း မပြုကြချေ။ မကြာမီက သူတို့သည် သူတို့၏ ခေါင်းဆောင် မူလာမူစဘာဖာ တာဇ်နီ၏ ဦးဆောင်မှုဖြင့် အီရတ်အစိုးရကို တော်လှန်ပုန်ကန်ကြသည်။

ကဒ်လူမျိုးနှင့် အီရတ်စစ်သားများ သဲသဲမဲမဲ တိုက်ခိုက်နေကြပေပြီ။ အီရတ်တို့သည် ခေတ်မှီ တိုက်လေယာဉ်ပျံများ၊ လက်နက်ဆန်းများ သုံး၍ ကဒ်ပြဿနာကို အမြစ်ပြတ်ရှင်းလေတော့သည်။ အီရတ်တို့၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ လွယ်ကူရှင်းလင်းပါသည်။ ကဒ်တို့ကို အမျိုးဖြုတ်ရေးပင် ဖြစ်သည်။

တောင်ပေါ်ကုန်းပေါ်မှ ကဒ်လူမျိုးငယ်လေးများကို အမြောက်ဆံ၊ ဒုံးပျံနှင့် မီးလောင်ပုံးများ ကြဲချသော လေယာဉ်အမြောက်မြားထဲတွင် မူနီရက်ဖာ၏ MIG သည် တစ်စီးသာ ဖြစ်သည်။

မူနီရက်ဖာကသူလျှိုမယ်ကလေးကို ရှင်လင်းပြောပြသည့်အထဲတွင် သူသည် ခရစ်ယာန်တစ်ဦးဖြစ်သဖြင့် ကြီးနိုင်ငယ်ညဉ့် ပြုလုပ်ခြင်းကို မလိုလားကြောင်း၊ ကလေးနှင့် မိန်းမများအပေါ်သို့ သူ၏ လေယာဉ်ပျံမှ ပုံးများ ကြဲချရသည့် လူမျိုးရေးစစ်ပွဲမျိုးကို မိမိရွံ့မုန်းကြောင်းများ ပါဝင်သည်။

လေသူရဲ မူနီက များပြားလှသော အာရပ်တို့ကို ရင်ဆိုင်ဆန့်ကျင်နိုင်သည့် လူနည်းစု အစွဲရေးတို့ကို မိမိစိတ်ထဲက ကျိတ်ပြီး ချီးကျူးပါကြောင်း ရိုးရိုးသားသား ဖွင့်ဟဝန်ခံခဲ့လေသည်။

သူလျှိုမယ်ကလေးက မူနီ ပြောပြသမျှကို စာနာမှု အပြည့်ဖြင့် နားထောင်နေသည်။ တခါတလေတွင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသည် လူနည်းစု လူနီများအပေါ် လူမျိုးရေးစစ်ပွဲ ဆင်နွှဲနေခြင်းကို အမေရိကန်တစ်ဦးအနေဖြင့် အပြစ်ရှိသလို ခံစားမိကြောင်း သူမက မှတ်ချက်ချလေသည်။ သို့ရာတွင် စကားလက်ဆုံကျနေသည့် အချိန်အတောအတွင်း သူမသည် မူနီ၏ ရင်ဖွင့်ဟချက်များကိုသာ စိတ်ဝင်တစား နားထောင်နေတော့၏။

သူတို့နှစ်ဦးသား စကားကောင်းနေလိုက်သည်မှာ မိုးပင်ချုပ်သွားလေသည်။ မူနီသည် သူလျှိုမယ်လေးကို မိမိကားနှင့် အိမ်ပြန်ပို့ပေးမည်ဟု ကမ်းလှမ်းလိုက်သည်။ သူမ၏ အိမ်ခန်းသို့ ရောက်ရှိပြီး သူမ ကားပေါ်မှ ဆင်းပြီးသောအခါ မူနီက သူမအား မကြာမီတွင် ညစာကျွေးပါရစေဟု ဖိတ်ခေါ်လိုက်သည်။ သူမကလည်း လိုလိုလားလား လက်ခံလိုက်လေသည်။

သူမက မူနီရက်ဖာသည် သူမ လိုချင်သည့် လူစားဖြစ်ကြောင်း သိထားပေပြီ။ မူနီသည် မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးကို ကူညီမည့်သူဖြစ်သည်ဟု မိမိယုံကြည်ကြောင်း သတင်းပို့လိုက်သည်။

လပေါင်းများစွာ ကုန်လွန်ခဲ့လေပြီ။

မူနီရက်ဖာနှင့် သူလျှိုမယ် အမေရိကန်မကလေးတို့သည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး တွေ့ဆုံချိန် များလာကြသည်။ သူတို့နှစ်ဦး ရင်နှီးမှုလည်း ပို၍ ရလာကြသည်။

မူနီသည် ပျော်ရွှင်၍ သစ္စာရှိသော အိမ်ထောင်ရှင် ယောက်ျားတစ်ယောက် ဖြစ်ပါသည်။ ဇနီးနှင့် ရင်သွေးနှစ်ဦး သံယောဇဉ်များရှိသော်လည်း သူတွေ့ဆုံရသည့် အဖော်အား အခြားမည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်ကိုမျှ ဖွင့်မပြောနိုင်သည့် ကိစ္စရပ်များကိုပင် ဖွင့်ဟပြောဆိုခဲ့လေသည်။ သူလျှိုမယ်ကလေးသည် မူနီပြောစကားကို အမြဲနားထောင်နေရန် စိတ်ထက်သန်နေသူ ဖြစ်သည်။

ကဒ်လူမျိုးများကို ဗုံးကြဲတိုက်ခိုက်ရန် လေယာဉ်မောင်းသွားစဉ် မူနီတစ်ယောက် စိတ်ဆင်းရဲခြင်းကြီးစွာ ဖြစ်ရသည်ကို သူမ နားလည်ခဲ့သည်။ သူတို့နှစ်ဦး စကားပြောကြသောအခါတွင် ဤကိစ္စကို မကြာခဏ ဆွေးနွေးနေကြသည်။ ဤကိစ္စသည် မူနီအား စိတ်သောက ရောက်စေသည့်အဖြစ်ကို သူမ သိထားသဖြင့် သူ၏ ယုံကြည်ချက်ကို ရယူရန် နည်းလမ်းများကိုလည်း သူမ ရယူနိုင်ခဲ့လေသည်။ ဤကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ သူမအပေါ် ထားခဲ့သော မူနီ၏ ယုံကြည်မှုကို တစ်ချိန်ချိန်တွင် သူမ အသုံးပြုနိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်း သဘောပေါက်သဖြင့် ထိုယုံကြည်မှုကို တိုးပွားစေသည်။

တချိန်တည်းမှာပင် သူမသည် မူနီ၏ ဦးခေါင်းထဲတွင် အကြံတစ်ခုကို ထည့်သွင်း ရှင်သန်စေခဲ့သည်။ ဤအကြံသည်ကား ကဒ်လူမျိုးများကို ညဥ့်ပန်းသတ်ဖြတ်ခြင်းတွင် မပါဝင်နိုင်သော နည်းလမ်းကို ရှာရန်ပင် ဖြစ်သည်။ သူတို့နှစ်ဦး တွေ့ပြီး လပေါင်းများစွာ ကုန်လွန်သွားလေသည်။

တစ်ခုသော ဇူလိုင်လတွင် မော့ဆက်၏ သူလျှိုမယ်လေးသည် လုပ်ငန်းကို စတင် အကောင်ထည်ဖော်ရန် အချိန်ရောက်ပြီဟု ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ သူမသည် မူနီအား ဥရောပသို့ သူတို့နှစ်ဦး အလည်အပတ်သွားရန်

အကြံပေးလိုက်သည်။ မူနီလည်း အနားယူရန် အခွင့်သာသဖြင့် သဘောတူလိုက်ပြီး နှစ်ဦးသား ပဲရစ်သို့ ထွက်ခွာသွားကြသည်။

ပဲရစ်သို့ ရောက်ပြီး နှစ်ရက်အကြာ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် ယှဉ်တွဲနေပြီးမှ အမေရိကန်မကလေးသည် သူမ၏ လုပ်ငန်းကို စတင်လေတော့သည်။

သူမက မူနီကို အစွဲရေးသို့ သွားရောက်လည်ပတ်ရန် အကြံပြုလိုက်သည်။ အစွဲရေးရှိ သူမ၏ မိတ်ဆွေများက မူနီ လိုချင်သော အကူညီများ ပေးလိမ့်မည်ဟု ပြောသည်။

သူတို့နှစ်ဦးသည် အစွဲရေးသို့ လျှို့ဝှက်သွားရောက်နိုင်ရန် လေယာဉ်လက်မှတ်များကို အခမဲ့ ရရှိကြသည်။

သူလျှို့မယ်လေးသည် သူမ၏ လက်ကိုင်အိတ်ထဲမှ နိုင်ငံကူးလက်မှတ်အသစ် တစ်ခုကို ထုတ်ပြလိုက်လေသည်။

“ရှင်.... ဒါကိုသုံးပြီး သွားနိုင်ပါတယ်။ ကျမရဲ့ မိတ်ဆွေတွေက ရှင်သဘောကျလောက်အောင် မကူညီနိုင်ဘူးဆိုရင် ကျမတို့ ခရီးစဉ်ကို လျှို့ဝှက်ထားပေးမယ်ဆိုတာကို ကျမ အာမခံပါတယ်”

မူနီကလည်း အံ့အားသင့်ခြင်း သိပ်မဖြစ်ခဲ့ပေ။ ဤအမေရိကန်မလေးသည် ပြည်ပနိုင်ငံ၏ အစိုးရတစ်ခုနှင့် ဆက်သွယ်နေသည်ဟု သံသယသာ ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

သို့သော်လည်း ကမ်းလှမ်းချက်ပြုလုပ်နေစဉ် သူမ၏ မျက်နှာထားနှင့် အမူအရာတို့က ပြတ်သားလှ၏။

ထို့ပြင် နိုင်ငံကူးလက်မှတ် အတုကလေးကလည်း ပြောစရာ မရှိအောင် သေသပ်တိကျနေပေသည်။ ထိုအချက်များသည် မူနီ၏ စိတ်ကို တိမ်းညွှတ်သွားစေသည်။

သူသည် လေသူရဲတစ်ဦးဖြစ်သဖြင့် ဤမိန်းကလေးက သူ့အား စွဲမက်နေသည်ဟူသောအချက် မမှန်ကန်ကြောင်း မူနီ သိရှိပေသည်။ သို့သော် သူမသည် သူ့အား စိတ်စေတနာရိုးဖြင့် ကမ်းလှမ်းနေကြောင်း သူသိပါသည်။

ထို့ကြောင့် မူနီသည် ထိုနေရာတွင် တထိုင်တည်း ဆုံးဖြတ်ကာ အစွဲရေးနိုင်သို့ လိုက်ရန် သဘောတူခဲ့လေသည်။

၂၄ နာရီ အတောအတွင်း မူနီသည် နီဂျက်သဲကန္တာရထဲရှိ အစွရေးစစ်ခန်းတွင် အရေးကြီးသော ဧည့်သည်တော် တစ်ဦးအဖြစ် ရောက်ရှိနေပေသည်။

မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးမှ ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိအချို့တို့က သူ့အား လာတွေ့ကြသည်။ သူတို့သည် ဘာဘာညာညာ ချဲ့မနေတော့ဘဲ တဲ့ထိုးမေးလိုက်လေ၏။

“ခင်ဗျား အီရတ်ကို ပြန်ပြီး ခင်ဗျားရဲ့ လေယာဉ်ပျံကို အစွရေးနိုင်ငံကို မောင်းယူလာနိုင်မလား။ ခင်ဗျားကို ငွေကြေး အတော်များများ ပေးမယ်။ ခင်ဗျားရဲ့ အသက်နှင့် ခင်ဗျားမိသားစုကိုလည်း လုံးဝ တာဝန်ယူ စောင့်ရှောက်ပေးမယ်။ ဒီရောက်လာရင် အစွရေးနိုင်ငံသား ဖြစ်စေရမယ်။ ပြီးတော့ အလုပ်အကိုင်တစ်ခုကိုလည်း ကျကျနန ပေးထားပါမယ်”

မူနီသည် အစွရေးတို့၏ ကမ်းလှမ်းချက်ကို ချက်ချင်းပင် လက်ခံလိုက်ချင်သည်။ သို့သော်လည်း သူ့မိသားစုအတွက် နောက်ဆံတင်းနေခဲ့ရသည်။

“ကျုပ်ရဲ့ ဇနီးနဲ့ ကလေးတွေရဲ့ လုံခြုံမှုကို တာဝန်မခံရင်တော့ ဒီကိစ္စကို ကျုပ်လက်မခံနိုင်ဘူး။ ခင်ဗျားတို့ သိတဲ့အတိုင်းပဲ ဘက္ကဒက်မှာ လူတွေကို ကြိုးပေးသတ်တာမျိုး ကျုပ်မိန်းမကို သူတို့ ကြိုးပေးပြီး ကလေးတွေကိုပါ သတ်ပစ်လိမ့်မယ်”

မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်တို့သည် အချင်းချင်း ပြုံးကြည့်ပြီး ပြောလိုက်သည်။

“ဟုတ်ပါတယ်... ဘက္ကဒက်မှာ ကြိုးပေးသတ်တာ ကျုပ်တို့ကိုယ်တိုင် မြင်ဖူးခဲ့တယ်”

မော့ဆက်တို့က မူနီအား သူ့မိသားစု၏ လုံခြုံရေးအတွက် မစိုးရိမ်ရတော့မှ စတင်လှုပ်ရှားရမည်ဖြစ်ကြောင်း သေသေချာချာ ပြောပြကြသည်။

“ဒီကိစ္စအတွက်တော့ ကျုပ်တို့ တာဝန်ထားပါ”ဟု မော့ဆက်တို့က ကတိပြုကြသည်။

မူနီသည် ထိုအချိန် ထိုနေရာမှာပင် တစ်ထိုင်တည်း ဆုံးဖြတ်ချက်ချက်လိုက်ပေပြီ။ မော့ဆက်တို့နှင့် ဆွေးနွေးပြီး မကြာမီမှာပင် အစွရေး လေတပ်မတော် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး မော်ဒီချိုင်း မိုတီဟော့ဒ် ကိုယ်တိုင် သူ့ထံ လာတွေ့သည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဟော့ဒ်သည် မူနီအား မြေပုံပြု၍ ရေဒါစခန်းများ၊ အီရတ်နှင့် ဂျော်ဒန် စစ်စခန်းများကို မြွေလိမ်မြွေကောက် ပျံသန်း ရှောင်ရှားလာရန် ရွေးချယ်ရမည့် လေကြောင်းလမ်းများကို ပြသပေးသည်။ နောက်ထပ် သေသေချာချာ သတိပေးလိုက်သေးသည်။

“ပျံသန်းရမယ့် ခရီးစဉ်ကတော့ အတော် အန္တရာယ်ပြွမ်းတယ်လို့ ခင်ဗျား စွဲစွဲမြဲမြဲ မှတ်ထားပါ။ ခရီးကတော့ ကီလိုမီတာ ၉၀၀ (၆၀၀)မိုင်နီးပါး ရှိတယ်။ ခင်ဗျားရဲ့ အပေါင်းသင်းတွေက ခင်ဗျားရဲ့ အကြံကို သိသွားရင် လေယာဉ်ပျံတွေ စေလွှတ်ပြီး ခင်ဗျားရဲ့ လေယာဉ်ကို လေထဲမှာပဲ ဖောက်ခွဲလိုက်မယ် သိလား။ ခင်ဗျားရဲ့ လူတွေက မလုပ်နိုင်ရင် ဂျော်ဒန်က ခင်ဗျားကို ပစ်ချလိုက်မယ်”

ဗိုလ်ချုပ် ဟောဒ်က စိတ်ရှည်လက်ရှည် ရှင်းပြပြန်သည်။

“ခင်ဗျားလုပ်ရမှာကတော့ တစ်ခုပဲ ရှိတယ်။ ခင်ဗျား စိတ်အေးအေးထားပြီးတော့ ဒီလမ်းကြောင်းအတိုင်း ပျံသန်းခဲ့ပေတော့။ ဒီလေကြောင်းလမ်းကို ကျုပ်တို့ပဲ သိတယ်။ ဘယ်သူမှ မသိဘူး။ ခင်ဗျား ကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့ လုပ်နေရင် ခင်ဗျားသေမှာပဲ။ ပျံသန်းနေကျ လေကြောင်းလမ်းကို ခင်းဗျားစွန့်တာနဲ့ နောက်ကြောင်း ပြန်လှည့်လို့ မရတော့ဘူး သိလား”

မူနီလည်း အခြေအနေကို နားလည်ရိပ်စားမိပါသည်။

“ကျုပ် လေယာဉ်ပျံကို ယူခဲ့ပါမယ်”

နီဂျက်သဲကန္တာရထဲရှိ စစ်စခန်း၌ မူနီနှင့် အစွရေးလေပ်တပ်အရာရှိတို့ ညနေစောင်းသည်အထိ မူနီ ထွက်ပြေးရမည့်ကိစ္စကို အသေးစိတ် မနားတမ်း လေ့လာသုံးသပ်ကြသည်။ မူနီ၏ အခြေစိုက်စခန်းရှိ ဖြစ်ပျက်နေသည့် အကြောင်းအရာများကို အစွရေးတို့က သူ့လောက်နီးပါး သိနေသဖြင့် မူနီတစ်ယောက် အံ့ဩသွားလေသည်။ စခန်းတွင် ရှိကြသော ရုရှားနှင့် အာရပ်အရာရှိများ၏ အမည်ကိုလည်း သိ၏။ စခန်းတစ်ခုလုံး၏ တည်နေပုံကိုလည်း သိ၏။ လေ့ကျင့်ပျံသန်းကြသည့် အချိန်စာရင်းကိုလည်း အသေးစိတ်ကျကျ သိ၏။ ခရီးရှည်ပျံသန်းမှုများ လုပ်သည့်နေ့များနှင့် ခရီးတို ပျံသန်းမှုလုပ်သည့် နေ့များကိုပင် သေသေချာချာ သိကြ၏။

ခရီးရှည်ပျံသန်းရမည့် နေ့များတွင် ရုရှားဆရာများက အီရတ်လေသူရဲတို့၏ လေယာဉ်ပျံတွင် အပိုဓာတ်ဆီတိုင်ကီများ တပ်ခိုင်းတတ်ပါသည်။ အပိုယူလာသည့် ဓာတ်ဆီသည် မူနီအား အစွရေးနိုင်ငံသို့ ပို့ပေးနိုင်ပေသည်။

မူနီသည် ခရီးရှည်ပျံသန်းရမည့် နေ့တစ်နေ့တွင် ထွက်ပြေးရန် ဖြစ်သည်။ သူပျံသန်းလာစဉ် မူနီသည် ကြိုတင်သတ်မှတ်ထားသော အချက်ပြနည်းများသုံး၍ စောင့်ဆိုင်းနေသော အစွရေးတို့ထံ သတင်းပို့ပြီး အခြေနေကောင်း/မကောင်း စုံစမ်းရန်ဖြစ်သည်။

မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်တို့က မူနီကို သတိဝီရိယ ထားရန် ထပ်လောင်း ပြောကြား၏။ အီဂျစ်လေသူရဲ တစ်ဦးဖြစ်သူ မာမွတ်ဟီလ်မီ၏ အဖြစ်အပျက်ကို သာဓကပြ၍ သတိပေးကြပြန်၏။

ဟိလ်မီသည် ၁၉၆၄ ခုနှစ်တွင် သူ့လေ့ကျင့်ပျံသန်းနေသော ရှုရှားလုပ် ရပ်က လေယာဉ်ပျံကို မောင်း၍ အစွဲရေးနိုင်သည့် ခိုလှုံဝင်ရောက်လာသည်။ အီဂျစ်နိုင်ငံက ယီမင်နိုင်ငံတွင် ဆင်နွဲ့ခဲ့သော စစ်ပွဲကို ဟိလ်မီသည် ကန့်ကွက်ခဲ့၏။ ယီမင်နိုင်ငံ ပြည်တွင်းစစ်၌ ဘုရင်စနစ် ထောက်ခံသော ရွာများကို တိုက်ခိုက်ဖျက်ဆီးခြင်းကို သူရှုတ်ချခဲ့လေသည်။

အစွဲရေးတို့ အလွန်ဝမ်းမြောက်ခဲ့ရ၏။ လေယာဉ်ပျံသည် သူတို့အတွက် အသုံးမကျသော်လည်း အီဂျစ်လေသူရဲ၏ ခိုလှုံမှုသည် ဝါဒဖြန့်ချိရေးအတွက် အလွန်တန်ဖိုးရှိလေသည်။

ဟိလ်မီသည် အစွဲရေးသို့ ရောက်သောအခါ အစွဲရေး လေတပ်က ကော်ဇောနီခင်း၍ ကြိုဆိုသည်။ သူကလည်း ခိုလှုံရသည့် အကြောင်းရင်းများကို အစွဲရေး ရေဒီယိုမှ လိုလိုလားလား အသံလွှင့် ပြောကြား၏။

ဟိလ်မီသည် အငြိမ်မနေဘဲ ခရီးသွားနေချင်သူ ဖြစ်၏။ သူသည် အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံ၏ မွေးနိုးဇာရီ မြို့တော်အကြောင်း ကြားဖူးနေ၏။ ထိုမြို့တော်တွင် သူ့အတွက် အလုပ်တစ်ခု ရှာပေးရန် အစွဲရေးတို့အား သူပြောလိုက်၏။

မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးက ဟိလ်မီ၏ မေတ္တာရပ်ခံချက်ကို ချက်ချင်း မတုံ့ပြန်သေးဘဲ အချိန်ဆွဲထား၏။ အီဂျစ်တို့က ဟိလ်မီကို တွေ့ ရာသီချိုင်း ဓားမဆိုင်း အခွင့်သာသည်နှင့် ကလဲစားချေမည်ဟူသော သတင်းများလည်း ရထားသည်။ သို့သော် မိမိ မည်သူမည်ဝါဖြစ်ကြောင်း မဖော်ထုတ်ရန် မော့ဆက်တို့ သတိပေးခြင်းကို ဟိလ်မီက ရယ်စရာ သဘောထားကာ လျစ်လျူရှုခဲ့၏။

“ခင်ဗျားတို့က ကိုင်ရိုက အီဂျစ်တော်လှန်ရေးအဖွဲ့ကို ကျုပ်ထက်တောင် အထင်ကြီးနေကြပါကလား...။ ကျုပ် သူတို့အကြောင်း ကောင်းကောင်း သိပါတယ်။ ကျုပ်အတွက် ဘာမှ မစိုးရိမ်ပါနဲ့...။ အားလုံး အဆင်ပြေမှာပါ...”

သူသည် မကြာမြင့်သော ကာလတွင် မွေးနိုးဇာရီသို့ လေယာဉ်ဖြင့် သွားရောက်ခဲ့လေ၏။ သူသည် မော့ဆက်တို့ ရှာပေးသော မြို့ပြလေကြောင်းဌာနမှ အလုပ်တစ်ခုတွင် ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်နေခဲ့လေသည်။

ဟိလ်မီသည် ရောက်ရောက်ချင်း သူ၏ ပထမအမှားကို စတင်ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ အီဂျစ်နိုင်ငံသည် စာအဝင်အတွက်များကို စစ်ဆေးကြည့်ရှုကြောင်း သူမေ့လျော့သွားသည်။ သူသည် သူ့ရောက်ခဲ့သော ဥရောပတိုက် တစ်နေရာမှ အီဂျစ်တွင် ကျန်ခဲ့သော မိခင်ကြီးထံသို့ ပို့စကဒ်တစ်ခု ပို့လိုက်သည်။ ဤသို့ဖြင့် ဟိလ်မီတစ်ယောက် အစွဲရေးနိုင်ငံတွင် မရှိတော့ကြောင်း အီဂျစ်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့က သိသွားလေသည်။

မွေးနိုးဇာရီ မြို့တော်သို့ ရောက်သည့် ပထမညမှာပင် သူသည် ဒုတိယ အမှားကို ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ မြို့ပြင်ရှိ အာရပ် စားသောက်ဆိုင်တစ်ခုတွင် ကိုင်ရီသူ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ကို သူတွေ့ ရှိခဲ့သည်။ ထိုအမျိုးသမီးနှင့် မိတ်ဆွေဖြစ်သွားပြီး စကားစမြည် ပြောကြသောအခါ “သူ့မှာ ငွေတွေ ပေါလွန်းသဖြင့် မီးရှို့ပစ်ရမလားလို့ တွေးနေမိတယ်”ဟု ကြွားလုံးထုတ်ခဲ့သည်။ ဤသို့ဖြင့် သူသည် ထိုမိန်းကလေးအား သူ၏ ဇာတ်လမ်းကို အစအဆုံး ပြောပြခဲ့လေ၏။

အမျိုးသမီးသည် သူ့အား အလွန်စိတ်ဝင်စားသွားကာ သူမ နေသော အခန်းသို့ လိုက်ခဲ့၍ သူမနှင့် အတူတူ အိပ်ရန် ဖိတ်ခေါ်ခဲ့သည်။

ဟီလ်မီသည် သူ၏ ဟော်တယ်ခန်းသို့ ဘယ်တော့မှ ပြန်မလာတော့ပါ။

နံနက်စောစော ဟီလ်မီတစ်ယောက် စိတ်ချလက်ချ အိပ်မောကျနေစဉ် အမျိုးသမီးသည် အိပ်ရာထဲမှ တိတ်တဆိတ် ထွက်လာကာ တယ်လီဖုန်းနံပါတ်တစ်ခုကို ကောက်လှည့်လိုက်သည်။ အချိန်အနည်းငယ်အတွင်းမှာ လူ(၁၀)ယောက်ခန့် ရောက်လာပြီး ဟီလ်မီကို ဖမ်းချုပ်၍ အီဂျစ်သံရုံးသို့ ခေါ်ဆောင်သွားသည်။

မော့ဆက် ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်တို့ ပေးသည့် သတင်းအရဆိုသော် နောက်(၁၀)ရက်အကြာတွင် ဟီလ်မီအား အီဂျစ်ကုန်သင်္ဘော တစ်စင်းပေါ်တွင် တင်ဆောင်၍ အီဂျစ်နိုင်ငံသို့ ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်သွားသည်ဟု ဆိုလေသည်။

အီဂျစ်တို့သည် ဟီလ်မီအား လျှို့ဝှက်ခုံရုံးတင် စစ်ဆေးပြီးလျှင် သေနတ်ပစ်တပ်ဖွဲ့ဖြင့် ပစ်သတ်၍ ကွက်မျက်သုတ်လိုက်၏။

ဟီလ်မီ၏ အဖြစ်အပျက်ကို အီရတ်လူမျိုး မူနီအား ပြောပြ၍ သတိပေးခဲ့သော မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်တို့၏ ဆိုလိုချက်မှာ ရှင်းလင်းပါသည်။ အသက် မသေချင်လျှင် အစွရေးနိုင်ငံမှ မထွက်ခွာရန်ပင် ဖြစ်သည်။

အီဂျစ်လေသူရဲ ဟီလ်မီကို သိရှိခဲ့သူ မူနီသည် အစွရေးတို့၏ ဆိုလိုချက်ကို နားလည်ပါသည်။

မူနီ အစွရေးမှ ပြန်လည် မထွက်ခွာမီ လေတပ်ဗိုလ်ချုပ် ဟော့ဒ် တစ်ခါလာရောက် တွေ့ဆုံပြီး မူနီကို နှုတ်ဆက်သည်။ မကြာခင်မှာပင် မူနီနှင့် သူ၏ အဖော်ဖြစ်သူ မော့ဆက်သူလျှို့မယ်ကလေးသည် ဥရောပသို့ ပြန်ရောက်လာသည်။ နောက်တစ်နေ့တွင် သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး အီရတ်နိုင်ငံသို့ ပြန်ခဲ့ကြသည်။

မော့ဆက်အဖွဲ့သည် ကတိတည်ခဲ့ပါသည်။ မူနီ ဘဂ္ဂဒက်သို့ ပြန်ရောက်ပြီး မကြာမီတွင် သူ၏ သားငယ်သည် အတော် နေမကောင်း ဖြစ်ခဲ့သည်။ ဆရာဝန်များက ကလေးအား လန်ဒန်တွင် ဆေးဝါးကုသင့်ကြောင်း အကြံပေးသည်။

မူနီ၏ ဇနီးနှင့် ကျန်ကလေးတစ်ယောက်ပါ အတူတကွ လိုက်ပါရန် အစီစဉ်များ ပြုလုပ်ခဲ့လေသည်။ မူနီ၏ မိသားစုသည် အီရန်သို့ သွားခဲ့သည်။ တီတီရန် မြို့တော်မှ လေယာဉ်ပြောင်းစီးကာ လန်ဒန်သို့ ထွက်ခွာခဲ့ကြသည်။

သူတို့ လန်ဒန်သို့ မသွားခဲ့ပါ။ ဥရောပတိုက် တစ်နေရာမှာ လေယာဉ်ပျံပြောင်းစီးပြီး အစွရေးနိုင်ငံ၏ မြို့တော် တဲလာဗီသို့ အချိန်အနည်းငယ်တွင်း ချောမောစွာ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ တဲလာဗီတွင် သူတို့အားလုံး နာမည်သစ်များ ခံယူ၍ ဇာတ်မြှုပ်နေထိုင်ကြတော့သည်။

မူနီရက်ဖာ၏ စွန့်စားခန်းကြီး စတင်လေပြီ။

နီဂက်သဲကွန္ဒာရထဲတွင် အစွရေးလေတပ် ဗိုလ်ချုပ် ဟော့ဒ်ကို နှုတ်ဆက် ခွဲခွာလာပြီး (၂၇)ရက်အကြာတွင် မူနီသည် တိုက်လေယာဉ်ကို မောင်းနှင်နေပေပြီ။ ခရီးရှည် ပျံသန်းမှုအတွက် ဓာတ်ဆီတိုင်ကီ အပိုများလည်း တပ်ဆင်ထားလိုက်လေပြီ။

၁၉၆၆ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ကုန်ခါနီးကာလ မူနီ၏အလာကို အစွရေး လေတပ်မတော်တစ်ခုလုံး မျှော်လင့်စောင့်စားနေချိန်ပင် ဖြစ်၏။

မူနီသည် တမနက်လုံး သူ၏အလုပ်ကို လုပ်မြဲအတိုင်း လုပ်နေသည်။ သူ နောက်ပြန်တွေ့ရမည် မဟုတ်သော လူများနှင့် အလုပ်လုပ်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ သူ၏ ဓာတ်ဆီတိုင်ကီ အပိုများကို ဓာတ်ဆီဖြည့်နေစဉ် သူသည် ခါတိုင်းလုပ်နေကျအတိုင်း သဘာဝကျရန် ဓာတ်ဆီတိုင်ကီ ပြည့်/မပြည့် စစ်ဆေးလိုက်သည်။

မူနီသည် ရုရှားသင်တန်းဆရာများ အလုပ်လုပ်နေကြသည်ကို နောက်ဆုံးအကြိမ် ကြည့်ရှုနေ၏။ လေတပ်စခန်းတွင် ရှိသော အီရတ်များနည်းတူ မူနီသည် ရုရှားတို့ကို မနှစ်သက်သူ ဖြစ်၏။ မူနီတို့ လေတပ်စခန်းတွင် အီရတ်နှင့် ရုရှား အုပ်စု(၂)စုသည် သိပ်မရောကြချေ။

ရုရှားသင်တန်းဆရာများက အီရတ်တို့ကို ခပ်ခွာခွာ နေခြင်းကြောင့်ပင်လျှင် မူနီတစ်ယောက် သူ၏ ဓာတ်ဆီတိုင်ကီ အပိုများကို လွယ်လွယ်ကူကူ ဆီဖြည့်လိုက်နိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။ သာမန်အားဖြင့် ရုရှားဆရာတစ်ဦးက ဆီဖြည့်ရန် သဘောတူကြောင်း အမူအရာဖြင့်ဖြစ်စေ ပြသမည် ဖြစ်၏။

ရုရှား သင်တန်းဆရာများ နံနက်စာ စားသောက်နေကြပြီး မြေပြင် အမှုထမ်းများကလည်း မိမိတို့၏ အမျိုးသားချင်းဖြစ်သော မူနီတို့ကို အရာရှိတစ်ဦး ခိုင်းစေသော အမိန့်ကို နာခံလိုကြပါသည်။

သူ၏ ဂျက်တိုက်လေယာဉ်သည် တဝေါဝေါနှင့် ကောင်းကင်ယံသို့ တဟုန်ထိုး တက်သွားသောခါ မှုနီရက်ဖာက ဤသို့ တွေးလိုက်သည်။

"အားလုံးကို ငါမေ့ပစ်လိုက်ရတော့မယ်"

လေယာဉ်ပျံ မြေပြင်မှ တက်သည်နှင့် သူသည် ဘက္ကဒက် မြို့တော်ဆီသို့ ဦးတည်မောင်းနှင်ခဲ့သည်။ ခရီးရှည်ပျံသန်းစဉ် သမရိုးကျ ပြုလုပ်ရမြဲ အစီစဉ်ပင် ဖြစ်သည်။ မိနစ်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် မှုနီ၏ လေယာဉ်ကို စခန်းမှ မမြင်ရတော့ချေ။

မြေပြင်စခန်းတွင် ကျန်ရစ်သူများ သူ့လေယာဉ်ကို မမြင်ရတော့သည့် နေရာသို့ ရောက်သောအခါ မှုနီသည် လေယာဉ်လမ်းကြောင်းကို အနောက်တောင်ဘက်သို့ ချက်ချင်း ပြောင်းကား ဂျော်ဒန်နိုင်ငံသို့ ဦးတည်လိုက်လေသည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် အစွရေးနိုင်ငံဘက်ဆီသို့ ပျံသန်းလာလေသည်။

မှုနီသည် အစွရေးတို့က သူ့အား ပြထားသော မြွေလိမ်မြွေကောက် လေယာဉ်လမ်းကြောင်းများအတိုင်း လိုက်လာခဲ့လေသည်။ သူ့အတွက် အလွန် ထိတ်လန့်ဖွယ်ကောင်းသော အချိန်ကာလပင် ဖြစ်ပါသည်။ မိနစ်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် သူ၏ လေယာဉ်ပျံကို ပစ်ချနိုင်ကြပေမည်။ သူ့အား မထိဘဲ လွတ်သွားမည်ဆိုလျှင်လည်း သူသည် အမိနိုင်ငံသို့ ပြန်မလာနိုင်တော့ချေ။

မှုနီသည် အစွရေးနိုင်ငံရှိ ဘဝသစ် တစ်ခုဆီသို့ ဦးတည်ပျံသန်းနေသည်။ ထိုနိုင်ငံသည် သူ၏ နိုင်ငံသားများအဖို့ ရန်သူနိုင်ငံဖြစ်သည်။ အီရတ်တို့က သူ့အား သစ္စာဖောက်တစ်ဦးအဖြစ် ရှုတ်ချဝေဖန်ကြမည်ဖြစ်ကြောင်း သူသိရှိထားပါသည်။ အစွရေးနိုင်ငံတွင် ခိုလှုံနေစဉ်အတွင်းမှာပင် သူ့ကို ဖြောင်ပစ်ရန် ကြိုးစားကြပေဦးမည်။

စကားပြောခွက်က တဂျီဂျီမြည်လာသဖြင့် မှုနီသည် အတွေးကို ရပ်လိုက်၏။ သူ၏ မြေပြင်စခန်းမှ ပြန်ဆင်းခဲ့ရန် အမိန့်ပေးနေလေပြီ။ မှုနီကတော့ ဆက်လက် မောင်းနှင်လျက်ပင်။

မြေပြင်မှ အမိန့်ရောက်လာပြန်သည်။ ဤအခါတွင်မူ မှုနီ ပြန်မလှည့်ပါက လေယာဉ်ကို ပစ်ချရလိမ့်ဟု ဆိုလေသည်။

မှုနီသည် ရေဒီယိုကို ပိတ်ပစ်လိုက်၏။

ရုရှားတို့သည် သူ၏ သူငယ်ချင်း အီရတ်လေသူရဲများအား လေယာဉ်များဖြင့် သူ့နောက် လိုက်ပြီး ပစ်ချရန် စေခိုင်းမည်။ ဂျော်ဒန်နိုင်ငံနားသို့ ချဉ်းကပ်လာပြီ ဖြစ်သဖြင့် ဂျော်ဒန်လေယာဉ်ပျံများ တက်လာပြီး သူ့အား ပစ်ချနိုင်သည်။ မှုနီသည် ဤအချက်များကို ကြိုတင်တွက်ဆထားပါသည်။

မူနီသည် ကျောချမ်းသွားခဲ့သည်။ ဂျော်ဒန်ဘုရင် ဟူစိန်၏ လေသူရဲများသည် ကျွမ်းကျင်မှုအရာတွင် နာမည်ကျော်ကြသူများ ဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် အီရတ်လေသူရဲ မူနီအား စိတ်သောက ရောက်စရာ ပြဿနာလေး တစ်ခုရှိနေပါသည်။ ယခင်က မိတ်ဆွေ၊ ယခု ရန်သူနိုင်ငံဖြစ်ခဲ့ပြီဖြစ်သော ဂျော်ဒန်နိုင်ငံအပေါ် ပျံသန်းလာစဉ် ထိုပြဿနာလေးအကြောင်း မူနီရက်ဖာ တွေးတောမိ၏။

ထိုပြဿနာလေးမှာ အမှန်စင်စစ် မော့ဆက်သူလျှိုမယ် အမေရိကန်မလေးပင် ဖြစ်သည်။ တကယ်တော့ မူနီရက်ဖာ တစ်ယောက် သူမအပေါ် သံယောဇဉ် တွယ်မိနေပြီ။

သူ၏ ဇနီးနှင့် ကလေးများကို မူနီရက်ဖာ တကယ် ချစ်ပါသည်။ သူတို့ကို ခွဲခွာမသွားပါ။ သူမိသားစုအား မွဲတစ်ပေါက် မစွန်းစေရပါဟူသော အာမခံချက်ဖြင့် လေယာဉ်ပျံကို အစွရေးသို့ မောင်းယူခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် မော့ဆက်သူလျှိုမယ်လေးသည် မူနီ၏ သောကဗျာပါဒနှင့် စိုးရိမ်းမှုများကို ကောင်းကောင်း နားလည် သဘောပေါက်လေသည်။ သူမ အလိုရှိသော (သူမ၏ အထက်အရာရှိများ အလိုရှိသော) အရာဝတ္ထုကို ရရှိရန် သူမသည် မူနီကို အသုံးပြုခဲ့သည်။

သူတို့နှစ်ဦးသား ပဲရစ်တွင် တွေ့ဆုံခဲ့စဉ်က မူနီသည် မိန်းကလေးအား မိမိ၏ နက်နဲသော ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို ရယူ၍ နိုင်ငံရေးရည်မှန်းချက်များ ပြည့်စုံအောင် လုပ်သည်ဟု စွပ်စွဲပြောဆိုခဲ့သည်။ ထိုအခါ သူလျှိုမယ်လေးသည် မူနီ၏ မျက်လုံးများကို မမှိတ်မသုန် စိုက်ကြည့်ပြီး အောက်ပါအတိုင်း ပြောဆိုလိုက်သည်။

“ဟုတ်ပါတယ်ရှင်... သူလျှိုတွေမှာလဲ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ ရှိပါတယ်နော်”

သူမသည် မူနီနှင့် အစွရေးသို့ တိတ်တဆိတ် လိုက်ပါခဲ့ပြီး မိမိအသက်ကို စွန့်လျက် ဘက္ကဒက်သို့ ပြန်လိုက်လာခဲ့ရှာ၏။

ထို့ပြင် မူနီသည် ထိုမိန်းလေးကို အစွရေးသူလျှိုအဖြစ် အချိန်မရွေး ချက်ချင်း ရဲလက်သို့ အပ်လိုက်နိုင်ပါသည်။ သို့သော် သူမသည် သူ့အား အသက်ပေး၍ ယုံကြည်အားကိုး တွယ်တာခဲ့ရှာသူလေး ဖြစ်ပါသည်။

သူ၏ လေယာဉ်သည် အစွရေးနိုင်ငံဘက်သို့ နီးလေလေ ဤမိန်းကလေးနှင့် သူ ဝေးလေလေပင်။ အထက်အမိန့်အရ သူမသည် ဘက္ကဒက်တွင် နေရစ်ခဲ့ရပါသည်။ သူမ ဘာကြောင့် နေရစ်ခဲ့ရကြောင်း အထက်က သူမအား မပြောပြကြပါ။

မူနီရက်ဖာ၏ မိတ်ဆွေမလေး ဘက္ကဒက်မှာ ကြာကြာနေလျှင် အနှေးအမြန် ရိပ်မိကြတော့မည်ဟု မူနီရက်ဖာ သိသည်။ သူတို့နှစ်ဦး မကြာမကြာ တွဲသွားတဲ့လာ လုပ်နေခြင်းကို မြင်တွေ့နေရသည် မဟုတ်ပါလော။

မူနီသည် သူမထံမှ ကတိတစ်ခုတော့ ရခဲ့ပါသည်။ သူ့ အစွရေးနယ်မြေထဲ ရောက်သည်နှင့် သူမသည် နယ်စပ်မှ ချက်ချင်းလိုက်ခဲ့ပါမည်တဲ့...

သို့သော် သူ့အသေအချာ တွက်၍ ရပါမည်လား။ တစ်ခုခု ချွတ်ချော်ခဲ့လျှင် သူမ ထွက်လာရန်ကိစ္စ အမှန် နှောင့်နှေးတော့မည်။ အီရတ်တို့က မိသွားလျှင် သူမ အနှိပ်စက်ခံရတော့မည်သာ။ နောက်ဆုံး ကြိုးပေးခံရတော့မှသာ သူမ ဝဋ်ကျွတ်ပေတော့မည်။

မူနီသည် အတွေးရေယဉ်ကြော မျောနေမိသဖြင့် သူ၏ စိတ်အာရုံကို လေယာဉ်လမ်းကြောင်းများဆီသို့ ပြောင်းပစ်လိုက်သည်။ သူ၏ MIG-21 တိုက်လေယာဉ်သည် ဂျော်ဒန်နယ်မြေထဲမှာပင် ရှိသေးသဖြင့် အန္တရာယ်မကင်းသေးပါ။ နောက် မိနစ်အနည်းငယ်အတွင်းမှာ ဂျော်ဒန်နှင့် အစွရေးကြားရှိ ပင်လယ်သေကို တွေ့ရပေတော့မည်။

မိုင်ပေါင်း အတော်ဝေးသောနေရာရှိ အစွရေး ရေဒါစခန်းတစ်ခုသည် လေယာဉ်တစ်စီး ကြိုတင်သတ်မှတ်ထားသော အမြင့်မှ ပျံသန်းလာသည်ကို ဖမ်းယူရရှိလေသည်။ ပျံသန်းလာသည့် လမ်းကြောင်းမှာလည်း မှန်ကန်နေသည်။

မကြာမီ အစွရေးတို့၏ တံလှုပ်ခေါ် Mirage တိုက်လေယာဉ်များသည် မူနီ၏ လေယာဉ်ပျံကို နယ်စပ်မှ စောင့်ရှောက်ပြီး လမ်းပြခေါ်လာရန် ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်သွားကြသည်။ မူနီသည် Mirage (မီရာချ်) တိုက်လေယာဉ်များကို တွေ့သောအခါ စိတ်လှုပ်ရှားပြီး ထိတ်လန့်သွားလေသည်။

အစွရေးတို့ ပြောထားသော ပျံသန်းပုံအတိုင်း မူနီက လေယာဉ်ကို ပျံသန်းပြလိုက်ပြီး မည်သူမည်ဝါဖြစ်ကြောင်း သိရှိစေ၏။ ထိုအခါ Mirage တိုက်လေယာဉ်များသည် သူ၏ လေယာဉ်ဘေးမှ ယှဉ်၍ လိုက်ပါလာကြလေသည်။ သူထံသို့ ဦးတည် ပျံသန်းလာကြသော Mirage တိုက်လေယာဉ်များသည် လျင်မြန်စွာ တုံ့ပြန်နိုင်စွမ်းရှိကြသည်ကို မူနီ တအံ့တဩ တွေ့ရလေသည်။

မိမိအဖို့ လုံခြုံစိတ်ချရပြီဖြစ်ကြောင်း မူနီ သိလိုက်သည်။ MIG-21 တိုက်လေယာဉ်ကို နီဂျက်သဲကန္တာရ စခန်းသို့ ချောချောမောမော ဆင်းသက်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

မူနီရက်ဖာသည် အစွဲရေးသို့ ရောက်ပြီးနောက်
ရက်ပေါင်းအတော်ကြာမျှ ယောင်ချာချာ လျှောက်သွားနေမိသည်။
သူသည်မောပန်းနွမ်းနယ်၍ စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းနေခဲ့ရှာသည်။ ရက်သတ္တပတ်ကျော်ကြာမှ
သူ့ခမျာ ပြန်လည် ပြုံးရယ်လာနိုင်ခဲ့လေသည်။

မူနီကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရန် တာဝန်ပေးထားသော မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးက မူနီ၏ လေယာဉ်ပျံကို
ယခု နာမည်ပေးလိုက်ပြီဖြစ်ကြောင်း မူနီအား ပြောပြခဲ့သည်။ မည်သည့်နာမည် ပေးထားသနည်းဟု
မူနီက မေးသောအခါ မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်က အောက်ပါအတိုင်း ပြန်ဖြေခဲ့သည်။

“007 ဂျိမ်းစ်ဘွန်းပေါ့ဗျာ”

“ရုပ်ရှင်ထဲက ကျွန်တော်တို့ ကြိုက်တဲ့နာမည်လေ”

ထို့နောက် မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်က စပ်ဖြီးဖြီးလုပ်၍ ထပ်ပြောလိုက်သေးသည်။

“အမှန်တော့ ဒီလေယာဉ်ပျံကို ဂျိမ်းစ်ဘွန်းမယ်လေးလို့တောင် ခေါ်ဖို့ကောင်းတယ်”

မူနီရက်ဖာသည် ရှက်သွေးဖြာပြီး ပြုံးနေလိုက်သည်။

မူနီရက်ဖာသည် ယခုအခါတွင် အစွဲရေးနိုင်သော တစ်ယောက်အဖြစ် အေးအေးချမ်းချမ်း
နေထိုင်နေပေပြီ။ သူ့ခံယူထားသော နာမည်သစ်နှင့် သူ့နေထိုင်ရာ လိပ်စာတို့ကို လူအတော်များများ
မသိကြပါ။ အစွဲရေးနိုင်သည့် လေယာဉ်ပျံ ယူဆောင်ပေးသဖြင့် အစွဲရေးအာဏာပိုင်တို့က သူ့အား
ကတိပြုထားသည့် ဆုငွေများကို ပေးခဲ့သည်။ ထို့ပြင် မူနီသည် လူတန်းစေ့ အလုပ်တစ်ခုကိုလည်း
ရလိုက်လေသည်။

အီရတ်လူမျိုးတို့က သူထင်ထားသည့်အတိုင်း မူနီရက်ဖာကို သစ္စာဖောက်ဟု ဆိုကြသည်။ သို့သော်
မူနီရက်ဖာက သူ သစ္စာမဖောက်ကြောင်း မကြာခဏ ထုတ်ပြောခဲ့သည်။ သူ လေယာဉ်ပျံကို မောင်းနှင်၍
အစွဲရေးနိုင်သည့် ခိုဝင်လာခြင်းသည် လူမျိုးရေးအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု မူနီက ဆိုသည်။ သူ၏
လုပ်ရပ်သည် အီရတ်လူမျိုးတို့က လူနည်းစုဖြစ်သော ကာဒ်လူမျိုးတို့ကို သုတ်သင်ပစ်ရန် ဆင်နွှဲခဲ့သည့်
လူမျိုးရေးစစ်ပွဲအား ဆန့်ကျင်ကန့်ကွက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မူနီက ကိုယ်စားဝင်၍ ကန့်ကွက်ပေးခဲ့သော ကာဒ်လူမျိုးတို့သည် ယခုအခါတွင် အီရတ်လေယာဉ်များ၏
ဗုံးကြဲတိုက်ခိုက်ခြင်းကို မခံကြရတော့ပါ။

မူနီရက်ဖာသည် သူ၏ ခိုလှုံမှုကို စတင်လမ်းစဖော်ခဲ့သူ အမေရိကန်မလေးနှင့် သိပ်မတွေ့တော့ပါ။ သူမသည် အီရတ်နိုင်ငံမှ ချောချောမောမော ထွက်လာနိုင်ခဲ့ပါသည်။ မိန်းကလေး ခွင့်ရသည့်အချိန် တစ်ချိန်၌ သူတို့နှစ်ဦး ပြန်လည် ဆုံတွေ့ကြလေသည်။

မည်သို့ပင်ဆိုစေ အစ္စရေးနိုင်ငံတွင်းသို့ မော့ဆက်သူလျှိုမယ်လေး ဘေးမသီ ရန်မခ ပြန်ရောက်လာပြီးသည်နှင့် မူနီနှင့် သူမ လမ်းခွဲကြပြီဟု ဆိုရပေမည်။ မူနီတွင် ဇနီးနှင့် သားသမီးများ ရှိပါသည်။ မိန်းကလေးတွင် တိုင်းပြည်တာဝန် ရှိနေပါသည်။

အီရတ်နှင့် ရုရှားအစိုးရပိုင်းသည် မော့ဆက်သူလျှိုမယ် အမေရိကန်မလေး မည်သူမည်ဝါဖြစ်ကြောင်းကို သိချင်နေကြသည်မှာ တပိုင်းသေနေပါသည်။ သူတို့သည် ယခုအချိန်အထိ သူမ၏ ဇစ်မြစ်ကို ကြိုးစားရှာနေကြဆဲ ဖြစ်သည်။

မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးကလည်း ဤအချက်ကို ထိပ်တန်းလျှိုဝှက်အဖြစ် တင်းကျပ်စွာ စောင့်ထိန်းခဲ့လေသည်။

Eli Cohen အလီကိုဟင် (သို့မဟုတ်) သူလှူထိပ်သီး အပိုင်း(၁)

၁၉၃၉ ခုနှစ်။

ပါလက်စတိုင်းဒေသနှင့် ပတ်သက်သော အင်္ဂလိပ်အစိုးရ၏ သဘောထား ကြေညာချက် စက္ကူဖြူစာတမ်း ထွက်လာချိန် ဖြစ်သည်။ ပါလက်စတိုင်းဒေသရှိ ဂျူးအဖွဲ့ဖြစ်သော ရီရှုအဖွဲ့ကြီးနှင့် ကမ္ဘာအရပ်ရပ်ရှိ ဇီယွန်ဝါဒီများသည် ယင်းကြေညာချက်ကြောင့် အလွန်မကျေမနပ် ဖြစ်နေကြသည်။

ဗြိတိသျှတို့က ပါလက်စတိုင်းဒေသို့ တဖြည်းဖြည်း လွတ်လပ်ရေးပေးမည်။ သို့သော် ပထမ(၅)နှစ်အတွင်းတွင် ဂျူး(၇၅၀၀၀)သာ လက်ခံမည်ဟု စက္ကူဖြူစာတမ်းက ဆိုထားသည်။ (၅)နှစ်ကျော်လွန်သွားလျှင် ဂျူးများကို လက်ခံရာ၌ ပါလက်စတိုင်းဒေသခံ အာရပ်များနှင့် အခြားအာရပ်နိုင်ငံများ၏ သဘောတူညီမှု ရယူရမည်ဟု ဆိုထားပြန်သည်။

၁၉၃၉ ခုနှစ် ဩဂုတ်လတွင် ဂျီနီဗာ၌ ကျင်းပသော (၂၁)ကြိမ်မြောက် ဇီယွန်ကွန်ဖရင့်သည် ယေဘုယျအားဖြင့် ဗြိတိသျှတို့၏ သဘောထားကို လက်တွေ့ကျကျ ဆန့်ကျင်ကြရန် ဖြစ်လေသည်။

ဂျူးတို့၏ ဆန့်ကျင်မှုသည် သိပ်သက်ဆိုး မရှည်ရှာပါ။ ဂျူးကွန်ဖရင့်ပြီး၍ ရက်အနည်းငယ်အတွင်းမှာပင် ဟစ်တလာ၏ နာဇီတပ်များသည် ပိုလန်နိုင်ငံကို ဝင်ရောက် သိမ်းပိုက်လေသည်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး စတင်ခဲ့ပေပြီ။

ထိုအခါ ဂျူးအဖွဲ့ကြီးဖြစ်သော ရီရှုသည် နာဇီဝါဒကို ဆန့်ကျင်သော ဗြိတိသျှစစ်ရေးလုပ်ဆောင်ချက်များကို အကြောင်းမဲ ထောက်ခံကြောင်း၊ ဗြိတိသျှတို့နှင့် အတူတကွ လက်တွဲမည်ဖြစ်ကြောင်း ကြေညာခဲ့သည်။

ကြေညာသည့်အတိုင်းလည်း ဂျူးတို့သည် အဘက်ဘက်မှ မိမိတို့၏ အတတ်ပညာကို အသုံးပြုပြီး ကူညီကြရှာသည်။ ထောက်လှမ်းရေးကိစ္စများတွင် ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည်။ ဂျူးလက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့များ သီးခြားဖွဲ့စည်း လှုပ်ရှားခဲ့ကြသော်လည်း အောင်မြင်မှု သိပ်မရခဲ့ကြချေ။

၁၉၄၁ ခုနှစ် နွေဦးရာသီ

ဂျာမန် ဗိုလ်ချုပ် ရွမ်မဲလ်၏ စစ်တပ်များသည် အီဂျစ်နိုင်ငံသို့ တဖြည်းဖြည်း ရှေးရှုချီတက်လာသည်။ ထိုအခါ ဗြိတိသျှတို့သည် ဂျူးလူမျိုးတို့ ပေးသော စစ်တပ်အင်အားကို အပြည့်အဝ အသုံးပြုခဲ့ကြသည်။

ဟီးဘရူးဘာသာဖြင့် ဟာဂါနာဟု ခေါ်သော ဂျူးတပ်မတော်သည် ပယ်လ်မတ်ချ် ဟု အမည်တွင်သော အထူးတပ်ဖွဲ့တစ်ခု ဖွဲ့စည်း၍ အထူးတာဝန်ဖြင့် ဆင်နွှဲရသည့် တိုက်ပွဲများကို တိုက်ခိုက်ရသည်။ အာရပ်အကြမ်းဖက်သမားများကို ကလဲစားချေရန် ဖွဲ့စည်းထားသော အာဂွန်အမည်ရှိ ဂျူးအယူသည်းသမားများ၏ အဖွဲ့ကြီးပင်လျှင် ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်ပေးခဲ့သည်။

ထိုနှစ်ကုန်ခါနီးတွင် စစ်ရေးအရ အထက်စီးရကြသည်။ သို့သော် ၁၉၄၂ ခု နှစ်ဦးတွင် ရွမ်မဲလ်သည် အီဂျစ်နယ်စပ်အထိ ထိုးစစ်ဆင်လာသည်။ ပါလက်စတိုင်းဒေသကို ဝင်ရောက်သိမ်းပိုက်ရန် လုံးဝသေချာနေပေပြီ။

ဂျူးတပ်ဖွဲ့များသည် အချင်းချင်း သဘောထားကွဲလွဲမှုများနှင့် ဗြိတိသျှတို့အပေါ် မကျေနပ်ချက်များကို ဘေးဖယ်၍ အချင်းချင်း စည်းလုံးညီညွတ်စုစည်းကြပြီး ဂျာမန်တို့ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်မည့် အန္တရာယ်ကို ရင်ဆိုင်ရန် အဆင်သင့် ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

ပါလက်စတိုင်းဒေသကို ဂျာမန်တို့ သိမ်းပိုက်မည့် အန္တရာယ်ကို ၁၉၄၂ ခုနှစ် နွေဦးတွင် အမြစ်ဖြုတ်နိုင်ခဲ့သည်။ အယ်လ်မိန်း စစ်ပွဲတွင် ဂျာမန်တို့ကို အနိုင်တိုက်နိုင်ခြင်းက ဂျာမန်ထိုးနှက်ချက်ကို နိဂုံးချုပ်စေခဲ့သည်။

ပါလက်စတိုင်းဒေသတွင် ဂျာမန်ထိုးနှက်ချက်အတွက် စိုးရိမ်စရာ မရှိတော့သောအခါ ဗြိတိသျှတို့သည် ဝင်ရောက်လာသော ဂျူးလူမျိုးတို့အပေါ် တင်းတင်းကျပ်ကျပ် ကိုင်တွယ်ပြန်သည်။ သူတို့သည် ဂျူးတို့၏ နိုင်ငံရေးရည်မှန်းချက်များကို အလွန်စိုးရိမ်ကြသည်။

ဗြိတိသျှတို့သည် စစ်စတင်စကပင် အတူတကွ ပခုံးချင်းယှဉ် တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သော ဟာဂါနာ ဂျူးတပ်မတော်တွင်ရှိသော လက်နက်များကိုပင် ပြန်လည်သိမ်းပိုက်ခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ဂျူးတို့၏ နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှား စွမ်းဆောင်ချက်များကို တားဆီးပိတ်ပင်ခဲ့သည်။

၁၉၄၂ ခုနှစ်နှင့် ၁၉၄၃ ခုနှစ်များတွင် ဥရောပရှိ ဂျူးများကို သုတ်သင် သတ်ဖြတ်နေကြကြောင်း သတင်းများ မကြာခဏ ထွက်ပေါ်လာခဲ့သော်လည်း ဗြိတိသျှတို့က မိမိတို့နှင့် မဆိုင်သလို လုပ်နေခဲ့ကြသဖြင့် ဂျူးတို့သည် ဗြိတိသျှတို့အပေါ် မုန်းတီးစိတ်များ ပိုမို ဖြစ်ပေါ်လာကြသည်။

ဤသို့သော အခြေအနေတွင် ဂျူးအယူသည်းသမားများသည် ဗြိတိသျှတို့ကို အကြမ်းဖက်၍ ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်ကြလေသည်။ ထိုအဖွဲ့များထဲတွင် လက်အသွက်ဆုံးသော အဖွဲ့ကို လေချီဟု တွင်ပြီး စာပေပညာရှင်တစ်ဦးဖြစ်သူ အေဘရာဟမ်စတန်းက ဦးဆောင်လေသည်။

လေချီအဖွဲ့သည် ၁၉၄၀ ခုနှစ်တွင် အာဂွန်အဖွဲ့ကြီးမှ ခွဲထွက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ လေချီသည် ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်ကြီးတလျောက် ဗြိတိသျှတို့ကို ဆန့်ကျင်ခဲ့လေသည်။

၁၉၄၂ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလတွင် ဗြိတိသျှတို့သည် အေဘရာဟမ်စတန်းကို ဖမ်းမိသွားပြီး ချက်ချင်းပင် ကွက်မျက်ခဲ့သည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ သူ၏ လေချီအဖွဲ့သည် ပြိုကွဲခဲ့ရသည်။ သို့ရာတွင် သူ၏ အဖွဲ့သားများသည် ဗြိတိသျှတို့အား ဆက်လက်တိုက်ခိုက်ခဲ့ပြီး ၁၉၄၄ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလတွင် အာဂွန်နှင့် ပူးပေါင်းလိုက်ကြသည်။

အာဂွန်အဖွဲ့ကြီးသည် ၁၉၄၃ ခုနှစ် ခေါင်းဆောင်အပြောင်းအလဲ ဖြစ်ပြီးစကပင် ဗြိတိသျှတို့နှင့် မပူးပေါင်းတော့ဘဲ ပြန်လည် ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်ခဲ့လေသည်။

၁၉၄၄ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ(၅)ရက်နေ့တွင် ဗြိတိသျှတော်လှန်ရေးသည် အမြင့်ဆုံးသော ဒီဂရီသို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ ထိုနေ့တွင် လေချီအဖွဲ့ဝင်များဖြစ်သော အီလီယားဟူ ဘိတ်ဇူရီနှင့် အီလီယားဟူ ဖာကင် အမည်ရှိ လူငယ်(၂)ဦးသည် အရှေ့အလယ်ပိုင်းဒေသဆိုင်ရာ ဗြိတိသျှအတွင်းဝန် လော့ဒ်မြိုင်းအား ကိုင်ရိုမြို့တော်ရှိ သူ၏ အိမ်တော်အပြင်ဘက်တွင် သတ်ဖြတ်လုပ်ကြံခဲ့သည်။

ဤလုပ်ကြံမှုကြီးကို တကမ္ဘာလုံးက ရှုတ်ချခဲ့ကြသည်။ ဗြိတိသျှလူမျိုးများနှင့် ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသားတို့က ဤအပြုအမူကို ပြင်းထန်စွာ ကန့်ကွက်ခဲ့ကြသည်။

ပါလက်စတိုင်းနှင့် အီဂျစ်နိုင်ငံတို့တွင် ရှိသော ဂျူးများ၊ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်များနှင့် မူဆလင်တို့သည် ဤလုပ်ကြံသတ်ဖြတ်မှုကို အပြစ်တင် ရှုတ်ချခဲ့ကြသည်။ ပါလက်စတိုင်းဒေသရှိ ဂျူးအဖွဲ့ကြီးဖြစ်သော ရီရှနှင့် အာဂွန်အဖွဲ့ကြီးသည် ဗြိတိသျှပုလိပ်များနှင့် ပေါင်း၍ လေချီအဖွဲ့နှင့် ပူးပေါင်းသူများကို ကူညီဖမ်းဆီးပေးခဲ့သည်။

အီဂျစ်နိုင်ငံတွင် ရှိသော ဂျူးလူမျိုး(၃)သိန်းကျော်တို့ကလည်း ဤလုပ်ကြံမှုကြောင့် မူလက မကောင်းခဲ့သော အခြေအနေသည် ပိုမိုဆိုးရွားလာမည်ကို စိုးရိမ်ကြသည်။

၁၉၃၀ ခုနှစ်မှ ၁၉၄၉ ခုနှစ်များအတွင်းတွင် ပါလက်စတိုင်းဒေသ၌ ဂျူးတို့နှင့် မူဆလင်ဘာသာဝင်တို့ မကြာခဏ တိုက်ပွဲများ သတ်ဖြတ်မှုများ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် အီဂျစ်နိုင်ငံအတွင်းတွင် ဂျူးလူမျိုးတို့အား မုန်းတီးမှုများ ပိုမိုကြီးမားလာရသည်။ ထို့ကြောင့် ဇီယွန်ဝါဒီတို့သည် အီဂျစ်နိုင်ငံအတွင်းရှိ ဂျူးတို့ထံမှ အကူအညီတောင်းခံလာသောအခါ မရဘဲ ခါးခါးသီးသီး ငြင်းခဲ့ကြလေသည်။

ဂျူးသူလျှို့ တစ်ဦးဖြစ်သူ ဂုဒ်ကလီဂါ အမည်ရှိ အမျိုးသမီးသည် ဂျူးကုန်သည်ကြီးတစ်ဦးကို သွားရောက် တွေ့ဆုံသောအခါ ကုန်သည်ကြီးက “ဂျူးတွေဟာ အေးအေးဆေးဆေး ငြိမ်းငြိမ်းချမ်းချမ်းနဲ့

မထင်မရှား နေထိုင်ကြဖို့ ကောင်းတယ်”ဟု ဆုံးမလွှတ်လိုက်သည်။ ဂျူးတို့၏ အကူအညီကို နောက်ထပ် တောင်းခံမည်ဆိုပါက “ခွေးများဖြင့် ရှူးတိုက် ကိုက်ခိုင်းဦးမည်”ဟုပင် ပြောလိုက်လေသည်။

လော့ဒ်မိုင်းကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ခဲ့သော လေချီအဖွဲ့ဝင် လူငယ်(၂)ဦးကို ခုံရုံးတင်သောအခါ သူတို့နှစ်ဦး၏ အမှုအရာများသည် သူတို့အား ပြင်းထန်စွာ ဆန့်ကျင်ခဲ့ကြသူများ၏ အသည်းနှလုံးကို လှုပ်ကိုင်နိုင်ခဲ့သည်။ နိုင်ငံခြားသတင်းထောက်များသည် ထိုလူငယ်(၂)ယောက်၏ တိကျပြတ်သားသော စိတ်ဓာတ်နှင့် ရဲစွမ်းသတ္တိတို့ကို အံ့ဩချီးမွမ်း၍ ကမ္ဘာသို့ သတင်းပို့ခဲ့သည်။

ထိုလူငယ်(၂)ဦးသည် တရားခွင်၌ စစ်ဆေးမေးမြန်ခံနေရစဉ် မကြာခဏ ဆိုသလို နိုင်ငံရေးမိန့်ခွန်းများ ပြောကြားကြလေသည်။ သူတို့က သူတို့၏ အပြုအမူသည် တာဝန်အရ လုပ်ဆောင်ချက်ဖြစ်ကြောင်း သူတို့၏ နိုင်ငံလွတ်လပ်ရေးရရန် တစ်ခုတည်းသော နည်းလမ်းဖြစ်သည့် အကြမ်းဖက်မှုကို သုံးရမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောကြားခဲ့သည်။

လေချီအဖွဲ့ဝင်(၂)ဦးက ဗြိတိသျှအစိုးရသည် ဂျူးထောင်ပေါင်းများစွာတို့အား နာဇီအကျဉ်းစခန်းများတွင် ခွေးသေဝက်သေ သေကြရန် စွန့်ပစ်ထားသည်ဟု စွပ်စွဲပြောဆိုသည်။ ဂျူးတို့အား ပါလက်စတိုင်းဒေသသို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခွင့် ပိတ်ပင်ခြင်းသည် နာဇီအကျဉ်းစခန်းများထဲသို့ ပို့ပေးခြင်းပင် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုလေသည်။

လေချီအဖွဲ့ဝင်(၂)ဦးကို အာရပ်မျိုးချစ်များကပင် သနားခဲ့ကြလေသည်။ ထို့ကြောင့် “လော့ဒ်မိုင်းကို သတ်သူများ လွှတ်ပေး”ဟူသော ပိုစတာများကို ဆွဲကိုင်၍ ကိုင်ရိုလမ်းမများကို လှည့်လည်ဆန္ဒပြ တောင်းဆိုကြသည်။ ထိုစဉ်က ကိုင်ရိုမှ ဗြိတိသျှလုံခြုံရေးတာဝန်ခံသည် ထိုလူငယ်နှစ်ဦးနှင့် ပတ်သက်၍ အောက်ပါအတိုင်း ပြောကြားခဲ့သည်။

“ဖမ်းမိခဲ့တဲ့ လူတွေထဲမှာ ဒီ(၂)ယောက်လောက် ထူးခြားတာ ကျုပ်မတွေ့ဖူးဘူး။ သူတို့ဟာ ရဲရင့်တယ်၊ မာန်ရှိတယ်၊ ကြမ်းတမ်းတယ်။ ပြီးတော့ ခံစားချက် လုံးဝမရှိတဲ့ တယူသန်သမားကလေးတွေပါပဲ...”

မည်သို့ပင်ဆိုစေ လူသတ်သမား (၂)ဦးကို မသေမချင်း ကြိုးပေးသတ်ရန် ဗြိတိသျှတို့က စီရင်ချက်ချခဲ့သည်။ ထိုစီရင်ချက်အတိုင်း ၁၉၄၅ ခုနှစ် မတ်လ(၂၂)ရက်နေ့တွင် ကြိုးပေးလိုက်လေသည်။ ကြိုးပေးခံရသူ နှစ်ဦးသည် သူတို့၏ ရဲစွမ်းသတ္တိကို နောက်ဆုံးအချိန်အထိ ပြသသွားကြသည်။

လူငယ်(၂)ဦးသည် ကြိုးစင်ပေါ်တွင် ဟီးဘရူးဘာသာဖြင့် “မျှော်လင့်ချက်”ဟု အဓိပ္ပါယ်ရှိသော Hatikva “ဟာတိကဗာ” အမည်ရှိသီချင်းကို သီဆိုကြလေသည်။ ထိုသီချင်းသည် ယခုအခါတွင် အစွဲရေးနိုင်ငံ၏ နိုင်ငံတော်သီချင်း ဖြစ်လာသည်။ သူတို့၏လည်ပင်းတွင်ကြိုးကွင်းများစွပ်လိုက်ပြီးနောက် မျက်နှာဖုံးများ စွပ်ပေးခြင်းကို လက်မခံကြချေ။ သူတို့သည် မျက်နှာဖုံးမစွပ်ဘဲ သေခြင်းတရားကို ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ရင်ဆိုင်လိုက်ကြသည်။

ထိုလူငယ်(၂)ဦးကို ကြိုးပေးလိုက်ခြင်းသည် အီဂျစ်တွင်ရှိသော ဂျူးလူမျိုးများ၏ စိတ်နှလုံးကို လှုပ်ရှားထိခိုက်စေသည်။ အချို့သော ဂျူးများအတွက်မူ ပါလက်စတိုင်းဒေသနှင့် ဇီယွန်ဝါဒအပေါ် ထားရှိသော သူတို့၏ သဘောထားကို ပြောင်းလဲစေခဲ့လေသည်။

ဤသို့ သဘောထား ပြောင်းလဲလာခဲ့ကြသည့် ဂျူးများထဲတွင် အသက်(၂၀)သာ ရှိသေးသော အလက်ဇန္ဒြီးယားမြို့သား အလီယားဟူ ကိုဟင်လည်း ပါဝင်သည်။

အလီကိုဟင်ကို ၁၉၂၄ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာ(၁၆)ရက်နေ့တွင် အလက်ဇန္ဒြီးယားမြို့၏ ဂျူးရပ်ကွက်တွင် မွေးဖွားခဲ့သည်။ သူ၏ ဖခင်သည် ရှော့ကိုဟင် ဖြစ်ပြီး မိခင်သည် ဆိုဖီ ကိုဟင် ဖြစ်သည်။ ကိုဟင်၏ မိဘများသည် ဆီးရီးယားနိုင်ငံ အလက်ပိုမြို့မှ အီဂျစ်နိုင်ငံသို့ ပြောင်းရွှေ့လာသူများ ဖြစ်သည်။

ဖခင်ဖြစ်သူ ရှော့ကိုဟင်သည် ပဲရစ်မြို့မှ တင်သွင်းသော ပိုးသားလည်စည်းများကို လူကုထံများထံ ရောင်းချခြင်းဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းရသည်။ အလီကိုဟင်တို့ မိသားစုသည် စားနိုင်သောက်နိုင် ရှိကြပါသည်။ သို့သော် ကလေး(၈)ယောက်၏ စားဝတ်နေရေးသည် အဓိကဖြစ်သဖြင့် ဖောဖောသီသီ မသုံးစွဲနိုင်ကြပါ။

ကိုဟင်သည် သူ၏ ညီအစ်ကို မောင်နှမများကဲ့သို့ပင် ဘာသာတရားကိုင်းရှိုင်းသော ဂျူးတစ်ယောက်အဖြစ် ကြီးပြင်းလာခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ကိုဟင်သည် သူ၏ ညီအစ်ကို မောင်နှမများကဲ့သို့ မဟုတ်ဘဲ ဘာသာရေးစည်းကမ်းများကို တိကျစွာ လိုက်နာခဲ့သည်။

သူ၏ ညီအစ်ကိုများသည် ဆုတောင်းဝတ်ပြုခြင်းကို ရှောင်ရှားနေစဉ်လည်းကောင်း၊ စနေနေ့ ဥပုသ်စောင့်ရမည့်အချိန်တွင် မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများနှင့် အချိန်ဖြုန်းနေစဉ်လည်းကောင်း ကိုဟင်တစ်ယောက် ဂျူးဘုရားရှိခိုးကျောင်းထဲတွင် ရှိနေပါသည်။ ဘာသာရေးဆိုင်ရာ နေထူးနေ့မြတ်များနှင့် ပွဲတော်များတွင် ကိုဟင်သည် လူကြီးများနှင့် အတူတကွ လိုက်ပါ၍ ဆုတောင်းဝတ်ပြုခြင်း ပြုလုပ်ခဲ့သည်။

ကိုဟင်သည် ကျောင်းတွင် အထူးချွန်ဆုံးဖြစ်ပြီး ကျောင်းသားတိုင်း တန်ဖိုးထား လိုချင်ကြသည့် ပြင်သစ်နိုင်ငံ လိုင်စီတက္ကသိုလ်၏ ပညာသင်ဆုကို ရရှိခဲ့သည်။

ကိုဟင်သည် ဉာဏ်ပညာထက်မြက်သော ကျောင်းသားတစ်ဦးဖြစ်၍ အထူးသဖြင့် သင်္ချာနှင့် နိုင်ငံခြားဘာသာစကားများတွင် ထူးချွန်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် သူသည် ငယ်ရွယ်စဉ်ကပင် ဟီးဘရူးဘာသာနှင့် ပြင်သစ်ဘာသာစကားတို့ကို သွက်လက်စွာ ပြောဆိုနိုင်ခဲ့သည်။

ထို့ပြင် ကိုဟင်သည် တဲလ်မုဒ် ခေါ်သော ရှေးဂျူးဘာသာရေး စာပေများကို လေ့လာခဲ့သည်။ ခက်ခဲသော စာပိုဒ်ကြီးများကို သူသည် အလွတ်ကျက်ဖြင့် အာဂုံဆောင်နိုင်ခဲ့သည်။ ကိုဟင်၌ အလွတ်အံ့ဩဖွယ်ရာဖြစ်သော မှတ်ဉာဏ်ကောင်း ရှိနေသည်။ သူသည် သူ၏ မှတ်ဉာဏ်ကောင်းခြင်းကိုလည်း ကိုယ်တိုင်စမ်းသပ်နေရမှ ပျော်တတ်သူ ဖြစ်သည်။

သူသည် သူတို့ အိမ်ခန်းကလေး၏ ဆင်ဝင်မှ ထွက်၍ လမ်းများတွင် ဖြတ်မောင်းသော ကားများ၏ နံပါတ်များကို ရေးမှတ်ထားသည်။ နောက်မကြာမီ သူသည် ထိုကားနံပါတ်စာရင်းကို မိဘတစ်ဦးဦးကိုဖြစ်စေ၊ ညီအစ်ကို မောင်နှမများကိုဖြစ်စေ ပေးပြီးမှ လုံးဝမမှားဘဲ အလွတ်ရုတ်ပြန်လေသည်။

“ကိုဟင်ဟာ ဘာသာတိုင်းမှာ ပထမချည်း ရပါတယ်”ဟု သူ၏ ကျောင်းနေဘက် သူငယ်ချင်းတစ်ဦးက ဆိုသည်။ ကိုဟင်သည် သူ့ထက် အမှတ်သာခဲ့သူများကို မနာလိုလည်း မဖြစ်တတ်။ မိမိ မရသဖြင့်လည်း ဝမ်းနည်းခြင်း မဖြစ်တတ်ကြောင်း သိရလေသည်။

သူသည် အားကစားထူးချွန်သူ တစ်ဦးဖြစ်ပြီး နေ့စဉ်နေ့တိုင်း မြေထဲပင်လယ်ထဲတွင် ရေကူးခဲ့လေသည်။ ရေကူးပြီးလျှင် ကမ်းခြေတွင် အဝေးပြေးလေ့ရှိ၏။ သူသည် သူများထက် ဝေးဝေးပြေးနိုင်သူ ဖြစ်သည်။ စာသင်ခန်းထဲတွင် ကိုဟင်သည် ကျောင်းသားသူငယ်ချင်းများကို အမြဲကူညီခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ သူ၏ မှတ်စုစာအုပ်များကို သူများအား အလှည့်ကျ ပေးငှားပြီး ဖတ်စေသည်။ တစ်ခါတရံ သူ၏ စာမေးပွဲတွင် ဖြေဆိုချက်များကို ဖတ်စေသည်။

ကိုဟင် အသက်(၁၃)နှစ် ပြည့်သောနေ့၌ မိဘနှစ်ပါးက သူ့အား ကိုဒတ် ဘောက်စ် ကင်မရာတစ်လုံး ဝယ်ပေးသည်။ ထိုနေ့မှစ၍ ကိုဟင်သည် ဓာတ်ပုံပညာကို တန်းတန်းစွဲ လိုက်စားလေတော့သည်။ သူသည် မြို့ထဲလျှောက်သွားပြီး ဓာတ်ပုံများ ရိုက်သည်။ ထိုဓာတ်ပုံများကို စာအုပ်အလွတ်တစ်ခုထဲတွင် တယုတယ သိမ်းထားတတ်လေသည်။

ကိုဟင်သည် ဓာတ်ပုံပညာနှင့် ပတ်သက်သော စာအုပ်များကို လေ့လာဖတ်ရှုခဲ့ပြီး မကြာမီမှာပင် ဓာတ်ပုံကူးခြင်း၊ ဖလင်ဆေးခြင်းတွင် အထူးကျွမ်းကျင်လာလေသည်။ သူသည် အားလပ်သည့်အခါတိုင်း ဓာတ်ပုံအမှောင်ခန်းထဲတွင် အချိန်ဖြုန်းလေ့ရှိသည်။

ကိုဟင်သည် စာပေအနုပညာကို ဝါသနာပါသူဖြစ်ပြီး ဂျူးဘာသာရေးကိုလည်း စိတ်ဝင်စားသဖြင့် သူ့အား ကိုင်ရိုရှိ မိုင်မိုနိုက်ဒ် ကျောင်းသို့ ပို့လိုက်သည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် အလက်ဇန္ဒြီးယား ဂျူးဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ထောင်ထားသည့် မီဒရပ်ချ် ရမ်ဘမ် ကျောင်းတွင် ရှေးဂျူးဘာသာရေးစာပေများ သင်ကြားစေသည်။ ကိုဟင်သည် ထိုကျောင်းတွင် အလွန်ထူးချွန်သော ကျောင်းသားတစ်ဦး ဖြစ်လာသည်။

ထို့ပြင် ကိုဟင်သည် ဂျူးဘာသာဝင် အီဂျစ်များနှင့် ဂျူးမဟုတ်သော အီဂျစ်တို့၏ ဘဝကို အလွန်စိတ်ဝင်စားခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ သူသည် ကင်မရာကို လွယ်ပြီး

မူဆလင်ရပ်ကွက်များတွင် လျှောက်သွားနေကာ လူများနှင့် စကားစမြည် ပြောခြင်း၊
ဓာတ်ပုံရိုက်ခြင်း ပြုလုပ်လေ့ရှိသည်။ သူ့အဖို့ မည်သူနှင့်မဆို ခင်မင်ရင်းနှီးပြီး မိတ်ဆွေဖြစ်ရန်
မခက်ခဲလှချေ။

မည်သို့ပင်ဆိုစေ ကိုဟင်သည် အပေါင်းအသင်း သိပ်မထားဘဲ တစ်ကိုယ်တည်း နေတတ်သည်။
သူသည် ကျောင်းတွင် ခင်မင်ရင်းနှီးသော သူငယ်ချင်း အနည်းငယ်သာ ထားပြီး မိမိဘာသာ နေတတ်သူ
ဖြစ်သည်။ အိမ်၌မူ မိဘ ညီအစ်ကို မောင်နှမများနှင့် ပျော်ပျော်ပါးပါး နေတတ်သူ ဖြစ်သည်။

ဤသို့ အပေါင်းအသင်းနည်းရခြင်းမှာ သူ့မိသားစု၏ ငွေရေးကြေးရေး
သိပ်မချောင်လည်ခြင်းကြောင့်လည်း တစ်ကြောင်းပါသည်။ သူ့မိဘများသည် ကိုဟင်အား မုန့်ဖိုးပင်
မှန်အောင် မပေးနိုင်ကြပါ။ ထို့ကြောင့် ကိုဟင်သည် ကျောင်းပိတ်ရက်များတွင် ရရာ အလုပ်ကလေးများ
လုပ်၍ မိသားစုဝင်ငွေ တိုးမြှင့်ပေးတတ်သည်။ သူ့အလုပ်အားခ ရသော ငွေစများကို မိဘနှစ်ပါးအား
တစ်ပြားမကျန် ပြန်ပေးလေ့ရှိသည်။

ကိုဟင် အသက်(၁၃)နှစ် ပြည့်ပြီးနောက် သူ၏ ဝါသနာနှင့် စိတ်ဝင်စားမှုများသည် ဘာသာရေးဆိုင်ရာ
ဘာသာရပ်များမှ သင်္ချာနှင့် ရူပဗေဒ ဘာသာရပ်များဆီသို့ ပြောင်းရွှေ့သွားလေတော့သည်။ ထို့ကြောင့်ပင်
ကိုဟင်သည် ဂျူးဘုန်းကြီးဖြစ်ရန်ဟူသော ရည်မှန်းချက်များကို စွန့်လွှတ်၍
သိပ္ပံပညာကို လေ့လာလိုက်စားရန် သန္နိဋ္ဌာန်ချခဲ့သည်။ ကိုဟင်၏ ဆုံးဖြတ်ချက်နှင့် ပတ်သက်၍ သူ့အား
သင်ကြားပေးနေသော ဂျူးဘုန်းကြီးက အောက်ပါအတိုင်း ဝမ်းနည်းစကား ဆိုခဲ့လေသည်။

“ကိုဟင်ဟာ ဉာဏ်ပညာ ထက်မြက်လှတဲ့ ပါရမီရှင် တစ်ဦးပါပဲ... သူဟာ တစ်ချိန်မှာ အတော်ဆုံး
ဂျူးဘာသာရေး စာပေပညာရှင် တစ်ယောက် ဖြစ်လာနိုင်ပါတယ်”

၁၉၄၀ ခုနှစ်တွင် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်မီးကြီး အီဂျစ်သို့ ကူးစက်လာသောအခါ ကိုဟင်အတွက် ဝါသနာတစ်ရပ်
ပေါ်ပေါက်လာလေသည်။ ယင်းဝါသနာမှာ စစ်လက်နက်များကို လေ့လာခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ သူသည်
အမျိုးမျိုးသော စစ်လေယာဉ်များကို စိတ်ဝင်စားပြီး ထိုလေယာဉ်ပုံစံများကို ဖြတ်ညှပ်၍
စာအုပ်လွတ်တစ်ခုတွင် ကပ်ကာ သိမ်းထားတတ်သည်။

စစ်လက်နက်ရိက္ခာများ ထောက်ပံ့နေသော ဗြိတိသျှ နောက်တန်းများကို ဂျာမန်လေယာဉ်များက ဗုံးကြဲရန်
ပျံသန်းလာပြီဆိုပါက ကိုဟင်ကို ဗုံးခိုကျင်းထဲ ဝင်ရန် မည်သူကမျှ ပြောမရပါ။ သူသည်
မတ်တတ်ကြီးရပ်ပြီး ပျံသန်းလာသော လေယာဉ်ပျံအမျိုးအစားများကို
ခွဲခြားရွေးချယ်နေလေတော့သည်။ လေယာဉ်များ ကောင်းကင်ယံတွင် တိုက်ပွဲဆင်နွှဲကြလျှင် ကိုဟင်သည်
ဓာတ်ပုံရိုက်ယူရန် ကြိုးပမ်းလေသည်။ သို့သော် မအောင်မြင်သဖြင့် သူစိတ်မကောင်း ဖြစ်ရလေသည်။
ကိုဟင်၏ ကိုဒတ် ကင်မရာလေးသည် ဤမျှလောက် မစွမ်းပါချေ။

ကိုဟင် ကျောင်းသားဘဝတွင် လေကြောင်းစစ်ပွဲများ ဖြစ်နေစဉ် ကိုဟင်၏ အကြောင်းကို
သူ၏ ကျောင်းသား သူငယ်ချင်းတစ်ဦးက အောက်ပါအတိုင်း ပြန်လည်ပြောကြားခဲ့သည်။

“ကိုဟင်ဟာ အမြဲတည်ငြိမ် အေးဆေးတဲ့အမူအရာ ရှိပါတယ်။ သိပ်ကြောက်နေတဲ့ ကျောင်းသားအငယ်တွေကို သူလိုက်ပြီး အားပေးနှစ်သိမ့်တယ်။ ကျောင်းသားတွေကို ဗုံးခိုကျင်းထဲ လိုက်ပို့ပေးတယ်။ ပြီးတော့ သူပြန်ထွက်သွားပြီး အန္တရာယ်တွေကြားမှာ လေကြောင်းတိုက်ပွဲတွေကို သေသေချာချာ ရပ်ကြည့်နေတတ်တယ်။ ကိုဟင်ဟာ သူ့အပေါ် ကျလာမယ့် အန္တရာယ်ကို လုံးဝကြောက်တဲ့ပုံ မပေါ်ဘူး။ ကျွန်တော်တို့အဖို့ သူဟာ တော်တော် ထူးဆန်းတဲ့ လူပါပဲ”

အမှန်စင်စစ် စစ်ကြီးသည် ကိုဟင်၏ စိတ်အာရုံ၌ လေ့လာစရာကောင်းသော ထူးထွေဆန်းပြားသည့် ဘာသာရပ်များကို ပေးခဲ့လေသည်။

၁၉၄၂ ခုနှစ် နွေဦးရာသီနှင့် နွေရာသီကာလ

ရွှမ်မဲလ်၏ ဒီပီဇံ တပ်မကြီးသည် ကိုင်ရိုသို့ ရှေးရှုချီတက်လာသည်။ မဟာမိတ်တပ်များ နောက်ဆုတ်ပေးရလေသည်။ ထိုစဉ် အီဂျစ်နိုင်ငံအတွင်းတွင် နာဇီလိုလားသော စိတ်ဓာတ်များ တဖွားဖွား ပေါ်ပေါက်လေသည်။ ဗြိတိသျှတို့၏ အုပ်ချုပ်ရေးကို တော်လှန်လိုသော စိတ်ဓာတ်နှင့် ရောယှက်မိသောအခါ အကြမ်းဖက်မှုများနှင့် နိုင်ငံရေး မငြိမ်သက်မှုများ ပေါ်ပေါက်လာလေသည်။

ကိုဟင်သည် ဘာသာတရားကိုင်းရှိုင်းသော ဂျူးတစ်ဦး ဖြစ်သော်လည်း မိမိသည် အီဂျစ်လူမျိုးစစ်စစ် တစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း ခံယူထားသည်။ ထို့ကြောင့် ဗြိတိသျှတို့ကို ဆန့်ကျင်သော အီဂျစ်အမျိုးသားလှုပ်ရှားမှုကို ထောက်ခံခဲ့လေသည်။ သူတို့ကိုယ်တိုင်သူတို့ သခင်ဟု ထင်နေကြသော နိုင်ငံခြားသားများအား ဆန့်ကျင်ဆန္ဒပြပွဲများတွင် ကိုဟင်တစ်ယောက် ပါဝင်ခဲ့သဖြင့် မိဘများက ကိုဟင်ကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် သတိပေးခဲ့ကြရသည်။

ကိုဟင်၏ မိဘများသည် အီဂျစ်လူမျိုး ဂျူးဘာသာဝင် ရှေးလူကြီးများကဲ့သို့ပင် ထင်ပေါ်ကျော်ကြားခြင်းကို မလိုလားကြချေ။ အတိုးချုံးပြောရလျှင် သူတို့သည် အိမ်နီးချင်း ပါလက်စတိုင်းဒေသတွင် ဆင်နွှဲနေသော လွတ်လပ်ရေးကြိုးပမ်းချက်၌ မပါဝင်လိုကြဟု အဓိပ္ပါယ်ထွက်နေပေသည်။

ကိုဟင်သည် ဤလွတ်လပ်ရေး ကြိုးပမ်းချက်ကို သိရှိသဘောပေါက်ပါသည်။ သို့သော် သူနှင့် ဘာမှ မပတ်သက်ဟု ထင်မိလေသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် အီဂျစ်လူမျိုး တစ်ဦးဖြစ်ပြီး အလက်ဇန္ဒြီးယားသည် သူ၏ ဇာတိဌာန မွေးရပ်မြေ ဖြစ်သည်။ ပါလက်စတိုင်းဒေသတွင် ဘာဖြစ်နေနေ သူနှင့် ဘာမှ မဆိုင်ပါ။

အရှေ့အလယ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ဗြိတိသျှအတွင်းဝန် လော့ဒ်မိုင်းကို သတ်ဖြတ်ခဲ့သူ နှစ်ဦးအား ခုံရုံးတင်၍ ကြိုးပေးသတ်လိုက်ခြင်းသည် အထက်ပါအခြေအနေများကို လုံးဝပြောင်းလဲလိုက်လေသည်။

ကိုဟင်သည် အသတ်ခံရသူ လူငယ်(၂)ဦးအကြားတွင် သံယောဇဉ်ကြိုးတစ်ချောင်း ရှိနေသည်ဟု ထင်မှတ်ခဲ့သည်။ သူတို့နှစ်ဦးသည် သူနှင့် အသက်အရွယ်ချင်းလည်း တူသည်။ သူတို့(၃)ဦးစလုံးသည် ဂျူးတမန်တော် တစ်ဦးဖြစ်သူ အီလီယားဂျာ၏ အမည်ကို ယူထားကြသည်။

သေခြင်းတရားကို ရင်ဆိုင်စဉ် လူငယ်(၂)ဦး ပြသွားသော ရဲစွမ်းသတ္တိသည် ကိုဟင်အား မျက်စိဖွင့်ပေးခဲ့ပြီး သူတို့၏ မွန်မြတ်သော ရည်ရွယ်ချက်ကို သိရှိလာစေသည်။ ထို့ပြင် ပါလက်စတိုင်းဒေသ ဂျူးနိုင်ငံ တည်ထောင်ရေးဟူသော ဇီယွန်ဝါဒအား ကိုဟင်တစ်ယောက် စိတ်ရောကိုယ်ပါ ထောက်ခံမှု ပြသရန် အလျင်အမြန် ပြုလုပ်ခဲ့လေသည်။

ကိုဟင်သည် မိမိ၏ ထောက်ခံမှုကို ပြသရန် သိပ်ကြာကြာ မစောင့်ရပါချေ။

မော့ဆက် အလီယားဘတ်အဖွဲ့ကြီး၏ အဖွဲ့ငယ်တစ်ခုသည် အီဂျစ်နိုင်ငံတွင် နှစ်ပေါင်းများစွာကပင် လှုပ်ရှားနေခဲ့ပါသည်။ ထိုအဖွဲ့ကြီးကို ပါလက်စတိုင်းဒေသတွင် ဖွဲ့စည်းခဲ့ပြီး အဓိကလုပ်ငန်းမှာ ကမ္ဘာ့ရပ်ရပ်မှ ဂျူးများကို ဗြိတိသျှအာဏာပိုင်များ မသိစေဘဲ ခိုးသွင်းကြခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

အီဂျစ်တွင် ရှိသော မော့ဆက်အလီယားဘတ် အဖွဲ့ငယ်ကို ရှည်ကလီပါ ဆိုသူ အမျိုးသမီးတစ်ဦးက စတင်စည်းရုံးဖွဲ့စည်းခဲ့ပြီး ထိုအဖွဲ့သည် သင်္ဘောများ ထရပ်ကားများနှင့် ကုလားအုပ်များကို အဆင်သင့်သလို သုံးပြီး ဂျူးများကို ခိုးသွင်းကြလေသည်။ ကိုဟင်သည် ထိုအဖွဲ့အတွက် အလုပ်လုပ်ခဲ့ပြီး မကြာခဏဆိုသလို သတင်းပေးပို့သူအဖြစ် ဆောက်ရွက်ရလေသည်။ ကိုဟင် ဤသို့ လုပ်ဆောင်ခြင်းသည် ဟာချာရုတ် ဟုခေါ်သော အီဂျစ်အမျိုးသား ဂျူးလူငယ်အဖွဲ့ကြီး၏ အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးအဖြစ် လှုပ်ရှားခဲ့သော ကဏ္ဍတစ်ရပ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

၁၉၄၄ ခုနှစ်တွင် ဟာဂါနာ ဂျူးတပ်မတော်၏ ထောက်လှမ်းရေးဌာန အကြီးအကဲများသည် အီဂျစ်တွင်ရှိသော သူတို့၏ ဌာနခွဲကို တိုးချဲ့ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြသည်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးတော့မည့် အရိပ်အရောင်ကို တွေ့လာသောအခါ သီးခြားနိုင်ငံတစ်ခု ထူထောင်ရန် အချိန်ပြည့် ကြိုးပမ်းခဲ့သော လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲကို ပြန်စရန် မျှော်လင့်ကြလေတော့သည်။

အီဂျစ်နိုင်ငံအတွင်းတွင် ဂျူးမုန်းတီးရေးဝါဒများ တိုးပွားလာခြင်းကြောင့် ဂျူးတို့ကို ထိုနိုင်ငံပြင်ပသို့ ခိုးထုတ်ခြင်း အရှိန်ကို တိုးမြှင့်လုပ်ဆောင်ရန် လိုအပ်လာလေသည်။ ဂျူးတို့သည် မဟာမိတ်တပ်များ အီဂျစ်နိုင်ငံတွင် စုဆောင်းထားခဲ့သော လက်နက်အမြောက်အမြားထဲမှ အချို့ကိုလည်း လိုချင်ကြသည်။

ယေဘုယျအားဖြင့် ဂျူးတို့ ပိုမိုလိုလားသော အရာမှာ ထောက်လှမ်းရေးသတင်းများ ဖြစ်သည်။ ကိုင်ရီသည် အရှေ့အလယ်ပိုင်းဒေသတွင် ဗြိတိသျှဌာနချုပ်ဖြစ်သဖြင့် ထိုဒေသနှင့်ပတ်သက်သော ဗြိတိသျှတို့၏ ဝါဒနှင့် စီမံကိန်းများကို ထောက်လှမ်းရန် အကောင်းဆုံးနေရာ ဖြစ်နေသည်။

ထောက်လှမ်းရာ၌ အာရပ်ခေါင်းဆောင်များ၏ သဘောထားကိုလည်း ထောက်လှမ်းစုံစမ်းလေ့လာရပေမည်။ ပါလက်စတိုင်းဒေသတွင် ဂျူးနိုင်ငံ တည်ထောင်ခြင်းကို သူတို့ မည်သို့ မြင်သနည်း။ ဂျူးနိုင်ငံတည်ထောင်ပြီးပါက သူတို့ ဘာများ လုပ်ကြပါမည်နည်းဟူသော အာရပ်တို့၏ သဘောထားများကို ထောက်လှမ်းရပါမည်။

အီဂျစ်နိုင်ငံအတွင်းတွင် တိုးချဲ့လှုပ်ရှားမည့် သူလျှို့လုပ်ငန်းအား ဦးစီးလုပ်ကိုင်ရန် ဂျူးတို့သည် ထိပ်တန်းသူလျှို့တစ်ဦးဖြစ်သော လီဗီ အဗရာဟာမီကို ရွေးချယ်ခဲ့သည်။ လီဗီ အဗရာဟာမီသည် ပါလက်စတိုင်းတွင် မွေးဖွားသူ ဂျူးတစ်ဦးဖြစ်ပြီး သူ့အား ၁၉၄၄ ခုနှစ် နွေဦးရာသီတွင် အီဂျစ်နိုင်ငံသို့ ဗြိတိသျှအရာရှိ တစ်ဦးအဖြစ် ပို့ထားလိုက်လေသည်။

အဗရာဟာမီ အီဂျစ်သို့ ရောက်ရောက်ချင်း သွားရောက်တွေ့ဆုံသူမှာ ယိုလန်ဒီဂါဘေး အမည်ရှိ အီဂျစ်အမျိုးသမီး တစ်ဦးဖြစ်ပြီး သူမသည် အထက်တန်းလွှာ လူကုထံလောကတွင် ဝင်ဆုံသူ ဖြစ်လေသည်။ ယိုလန်ဒီသည် ချမ်းသာသော အလက်ဇန္ဒြီးယား ဂျူးမိသားစုမှ ဆင်းသက်လာသည်။ သူမသည် ပဲရစ်မြို့တော်တွင် နေထိုင်ခဲ့ဖူးသဖြင့် အနောက်တိုင်းယဉ်ကျေးမှုကို မုန်းတီးလေသည်။

သူမသည် ပါလက်စတိုင်းဒေသကို ဂျူးတို့ပိုင်ဆိုင်ရမည်ဟူသော ဇီယွန်ဝါဒီတစ်ဦး မဟုတ်ပါ။ သို့သော် သူမသည် သူလျှို့လုပ်ငန်း လုပ်ခြင်းကို အလွန်စိတ်ဝင်စားသူ ဖြစ်သည်။ အဗရာဟာမီအတွက် သူမသည် အရေးကြီးဆုံး ဖြစ်လာရသည့် အချက်မှာ သူမသည် အီဂျစ်စစ်ဘက်ခေါင်းဆောင်များ၊ ထိပ်တန်းနိုင်ငံရေးသမားများနှင့် အဆက်အသွယ်ရှိခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

မကြာမီတွင် ယိုလန်ဒီနှင့် အဗရာဟာမီတို့သည် အလက်ဇန္ဒြီးယား မြို့စွန်တွင် အိမ်ကောင်းကောင်းလေး တစ်လုံး ငှားလိုက်ပြီး မဟာမိတ် စစ်သားများအတွက် နာလန်ထ အပန်းဖြေစခန်းအဖြစ် ဟန်ပြဖွင့်ထားလိုက်သည်။ အမှန်စင်စစ် ဤနေရာသည် ဂျူးများ ခိုးထုတ်ရေးလုပ်ငန်းအတွက် ဌာနချုပ်ဖြစ်လေသည်။

လော့ဒ်ဗိုင်းကို သတ်ဖြတ်ခဲ့သူ (၂)ဦးကို အင်္ဂလိပ်တို့က ကြိုးပေးကွက်မျက်ပြီးနောက် ကိုဟင်သည် အဗရာဟာမီနှင့် ယိုလန်ဒီတို့၏ မြေအောက်အဖွဲ့ကို ရည်မှန်းချက်အသစ်တစ်ခုဖြင့် ဝင်ရောက်လာသည်။ သူ၏ ရည်မှန်းချက်သည်ကား သတင်းပို့သူ တာဝန်ထက် ပို၍ အရေးပါသော၊ ပို၍ အန္တရာယ်ပြင်းသော လုပ်ငန်းများကို တာဝန်ခံ လုပ်ကိုင်ရန် ဖြစ်လေသည်။

ဂျူးများ ပါလက်စတိုင်းဒေသသို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခြင်းကို ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်ပေးရန် ဂရွန်းဘတ် ခရီးသွားကုမ္ပဏီကို တည်ထောင်ခဲ့သည်။ ထိုကုမ္ပဏီ၏ တစ်ခုတည်းသော ရည်ရွယ်ချက်မှာ ဂျူးများအတွက် ဗီဇာများ၊ တိုင်းပြည်မှ ထွက်ခွင့်လက်မှတ်များ၊ ပုလိပ်ဌာနမှ ပေးသောပါမစ်များ၊ အမြတ်ခွန်ကင်းလွတ်မှု ပုံစံများ ရယူပေးခြင်း ဖြစ်သည်။ တရားဝင်အားဖြင့် ဂျူးတို့မှာ ဤအခွင့်အရေးများ မရရှိနိုင်ပါ။

ကိုဟင်သည် အီဂျစ်အစိုးရအရာရှိများက ရှောရှောရှူရှူ လုပ်ပေးရန် ၎င်းတို့၏ လက်ထဲသို့ အမဲဆီလေး ထိုးပေးရသည့်တာဝန်ကို ယူရသည်။ ကိုဟင်သည် ထိုအချိန်က အီတလီ၊ ဂျာမနီ၊ ပြင်သစ်နှင့် အာရပ်ဘာသာစကားများကို သွက်လက်စွာ ပြောတတ်နေပြီဖြစ်သဖြင့် ပိုအဆင်ပြေလာရသည်။ သူသည် သက်ဆိုင်ရာ နိုင်ငံခြားသံရုံးအမှုထမ်းများနှင့် အီဂျစ်အာဏာပိုင်များကို ငွေကြေးပေး၍ ဆောင်ရွက်ခဲ့လေသည်။

ဖော်ပြပါ နိုင်ငံခြားသံရုံးအမှုထမ်းများနှင့် အီဂျစ်အရာရှိများသည် လက်ထဲ ပိုက်ဆံရောက်လာသည်နှင့် ဂျူးတို့ လိုအပ်သော စာရွက်စာတမ်းများကို လိုလိုလားလား ပေးကြသည်။ ဂျူးများ ခိုးထုတ်ရေးလုပ်ငန်းများကိုလည်း မမြင်ချင်ယောင်ဆောင်နေကြသည်။

အီဂျစ်အတော်များများသည် ကိုဟင်နှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးလာကြသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ကိုဟင်သည် ကိုင်ရီနှင့် အလက်ဇန္ဒြီးယားမြို့များရှိ ညကလပ်များတွင် အီဂျစ်မိတ်ဆွေများအား ဖော်ဖော်ရွေရွေ ဖောဖောသီသီ ပေါင်းသင်းခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ အီဂျစ်မိတ်ဆွေများက ကိုဟင်သည် ဂျူးတစ်ယောက်ဖြစ်သော်လည်း အီဂျစ်အမျိုးသားကောင်း တစ်ဦးဖြစ်သည်ဟု မြင်ကြသည်။

“ဂိုရှင်စစ်ဆင်ရေး”ဟု စာကားဝှက်ဖြင့် ခေါ်သော ဂျူးများခိုးထုတ်ရေး လုပ်ငန်းတွင် ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် ကိုဟင်သည် ထောင်ပေါင်းများစွာသော ဂျူးများအား ပါလက်စတိုင်းဒေသသို့ ကူညီပို့ဆောင်ပေးခဲ့သည်။ ၁၉၄၅ ခုနှစ်မှ ၁၉၄၈ ခုနှစ်အတွင်းတွင် ကိုဟင်သည် အထက်ပါတာဝန်ကို အပတ်တကုတ် ထမ်းဆောင်ခဲ့လေသည်။

သို့သော် တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ကိုဟင်သည် အီဂျစ်လူမျိုး ဂျူးဘာသာဝင်များနည်းတူ ဖိနှိပ်မှု ခံစားရလေသည်။ ၁၉၄၆ ခုနှစ်တွင် သူသည် ကိုင်ရီမြို့တော်ရှိ ဖာရောက် ဘုရင့်တက္ကသိုလ်တွင် တက်ရောက်၍ လှုပ်စစ်အင်ဂျင်နီယာပညာကို လေ့လာဆည်းပူးသည်။ အမှန်စင်စစ် ကိုဟင် ကျောင်းဝင်ခွင့်ရခြင်းသည် ကြုံတောင့်ကြုံခဲ ကိစ္စတစ်ရပ် ဖြစ်သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုအချိန်က အီဂျစ်နိုင်ငံအတွင်းတွင် တက္ကသိုလ်နယ်မြေ အပါအဝင် နေရာတိုင်း၌ ဂျူးမုန်းတီးရေးစိတ်ဓာတ် ကြီးမားလာသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ကိုဟင်သည် တက္ကသိုလ်သို့ တက်ပြီး သစ်ကုမ္ပဏီတစ်ခုတွင်လည်း စာရင်းကိုင် စာရေးအလုပ်လည်း လုပ်နေသည်။ သူ၏ မိသားစုသည် ဂျူးဘာသာဝင် အီဂျစ်များနည်းတူ ဂျူးမုန်းတီးရေး ဂယက်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသည့် စီးပွားရေးကျပ်တည်းမှုဒဏ်ကို ခံကြရလေသည်။

၁၉၄၇ ခုနှစ် နှစ်ဦးတွင် အခြေအနေ ပိုမိုဆိုးလာပါသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဗြိတိသျှတို့သည် ပါလက်စတိုင်းပြဿနာကို နိုင်နိုင်နင်းနင်း မကိုင်တွယ်နိုင်သဖြင့် ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ကြီးကို ဖြေရှင်းစဉ်းစားပေးရန် လွှဲပြောင်းပေးလိုက်သည်။

ထိုနှစ် မေလတွင် ကုလသမဂ္ဂ အထွေထွေညီလာခံကြီးသည် ထိုပြဿနာကို စဉ်းစားဆွေးနွေးရန် တွေ့ဆုံကြပြီး နိုဝင်ဘာလတွင် မဲခွဲဆုံးဖြတ်ချက် တစ်ရပ် ပြုလုပ်လေသည်။

ဆုံးဖြတ်ချက်မှာ ပါလက်စတိုင်းဒေသကို ဒေသခံပါလက်စတိုင်းသားများအတွက် တစ်ပိုင်း၊
ဂျူးတို့အတွက် တစ်ပိုင်း နှစ်ပိုင်းခွဲပစ်ရန် မဲခွဲဆုံးဖြတ်ချက် ဖြစ်သည်။

ကုလသမဂ္ဂ ဆုံးဖြတ်ချက်ကြောင့် ဂျူးမုန်းတီးရေး လှိုင်းဂယက်များ ပိုမိုများပြားလာလေသည်။
အီဂျစ်နိုင်ငံ၌လည်း အခြားနိုင်ငံများတွင်မှာကဲ့သို့ ဂျူးနိုင်ငံဟု ပေါ်ပေါက်လာလျှင်လာချင်း ဝိုင်းဝန်း
တိုက်ခိုက်မည်ဟူသော လေသံများ ပေါ်ထွက်လာသည်။

အီဂျစ်လူထုကလည်း ဂျူးတို့အပေါ် အကြမ်းဖက်တိုက်ခိုက်မှု ပိုလုပ်လာကြသည်။ ဖာရောက်
ဘုရင့်တက္ကသိုလ်တွင် ကျောင်းသားများနှင့် ဆရာများသည်ပင်လျှင်
ဂျူးမုန်းတီးရေးဝါဒကို ပြောင်ပြောင်တင်းတင်း ထုတ်ပြောလာကြသည်။

ကိုဟင်၏ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများက သူ့အား တစ်နေရာသို့ ရှောင်နေရန် အကြံပေးကြသည်။
သို့သော် ကိုဟင်သည် ဤရှောင်ပေးရမည်ဟူသော အချက်ကို ကြားရတိုင်း ဒေါသဖြစ်ခဲ့လေသည်။ သူက
“ကျုပ် အီဂျစ်အမျိုးသားကောင်း တစ်ယောက်ပါ။ ကျုပ် မြတ်သူ့တွေကို တော်လှန်ခဲ့တဲ့ လူပါ”ဟု
ပြန်ပြောတတ်သည်။

ကိုဟင်သည် သူ၏ တိုင်းရင်းသား အီဂျစ်တို့က သူ့အား ရုတ်တရက် ဆန့်ကျင်လာခြင်းကို
လက်မခံနိုင်ချေ။ တစ်ကြိမ်တွင် ကိုဟင်သည် ဆန္ဒပြကြသော မူဆလင် ကျောင်းသားများအား ရင်ဆိုင်ရန်
ကြိုးစားလေရာ သူ၏ သူငယ်ချင်းများက သူ့အား ဝိုင်းချုပ်ကာ ထိန်းသိမ်းထားလိုက်ရသည်။ ဤသို့
မထိန်းပါက ဆန္ဒပြသူများက သူ့အား တစ်ဆင့် ဆုတ်ဖြုတ်လိုက်မည်မှာ ဖြစ်ပါသည်။

တစ်ကြိမ်တွင် ကိုဟင်တစ်ယောက် ကံမကောင်းရှာချေ။ သူ့အား မူဆလင်ညီအစ်ကိုများ အဖွဲ့ဝင်များက
ခပ်နာနာ ဝိုင်းဘေလွှတ်ကြသည်။ ထို့အဖွဲ့သည် ဂျူးမုန်းတီးရေးအကြမ်းဖက်မှုများ ဖြစ်ပေါ်ရန်
ကြိုးစားလှုံ့ဆော်သော အဖွဲ့တစ်ခုပင် ဖြစ်သည်။

မိမိ၏ အမျိုးသားချင်း ဖြစ်သော အီဂျစ်တို့၏ အကြမ်းဖက်မှုသည် ဤမျှလောက်
ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းလာပြီး ပျံ့နှံ့လာသော်လည်း ကိုဟင်သည် အီဂျစ်လူမျိုးတစ်ယောက်အဖြစ်
ရှိအပ်သည့် မျိုးချစ်စိတ်ကို ဆက်လက် ထားရှိခဲ့သည်။

၁၉၄၇ ခုနှစ် နွေရာသီတွင် ကိုဟင်သည် အီဂျစ်အာဏာပိုင်များအား မိမိတွင်ရှိသော မျိုးချစ်စိတ်ကို
အလွန်ထူးခြား ပြောင်မြောက်စွာ ပြသခဲ့သည်။

ထိုအချိန်က အီဂျစ်နိုင်ငံအတွင်းတွင် လူငယ်များ စစ်မှုထမ်း မနေရဟူသော ဥပဒေ ရှိခဲ့လေသည်။
သာမန်အားဖြင့် ဂျူးလူငယ်တစ်ယောက်ကို စစ်မှုထမ်းရန် ဆင့်ခေါ်ပါက အီဂျစ်အစိုးရအရာရှိတစ်ဦးအား
လာဘ်ထိုးလိုက်လျှင် လွတ်ကင်းမှု ရစေမည်ဖြစ်သည်။ စစ်သားစုဆောင်းရေး အရာရှိများကလည်း

ဂျပူးလူငယ်များကို ကြိုးစားစုဆောင်းကြသည်။ သို့မှသာ သူတို့တတွေလည်း ငွေယားမြက်မြက်ကလေး ရမည်ဖြစ်သည်။

ကိုဟင်က သူတို့၏ မျှော်လင့်ချက်ကို ဖျက်လိုက်သည်။ သူသည် စစ်မှုထမ်းရန် နာမည်ပေးခဲ့လေသည်။

သူ၏ အပြုအမူကြောင့် အီဂျစ် စစ်ဘက်အရာရှိကြီးများ ဇဝေဇဝါ ဖြစ်သွားသည်။ ဂျပူးတစ်ယောက်က အီဂျစ်တပ်မတော်တွင် ပါဝင်စစ်မှုထမ်းရန် ဖော်လံတီယာ လုပ်ခြင်းကို မည်သူ ကြားဖူးပါသနည်း။ နောက်ဆုံး ကိုဟင်ကို လက်မခံရန် သူတို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ သူသည် စစ်တပ်၏ စည်းလုံးညီညွတ်မှုကို ဖြိုခွဲနိုင်သည်ဟု အကြောင်းပြလေသည်။

ကိုဟင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသော ဂရွန်းဘတ် ခရီးသွားလုပ်ငန်းဌာနသည် ဆက်လက် လှုပ်ရှားနေခဲ့လေရာ နေ့စဉ်ဆိုသလို ဂျပူးရာပေါင်းများစွာကို အီဂျစ်နိုင်ငံအပြင်သို့ ခိုးထုတ်ခဲ့လေသည်။ ကိုဟင် ကိုယ်တိုင်ကမူ အီဂျစ်နိုင်ငံအတွင်းတွင် ကြွကြွခံပြီး ဆက်လက်နေထိုင်ခဲ့သည်။

သူသည် အီဂျစ်နိုင်ငံအတွင်းတွင် ဂျပူးများနေထိုင်နိုင်သည့် အခြေအနေ၌ သူ၏ ဘဝကို ဖန်းတီးနေထိုင်ခဲ့သည်။ သူသည် တက္ကသိုလ်စာပေ ဆက်လက် သင်ကြားခဲ့သည်။ သို့သော် ကာယကံမြောက် အကြမ်းဖက်မှုများ များပြားလာသဖြင့် သူသည် အိမ်တွင်သာ စာပေလေ့လာရတော့သည်။

၁၉၄၈ ခုနှစ် နွေဦးတွင် ကိုဟင်နှင့် ဂျပူးကျောင်းသားအချို့ တို့သည် သီးခြား အခန်းတစ်ခုထဲတွင် စာမေးပွဲဖြေရသည်။ လက်နက်ကိုင် ရဲများက အပြင်က စောင့်ပေးခဲ့ရသည်။ ထိုစာမေးပွဲတွင် ကိုဟင် ပထမရခဲ့ပါသည်။

၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ မေလ ၁၄ ရက်နေ့။

ဝန်ကြီးချုပ် ဒေးဗစ် ဘင်ဂူရီယည်သည် တဲလာဗီပြတိုက်ထဲတွင် မတ်တတ်ရပ်ပြီး အစွဲရေးနိုင်ငံတည်ထောင်ကြောင်း ကြေညာသည့်နေ့ ဖြစ်သည်။ ထို့နေ့မှာပင် အာရပ်စုပေါင်း တပ်ဖွဲ့များက အစွဲရေးနိုင်ငံကို ဝိုင်းတိုက်ခိုက်ကြလေသည်။

အီဂျစ်နိုင်ငံရှိ ဂျပူးများ၏ ဘဝသည်လည်း ပိုမိုကြမ်းတမ်း ကျဉ်းမြောင်းလာသည်။ ဂျပူးရာပေါင်းများစွာမှာ အကြောင်းတစ်စုံတရာ မရှိဘဲ အဖမ်းခံကြရသည်။ ဂျပူးပိုင်ပစ္စည်းများလည်း သိမ်းပိုက်ခံကြရသည်။ ဂျပူးတို့အပေါ် အခွန်အကောက်များ ကောက်ခံကြသည်။ အလုပ်အကိုင် အတော်များများမှာ အီဂျစ်လူမျိုးများသာ လျှောက်ထားနိုင်သည်ဟု ဖြစ်လာသည်။ ကိုဟင်သည်လည်း တက္ကသိုလ်မှ မထွက်မဖြစ်သည့် အခြေအနေကြောင့် ထွက်ပေးလိုက်ရသည်။

ဂျူးတို့မှာ လမ်းပေါ်၌ပင် လူသိရှင်ကြား သတ်ဖြတ်ခံကြရသည်။ လူယက်တိုက်ခိုက်မှုခံကြရသည်။ အီဂျစ်အာဏာပိုင်တို့က မသိချင်ယောင် ဆောင်နေကြပါသည်။ အာဏာပိုင်များက ဂျူးများသည် အီဂျစ်နိုင်ငံအပေါ် သစ္စာရှိကြောင်း ပြသရမည်ဟု ပြောကြပြန်သည်။ အမှန်စင်စစ် အီဂျစ်တို့၏ စစ်စရိတ်အတွက် ဂျူးတို့ ထောက်ပံ့ပေးလှူခဲ့သည့် တန်ဖိုးအရပ်ရပ်ဖြင့်ပင် တွက်ကြည့်လျှင် ဂျူးတို့၏ သစ္စာစောင့်မူသည် အီဂျစ်တို့ထက်ပင် သာနေပါသည်။

အစ္စရေးတို့ စစ်ပွဲကို အောင်မြင်ခဲ့ပါသည်။ ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလတွင် အပစ်အခတ် ရပ်စဲရေးအတွက် ဆွေးနွေးပွဲများ ပြုလုပ်ပြီး ဇူလိုင်လတွင် နောက်ဆုံး သဘောတူညီချက်စာချုပ် ရေးထိုးခဲ့ကြသည်။

အစ္စရေးတို့ စစ်နိုင်ခြင်းကြောင့် အီဂျစ်နိုင်ငံအတွင်းရှိ ဂျူးများ ဒုက္ခပိုမိုတွေ့ကြုံကြရသည်။ အီဂျစ်သည် အပစ်အခတ် ရပ်စဲရေးကို ပထမဆုံး စတင်လက်မှတ်ရေးထိုးသော နိုင်ငံဖြစ်သည်။ ပိုင်းဝန်းပိတ်ဆို့ခံနေရသော အီဂျစ်တပ်ဖွဲ့များကို အစ္စရေးတို့က ဖွင့်ပေးပြီး တပ်ဆုတ်သွားစေခဲ့သည်။ ထိုသို့ တပ်ရုပ်သည့်အထဲတွင် (နောင်တွင် အီဂျစ်သမ္မတဖြစ်လာမည့်သူ) အပွဒူ နတ်ဆာ အမည်ရှိ တပ်မှူးတစ်ဦးလည်း ပါဝင်ခဲ့လေသည်။

အီဂျစ်တို့ စစ်ရှုံးသဖြင့် ၎င်းတို့၏ နိုင်ငံအတွင်းရှိ ဂျူးလူထုအပေါ် အကြမ်းဖက်မှုအမျိုးမျိုး ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ဂျူးထောင်ပေါင်းများစွာ အသတ်ခံရပြီး ၎င်းတို့၏ အိုးအိမ်ပစ္စည်းများ ဖျက်ဆီးခံကြရသည်။ ကြိုးပမ်းချက်များ ခါတိုင်းထက် တိုးပွားများပြားလာပြန်သည်။ ထို့ကြောင့် ဂျူးများ အီဂျစ်နိုင်ငံအတွင်းမှ ခိုးထွက်ရန် များပြားလာသည်။

၁၉၅၀ ခုနှစ်တွင် ကိုဟင်၏ မိသားစုသည် ပါလက်စတိုင်းဒေသသို့ ထွက်ခဲ့သည်။ သူသည် မိသားစုအတွက် ခရီးသွားရန် ကိစ္စအဝဝနှင့် လိုအပ်သော စာရွက်စာတမ်းများ ပြင်ဆင်ပေးခဲ့သည်။ သူ မလိုက်လိုကြောင်း မိဘများအား ငြင်းဆန်လိုက်သော်လည်း ကိုဟင်သည် မကြာမီ ပါလက်စတိုင်းသို့ လိုက်ခဲ့ပါမည်ဟု ကတိပေးလိုက်သည်။

ထိုနေ့မှစ၍ ကိုဟင်တစ်ယောက် မိသားစုနှင့် မတွေ့ရဘဲ (၆)နှစ်ကြာ ကွဲကွားသွားခဲ့ရသည်။

တက္ကသိုလ် အာဏာပိုင်များက ဆည်ကျင်ကန်ကွက်မှုများ လုပ်နေသည့်ကြားက ကိုဟင်သည် ဖာရောက် ဘုရင့်တက္ကသိုလ်ဝင်ရန် စာရင်းသွားသွင်းပြန်သည်။ ပညာဆုံးခန်းတိုင် လိုက်ရန်လည်း သူ သန့်ဋ္ဌာန်ချက်ထားပြီး ဖြစ်သည်။ ကိုဟင် ဝင်ခွင့်ရသော်လည်း သိမကြာမီ အထုတ်ခံရပြန်သည်။

ပြန်လမ်း မရှိသောပုံစံဖြင့် ကျောင်းထုတ်ခံရပြီးသောအခါ ကိုဟင်သည် ရရာအလုပ်မျိုးမျိုးကို လုပ်ခဲ့ရသည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် သူသည် ဂျူးတို့ ပါလက်စတိုင်းဒေသသို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ရန် စိတ်ရောကိုယ်ပါ ကူညီလုပ်ဆောင်ပေးခဲ့သည်။ ၁၉၄၈ ခုနှစ် စစ်ကြီးဖြစ်သည့် ကာလအထိ အီဂျစ်တွင် နေထိုင်ခဲ့ကြသော ဂျူး(၃)သိန်းမှာ ၁၉၅၁ ခုနှစ်၌ သုံးပုံတစ်ပုံသာ ကျန်ရစ်လေတော့သည်။

ထိုနှစ်တွင် အစွဲရေးမှ ထိပ်တန်းသူလျှို့ တစ်ဦးသည် သူလျှို့လုပ်ငန်းနှင့် ဂျူးခိုးထုတ်ရေးကိစ္စများ ကူညီလုပ်ဆောင်ရန် အီဂျစ်သို့ ရောက်လာသည်။ ထိုသူ၏ နာမည်မှာ အဗရာ ဟမ်ဒါ ဖြစ်ပြီး သူသည် ဂျွန်ဒါလင် အမည်ဖြင့် လှုပ်ရှားခဲ့သည်။ သူ၏ ပထမဦးဆုံး အလုပ်မှာ အရေးကြီးသော သူလျှို့လုပ်ငန်းများ ပြုလုပ်ရန် ဒေါင်ဒေါင်မြည် အီဂျစ်ဂျူးလူငယ်များ စုဆောင်းရန် ဖြစ်သည်။

သဘာဝအတိုင်းပင် ပထမဆုံး စုဆောင်းရမိသည့် လူငယ်များထဲတွင် ကိုဟင်တစ်ယောက် ပါလာသည်။ နောက်တစ်ယောက်မှာ အသက်(၂၄)နှစ်သာ ရှိသေးသော မာဆလီနီနီရို အမည်ရှိ အိုလံပစ် အားကစားမယ်တစ်ဦး ဖြစ်သည်။

မာဆလီသည် အီဂျစ်လူချမ်းသားများက ပေးသော ပါတီပွဲများ၌ သူမနှင့် တွေ့ဆုံသည့် အီဂျစ်အရာရှိ ကြီးများနှင့် အကျွမ်းတဝင် ရှိသည်။ မာဆလီနှင့် အဗရာ ဟမ်ဒါတို့ ချစ်ကျွမ်းဝင်သွားကြပြီး မာဆလီသည် သူမ ချစ်သူ၏ တာဝန်ဖြစ်သော သူလျှို့စုဆောင်းရေးလုပ်ငန်းတွင် အကူအညီပေးခဲ့လေသည်။

သူတို့သည် ကိုဟင်အပါအဝင် အီဂျစ်ဂျူးလူငယ် (၅)ယောက်ကို အစွဲရေးသို့ ပို့လိုက်ပြီး ထောက်လှမ်းရေးနှင့် ဖျက်ဆီးရေး အခြေခံပညာများ အပူတပြင်း သင်ကြားခိုင်းလိုက်သည်။ ကိုဟင်တို့ကို ထိုနေရာတွင် (၃)လ အပြင်လူနှင့် တွေ့ဆုံမပေးခဲ့ပါ။ သင်တန်းဆရာများနှင့်သာ ပို့ချသင်ကြားပြီးသည်နှင့် သူတို့ကို အီဂျစ်သို့ ပြန်ပို့လိုက်လေသည်။

အီဂျစ်သို့ ပြန်ရောက်သောအခါ သူတို့သည် အတွေ့အကြုံကြွယ်ဝသော ကပ္ပတိန် မတ်ကံ ဘင်းနက် ဆိုသူ သူလျှို့၏ လက်အောက်တွင် လုပ်ကိုင်ရသည်။ ဘင်းနက်သည် ဂျာမဏီနိုင်ငံ ကိုလုံးတွင် ဖွားမြင်ပြီး သူ၏ ဥပဓိရုပ်မှာ အားယန်းမျိုးနွယ်ဖြစ်သော ဂျာမန်မျက်နှာပေါက်အတိုင်း ဖြစ်သည်။ ဘင်းနက်သည် ဂျူးတစ်ယောက်လို ငယ်စဉ်ကပင် ရွှေပန်းထိပ် အရေခွံခွာခြင်း မပြုလုပ်ရသေးပါ။ သူ၏ မိဘများ ပါလက်စတိုင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့လာသောအခါ လူပျိုပေါက်သာ ရှိသေးသော ဘင်းနက်သည် ဂျူးတပ်မတော် ဟာဂါနာထံသို့ ဝင်လိုက်သည်။ ဘင်းနက်သည် ပါလက်စတိုင်းတွင် သူလျှို့လုပ်ငန်းများ အခြေခံသင်တန်းများ သင်ကြားပြီး အီရတ်နိုင်ငံသို့ သွားရောက်၍ ဂျူးများ ခိုးထုတ်ရေးတွင် ကူညီဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

အီရတ် တန်ပြန်ထောက်လှမ်းရေးသမားများက သူ၏ ဇာတိရုပ်အမှန်ကို သိရှိသွားကြသောအခါ ဘင်းနက်တစ်ယောက် အသက်ဘေးမှ သီသီးကလေး ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားခဲ့ရလေသည်။

ဘင်းနက်သည် ဂျာမဏီတွင် နာမည်တစ်ခုနှင့် ပေါ်ပေါက်ခဲ့ပြီး အီဂျစ်သို့ ရောက်လာခဲ့ပြန်သည်။ ထိုစဉ်က သူ၏ နာမည်မှာ အီပီလ် ဝဒ်ဘိန်း ဖြစ်လေသည်။ သူသည် ခြေတုလက်တု ရောက်သူတစ်ဦး ဖြစ်လာသည်။ သူသည် အီဂျစ်စစ်တပ်အတွက် ခြေတုလက်တု အမြောက်အမြား ရောင်းချပေးခဲ့သည်။ ထိုခိုက်ဒဏ်ရာ ရကြသော စစ်သားများအပေါ် ကြင်နားမှုထားသော ဘင်းနက်အား အီဂျစ်စစ်ဘက် အာဏာပိုင်များက လေးစားခင်မင်လာကြသည်။ သူတို့၏ ဘင်းနက်သည် သူတို့ပြောသမျှ အိတ်သွန်ဖာမှောက် မော့ဆက်ဌာချုပ်သို့ သတင်းပေးပို့နေကြောင်း သူတို့ မသိရှာကြပါ။

ဘင်းနက်သည် အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် လုပ်ငန်းပြောင်းလိုက်ရပြီး အီဂျစ်လူငယ်များ အစွဲရေးသင်တန်းမှ ပြန်ရောက်လာချိန်တွင် သူသည် အီဂျစ်ရှိ ဖိဒ် မော်တော်ကားကုမ္ပဏီတွင် အတိုင်ပင်ခံတစ်ဦး ဖြစ်နေပေသည်။

ပထမပိုင်းတွင် ဇီဇာကြောင်သော ဘင်းနက်သည် ဤလက်သင် တပည့်များနှင့် ခက်ခဲပြီး အန္တရာယ်ပြွမ်းသော ကိစ္စရပ်များ လုပ်ရသည့်အတွက် ပြင်းပြင်းထန်ထန် ကန့်ကွက်ငြင်းဆန်ခဲ့သည်။ သို့သော် လူငယ်(၅)ဦးကလည်း အကောင်းဆုံး အလုပ်လုပ်သွားကြသည်။ မော့ဆက်ဌာနချုပ်သို့ ပြန်လည်ပေးပို့နေသော စစ်သတင်းထောက်လှမ်းချက်များသည် မပြတ်ဝင်နေပြီး မျှော်လင့်ထားသည်ထက် ကောင်းမွန်နေပါသည်။ ဂိုရှင်စီမံချက် တည်းဟူသော ဂျူးခိုးထုတ်ရေးလုပ်ငန်းသည် ပါလက်စတိုင်းဒေသသို့ ဂျူးထောင်ပေါင်းများစွာ ပို့ပေးနိုင်ခဲ့ပါသည်။

ကိုဟင်သည် အဖွဲ့တွင် ရေဒီယိုအသံဖမ်းသူအဖြစ် လေ့ကျင့်သင်ကြားခဲ့ရပြီး သူ၏ တာဝန်ကို သေသေသပ်သပ် ဆောင်ရွက်ခဲ့လေသည်။ သူ သတင်းဖမ်း သတင်းပို့ လုပ်ငန်းလုပ်ဆောင် မည်သည့်အခါမှ နှစ်ခါ ပြန်မလုပ်ရပါ။ မော့ဆက်ဌာနချုပ်က သူနှင့် သူ့အဖွဲ့သားအား ချီးကျူးစကား မကြာခဏ ပြောကြရသည်။

ထိုအချိန်၌ အီဂျစ်နိုင်ငံအတွင်းတွင် နိုင်ငံရေးအခြေအနေများ ပြောင်းလဲခဲ့သည်။ ထိုအခြေအနေကြောင့် သူတို့လူစု အောင်မြင်စွာ လုပ်ဆောင်နေသော သူလျှို့လုပ်ငန်းများ ရပ်ဆိုင်းလိုက်ရလေသည်။

၁၉၅၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လတွင် မိုလ်ချုပ် မိုဟာမက် နီဂွဒ်ဘ် ဦးဆောင်ပြီး စစ်တပ်အာဏာ သိမ်းပိုက်ခဲ့သည်။ ဖာရောက် ဘုရင်ကို ဖြုတ်ချပြီး သက်ဦးဆံပိုင် ဘုရင်စနစ် ပယ်ဖျက်လိုက်ပြီး အီဂျစ်သမ္မတနိုင်ငံ တည်ထောင်လိုက်လေသည်။

အစိုးရသစ်သည် အစွဲရေး ဆန့်ကျင်ရေးဝါဒများကို ဆက်လက် အကောင်အထည်ဖော် လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ အီဂျစ်နိုင်ငံသည် အစွဲရေးနိုင်ငံသို့ သွားသော (သို့မဟုတ်) အီဂျစ်နိုင်ငံမှ လာသော သင်္ဘောများကိုလည်း စူးအက်တူးမြောင်းမှနေ၍ တားမြစ်ပိတ်ဆို့လိုက်သည်။ အစွဲရေးလူမျိုးများအပေါ် ပြုလုပ်သော အကြမ်းဖက် တိုက်ခိုက်ခြင်းများကိုလည်း လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။

ထိုအချိန်၌ ဖြစ်ပေါ်နေသော နိုင်ငံတကာ အရေးအခင်းများသည်လည်း အစွဲရေးတို့ကို စိုးရိမ်စေသည်။ ၁၉၅၄ ခုနှစ် ဆောင်းရာသီတွင် ဒုတိယမိုလ်မူးကြီး အပွဒူ နတ်ဆာသည် မိုလ်ချုပ် နီဂွဒ်ဘ်ထံမှ အာဏာတစ်ဆင့် ပြန်သိမ်းသည်။ ထိုနောက်တွင် အမေရိကန်နှင့် ဗြိတိသျှတို့သည် အီဂျစ်နိုင်ငံနှင့် ချစ်ကြည်ရေး ပိုမို ရရှိလာပြန်သည်။

ဗြိတိသျှတို့က စူးအက်တူးမြောင်းဒေသတွင် ချထားသော ၎င်းတို့၏ တပ်များကို ရှုပ်သိမ်းပေးရန် သဘောတူသည်။ ထို့ကြောင့် အစွဲရေးသင်္ဘောများ သွားလာရေး ရေကြောင်းပိတ်ဆို့မှုမှာ အဘက်ဘက်မှ ပြည့်စုံသွားတော့သည်။ ထို့ပြင် ဗြိတိသျှတို့သည် အီဂျစ် လေတပ်မတော်အတွက် လေယာဉ်အသစ်များပေးရန် သဘောတူခဲ့သည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး

ဒါးလက်စကလည်း သမ္မတ အိုက်ဆင် ယောင်ဝါအား အာရပ်တို့ကို ထောက်ခံသော ဝါဒကို လိုက်နာရန် တိုက်တွန်းနေပြန်သည်။

ထိုအချိန်က အစ္စရေး စစ်ဘက်ထောက်လှမ်းရေး တာဝန်ခံသည် ဗိုလ်မှူးကြီး ဘင်ဂျမင် ဂီဘလီ ဖြစ်သည်။ သူသည် ၁၉၄၈ ခုနှစ်က မီယာ တိုဘီယန်းစကီးအား စစ်ဆေးသည့် စစ်ခုံရုံးအဖွဲ့ဝင် တရားသူကြီးဖြစ်ခဲ့သည်။ အီဂျစ်နှင့် အနောက်နိုင်ငံများ၏ ဆက်ဆံရေး ပြောင်းလဲလာမှုများသည် အစ္စရေးနိုင်ငံအား ခြိမ်းခြောက်နေသည်ဟု ဂီဘလီ ယုံကြည်ခဲ့သည်။ အစ္စရေးနိုင်ငံ ရင်ဆိုင်နေရသည့် ခြိမ်းခြောက်မှုကို တွန်းလှန်ရာ၌ သာမန် သံတမန်နည်းပရိယာယ်များနှင့် မလုံလောက်ဟု ဂီဘလီက တထစ်ချ မှတ်ယူထားသဖြင့် လက်တွေ့ဆောင်ရွက်ရန် စီမံကိန်းကို ကိုယ်တိုင် ရေးဆွဲခဲ့လေသည်။

ဂီဘလီ၏ စီမံကိန်းသည် ရိုးရိုးကလေးပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် ရက်စက်ကြမ်းတမ်းပြီး တရားဥပဒေနှင့် လုံးဝ မကိုက်ညီသော စီမံကိန်း ဖြစ်သည်။ အီဂျစ်တွင် ရှိနေသော မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်များကို တာဝန်ပေးပြီး ကိုင်ရိုနှင့် အလက်ဇန္ဒြီးယားမြို့များရှိ အမေရိကန်နှင့် ဗြိတိသျှပိုင် အဆောက်အအုံနှင့် စခန်းများကို ဖောက်ခွဲပစ်မည် ဖြစ်သည်။

ထိုနောက် ဤသို့သော အကြမ်းဖက်မှုများသည် ကွန်မြူနစ်များနှင့် မူဆလင်အစွန်းထွက်သမားများ၏ လက်ချက်များဟု ထင်မှတ်စေပြီး ဝါရှင်တန်နှင့် လန်ဒန်အစိုးရပိုင်းတွင် အီဂျစ်ဆန့်ကျင်ရေးဝါဒများ ပေါ်ပေါက်လာစေမည် ဖြစ်သည်။

ထိုစီမံကိန်းကို ဦးဆောင်ညွှန်ကြားမည့်သူ နှစ်ဦးမှာ မော်ဒီချိုင်း ဘင်ဇာနှင့် ပေါလ် ဖရန်ခ် အမည်တွင်သူ ဖြစ်ကြသည်။ ဖရန်ခ်သည် နာဇီစစ်ပုလိပ်အဖွဲ့ S.S အရာရှိဟောင်း ဟန်ဆောင်၍ အီဂျစ်တွင် အလုပ်လုပ်နေခဲ့သည်။ သူ၏ လုပ်ရပ်များသည် အောင်မြင်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သူသည် အီဂျစ်ရေတပ် ဗိုလ်ချုပ်နှင့် ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများနှင့် အလွန်ခင်မင် ရင်းနှီးလာသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ အီဂျစ်တွင် နေထိုင်ပြီး အစိုးရအကြံပေးအရာရှိများ ဖြစ်နေကြသော နာဇီအရာရှိဟောင်းများကလည်း သူ့ကို လုံးဝယုံကြည်ကြလေသည်။

ဖရန်ခ်သည် အီဂျစ်အမျိုးသား ဂျူးလူငယ်များအား သူတို့ ဆောင်ရွက်ရမည့် တာဝန်ကို ပြောပြလိုက်သောအခါ သူတို့ တော်တော်လေး ငြင်းဆန်ကြသည်။ သူတို့သည် အီဂျစ်လူမျိုးများ ဖြစ်ကြသည့်အပြင် ဂျူးဘာသာဝင်များလည်း ဖြစ်ကြပါသည်။ ကိုယ့်လူမျိုးအချင်းချင်း သတ်ဖြတ်ကြမည်ဆိုသောအခါ လူငယ်များသည် အလွန်မကျေနပ် ဖြစ်သွားကြလေသည်။ ဤသို့သော လုပ်ရပ်ကြောင့် နိုင်ငံရေးလှိုင်းဂယက်များ အစ္စရေးနိုင်ငံအား ရိုက်ခတ်လာမည်ကို စိုးရိမ်မိကြသည်။

သို့သော် တဲလာဗီတွင်မူ ဗိုလ်မှူးကြီး ဂီဘလီက သူ၏ အမိန့်များကို တသဝေမတိမ်း လိုက်နာကြရန် တိုက်တွန်းပြောကြားပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ပြောသည့်အတိုင်းလည်း သူတို့ အမိန့်များကို လိုက်နာခဲ့ကြရလေသည်။ အီဂျစ်ဂျူးလူငယ်များသည် အလက်ဇန္ဒြီးယားနှင့် ကိုင်ရိုမြို့များရှိ

အမေရိကန်ပြည်ကြားရေးဌာနပိုင် စာကြည့်တိုက်များတွင် ဗုံးဖောက်ခွဲကြသည်။ ဗဟိုစာတိုက်ကြီး၏ စာပို့ခန်းမကိုလည်း ဗုံးခွဲသည်။ မြို့လယ်ခေါင်ရှိ စားသောက်ခန်းမများလည်း ဗုံးဒဏ်ခံကြရလေသည်။

မိမိတို့၏ လုပ်ရပ်မှန်ကန်မှုကို သံသယဖြစ်ခဲ့၍လော၊ သို့တည်းမဟုတ် အဖျက်လုပ်ငန်းတွင် အတွေ့အကြုံနည်းသေး၍လော မသိ။ အီဂျစ်ဂျူးလူငယ်များသည် အမှားအယွင်း လုပ်မိခဲ့သဖြင့် သူတို့ အုပ်စု ပြိုကွဲရတော့သည်။

သူတို့အုပ်စုထဲမှ ဖီးလစ် နာသန်ဆန် ဆိုသူသည် ကိုင်ရိုရ်တပ်ဖွဲ့ လက်တွင်း ကျရောက်လေသည်။ ကိုင်ရိုရ်တို့က ဗုံးဖောက်ခွဲသူများအား ဖော်ထုတ်ရန် စစ်မေးသော်လည်း အချည်းနှီးဖြစ်ခဲ့သည်။ နာသန်ဆန်သည် ရုပ်ရှင်ရိုတစ်ခုထဲမှ ထွက်ပြေးလာသောအခါ သူ၏ ဂျာကင်မှာ မီးလောင်လျက် ရှိသည်။ သူ့ကို ရဲများက လက်ရဖမ်းမိပြီး မီးကို ငြိမ်းသတ်ပေးရလေသည်။ သူ၏ ဂျာကင်အိတ်ထဲတွင် မျက်မှန်အိတ်တစ်ခုကို တွေ့ရှိရပြီး ထိုအိတ်ကလေးထဲတွင် ဗုံးအငယ်စားများ အပြည့် ထည့်ထားကြောင်း တွေ့ရလေသည်။

ကိုင်ရိုရ်အဖွဲ့က နာသန်ဆန်အား အကျဉ်းချထားပြီး သူ၏ အခန်းကို ရှာဖွေသောအခါ စာရွက်စာတမ်းများ လက်လုပ်ဗုံးများ တွေ့ကြရသည်။ ဓာတ်ပုံ အမှောင်ခန်းကလေးအတွင်း၌မူ တံတားများ၊ စစ်တပ်အဆောက်အအုံများနှင့် ဖောက်ခွဲရန် ရည်စူးထားသည့် ပစ်မှတ်များ၏ ဓာတ်ပုံများနှင့် နက်ကတစ် ဖလင်ပြားများ တွေ့ရသည်။

အီဂျစ်နှင့် တန်ပြန်ထောက်လှမ်းရေး အရာရှိများ၏ လက်ဝယ် ဖီးလစ် နာသန်ဆန်သည် ရက်ပေါင်းများစွာ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခံရရှာသည်။ သူသည် ဖွင့်မပြောဘဲ ရက်အတော်ကြာ တင်းခံခဲ့သည်။ သူသည် မော်စကိုက လေ့ကျင့်ပေးထားသော လျှို့ဝှက်သူလျှို့အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့၏ ညွှန်ကြားချက်ကို ရယူသော ကွန်မြူနစ်တစ်ယောက် ဖြစ်သည်ဟူသော လံကြုပ်ဇာတ်လမ်းကိုသာ တသမတ်တည်း ပြောနေလေသည်။

နာသန်ဆန်အား သူ၏ အမေကို ဖမ်းထားကြောင်း မကြာမီ ပစ်သတ်မည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောလိုက်သောအခါ သူ မခံနိုင်တော့ဘဲ ခရေစတိုတွင်းကျ ဝန်ခံပြောပြရှာတော့သည်။ အီဂျစ်အာဏာပိုင်တို့သည် နာသန်ဆန်နှင့် ပူးပေါင်းကြံစည်သူများ၏ စာရင်းအတိအကျကို ကိုင်လျက် သူလျှို့အဖွဲ့ဝင်များအား လိုက်လံ ဖမ်းဆီးလေသည်။

မာစဲလ် နီနီယို အမျိုးသမီးကလေးသည် အဆက်အသွယ် အလွယ်ကောင်းသူဖြစ်သဖြင့် အဖမ်းမခံရဘဲ အချိန်အတော်ကြာ ရှောင်တိမ်းနိုင်ခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် သူမသည် အတွေ့အကြုံနည်းသေးသဖြင့် အီဂျစ်တန်ပြန်ထောက်လှမ်းရေးသမားများ၏ နောက်ယောင်ခံခြင်းကို ခံရလေသည်။ သူမသည် စိုးရိမ်ပူပန် ဇဝေဇဝါဖြစ်ကာ အီဂျစ်တွင် လှုပ်ရှားနေသော အစွဲရေးထောက်လှမ်းရေး လုပ်ငန်းများ၏ တာဝန်ခံ မတ်ခံ ဘင်းနက် နေသော အခန်းသို့ နောက်ဆုံး ရောက်ခဲ့တော့သည်။

အီဂျစ်တို့သည် ဘင်းနက်၏ အခန်းကို ရှောင်တခင် ဝင်စီးလိုက်သောအခါ ဘင်းနက်ကိုယ်တိုင် ရေဒီယို အသံလွှင့်စက်တစ်ခုနှင့် တဲလာဗီသို့ သတင်းပို့ရန် ပြင်ဆင်နေသည်ကို ပက်ပင်း တွေ့ရှိလေသည်။

မကျွမ်းကျင်သေးသော လက်သင်ကလေးများနှင့် အလုပ်လုပ်ရမည်ကို ကြောက်ရွံ့ခဲ့ခြင်းမှာ
ဘင်းနက်အဖို့ မှန်ကန်နေပါသည်။

ဘင်းနက်သည် နာသန်ဆန်ကဲ့သို့ပင် ရက်ပေါင်းများစွာ ကြာသည်အထိ ညှဉ်းပန်း နှိပ်စက်ခံခဲ့ရရှာသည်။
သို့သော် သူသည် နာသန်ဆန်ကဲ့သို့ မဟုတ်ပါ။ ဘင်းနက်သည် ထုတ်ပြောရန် ငြင်းဆန်ခဲ့သည်။
နောက်ဆုံး နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းခြင်းကြောင့်
သူထုတ်ပြောမိမည်စိုးသဖြင့် ထောင်အစောင့်တစ်ဦးအား လာဘ်ထိုးပြီး
သင်ဇုန်းဓားတစ်ချောင်း တောင်းယူခဲ့လေသည်။ ထိုးရသည့် လာဘ်မှာလည်း သိပ်မများပါ။ ဇနီးသည်က
ပို့ပေးသော ပြုတ်ထားသည့် ကြက်တစ်ခြမ်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

သူသည် ဇနီးသည်ထံမှာစရာကို စာရွက်တစ်ရွက်ပေါ်တွင် ကမန်းကတန်း ရေးခြစ်လိုက်သည်။ သူသည်
ဇနီးသည်အား သူ မရှိသည့်နောက် အိမ်ထောင်ထပ်ပြုရန်နှင့် အစွဲရေးနိုင်ငံတွင် သူ၏နာမည်နှင့်
သစ်ပင်တစ်ပင် စိုက်ပျိုးပေးရန် မှာကြားခဲ့သည်။ သူသည် သူ၏ လက်ကောက်ဝတ်များကို သင်ဇုန်းဓားနှင့်
လှီးဖြတ်ပြီးနောက် ထောင်ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာပင် လဲကျသေဆုံးခဲ့လေသည်။

ကိုဟင်သည် မာစဲလ်ကဲ့သို့ပင် အဖမ်းမခံရဘဲ ရှောင်တိမ်းနေနိုင်ခဲ့သည်။ သို့သော် နောက်ဆုံး၌ ကိုဟင်
အဖမ်းခံရလေသည်။ သူသည် ၁၉၅၂ ခုနှစ်က အဖမ်းခံခဲ့ဖူးသူဖြစ်သဖြင့်
စစ်မေးခြင်းကို ရှောင်တိမ်းသည့်နေရာတွင် ကျွမ်းကျင်လှပေသည်။ အမှန်စင်စစ် ကိုဟင်
အလွန်တော်လှန်သဖြင့်သာ သူသည် သူလျှို့ဝှက်အကြောင်း လုံးဝမသိကြောင်း အီဂျစ်တို့အား
ယုံကြည်စေနိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံး သူတို့သည် ကိုဟင်အား လွှတ်ခဲ့လေသည်။

အဗရာဟမ်ဒါး ခေါ် ရွန်ဒါလင်နှင့် ပေါလ်ဖရည်စ်တို့ နှစ်ယောက်သည် အဖမ်းအဆီးသတင်းကို
အနံ့ရသွားသည်နှင့် ခြေရာဖျောက်လိုက်ကြလေရာ အဖမ်းမခံရတော့ဘဲ အီဂျစ်နိုင်ငံပြင်ပသို့ လျှို့ဝှက်စွာ
ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားကြလေသည်။

စုစုပေါင်း (၁၁)ယောက် ရှိသည့် ကျန်ဂိုဏ်းသားများ၏ အခြေအနေမှာ သိပ်မကောင်းလှပါ။ ၁၉၄၅
ခုနှစ် နွေရာသီအတောအတွင်း အီဂျစ်တို့သည် သူတို့ကို ရက်ရက်စက်စက် နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းကာ
စစ်မေးကြတော့သည်။ မာစဲလ် နီနီယိုသည် မိမိကိုယ်ကိုမိမိ သတ်သေရန် နှစ်ကြိမ်တိုင်
ကြိုးစားခဲ့သည်။ နောက်ဆုံးအကြိမ်တွင် အထမြောက်ခဲ့ပါသည်။

သူမသည် စစ်မေးနေသူများ အလစ်တွင် ပြတင်းပေါက်မှ ခုန်ချလိုက်လေသည်။
သို့သော် အီဂျစ်ဆရာဝန်များက သူ့ကို ပြုစုကုသ သဖြင့် အသက်ရှင်ခဲ့ပြီး နှိပ်စက်မှုကို
ထပ်မံ ခံရရှာသည်။

နောက်ဆုံး၌ သူလျှို့အဖွဲ့ဝင်များသည် စိတ်ရောကိုယ်ပါ ထောင်းထောင်းကြေကြေရပြီး သူတို့
လုပ်ကိုင်ခဲ့သမျှကို ဖွင့်ဟ ဝန်ခံခဲ့ကြရလေသည်။ အစွဲရေးထောက်လှမ်းအဖွဲ့ဝင်များက သူတို့အား
စတင်သိမ်းသွင်း စုဆောင်းခဲ့ပုံနှင့် လေ့ကျင့်သင်ကြားပေးခဲ့ပုံများ၊ သူတို့၏ အမိနိုင်ငံအကြောင်း
(၂)နှစ်ကျော်ကျော် လျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းခဲ့ကြပုံများ၊ ထို့နောက် အနောက်ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံများ

မျက်မှောက်တွင် အီဂျစ်နိုင်ငံကို သိက္ခာကျစေသည့် အကြမ်းဖက်လုပ်ရပ်များတွင် ပါဝင်ခဲ့ကြပုံများကို ထုတ်ဖော်ပြောဆိုကြလေသည်။

မာစဲလ် နီနီယို မိန်းကလေးတစ်ဦးတည်းသာ အများနှင့် မတူ ထူးခြားခဲ့သည်။ သူမသည် တရားခွင်တွင် စစ်ဆေးနေစဉ်အတောအတွင်း ကြက်ခေါင်းဆိတ်မခံ ပြန်လည်ပြောဆိုခဲ့ပြီး ကြီးလေးသော ပြစ်ဒဏ်ကို စီရင်မည်ကို သိသော်လည်း ဂုဏ်ယူလျက် ရှိလေသည်။

မာစဲလ်နှင့် ရောဘတ် ဒက်ဆာ အမည်ရှိ ကျောင်းသားတစ်ဦးကို ထောင်ဒဏ်(၁၅)နှစ်စီ အပြစ်ပေးခဲ့သည်။ ဖီးလစ် နာသန်ဆန်နှင့် အခြားလူငယ်တစ်ဦးကို ထောင်ဒဏ် တစ်သက်တစ်ကျွန်း ချမှတ်ခဲ့ပြီး ကျန်လူများမှာ ထောင်ဒဏ်အနည်းငယ်စီ ရရှိသွားကြသည်။

သို့သော်လည်း ကိုဟင်၏ ကျောင်းနေဘက်သူငယ်ချင်း ဆင်မြူရယ် အက်ဇားနှင့် ဒေါက်တာ မိုရှိမားဇွက်တို့ကို ကြိုးပေးသတ်ရန် စီရင်ချက် ချခဲ့လေသည်။ ၁၉၅၅ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ(၁)ရက်နေ့တွင် ဘတ်အယ်လ် ဟာလက် အကျဉ်းထောင် အပြင်ဘက်တွင် ကြိုးပေးခြင်းကိစ္စကို ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြလေသည်။

ထိုနေ့က ဝမ်းနည်းကြေကွဲစွာ ရပ်ကြည့်နေကြသော လူ(၂၀၀)ထဲတွင် ကိုဟင် တစ်ယောက်လည်း ပါဝင်သည်။ ထုံးစံအတိုင်း ကြိုးပေးခံရသူများ ဝတ်ရသည့် ဝတ်စုံဖြစ်သော ရှပ်အကျီအနက် ဘောင်းဘီအနီနှင့် ခရမ်းရောင် ဦးထုပ်များ ဝတ်ဆင်ထားသော မာဇွတ်နှင့် အက်ဇားတို့ကို ကိုဟင် ငြိမ်သက်စွာ ကြည့်နေမိသည်။ ဦးထုပ်များကို သူ၏ မိတ်ဆွေများ၏ ခေါင်းပေါ်တွင် စွပ်ပေးလိုက်သောအခါ ကိုဟင်သည် ဆုတောင်းစာတစ်ခုကို ရွတ်နေလေတော့သည်။

သူတို့ နှစ်ဦးသား မကြာမီ ဇီဝိန်ကြွခဲ့တော့သည်။

အစွရေးနိုင်ငံအတွက် တိုက်ခိုက်ခြင်းတည်းဟူသော ပြစ်မှုအတွက် ကြိုးပေးခံရသည့် ဂျူးလူငယ်များအတွက် ကိုဟင် ကြေကွဲဝမ်းနည်းမှု ဖြစ်ရသည်မှာ ယခုအကြိမ်သည် ဒုတိယအကြိမ် ဖြစ်လေသည်။

အီဂျစ်ဂျူးလူငယ်များ ဆောင်ရွက်ခဲ့သည့် အဖျက်လုပ်ငန်းနှင့် ထိုမှ ပေါက်ပွားလာသည့် ဆိုးကျိုးများကြောင့် အစွရေးနိုင်ငံတွင် လူပြောစရာ ပြဿနာကြီး ပေါ်ပေါက်လာသည်။ ယင်းပြဿနာကို လာဗွန်ပြဿနာဟု ခေါ်ပြီး တာဝန်ရှိသူ အစွရေးကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး ပင်ချား လာဗွန်၏ အမည်ဖြင့် မှတ်ခေါ်ထားသော ပြဿနာပင် ဖြစ်သည်။

ထိုပြဿနာကြောင့် လူတော်များများ၏ အလုပ်အကိုင်နှင့် ဘဝရည်မှန်းချက်များ ပျက်စီးခဲ့ရသည်။ ဝန်ကြီးချုပ် ဘင်ဂူရီယန်သည်လည်း အလွန်အမင်း ဝေဖန်ခံရလေသည်။ ဥပဒေဘောင်ကို ကျော်၍

လုပ်မိခြင်းတည်းဟူသော တစ္ဆေသည် မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးကို ချောက်လှန်လေတော့သည်။ သူလျှိုလုပ်ငန်းများ မအောင်မြင်ခြင်းမှာ မော့ဆက်ကြောင့်ဟု ဝိုင်းအပြစ်ဖို့ကြပြန်သည်။

အခြေအနေ ပိုဆိုးလာပြန်သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သူလျှိုခေါင်းဆောင် ပေါလ် ဖရန့်ခံသည် သူလျှိုလုပ်ငန်းကို ဦးဆောင်ညွှန်ကြားသူဖြစ်သော်လည်း တန်ပြန်သူလျှိုလုပ်ငန်းသူ ဖြစ်နေပြန်သည်။ သူသည် အီဂျစ်နိုင်ငံမှ ထွက်လာသောအခါ သူ့ကို ရာထူးတိုးပေးပြီး ဂျာမဏီသို့ ပို့လိုက်လေသည်။ ဂျာမဏီတွင် သိရှိလာသော အချက်မှာ သူသည် ကိုင်ရှိရှိ မိတ်ဆွေဟောင်းတစ်ဦးနှင့် အမြဲအဆက်အသွယ်ပြုနေသည့် အချက်ဖြစ်လေသည်။ ထိုသူသည် ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ် ဆူလေမန် ဖြစ်သည်။ အမှန်စင်စစ် ဖရန့်ခံအား အီဂျစ်တွင် သိကျွမ်းခဲ့ဖူးသူ မည်သူနှင့်မျှ မတွေ့ဆုံရန် အမိန့်ပေးထားပြီး ဖြစ်လေသည်။

ဖရန့်ခံအား ထုံစံအတိုင်း ညွှန်ကြားစရာ ရှိသည်ဟု အကြောင်းပြ ပြန်ခေါ်လိုက်ပြီး ရောက်သော် ဖမ်းချုပ်၍ နိုင်ငံတော်သစ္စာဖောက်မှုဖြင့် တရားစွဲလေသည်။ တရားခွင်တွင် ဖရန့်ခံက အီဂျစ်၌ ပြုလုပ်ခဲ့သည့် သူလျှိုလုပ်ငန်းတွင် ဂျာမန် မတ်ငွေ(၄၀၀၀၀)ယူ၍ မိမိသစ္စာဖောက်ခဲ့ကြောင်း ဝန်ခံလေသည်။ လာဗွန်ပြဿနာကို စုံစမ်းစစ်ဆေးစဉ်က ဖရန့်ခံသည် စုံစမ်းရေးကော်မရှင်ကို သတင်းများပေး၍ ထွက်ဆိုခဲ့သဖြင့် အပြစ်မှန်သမျှ ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး လာဗွန်အပေါ်သို့ ကျရောက်သွားပြီး လာဗွန် နှုတ်ထွက်သွားရလေသည်။

ပေါလ် ဖရန့်ခံကို ထောင်ဒဏ်(၁၂)နှစ် အပြစ်ပေးလိုက်သည်။ ဤအဖြစ်အပျက်သည် မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးအတွက် အမှောင်ဆုံးသော နေ့တစ်နေ့ပင် ဖြစ်ပါသည်။

အီဂျစ်နိုင်ငံတွင်မူ ဤသူလျှိုလုပ်ငန်းကြီးကြောင့် ဂျူးဆန့်ကျင်ရေးစီမံချက်ကြီး ပေါ်လာပြန်သည်။ ခါတိုင်းထက် ပို၍ ကြမ်းတမ်းရက်စက်ခဲ့လေသည်။ သမ္မတ နတ်ဆာ၏ အဘော်သတင်းစာဖြစ်သော အယ်လ်ဂူအမ်းရီးယား သတင်းစာက နာဇီတို့ အပြီးသတ်လုနီး ပြုလုပ်ခဲ့သော ဂျူးသုတ်သင်ရေးကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ရန် တောင်းဆိုရေးသားခဲ့သည်။

အီဂျစ်နိုင်ငံထဲတွင် ဂျူး(၄၅၀၀၀)နီးပါးသာ ရှိတော့သည်။ ထိုဂျူးတို့သည် ဂိုရှင် မြေအောက်အဖွဲ့၏ အကူအညီဖြင့် တိုင်းပြည်မှ ထွက်ပြေးကြလေသည်။ ဗရင်ဂျီဘာသာဝင်များ၊ အာမေးနီးယန်းများနှင့် ကော့ပတ်တစ် ဂိုဏ်းဝင်များအပါအဝင် အခြားဘာသာဝင်များသည်လည်း ရှိသမျှ ရောင်းချပြီး ဂိုရှင်အဖွဲ့အကူအညီဖြင့် ထွက်ပြေးကြသည်။

အလီကိုဟင်သည် အလက်ဇန္ဒြီးယားမြို့တွင် သူလျှိုလုပ်ငန်း ဆက်လုပ်နေခဲ့သည်။ သူ့ထံတွင် အစွဲရေးတို့ ပေးထားသော ရေဒီယိုကိရိယာ ရှိနေသဖြင့် သူရသမျှ သတင်းကို တဲလာဗီသို့ ပို့ပေးခဲ့သည်။

ကိုဟင် ပေးပို့သော သတင်းများထဲတွင် စိုးရိမ်စရာ အခြေအနေတစ်ရပ် ပါခဲ့သည်။ ယင်းသည်ကား နတ်ဆာ၏ အစိုးရအဖွဲ့အပေါ်တွင် အီဂျစ်နိုင်ငံ၌ ခိုလှုံခွင့်ပေးထားသော နာဇီအရာရှိဟောင်းများ ဩဇာလွှမ်းလာသည့် အချက်ပင်ဖြစ်သည်။

အီဂျစ်နိုင်ငံတွင်းသို့ ဂျာမန်တို့ ဝင်ရောက်လာမှုသည် အမှန်စင်စစ် မဆန်းလှပါ။ ဂျာမန် စစ်ဗိုလ်ချုပ် ရွမ်မဲလ်၏ “အာဖရိကကိုး” တပ်မဟာကြီးမှ တပ်သားများသည် စစ်ကြီးပြီးသောအခါ အီဂျစ်နိုင်ငံတွင် နေထိုင်ကြတော့သည်။ ဥရောပမှ ထွက်ပြေးလာသော ဂျာမန်တို့သည် အီဂျစ်နိုင်ငံတွင် ဗြိတိသျှမှန်းတီးရေး အခြေအနေပေါ်လာသဖြင့် သူတို့ကို ခိုလှုံခွင့်ပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း ယုံကြည်ခဲ့ကြသည်။ သူတို့သည် သူတို့၏ ဇာစ်မြစ်အမှန်ကို ဖုံးကွယ်လိုသဖြင့် အာရပ်နာမည်များ ခံယူပြီး တစ်ခါတရံတွင် မူဆလင်ဘာသာသို့ပင် ကူးပြောင်းသွားကြလေသည်။

မကြာမီ နာဇီတို့သည် အာဏာနှင့် ဩဇာလွှမ်းမိုးမှု ရှိသော ရာထူးဌာနန္တရများ ရအောင် တဖြည်းဖြည်း ကြိုးစားကြစည်ကြသည်။ ဂတ်စတာပို နာဇီစစ်ပုလိပ်အဖွဲ့ကြီးမှ အရာရှိဟောင်းများသည် နတ်ဆာ၏ “နိုင်ငံတော် လုံခြုံရေး ကေဒါအဖွဲ့” အမည်ရှိသော ထောက်လှမ်းရေးနှင့် ပြည်တွင်းလုံခြုံရေးဌာနကို ဦးစီးဖွဲ့စည်းပေးခဲ့လေသည်။

ဟစ်တလာ၏ ကိုယ်ရံတော်တပ်ဖွဲ့မှူးလည်းဖြစ်ပြီး ဝါဆော ဂတ်စတာပို စစ်ပုလိပ်အဖွဲ့ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သော လီယိုပို ဂလိန်းသည် အလီနာချာ အမည်ကို ခံယူခဲ့သည်။ သူသည် ၁၉၅၄ ခုနှစ်တွင် ဖမ်းဆီးခံရသော အလီကိုဟင်၏ မိတ်ဆွေများအား နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းမှုကို ဦးဆောင်ပြုမူခဲ့လေသည်။ သူသည် ဤကိစ္စမျိုးတွင် ကျွမ်းကျင်သည်ဟု နာမည်ကြီးခဲ့သည်။ ဗိုလ်မှူးကြီး အီဘာဆာလင် အမည်ခံယူသော ဘားနက်ဆင်ဒါသည် ဂလိန်း၏ အထက်အရာရှိ ဖြစ်နေသည်။ သူသည် စစ်အတွင်းက ဂတ်စတာပို ဗိုလ်ချုပ် ဟိန်းနရစ်ချ် ဟင်းမလား၏ ထိပ်တန်းလက်ထောက် တစ်ဦးဖြစ်သည်။

အီဂျစ်နိုင်ငံအတွင်းတွင် အကျဉ်းစခန်းများ ပေါ်ပေါက်လာလေရာ S.S ခေါ် နာဇီလုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့ ဗိုလ်မှူးတစ်ဦးဖြစ်ပြီး ဒပ်ဆဲလ်ဒေါ့ဖ် မြို့၏ ဂတ်စတာပို စစ်ပုလိပ်အဖွဲ့ ခေါင်းဆောင် ဂျိုချင်ဒမ်မလင်သည် ထိုအကျဉ်းစခန်းများကို နာဇီတို့၏ သို့ပန်းအကျဉ်းစခန်းများ ပုံစံယူ၍ ဦးစီးတည်ဆောက်ခဲ့သည်။ အလီကိုဟင်သည် ၁၉၅၄ ခုနှစ် အဖျက်လုပ်ငန်းများအတွက် စစ်မေးခံရန် ဤအကျဉ်းစခန်းတစ်ခုသို့ လာရောက်ခဲ့ဖူးပါသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် အနောက်ဂျာမဏီ အလုပ်သမားသမဂ္ဂ ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးက နတ်ဆာရဲ့ အီဂျစ်နိုင်ငံဟာ တကယ်တော့ နာဇီလက်သစ်တွေ မွေးထုတ်ပေးတဲ့ နေရာပါပဲဟု ဝေဖန်ခဲ့ခြင်းကို မည်သူမျှ မအံ့သြနိုင်တော့ချေ။

အခြေအနေ အဆိုးရွားဆုံး အချိန်ရောက်လာသည်။ ယင်းအချိန်သည် စူးအက်စစ်ပွဲဖြစ်သည့် ၁၉၅၆ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ဖြစ်သည်။ အစွဲရေးနိုင်ငံသည် ဗြိတိန်၊ ပြင်သစ်တို့နှင့် ပူးပေါင်းပြီး အီဂျစ်နိုင်ငံကို တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။ နတ်ဆာ၏ ကလဲ့စားချေလိုသော စိတ်ဓာတ်သည် ပိုမိုပြင်းထန်လာပြီး အီဂျစ်နိုင်ငံအတွင်း ကျန်ရစ်သော ဂျူး(၄၅၀၀၀)တို့၏ ဘဝသည်လည်း စိတ်မချမ်းမြေ့စရာ ဖြစ်လာလေသည်။

ဂျပန်တို့သည် သူတို့၏ သီးသန့်ရပ်ကွက်များတွင်သာ နေထိုင်ခွင့်ရပြီး အထီးကျန်ဘဝသို့ ရောက်ကြရရှာသည်။ ဂျပန်များကို စားစာခံအဖြစ် ဖမ်းဆီးခြင်း၊ ထောင်ထဲတွင် အကျဉ်းချထားခြင်း၊ စုပေါင်း၍ ဒဏ်ငွေများ ပေးဆောင်စေခြင်းများ ပြုလုပ်ကြသည်။ ဂျပန်ဘာသာရေးဌာနများ၊ ကျောင်းများနှင့် ဆေးရုံများကို ပိတ်ပင်ကြသည်။ ဟီးဘရူးဘာသာစကားကို မသုံးရန်လည်း တားမြစ်လိုက်သည်။ ဂျပန်ဆရာဝန်များနှင့် အခြားအသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပညာရှင်များကိုလည်း အလုပ်လုပ်ခွင့် မပေးတော့ချေ။ ဂျပန်များပိုင်သော ပစ္စည်းပစ္စယများကို မကြာခဏ သိမ်းယူကြသည် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်များ စားသောက်ခန်းများတွင် “ဂျပန်နှင့် ခွေးများ မဝင်ရ”ဟူသော စာတမ်းများ ချိတ်ဆွဲလာကြသည်။

ဂျပန်အားလုံးသည် အဝါရောင် မှတ်ပုံတင်ကဒ်ပြား ကိုင်ဆောင်ကြရသည်။ ဤအပြုအမူသည် အလယ်ခေတ်နှင့် နာဇီဂျာမဏီ ကာလများကို ပြန်လည် သတိရစေသည်။

စူးအက်စစ်ပွဲပြီးသောအခါ ဂိုရှင်စီမံချက်သည် ဂျပန်များ အစွဲရေးသို့ ပြောင်းရွှေ့ရေးအတွက် မီးကုန်ယမ်းကုန် ကြိုးစားခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ဂျပန်(၁၀၀၀၀)ခန့် ထွက်ခွာနိုင်ခဲ့လေသည်။ ပြောင်းရွှေ့ရန် ငြင်းဆန်ကြသူများမှာ မိမိတို့မွေးရာဌာနေကို မစွန့်လိုကြသော အိုမင်းသည့် ဂျပန်များသာ ဖြစ်သည်။

နိုဝင်ဘာလတွင် အလီကိုဟင် တစ်ကြိမ် အဖမ်းခံရပြန်သည်။ ကိုဟင်သည်အကျဉ်းခန်းထဲတွင်နေထိုင်ရင်း ဤတစ်ကြိမ်တွင် မိမိ အသတ်ခံရတော့မည်ဟု အတပ် တွေးနေမိတော့သည်။ သူသည် ဇီယွန်ဝါဒအတွက် နှစ်ပေါင်းမြောက်မြားစွာ လှုပ်ရှားလုပ်ကိုင်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ သူ၏ လုပ်ဆောင်ချက်များ မူးပေါ်သလို ပေါ်လာပေတော့မည်။

သို့ရာတွင် အကျဉ်းခန်းထဲတွင် (၃)ပတ်ကြာ နေထိုင်နေစဉ်အတွင်း ကိုဟင်သည် ယခင် နှစ်ကြိမ် စစ်မေးခံရစဉ်က သူရယူခဲ့သည့် စိတ်တည်ငြိမ်မှုကို ပြည်လည် ရယူနိုင်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ကိုဟင်က မိမိသည် ဘာသာရေးအရသာ ဇီယွန်ဝါဒ ယုံကြည်သူဖြစ်ကြောင်း စစ်ဆေးသူများ လက်ခံအောင် ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့သည်။ ကိုဟင်သည် ဇီယွန်ဝါဒီတစ်ယောက်အဖြစ် ကာယကံမြောက် လှုပ်ရှားခဲ့သည့် မည်သည့် သာဓကမျှ သူတို့ ရှာမတွေ့ကြချေ။

သို့ရာတွင် သူတို့က ကိုဟင်အား ပြည်နှင့်ဒဏ်ခတ်မည်ဟု ပြောခဲ့လေသည်။ အခြားသော အီဂျစ်လူမျိုး ဂျပန်ဘာသာဝင်များ လက်ခံသလို ကိုဟင်သည် ပြည်နှင့်ဒဏ်ကို လက်မခံသဖြင့် အီဂျစ်အာဏာပိုင်များ ဇေဝဇဝါ ဖြစ်သွားရသည်။ ကိုဟင်က သူ့အား အီဂျစ်တွင် နေထိုင်ခွင့် တိုးမြှင့်ပေးရန် တောင်းဆိုလေသည်။

အီဂျစ်အာဏာပိုင်များသည် အလွန်ဒေါသဖြစ်သွားပြီး သူ၏ တောင်းဆိုချက်ကို ပယ်ချလိုက်သည်။ သူ့ကို နောက် သင်္ဘောပတ်တွင် တင်ပေးမည် ဖြစ်သည်။

၁၉၅၆ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ(၂၀)ရက်နေ့တွင် အလီကိုဟင် တစ်ယောက် အလက်ဇန္ဒြီးယားမြို့တွင် ဆိုက်ကပ်ထားသော ကြက်ခြေနီအဖွဲ့၏ “မဆာ” အမည်ရှိ စစ်ပြေးသင်္ဘောပေါ်တွင် ရောက်နေပေပြီ။

သူသည် သေတ္တာလေး တစ်လုံးနှင့် နှင်ထုတ်ခံရသူများ ကိုင်ဆောင်ခွင့်ရှိသော အီဂျစ်ငွေကြေး ပေါင်အနည်းငယ်ကိုသာ ကိုင်ဆောင်ထားလေသည်။ သူ၏ နိုင်ငံကူးလက်မှတ်တွင် “အီဂျစ်သို့ ပြန်လာခွင့် မရှိ” ဟူသော စာတမ်း ရိုက်နှိပ်ထားပါသည်။

ကိုဟင်၏ သဘောသည် အီတလီပြည် နေပယ်လ်သို့ ရောက်ပြီး ဂျူးများသည် ထိုမြို့တွင် အစွဲရမ်းနိုင်ငံမှ လွတ်ပေးမည့် သဘောများကို စောင့်ဆိုင်းနေကြသည်။ ပြောင်းရွှေ့ကြသူများမှာ အလွန်များပြားလှသဖြင့် သဘောပေါ်တက်ရန် အချိန်အလွန်ကြာ စောင့်ဆိုင်းကြရသည်။

ကိုဟင်သည် ဂျီနိုးဝါမြို့ရှိ ဟော်တယ်ခန်း ခပ်နပ်နပ်လေးထဲတွင် ရက်သတ္တပတ် အတော်ကြာ နေခဲ့သည်။ သို့သော် သူသည် စောင့်ဆိုင်းနေရသော်လည်း သူ၏ စိတ်ထဲတွင် ပေါ့ပါးလွတ်လပ်နေသည်ဟု ဆိုလေသည်။

နောက်ဆုံး၌ ဖီးလစ် ဂရီမိုနီ အမည်ရှိသော အီတလီ ကုန်တင်သင်္ဘောတစ်ခုတွင် ကိုဟင်သည် နေရာတစ်နေရာ ရရှိခဲ့သည်။ သဘောသည် ဖေဖော်ဝါရီလဆန်းတွင် စတင်ထွက်ခွာခဲ့ပြီး ဖေဖော်ဝါရီလ(၁၂)ရက်တွင် ဟိုင်ဖာ ဆိပ်ကမ်းမြို့သို့ ရောက်ရှိခဲ့လေသည်။

အီတလီကိုဟင်သည် အီဂျစ်နိုင်ငံအတွင်းတွင် စွမ်းဆောင်လှုပ်ရှားခဲ့သဖြင့် ဂျူးထောင်ပေါင်းများစွာတို့သည် အစွဲရမ်းနိုင်ငံအတွင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ဝင်ရောက်လာနိုင်ခဲ့ပါသည်။ ယခု ကိုဟင် တစ်ယောက် ထိုဂျူးတို့နှင့် ပြန်တွေ့ဆုံရပေပြီ။

သူ့အတွက် ကြီးမားသော တာဝန်များ မကြာမီ ပေါ်လာတော့မည် ဖြစ်ပါသည်။

အလီကိုဟင် အပိုင်း(၂)

ဟိုင်ဖာ ဆိပ်ကမ်းသို့ ရောက်လာကြသော ဂျူးများကဲ့သို့ပင် ကိုဟင်သည်လည်း အစွရေးနိုင်ငံသားအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုခံရသည့် စာရွက်စာတမ်းများ ရရှိပါသည်။ အစွရေးနိုင်ငံသားဖြစ်သော်လည်း ကိုဟင်၏ စိတ်ထဲတွင် လွတ်လွတ်လပ်လပ် မရှိရှာချေ။ အသက်(၃၂)နှစ် ရှိပြီဖြစ်သော ကိုဟင်သည် မိမိကိုယ်မိမိ နိုင်ငံသစ်တစ်ခုတွင် ရောက်နေသော နိုင်ငံခြားသား တစ်ဦးကဲ့သို့ ခံစားမိရှာသည်။

အီဂျစ်နိုင်ငံတွင် ထိုစဉ်က အစွရေးနိုင်ငံသို့ စာအဆက်အသွယ်ပြုလျှင် သေဒဏ်ပေးသော ရာဇဝတ်မှုတစ်ခု ဖြစ်လေသည်။ ထို့ကြောင့် သူ၏ မိသားစု အစွရေးနိုင်ငံသို့ ရောက်နေသည့် (၆)နှစ်တာ ကာလအတွင်း စာတစ်စောင်မျှ သူ မထည့်ခဲ့ပေ။ သူတို့ ဘယ်အရပ်တွင် နေထိုင်ကြသည်ကိုလည်း ကိုဟင် မသိခဲ့။

သို့သော် သူသည် သူ၏ညီ မောရစ် နေထိုင်သည့် တဲလာဗီမြို့စွန်မှ ရာမက်ဂန်း အရပ်ရှိလိပ်စာကို ရှာဖွေသိရှိသွားသည်။ သူ့ရောက်သွားသောအခါ မောရစ် အိမ်တွင် မရှိသဖြင့် အိမ်နီးချင်းများက ကိုဟင်အား သူ့မိဘများ နေထိုင်သော ဘတ်ယမ် ရပ်ကွက်ရှိအခန်းသို့ ညွှန်ပြလိုက်သည်။ ထိုရပ်ကွက်ကလေးသည် မြို့၏ တောင်ဘက်တွင် ရှိ၍ သဲသောင်များပေါ်တွင်ဆောက်လုပ်ထားပြီး အာဖရိကမြောက်ပိုင်းနှင့် အီဂျစ်မှ ဂျူးအမြောက်အမြား နေထိုင်ကြသည်။

ဘတ်ယမ်သို့ ရောက်သောအခါ သူ့မိဘများ နေထိုင်သော ဆော်မီကွန်ကရစ်တိုက်ဖြူကလေး၏ ရှေ့လမ်းမတွင် ကိုဟင် ခေတ္တရပ်လိုက်မိသည်။ ဤလမ်းကလေးကို “ကိုင်ရိုမှ အာဇာနည်များလမ်း”ဟု ခေါ်တွင်ပါသည်။ သေဆုံးကြပြီဖြစ်သော သို့မဟုတ် နာဆာ၏ အကျဉ်းထောင်များထဲ၌ ရှိနေကြသေးသော ကိုဟင်၏ သူငယ်ချင်းများ ရည်စူး၍ မှည့်ခေါ်ထားသော လမ်းဖြစ်ပါသည်။ ဤလမ်းနာမည်ကလေးသည် ကိုဟင်အား မကြာမီကမှ သူ့ကျောခိုင်းခဲ့သော အတိတ်ကာလကို အမြဲသတိရနေစေသည်။

ကိုဟင် အိမ်ပြန်လာခြင်းသည် ကြေကွဲစရာနှင့် ကြည်နူးစရာကြီး ဖြစ်နေပေသည်။ မိဘများမှာ ဝမ်းသာလုံးဆိုနေကြပြီး သားဖြစ်သူအား ဘာတွေလုပ်ခဲ့သနည်းဟူသော မေးခွန်းတွေ ကုဋေကဋာ ထုတ်နေကြပေသည်။ သို့သော် ကိုဟင်နှင့် အနစ်(၂၀)ကွာသော ညီအငယ်ဆုံး အောဘရာဟင်သည် အစ်ကိုကြီးဖြစ်သူအား ခပ်စိမ်းစိမ်းကြည့်ပြီး ဤသို့ မေးခဲ့လေသည်။

“ဒီလူကြီးက ဘယ်သူလဲဗျ”

ကျန်မိသားစုအတွက်လည်း ကိုဟင်သည် တစ်မိန်းဆန်ဆန် ဖြစ်နေပေသည်။ သူသည် မည်သည့်အခါမျှ စိတ်အတွင်း ခံစားချက်များကို သူငယ်ချင်းအပေါင်းအသင်းများနှင့် မိသားစုများအား ဖွင့်ဟပြောပြလေ့မရှိချေ။ ထို့ပြင် အီဂျစ်တွင် မြေအောက်လှုပ်ရှားမှုများ နှစ်ပေါင်းများစွာ

လုပ်ကိုင်လာခဲ့သဖြင့် သူ၏ ပင်ကိုယ်သဘောအရ လျှို့ဝှက် သိပ်သည်းကျစ်လစ်သော သဘာဝသည် ပိုမိုခိုင်မာလာလေသည်။ သူ၏ မိသားစုဝင်များသည် ကိုဟင်ထံမှ ပြည့်စုံတိကျသော အဖြေများ မရရှိကြချေ။ သူ အီဂျစ်တွင် ဘာတွေ လုပ်ခဲ့သည်ဆိုသော အချက်များကို ကိုဟင် မပြောပြလိုသည်မှာ ရှင်းလင်းနေပါပြီ။

ညီဖြစ်သူ မောရစ်က အလီကိုဟင်နှင့် ပတ်သက်၍ အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြခဲ့လေသည်။

“အလီကတော့ ပိတ်ထားတဲ့ စာအုပ်တစ်အုပ်နဲ့ တူတယ်။ သူ သူ့လျှို့ဝှက်လုပ်ခဲ့တဲ့ လုပ်ငန်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော်တို့ကို တစ်လုံးတစ်ပါးမှထုတ်မပြောခဲ့ပါဘူး။ သူ့ဆီက ကျွန်တော်တို့ ဘာမှမေးမြန်းစုံစမ်းလို့ မရဘူး။ ဘာသာရေးကြီးက သူ့ရဲ့ ရွှေငွေတွေကို မီးခံသေတ္တာထဲ ထည့်ပြီး သော့ခတ် သိမ်းပိုက်ထားသလို အလီဟာလည်း သူ့ရဲ့ အကြံအစည်အတွေးအခေါ် မှန်သမျှကို လျှို့ဝှက်ထားတတ်ပါတယ်”

အလီကိုဟင်သည် သူ၏ နယ်မြေသစ်တွင် အသားကျအောင် ခက်ခက်ခဲခဲ အချိန်အတော်ကြာ လုပ်ယူရရှာသည်။ အစွဲရေးနိုင်ငံတွင် ကိုဟင်တစ်ယောက် နားမလည်စရာတွေ စိတ်ပျက်စရာတွေနှင့် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည်။

ဘာသာရေးကို အလွန်ကိုင်းရှိုင်းသော ကိုဟင်သည် အချို့သော အစွဲရေးနိုင်ငံသားများ၏ ဘာသာရေးဆန့်ကျင်သော အတွေးအခေါ်များကြောင့် ထိတ်လန့်ခဲ့ရသည်။ ကိုဟင်၏ ဇီယွန်ဝါဒသည် သူ၏ အသည်နှလုံးထဲတွင် အလွန်စွဲမြဲနေပြီ ဖြစ်သဖြင့် ဂျူးအချို့၏ ပျော့ကွက်များသည် သူ့အဖို့ စိတ်ထိခိုက်စရာ ဖြစ်လာလေသည်။ ပါးစပ်က သမ္မာကျမ်းစာကို ရေရွတ်နေပြီး ရာဇဝတ်မှုအမျိုးမျိုး ဒုစရိုက်အမျိုးမျိုး ကျူးလွန်နေသော ဂျူးတို့ကို သူ့ရဲ့မုန်းလာသည်။ ဂျူးအတော်များများသည် ဥပုသ်နေ့နှင့် အခြား နေ့ထူးနေ့မြတ်များတွင် ဥပုသ်စောင့်ခြင်းကို လစ်လျူရှုလာကြသည်။ သို့သော် သူတို့အားလုံးသည် ဂျူးနိုင်ငံတွင် နေထိုင်ကြသော ဂျူးများ ဖြစ်ပါသည်။

အလီကိုဟင်သည် နားမလည်နိုင်အောင် ခေါင်းရှုပ်လာသည်။

ဥရောပ ဂျူးများက အရှေ့အလယ်ပိုင်းမှ ဂျူးအမျိုးအနွယ်များအား မုန်းတီးကြခြင်းကို ကိုဟင် အလွန်မလိုလားခဲ့ချေ။ သူကိုယ်တိုင်က အသားမည်းသော အီဂျစ်လူမျိုးတစ်ဦးဖြစ်ပြီး ဤသို့သော မုန်းတီးခံရမှုကို ကိုယ်တိုင် ခံစားခဲ့ရသဖြင့် သူသည် စိုးရိမ်စိတ်ပျက်မိလေသည်။ ဤပြဿနာသည် ယနေ့ထက်တိုင် အစွဲရေးလူ့အဖွဲ့အစည်းကို ကိုင်လှုပ်ဆဲ ဖြစ်သည်။ သို့သော် အလီကိုဟင်လို ဘာသာရေး ကိုင်းရှိုင်းပြီး တာဝန်ကျေသော နည်းစနစ်သမား တစ်ဦးအဖို့ စိတ်ထိခိုက်စရာ ဖြစ်လာရသည်။

အလီကိုဟင်၏ အခြားသော ပြဿနာရပ်များမှာ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးရာ ပြဿနာများ ဖြစ်ပါသည်။ သူ၏ (၃၂)နှစ်တည်းဟူသော အသက်အရွယ်တွင် ယောက်ျားများသည် အိမ်ထောင်ရက်သားကျပြီး အခြေအနေကျ ဖြစ်နေကြပေပြီ။ သို့မဟုတ်လျှင်လည်း အလုပ်အကိုင်နှင့် တင့်တင့်တယ်တယ် တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ရှိနေကြပေပြီ။ နှစ်ခုစလုံး အဆင်ပြေနေသည်လည်း ရှိတတ်ပါသည်။ ကိုဟင်အတွက် နှစ်ခုစလုံး မရှိသေးပါ။

သူသည် သူ၏ အသက်(၁၁)နှစ်သာ ရှိသေးသော ညီလေးတစ်ယောက်နှင့် အခန်းတစ်ခန်းထဲတွင် နေသည်။ သူ၏ မိဘများက တပင်တပန်း ရှာဖွေထောက်ပံ့ခဲ့ရသော ငွေကြေးကိုသာ သူအားကိုးနေရသည်။ အတိတ်က သူ့စွန့်စားလုပ်ကိုင်ခဲ့သော ကိစ္စရပ်များသည် ယခုလက်ရှိ နေရာတွင် ဘာမျှ အဓိပ္ပါယ် မရှိသလို ဖြစ်နေသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သူ၏ အတိတ်က လုပ်ရပ်များကို မည်သူမျှ မသိကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ကိုဟင် စောစောပိုင်းက ပြုခဲ့သော မျှော်မှန်းချက်သည် အရာမထင်တော့သည့် အသွင်ဆောင်လာသည်။

ကိုဟင်သည် စိတ်အာရုံရှုပ်ထွေး နောက်ကျိလာသဖြင့် စာပေလေ့လာရင်း ဖြေသိမ့်ခဲ့သည်။ အီဂျစ်ပြည်၌ ရှိနေစဉ် မြေအောက်လှုပ်ရှားမှုများ ဆောင်ရွက် လုပ်ကိုင်နေရသဖြင့် သူ စာသင်ချိန် သိပ်မရခဲ့ရှာပါ။ ထို့ကြောင့် ထိုကွက်လပ်ကို သူဖြည့်ရန် ရည်ရွယ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

သူသည် ခေတ်မီ ဟီးဘရူးဘာသာနှင့် ဂရိဘာသာစကားများကို စတင်သင်ကြားပြီး တတ်ပြီးသားဖြစ်သော ဂျာမန်နှင့် အီတာလျံ ဘာသာစကားများကို အပြစ်အနာအဆာ မရှိအောင် ပြန်လည် လေ့ကျင့် ဆည်းပူးခဲ့လေသည်။ သူ၏ မူလဝါသနာဖြစ်သော သင်္ချာနှင့် အီလက်ထရွန်းနစ် ဘာသာရပ်များကို သူ ပြန်လည်လေ့လာပြီး ယင်းဘာသာ(၂)ခုနှင့် ဆိုင်သော စာအုပ်စာတမ်းများကို အပတ်တကုတ် ဖတ်ရှုလေ့လာခဲ့သည်။ သူ့မိဘများ၏ အိပ်ခန်းထောင့်(၄)ထောင့်တွင် ဓာတ်ပုံ အမှောင်ခန်းတစ်ခု ပြုလုပ်ပြီး ဓာတ်ပုံပညာကို ပြန်လည် လိုက်စားပြန်သည်။

မည်သို့ဆိုစေ ကိုဟင်တစ်ယောက် စိတ်တည်ငြိမ်မှု မရသေးပါ။

သူ၏ ညီများက အစွရေးကာကွယ်ရေး တပ်မတော်ထဲတွင် သူတို့ စစ်သားအဖြစ် ပါဝင်တိုက်ခိုက်ခဲ့သော စစ်အတွေ့အကြုံများ ရင်ကော့၍ ပြောပြနေချိန်ဝယ် ကိုဟင်သည် သူတို့ခံစားရသော အောင်မြင်မှုတွင် ငါမပါလိုက်ရလေခြင်းဟု စဉ်းငယ် အားငယ်နေမိရှာသည်။ သူသည် တစ်ကိုယ်တည်း အနေကြာခဲ့သူဖြစ်သဖြင့် မိသားစုနှင့် သိုက်သိုက်ဝန်းဝန်း ပြန်နေရသောအခါ သူ့အဖို့ ကြောင်တက်တက် ဖြစ်နေရှာလေသည်။

ကိုဟင်သည် အစွရေးနိုင်ငံအနှံ့ တစ်ကိုယ်တည်း လျှောက်သွားခဲ့သည်။ သူ့အစွရေးသို့ ရောက်ပြီး တစ်နှစ်နီးပါး ကာလဖြစ်သည်။ ၁၉၅၇ ခုနှစ် ကုန်ခါနီးလောက်တွင် သူ အလုပ်တစ်ခု ရလေသည်။

အလုပ်သည် အံ့ဩစရာ မရှိပါ။ အစွရေး ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာနက ပေးသော အလုပ်ဖြစ်ပါသည်။ ကြုံကြိုက်ခြင်းလည်း မဟုတ်ပါ။ အလီကိုဟင် အီဂျစ်တွင် စွမ်းဆောင်ခဲ့မှုများကို အစွရေး ထောက်လှမ်းရေးများက သူ၏ မိသားစုထက် ပို၍ သိရှိကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် သူ့အား အသင့်တော်ဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးအဖြစ် ရွေးချယ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့ ရွေးချယ်ထားပြီး ဖြစ်သော်လည်း ကိုဟင်အား အချိန်ပေး၍ လေ့လာနေစေပါသည်။

အလီကိုဟင်၏ အလုပ်သည် တန်ပြန်ထောက်လှမ်းရေးပင် ဖြစ်သည်။ အာရပ်သတင်းစာများကို ဖတ်ရှုလေ့လာရသည်။ ထို့နောက် ဟီးဘရူးဘာသာသို့ ပြန်ဆိုပေးရသည်။ သတင်းစာများ၏ တင်ပြချက်များနှင့် အီဂျစ်လူမျိုးတို့၏ စိတ်ဓာတ်ကို နားလည်ထားသော မိမိ၏ ဗဟုသုတတို့ကို မိုး၍ အာရပ်ခေါင်းဆောင်ပိုင်းမှ ဝါဒရေးဆွဲသူများ၏ သဘောထားများကို ဆန်းစစ်သော စစ်တမ်းများ ရေးသားရသည်။

အလီကိုဟင်သည် သူ၏ အလုပ်တာဝန်ကို လုပ်ဆောင်ရာ၌ ဒေါင်ဒေါင်မြည် ထူးချွန်စွာ လုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ သို့သော် သူလျှို့လုပ်ငန်းများတွင်သာ လေ့ကျင့်သင်ကြားခဲ့ပြီး လုပ်ဆောင်ခဲ့သော ကိုဟင်သည် မကြာမီ ယင်းအလုပ်ကို ငြီးငွေ့လာလေသည်။ စက်ရုပ်လို တကုပ်ကုပ် တလှုပ်လှုပ်နေရသော ရုံးထိုင်လုပ်ငန်းကို သူ ကြာကြာ မလုပ်နိုင်တော့ချေ။ မကြာမီတွင် သူသည် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးနှင့် စာရင်းကိုင်ပညာရပ်များကို အချိန်အားစဉ် သွားရောက် သင်ကြားလိုက်သေးသည်။ တစ်နှစ်လောက် ကြာသောအခါ ဤရုံးထိုင် လုပ်ငန်းသည် ပျင်းစရာ ဖြစ်လာပြန်သည်။ ထို့ကြောင့် ကိုဟင်သည် အထက်အရာရှိများထံ သွား၍ သူ့အား ထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့အစည်းများတွင် ခိုင်းပါရန် တင်ပြလိုက်လေသည်။

သူ့အထက်အရာရှိများ၏ တုံ့ပြန်မှုသည် စာအုပ်ကြီးအတိုင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ အလီကိုဟင်သည် ပထမတန်းစား သူလျှို့တစ်ဦးအဖြစ် လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည် မှန်သော်လည်း မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးနှင့် အခြား ထောက်လှမ်းရေးဌာနများသည် တာဝန်ယူပါရစေဟု မိမိဘာသာမိမိ တောင်းဆိုလာသူများကို တိုက်ရိုက် တာဝန်မပေးသော မူဝါဒကို အမြဲကျင့်သုံးကြသည်။ ဤမူဝါဒကို အီဆာဟာရယ် ကိုယ်တိုင် ချမှတ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤမူဝါဒအတိုင်းလည်း တိတိကျကျ လိုက်နာခဲ့ကြသည်။ ထို့ကြောင့် အလီကိုဟင်အား ကျုပ်တို့က စွန့်စားခန်း လုပ်ချင်သူတွေကို မလိုချင်ဘူးဟု အထက်အရာရှိကြီးများက ပြောင်ပြောင်တင်းတင်း ပြောလွှတ်လိုက်ကြသည်။

ဤသို့ ပယ်ချလိုက်ခြင်းကြောင့် ကိုဟင် အတော်နာကျည်းသွားရလေသည်။ မျက်နှာကို ဖြတ်အရိုက်ခံလိုက်ရသလို သူ အလွန်ရှက်သွားရှာသည်။ ဤသို့ဖြစ်သည်ကို အစက သိခဲ့လျှင် သူသည် အစွဲရေးနိုင်ငံအတွက် အီဂျစ်ပြည်၌ အသက်စွန့်၍ ကြိုးစားဆောင်ရွက်ခဲ့မည် မဟုတ်ပါ။ သူ၏ ငယ်စဉ်က တန်ဖိုးရှိလှသော အချိန်ကို ထောက်လှမ်းရေးလုပ်ငန်းများ လုပ်ပြီး အချိန်ဖြုန်းခဲ့မည် မဟုတ်ပါ။

ကိုဟင်သည် ရှက်လည်းရှက် မိမိအလုပ်ကို အသိအမှတ်ပြုခြင်းလည်း မခံရသဖြင့် အလုပ်မှ ထွက်လိုက်သည်။ သူစိတ်အားသန်ခဲ့သော ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေး ပညာများကို ပြန်လည် လေ့လာလိုက်စားပြီး အချိန်အနည်းငယ် အတွင်းမှာပင် ဒီပလိုမာ တစ်ခု ရရှိသွားသည်။ ထို့နောက် စားသောက်ပစ္စည်း အရောင်းဆိုင်များတွင် စာရင်းကိုင်လုပ်သည်။ ထောက်လှမ်းရေးလုပ်ငန်း အောင်မြင်မှုယူရန် မဖြစ်နိုင်ခဲ့လျှင် အခြားလုပ်ငန်းများကို လုပ်ရန်သာ ရှိပါတော့သည်။

ကိုဟင်သည် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွင်လည်း အောင်မြင်ထူးချွန်ခဲ့သည်။ သူသည် စားသောက်ကုန် အရောင်းဆိုင်များ စစ်ဆေးရသော အင်စပတ်တာ ရာထူးရပြီး တစ်ပြည်လုံးရှိ ဆိုင်များသို့ သွားရောက်၍ ငွေကြေးကိစ္စများ စစ်ဆေးကြပ်ရလေသည်။ သူသည် ဤလုပ်ငန်း၌လည်း လျှို့ဝှက်သိပ်သည်းစွာ လုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ ကိုဟင်သည် အခြားအလုပ်သမားများနှင့် ခင်မင်သော်လည်း

သိပ်ရင်းနှီးနှီး မပေါင်းချေ။ လူတိုင်းကလည်း ကိုဟင်၏ ရည်မှန်းချက်ကြီးမှုကို သိရှိပြီး ဤကုမ္ပဏီကြီးတွင် သူတက်လမ်း အလွန်ရှိကြောင်း သဘောပေါက်ထားကြလေသည်။

၁၉၅၉ ခုနှစ် နှစ်ဦးပိုင်းတွင် အလီကိုဟင်သည် တဲလာမီမြို့ စစ်သည်တော်ကလပ်တွင် အီရတ်အမျိုးသမီး တစ်ဦးဖြစ်သူ နာဒီယာနှင့် တွေ့ဆုံခဲ့လေသည်။ နာဒီယာသည် ဟာဒက်ဆာ ဆေးရုံတွင် သူ့နာပြုတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ အရပ်ရှည်ရှည်နှင့် ညိုချောချော ဖြစ်ပြီး သူမ၏ မျက်လုံးရွဲကြီးများမှာ နက်မှောင်နေသည်။ သူမသည် ဟန်တွေပန်တွေ ဇာချဲ့နေတတ်သူ မဟုတ်ဘဲ အလီကိုဟင်အား သူတို့နှစ်ဦး ထပ်မံတွေ့ဆုံလိုကြောင်း ပြောပြလိုက်သည်။

ရက်သတ္တပတ် (၂)ပတ်နီးပါးခန့် ကြာသောအခါ နှစ်ဦးသား ဟာလဗီးယား ကမ်းခြေတွင် လမ်းလျှောက်ကြရင်း လက်ထပ်ကြရန် ဆုံးဖြတ်ကြလေသည်။ ဩဂုတ်လထဲတွင် လက်ထပ်ကြရန်နှင့် ဂျူးထုံးစံအတိုင်း ခမ်းခမ်းနားနား ကျွေးမွေးညှိခံရန် စီစဉ်ကြလေသည်။

ကံကောင်းနေ၍လားဟု မပြောတတ်ပါ။ ပင်လယ်နီ မြောက်ဘက်စွန်းရှိ အီလက် အပန်းဖြေစခန်းသို့ သွားရောက်အနားယူရန် နှစ်ဦးသား မဲပေါက်ကြပြန်သည်။ ပင်လယ်နီ၏ ကျော်ကြားသော သန္တာကျောက်တန်းများပေါ်မှ ရေဆင်းကူးကြရင်း ပျားရည်ဆမ်းခရီး ထွက်ခဲ့ကြလေသည်။ မကြာမီမှာပင် နှစ်ဘက် ဆွေမျိုးများ စုပေါင်းဝယ်ယူပေးသော အခန်းတစ်ခန်းကို ကိုဟင်တို့ ဇနီးမောင်နှံ ပြောင်းရွှေ့လိုက်ကြသည်။

အလီကိုဟင်သည် အနေအထိုင် အလွန် အသားကျလာပြီး အစွရေးနိုင်ငံတွင် မိမိအသက်ရှင်နေစဉ် မွန်မြတ်သော အလုပ်တစ်ခု လုပ်ခဲ့ရန် စဉ်းစားမိလေသည်။ သူသည် လုပ်ကိုင်နေသော လုပ်ငန်းထဲတွင် အလွန်တိုးတက် အောင်မြင်လာပြီး၊ ငွေကြေးလစာလည်း အတော်များများ ရလာသည်။ ကိုဟင်သည် ဘောလုံးဝါသနာအိုး တစ်ဦးဖြစ်လာပြီး ရွက်လှေစီးခြင်းကိုပါ လေ့ကျင့်ခဲ့ပြန်သည်။ ကိုဟင်သည် စားဝတ်နေရေး ပြေလည်ဖူလုံသော အစွရေးနိုင်ငံသား တစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့ပေပြီ။

၁၉၆၀ ခုနှစ် နှစ်ဦးတွင် ကိုဟင်သည် တဲလာမီမြို့ သူ့အိမ်အနီးရှိ လမ်းတစ်ခုတွင် လမ်းလျှောက်လာခဲ့ရာ သူ့ကာကွယ်ရေးဌာနတွင် အလုပ်လုပ်နေစဉ် သိခဲ့သော လူတစ်ယောက် ပြန်တွေ့ရသည်။ သူတို့ နှစ်ဦးစလုံးသည် ခင်မင်ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းများ မဟုတ်ကြသော်လည်း တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ဖော်ဖော်ရွေရွေ ဆက်ဆံခဲ့ကြဖူးလေသည်။ ထိုမိတ်ဆွေဟောင်းက ကိုဟင်အား ပယ်လယ်ကမ်းစပ်သို့ လမ်းလျှောက်ရင်း စကားပြောရန် ဖိတ်ခေါ်သည်။ ကိုဟင်သည် ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာနကို အခဲမကျေသေးသော်လည်း ထိုလူ၏ ဖိတ်ခေါ်ချက်ကို လက်ခံလိုက်သည်။

သူတို့နှစ်ဦးသား စကားပြောကြရင်း ကိုဟင် ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာနမှ ထွက်လာသည့် ကိစ္စသို့ ရောက်သွားသည်။ ထိုလူက ကိုဟင် အဘယ့်ကြောင့် ထွက်လာခဲ့သည်ကို မသိရှိခဲ့သဖြင့် သူ့အား ဒဲ့ဒိုး မေးမြန်းခဲ့သည်။ ကိုဟင်သည် ထိုသူ၏ မေးခွန်းကို ဖြေနေစဉ်မှာပင် သူ၏ အမျက်ဟောင်း ပြန်ထွက်လာလေသည်။

“အဲဒီမှာ ကျုပ်သက်သက် အချိန်ဖြုန်းခဲ့တာပါပဲ။ ကျုပ်ကိုယ်တိုင် သတင်းမှန်တွေကို စုဆောင်းထောက်လှမ်းပေးပြီး ကျုပ်ရဲ့အလုပ်ကို အဆပေါင်းများစွာ ပိုကောင်းအောင် လုပ်နိုင်သားနဲ့ မလုပ်ရဘဲ ဒီ အာရပ် သတင်းစာဆရာတွေရဲ့ သတင်းတွေကို ပြန်စုဆောင်းပေးရတာ ဘာအဓိပ္ပါယ် ရှိသလဲဗျာ”

ကာကွယ်ဝန်ကြီးဌာနမှ အမှုထမ်းသည် ကိုဟင်၏ မကျေနပ်မှုများကို စာနာမှုဖြင့် နားထောင်နေရှာသည်။ ကိုဟင် ဘာကြောင့် အလုပ်ထွက်ခဲ့ရသည်ကို သူ့နားလည်သွားပြီဖြစ်ကြောင်း သူက ပြောပြသည်။ သူတို့နှစ်ဦးသာ ဘောလုံးပွဲအကြောင်း ကုန်ဈေးနှုန်းများအကြောင်းနှင့် အခြား သာမန် ကိစ္စရပ်များအကြောင်း ဆွေးနွေးကြပြီး လူချင်းခွဲလိုက်ကြသည်။ ကိုဟင်ကမူ သူ့ရင်ထဲ အခဲမကျေ ဖြစ်နေခဲ့သော မကျေနပ်ချက်ကို ဖွင့်အံလိုက်ရသဖြင့် ဝမ်းမြောက်ခဲ့သည်။

ဤသို့ဖြင့် ဤကိစ္စကို မေ့မေ့ပျောက်ပျောက် နေခဲ့ပြီး ရက်သတ္တပတ်အနည်းငယ် ကြာသောအခါ ဇနီးသည် နာဒီယာ မရှိခိုက် ကိုဟင်ထံသို့ ထိုမိတ်ဆွေ တစ်ခေါက် ထပ်ရောက်လာလေသည်။ ထိုသူက သူသည် အိုက်ဇက် ဇဲလ်ဟန်း ဖြစ်ပြီး မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးတွင် လုပ်သက်ရင့် အရာရှိတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း ကိုဟင်အား ဖွင့်ပြောခဲ့သည်။ သူက ကိုဟင်ကို ကမ်းနားဘက် လမ်းလျှောက်ရန် ဖိတ်ခေါ်သဖြင့် ကိုဟင်ကလည်း လက်ခံလိုက်လေသည်။

ကမ်းခြေတွင် လမ်းလျှောက်လာစဉ် ဇဲလ်ဟန်းက မော့ဆက်အဖွဲ့သည် ကိုဟင် အစွဲရောက်စကပင် စောင့်ကြည့်နေခဲ့ကြောင်း သူ့အား ပြောပြလိုက်သည်။ အီဂျစ်ပြည်တွင် ကိုဟင် လုပ်ဆောင်ခဲ့သည်များကို သူတို့ သိရှိခဲ့ပြီး ယခုလည်း သူတို့အတွက် ကိုဟင် အလုပ်လုပ်ပေးစေလိုသည်။ သို့သော် အလီကိုဟင်သည် အစွဲရေးသို့ ရောက်ပြီးစတွင် အခြေမကျဖြစ်နေခဲ့သဖြင့် မော့ဆက်အဖွဲ့ အကျပ်ရိုက်နေရလေသည်။ ထို့ကြောင့် ကိုဟင် တစ်ယောက် နေသားတကျ မဖြစ်မချင်း ထောက်လှမ်းရေးလုပ်ငန်းများတွင် တာဝန်ပေးရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြသည်။ ထိုနောက် သူတို့သည် ထူးချွန်သော ထောက်လှမ်းရေးတပ်ဖွဲ့ဝင်များ မလုပ်မဖြစ် လုပ်ရမည်ဖြစ်သော စားပွဲတိုင်လုပ်ငန်းတွင် ကိုဟင်အား တာဝန်ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

“ခင်ဗျား လုပ်ချင်ပါတယ်ဆိုတဲ့ အလုပ်ကို ကျုပ်တို့ မပေးခဲ့တာကတော့ အကြောင်းကြောင်းတွေ အများကြီး ရှိပါတယ်။ အရေးကြီးဆုံး အချက်ကိုတော့ ခင်ဗျား သိပြီးသားပါ။ ကျုပ်တို့က ခင်ဗျားကို သေသေချာချာ လေ့လာနေတာပါ။ အခုတော့ ခင်ဗျား တကယ့် ထောက်လှမ်းရေးလုပ်ငန်းကို လုပ်နိုင်ပြီလို့ ကျုပ်တို့ ထင်ပါတယ်”

ဇဲလ်ဟန်းက ဆက်ပြောပြန်သည်။

“ခင်ဗျား ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ထဲမှာ လုပ်ချင်ရင် ခင်ဗျားရဲ့ လျှောက်လွှာကို ကျုပ်တို့ စဉ်းစားမှာပါ”

ကိုဟင်၏ တုံ့ပြန်ချက်ကိုလည်း ဇဲလ်ဟန်းက အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြခဲ့ပါသည်။

“သူ ဝမ်းသာလုံးဆိုပြီး တော်တော်နဲ့ စကားပြန်မပေးနိုင်ခဲ့ဘူး။ နောက်ပြီး ဟန်ဆောင်မှု လုံးဝမပါဘဲ သူတိုင်းပြည်အတွက် မည်သည့်နေရာကမဆို စိတ်ပါလက်ပါ ဆောင်ရွက်ဖို့ အသင့်ရှိကြောင်း ကျွန်တော့်ကို ပြောပြပါတယ်။ ထောက်လှမ်းရေး သူလျှိုအနေနဲ့ ဘယ်အာရပ်နိုင်ငံကိုပဲ သွားရသွားရလို့ ပြောပါတယ်။ ကျွန်တော် မှတ်မိတာကတော့ သူ့ကို ဥရောပ ပို့လိုက်မှာ သူစိုးရိမ်တယ်ဆိုတဲ့ အချက်ပါဘဲ။ အာရပ်တစ်ယောက်အနေနဲ့ ဥရောပမှာ လှုပ်ရှားရမယ်ဆိုရင် အလှမ်းဝေးတယ်လို့ သူယူဆပါတယ်။ မော့ဆက်အဖွဲ့ ဝင်ဖြစ်လာရင်တော့ ဘာခိုင်းခိုင်း လုပ်ရမယ်လို့ ကျွန်တော် သူ့ကို ပြောပြလိုက်တော့ သူသဘောပေါက်သွားပါတယ်”

ထိုနောက် သူတို့နှစ်ဦး နာရီအတော်ကြာ ဆက်လက်ဆွေးနွေးကြပြန်သည်။ ထိုမော့ဆက်ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိ၏ လျှို့ဝှက်နာမည်မှာ ဒါးဗစ်ချ် ဖြစ်ပြီး သူခိုင်းမည့်လူကို သူလိုသလို ပုံသွင်းနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ သူသည် ၁၉၄၈ ခုနှစ် မတိုင်မီက အကြမ်းဖက် ပြောက်ကျားအုပ်တွင် ပါဝင်ခဲ့သူဖြစ်သဖြင့် မိမိ၏ အန္တရာယ်ပြစ်သော လုပ်ငန်းရပ်တွင် ခိုင်းမည့်အစား အစအဆုံး နားလည်ထားရမည်ဟု သိပါသည်။

ပထမဦးစွာ ဒါးဗစ်ချ်က ကိုဟင် ဤအလုပ်လိုသည့် အကြောင်းများကို မေးမြန်းခဲ့သည့် “နာဒီယာနှင့် အိမ်တွင်းရေး အဆင်ပြေသလား၊ အိမ်မှာ အိမ်တွင်းရေး အဆင်မပြေ၍ အပြင်ထွက်ချင်သလား စွန့်စားရမည် လုပ်ငန်းကို နှစ်သက်သလား၊ ထိုအလုပ်ရပါက စိတ်လှုပ်ရှားတက်ကြွဖွယ်ရာ သူလျှိုလုပ်ငန်းတွေ အဆက်မပြတ် လုပ်ရမည်”ဟု မျှော်လင့်ထားသလား... စသည်... စသည်ဖြင့်...။

ကိုဟင်သည် မေးခွန်းများကို ရိုးသားပွင့်လင်းစွာ ပြန်လည် ဖြေကြားခဲ့လေသည်။ သူတို့ ဇနီးမောင်နှံ သားဦးကလေး ရခါနီးပြီဖြစ်ပြီး နှစ်ယောက်စလုံးက နောက်ထပ် သားသမီးတွေ တပြုံကြီး လိုချင်ပါသေးသည်။ သူသည် မိသားစုကို ခွဲ၍ မနေချင်ပါ။ သို့သော်လည်း တာဝန်ပေးပါက ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ လုပ်ဆောင်မည်ဖြစ်ကြောင်း ဖြေကြားခဲ့သည်။

အလီကိုဟင် ကိုယ်တိုင်က မသိသော်လည်း ဒါးဗစ်ချ်သည် ထိုအဖြေများကို သူ မဖြေမီက သိရှိပြီး ဖြစ်ပါသည်။ မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးသည် ကိုဟင်၏ မိတ်ဆွေ အပေါင်းအသင်းများနှင့် မိသားစုဝင်များထံ ချဉ်းကပ်၍ လျှို့ဝှက်စုံစမ်း သိရှိထားပြီးပါပြီ။ သူ၏ သာယာသော အိမ်ထောင်ရေးအကြောင်းလည်း မော့ဆက်က သိပါသည်။ ဇနီးမောင်နှံ (၂)ဦးသည် သားဦးကလေး မျှော်လင့်နေကြောင်းလည်း မော့ဆက် သိသည်။ အလီကိုဟင်၏ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးရာကိစ္စရပ်များနှင့် လုပ်ငန်းပိုင်းဆိုင်ရာ ပြဿနာများအပြင် အစွဲရေးနိုင်ငံအပေါ် ထားရှိသော သူ၏ စိတ်ဓာတ်များကိုလည်း မော့ဆက်က ခရေစေ့တွင်းကျ အသေးစိတ် သိထားပါသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် မော့ဆက်အဖွဲ့ထံ ဝင်ချင်သည့် သူ၏ တစ်ခုတည်းသော အကြောင်းမှာ မိမိနိုင်ငံကို မိမိအလုပ်အကျွေးပြုလို၍သာဖြစ်ကြောင်း အလီကိုဟင်က ပြောသောအခါ သူ့အမှန်တကယ် ပြောကြောင်း ဒါးဗစ်ချ်က ယုံကြည်လေသည်။

ထို့နောက် ဒါးဗစ်ချ်က ကိုဟင်အား အလုပ်ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်သော မေးခွန်းများ မေးမြန်းသည်။ မိမိအလုပ် ဘာအလုပ်ဖြစ်သည်ကို ဇနီးသည်အပါအဝင် မည်သူ့ကိုမျှ မပြောရခြင်းကို သိသလား။ လခမှာ ယခုရနေသည့် လခထက် များသော်လည်း ငွေကြေးအမြောက်အမြား ရမည်မဟုတ်ကြောင်း သိသလား။ မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီး၏ တင်းကျပ်၍ ချွတ်ယွင်းချက် မရှိသော စည်းကမ်းများကို လက်ခံနိုင်သလား... စသည်... စသည့် မေးခွန်းများ...။

ကိုဟင်သည် အချက်အလက်များကို လက်ခံရန် အဆင်သင့် ဖြစ်ပါသည်။ သူက မဲ့ပြုံးပြုံးကား ဒါးဗစ်ချ်အား ပြောလိုက်သည်။

“တကယ်ဆိုတော့ ဒီအလုပ်ဟာ ကျွန်တော် ငယ်ငယ်က တစ်ချိန်လုံး လုပ်ကိုင်ခဲ့တဲ့ အလုပ်ပါဗျာ။ ဒါကို ခင်ဗျားတို့လည်း အသိပါပဲ”

ဒါးဗစ်ချ်က ကိုဟင်အား သူ အီဂျစ်နိုင်ငံတွင် သူလျှို့အဖြစ် လှုပ်ရှား ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်များကို အီဂျစ်တို့ မည်သို့သော အတိုင်းအတာအထိ သိခဲ့သနည်းဟု သေသေချာချာ မေးကြည့်သည်။ ထို့နောက် ဒါးဗစ်ချ်က ဤသို့သော အခြေအနေတွင် ကိုဟင် အီဂျစ်နိုင်ငံသို့ ပြန်သွားရန် မဖြစ်နိုင်တော့ဟု ဆိုလေသင်။ အခြား အာရပ်နိုင်ငံတစ်ခုခုသို့ ကိုဟင် သွားသည်ပဲထားဦး ထိုနိုင်ငံသည် အီဂျစ်တို့ ပေးပို့သော ကိုဟင်၏ နောက်ကြောင်းများကို ရရှိထားနိုင်သည်။ ထိုအခါ ထိုနိုင်ငံအတွင်း ကိုဟင် ခြေချမိသည်နှင့် သူ့လည်ပင်းကြိုး သူတပ်ခြင်းသာ ဖြစ်ပေတော့မည်။

အလီကိုဟင်က ယခု သူလုပ်နေသော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းသည် ပျင်းစရာကောင်းပြီး သူစိတ်မဝင်စားလှကြောင်း ဒါးဗစ်ချ်အား ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောပြလိုက်သည်။ သို့သော် အလုပ်များ၌ ပျင်းရိငြီးငွေ့နေခြင်းကြောင့် သက်သက် မော့ဆက်အဖွဲ့ထဲ အသက်စွန့်၍ သူလျှို့လုပ်ချင်ခြင်း မဟုတ်ကြောင်း၊ သူ၏ နိုင်ငံအကျိုးအတွက် သူ့အသက်ကို စွန့်လွှတ်ကာ ဆောင်ရွက်လိုခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း ကိုဟင်က ထပ်လောင်း ပြောဆိုပြန်သည်။

ဒါးဗစ်ချ်က ကိုဟင်ကို ကျေနပ်အားရသွားလေသည်။ ကိုဟင်သည် သူ၏ ပဏာမ စစ်မေးခြင်းကို အောင်မြင်ခဲ့လေပြီ။

ထိုနောက်တွင် ကိုဟင် တစ်ယောက် စာမေးပွဲတွေ တသီတတန်းကြီး ဖြေဆိုရပြန်သည်။ ဆရာဝန်များနှင့် သိပ္ပံပညာရှင် အမြောက်အမြား ပါဝင်သော စစ်ဆေးရေးအဖွဲ့များ၏ အလယ်တွင် ကိုဟင်သည် ဆေးဘက်ဆိုင်ရာနှင့် စိတ်ဓာတ်ရေးရာ စစ်ဆေးချက်များ ခံရလေသည်။

၁၉၅၀ ခုနှစ်လောက်မှ စ၍ ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့များသည် သူလျှို့တစ်ယောက် သို့မဟုတ် စစ်သားတစ်ယောက် (ရန်သူဖြစ်စေ၊ အစွဲရေးဖြစ်စေ)သည် မည်သို့ လှုပ်ရှားဆောင်ရွက်မည်ကို လိုအပ်သော အချက်အလက် အကြောင်းအရာများနှင့် ဆန်းစစ်ဝေဖန်ချက်များ နည်းစနစ်ကျကျ စုဆောင်းပေးသော စီမံချက်တစ်ခုကို လက်ကိုင်ပြုလာကြလေသည်။

စုဆောင်းရရှိသော အချက်အလက်များကို ကွန်ပျူတာစက်ထဲ ထည့်သွင်းပေးလိုက်ပြီး ကွန်ပျူတာ၏ ဆန်းစစ် အဖြေထုတ်ပေးမှုကို လေ့လာကြလေသည်။ မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးသည် လူနည်းနည်းနှင့် ကျကျဝိုင်းထားသော အဖွဲ့ဖြစ်၍ ထိုစီမံချက်မျိုး မရှိမဖြစ် လိုအပ်နေပေသည်။ မော့ဆက်၏ လက်တစ်ဆုပ်စာ သူလျှိုအဖွဲ့ဝင်များအပေါ် အကုန်လုံး ယုံမှတ်ကာ ပုံအပ်ထား၍ မဖြစ်နိုင်ပါ။

အလီကိုဟင် အပိုင်း(၃)

၁၉၆၁ ခုနှစ် မတ်လ ၁ ရက်နေ့

ဆွစ်လန်နိုင်ငံ ဇူးရစ်မြို့မှ လာသော ဆွစ်ကြောင်းပိုင် လေယာဉ်ပျံသည် အချိန်မှန်မှန် ရောက်လာပြီး အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံ မွေးနိုးဇာရီ မြို့တော် အဇေဇာလေဆိပ်၏ ပင်မလမ်းကြောင်းအတိုင်း တဖြည်းဖြည်း လိုမ့်ဝင်လာ၏။

လေယာဉ်ပေါ်မှ ပထမဆုံး ဆင်းလာကြသော ခရီးသည်များထဲတွင် စမတ်ကျကျ ဝတ်ဆင်ထားသော ကုန်သည်ကြီးတစ်ဦးလည်း ပါလေသည်။ သူသည် လေယာဉ်ပေါ်တွင် ပထမတန်း အခန်း၌ အေးဆေးငြိမ်သက်စွာ လိုက်ပါလာရင်း ဘာသာမျိုးစုံဖြင့် ရေးသားထားသည့် သတင်းစာများနှင့် စီးပွားရေး သတင်းများကို ဖတ်ရှုလိုက်လာခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

ထိုသူအား မည်သူမှ လေဆိပ်တွင် လာမကြိုပါ။ လူဝင်မှုကြီးကြပ်ရေးဌာနတို့တွင် ထုံးစံအတိုင်းဖြစ်သော ကိစ္စရပ်များ ပြုလုပ်ပြီးသည်နှင့် သူသည် အပြင်သို့ ထွက်လိုက်ပြီး တက္ကစီတစ်စီး လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။

ကုန်သည်ကြီးက တက္ကစီမောင်းသူအား သူ ဤမြို့သို့ မရောက်ဖူးသဖြင့် ဟိုတစ်ခုသို့ ပို့ပေးရန် ပြောလိုက်သည်။ တက္ကစီမောင်းသူသည် သူ့အား မြို့တော်ကြီး၏ နာမည်ကြီး လမ်းမကြီးဖြစ်သော အဗီနီဒါနူ ဗဲဒီဂျူလီယို လမ်းမှ ကျော်ကြားသည့် ဟိုတယ်သို့ ပို့ပေးခဲ့သည်။

ဟိုတယ်၌ ကုန်သည်ကြီး တည်းခိုရန် စာရင်းသွင်းသောအခါ အမည်မှာ ကမီးအာမင်း တားဘက်စ် ဖြစ်၍ အလုပ်အကိုင်မှာ ထုတ်ကုန်ရောင်းချသူ ကုန်သည်ဟု ရေးလိုက်သည်။ သူ၏ နိုင်ငံကူးလက်မှတ်က သူသည် ဆီးရီးယား လူမျိုးဖြစ်ကြောင်း ပြသနေပေသည်။

မိနစ်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် တားဘက်စ်သည် အဗီနီဒါနူ ဗဲဒီဂျူလီ လမ်းမတွင် ဖြေဆေးစွာ လမ်းလျှောက်နေပါသည်။ အာဂျင်တီးနား သမ္မတကြီး ပီရုန်သည် ပဲရစ်တွင် ဇနီးသည် အီဗာနှင့် လည်ပတ်ပြီး အပြန်၌ ပဲရစ်မှ ရွန်ဇလယ်ဇီ လမ်းမကြီးအတိုင်း ဤအဗီနီဒါ လမ်းမကြီးကို ပြန်လည်တည်ဆောက်ခဲ့သည်ဟု ဟိုတယ်စာရေးက ကိုဟင်အား ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားစွာ ပြောပြလိုက်ပါသည်။

တားဘက်စ်သည် မွေးနိုးဇာရီသို့ ရောက်ပြီးစတွင် ရက်သတ္တပတ် အတော်ကြာမျှ အလုပ်အလွန်များသွားသည်။ မနက်စောစော ဟိုတယ်မှ ထွက်သွားပြီး မိုးချုပ်သည့်အထိ အပြင်တွင် နေခဲ့သည်။ ရက်အတန်ကြာသောအခါ အခြားတည်းခိုစရာ အိမ်ခန်းတွေ့နေပြီ ဖြစ်သဖြင့် ပြောင်းရွှေ့တော့မည်ဖြစ်ကြောင်း ကိုဟင်က ဟိုတယ်စာရေးကို ပြောပြလိုက်သည်။

သူသည် ဟိုတယ်မှ သိပ်မဝေးသော တာကွာရာလမ်း အမှတ်(၁၄၀၅)ရှိ ဈေးကြီးသော အခန်းတစ်ခန်းကို ငှားရမ်းလိုက်လေသည်။ တားဘက်စ်သည် သူ၏ ကုန်သွယ်မှုလုပ်ငန်း မှန်သမျှကို ထိုတိုက်ခန်းမှ နေ၍ ကိုင်တွယ်ဆောင်ရွက်လေသည်။

နိုင်ငံခြား မြို့တစ်မြို့တွင် ရောက်သော ခရီးသည်တစ်ဦး လုပ်နေကျအတိုင်း တားဘက်စ်သည် ဗွေးနိုးဇာရီ၌ မိမိတို့ ဆီးရီးယားလူမျိုးများ လာရောက်စားသောက်နေကျဖြစ်သော ကာဖေးနှင့် စားသောက်ခန်းများကို အလျင်အမြန် ရှာဖွေခဲ့သည်။ သိပ်တော့ မခဲယဉ်းလှပါ။ အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံနှင့် အထူးသဖြင့် ဗွေးနိုးဇာရီ မြို့တော်၌ အာရပ်လူမျိုး (၅)သိန်းခန့် နေထိုင်ကြလေသည်။

သူတို့သည် ဇာတိခံ နိုင်ငံသားတို့၏ မကျေနပ်မှုကို ခံယူလျက် အာရပ် မဟုတ်သူများနှင့် ရောနှောရန် ကြိုးစားကြသည်။ အမှန်စင်စစ် ဤသို့ ရောနှောပေါင်းသင်းခြင်းဖြင့် လူမှုရေးအားဖြင့် လွတ်လပ်သော ယဉ်ကျေးမှုငယ်တစ်ခု သီးခြား တည်ထောင်ရန် စိတ်ကူးကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် ဗွေးနိုးဇာရီ မြို့တော်တွင် ဆီးရီးယား၊ လက်ဘနွန်နှင့် အခြား အရှေ့အလယ်ပိုင်းဒေသမှ လူမျိုးများ ညနေတိုင်း တွေ့ဆုံပြီး စကားပြောကြ၊ ကြွေအံပစ်ပြီး ရွှေ့ရသော ကျားကစားနည်းများ ကစားကြနှင့် စုစည်းမိကြလေသည်။

စုံစမ်းမေးမြန်းမှုများ ပြုပြီးနောက် တားဘက်စ်သည် သူ့အဆင်ပြေသည့် နေရာတစ်ခုကို ရွေးလိုက်သည်။ မတ်လ၏ ညတစ်ညတွင် လူတစ်ဦးသည် ညစာစားပြီး ထိုနေရာသို့ ထွက်သွားခဲ့လေသည်။

အာရပ်တို့သည် ပင်ကိုသဘောအရ ပျူငှာဖော်ရွေ ရင်းနှီးတတ်သည့် သဘောရှိပါသည်။ ထို့ကြောင့် တားဘက်စ်သည် မကြာမီတွင် အာရပ်လူမျိုး အုပ်စုတစ်ခုနှင့် စကားဝိုင်းတွင် လက်ဆုံကျလေတော့သည်။ သူက လူသစ်ဖြစ်နေသဖြင့် သူ့အကြောင်းကို လူများကဝိုင်းမေးကြသည်။ ပရိသတ်က သိပ်ပွဲမတောင်းလိုက်ရပါ။ တားဘက်စ်သည် သူ့ဘဝ ဇာတ်ကြောင်းကို ပြန်ပြောင်း ပြောပြလေသည်။

သူ၏ ဖခင် အာမင်နှင့် မိခင် ဆိုင်ဒါတို့သည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းများစွာက ဆီးရီးယားမှ ထွက်ခဲ့၍ လက်ဘနွန်နိုင်ငံသို့ ပြောင်းရွှေ့ကာ ဘေရုတ်မြို့တော်၌ စီးပွားရှာဖွေပြီး နှစ်ပတ်လည် အိန်ဒိုကိုလည်း ဖွားမြင်ခဲ့သည်။ နှစ်လေးမှာ ကလေးဘဝမှာပင် သေဆုံးခဲ့သည်ဟု ဆိုလေသည်။

လောကကြီးသည် သူတို့မိသားစု မျှော်လင့်ထားသလို မဖြစ်လာပါ။ ထို့ကြောင့် သူတို့ အီဂျစ်နိုင်ငံသို့ ရွှေ့ပြောင်းသွားပြီး အလက်ဇန္ဒြီးယားမြို့တွင် အခြေစိုက်နေထိုင်ကြသည်။ ကမီးတာဘက်စ်သည် ထိုမြို့တွင်ပင် ကြီးပြင်းခဲ့သည်ဟု ဆိုရပါမည်။

ဖခင်ဖြစ်သူသည် သူတို့အားလုံး ဆီးရီးယားနိုင်ငံသား အဖြစ်ကို မစွန့်လွှတ်ကြရန် တိုက်တွန်းပြောကြားခဲ့ပြီး သားဖြစ်သူအား ဆီးရီးယားနိုင်ငံနှင့် လူမျိုးအပေါ်

ချစ်စိတ်ကို မွေးမြူစေခဲ့သည်။ ဖင်ခင်ကြီး သေခါနီးတွင် တားဘတ်စ်က တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန်တွင် ဆီးရီးယားနိုင်ငံသို့ ပြန်သွားမည်ဟု ကတိပေးခဲ့ကြောင်း သူက မိတ်ဆွေများကို ပြောပြလေသည်။

၁၉၄၇ ခုနှစ်က သူ့အသက် ၁၇ နှစ်တွင် ဦးလေးတော်သူ တစ်ဦး၏ အကူအညီဖြင့် ဗွေးနိုးဇာရီ မြို့တော်သို့ မည်သို့ခရီးထွက်ခဲ့ပုံကို တားဘတ်စ်က မိတ်ဆွေများအား ပြောပြပြန်သည်။ သူနှင့် သူ၏ မိသားစုသည် လီဂါဇီလမ်းတွင် အထည်အလိပ် လုပ်ငန်းတစ်ခု စတင်တည်ထောင် လုပ်ကိုင်ခဲ့သော်လည်း ကံအကြောင်းမလှသဖြင့် ချွတ်ခြုံကျအောင် မွဲတေသွားခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။

ကမီးတားဘတ်စ်၏ မိဘနှစ်ပါးစလုံး ကွယ်လွန်သွားသောအခါ သူသည် မိဘလက်ငုတ်လုပ်ငန်းကို ဆက်လက်လုပ်ကိုင်ရင်း ထုတ်ကုန်ကုမ္ပဏီကြီး တစ်ခုအဖြစ် အောင်မြင်လာခဲ့သည်။ သူသည် မကြာမီက ဥရောပတိုက်တွင် နေထိုင်ခဲ့သော်လည်း ယခု ဗွေးနိုးဇာရီတွင် ပြန်လည် အခြေစိုက်တော့မည်ဟု ဆိုသည်။

သူသည် နားထောင်နေသူများအား သူ့အမြဲတမ်း ယူဆောင်လာလေ့ရှိသော သူ၏ မိသားစုဓာတ်ပုံကလေးများကို ဂုဏ်ယူစွာဖြင့် ပြသလေသည်။ သူ၏ အခန်းတွင် ဓာတ်ပုံအယ်လ်ဘမ်များ ရှိပါသေးသည်ဟု မိတ်ဆွေများအား ပြောရင်း ရှေ့အပတ်တွင် သူ့အခန်းသို့ လာရောက်လည်ပတ်ကြပါရန် မိတ်ဆွေများကို ဖိတ်ကြားခဲ့သည်။

ထိုနေ့ညတွင် ကမီးအာမင် တားဘတ်စ်သည် သူ၏ အခန်းသို့ အလွန်နောက်ကျပြီး ပြန်ရောက်သော်လည်း သူ ကျေနပ်နှစ်သိမ့်မှု ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ထိုနေ့ညနေအဖို့ သူ့အတွက် အောင်မြင်မှုတစ်ရပ် ဆိုရပါမည်။

သူ၏ မိတ်ဆွေသစ်များက သူတို့နှင့် စကားလက်ဆုံကျခဲ့သည့် ဤယဉ်ကျေးဖော်ရွေသော လူစိမ်းသည် မည်သူမျှ မဟုတ်ဘဲ ဆရာကြီး ဒါးဗစ်ချ်၏ တောက်ပြောင်ထူချွန်လှသည့် သင်တန်းသား အလီကိုဟင် ဖြစ်သည်ဟု စိုးစဉ်းမျှ မရိပ်မိကြပါ။

အလီကိုဟင် ဟန်ဆောင်ကရမည့် ဇာတ်ဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဖန်တီးရာ၌ အလွန်ပင် တိကျသေချာစွာ ပြင်ဆင်ကြရပါသည်။ သူ့အား ပိုက်စိပ်တိုက် စစ်ဆေးထောက်လှမ်းမည်ဟု မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးက သိရှိထားသည်။ ထို့ကြောင့် သူ၏ နောက်ကြောင်းရာဇဝင်ကို ဖန်တီးရာ၌ အပြစ်အနာအဆာ လုံးဝမရှိ စင်းလုံးချော ဖြစ်နေရပါသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် ကိုဟင် ဝင်ရမည့် ဟန်ဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို တကယ်ရှိခဲ့ဖူးသော လူတစ်ဦး၏ ဘဝတွင် အခြေတည်၍ ဖန်တီးလိုက်သည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အာဂျင်တီးနား နိုင်ငံသို့ ပြောင်ရွှေသွားခဲ့သော လက်ဘနွန်လူမျိုး ကမီးတားဘတ်စ်ပင် ဖြစ်လေသည်။ အလီကိုဟင်သည် အာဂျင်တီးနားသို့ တစ်ခါမှ မရောက်ဘူးသော်လည်း သူ၏ သက်တမ်းတစ်ဝက်ခန့် နေထိုင်ခဲ့သည့် အခြေအနေသဘောအရ ဗွေးနိုးဇာရီ မြို့တော်ကို သူသိရှိရမည် ဖြစ်သည်။

သူသည် အစွရေးနိုင်ငံမှ မထွက်လာမီ ရက်သတ္တပတ် အနည်းငယ်က မွေးနိုးဇာရီ မြို့တော်၏ မြေပုံများနှင့် ဓာတ်ပုံများကို လေ့လာခဲ့ရပြီး နေရာများစွာ အလွတ်မှတ်သားမိအောင် ကြိုးစားခဲ့ရပါသည်။

ထိုထက် ပိုမို၍ ခဲယဉ်းပင်ပန်းခဲ့ရသည့် အချက်မှာ သူသည် သူ၏ မိသားစုနှင့် လပေါင်းများစွာ ခွဲခွာနေထိုင်ခဲ့ခြင်းကို ကျေကျေနပ်နပ် လက်ခံခဲ့ရသည့်အဖြစ်ပင် ဖြစ်လေသည်။ မိသားစုနှင့် ခွဲခွာပြီး အထီးကျန်ဘဝ၌ နေရသည်မှာ ဤမျှလောက် ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့စရာ ကောင်းမည်ဟု မိမိမထင်မှတ်ခဲ့ပါကြောင်း ကိုဟင်သည် ဒါးဗစ်ချ်အား ဖွင့်ဟ ဝန်ခံပြောခဲ့ရှာသည်။

ညနေတိုင်း ကိုဟင် အိမ်ပြန်ရောက်သွားလျှင် သူ၏ဇနီးနှင့် သမီးငယ်ကလေးကို နှုတ်ဆက်သောအခါ သူ့ကိုယ်ကိုသူ ကမီးအာမင် တားဘက်စ်လား အလီကိုဟင်လား မခွဲခြားတက်တော့သော စိတ်အခြေအနေတွင် သူ့ရောက်နေခဲ့ရှာပေပြီ။ အာဂျင်တီးနားသို့ ရောက်သောအခါ သူသည် သူ၏ မိသားစုနှင့် ပိုမို ကင်းကွာလာပြီး တားဘက်စ် တည်းဟူသော ဘဝ၌ လုံးဝစိတ်ရောကိုယ်ပါ ဇာတ်မြုပ်နေရတော့မည် ဖြစ်ပါသည်။

အစွရေးနိုင်ငံမှ ထွက်ခွာရမည့်နေ့သို့ ရောက်လာပါပြီ။ ကိုဟင်သည် လေဆိပ်သို့ ဂီဒီယွန် အမည်ရှိသော အရာရှိကလေးတစ်ဦး လိုက်ပါလျက် ကားဖြင့် ရောက်လာလေသည်။ ဂီဒီယွန်သည် နောင်သော် ကိုဟင်နှင့် အစွရေးဌာနချုပ်အကြား ဆက်သွယ်ပေးမည့် ရေဒီယိုအသံဖမ်းသူ ဖြစ်လာပါသည်။

အလီကိုဟင် ရထားသော အမိန့်များက ရှင်းလင်းတိကျလှပါသည်။ သူသည် ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံ ဇူးရစ်မြို့သို့ လေယာဉ်ဖြင့် သွားပြီး ထိုမြို့တွင် ဆင်းရမည်။ ထို့နောက် သူသည် လေဆိပ်မှ ဘတ်စ်ကားကို စီးလျက် ဆန်းနော့ဖ် စထရပ်စ် အရပ်အစွန်ရှိ ဗဟိုဘူတာရုံဘေးမှ လမ်းတစ်လမ်းတွင် ဆင်းရမည်။

လေယာဉ်ထွက်ခါနီးတွင် ဂီဒီယွန်သည် ကိုဟင်အား ငွေသား ဒေါ်လာ(၅၀၀)ပါသော စက္ကူအိတ်အဖြူတစ်လုံး ကမ်းပေးလိုက်သည်။ ဤငွေသည် သူ၏ သွားလာစရိတ် ဖြစ်ပါသည်။

နာရီပေါင်း အတော်ကြာသွားသောအခါ ကိုဟင် တစ်ယောက် ဇူးရစ်မြို့တွင် ဆွစ်ဇာလန်ကြောင်းပိုင် ဘတ်စ်ပေါ်မှ သူ့အား ကြိုတင်ပြောထားသည့် နေရာအတိအကျတွင် ဆင်းလိုက်လေသည်။ ထိုအခါ ချက်ချင်းဆိုသလို လူတစ်ယောက် သူ့အနားချဉ်းကပ်လာပြီး သူ့အား ဟီးဘရူးဘာသာဖြင့် နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

“ကျွန်တော် အစွရေး ဆာလင်ဂျာပါ... ခင်ဗျား အလီကိုဟင် မဟုတ်လား”

သူတို့နှစ်ဦး လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ကြလေသည်။ ဆာလင်ဂျာသည် ကုန်သည်တစ်ဦး ဟန်ဆောင်ထားသော မော့ဆက်အရာရှိတစ်ဦးဖြစ်ပြီး နောက်(၃)ရက်ကြာကို အသေးစိတ် ပြန်လှန်သုံးသပ် လေ့လာကြပြန်သည်။

ကာမီးအာမင် တာဘက်စ် အသွင်ဆောင်သောအခါ ကိုဟင်သည် တောင်အမေရိကနှင့် ဥရောပဒေသနှစ်ခုအကြား သွင်းကုန်ထုတ်ကုန် လုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်သည့် ရေကြောင်းနှင့် လေကြောင်း ကုန်စည်လုပ်ငန်းရှင် တစ်ဦးဖြစ်လာရပေမည်။

ထိုအချက်တွင် အမှားမရှိစေရန် အလီကိုဟင်သည် ထိုလုပ်ငန်းနှင့် ပတ်သက်သော ကုန်စည်ဖလှယ်ရေး နည်းနိဿယများကို အပူတပြင်း လေ့လာသင်ကြားထားပြီး ဖြစ်ပါသည်။ အထူးသဖြင့် ထိုလုပ်ငန်း လုပ်ဆောင်နေစဉ် ရေးသားသုံးစွဲ ပြောဆိုရမည့် စီးပွားရေးဘာသာစကား အသုံးအနှုန်းများကို ဂရုစိုက်လေ့လာထားခဲ့ပါသည်။

ဆာလင်ဂျာက သူ့အား ဆွစ်ဇာလန် ဘဏ်တစ်ခုတွင် ဖွင့်ထားသော ချက်လက်မှတ် စာအုပ်တစ်အုပ် ပေးလိုက်ပြီး ရှင်လင်းပြောပြလိုက်သည်။

“ဘယ် တောင်အမေရိက ကုန်သည်ပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီချက်လက်မှတ် စာအုပ်မျိုး မရှိရင် မရပ်တည်နိုင်ဘူးလို့ ခင်ဗျား သိထားပါ”

ဆာလင်ဂျာသည် ကိုဟင်အား ဇူးရစ်ရှိဆိုင်များသို့ ခေါ်သွားပြီး အကောင်စားအဝတ်များကို ချုပ်လုပ်စေပါသည်။ အပေါ်အောက် ဝတ်စုံများနှင့် လက်ကိုင်ပဝါများမှအစ အကောင်းစား ပိတ်စများနှင့်ချည်း ချုပ်လုပ်စေပါသည်။ ကိုဟင်သည် သူဝတ်လာခဲ့သော ဟန်ဆောင်မှု လုံးဝမရှိသည့် အဝတ်အစားများနှင့် ထိုဝတ်စုံများကို လဲလှယ်ထားခဲ့ရသည်။

ထို့နောက် ကိုဟင်သည် ဆာလင်ဂျာမှ တစ်ဆင့် ဇနီး နာဒီယာထံ စာရေးဆက်သွယ်ရန် ဇူးရစ်မြို့ရှိ စာတိုက်တစ်တိုက်၏ စာတိုက်ပုံးနံပါတ် တစ်ခုကိုလည်း မှတ်သားထားလိုက်သည်။ နာဒီယာသည် အခန်းသို့ ရောက်လာသောအခါ စာမှန်သမျှတွင် အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံ၏ တံဆိပ်ခေါင်တစ်လုံးမျှ မပါလာစေလိုသော သဘောပင် ဖြစ်သည်။

ဆာလင်ဂျာသည် အလီကိုဟင်၏ ဟန်ဆောင်ဘဝကို လူအများ ယုံကြည်သည်ထက် ယုံကြည်လာစေရန် အထောက်အကူဖြစ်စေမည့် ဓာတ်ပုံများကို သူ့၏ အခန်းထဲရှိခရီးဆောင် သေတ္တာတစ်လုံးထဲမှ ထုတ်ယူပေးလိုက်သည်။ ထိုဓာတ်ပုံ အတော်များများမှာ နှိုက်နှိုက်ချွတ်ချွတ် စစ်ဆေးခြင်းကိုပင် လှည့်ဖျားကျော်လွှာနိုင်သော ဓာတ်ပုံအတုများ ဖြစ်ကြပါသည်။

နောက်ဆုံး၌ မွေးနိုးဇာရီ မြို့တော်သို့ သွားရန် လေယာဉ်ကွင်းသို့ အသွာလမ်းမှာပင် အလီကိုဟင်သည် ကာမီးအာမင် တာဘက်စ် အမည်နှင့် အပြစ်မရှိအောင် အတုလုပ်ထားသော ပတ်စ်ပို့ နိုင်ငံကူးလက်မှတ်ကို လဲလှယ်ယူလိုက်လေသည်။ အလီကိုဟင်၏ ဘဝတစ်လုံးလုံးလှည့်လည်ခြင်းလုပ်ငန်း ပြီးစီးသွားပေပြီ။

အာဂျင်တီးနားသို့ ရောက်ပြီး မကြာမီမှာပင် အလီကိုဟင်သည် မိမိက အဘရာဟင်ဟု သိထားသော သူလျှိုတစ်ဦးနှင့် ဆက်သွယ်ခဲ့လေသည်။ သူတို့နှစ်ဦးသည် ကြိုတင်စီစဉ်ထားသည့်အတိုင်း ကိုဟင်၏ ဟိုတယ်မှ သိပ်မဝေးသည့် ကော်တီနာ့စ် ကာဖေးတွင် တွေ့ဆုံကြသည်။

အဘရာဟင်သည် ကိုဟင်အား ငှားထားသော ရုံးခန်း အဆောက်အအုံများ၊ ကိရိယာတန်ဆာပလာများနှင့် သူ၏ အိမ်ခန်းအသစ်ကို လွှဲပြောင်းပေးအပ်သည်။ သူသည် ကိုဟင်အား ငွေများလည်း ပေးပြီး ဤမြို့တော်တွင် နေသော ဩဇာတိက္ကမ ရှိသည့် အာရပ်လူမျိုး အချို့၏ နာမည်စာရင်းကိုလည်း ပေးလေသည်။ ထို့နောက် ထိုအာရပ်များကို တွေ့ဆုံနိုင်သည့် နေရာများကိုပါ ပြောပြခဲ့ပါသည်။

အလီကိုဟင်အား အဘရာဟင်က မကြိုက်ခဲ့သည့် အရည်အသွေးတစ်ခုသာ တွေ့ခဲ့ပါသည်။ အဘရာဟင်က ကိုဟင်၏ စကားသံသည် သိပ်မမှန်သေးသဖြင့် ဇာတိခံ ဆရာတစ်ဦးနှင့် မွမ်းမံသင်ယူသင့်ကြောင်း အကြံပြုခဲ့သည်။ ကိုဟင်သည် အာဂျင်တင်းလူမျိုးတို့ ပြောသော စပိန်ဘာသာစကားကို အသံနေအသံထား မှန်ကန်စွာ ပြောနိုင်မှသာ တစ်စုံတစ်ယောက်နှင့် ဆက်သွယ်ရမည်ဟု မှာခဲ့လေသည်။

ထိုနောက်ပိုင်းတော့ သူတို့နှစ်ဦးသား တွေ့ဆုံသည့်အကြိမ် အတော်ကျသွားလေသည်။

မွေးနိုးဇာရီသို့ ရောက်သည့် ညကစ၍ ကိုဟင်သည် ကြီးမားသော ဆီးရီးယန်း လူ့အဖွဲ့အစည်းကြီးထဲတွင် တဖြည်းဖြည်း လူသိများ ကျော်ကြားလာလေသည်။ သူ၏ အခန်းသို့ မိတ်ဆွေများကို မကြာခဏဆိုသလို ဖိတ်ကြားပြီး အရက်နှင့် အဖျော်ယမကာများ ဖောဖောသီသီ တိုက်ကျွေးညှော်ခဲ့သည်။ သူတို့အားလုံး လွမ်းကြရသော ဇာတိချက်ကြွေ မွေးရပ်မြေအကြောင်း စိတ်ပါလက်ပါ ပြောဆိုကြသည်။

ကိုဟင်၏ အခန်းသို့ ရောက်လာသူတိုင်း သူစုဆောင်း သိမ်းဆည်းထားသော ဓာတ်ပုံစာအုပ်များကို သေသေချာချာ ကြည့်ရှုခွင့်ရသည်။ ထိုဓာတ်ပုံများမှာ သူနှင့် သူ၏ မိဘများ အလက်ဇန္ဒြီးယား၊ ဘေရုတ်နှင့် မွေးနိုးဇာရီတို့တွင် ရိုက်ယူထားခဲ့သော ပုံများဖြစ်သည်။

ဤဓာတ်ပုံများသည် မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးက ဖန်တီး စုဆောင်းပေးထားသော ဓာတ်ပုံအတုများ ဖြစ်ကြောင်း အလီကိုဟင်က လွဲပြီး မည်သူမျှ မသိကြပါ။

အလီကိုဟင်သည် မကြာမီတွင် စားသောက်ခန်းနှင့် ဆိုရှယ်သဟာယ ဌာနတစ်ခုဖြစ်သော အစ္စလာမ်ကလပ်သည် အာရပ်နိုင်ငံများမှ ဩဇာတိက္ကမ ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများအား တွေ့ဆုံနိုင်သည့် အကောင်းဆုံး နေရာဖြစ်ကြောင်း တစတစ သိရှိလာလေသည်။

သူသည် ထိုနေရာသို့ သွားပြီး ကိုင်ရီနှင့် ဒမတ်စကတ်မြို့များတွင် ထုတ်သည့် သတင်းစာများကို ဖတ်ရှုရင်း အချိန်ဖြုန်းနေလေတော့သည်။ တစ်နေ့တွင် သူသည် အာဂျင်တီးနားတွင် ထုတ်ဝေသည့်

အကြီးဆုံးသော အာရပ်သတင်းစာကြီး၏ အယ်ဒီတာ အယ်ဟီရှန်နှင့်တွေ့လေသည်။
အယ်ဟီရှန်သည် လူလတ်ပိုင်းတစ်ဦးဖြစ်ပြီး သူ၏ ဦးခေါင်းမှာ ပြောင်စပင် ပြုနေပေပြီ။

အယ်ဟီရှန်သည် အလွန်မျိုးချစ်စိတ် ရင့်သန်သူ ဖြစ်သည်။ သူ့ထက်ငယ်သူ
အမျိုးသားချင်လည်းဖြစ်သည့် ကိုဟင်က သူ့ရင်ထဲ ရှိသမျှကို ဖွင့်ပြောလိုက်လေသည်။

“ကျွန်တော်လေ... ကျွန်တော့်ဖခင် မွေးပေးခဲ့တဲ့ ဇာတိနိုင်ငံကို သိပ်ပြန်ချင်တယ်။ တစ်နည်းနည်းနဲ့
ကျွန်တော် ပြန်နိုင်တယ်ဆိုတာ သိပေမဲ့ ဟိုမှာ အသိအကျွမ်းလည်း မရှိဘူး။ အဲဒီကိစ္စကြောင့် ကျွန်တော်
အခက်အခဲ တွေ့နေရတယ်ဗျာ...”ဟု သူက ယုံယုံကြည်ကြည် ပြောပြခဲ့သည်။

အယ်ဟီရှန်ကလည်း မွေးနိုးဇာရီတွင် မျိုးချစ်စိတ်ရှိသူတစ်ဦး လာတွေ့နေသဖြင့် ဝမ်းမြောက်ခဲ့ပါသည်။
ကိုဟင် ဘယ်လောက် အသိပညာဉာဏ် ရင့်သန်ပြီး တိုင်းပြည်ကိုလည်း ချစ်၊ တိုင်းပြည်၏
အရေးအရာ ပြဿနာများကို ဤမျှလောက် စိတ်ဝင်စားသော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး သူတွေ့ရခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့်
သူသည် မွေးနိုးဇာရီရှိ အာရပ်အကြီးအကဲ ပုဂ္ဂိုလ်အများအပြင် လူချမ်းသာများနှင့် သံတမန်များကိုပါ
ကိုဟင်နှင့် တွေ့ဆုံမိတ်ဆက်ပေးလိုက်သည်။

အလီကိုဟင်သည် အာရပ်နိုင်ငံ အရေးအခင်းနှင့် ပြဿနာများကို နှစ်ပတ်သိမြင်ကျွမ်းလှသဖြင့် သံရုံးများ၏
အရက်မျိုးစုံ ဧည့်ခံပွဲများနှင့် ညစာစားပွဲများတွင် အစဉ်ဖိတ်ကြားခံရသော ဧည့်သည်တော်တစ်ဦး
ဖြစ်လာလေသည်။

တစ်နေ့တွင် ဤသို့သော ဧည့်ခံပွဲတစ်ခု၌ သူသည် ဆီးရီးယား သံရုံးမှ စစ်သံမှူးဖြစ်သူ ဗိုလ်မှူး
အာမင်အယ်လ် ဟာဖက်ဇ်ကို တွေ့ရှိခဲ့သည်။ ဟာဖက်ဇ်သည်လည်း အခြားလူများနည်းတူ
အလီကိုဟင်၏ မျိုးချစ်စိတ် ရင့်သန်ပုံကို သဘောကျသွားပြီး စိတ်အားထက်သန်နေသော လူရွယ်အား
ယုံယုံကြည်ကြည် ဆက်ဆံပြောဆိုလေတော့သည်။

သူက သံရုံးညစာစားပွဲ တစ်ခု၌ ကိုဟင်အား ဤသို့ ပြောကြားခဲ့ပါသည်။

“ကျုပ် နိုင်ငံရေးအကြောင်း မပြောချင်ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားကို ကောင်းတဲ့ အကြံပေးချင်တာက ခင်ဗျား
ဘတ်သ်ပါတီပေါ်မှာ ယုံယုံကြည်ကြည် သစ္စာနှံထားရမယ် သိလား။ ဒီနှစ်ကုန်ရင် ကျုပ်ဒီမှာ ယူနေရတဲ့
တာဝန်ပိုင်း ပြီးတော့မယ်။ ဒီက လုပ်ငန်းပိုင်းတွေ လက်စသတ်ပြီး ကျုပ် ဒမတ်စကတ်ကို ပြန်မယ်လို့
စိတ်ကူးထားတယ်။ ခင်ဗျား လိုက်ပါလား။ ကျုပ်တို့တတွေ ခင်ဗျားလို ပညာလည်းတတ်၊
မျိုးချစ်စိတ်လည်းရှိတဲ့ လူမျိုး လိုချင်ပါတယ်”

ဗိုလ်မှူး ဟာဖက်ဇ်၏ အမေးကို အလီကိုဟင်က ကျေးဇူးတင်စွာဖြင့် တုံ့ပြန်လက်ခံခဲ့ပါသည်။
ပါးနပ်လိမ္မာသော ကိုဟင်သည် ထိုအချိန်မှစ၍ ဟာဖက်ဇ်အား ပြောဆိုနှုတ်ဆက်သောအခါတိုင်း
“ဗိုလ်ချုပ်”ဟု ရိုရိုသေသေ ခေါ်ဆိုလေတော့သည်။

ထိုပါတီပွဲ နောက်ပိုင်းတွင် သူတို့နှစ်ဦးသား တွေ့တိုင်း ဗိုလ်မှူး ဟာဖက်ဇ်က ကိုဟင်ကို ထပ်တလဲလဲ ဤသို့ မေးတတ်ပါသည်။

“ကိုင်း ကိုယ့်သူငယ်ချင်းရေး... ကျုပ်တို့ကို ကူညီဖို့ ဒဗတ်စကတ်သို့ သွားတော့မယ်လို့ ခင်ဗျားပါးစပ်က ဘယ်တော့ ပြောမှာလဲ”

ဗွေးနိုးဇာရီတွင် ရှိသော အာရပ်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့များက ကမီးအာမင်း တားဘက်စ်၏ မျိုးချစ်စိတ်ကို အလျင်အမြန် ယုံကြည်လက်ခံခြင်း မပြုခဲ့ပါ။ သူတို့ မျက်စိရှေ့မှာပင် အဒေါ့ဖ် အိုက်ခမန်း ပြန်ပေးဆွဲခံရပြီးကတည်းက ဗိုလ်မှူး ဟာဖက်ဇ်လို အရေးကြီးသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် ထိတွေ့ဆက်ဆံလာသူတိုင်းကို မျက်ခြေမပြတ် ထောက်လှမ်းကြည့်ရှုကြပါသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် ဒိုးဇီးယန်းမြူးရို ဟု ခေါ်သော ဆီးရီးယား ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့သည် တားဘက်စ်၏ နောက်ကြောင်းရာဇဝင်ကို လျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းခြင်းများ စတင်ပြုလုပ်လေသည်။

အလီကိုဟင်က သူ၏ မိတ်ဆွေများအား ပြောပြချက်များသည် သူတို့တွေ့ရှိသော အချက်အလက်များနှင့် ကိုက်ညီနေသည်ကို သူတို့ တွေ့ရှိရသည်။ လက်ဘနွန်တွင် မွေးဖွားပြီး အလက်ဇန္ဒြီးယားနှင့် ဗွေးနိုးဇာရီသို့ ပြောင်းရွှေ့သွားသော တားဘက်စ် အမည်ရှိ ဆီးရီးယား မူဆလင်တစ်ယောက် အမှန်တကယ် ရှိခဲ့ပါသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အလီကိုဟင်က သူလုပ်ကိုင်ခဲ့သည်ဟု ပြောသော လုပ်ငန်းများတွင် တကယ်လုပ်ကိုင်ခဲ့ဖူးပါသည်။ သူ့အသက်သည် ကိုဟင်၏ ယခုအသက်နှင့် ထပ်တူထပ်မျှ ဖြစ်နေပါသည်။

စုံစမ်းထောက်လှမ်းခြင်းများ ဤနေရာတွင် မရပ်သွားပါ။

တစ်နေ့ ကိုဟင် အိမ်ပြန်သွားသောအခါ သူ၏ လူသိများသော ဓာတ်ပုံအယ်လ်ဘမ် စာအုပ်တွင် ဓာတ်ပုံများ ဖရိုဖရဲ ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ တစ်စုံတစ်ယောက် အခန်းတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ပြီး ထိုဓာတ်ပုံများကို ကူးယူသွားသည့် အချက်မှာ ရှင်းလင်းနေပေပြီ။

ဤသို့ ဖြစ်လာမည်ကို အလီကိုဟင် သိထားပြီး ဖြစ်သည်။ သူသည် သူ၏ လိပ်စာများနှင့် တယ်လီဖုန်းနံပါတ်များကို တမင်တကာ လျှို့ဝှက်ထားဘဲ သူနှင့် သိသည့်လူတိုင်းအား ပေးခဲ့သည်။ သူသည် ဓာတ်ပုံအယ်လ်ဘမ် စာအုပ်ကို သူ၏ အိမ်ရှေ့ခန်း စားပွဲပေါ်တွင် အမှတ်မထင် တင်ထားခဲ့လေ့ရှိသည်။

စုံစမ်းထောက်လှမ်းခြင်းများ ပြီးဆုံးသွားသောအခါ ဒိုးဇီးယန်းမြူးရိုသည် အလီကိုဟင်အား တားဘက်စ် အစစ်အမှန်ဖြစ်ကြောင်း လက်ခံယုံကြည်လေတော့သည်။ တဲလာဗီမြို့တော်မှ ကိုဟင်၏

လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များ ဖန်းတီးပေးခဲ့သော သူ၏ ဟန်ဆောင်ဘဝသည် ပြောင်မြောက် ကောင်းမွန်လှသဖြင့် သူလျှို့ဝှက်ထောက် ဖြစ်လေမလားဟု မည်သို့မျှ တွေးမရအောင် ပီရိနေပေသည်။

သူ၏ ဇာစ်မြစ်ကို စစ်မှန်သည်ဟု လက်ခံသွားသည်နှင့် တပြိုင်နက် ကိုဟင်သည် မွေးနိုးဇာရီတွင် ရှိသော ဩဇာတိက္ကမ ရှိသည့် ဆီးရီးယားများ အကြားတွင် သူ၏ အပေါင်းအသင်း မိတ်ဆွေအသိုက်အဝန်းကို ချဲ့ထွင်လာတော့သည်။ သူသည် ထိုမိတ်ဆွေများအား ရက်ရက်ရောရော ဧည့်ခံပြုစု ကျွေးမွေးသည်။ လက်ဆောင်ကောင်းများလည်း ပေးကမ်းမိတ်ဆက်လေသည်။

မိတ်ဆွေများ၏ အိမ် သို့မဟုတ် သံရုံးဧည့်ခံပွဲများသို့ သူတက်သောအခါ ကိုဟင်သည် အစဉ်အမြဲ သေသပ်သားနားစွာ ဝတ်စားဆင်ယင်၍ ဆွဲဆောင်မှုရှိအောင် နေသည်။ ယဉ်ကျေးပျူငှာ ချိုသာသော စကားလုံးများနှင့် လူတိုင်းကို ခပ်မြောက်မြောက် ပြောဆိုဆက်ဆံသည်။ သူတို့၏ အိမ်သူသက်ထားများကို ဆက်ဆံရာတွင် ကိုဟင်သည် သန့်သန့်ရှင်းရှင်း မူမှန်မှန် ဆက်ဆံလေသည်။

လူတိုင်းသည် ကိုဟင်အား ချစ်ခင်နှစ်သက်၏။ ယုံကြည်လေးစား၏။ ထို့ပြင် သူအစဉ်သဖြင့် မွေးမြူထားသော မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်ကို အလွန်ပင် လေးစားကြလေသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် ၁၉၆၁ ခုနှစ် မေလ ကုန်ခါနီးတွင် ကိုဟင်သည် မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းများထံ သွားရောက်ပြီး သူ ဒမတ်စကတ်သို့ သွားတော့မည်ဖြစ်ကြောင်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဆို အသိပေးသောအခါ သူတို့အဖို့ ဘာမျှ အံ့ဩစရာ မဖြစ်တော့ပေ။ မိတ်ဆွေများက ကိုဟင်အား သူတို့၏ ကုန်သည်ပိုင်းမှ ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ အစိုးရပိုင်းမှ အရာရှိကြီးများနှင့် ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများ၏ အမည်နှင့် လိပ်စာများ တပုံတပင်ကြီး ပေးလိုက်ကြပါသည်။

ထို့နောက် လူတိုင်းကလည်း ဇာတိမွေးရပ်မြေသို့ လူစိမ်းကလေးတစ်ဦးအား သူ၏ တက်လမ်းရှာဖွေရာ၌ တတ်နိုင်သော အကူအညီမှန်သမျှ ပေးပါရန် ဒမတ်စကတ်သို့ စာရေးထားမည်ဟု ကတိပြုလိုက်ကြပြန်သည်။

အမှန်စင်စစ် မော့ဆက်ဌာချုပ်ကြီးက အာဂျင်တီးနားမှ ကိုဟင် ထွက်ခွာရန် အမိန့်ပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ မော့ဆက်သူလျှို့ဝှက် အဘရာဟင်သည် မွေးနိုးဇာရီမြို့၌ ကိုဟင်၏ အောင်မြင်မှုများအကြောင်း မပြတ် သတင်းပို့နေလေရာ ကိုဟင် ရောက်ပြီး (၃)လအကြာ ဖြစ်သည်။ မေလတွင် မော့ဆက်အကြီးအကဲများက ကိုဟင်သည် သူတို့၏ စီမံကိန်းများကို အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

ကိုဟင်သည် ဌာနချုပ်မှ ပေးလိုက်သည့် သိပ်အကျယ်ချဲ့မထားသော လုပ်ဆောင်ရန် ညွှန်ကြားချက်များ လက်ခံရရှိပြီးသည်နှင့် တဲလာဗီသို့ ပြန်လာရန် အမိန့်လည်း လက်ခံရရှိလေသည်။

သူ့အတွက် လိုအပ်သော ဗီဇများကို အာရပ်ပြည်ထောင်စုသမ္မတနိုင်ငံ (UAR)နှင့် လက်ဘနွန် ကောင်စစ်ဝန်ရုံးများမှ ရယူထားပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ၁၉၆၁ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ(၁)ရက်နေ့ သူ့ အာဂျင်တီးနားမှ မထွက်ခွာမီ ညတွင် သူ့မိတ်ဆွေများက သူ့အား ကြိုတင် မပြောဘဲ နှုတ်ဆက်ပွဲကလေးတစ်ခု တည်ခင်းခြင်းဖြင့် အံ့ဩသွားစေခဲ့ပါသည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် မြူးနစ်သို့ သွားရန် လေဆိပ်သို့ ကိုဟင် ဆင်းလာသောအခါ မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းများ အမြောက်အမြား လိုက်လံပို့ကြသည်။ သူသည် မြူးနစ်မှတစ်ဆင့် ဘေရလင်မြို့သို့ ခရီးဆက်မည် ဖြစ်ပါသည်။

အလီကိုဟင်သည် မြူးနစ်သို့ ရောက်သောအခါ လေယာဉ်ပေါ်မှ ဆင်း၍ နောက်လေယာဉ်တစ်စီးကို စီးပြီး ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံ ဂူးရစ်မြို့သို့ သွားခဲ့သည်။ မော့ဆက်သူလှူ့ ဆာလင်ဂျာသည် ထိုမြို့၌ သူ့အား စောင့်ကြိုနေလေသည်။

မြို့လယ်ရှိ လွတ်လပ်သော ဟိုတယ်အခန်း တစ်ခုထဲသို့ ရောက်သောအခါ ကမီးအာမင် တားဘက်စစ်သည် အလီကိုဟင် တစ်ဖန် ပြန်ဖြစ်လာရပြန်သည်။ သူသည် စာရွက်စာတမ်းများကို ပြန်လည် ပေးအပ်လိုက်ပြီး သူ၏ သက်သေခံ အထောက်အထား အစစ်များကို ပြန်ယူသည်။

သူသည် ဆွစ်ဇာလန်နှင့် အာဂျင်တီးနား အဝတ်အစားမှန်သမျှ တစ်ခုမကျန် ချွတ်လဲပြီး သူ၏ အစွရေးအဝတ်အစားများကို ပြန်ဝတ်လိုက်သည်။ ဆာလင်ဂျာသည် ပစ္စည်းပစ္စယ မှန်သမျှကို အဝတ်သေတ္တာ တစ်ခုထဲသို့ ဂရုတစိုက် ထည့်သွင်း သိမ်းဆည်းလိုက်သည်။

ကိုဟင်က သူ မွေးနိုးဇာရီတွင် နေထိုင်စဉ်ကာလအကြောင်း ဆာလင်ဂျာအား ပြည့်ပြည့်စုံစုံ တင်ပြပြီးနောက် သူတို့နှစ်ဦးသား လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ကြကာ ထို ဟိုတယ်အခန်းမှ (၅)မိနစ်စီခွာ၍ ထွက်ခွာခဲ့ကြသည်။ အလီကိုဟင်သည် သူ၏ ဇနီးနှင့် ကလေးများအတွက် လက်ဆောင်ပစ္စည်းများ ဝယ်ယူရုံလောက်သာ အချိန်လေး ရလိုက်ပြီး ချက်ချင်း လေဆိပ်သို့ ပြန်ရောက်လာကာ တံလာဗီသို့ ပျံသန်းမည့်လေယာဉ်ကို လိုက်ပါစီးနင်းခဲ့ရလေသည်။

လော့ဒ် လေဆိပ်သို့ ရောက်သောအခါ လိုအပ်သည် အခါတိုင်း သတိပေးမြဲဖြစ်သည့် မော့ဆက်အဖွဲ့၏ စည်းမျဉ်းအတိုင်း သူလှူ့ဟူသည်မှာ ခမ်းခမ်းနားနား စတိုင်ကျကျ နေထိုင်ရမည်ဟူ၍ အဖွဲ့ဝင်များ ထင်မှတ်မှားလျှင် မော့ဆက်က လုံးဝ လက်မခံ ပယ်ဖျက်ကြောင်း ကိုဟင်အား သတိရစေပါသည်။

သူ့အား ဥရောပသို့ အသွား လေဆိပ်သို့ ကားဖြင့် လိုက်ပို့သော ဂီဒီယွန် ဆိုသူ ရေဒီယိုအသံဖမ်းသူ လူရွယ်တစ်ဦးသာ သူ့ကို လာကြိုနေသည်။ ဂီဒီယွန်သည် ကိုဟင်အား သူ၏ ပိန်လိန်နေပြီး နံပါတ်မပါသည့် နောက်ဖွင့် ကုန်တင်ကားကလေးနှင့် ဘတ်ယမ်ရှိ အိမ်သို့ ဆိုက်ဆိုက်မြို့ကြိုမြို့ကြ မောင်းပို့ခဲ့ပါသည်။ ဌာနချုပ်တွင် ပြန်လှန် စစ်ဆေးမေးမြန်းချက်များ မပြုလုပ်မီ ရက်အနည်းငယ်ကြာမျှ အားလပ်ရက်ရကြောင်း သူက ကိုဟင်ကို မှာကြားသွားလေသည်။

ဥရောပနိုင်ငံ အသီးသီးမှ ဆာလင်ဂျာ ပို့ပေးခဲ့သော ပို့စ်ကတ်များ
သူ့အိမ်သို့ ကောင်းမွန်စွာ ရောက်ရှိကြကြောင်း ကိုဟင် တွေ့ရှိလေသည်။ သူ ဥရောပသို့ ရောက်စ
ဇူးရစ်မြို့တွင် ဤပို့စ်ကတ်များပေါ်၌ ကြိုတင်ရေးသားပြီး ဆာလင်ဂျာအား ပေးထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မော့ဆက်ဌာချုပ်သို့ ကိုဟင် တင်သွင်းသော အစီရင်ခံစာများကို ကြည့်၍ သူ၏ ဆရာ ဒါးဗစ်ချ်
သတ်မှတ်ပေးခဲ့သည့် သူ့လျှို့ဝှက်တစ်ပွင့်ဟူသော အရည်အချင်း သတ်မှတ်ချက်သည် ကိုဟင်နှင့် လုံးဝ
ထိုက်တန်ကြောင်း မော့ဆက်အကြီးအကဲများ သိရှိကြပါသည်။ သို့သော် သူ၏ ဒဗတ်စကတ် ခရီးအတွက်
ပြင်ဆင်ရန် ရထားသော ညွှန်ကြားချက်များ အကြောင်း ကိုဟင်က ပြောလာသောအခါ သူတို့ အလွန်
အံ့ဩသွားကြပါသည်။ ကိုဟင်သည် တကယ်ပင် ကျွမ်းကျင်လှသူဖြစ်ပြီး စိတ်ထဲရှိသည့်အတိုင်း
မကွယ်မထောက် ထုတ်ပြောတတ်သူ ဖြစ်သည်။

ကိုဟင်သည် အာဂျင်တီးနားတွင် ထမ်းရွက်ရသည့်တာဝန် ဝတ္တရားများကို
ထက်ထက်မြက်မြက် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်မှန်သော်လည်း ထိုသို့ဆောင်ရွက်မှုသည် သူ့အတွက် မိမိကိုယ်မိမိ
ယုံကြည်စိတ်ချရသော စိတ်ဓာတ်ရှင်သန် ပေါ်ပေါက်လာစေသည့် သဘော ဖြစ်သည်။ ယခုမူ သူသည်
ဆီးရီးယားသို့ သွားရန် ခြေလှမ်းပြင်နေပြီ ဖြစ်သည်။

သို့သော် ကိုဟင် အနည်းငယ် စောင့်ဆိုင်းရပါဦးမည်။ သူသည် အထူးလေ့ကျင့်ပေးမည့် သင်တန်းကို
တက်ရန် လိုပါသည်။ ကိုဟင်သည် သူ ဒဗတ်စကတ်မှ ပို့သော သတင်းများကို လက်ခံယူကြမည့် ရေဒီယို
အသံဖမ်းသူများနှင့် ရက်သတ္တပတ် အတန်ကြာ အတူတကွ လေ့ကျင့်ခဲ့သည်။

ကိုဟင်က စကားဝှက်များနှင့် သတင်းပေးပို့သောအခါ၌ သူ၏ လက်ကျလက်န ကိုယ်ပိုင်ဟန်နှင့်
စကားလုံး အသုံးအနှုံး စသည်တို့ကို အသံဖမ်းသူများ ချက်ချင်းသိရှိရန် လိုအပ်ပါသည်။ ဤသို့
တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ရင်းနှီးပွန်းတီး နားလည်နေမှသာ သူတို့၏ လုပ်ငန်းသည် စင်းလုံးချော ဖြစ်လာပေမည်။
စကားဝှက်နှင့် ပေးပို့သော သတင်းကို လက်ခံလိုက်သည်နှင့် ဤသတင်းကို သူတို့၏
သူ့လျှို့ဝှက်ကိုယ်တိုင် ပေးပို့နေသလား၊ တစ်စုံတစ်ယောက်က ဟန်ဆောင် တင်ပို့နေသလားဟူသော အချက်ကို
အစွဲရေးမှ လူများ ချက်ချင်း သိရှိရပါသည်။

ကိုဟင် သတင်းပို့ရာ၌ အနည်းငယ်သော ပြောင်းလဲမှုများကို ကြည့်၍ သူတို့ ဖမ်းမိသွားပြီး သို့မဟုတ်
သူ့အား တစ်စုံတစ်ယောက်က အတင်းအကျပ် စေခိုင်း၍ သတင်းပို့ခိုင်းနေပြီ စသည်တို့ကို ချက်ချင်း
သိရှိရပါမည်။

ကိုဟင်၏ သတင်းပေးပို့သည့်နှုန်းကို ခါတိုင်းထက် မသိမသာ တိုးမြှင့်၍ မြန်မြန် ပေးပို့ပြီဆိုပါက သူ့အား
မိသွားပြီဟူသော အဓိပ္ပါယ်ပေါက်သည့် သင်္ကေတဖြစ်ကြောင်း သူတို့အားလုံး သဘောတူ
မှတ်သားထားကြလေသည်။ အလီကိုဟင်သည် မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီး၏ နောက်ဆုံး အသုံးပြုနေသော
စကားဝှက်များကို အလွတ်ကျက်မှတ်ထားရပါသည်။

ထို့ပြင် ကိုဟင်သည် ထိုအချိန်က ဆီးရီးယားတွင် လူအများ သယ်ဆောင် အသုံးများနေသော ရှမိုက်ဆာ အမျိုးအစား ခြောက်လုံးပြူးနှင့် စက်သေနတ်များ ကိုင်တွယ်အသုံးပြုပုံကို အပြင်းအထန် လေ့ကျင့်သင်ယူရလေသည်။

သူ့လျှိုမှန်လျှင် ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် တတ်မြောက်ရမည်ဖြစ်သော မိုက်ခရိုဖလင်နှင့် အခြားကိရိယာ တန်ဆာပလာများအား သိုဝှက်ထားနည်းများကို သူ့လေ့ကျင့် သင်ကြားရပြန်သည်။ ထို့နောက် ကိုဟင်အား အသေးစား ကင်မရာများ အသုံးပြုပုံကို သင်ကြားပေးပြီး ဖူးစကတ် လျှောက်လွှာ စာရွက်တစ်ရွက် စာရွက်စာတမ်း တစ်စောင်ကို ဓာတ်ပုံရိုက်ပြီး တွယ်အပ်ခေါင်းခန့်ရှိသော နက်ကတစ် ဖလင် အရွယ်အစားအဖြစ်သို့ ကူယူပုံများကိုပါ လေ့ကျင့်ပေးထားသည်။

မော့ဆက်အကြီးအကဲများက ကိုဟင်ကို ဒမတ်စကတ်သို့ မပို့လိုသေးသော အကြောင်းတစ်ချက် ရှိပါသည်။ ဒမတ်စကတ်တွင် အီဂျစ်အကြံပေးအရာရှိ အမြောက်အမြား ရှိနေခြင်းကြောင့် သူတို့ စိုးရိမ်စိတ် ဖြစ်ပေါ်ရသည်။ သူတို့၏ တန်ဖိုးရှိသော သူ့လျှိုကို လွယ်လွယ်ကူကူ မှတ်မိတွေ့ရှိသွားမည်ကို စိုးရိမ်နေကြပါသည်။ ဤသို့ တွေ့ရှိသွားလျှင် ဒုက္ခလှလှသား ရောက်ရတော့မည်။

ထို့ကြောင့် အလီကိုဟင်အား အစွဲရေးနိုင်ငံမှာပင် အလုပ်ရှုပ်နေစေပြီး စိတ်ချရသော အချိန်အခါကို စောင့်ဆိုင်းနေခြင်းက ပိုမို ကောင်းမွန်ကြောင်း မော့ဆက်ခေါင်းဆောင်များက ဆုံးဖြတ်ကြသည်။

၁၉၆၁ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ ၂၈ ရက်နေ့တွင် ဤသို့သော အာဏာသိမ်းပွဲတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။ ထိုအာဏာသိမ်းပွဲမှ ထွက်လာသော အကျိုးတရား တစ်ခုမှာ ဆီးရီးယား အတော်များများက သူတို့၏ အစိုးရပိုင်းတွင် အတော်ပင် ဝင်၍ ဩဇာညောင်းနေသည်ဟု စွပ်စွဲခဲ့သည့် အီဂျစ်အကြံပေးအရာရှိများကို နှင်ထုတ်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ယခုမူ လမ်းရှင်းသွားပါပြီ။ မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးက အလီကိုဟင်အား ဒမတ်စကတ်သို့ ပို့ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

သူသည် လှုပ်ရှားရန် လမ်းခင်းပေးသည့် အနေနှင့် ကမီးအာမင် တားဘက်စ်နှင့် မွေးနိုးဇာရီတွင် သိကျွမ်းရင်းနှီးခဲ့သော မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများထံသို့ ဥရောပနိုင်ငံ အသီးသီးမှ ပို့စ်ကတ်များ ပေးပို့ရန် မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်များက စီစဉ်လေတော့သည်။ မိုလ်မှူး ဟာဖက်ဇ်ထံသို့ ပို့သော ပို့စ်ကတ်တွင်မူ “ဘတ်သ်ပါတီ အခွန်ရှည်ပါစေ”ဟူသော စာကြောင်းကလေး ထည့်ပေးလိုက်လေသည်။

ကိုဟင် ဒမတ်စကတ်သို့ မထွက်ခွာမီ သူ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရမည့် လုပ်ငန်းကို လက်ခံယူရာ၌ သူ၏ အမူအရာသည် တည်ငြိမ်အေးဆေးလှသဖြင့် သူ၏ သင်တန်းဆရာများကပင် အလွန်အံ့ဩသွားကြပါသည်။

“သူဟာ အားလပ်ရက် ခရီးထွက်တဲ့ ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည် တစ်ယောက်များလားလို့တောင် ကျွန်တော်တို့ တွေးတောမိကြတယ်။ သူ့ရဲ့ အသက်ဟာ အမြဲတမ်း အန္တရာယ်နဲ့ ရင်ဆိုင်နေရတဲ့ ရန်သူနိုင်ငံတစ်ခုကို သူ သွားရမှာ ဖြစ်တယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့က ထပ်တလဲလဲ သတိပေးကြပေမဲ့ သူ့မျက်နှာက နည်းနည်းလေးတောင် ကြောက်တဲ့လက္ခဏာ မပြဘူးဗျာ”ဟု ဆရာတစ်ဦးက ပြောပြခဲ့ပါသည်။

ဒီငင်ဘာလကုန်တွင် အလီကိုဟင်သည် မြူးနစ်သို့ ရောက်လာလေသည်။ မြူးနစ်တွင် သူသည် ဆာလင်ဂျာနှင့် တစ်ဖန် ပြန်တွေ့ပြီး ဘဝပြောင်းသည့် လုပ်ငန်းကို တိတိကျကျ ဆောင်ရွက်လေတော့သည်။ ဤတစ်ကြိမ်တွင်မူ ကိုဟင်သည် တန်ဖိုးကြီးသည့် ဆွစ်လုပ် အဝတ်အစားများအပြင် အခြားပစ္စည်း အမြောက်အမြားကိုပါ ယူငင်ရလေသည်။

သူသည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် ခေတ်အမီဆုံးဖြစ်သော အင်အားကောင်းသည့် အသံလွှင့်စက် အသေးစားလေး တစ်လုံးကို လျှပ်စစ်ဖျော်ရည်စက်၏ အောက်ဖက်တွင် ဝှက်ထားသော အံဖုံးထဲတွင် ထည့်ယူလာခဲ့သည်။ ကိုဟင်၏ လျှပ်စစ်မုတ်ဆိတ်ရိတ်စက်မှ ကြိုးသည် အမှန်စင်စစ် အသံလွှင့်စက်၏ ကောင်းကင်ကြိုးပင် ဖြစ်သည်။

ကိုဟင်သည် ရန်သူအား တိုက်ကြွေးရန်နှင့် သေရေးရှင်ရေး ဖြစ်လာပါက လိုအပ်လျှင် မိမိကိုယ်တိုင် သောက်ရန်ဖြစ်သော စယင်နိုက် အဆိပ်ပြားလေးများကို အက်စ်ပရင် ဆေးပြားများအဖြစ် ယူဆောင်လာသည်။ အင်အားကောင်းသည့် ဗုံးများ ပြုလုပ်ရန် ဓာတုပစ္စည်းများကို သွားတိုက်ဆေးများအဖြစ်လည်းကောင်း၊ မုတ်ဆိတ်မရိတ်မီ သုတ်လူးသည့် ဆေးရည်အဖြစ်လည်းကောင်း ယူဆောင်ခဲ့သည်။ ဂျပန်လုပ် ကင်မရာ အကောင်းစားနှင့် ကင်မရာ အပိုပစ္စည်းများထဲတွင် မိုခရိုဖလင် နက်ဂတစ်ကူးသည့် ကိရိယာများလည်း ရောထည့်ယူလာပါသည်။

လက်နက် ကိရိယာတန်ဆာပလာ အစုံအလင်ပါပြီဖြစ်သော အလီကိုဟင် တစ်ယောက် သူ၏ တစ်ကိုယ်တော် သူလျှိုခရီးကို စတင်ပေပြီ။ သူနှင့် ဆာလင်ဂျာတို့ နှစ်ဦးသား တစ်ဦးကိုတစ်ဦး စကား တစ်ခွန်းနှစ်ခွန်းသာ ပြောကြပြီး လမ်းခွဲကြတော့သည်။

အလီကိုဟင်သည် မြူးနစ်မြို့မှ အီတလီနိုင်ငံ ဂျီနိုးဝါသို့ သွားရောက်ခဲ့သည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် ဇန်နဝါရီလ(၁)ရက်နေ့တွင် ကမီးအာမင် တားဘတ်စ်သည် အီတလီ လူစီးသင်္ဘောကြီး အော်ဆိုနီးယား၏ ပထမတန်းတွင် စီးနင်းလိုက်ပါလျက် ဘေရုတ်သို့ ထွက်ခွာခဲ့လေတော့သည်။

အံ့ဖွယ်သရဲ ထူးဆန်းလှသော သူလျှိုခရီး၏ အစပင် ဖြစ်ပါသည်။

အလီကိုဟင် အပိုင်း(၄)

ကိုဟင်သည် ဂျီနိုးဝါမှ ထွက်လာသော သင်္ဘောပေါ်၌ပင် သူသည် အဆင့်အတန်းမြင့် ဆီးရီးယန်း အလွှာမှ ဆင်းသက်လာသူဖြစ်ကြောင်း လူအများအား ယုံကြည်လက်ခံလာအောင် ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

သင်္ဘော စထွက်သည်နှင့် ကိုဟင်သည် ဩဇာတိက္ကမ ရှိသည့် လူများ ဆီးရီးယန်း တစ်ဦးဖြစ်သူ ရှိက်မှာ အယ်လတ်ဒ်ဆိုသူနှင့် စကားလက်ဆုံကျလေတော့သည်။ အယ်လတ်ဒ်သည် တန်ဖိုးရှိသော အဆက်အသွယ်ကောင်း တစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။ သူသည် ကိုဟင်အား ဩဇာအာဏာရှိသော ဆီးရီးယန်းများနှင့် မိတ်ဆက်ပေးခဲ့ပါသည်။

သင်္ဘောက ဒမတ်စကတ်သို့ ဆိုက်သည်နှင့် အယ်လတ်ဒ်က ကိုဟင်အား သင်္ဘောဆိပ်မှ ကားဖြင့် ခေါ်သွားခြင်းဖြင့် အလိုလို ကူညီပြီးသား ဖြစ်သွားသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကိုဟင်သည် အလွန်အရေးပါသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်နှင့် အတူတကွ လာသူဖြစ်သဖြင့် အကောက်ဌာနက မရှာဖွေဘဲ လွတ်လိုက်လေသည်။

ကိုဟင် လုပ်ငန်းစတင်ရန် ပထမဦးဆုံး ရရှိထားသည့် အမိန့်မှာ ဒမတ်စကတ်သို့ ရောက်ရောက်ချင်း နေရာ အိမ်ခန်းတစ်ခန်း ရှာဖွေရန် ဖြစ်သည်။ သူသည် လူချမ်းသာများ နေသော အဘူရူမာနာ ရပ်ကွက်၌ ခေတ်မီ အဆောက်အအုံကြီး တစ်ခု၏ လေးထပ်တွင်ရှိသော အခန်းကျယ်ကြီး တစ်ခုတွင် ငှားရမ်းနေထိုင်လေသည်။

ကိုဟင်၏ နေရာသည် ဇိမ်ကျသော နေရာဖြစ်သည်။ သို့သော် ကိုဟင်အဖို့ ဤသို့ ဇိမ်ကျမှုသည် ပစာနမဟုတ်ပါ။ သူနေသော အဆောက်အအုံသည် ဆီးရီးယား တပ်မတော်ဌာနချုပ်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် တည်ရှိနေသော အချက်သည် သူ့အတွက် အရေးကြီးသော အချက်ဖြစ်ပါသည်။

အလီကိုဟင်အတွက် ဒုတိယအမိန့်မှာ သူ၏ သွင်းကုန်ထုတ်ကုန် ကုမ္ပဏီကို စတင်တည်ထောင်ရန် ဖြစ်သည်။ အမိန့်အတိုင်း သူကလည်း စတင်တည်ထောင်ပြီးနှင့် ချက်ချင်းပင် အောင်မြင်သော လုပ်ငန်းတစ်ရပ် ဖြစ်လာအောင် သူစွမ်းဆောင်ခဲ့လေသည်။

ကိုဟင်သည် သူ၏ လုပ်ငန်းကို ကျွမ်းကျင်လှစွာ ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်သဖြင့် မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီး အပါအဝင် သက်ဆိုင်သူများအတွက် အကျိုးအမြတ် အတော်ပင် ရရှိခဲ့လေသည်။ ဆီးရီးယား ရှေးဟောင်း အိမ်ထောင်ပရိဘောဂများ၊ ကြော့ပစ်ပြီး ကျားရွှေ့ရသော ကစားခုံများ၊ အဖိုးတန် ရတနာများနှင့် အနုပညာပစ္စည်းများကို ဥရောပသို့ အမြောက်အမြား မည်မျှပင် တင်ပို့သည်ဖြစ်စေ ဝယ်ယူသူများက လက်မလည်အောင် ဝယ်ယူကြသည်သာ ဖြစ်သည်။

သူထံသို့ ရောင်းချသူများကလည်း ကိုဟင်ကို သဘောကျကြသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သူသည် ငွေကို အလျင်အမြန် ပေးချေလေ့ရှိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ သူတို့၏ ချက်လက်မှတ်များကိုလည်း ကိုဟင်က ဆွစ်ဇာလန်ဘဏ်များတွင် လိုလိုလားလား ငွေစာရင်းဖွင့်ထားသဖြင့် သူ့အား ပို၍ သဘောကျကြသည်။

သူတို့သည် ဒမတ်စကတ်မြို့ကြီး၏ အရောင်းအဝယ် အချက်အခြာကျသည့် ဈေးနေရာဖြစ်သော ကာဖီကို အတူတကွ ထိုင်သောက်ခြင်းကိုလည်း အလွန်နှစ်သက်လေ့ရှိသည်။

အလီကိုဟင်နှင့် ရင်းရင်းနှီးနှီး စကားဝိုင်းဖွဲ့ပြောဆိုခြင်းများသည် သူ့အား စီးပွားရေးအခြေအနေ သတင်းများ ပေးခြင်းဖြစ်ပြီး တဲလာဗီရို မော့ဆက်ဌာနချုပ်သို့ သူနေစဉ် သတင်းပြန်ပို့ရာ၌ ပါဝင်သွားကြောင်း သူတို့ မရိပ်မိကြပါ။ ထိုမှတစ်ပါး ကိုဟင်ထံသို့ သူတို့ရောင်းလိုက်သော စားပွဲနှင့် ကစားခုံများထဲတွင် လျှို့ဝှက်အံ့ပုန်းများ ပြုလုပ်၍ မိုက်ခရိုဖလင်များ သူ ထည့်လွှတ်လိုက်သည်ကို သူတို့ သံသယ မဖြစ်ခဲ့ကြပါ။

ကမီးအာမင် တားဘက်စ် တစ်ယောက် ညမိုးချုပ်၍ အိမ်ပြန်ရောက်သော အခါ သူသည် ချမ်းသာကြွယ်ဝသော ထုတ်ကုန်သူဌေးကြီး မဟုတ်တော့ပါ။ အလီကိုဟင် တည်းဟူသော သူလျှို့ ပြန်ဖြစ်လေတော့သည်။ သူသည် တံခါးများကို မင်းတုံးနှစ်ထပ် ထိုးလိုက်ပြီး ကန်လန်ကာများကို ဆွဲပိတ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ကြီးမားလှသော ဖန်မီးပန်းဆိုင်းကြီးကို ဆွဲထားသောအခြေမှ ကြေးနီခွက်ကြီးအတွင်းတွင် ဝှက်ထားသော သူ၏ အသံလွှင့်စက် အသေးစားလေးကို ထုတ်ယူလေသည်။

သူသည် သူ၏ သတင်းပို့ချက်များ ထိုင်ရေးသည်။ စကားဝှက်များအဖြစ် ဘာသာပြန်ပေးသည်။ ထို့နောက် တဲလာဗီသို့ လျင်မြန်စွာနှင့် မှန်ကန်စွာ စတင်ပေးပို့လေတော့သည်။ သူ့အိမ်ခန်း အမိုးပေါ်တွင် တပ်ဆင်ထားသော ရုပ်မြင်သံကြား ကောင်ကင်ကြိုးများ အကြားတွင် သူ၏ အသံလွှင့်စက် ကောင်းကင်ကြိုးတို့ ရော၍ တပ်ထားလိုက်သည်။ သူသည် သတင်းပေးပို့ခြင်းကို မည်သို့သောအခါမျှ နှစ်ခါပြန်၍ မလုပ်ပါ။

အလီကိုဟင်သည် နေ့အခါ၌ ဓာတ်ပုံများ ရိုက်လာပြီဆိုလျှင် သူသည် သူ၏ ရေချိုးခန်းကို ဓာတ်ပုံအမှောင်ခန်း ပြုလုပ်လိုက်သည်။ နက်ဂတစ် ဖလင်ဆေးခြင်း၊ မိုက်ခရိုဖလင်အဖြစ်သို့ ပြန်ကူးခြင်းများ ပြုလုပ်လေသည်။ နောက်တစ်နေ့တွင် သူသည် ကိုက်ခရိုဖလင်များကို သူ၏ ကုန်ပစ္စည်းတစ်ခုခု၏ အဝှက်ထဲတွင်ဖြစ်စေ အခေါင်းလုပ်ထားသော စားပွဲခြေထောက်ထဲတွင် ဖြစ်စေ ဝှက်၍ ထည့်ပေးလိုက်သည်။

ဆွတ်ဇာလန်နိုင်ငံ ဇူးရစ်သို့ ရောက်သောအခါ ယင်း မိုက်ခရိုဖလင်များကို ဂရုတစိုက် ထုတ်ယူပြီး တဲလာဗီသို့ လျှို့ဝှက်သော နည်းလမ်းများနှင့် ပေးပို့လေသည်။ ကိုဟင်၏ ကုန်ပစ္စည်းများကို လက်ခံသူ သို့မဟုတ် လက်မလည်အောင် ဝယ်ယူချင်ကြသော ဆွစ်ကုန်သည်များမှာ အခြားသူများ မဟုတ်ပါ။ မော့ဆက်သူလျှို့ တစ်ဦးဖြစ်သူ အစ္စရေး ဆာလင်ဂျာပင် ဖြစ်ပါသည်။

အလီကိုဟင် ပေးပို့သော သတင်းများနှင့် မိုက်ခရိုဖလင်များတွင် တဲလာဗီရှိ မော့ဆက်အကြီးအကဲများ စိတ်ဝင်စားသည့် အချက်အလက်များ အမြဲပါရှိလေသည်။ ကိုဟင်၏ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများထဲတွင် ဆီးရီးယား စစ်ဘက်နှင့် အစိုးရပိုင်းမှ ပုဂ္ဂိုလ်များ အမြားအပြား ပါဝင်သည်။

ကိုဟင်နှင့် အရင်းနှီးဆုံးဖြစ်သော မိတ်ဆွေများမှာ စစ်ဦးစီးချုပ် အမ္မဒူကာ ရင်ဇာဟာဟယ်လ်ဒင်၏ တူဖြစ်သူ မာဇီဇာဟာ အယ်လ်ဒင်၊ ဒမတ်စကတ် ရေဒီယိုမှ အစိုးရ၏ ဝါဒဖြန့်ချိရေးတာဝန်ခံနှင့် အသံလွှင့်သူ ဂျော့ဆော့ဖ်၊ ဆီးရီးယား လေထီးတပ်မ၏ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူ ဗိုလ်မှူးကြီး ဆာလင်ဟာတွမ်းတို့ ပါဝင်လေသည်။

ဟာတွမ်းသည် အထူးသဖြင့် စိတ်ဓာတ်ပြင်းထန်လှသော ဇီယွန်ဝါဒီ ဆန့်ကျင်ရေးသမားတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ သူ၏ မိတ်ဆွေများကို ရှည်လျားစွာသော တရားများ ဟောလျက် ဆီးရီးယား နိုင်ငံရေးသမားများသည် အစွဲရေနှင့် စစ်ဖက်ပြိုင်ဆိုင် တိုက်ခိုက်ရန် မဝံ့ရဲ့သော သူရဲဘောနည်းသူများဖြစ်ကြောင်း ပြောပြတတ်သည်။ ကိုဟင်သည် သူပြောသမျှကို ထောက်ခံသည့်အနေနှင့် နားထောင်နေတတ်ပြီး ဟာတွမ်းအား သူ၏ ပြင်းထန်သော မျိုးချစ်စိတ်အတွက် ချီးကျူးထောပနာ ပြုလေတော့သည်။

အလီကိုဟင် အပါအဝင် မည်သူမျှ မသိသော အချက်တစ်ရပ် ရှိပါသည်။ ယင်းမှာ ဟာတွမ်း၏ အစ်ကိုဖြစ်သူ ဂါးရစ်သည် အလွန်ပင် ရှေးဆန်၍ ဘာသာတရား ကိုင်းရှိုင်းသော ဂျူးတစ်ယောက်အနေနှင့် အစွဲရေနိုင်ငံတွင် နေထိုင်သည့် အချက်ဖြစ်သည်။ သူ၏ မိသားစုသည် သဲကန္တာရထဲတွင် သွားလာကျက်စားသော ဒရူဇ် အာရပ်မျိုးနွယ်မှ ဆင်းသက်လာပြီး ဆီးရီးယားနှင့် အစွဲရေနယ်စပ်တွင် နေထိုင်ခဲ့ကြသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ညီအစ်ကို(၂)ယောက်တွင် တစ်ယောက်က ဆီးရီးယား ဖြစ်လာပြီး တစ်ယောက်က အစွဲရေ ဖြစ်လာခြင်း ဖြစ်သည်။ ဆီးရီးယားတွင် နာမည်ကြီးနေသော သူ၏ ညီအစ်ကိုတော်သူအကြောင်း ဂါးရစ်အား ပြောပြသောအခါ သူက ဤသို့ မှတ်ချက်ချလေသည်။

“ကျွန်တော်တို့ ဒီတစ်ခါ စစ်ဖြစ်ရင် ကျွန်တော်တို့ ညီအစ်ကို နှစ်ယောက် ရင်ဆိုင်တွေ့ပြီး မတိုက်ပါရစေနဲ့လို့ ကျွန်တော် ဆုတောင်းပါတယ်ဗျာ”

အလီကိုဟင်သည် သူ၏ အခန်းကို ဂရုတစိုက် ရှာဖွေရွေးချယ် ငှားရမ်းခဲ့သလို သူ၏ သူငယ်ချင်း မိတ်ဆွေများကိုလည်း ဂရုတစိုက် ရွေးချယ်ပေါင်းသင်းခဲ့သည်။ သူ့အိမ်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ရှိ တပ်မတော် ဌာနချုပ်ထဲတွင် ထွန်းထားသော မီးများ အလင်းအမှောင်ကို ကြည့်၍ စစ်ရေးအခြေအနေ အပြောင်းအလဲကို သူ ဝေဖန်အကဲဖြတ်နိုင်လေသည်။ ဇိမ်ခံကားကြီးများနှင့် စစ်ဘက်အကြီးအကဲများ၏ ကားများ ခါတိုင်းနှင့်မတူဘဲ ဥဒဟို ဝင်လိုက်ထွက်လိုက် လှုပ်လျှင် အစွဲရေနိုင်ငံကို ထိုးစစ်ဆင်နွှဲရန် ကြံစည်နေပြီဖြစ်ကြောင်း ကိုဟင်အား သတိပေးသလို ဖြစ်သည်။

ထိုမှတစ်ပါး ကိုဟင်၏ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် သံရုံးများ တစ်ဒါဇင်ခန့် တည်ရှိနေပြီး ကုလသမဂ္ဂငြိမ်းချမ်းရေး ထိန်းသိမ်းရေးအဖွဲ့၏ ဌာနချုပ်လည်း ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ဤဒေသတစ်ဝိုက်တွင် ရေဒီယို သတင်းလွှင့်ခြင်းနှင့် ဖမ်းခြင်းများ အလွန်လုပ်ကြလေရာ လေးထပ်တိုက်ပေါ်မှ တစ်ကိုယ်တော်

သတင်းပို့နေသော ကိုဟင်ကို မည်သူမျှ ဂရုမပြုမိကြပါ။ ကိုဟင်သည် သတင်းကို တိုတိုနှင့် ပြတ်တောင်းပြတ်တောင်း ပို့သဖြင့် မည်သူမျှ သတိမပြုမိကြချေ။

အလီကိုဟင် ရောက်ပြီး (၂)လခန့် ကြာသောအခါ သူ လူမှန်နေရာမှန် ရောက်မည်ဟူသော ယုံကြည်ချက်သည် မှန်ကန်လာလေသည်။

တဲလာဗီသို့ သူပေးပို့သော တကယ်တမ်း အရေးကြီးသည့် ပထမ အစီရင်ခံချက်တွင် ကိုဟင်က အောက်ပါအတိုင်း တင်ပြလိုက်သည်။

“၃ ရက်ဆက်တိုက် ညတိုင်းမှာ စစ်ဌာချုပ်ထံ မီးတွေ မနက်မိုးလင်းတဲ့အထိ ထွန်းထားပါတယ်။ အာဏာသိမ်းပွဲတွေ ဘာတွေ ဖြစ်တဲ့ အရိပ်အယောင် မဟုတ်ပါ။ စစ်ပြင်ဆင်တဲ့ လက္ခဏာ လှုပ်ရှားချက်တွေပါပဲ။ အထူးသဖြင့် လွန်ခဲ့သော ရက်သတ္တပတ်များကစပြီး ရေဒီယို သတင်းစာနဲ့ ရုပ်မြင်သံကြားတွေဟာ ဂျူးဆန့်ကျင့်ရေးတွေ ဖော်ပြနေပါတယ်။ လမ်းမတွေထဲမှာ စစ်တပ် လှုပ်ရှားမှုတွေလည်း တွေ့ရပါတယ်။”

အလီကိုဟင် ပေးပို့လိုက်သော သတင်းကို ချက်ချင်းပင် ဆီးရီးယားနယ်စပ်ရှိ ဂယ်လီလီ ပင်လယ်ကမ်းခြေပေါ်တွင် ရှိသော စစ်စခန်းများသို့ တဆင့်ပို့လိုက်သည်။ စစ်စခန်းများက ထိုသတင်း မှန်ကန်ကြောင်း (၂၄)နာရီအတွင်း အတည်ပြုလိုက်သည်။ ကြီးမားသော တင့်ကားတန်းကြီးများသည် ဒမတ်စကတ်မှ ထွက်ခွာလာနေပါပြီ။

အစွဲရေးတို့သည် ဆီးရီးယားတို့ကို တန့်သွားစေလိုသဖြင့် ဒူးဆောက်တွင် ရှိသည့် ဆီးရီးယား စစ်စခန်းကို အမှတ်မဲ့ ဝင်တိုက်လေသည်။ စခန်းရှိ အမြောက်ကြီးများနှင့် လေယာဉ်ပျံများကို ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်လေသည်။

ဆီးရီးယား တင့်ကားများသည် ရန်သူ၏ အဆင်သင့်ရှိနေပုံနှင့် တပ်လှန့်ထားခြင်းကို သိရှိသဖြင့် မိမိတို့၏ စခန်းသို့ နောက်ကြောင်း ပြန်လှည့်လေတော့သည်။ အလီကိုဟင်က “သူလျှို့ဝှက်တစ်ယောက်သည် တပ်မကြီးတစ်ခုလောက် စွမ်းဆောင်သည်”ဟူသော အချက်ကို သက်သေပြလိုက်လေသည်။

အလီကိုဟင်သည် တဲလာဗီဌာနချုပ်သို့ နိုင်ငံရေးနှင့် စစ်ရေးအရ တန်ဖိုးရှိလှသော သတင်းထောက်လှမ်းပေးပို့ခဲ့ပါသည်။ ဒမတ်စကတ်တွင် နိုင်ငံရေးအပြောင်းအလဲ ဖြစ်ခြင်းကို သူ၏ ထင်မြင်ယူဆချက် ပေးခဲ့လေရာ တီကျမှန်ကန်ပြီး တကယ်ဖြစ်ပေါ်လာသောအခါ ယင်းသတင်းများကို ဝန်ကြီးချုပ် ဘင်ဂူရီယန်ထံသို့ မော့ဆက်က မဆိုင်းမတွ ပေးပို့ခဲ့သော်လည်း ကိုဟင်၏ ဟောကိန်းများက အရင်ရောက်နှင့်သည်သာ ဖြစ်သည်။

ဝန်ကြီးချုပ် ဘင်ဂူရီယန်သည် အရေးကြီးသော ဝါဒသဘောတရားနှင့် ဆိုင်သည့် ဆုံးဖြတ်ချက်များကို မကြာခဏ ပြုလုပ်ရလေသည်။ “စစ်တိုက်မည်လော၊ ငြိမ်းချမ်းရေးယူမည်လော”ဟူသော

လမ်း(၂)သွယ်တွင် တစ်ခုရွေးရသည့် ဆုံးဖြတ်ချက်များကို ချရာ၌ အလီကိုဟင်၏ ယုံကြည်စိတ်ချရသော ထောက်လှမ်းရေး သတင်းများအပေါ် အခြေခံ၍ သူဆုံးဖြတ်ခဲ့ရပါသည်။

၁၉၆၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ

ကိုဟင် ဒမတ်စကတ်သို့ ရောက်ပြီး (၆)လအကြာတွင် ဖြစ်ပါသည်။ အလီကိုဟင်အား ခွင့်ရက်ခံစားရန်ဟူ၍ တဲလာဗီသို့ ပြန်ခေါ်ကြလေသည်။ ရန်သူနိုင်ငံတစ်ခုတွင် အယောင်ဆောင်၍ တပင်တပန်း လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နေရသော ကိုဟင်အား မော့ဆက်အဖွဲ့အကြီးအကဲများက အနားယူစေလိုပါသည်။ ထို့ပြင် သူတို့ထံသို့ သူပေးပို့နေသော သတင်းများအကြောင်း ပိုမိုသိရှိလိုသဖြင့် သူ့အား မေးမြန်းလိုကြပါသည်။

ကိုဟင် ပြန်ရောက်ပြီးနောက် ရက်အတော်ကြာ သူ၏ မိသားစုနှင့် အေးအေးလူလူ နေထိုင်စေသည်။ ကိုဟင်သည် ချစ်ဇနီး နာဒီယာနှင့် သမီးလေး ဆိုဖီတို့ကို တွေ့ရမည့်ရက်ကို လက်ချိုးရေ၍ မျှော်လင့်နေသူ ဖြစ်သည်။ အခိုင်းရက်စက်သော သူ၏ အကြီးအကဲများကလည်း တကယ်တမ်းကျသောအခါ သူ့အား ဤအခွင့်အရေး မပေးတော့ဟု စိုးစဉ်းမျှပင် စိတ်မကူးခဲ့ပါချေ။

အနားယူသော ရက်များ ကုန်ဆုံးသွားသောအခါ ကိုဟင်သည် သူ့လျှို့ဝှက်ဦး ပြန်ဖြစ်ရပြန်သည်။ သူ၏ အကြီးအကဲများက အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ ဖွဲ့ပြီး သူ ဒမတ်စကတ်မှ ကုန်စည်လုပ်ငန်းကို အကာအကွယ်ပြု၍ ပေးပို့ခဲ့သော မိုက်ခရိုဖလင်နှင့် ကိုယ်ဖျောက်မင်စာများတွင် ပါရှိသည့် စီမံချက်များနှင့် ဆန်းစစ်ဝေဖန်ချက်များကို အသေးစိတ် မေးမြန်းလေတော့သည်။

ကိုဟင်သည် ထောက်လှမ်းရေးသတင်းကို အာသာငန်းငန်း လိုချင်နေကြသော သူတို့၏ ဆန္ဒကို ကျေနပ်အောင် ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်ခဲ့သည်သာ ဖြစ်ပါသည်။ ကိုဟင်သည် အံ့ဩဖွယ်ကောင်းသော မှတ်ဉာဏ်ကောင်းရှိသဖြင့် သူနှင့် ပြောဆိုခဲ့သော စကားဝိုင်းများမှ အချက်အလက် အားလုံးလိုလိုကိုလည်းကောင်း၊ သူ စက္ကန့်ပိုင်းလောက်သာ ကြည့်ခွင့်ရခဲ့သော စီမံကိန်းများ၏ အသေးစိတ် အချက်အလက်များကိုလည်းကောင်း ပြန်လည်တင်ပြ ပြောဆိုနိုင်ခဲ့ပေသည်။

ကိုဟင်သည် သူ့အား မေးမြန်းနေသူများအား သူ၏ လုပ်ငန်းသည် လွယ်ကူလှသည်ဟု အထင်ရောက်စေသည်။ သို့သော် သူတို့က တစ်မျိုးနားလည်ထားပါသည်။ ဆီးရီးယားနိုင်ငံသည် အာရပ်နိုင်ငံများထဲတွင် အစွဲရေးကို အလွန်အမင်း ဆန့်ကျင်ခဲ့သော နိုင်ငံဖြစ်သည်။ ဆီးရီးယားတို့သည် မည်သည့်နိုင်ငံခြားသားကိုမဆို မယုံကြည်ကြပါ။ ရုရှားအကြံပေးအရာရှိများကိုပင် ဆီးရီးယားလူထုနှင့် မရောနှောစေဘဲ မသိမသာ ခွဲခြားထားကြပါသည်။ ဆီးရီးယား အစိုးရသည် လူထုအား “အတွင်းက ရန်သူကို မျက်ခြည်မပြတ်စေနှင့်”ဟု အမြဲတမ်း သတိပေးထားလေ့ရှိသည်။

ကိုဟင် ဒမတ်စကတ်သို့ ပြန်လည် မထွက်ခွာမီ သူ၏ အကြီးအကဲများက သူ့အား မလိုအပ်ဘဲ စွန့်စားမှုများ မလုပ်ရန် သတိပေးလိုက်ကြသည်။ ကိုဟင်အဖို့ မည်သည့်သတင်းပို့ရန် တောင်ခံချက်မျိုးကိုမဆို မိမိ၏ အန္တရာယ်ဖြစ်ပေါ်စေမည်ဟု ယူဆပါက မပေးဘဲ နေနိုင်သည့် အခွင့်အရေးရှိပါသည်။

မော့ဆက်ခေါင်းဆောင်များ၏ သိပေးချက်ကို ကိုဟင်က သူ၏ ခါတိုင်းကဲ့သို့ မိမိကိုယ်မိမိ ယုံကြည်မှုရှိသော အလေ့အတိုင်း တုံ့ပြန်ပြောကြားခဲ့လေသည်။

“ကျွန်တော် ဘယ်သူဆိုတာ ဘယ်သူမှ သိမှာမဟုတ်ပါဘူးဗျာ”

မော့ဆက်အကြီးအကဲတို့က သူတို့၏ သူလျှိုထိပ်သီး၏ ဆန္ဒလွန်မှုကြောင့် သူ တစ်နေ့နေ့ ဒုက္ခတွေ့နိုင်သည်ဟု စိုးရိမ်ပူပန်စိတ် ဖြစ်ပေါ်လာကြသည်။ ဆီးရီးယားသို့ ကိုဟင် ပြန်ရောက်လာပြီး မကြာမီမှာပင် သူတို့၏ စိုးရိမ်စိတ်ကို ကိုဟင်က ထပ်ဆင့်ခိုင်မာစေခဲ့လေသည်။

တစ်နေ့တွင် သူ၏ မိတ်ဆွေ ရှိက်မာဂ် အယ်လတ်ဒ်သည် သူ့အား ဩဇာတိက္ကမ ရှိသော နာဇီခေါင်းဆောင်ဟောင်း တစ်ဦးဖြစ်သူ ဖရန့်ဇ်ရတ်ဒ် မာချားထံသို့ ခေါ်သွားလေသည်။ ရတ်ဒ် မာချားသည် အိုက်ခမန်း၏ အရေးပါသော လက်ထောက်တစ်ဦးပင် ဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် ဘယ်ဂျီယန်နှင့် ယူဂိုလားဗီးယား ဂျူးပေါင်း ထောင်ပေါင်းများစွာကို သုတ်သင်ရှင်းလင်းသည့် လုပ်ငန်းကို ရတ်ဒ်မာချား ကြီးကြပ် ဆောင်ရွက်ရကြောင်း အိုက်ခမန်း ကိုယ်တိုင်က တရားခွင်တွင် သက်သေခံသွားခဲ့လေသည်။

ရှိတ်မာဂ် အယ်လတ်ဒ်သည် အမှန်စင်စစ် ကိုဟင်အား မိမိတွင် နာဇီခေါင်းဆောင်ဟောင်းများနှင့် အလွန်အရေးပါသော ဆက်သွယ်မှုရှိကြောင်းသာ ပြသလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ကိုဟင်သည် ရတ်ဒ်မာချားနှင့် တွေ့ဆုံခြင်းကို အလွန်ဂုဏ်ယူလိမ့်မည်ဟုလည်း သူတွေ့ထင်မိလေသည်။ သူသည် အလီကိုဟင်၏ ပါးစပ်မှ ဟစ်တလာကို အလွန်ကြည်ညို လေးစားကြောင်း အကြိမ်ကြိမ် ပြောဆိုခဲ့သည်ကို ကြားခဲ့ရပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် အလီကိုဟင်သည် တစ်နေ့တွင် ဂျူးထောင်ပေါင်းများစွာကို သတ်ဖြတ်ခဲ့သော လူသတ်သမား ရတ်ဒ်မာချားနှင့် လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်မိရက်သား ဖြစ်လေတော့သည်။ သူသည် အိုက်ခမန်းကို ပြန်ပေးဆွဲလာကြသည့် မော့ဆက်သူလျှိုများကို ဘယ်တော့မှ မမေ့ခဲ့ပါ။ သူ ဗွေးနီးဇာရီတွင် နေခဲ့စဉ်က အိုက်ခမန်း နေသွားသည့် အိမ်ကလေးရှိသော ဂယ်ရီဘော်ဒီ လမ်းကိုပင် ကားနှင့် ဖြတ်မောင်းကာ ကြည့်ခဲ့ဖူးပါသည်။

ယခုသူ သူသည် အိုက်ခမန်း၏ အရေးပါဆုံးသော လက်ထောက်တစ်ဦးအပေါ် လှလှကြီး လက်စားချေရန် အခွင့်အရေးရရှိနေပြီ ဖြစ်လေသည်။ ကိုဟင်သည် ရတ်မားချားကို သတ်ပစ်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။ ထိုည၌ သူသည် တဲလာဗီသို့ သတင်းပို့လိုက်လေသည်။

နာဇီလက်ဟောင်း ဖရန့်ဇ်ရတ်ဒ် မာချားကို တွေ့ရှိသည်။ ဒမတ်စကတ် ဒိုးဇီးယမ်မြို့ရှိ ထောက်လှမ်းရေးတွင် အလုပ်လုပ်နေသည်။ ရှာဟန်ဘန်ဒါ လမ်းတွင် နေထိုင်သည်။ သုတ်သင်ပစ်လိုပါသည်။

ရတ်ဒ်မားများကို တွေ့ရှိပြီဆိုသည့်သတင်းသည် မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးကို တုန်လှုပ်သွားစေပါသည်။ ရတ်ဒ်မားများသည် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးခါနီးတွင် မဟာမိတ်နိုင်ငံများနှင့် သူတို့၏ သူလှိုများ ကြိုးစားရှာဖွေသည့်ကြားမှ လွတ်ထွက်သွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ယခုမူ သူရောက်နေသည့် နေရာကို သူတို့ အတိအကျ သိရပါပြီ။

သို့ရာတွင် အလီကိုဟင် တင်ပြလာသော ရတ်ဒ်မားများအား သတ်ပစ်ရန် စီမံကိန်းကြောင့် မော့ဆက်အကြီးအကဲများ အတိတ်တလန့် ဖြစ်သွားရလေသည်။ ကိုဟင်သည် အလွန်အရေးကြီးလှသည့် စစ်ရေးနှင့် နိုင်ငံရေး ထောက်လှမ်းချက်များ ပေးပို့နေသူဖြစ်လေရာ အသက်အရွယ် ကြီးရင့်နေပြီဖြစ်သော နာဇီများကို သတ်ဖြတ်ခြင်းတည်းဟူသော မလိုလားအပ်သည့် စွန့်စားမှုများ မလုပ်စေချင်ပါ။

ကိုဟင်ကလည်း လွယ်လွယ်နှင့် ဤအကြံကို မစွန့်လွှတ်သေးချေ။ ရတ်ဒ်မားများထံသို့ စာအိတ်ဗုံးတစ်လုံး ပို့လိုက်ရုံနှင့် ကိစ္စပြီးနိုင်ကြောင်း တံလာဗီသို့ သူ ပြန်လည်အကြံပြုပြန်သည်။ တံလာဗီကလည်း သူ့အား ရတ်ဒ်မားများအား လွတ်ထားလိုက်ရန်နှင့် ထောက်လှမ်းရေးသတင်းများကိုသာ ဂရုစိုက်စုဆောင်းပေးရန် ပြန်လည် ညွှန်ကြားလိုက်သည်။

သို့သော် အစွဲရေး သံအမတ်များမှတစ်ဆင့် ဤသတင်းသည် ဂျာမန်အစိုးရထံသို့ ရောက်သွားလေရာ ဂျာမန်အစိုးရက တောင်းဆိုသဖြင့် ဆီးရီးယားနိုင်ငံသည် ရတ်ဒ်မားများကို ပြန်ပို့ပေးရပြီး တရားခွင်သို့ တက်စေရတော့သည်။

တစ်ခါတရံ၌ အလီကိုဟင်၏ ဆန္ဒလွန်မှုသည် အလုပ်နှင့် မဆိုင်သော ကိစ္စရပ်များ ပါလာတတ်သည်။ သူသည် မူလကပင် ဘောလုံးဝါသနာအိုး တစ်ယောက်ဖြစ်သဖြင့် သူ၏ အခန်းထဲရှိ အသံဖမ်းစက်ဖြင့် အစွဲရေး ရေဒီယို၏ အာရပ်အစီအစဉ်ကို ဖွင့်နားထောင်တတ်သည်။ တစ်နေ့ ဧည့်သည်နိုင်ငံအသင်း တစ်ခုက အိမ်ရှင် အစွဲရေးအသင်းကို အနိုင်ကန်လိုက်သောအခါ သူသည် “အသံလွှင့်စက်ကို အလုပ်ကိစ္စအတွက်သာ သုံးရမည်”ဟူသော စည်းကမ်းကို ချိုးဖောက်ရန် ဆုံးဖြတ်လေသည်။

တံလာဗီတွင် ရှိသော သူ၏ ရေဒီယိုသတင်းဖမ်းယူသူသည် သူ့ထံမှ အောက်ပါသတင်းကို လက်ခံရရှိသဖြင့် အထိတ်တလန့် ဖြစ်သွားရလေသည်။

“ကျွန်တော်တို့တတွေ ဘောလုံးကွင်းထဲမှာ ဘယ်လို အနိုင်ကန်ရမယ်ဆိုတာ လေ့လာဖို့ ကောင်းပြီဗျာ... ရှုံးသွားတဲ့ ဘောလုံးအသင်းကို ပြောပြပါဗျာ... ကျုပ်တို့ကတော့ သိရှက်တာပဲလို့...”

တစ်ခါတရံ ကိုဟင်သည် ကျေးဇူးပြုပြီး “ကျုပ်တို့ လက်ထပ်တဲ့ နှစ်ပတ်လည်အတွက် ဆုမွန်ကောင်း တောင်းပါတယ်လို့ ကျုပ်မိန်းမကို ပြောပြပါဗျာ”ဟူသော သတင်းအတိုကလေးမျိုး

“ကျုပ်သမီးလေး မွေးနေ့မှာ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့ပါစေ” ဟူသော ဆုတောင်းခြင်းမျိုး ဖြတ်၍ ပို့တတ်လေသည်။

ကိုဟင် ဤသို့ ပေးပို့ခြင်းကို မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးက သိပ်စိတ်မဆိုးနိုင်ပါ။ ကိုဟင် ပေးပို့လိုက်သော သတင်းများ၏ တန်ဖိုးမှာ ကြီးမားလှသဖြင့် ကိုဟင်သည် ချမှတ်ထားသော စည်းကမ်းများကို အနည်းငယ် ဖောက်ဖျက်ခြင်း ပြုနိုင်ပါသည်ဟု သူတို့ ခွင့်ပြုထားကြပါသည်။

အလီကိုဟင် တစ်ယောက် ဒမတ်စကတ်တွင် မှာဂ်အယ်လတ်ဒ်နှင့် ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကိစ္စပြဿနာ ကြုံတွေ့ရလေသည်။ အယ်လတ်ဒ်က သူ၏ သူငယ်ချင်း ကိုဟင်က အိမ်ထောင်ပြုရန် ငြင်းဆန်နေခြင်းကို စိတ်အတော်ဆိုးနေသည်။ လူချမ်းသာဖြစ်သော အယ်လတ်ဒ်သည် ကိုဟင်အား လှပျိုယမင်း နုနုထွတ်ထွတ် တစ်ဒါဇင်ကျော်မျှနှင့် မိတ်ဆက်ပေးထားသည်။ ထိုနောက် မြေပိုင်ရှင်ကြီးတစ်ဦးဖြစ်သူ အဘူမာမုတ်ဆိုသူ၏ သမီး ဆယ်လီယာနှင့် လက်ထပ်ရန် အကြီးအကျယ် လှော်ပေးနေလေသည်။

ဆယ်လီယာကလည်း ကိုဟင်ကို ချစ်ခင်စုံမက်မိလေသည်။ ကိုဟင်သည် အယဉ်ကျေးဆုံး စကားလုံးလေးများ သုံးလျက် ဆယ်လီယာအား တတ်နိုင်သမျှ ရှောင်ရှားခဲ့လေသည်။ သို့သော် သူ့အပေါ် အတင်းအကျပ် တိုက်တွန်းမှုများ ပေါ်ပေါက်လာသောအခါ သူသည် မော့ဆက်အကြီးအကဲတို့ထံ အကြံဉာဏ် တောင်းခံရလေတော့သည်။ သူတို့က “တတ်နိုင်သလောက် အချိန်ဆွဲပြီး ထားပါ” ဟုသာ အကြံပေးနိုင်ခဲ့သည်။ နောက်ဆုံး၌ ဆယ်လီယာနှင့် သူမ၏ မိသားစုသည် ကိုဟင်ကို မုန်းတီးသွားကြလေသည်။

ကိုဟင်၏ အခြားသော မိတ်ဆွေများမှာမူ သူ၏ အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စကို အနည်းငယ်သာ စိတ်ဝင်စားကြပါသည်။ အမှန်စင်စစ် သူလူပျိုကြီး ဖြစ်နေသည်ကိုပင် သူတို့က ပိုနှစ်သက်ပါသည်။ ကိုဟင် အိမ်ထောင်ကျလျှင် သူ၏ ဇနီးက သူ၏ အခန်းသို့ သူတို့အား ရက်ရက်ရောရော ဖိတ်ခေါ်ကျွေးမွေးနေခြင်းကို ရပ်တန်းက ရပ်စေတော့မည် ဖြစ်ပါသည်။

ဩဇာအာဏာရှိကြသော ကိုဟင်၏ သူငယ်ချင်းများသည် သူ၏ အိမ်ခန်းကို အတွင်းအပြင် ဝင်ထွက်သွားလာနိုင်ကြသူများ ဖြစ်သည်။ ကိုဟင်၏ အခန်းတွင် မကြာခဏ ပါတီများ နေလေ့ရှိပြီး ယင်းပါတီများတွင် အဖိုးတန် အစားအစာများ အရက်များနှင့် ဆေးခြောက်များ တိုက်ကျွေးပြုစုလေ့ ရှိပါသည်။

ကိုဟင်သည် ထိုအရာများကို သောက်စားမူးယစ် ဟန်ဆောင်၍ အရေးပါ အရာရောက်သော သူ၏ မိတ်ဆွေများ ပြောသမျှ စကားတို့ကို အာရုံစိုက်၍ လိုက်နားထောင်ထားလေသည်။

သူ၏ ဧည့်သည်များထဲတွင် ဆီးရီးယား တပ်မတော်ထံ၌ အရှိန်အဝါတက်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဖြစ်သည့် ဗိုလ်မှူးကြီး ဆာလားဒယ်လီ ကဲ့သို့သော နာမည်ကြီးပုဂ္ဂိုလ်များ ပါဝင်လာပါက ကိုဟင်သည် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ပြောသမျှကို နားစွင့်နေနိုင်ရန် မလှမ်းမကမ်းတွင် နေထိုင်တတ်ပါသည်။

သူသည် သူ၏ မိတ်ဆွေများကို ဧည့်ဝတ်ကျေစွာ ဧည့်ခံရုံသာမက သူတို့၏ မိန်းမလိုက်စားခြင်းကိုလည်း သည်းခံပြီး လိုက်လျောခဲ့သဖြင့် သူ့အား ပို၍ ချစ်ခင်ကြလေသည်။ ဆီးရီးယားနိုင်ငံတွင် အထူးသဖြင့် တင်းကျပ်သော ဘာသာရေးစည်းကမ်းများကို လိုက်နာကြသည်။ အိမ်ထောင်ရှိသော ယောက်ျားသည် အခြားမိန်းမတစ်ဦးနှင့် ဖောက်ပြားပါက သူသည် ကြီးလေးသော လူမှုရေးပြစ်မှုတစ်ခု ကျူးလွန်ခြင်းဖြစ်ပြီး အလုပ်ပြုတ်ရုံသာမက လူ့အသိုင်းအဝိုင်းမှ ဝိုင်းပယ်ခြင်း ခံရလေသည်။

ကိုဟင်သည် သူ့မိတ်ဆွေများ၏ အမြှောင်မယားများကို ဧည့်ခံပွဲများတွင် လျှို့ဝှက်စွာ အသိအမှတ်ပြု၍ ဧည့်ခံကြိုဆိုခဲ့သည်။ သို့သော် သူတို့အထဲက စုံတွဲ လွတ်လွတ်လပ်လပ် တွေ့ဆုံလိုသည်ဆိုလျှင် သူသည် သူ၏ အိပ်ခန်းတံခါးသော့ကို အောက်ထပ် စာတိုက်ပုံးထဲတွင် အမှတ်တမဲ့ ထည့်ပေးထားလေသည်။

သူသည် သူ၏ သူငယ်ချင်းများအား သူတို့ ဝါသနာပါသည့် မိန်းမလိုက်စားခြင်းများ ပြုလုပ်ရန် သူ၏ အခန်းကို ကြိုက်သလို အသုံးပြုပါဟု ကျေကျေနပ်နပ် ခွင့်ပြုထားသည်။ သူတို့ကလည်း သဘောကောင်းသော အိမ်ရှင်ကြီးအတွက် မကြာခဏဆိုသလို စမှုအနိပ်ကလေးတစ်ယောက် ခေါ်လာတတ်ပါသည်။ သို့သော် ကိုဟင်သည် မည်သည့်မိန်းမနှင့်မျှ ရှုပ်ရှုပ်ထွေးထွေး မလုပ်ခဲ့ပေ။ သူသည် မမြင်နိုင်သည့်နေရာတွင် နေပြီး သူ၏မိတ်ဆွေများ အပျော်ကျူးနေစဉ် ရရှိနိုင်သည့် သတင်းအတိုအထွာကလေးများကိုသာ နားစွင့်နေတတ်ပေသည်။

တစ်ခါက ကိုဟင် ဥရောပသို့ အလုပ်ကိစ္စနှင့် သွားရန် ပြင်ဆင်နေစဉ် ဗိုလ်မှူးကြီး ဆားလားဒယ်လီက သူ၏ အခန်းသော့တွေ ထားခဲ့ပါဟု တောင်းလာလေသည်။ ကိုဟင်က ချက်ချင်း သဘောတူ လိုက်လျောလိုက်ပါသည်။

အလီကိုဟင် အပိုင်း-၅ (ဇာတ်သိမ်းပိုင်း)

၁၉၆၅ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ၏ ညတစ်ည

ညအမှောင်ထုကို အရှုဏ်ဦးက တွန်းဖြိုလိုက်သောအခါ ပေါ်ပေါက်လာသည့် နံနက်ခင်း၌ မိုးပြေးကလေး ရွာချနေပါသည်။

အလီကိုဟင်သည် သူ၏ အသံလွှင့်စက်အနီးတွင် ရှိသော အိပ်ရာပေါ်တွင် ပက်လက်လှန်နေသည်။ သူသည် သူ မကြာမီက ပေးပို့ပြီးစီးသွားသော သတင်းရှည်တစ်ပုဒ်အတွက် တဲလာဗီမှ တုံ့ပြန်မှုကို စောင့်ဆိုင်းနေပါသည်။

ညက သူနှင့် အတူညစားခဲ့သည့် သူ၏ ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေ ဆာလင်ဟာဟွမ်း ထံမှ သမ္မတ အယ်လ်ဟာဖက်ဇ်နှင့် ဆီးရီးယား ထောက်လှမ်းရေးဌာနအကြီးအကဲများ၏ စစ်ရေးအရ အရေးပါသည့် ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ရပ်ကို သူသိရှိခဲ့ပါသည်။ သူတို့သည် ပါလက်စတိုင်း ပြောက်ကျားအဖွဲ့ ငယ်ကလေးများကို ပြန်လည်စုစည်းပေးပြီး တစ်ခုတည်းသော ညီညွတ်သည့် အကြမ်းဖက်သမား၏ အဖွဲ့ကြီးတစ်ခု အမြန်တည်ဆောက်ပေးရန် စီမံကိန်း ရေးဆွဲနေပါသည်။ ထိုလူများကို ဆီးရီးယား စစ်စခန်းများတွင် လျှို့ဝှက်စွာ သင်ကြားလေ့ကျင့်ပေးပြီး အစွမ်းနယ်မြေအတွင်း ပြောက်ကျားစစ် ဆင်နွှဲစေမည် ဖြစ်သည်။

“ကျုပ်တို့တတွေ အယ်လ်ဂျီးရီးယားက လွတ်မြောက်ရေးတိုက်ပွဲကို အတုယူပြီး ဂျူးတွေကို မောင်းထုတ်ရမှာပဲ။ ကျုပ်တို့ရဲ့ အယ်လ်ဂျီးရီးယား နောင်တော်တွေ မြောက်အာဖရိကမှာ ရှိတဲ့ ပြင်သစ်နယ်ချဲ့တွေကို တိုက်ထုတ်သလိုပေါ့ဗျာ”ဟု ဟာဟွမ်းက ကိုဟင်အား ပြောခဲ့သည်။

ယင်းဆုံးဖြတ်ချက် ပြုလုပ်ပြီး ၂၄ နာရီအတွင်းမှာပင် အထူးသတင်းဖို့သူလည်း အသေးစိတ် အချက်အလက်များကို အစွဲအခံကြီးချုပ်ထံသို့ အရောက်ပေးပို့ပြီး ဖြစ်လေသည်။

ကိုဟင်သည် သူ၏ နာရီကို တစ်ချက်လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ (၈)နာရီ ရှိပါပြီ။ သူသည် သူ၏ အသံဖမ်းစက်ခလုတ်ကို အသာအယာ ကိုင်လိုက်ပြီး မော့ဆက်ဌာနချုပ်က ခါတိုင်း ပေးပို့နေကျဖြစ်သည့် “လမ်းရှင်းပါသည်”ဆိုသော သင်္ကေတကို သူရမည့်နေရာသို့ တိတိကျကျ ရောက်အောင် လှည့်လိုက်သည်။

ရုတ်တရက် သူ၏ အခန်းတံခါးမကို ခပ်ကြမ်းကြမ်း ထုရိုက်သံကြားလိုက်ရသည်။

ကိုဟင် ဘာမျှ မလုပ်နိုင်မီ သစ်သားတံခါးရွက်သည် အစိတ်စိတ်ကွဲပြီး ပစ္စတိုကိုင်းထားကြသော လူ(၈)ယောက် အတင်းဝင်ရောက်လာကြသည်။ သူတို့ကား အရပ်ဝတ်အရပ်စားနှင့် ဖြစ်သည်။

ကမီးအာမင် တားဘက်စ်သည် သူ၏ လက်တစ်ဖက်နှင့် အသံလွှင့်စက်ကို ခပ်မြန်မြန်လှမ်းအုပ်လိုက်သောအခါ ပစ္စတို(၂)လက်သည် သူ၏ ဦးခေါင်းကို တေ့ထားလိုက်လေသည်။

“မလှုပ်နဲ့နော်...”

ထိုလူများက သူ့အား အော်ပြောလိုက်သည်။

သူ၏ အိပ်ရာဘေးသို့ အတင်းတိုးဝင်လာသူမှာ ယူနီဖောင်းဝတ် တစ်ဦးပင် ဖြစ်သည်။ ကိုဟင်သည် ထိုသူ့အား ချက်ချင်း မှတ်မိလိုက်ပါသည်။ သူသည် တန်ပြန်ထောက်လှမ်းရေးဌာန၏ အကြီးအကဲဖြစ်သူ ဗိုလ်မှူးကြီး အာမက် ဆိုဝေဒါနီ ဖြစ်သည်။

ဇာတ်လမ်းပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ခဲ့ပေပြီ။

နောင်သောအခါ လက်ဘနွန် သတင်းစာများနှင့် အမေးအဖြေပြုလုပ်ရာ၌ ဗိုလ်မှူးကြီး ဆိုဝေဒါနီက သူ ကမီးအာမင် တားဘက်စ်ကို မသင်္ကာခဲ့သည်မှာ ကြာမြင့်ပြီဖြစ်ကြောင်း ပြောကြားခဲ့သည်။

“ကျုပ် သူ့နောက်က လိုက်နေတာ ကြာပါပြီ။ သူ့ အခန်းကို လာတဲ့သူ သူ့အခန်းက ထွက်လာတဲ့ လူတွေကို သေသေချာချာ စောင့်ကြည့်နေခဲ့ပါတယ်။ သူ့ အိမ်ခေါင်မိုးပေါ်မှာ အသံလွှင့်စက် ကောင်းကင်ကြိုးကို ကျုပ်ကိုယ်တိုင် တွေ့ခဲ့တယ်။ သူ့မှာရှိတဲ့ အပေါင်းအသင်း မိတ်ဆွေနဲ့ အဆက်အသွယ်တွေရဲ့ နာမည်စာရင်းကို ကြည့်လိုက်တာနဲ့ သူဟာ တော်တော် ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ သူလျှို့ဝှက်တစ်ယောက် ဖြစ်မယ်ဆိုတာ ကျုပ်သိခဲ့ပါတယ်။ သူ့ရဲ့ တယ်လီဖုန်းကိုလည်း ကျုပ်တို့ ကြားဖြတ်နားထောင်းထားပြီး သူ့ရဲ့ စာတွေပါ ဖွင့်ဖတ်ခဲ့ပါတယ်”

စင်စစ် ဗိုလ်မှူးကြီး ဆိုဝေဒါနီသည် အမှန်မပြောဘဲ ဖြီးခြင်းဖြစ်သည်။ လက်ဆုပ်လက်ကိုင် မိနေပြီမို့ သူ့အတွက် ဖြီးရန် အကြောင်းခိုင်လုံနေပြီ မဟုတ်ပါလော။ ဒမတ်စကတ်တွင် ကမီးအာမင် တားဘက်စ် သူလျှို့ဝှက်လုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်နေသည့် (၃)နှစ်တာ ကာလပတ်လုံး သူဟန်ဆောင်ယူထားသော ဘဝကို မည်သူကမျှ သံသယစိုးစဉ်း မရှိခဲ့ပါ။ သူ၏ မည်သည့် အပေါင်းအသင်း မိတ်ဆွေမျှ နောက်ယောင်ခံ၍ အလိုက်မခံရပါ။ အဖမ်းအဆီးလည်း မခံရပါ။ မယုံသင်္ကာမှုဖြင့် စောင့်ကြည့်ခြင်းလည်း မခံရပါ။

ကိုဟင်ကို ဖမ်းမိခြင်းသည် ဗိုလ်မှူးကြီး ဆိုဝေဒါနီ သတိဝီရိယနှင့် စောင့်ကြည့်၍လည်း မဟုတ်ပါ။ ကိုဟင်၏ အကွက်မှားကြောင့်လည်း မဟုတ်ပါ။ သို့သော် အလီကိုဟင်ကို ဖမ်းမိခြင်းသည် အနီးတွင်ရှိသော အိန္ဒိယသံရုံးမှ ရေဒီယိုအသံဖမ်းသူများက လပေါင်းများစွာကပင် တင်ပြထားသော တိုင်တန်းချက်များနှင့် ဆက်သွယ်နေပါသည်။

နယူးဒေလီသို့ အသံလွှင့်ပေးပို့နေသော သူတို့၏ သတင်းများတွင် လေလှိုင်းအနှောင့်အယှက်များ ဝင်နေပါသည်ဟု သူတို့က ဆီးရီးယား အစိုးရအား တိုင်တန်းခဲ့ကြသည်။ ဆီးရီးယား အာဏာပိုင်များက

ထိုအနှောင့်အယှက် ပေးနေသည့် ပင်ရင်းနေရာကို ဖော်ထုတ်ရန် ကြိုးစားခဲ့ကြသော်လည်း သူတို့တွင် ရှိသော စက်ကိရိယာများက သိပ်ခေတ်မမှီသဖြင့် မတွေ့ရှိကြချေ။

မည်သို့မည်ပုံ လျှို့ဝှက်ချက် ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်ဆိုသော အသေးစိတ် အချက်အလက်များကို ယနေ့တိုင် မည်သူမျှ မသိကြရပါ။ အနီးဆုံး ခန့်မှန်းသိရှိသည့် အချက်မှာ ဆီးရီးယားတွင် (၂)နှစ်ကျော်မျှ အလုပ်လုပ်နေကြသော ဆိုဗီယက်အကြံပေးအရာရှိများအား ထိုလျှို့ဝှက်ချက်ကို ကူညီဖြေရှင်းပေးရန် အကူအညီတောင်းခဲ့သည့် အချက်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် တစ်စုံတစ်ယောက်သည် အိန္ဒိယသံရုံး အနီးမှနေ၍ တရားမဝင်သော သတင်းများကို အသံလွှင့်စက်နှင့် ပေးပို့နေကြောင်း သူတို့ သိရှိလာလေသည်။

ရှုရှားတို့ ဆီးရီးယား၌ အသုံးပြုနေပြီဖြစ်သော သို့မဟုတ် မော်စကိုမှ တမင်ပေးပို့လိုက်သည်ဟု ထင်ရသော ကမ္ဘာတွင် ခေတ်မီဆုံးဖြစ်သည့် ရွေ့လျားနိုင်သော ဤရှာဖွေရေးစက်များသည် ဆီးရီးယား တပ်မတော်ဌာနချုပ်တိုက် လမ်းမများပေါ်တွင် စတင်ရွေ့လျားကာ စုံစမ်းလေတော့သည်။ လိုက်လံ ရှာဖွေနေသူများသည် အလီကိုဟင် အသံလွှင့်ပေးပို့နေသော အသံကို ဖမ်းယူမိလေသည်။

သို့ရာတွင် ကိုဟင်သည် ထိုအသံဖမ်းသူများ ချက်ချင်း သူ၏ နေရာကို သိရှိသွားနိုင်လောက်အောင် သတင်းကို ရှည်လျားစွာ ပေးပို့နေခြင်း မဟုတ်ပါ။ ထို့ကြောင့် ကိုဟင်ကို မဖမ်းမီ တစ်ညက သူ့အိမ်အနီးက အိမ်ကို သတင်းပို့နေသည့် နေရာထင်မှတ်ပြီး ဝိုင်းဝန်းထားကာ အပေါ်ထပ်မှ အောက်ထပ်အထိ အခန်းစေ့ ရှာဖွေခဲ့ကြပါသည်။

အလီကိုဟင် ဤကိစ္စကို ဘာမျှ မသိရှာပေ။ သူသည် သတိပိုမိုထား လိုက်နိုင်ပါသည်။ နောက်ဘက်မှ သတိပေးသော အချက်ပြမီးများက ထင်ထင်ရှားရှား ပြသနေပါသည်။ သူ့ကို မဖမ်းဆီးမီ (၂)ညအလိုတွင် သူသည် တဲလာဗီသို့ သတင်းပို့ရင်း သူ၏ အခက်အခဲကို ပြောပြခဲ့ရှာသည်။ သူသည် သတင်းပို့ရာ၌ ဒါတိုင်းနှင့် မတူသော လျှပ်စစ်ဓာတ် ပိတ်ထားမှုနှင့် ကြုံတွေ့ရသဖြင့် အခက်အခဲများ ရှိသည်ဟု ပြောပြလိုက်သည်။ လျှပ်စစ်ဓာတ် မလာသောအခါ သူသည် ဓာတ်ခဲများကို သုံး၍ သတင်းပို့လေတော့သည်။

သူ့ကို ဖမ်းဆီးသည့် နံနက်ကလည်း သူတို့ရပ်ကွက်တွင် လျှပ်စစ်ဓာတ် မလာပါ။ ကိုဟင်သည် ဓာတ်ခဲများ သုံး၍ သတင်းပို့ပြန်သည်။ လျှပ်စစ်ဓာတ်ကို ပေးလိုက် မပေးလိုက် လုပ်နေခြင်းကို သူ မသိရှိတော့ချေ။ သူ့ရှိနေသည့် နေရာကို ဖော်ထုတ်ခြင်းသည် လွယ်ကူလှပေသည်။ သူ၏ အသံလွှင့်စက် တစ်လုံးတည်းသာ လျှပ်စစ်ဓာတ် မလာချိန်၌ အလုပ်လုပ်နေခဲ့ပါသည်။

ကိုဟင် နေသည့် အဆောက်အအုံကို အသံလွှင့်နေသည့် ပင်ရင်းနေရာဟု သိရှိသည်နှင့် တပြိုင်နက် ရှုရှားတို့သည် တန်ပြန်ထောက်လှမ်းရေး တပ်ဖွဲ့ဝင်များအား အိမ်ခေါင်မိုးကို စတင်ရှာဖွေခိုင်းလေသည်။ အိမ်ခေါင်မိုးပေါ်တွင် သူတို့သည် ကောင်းကင်ကြိုးကို ခလုတ်တိုက်မိပြီး ကြိုးသည် အလီကိုဟင်၏ အခန်းထဲသို့ ဝင်သွားကြောင်း သိရှိလေတော့သည်။

ဗိုလ်မှူးကြီး ဆိုဝေဒါနီသည် ချက်ချင်းပင် သမ္မတကြီး အယ်လ်ဟာဖက်စ် ထံသို့ သတင်းပို့လိုက်လေသည်။ သမ္မတကြီးက မယုံကြည်လောက်အောင် အံ့ဩသွားရပြီး စိတ်လည်း အတော် ထိခိုက်သွားလေသည်။ သူ့ အလွန်ယုံကြည်ခဲ့သော သူ၏ မိတ်ဆွေသည် သူ့အား သစ္စာဖောက်ခဲ့ပေပြီ။

ဆိုဝေဒါနီက သူ့လျှို့ကို လွှတ်ထားပြီး ရက်အနည်းငယ်ကြာ စောင့်ကြည့်လျှင် ကောင်းမည်ဟု အကြံပြုလိုက်သည်။ သူက ကိုဟင်ကို တည်ကြိုလို ထောင်၍ ပူးပေါင်းလုပ်ကိုင်နေသော အခြား အသံလွှင့်အော်ပရေတာများအပြင် သူ့ကို ကူညီနေကြသော သစ္စာဖောက်များ၏ နာမည်များကို ဖော်ထုတ်လိုပါသည်။ ဗိုလ်မှူးကြီး ဆိုဝေဒါနီသည် ကိုယ်ပိုင် နိုင်ငံရေးရည်မှန်းချက်များ ရှိသူဖြစ်သဖြင့် ဤကိစ္စကို အစွမ်းကုန် အမြတ်မထုတ်ရန် စိတ်အားသန်နေပါသည်။

အယ်လ်ဟာဖက်စ်ကလည်း ဆိုဝေဒါနီအား ဤကိစ္စ လုံးဝ တာဝန်ယူစေပါက သူ့ကျွဲတွေ့ ရမည့် နိုင်ငံရေး ကျဆုံးခန်းများကို ချက်ချင်း သိမြင်လိုက်သည်။ သူသည် ကမီတားဘက်စ်ကို ချက်ချင်းဖမ်းဆီးရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ သို့သော် ဤသို့ ဖမ်းဆီးခြင်းကို ပြည်သူလူထုအား လောလောဆယ် အသိမပေးရန်လည်း မှာကြားလိုက်သည်။

“ဒီကိစ္စဟာ နိုင်ငံတော် လုံခြုံရေးနဲ့လည်း မပတ်သက်စေနဲ့နော်”ဟု အယ်လ်ဟာဖက်စ်က သတိပေးထားခဲ့လေသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် ဗိုလ်မှူးကြီး ဆိုဝေဒါနီသည် ကမီအာမင် တားဘက်စ်၏ အခန်းထဲသို့ အတင်းချိုးဖောက် ဝင်ရောက်လာစဉ်က သူ့လျှို့၏ မူလဇာတ်မြစ် အစစ်အမှန်ကို လုံးဝမသိခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ သူ့လျှို့ကို တဲလာဗီက ငွေးပေးခိုင်းစေကြောင်း ခန့်မှန်းကြည့်လျှင် လွယ်ကူစွာ သိနိုင်သော်လည်း သူ့လျှို့သည် မည်သူမည်ဝါအတွက် ထောက်လှမ်းပြုလုပ်နေကြောင်း တိတိကျကျ သူ့ဘာမျှ မသိခဲ့ပါ။

ဆိုဝေဒါနီသည် အိပ်ရာပေါ်တွင် အဖမ်းခံထားရသော ကိုဟင်၏ အပေါ်မှ ဆီး၍ မတ်တပ်ရပ်ပြီး အော်လိုက်သောအခါ သူ၏ အသံသည် အမျက်ဒေါသအပြင် ကျေနပ်နှစ်သိမ့်ခြင်းလည်း ပါဝင်နေပေသည်။

သူသည် အသံကုန် ဟစ်အော်နေပါသည်။

“ငါတို့ မင်းကို ဖမ်းမိပြီကွ... ဝက်မသားရဲ့၊ မင်း ဘယ်သူလဲဟင်... မင်းရဲ့ နာမည်ရင်းဟာ ဘယ်သူလဲ ပြောစမ်း၊ မင်းက သူ့အတွက် ဒီမှာလာ သူ့လျှို့လုပ်နေတာလဲ...”

အဖြေကတော့ တည်ငြိမ် အေးဆေးလှပါသည်။

“ကျွန်တော် အာဂျင်တီးနားက လာတဲ့ အာရပ်လူမျိုး ကမီအာမင် တားဘက်စ်ဖြစ်ပါတယ်”

“အေး... ကြည့်ရသေးတာပေါ့ကွာ...”

ဆီးရီးယား ထောက်လှမ်းရေး ခေါင်းဆောင်က ကြောက်မက်ဖွယ် အသံနှင့် ပြန်အော်လိုက်သည်။

“မင်း ခဏစောင့်အုံး သိလား၊ မင်းကို သတ်ပစ်မယ်၊ အေး မင်းမသေခင် အလွှာအရှင်မြတ် တန်ခိုးနဲ့ မင်းကို အကုန်ဖွင့်ပြောခိုင်းမယ်ကွာ၊ မင်း ငါတို့ကို တစ်ခုမကျန် ဖွင့်ပြောရမယ်။ မင်းရဲ့ ကြံရာပါတော့ရဲ့ နာမည်အားလုံးကို မင်းပြောပြရမယ်၊ မင်းလူဖြစ်ခဲ့တာ မှားခဲ့ပြီလို့ နောင်တရစေရမယ်ဟေ့ သိလား။”

ဗိုလ်မှူးကြီး ဆိုဝေဒါနီ အော်ဟစ် ငေါက်ငမ်းနေချိန်၌ သူ့လူများသည် ကိုဟင်၏ အိမ်ခန်းထဲမှ အခန်း(၅)ခန်းစလုံးကို ရှာဖွေလေတော့သည်။

သူတို့သည် အောင်မြင်ဝင့်ကြွားသော အသံဖြင့် ဒုတိယအသံလွှင့်စက်ကို တွေ့ကြောင်း အော်ပြောလိုက်သည်။ သူတို့သည် ယတ်ဒလေ ကိုယ်တိုက်ဆယ်ပြာတုံးများကို ခွဲလိုက်သောအခါ အတွင်းတွင် လွှစာမှုန်များ ဖုံး၍ ထည့်ထားသော ပေါက်ကွဲစေနိုင်သည့် ဗုံးအမျိုးမျိုး၊ စနက်တံအသေးစားများ၊ အဆိပ်ဆေးပြားများကို တွေ့ကြရသည်။ ခိုင်းနမိုက်များနှင့် အခြားသူလျှို့လုပ်ငန်းအတွက် သုံးသည့် ပစ္စည်းများကိုလည်း တွေ့ရလေသည်။

လက်ရှိအခြေအနေတွင် ဆိုဝေဒါနီသည် ထိုပစ္စည်းများအတွက် ကမီးတားဘက်စ်ထံမှ တစ်ခုတည်းသော အဖြေကိုသာ ရရှိပါသည်။

“ဗုံးတွေကတော့ အဖျက်လုပ်ငန်းတွေအတွက် သုံးဖို့ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော် အချိန်ရလို့ရှိရင် ဒီအသံလွှင့်စက်(၂)လုံးကို ဖောက်ခွဲပစ်လိုက်ဖို့ပါပဲ”

နောက်ထပ်(၃)ရက်ကြာသောအခါ၌ ဆီးရီးယား ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်များသည် ကိုဟင်၏ အခန်းကို စက္ကူစာရွက်လို အစိပ်စိပ်အမွှာ ဆုတ်ဖြုတ်ပြုဟု ဆိုနိုင်ပေတော့သည်။ လူပေါင်း တစ်ဒါဇင်ခန့်သည် အဝတ်အစားများကို အပိုင်းပိုင်းညှပ်ပစ်ကြသည်။ အိမ်ထောင်ပရိဘောဂများကို ရိုက်ချိုးကြသည်။ မျက်နှာကျက်နှင့် နံရံများကိုလည်း တွန်းဖြိုးဆွဲချကြလေသည်။ သူတို့သည် ကမီးတားဘက်စ်က အမှန်တကယ် ဝှက်ထားမည့် အခြားသော သူလျှို့လုပ်များ၏ စာရင်းကို လိုချင်ကြပေသည်။

အဖမ်းခံရသော သူလျှို့ ကိုဟင်သည် ဤကာလအတောအတွင်း နှိပ်စက်ခြင်း မခံရပါ။ သို့သော် ဗိုလ်မှူးကြီး ဆိုဝေဒါနီ ကိုယ်တိုင်နှင့် သူ၏ လက်ထောက် အက်ဒနန်တီဘားရားတို့သည် သူ့အား တစ်နာရီပြီး တစ်နာရီ အနားမပေးတော့ဘဲ မေးခွန်းတွေထုတ်ကာ စစ်ဆေးမေးမြန်းလေတော့သည်။

“မင်းရဲ့ တခြာ အသံလွှင့်စက်တွေ ဘယ်မှာ ထားသလဲ”ဟု သူတို့က သူ့အား မေးမြန်းခဲ့သည်။

“ကျွန်တော့်မှာ စက်(၂)လုံးပဲ ရှိပါတယ်။ ကျွန်တော်အဖို့ ဒီ(၂)လုံးဟာ လုံလောက်ပါတယ်”ဟု ကမီးအာမင်တားဘက်က ပြန်ဖြေလိုက်ပါသည်။

ကိုဟင် ဖမ်းမိသည့် ညနေက ဆီးရီးယားတို့သည် သူ့အား တဲလာဗီသို့ သတင်းပို့ရန် အမိန့်ပေးခဲ့သည်။ ပစ္စတိုတစ်လက်ကို သူ၏ လည်ပင်းတွင် ထောက်ထားပြီး ခိုင်းစေသည့်အတိုင်း ပြုလုပ်သည်/မလုပ်သည်ကို ကြည့်ရှုရန် ရေဒီယို အော်ပရေတာ တစ်စုက ဘေးမှထိုင်လျက် ရှိနေပါသည်။

ကိုဟင်၏ လက်ထဲတွင် ဗိုလ်မှူးကြီး ဆိုဝေဒါနီ နှုတ်တိုက်ချပေးထားသော သတင်းပို့ချက် တစ်ခု ကိုင်ထားပါသည်။ ဗိုလ်မှူးကြီး၏ အကြံမှာ တဲလာဗီသို့ သတင်းမှားပေးပို့လိုက်ပြီး အစွဲရေးတို့အား မျက်စိလည်သွားစေမည့် သို့မဟုတ် ဆီးရီးယားတွင် ရှိသော သူလျှို့အဖွဲ့အစည်းများအကြောင်း သူတို့ အသေးစိတ် ဖွင့်ပြောလာအောင် လှည့်ဖျားရန်ပင် ဖြစ်သည်။

မည်သို့ပင်ဆိုစေ ကမီးတားဘက်သည် သူ့အား စေခိုင်းသည့်အတိုင်း ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။

သူသည် သတင်းပို့သည့် စက်ကလေးကို ခေါက်၍ အသံလွှင့်ပေးပို့နေသောအခါ ဗိုလ်မှူးကြီး ဆိုဝေဒါနီ ပေးထားသော စာသားအတိုင်း အတိအကျ သူပေးပို့သည်/မပို့သည်ကို သေချာစွာ သိရှိရန် ဆီးရီးယား ရေဒီယိုပညာရှင်များက သူ၏ လှုပ်ရှားပုံကို စောင့်ကြည့်နေကြလေသည်။

ကိုဟင်သည် သူတို့ စိတ်ကြိုက်သတင်း ပေးပို့ခဲ့ပါသည်။

မကြာမီမှာပင် မော့ဆက်ဌာနချုပ်မှ သူ၏ သတင်းပို့ချက်ကို လက်ခံရရှိကြောင်း ပြန်ကြားချက် ရောက်လာသည်။ ဆီးရီးယားတို့သည် သူတို့၏ လှည့်ကွက် အောင်မြင်သဖြင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်နေကြသည်။

သို့သော် သူတို့သည် မသိလိုက်သည့်အချက်မှာ ကိုဟင်သည် သူ့သတင်းပို့သည့် အမြန်နှုန်းနှင့် အဖြတ်အတောက်ကို မသိမသာ ပြောင်းလဲလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ဤသို့ ပြောင်းလဲလိုက်ခြင်းသည် ဆီးရီးယားတို့အဖို့ ဘာမျှ အဓိပ္ပါယ်မရှိပါ။ အစွဲရေးတို့အတွက်မူ အဓိပ္ပါယ်တစ်ခုသာ ထွက်ပါသည်။ သူတို့၏ လူက သူတို့အား “ကျွန်တော့်ကို ဖမ်းမိသွားပြီ”ဟု ပြောလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

မော့ဆက်၏ ဆက်သွယ်ရေးဌာနမှ သတင်းဖမ်းယူသူ အော်ပရေတာများသည် သူတို့၏ သူလျှို့ထိပ်သီးထံမှ ပေးပို့လိုက်သောသတင်းကို ကြိုးခွေနှင့် ဖမ်းယူထားပြီး ယင်းကြိုးခွေကို အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ ဖွင့်ပြကြပါသည်။

“ခင်ဗျားတို့ သတင်းယူတာများ မှားသလားဗျာ”

ဒါးဗစ်ချ်က သူတို့ကို တောင်းတောင်းပန်ပန် မေးရှာသည်။ ဤသတင်းဝင်လာသည်နှင့် ချက်ချင်းပင် သူ့အား အိမ်မှ သွားရောက်ခေါ်လာခြင်း ဖြစ်လေသည်။

သို့သော် သတင်းဖမ်းရာ၌ ကျွမ်းကျင်သူ အတတ်ပညာရှင်များသည် သူတို့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို အခိုင်အမာ တင်ပြခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အလီကိုဟင် တစ်ယောက် ဆီးရီးယန်းတို့၏ လက်ထဲဝယ် အကျဉ်းသား ဖြစ်ခဲ့ပေပြီ။ သူသည် သတင်းပေးပို့သည့် အမြန်နှုန်းနှင့် အဖြတ်တောက်ကို တမင်ပြောင်းလဲပေးပို့ခဲ့သည်မှာ ထင်ရှားလှပါသည်။ သူသည် သူ၏ ဌာနချုပ်သို့ မိမိသည် ယခု သေရတော့မည် လူဖြစ်နေပြီဟု သတိပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

မော့ဆက်အဖွဲ့ ခေါင်းဆောင်အား အသိပေးလိုက်ပြီးနောက် ဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ် ဘင်ဂူရီယန်အား ဆက်ခံသူ လီဗီအက်ရှ်ကောထံသို့လည်း ကိုဟင် ဖမ်းဆီးခံရကြောင်း သတင်းကို ပို့ပေးခဲ့ပါသည်။

နောက်တစ်နေ့ မနက်တွင် ဆိုဝေဒါနီသည် ကိုဟင်အား တဲလာဗီသို့ စကားဝှက်နှင့် သတင်းတစ်ခု ပို့စေပြန်သည်။ အဖြေပြန်ရောက်လာသောအခါ အစွဲရေးတို့ သူဆင်ထားသော ထောက်ချောက်ထဲတွင် မိပြီဟု သူယုံကြည်သွားတော့သည်။

အလီကိုဟင်က အဓိပ္ပာယ်တစ်မျိုး သိလိုက်ပါသည်။

တဲလာဗီက သူပေးပို့လိုက်သော သတိပေးချက်ကို နားလည်ကြောင်း ပြန်ကြားလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ သူတို့ တမင် အချိန်ဆွဲနေခြင်း ဖြစ်သည်။ သူ၏ သတင်းပို့သော သင်္ကေတများသည် တစ်ခါမျှ မပျက်ခဲ့ဘူးပါ။ သတင်းတစ်ခုလုံး ပြန်ပို့ရန်လည်း သူ့အား မပြောခဲ့ကြဘူးပါ။

ဗိုလ်မှူးကြီး ဆိုဝေဒါနီသည် သူ၏ လှည့်ကွက်ကို ရက်သတ္တပတ် အတော်ကြာ ဆက်လက်ဆင်ထားနိုင်သဖြင့် အတော်ပင် ဝမ်းမြောက်နေသည်။ သို့သော် ဆီးရီးယား သမ္မတကြီးက သူလျှို့ဝှက်မှုကို အမြန်ဆုံး ရှင်းလင်းပစ်လိုသည်။ ထိုကိစ္စကို သူကိုယ်တိုင် ကိုင်တွယ်စစ်ဆေးလိုသည်။

ဆိုဝေဒါနီသည် အလွန်ကြောက်စရာကောင်းသော သူ၏ ပြိုင်ဖက်တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ သူက ကမီးကားဘက်စ်သည် အုပ်ချုပ်သူ အသိုင်းအဝိုင်းနှင့် ရင်းနှီးသည်ဆိုသော အချက်ကို ထောက်ပြအသုံးချ၍ သမ္မတကြီး၏ နေရာကို ရရှိအောင် ကြိုးစားမည်မှာ သေချာနေပါသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် သမ္မတကြီးသည် ဗိုလ်မှူးကြီးကို အစွဲရေးတို့အား လှည့်ကွက်ပြုလုပ်ခြင်းကို လုံးဝ မလုပ်တော့ရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

ဇန်နဝါရီလ(၂၄)ရက်နေ့ နံနက်တွင် ဗိုလ်မှူးကြီး ဆိုဝေဒါနီသည် အလီကိုဟင်အား အောက်ပါသတင်းကို ပို့ခိုင်းလိုက်လေသည်။

အစွရေးနိုင်ငံ ဝန်ကြီးချုပ်နှင့် တဲလာဗီမှ ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ ခေါင်းဆောင်များ သိသာရန် အကြောင်းကြားလိုက်ပါသည်။

“ကမီးနှင့် သူ၏ မိတ်ဆွေများသည် ကျုပ်တို့၏ ဧည့်သည်များအဖြစ် ဒမတ်စကတ်တွင် ရှိပါသည်။ သူတို့၏ ကံကြမ္မာကို မကြာမီတွင် ကြားကြရပါလိမ့်မည်”

ဤသတင်း၏ အောက်တွင် ဆီးရီးယား တန်ပြန်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ ဟု လက်မှတ်ရေးထိုးထားပါသည်။

မိနစ်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် မော့ဆက်သည် ဝန်ကြီးချုပ် လီဗီအက်ရှ်ကော၏ စားပွဲပေါ်သို့ ဤသတင်းကို တင်ပေးခဲ့သည်။ နောက် တစ်နာရီ ကြာသောအခါ ဒမတ်စကတ် ရေဒီယိုသည် အစွရေးနိုင်ငံမှ သူလျှိုတစ်ဦးကို ဖမ်းဆီးရမိကြောင်း ကြေညာခဲ့လေသည်။

ယင်းသတင်းသည် မော့ဆက်အကြီးအကဲများအား စိတ်ထိခိုက်သွားစေပါသည်။ သို့သော်လည်း ယင်းသတင်းကြောင့် အရေးပါသော အထက်ပိုင်းမှ ဆီးရီးယား အတော်များများသည် မိမိတို့ အသက်ဘေးအတွက် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားကြလေသည်။

သမ္မတကြီးသည် မိမိနှင့် မိမိ၏ မိတ်ဆွေများအတွက် အကာအကွယ်ယူသည့်အနေနှင့် ဆာလင်ဟာတွမ်းနှင့် ဆာလားအယ်လီ (၂)ယောက်ကို တားဘက်စ်၏ အိမ်ခန်းသို့ ပို့၍ ကူညီစစ်ဆေးမေးမြန်းခြင်း ပြုစေသည်။

အယ်လ်ဟာဖက်ဇ်က ခံစားချက် လုံးဝမပါသော လေသံနှင့် ဗိုလ်မှူးကြီး(၂)ဦးကို ဤသို့ ပြောလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားတို့(၂)ယောက်က ဒီအခန်းအကြောင်းကို ဒမတ်စကတ်မှာ ရှိတဲ့သူတွေထက် ပိုသိနိုင်ပါတယ်”

သမ္မတကြီးသည် သူယုံကြည်စိတ်ချရသော သူ၏ စစ်ဗိုလ်များ ကမီးအာမင်တားဘက်စ်၏ အိမ်ခန်းတွင် မိန်းမများနှင့် ချစ်ဗျူဟာခင်းခဲ့ကြသည်ကို ကောင်းကောင်း သိရှိပါသည်။

ဗိုလ်မှူးကြီး ဆိုဝေဒါနီသည် သမ္မတကြီးထံမှ အကူအညီစေလွှတ်လိုက်သဖြင့် သိပ်ဝမ်းမသာလှပါ။ သမ္မတကြီး၏ ဗိုလ်မှူးကြီး(၂)ဦးက အကျဉ်းသားအား ဇန်နဝါရီလ(၂၄)ရက်နေ့ ညတွင် အမှတ်(၇၀) သံချပ်ကာတပ်မ ဌာနချုပ်ရှိရာ မြို့ပြင်သို့ ပြောင်းရွှေ့ ချုပ်နှောင်ရန် ဆုံးဖြတ်ကြသည်။ ထိုအခါ မိမိသည် ထောက်လှမ်းရေးလောကတွင် သမိုင်းတွင်စေခဲ့သည်ဟု ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားနေသော ဆိုဝေဒါနီ၏ လေသံသည် တိတ်ဆိတ်သွားပြီး တစ်ကိုယ်တည်း ကြိတ်၍ ဒေါသဖြစ်နေတော့သည်။

နာရီအနည်းငယ်ကြာသောအခါ သမ္မတကြီး အယ်လ်ဟာဖက်ဇ်သည် စစ်ခန်းသို့ ကားနှင့် ရောက်လာသည်။ သူရောက်လာသောအခါ ဗိုလ်မှူးကြီး ဆိုဝေဒါနီသည် အကျဉ်းသားအား သမ္မတကြီးထံသို့ ခေါ်ထုတ်လာရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

ဆီးရီးယား သမ္မတကြီးထံသို့ အကျဉ်းသားအား မိတ်ဆက်ပေးနေစရာ မလိုပါ။ သူ့ရှေ့မှောက်တွင် မတ်တပ်ရပ်နေသူမှာ ဗွေးနိုးဇာရီတွင် သူစတင် တွေ့ရှိရင်းနှီးခဲ့ပြီး ဒမတ်စကတ်တွင် သူ့အလွန်ယုံကြည်ခဲ့ရသည့် အာဂျင်တင်း အမျိုးသား အာရပ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

သူ၏ ဇနီးသည် ကမီးတာဘက်စ် ဥရောပမှ အပြန် ဝယ်လာကာ လက်ဆောင်အဖြစ်ပေးခဲ့သော သားမွေးအင်္ကျီကို ဝတ်ဆင်နေဆဲပင် ဖြစ်သည်။ ဤသစ္စာဖောက်သည် သူ၏ သမ္မတနန်းတော်သို့ အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ လာရောက်ခဲ့ပြီး ရောက်လာတိုင်း သူက ညီအစ်ကိုရင်းချာ တစ်ယောက်ကဲ့သို့ ပြုစုညွှန်ခံခဲ့ရသည်။

ထိုသူသည် အောင်မြင်တိုးတက်လွန်းသဖြင့် ဒုတိယဝန်ကြီးအဖြစ် ခန့်အပ်ခံရပြီး အစိုးရအဖွဲ့ထဲတွင် ရာထူးတစ်နေရာ ရလှနိုး ဖြစ်ခဲ့သည်။ အယ်လ် ဟာဖက်ဇ်သည် မိမိကို နောင်တစ်ချိန်တွင် ဆက်ခံသူအဖြစ် ထိုသူအား လက်သပ်မွေးရန်ပင် စဉ်းစားခဲ့ပါသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်သည် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်စွာ ကြည့်နေမိကြသည်။

သူလျှိုက စတင်၍ ပြောလိုက်ပါသည်။

“ကျွန်တော် တဲလာဗီက အလီကိုဟင် ဖြစ်ပါတယ်။ အစွရေး တပ်မတော်ကစစ်သားတစ်ယောက်ပါပဲ”

ဗိုလ်မှူးကြီး ဆိုဝေဒါနီသည် ဒမတ်စကတ်တွင် ရှိသော သူ၏ နိုင်ငံရေး ရန်သူများကို ဖြုတ်ချရန် ကြိုးစားရာ၌ လက်ဘနွန် အမျိုးသား သတင်းစာတစ်စောင်နှင့် တွေ့ဆုံမေးမြန်းချက်များ ပြုလုပ်ပြီး မကွယ်မထောက် ဖွင့်ချခြင်း၊ မိမိ၏ အရည်အချင်းများကို ဖော်ပြခြင်းများ ပြုလုပ်လေသည်။ သမ္မတ အယ်လ် ဟာဖက်ဇ်ကလည်း ထိုနည်းအတိုင်းပင် မိမိနှင့် မိမိ၏ မိတ်ဆွေများအပေါ် အပြစ်ကို လှီးလွှဲဖယ်ရှားကာ ဖြေရှင်းခြင်းများ ပြုလုပ်လေတော့သည်။

သတင်းစာ တစ်စောင်နှင့် သီးခြားလုပ်ခဲ့သော အင်တာဗျူးတစ်ခု၌ သမ္မတကြီးက အောက်ပါအတိုင်း ဖွင့်ပြောခဲ့သည်။

“ကျုပ် အကျဉ်းသားကို ကိုယ်တိုင် မေးမြန်းကြည့်ပြီးပါပြီ။ ပထမပိုင်းမှာ ကျုပ်ရဲ့ ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့က သူဟာ အာဂျင်တီးနားမှာ ရှိတဲ့ အစွရေးသူလျှိုတွေက ပို့ထားတဲ့ ကမီးအာမင် တားဘက်စ်လို့ ခေါ်တဲ့ အာရပ်အစစ် တစ်ယောက်လို့ ယုံကြည်ကြတယ်လေ။ ဒါပေမယ့်

ကျုပ်ကတော့ သူ့မျက်လုံးကို ကြည့်လိုက်တာနဲ့ မိနစ်ပိုင်းအတွင်းမှာ သူဟာ ဂျူးလူမျိုးတစ်ယောက် ဖြစ်တယ်ဆိုတာ သိလိုက်ပါတယ်”

ဗိုလ်ချုပ် အယ်လ်ဟာဖက်ဇ်က သူသည် သူ့လှူအား အလွန်အရေးကြီးသော မူဆလင် တရားစာတစ်ပုဒ်ကို ဆိုခိုင်းစေခြင်းဖြင့် ထောင်ချောက်ဆင် ဖမ်းဆီးခဲ့ပုံကိုပါ ရှင်းလင်းပြောပြလေသည်။

“သူ ချက်ချင်း မဆိုနိုင်ဘူးဗျ၊ တုံ့ဆိုင်းဆိုင်း လုပ်နေတယ်၊ အဲဒီကတည်းက သူ့အာရပ် မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ကျုပ်သိတယ်။ ဒီတော့ ကျုပ်သူ့ကို ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိတွေနဲ့ လွှဲပေးလိုက်ပြီး ဘယ်လိုစုံစမ်းစစ်ဆေးရမယ်ဆိုတာ သူတို့ကို ညွှန်ကြားချက်ချပေးလိုက်ရတယ်”

သမ္မတကြီးက ထပ်လောင်း ပြောပြပြန်သည်။

“ဒီနောက်ပိုင်းမှာ ကျုပ် ကိုဟင်ကို အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ကိုယ်တိုင် စကားပြောခဲ့ပါတယ်။ ကျုပ်တိုက်တဲ့ စီးကရက်နဲ့ အရက်ကို သူ မသောက်ဘူး၊ ငြင်းဆန်ခဲ့တယ်။ သူဟာ ဣန္ဒြေ တစ်ချက်လေးတောင် မပျက်ခဲ့ဘူး။ သူ့အတွက်အင်မတန် ခက်ခဲတဲ့ အချိန်တွေကိုတောင် သူဟာ သတ္တိရှိရှိနဲ့ ရင်ဆိုင်ခဲ့ပါတယ်”

သမ္မတကြီး ပြောသော အင်မတန် ခက်ခဲတဲ့အချိန်တွေ ဆိုသည်မှာ စစ်ဌာနချုပ်ထဲတွင် အလီကိုဟင် နေခဲ့ရသော (၄)ပတ်ကြာ ကာလပင် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုကာလအတောအတွင်း၌ ကိုဟင်သည် စည်းစနစ်ကျကျ နှိပ်စက်ခြင်း ခံရလေသည်။

မည်သို့သော အခြေအနေသို့ ရောက်နေပါစေ၊ ဆီးရီးယားတို့သည် အလီကိုဟင်၏ စိတ်ဓာတ်ကို မဖြူခွဲနိုင်ပါချေ။

နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းခြင်း ပြီးဆုံးသောအခါ သူတို့သည် ကိုဟင်ကို အရပ်သား အကျဉ်းထောင်တစ်ခုသို့ ပို့လိုက်လေသည်။ ထိုအကျဉ်းထောင်မှ ဝါဒါများသည် ကိုဟင်အား ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း ပြုမူဆက်ဆံကြသော်လည်း “အစွရေး တစ္ဆေ”ဟု သူတို့ ခေါ်သော ကိုဟင်အပေါ်၌ မုန်းတီးခြင်းနှင့် ရောသော လေးစားမှု ဖြစ်ပေါ်နေကြလေသည်။ သူတို့သည် ကိုဟင်ကို “သတ္တိခံ”ဟုပင် ကွယ်ရာတွင် အမည်ပေးထားကြလေသည်။

ကိုဟင်ကို ဖမ်းမိသဖြင့် ဆီးရီးယား မိန်းမနှင့် ယောက်ျား စုစုပေါင်း(၅၀၀)ကျော်ခန့်လည်း အဖမ်းခံကြရသည်။ အဖမ်းခံရသူများထဲတွင် အစိုးရဌာနများမှ အတွင်းရေးမှူးမိန်းကလေးများ၊ လေယာဉ်မယ်များ၊ အလီကိုဟင်၏ အိမ်ခန်း၌ ချစ်ဗျူဟာ ခင်းကြရာတွင် ပါဝင်ခဲ့ကြသော အခြားမိန်းကလေးများလည်း ပါဝင်လေသည်။ မာရီဇာဟာ အယ်လ်ဒင်၊ ဂျော့ဆွေဖ်နှင့် ရှိတ်အယ်လတ်ဒ်တို့လို ပုဂ္ဂိုလ်များလည်း ထောင်ထဲသို့ အသွင်းခံကြရလေသည်။

ဆီးရီးယား တန်ပြန်ထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့ဝင်များက မိမိတို့သည် အစဉ်တက်ကြွ နိုးကြားနေသော မျိုးချစ်များဖြစ်ကြောင်း ထင်ပေါ်စေလိုသဖြင့် သူတို့ ဖမ်းဆီးခဲ့သည့် သူလျှို၏အကြောင်း ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ပုတ်ခတ်ရေးသားကာ သတင်းဖြန့်ချိပေးကြသည်။ သို့သော် သူတို့လေသံလွှင့်နေသော သူတို့၏ အောင်မြင်မှုသည် အမှန်စင်စစ် သူလျှိုတစ်ဦးအနေနှင့် အလီကိုဟင် မည်မျှအထိ အောင်မြင်ခဲ့ခြင်းကို သာဓကပြခြင်းသာ ဖြစ်နေပါသည်။

အလီကိုဟင်၏ ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ အာရပ်ကမ္ဘာတွင် ထိုအချိန်က လူများ၏ စိတ်ဝယ်ခံစားရမှုကို ဘေရူတ်မြို့မှ အယ်လ်ဟာဖက် သတင်းစာက အောက်ပါအတိုင်း ကောက်ချက်ချခဲ့သည်။

“ဒမတ်စကတ် အစိုးရအဖွဲ့က မနက်ပိုင်းမှာ အစည်းအဝေးထိုင်ပြီး ဆုံးဖြတ်ချက် ချက်လိုက်တယ်။ အလီကိုဟင်က အဲဒီဆုံးဖြတ်ချက်တွေကို ညနေပိုင်းမှာ တဲလာဗီကို ပို့လိုက်တော့တာပါပဲ”

လက်ဘနွန်နိုင်ငံမှ လာသော အာရပ်သတင်းစာဆရာ တစ်ဦးကိုသာလျှင် သူလျှိုနှင့် တွေ့ဆုံမေးမြန်းခွင့် ပြုခဲ့လေရာ သူသည် ကိုဟင်က မိမိအား ပြောပြချက်ကို အောက်ပါအတိုင်း တင်ပြခဲ့ပါသည်။

“ကျွန်တော် ဆီးရီးယားမှာ လာပြီး ကျွန်တော့် တိုင်းပြည်အတွက် ကျွန်တော် အလုပ်လုပ်ခဲ့တာပါ။ ကျွန်တော့်လူမျိုးရဲ့ အနာဂတ်၊ ကျွန်တော့်ဇနီးနဲ့ကလေး(၃)ယောက်ရဲ့ နောင်ရေးအတွက် အလုပ်လုပ်ခဲ့တာပါ။ ကျွန်တော် အစွဲရေးနိုင်ငံကိုဘယ်တော့မှ သစ္စာမဖောက်ခဲ့ဘူးဆိုတာ သိစေချင်ပါတယ်”

အစွဲရေးနိုင်ငံ၏ ဝန်ကြီးချုပ်သည် အလီကိုဟင်၏ အသက်ကို ကြိုးစားကယ်ဆယ်လိုသဖြင့် သူတိုင်းပြည်အတွင်းရှိ သတင်းစာ အယ်ဒီတာများအား ကိုယ်တိုင်ခေါ်ယူတွေ့ဆုံပြီး ထိုကိစ္စကို အရေးမကြီးသလို ခပ်အုပ်အုပ် ရေးသားကြရန် တောင်းပန်ခဲ့ရှာသည်။

“အခုမျက်မှောက်ခေတ်မှာ ယဉ်ကျေးပြီး ခေတ်မီတဲ့ နိုင်ငံတွေဟာ သူလျှိုကို ဘယ်တော့မှ မသုတ်သင်ပစ်ပါဘူး။ အများအားဖြင့် သူလျှိုကို တခြား သူလျှိုတွေနဲ့ လဲလှယ်ကြတာပါပဲ။ ဒါမှ မဟုတ်ရင် ထောင်ထဲသွင်းထားလိုက်ပြီး နည်းနည်းကြာလာရင် တိတ်တဆိတ် လွှတ်ပေးလိုက်တာပါပဲ” ဟု ဝန်ကြီးချုပ်က ရှင်းလင်းပြောကြားခဲ့လေသည်။

အစွဲရေးနိုင်ငံသည် နိုင်ငံရေးနှင့် သံတမန်ဆိုင်ရာ နည်းလမ်းများကို အစွမ်းကုန် အသုံးပြုကာ ကိုဟင်၏ အသက်ကို ကယ်တင်ရန် ကြိုးစားခဲ့ပါသည်။ ကမ္ဘာအရပ်ရပ်တွင် ရောက်နေသော အစွဲရေးသံအမတ်များသည် အခြားသော သံအမတ်များ၊ အထက်ပိုင်းမှ အစိုးရအရာရှိများ၊ ကုန်သည်ကြီးများနှင့် နိုင်ငံအကြီးအကဲများအား ချဉ်းကပ်၍ ဆီးရီးယားတို့အား ကြိုးစားပြောဆိုပေးပါရန် တောင်းပန်ခဲ့ကြသည်။

ကိုဟင်အား အထူးစစ်ခုံရုံးနှင့် စတင်စစ်ဆေး ကြားနာမည်ရက် နီးလာလေလေ ဖော်ပြပါ တွန်းအားများလည်း များလာလေလေ ဖြစ်လေတော့သည်။

နိုင်ငံပေါင်းများစွာတို့မှ နာမည်ကြီး ရှေ့နေကြီးများသည် ကိုဟင်၏ အကျိုးဆောင်အဖြစ် လိုက်ပါဆောင်ရွက်ရန် ဆီးရီးယားအစိုးရအား ကမ်းလှမ်းခဲ့ကြပါသည်။ ပြင်သစ်ရှေ့နေကြီး (၂)ဦးသည် ကိုဟင်၏ အမှုကို ကြားနာရာ၌ လေ့လာသူအဖြစ် တက်ရောက်ရန် ဒမတ်စကတ်သို့ ရောက်ရှိလာကြလေသည်။

ထို(၂)ယောက်ထဲမှ ဂျက်ကွက်စ် မာစီရေး ဆိုသူသည် အယ်လ်ဂျီးရီးယားနိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေးစစ်ပွဲ ဆင်နွှဲနေစဉ်က မြောက်မြားလှစွာသော အယ်လ်ဂျီးရီးယန်း မျိုးချစ်များအား ပြင်သစ်တွင် ခုံရုံးတင်စဉ် ခုခံကာကွယ် ကယ်ဆယ်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ သူသည် ဆီးရီးယားတို့က အာရပ် မလိုလားသော စိတ်ဓာတ်ရှိသူ ဖြစ်သည်ဟု မစွပ်စွဲနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်ပင် ဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် ခုံရုံးစတင် စစ်ဆေးသောအခါ အစွဲရေးတို့က သူတို့၏ သူလျှို သေရလိမ့်မည် ဖြစ်ကြောင်း မြင်လာကြသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ခုံရုံးသည် ကိုဟင်၏ ဘက်မှ မည်သူမျှ အကျိုးဆောင်လိုက်ပါခွင့် မပေးသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဥရောပ အစိုးရများက တောင်းပန်မှုများပြုကြသော်လည်း မာစီရေးနှင့် အပေါင်းပါများအား တရားခွင်သို့ တက်ရောက်ခွင့် မပြုခဲ့ကြချေ။

အခြေအနေ ပိုဆိုးရပြန်သည်။ ဗိုလ်မှူးကြီး ဒယ်လီသည် ခုံရုံးဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်ပြီး ဗိုလ်မှူးကြီး ဟာတွမ်းသည် ခုံရုံးအဖွဲ့ဝင်(၅)ဦးတွင် တစ်ဦးအဖြစ် ပါဝင်မည်ဟူသော ကြေညာချက် ထွက်လာလေသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်(၂)ဦးက မိမိတို့ နာမည်ဂုဏ်သတင်းသည် ခုံရုံးဆုံးဖြတ်ပေါ်တွင် မူတည်နေကြောင်း သိရှိကြလေသည်။ သမ္မတကြီး၏ ဂုဏ်သတင်းသည်လည်း ဤနည်းနှင့် ဖြစ်ပါသည်။

ဗိုလ်မှူးကြီး(၂)ဦးသည် သူတို့ကို ပြတ်ပြတ်သားသား လိမ်လည်လှည့်ဖျားပြီး သူတို့ကို အသုံးပြုလျက် ထိပ်တန်း လျှို့ဝှက်သတင်းများကို အရယူခဲ့သော လူတစ်ယောက်ကို သက်ညှာမှု မပြုနိုင်ပါချေ။

အလီကိုဟင် သေရတော့မည်မှာ ထင်ရှားနေပါပြီ။

အမှုစစ်ဆေးကြားနာခြင်းကို တံခါးပိတ်၍ ပြုလုပ်ပါသည်။ တရားခွင်၌ စစ်ဆေးနေခြင်းများကို သေချာစွာ စိစစ်ရွေးချယ် ရိုက်ကူးပြီးမှသာ ရုပ်မြင်သံကြားတွင် ပြသလေသည်။

အလီကိုဟင်သည် ညဉ့်ပန်းနှိပ်စက်မှု ဒဏ်ကို ခံရသော်ငြားလည်း မိမိစိတ်ဓာတ်ကို ခိုင်မြဲကြောင်း ပြသနိုင်ခဲ့သည်။ သူသည် တစ်ချိန်လုံး တည်ငြိမ်အေးဆေးစွာဖြင့် ရှင်းလင်းပီသစွာ ဖြေရှင်းပြောကြားခဲ့ပါသည်။

“ဗိုလ်မှူးကြီး ဒယ်လီနှင့် ဗိုလ်မှူးကြီး ဟာတွမ်းတို့အား သိရှိပါသလော”ဟူသော မေးခွန်းကို မေးမြန်းသောအခါ ကိုဟင်သည် အလွန်ထူးဆန်း အံ့ဩဖွယ်ကောင်းလောက်အောင် “မသိပါ”ဟုသာ ဖြေကြားခဲ့လေသည်။ သို့သော်လည်း သူသည် သူနှင့် မိတ်ဆွေဖြစ်ခဲ့သည်ဟု သူ့အမှန်ဝန်ခံခဲ့သော ဆီးရီးယား အတော်များများ၏ နာမည်များကို ထုတ်ဖော်ပြောခဲ့ပါသည်။

တဲလာဗီဉ် မျှော်လင့်ချက် ရောင်ခြည်တန်းလေးတစ်ခု ပေါ်လာပါသည်။ အလီကိုဟင်သည် ထိုဗိုလ်မှူးကြီး(၂)ဦးနှင့် အဆက်အသွယ် ရှိခဲ့သည်ကို မော့ဆက်အကြီးအကဲများက သိရှိကြပါသည်။ သူသည် ထိုပုဂ္ဂိုလ်(၂)ဦးနှင့် အပေးအယူများ လုပ်ထားပြီးလေပြီလော။ “သူတို့ကို မိမိ မသိခဲ့ပါ”ဟု ဖြေခဲ့သဖြင့် သူ၏ အသက်ကို သက်ညှာမည်လော။ ဤအယူအဆကို ကိုဟင်အား ကူညီနိုင်မည်ဟူသော မျှော်လင့်ချက်နှင့် ဒမတ်စကတ်သို့ သွားရောက်ခဲ့သည့် ပြင်သစ်ရှေ့နေ (၂)ဦးကလည်း ထောက်ခံခဲ့ကြပါသည်။

ကိုဟင်အား သေဒဏ်ချမှတ်သည့်တိုင်အောင် သူ့အား တကယ် သတ်ပစ်မည်မဟုတ်ဟု ပြင်သစ်နှစ်ဦး ယုံကြည်လာအောင် ဆီးရီးယား အရာရှိများက ပြောဆိုခဲ့ကြလေသည်။

အလီကိုဟင်၏ အိမ်ခန်းသို့ မကြာခဏ သွားရောက်ခဲ့သည့် ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ဂျော့ဆေ့ဖ်ကို စစ်ဆေးမေးမြန်းသောအခါ ခုံရုံးအဖွဲ့ဝင် ဗိုလ်မှူးကြီးများသည်လည်း မည်မျှလောက် ကြောက်စရာကောင်းအောင် နေထိုင်ခဲ့ကြောင်း သိသာထင်ရှားလာလေသည်။

“မိန်းမတွေ ခေါ်လာဖို့ သူ့အခန်းသော့ကို ကျုပ်ငါးခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ် သူ့အတွက် သူ့လျှို့ မလုပ်ပေးခဲ့ပါဘူး”ဟု ဂျော့ဆေ့ဖ်က ပြောခဲ့သည်။

ထိုနောက် သူသည် ခုံရုံးဥက္ကဋ္ဌ ဗိုလ်မှူးကြီး ဒယ်လီအား တည့်တည့်စိုက်ကြည့်ပြီး ထပ်ပြောလိုက်လေသည်။

“ဒီအခန်းကို အဲ့ဒီကိစ္စအတွက် သုံးခဲ့တာ ကျုပ်တစ်ယောက်တည်း မဟုတ်ဘူးဗျ”

မေလ(၈)ရက်နေ့တွင် အလီကိုဟင်အား သေဒဏ်ချမှတ်ကြောင်း ကြေညာခဲ့လေသည်။ သူ့အား ကြိုးစင်တင်၍ သတ်မည် ဖြစ်သည်။ အယ်လ်ဒင်ကဲ့သို့သော သူ၏ ကြံရာပါဆိုသူများအား အလုပ်ကြမ်းနှင့် ထောင်ဒဏ်(၅)နှစ် ချမှတ်ခဲ့လေသည်။

အယ်လ်ဒင်ဆိုသည်မှာ လက်ဖတင်နှင့် မာလီဇဟား အယ်လ်ဒင် ဖြစ်၍ စစ်ဦးစီးချုပ် အပွဒု ကရင်ဇဟား အယ်လ်ဒင်၏ တူဖြစ်သည်။

အလီကိုဟင်ကို ကယ်တင်ရန် အစွမ်းကုန် ကြိုးစားကြတော့သည်။ အလီကိုဟင်၏ ဇနီး (Nadia) နာဒီယာသည် ပြင်သစ်နိုင်ငံဆိုင်ရာ ဆီးရီးယား သံအမတ်ကြီးနှင့် တွေ့ဆုံ၍ အသနားခံရန် ပဲရစ်မြို့သို့ သွားခဲ့သည်။ သံအမတ်ကြီးက သူနှင့်တွေ့ရန် ငြင်းဆန်ခဲ့လေသည်။ ဆဋ္ဌမမြောက် ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီး ပေါလ်၊ ဘယ်လ်ဂျီယန် ဘုရင်မ၏ မယ်တော်ဖြစ်သော ဖိဖုရားကြီး အယ်လီဇဘက်၊ ကနေဒါ ဝန်ကြီးချုပ် ဒိုင်ဖင်ဘေကာ၊ ကမ္ဘာ့ကြက်ခြေနီအဖွဲ့ကြီးနှင့် အခြားလူပုဂ္ဂိုလ်များ၊ အသင်းအဖွဲ့ကြီးများသည် ဆီးရီးယား အာဏာပိုင်တို့အား သက်ညှာမှုပေးရန် တောင်းပန်ခဲ့ကြလေသည်။

မွေးနိုးဇာရီ၏ သာသနာပိုင်ဖြစ်သူ အယ်လ်ဖရက်ဒိုဖဲလ်စီးရပ်သည် သေအံ့ဆဲဆဲမှာပင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး အယ်လ် ဟာဖက်ဇ်ထံသို့ စာရေးပေးပို့ကာ သေခါနီး လူတစ်ယောက်၏ နောက်ဆုံး ဆန္ဒကို ဖြည့်ဆည်းပေးသည့်အနေဖြင့် ကိုဟင်၏ အသက်ကို ချမ်းသာပေးပါရန် တောင်းပန်ခဲ့ရှာသည်။

အစ္စရေး ရေဒီယိုသည် ဖမ်းမိထားသော ဆီးရီးယန်း သူလျှို့များ၏ အမည်များကို ကြေညာခဲ့သည်။ အလီကိုဟင်နှင့် ထိုသူလျှို့များ အားလုံးကို လဲလှယ်ရန် သူတို့ အဆင်သင့်ရှိပါသည်ဟု ဆိုလေသည်။

ဒေါက်တာ မောရစ်ကတ်ခိုသူ ပြင်သစ်ဆရာဝန်ကြီး တစ်ဦးသည် လွန်ခဲ့သော လပေါင်းအနည်းငယ်က ပြင်သစ်နိုင်ငံ မြောက်ပိုင်းရှိ နွေလီတွင် ရှိသော အမေရိကန် ဆေးရုံတွင် သမ္မတ အယ်လ်ဟာဖက်ဇ်အား အလွန်ခက်ခဲသော ကျောက်ကပ်ခွဲစိပ်ကုသမှု ပြုလုပ်ပေးခဲ့ပါသည်။ သူသည် ဆီးရီးယား သမ္မတကြီးထံသို့ အောက်ပါအတိုင်း စာရေးခဲ့လေသည်။

“သမ္မတကြီး၏ အသက်ကို ကျွန်တော် ကယ်ခဲ့ခြင်းကို ထောက်ထား၍ အလီကိုဟင်၏ အသက်ကို သက်ညှာပါရန် ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါသည်”

အရှေ့အုပ်စုနိုင်ငံများမှလည်း ဒမတ်စကတ်သို့ တိုးတိုးတိတ်တိတ် ချဉ်းကပ်ပြီး ဆင်ဆင်ခြင်ခြင် လုပ်ပါရန် တောင်းပန်ခဲ့လေသည်။

သို့သော်လည်း ဒမတ်စကတ်သည် တစ်ကမ္ဘာလုံး၏ တောင်းပန်မှုကို နားမထောင်တော့ပါ။

ဗိုလ်ချုပ် အယ်လ်ဟာဖက်ဇ်သည် ကိုဟင်အား သေဒဏ်ချရန် နောက်ဆုံး အမိန့်ပေးခါနီးတွင် ချီတံ့ချီတံ့ ဖြစ်နေခဲ့ကြောင်း သာဓကများ ရှိခဲ့ပါသည်။ ယဉ်ကျေးသော လူသားကမ္ဘာ၏ အမြင်တွင် သူတိုင်းပြည်၏ ဂုဏ်သတင်းညှိုးနွမ်းစေအောင် သူလုပ်နေကြောင်း ကောင်းစွာ သိရှိပါသည်။ သို့ရာတွင် သူသည် သူ၏ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် အားပြိုင်နေကြသော နိုင်ငံရေးအားစမ်းပွဲ ဂယက်၏ ရိုက်ခတ်သော ဒဏ်ကို ခံနေရပါသည်။

မိုလ်မူးကြီး ဆိုဝေဒါနီသည် သမ္မတကြီးဘက်က အားနည်းသည့် ပျော့ကွက်အရိပ်အယောင် ပေါ်ပေါက်လာပါက ထိုပျော့ကွက်ကို နင်းလျက် အာဏာသိမ်းပွဲတစ်ရပ် ဆင်နွဲ့ရန် စောင့်ဆိုင်းနေသည်မှာ ထင်ရှားပါသည်။

ဆီးရီးယားတို့၏ စိတ်ထဲဝယ် သူလျှိုအား ကလဲ့စားချေလိုသည့်စိတ် ပြင်းထန်နေသည်မှာလည်း အရေးကြီးသော အကြောင်းတစ်ရပ် ဖြစ်နေလေသည်။ ထိုအချက် ဖြစ်ပေါ်ရသော အကြောင်းကိုလည်း နားလည်နိုင်ပါသည်။ အလီကိုဟင်သည် ဆီးရီးယားနိုင်ငံအား ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းလောက်အောင် နှစ်နှာဆုံးရှုံးမှုကြီးကို ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ဆီးရီးယားအစိုးရ၏ အစွဲအစား ချေမှုန်းရေးစီမံကိန်းများကို အင်တိုက်အားတိုက် ဖျက်ဆီးဖြိုခွင်းခဲ့သည်။

ဥပမာပြရသော် ၁၉၆၄ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ၊ လွန်ခဲ့သော ခြောက်လခန့်က ဖြစ်သည်။ အစွဲအားတို့၏ အမြောက်လက်နက်ကြီးများနှင့် မော်တာများသည် ရျော်အန်မြစ် ရေလွှဲပြောင်းရေး စီမံကိန်း၏ လုပ်ငန်းနေရာကို တရစပ် ပစ်ခတ်ကြ၏။ အချိန်အနည်းငယ်မျှသာ ပစ်ခတ်ပြီး ရပ်သွားလေသည်။

ကမီးအာမင် တားဘက်စ် ပေးခဲ့သော အချက်အလက်များမှာ ပြည့်စုံတိကျလှသဖြင့် ဘူဒိုဇာအားလုံး၊ ရေစုပ်စက်များ ထားသည့် စခန်းများနှင့် အခြားအဆောက်အအုံ အားလုံး မိနစ်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် တစ်စမကျန် ပြုတ်ပြုတ်ပြုန်းသွားလေသည်။ ရေလွှဲပြောင်းရေး လုပ်ငန်းတစ်ခုလုံးကို စွန့်လွှတ်ခဲ့ရပြီး ယူဂိုဆလပ် အင်ဂျင်နီယာများလည်း ပြန်သွားကြရသည်။

ယခုမူ ဤဆုံးရှုံးမှုကြီး တစ်ခုလုံးအတွက် တာဝန်ရှိသူမှာ အလီကိုဟင် ဖြစ်ကြောင်း ဒမတ်စကတ်မှ အာဏာပိုင်များက ထင်ထင်ရှားရှား သိလာကြပါသည်။

မည်သို့ပင်ဆိုစေ အစွဲအားတို့သည် သူတို့၏ သူလျှို ထိပ်သီးအား သေဘေးမှ ကယ်တင်ရန် နောက်ဆုံး ကြိုးပမ်းချက်တစ်ရပ်ကို ပြုလုပ်ခဲ့ပါသေးသည်။ သမ္မတ အယ်လ် ဟာဖက်ဇ်နှင့် ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေလည်းဖြစ်ပြီ ဆီးရီးယား အမျိုးသမီးတစ်ဦးကို လက်ထပ်ထားသည့် ပြင်သစ်တပ်မတော်မှ အရာရှိကြီး တစ်ဦးသည် ဒမတ်စကတ်သို့ ရောက်လာခဲ့သည်။ သူသည် အလီကိုဟင်၏ အသက်ကို ငွေကြေးဖြင့် ဝယ်ယူရန် ဖြစ်ပါသည်။

သူတို့ အိမ်ထဲတွင် ဒေါ်လာ တစ်သန်းတန် ချက်လက်မှတ် တစ်စောင်နှင့် ဆီးရီးယား လူထုအတွက် လယ်ထွန်စက်များ၊ ဘူဒိုဇာများ၊ ဆေးပစ္စည်းအသုံးအဆောင်များ၊ လူနာတင်ကားများ ပေးကမ်းတင်ပို့ပေးပါမည်ဟု ဝန်ခံကတိပြုထားသော စာတစ်စောင်လည်း ပါလာသည်။ လိုအပ်ပါက သူသည် သာမန် ဆီးရီးယား ပြည်သူလူထုအတွက် အသုံးဝင်မည့် စစ်လက်နက် ပစ္စည်းမဟုတ်သော ပစ္စည်းများကို တိုးမြှင့်ပေးကမ်းဦးမည် ဖြစ်သည်။

ဤသို့ ကမ်းလှမ်းချက်ကို မော့ဆက်အဖွဲ့ ကြီးက နောက်ပိုင်းမှ ပြုလုပ်ခဲ့ခြင်းမှာ ထင်ရှားပါသည်။ မော့ဆက်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့သည် ၎င်း၏ သူလျှိုများအား အသုံးပြုပြီးနောက်

အစတေးမခံဟူသော ယုံကြည်ချက်အတိုင်း ပြုမူဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။ သမ္မတ အယ်လ် ဟာဖက်ဇ်သည် ပြင်သစ်တပ်မတော်မှ အရာရှိကြီးအား လက်ခံ၍ မတွေ့ဆုံခဲ့ချေ။

ဤသို့ ကြိုးပမ်းချက်များ မအောင်မြင်သောအခါ အစွရေးနိုင်ငံအတွင်းတွင် သြဇာတိက္ကမ ရှိသူများက စစ်ရေးအရ ဖြေရှင်းရန် အကြံပြုလာကြလေသည်။

စစ်လိုလားသူ သိန်းငှက်များက သံတမန်နည်းအရ ကြိုးပမ်းဖြေရှင်းချက်များသည် အောင်မြင်မည် မဟုတ်ကြောင်း ပြောဆိုကြသည်။ ဆီးရီးယားတို့၏ စစ်စခန်းများကို စစ်ရေးအရ ထိထိရောက်ရောက် ထိုးနှက် တိုက်ခိုက်သင့်ကြောင်း၊ ဆီးရီးယား ခေါင်းဆောင်ပိုင်း အချို့ကို ပြန်ပေးဆွဲ၍ ကိုဟင်၏ အသက်နှင့် ပြန်လဲလှယ်လျှင် ရနိုင်ကြောင်း တင်ပြကြသည်။

အစွရေးအစိုးရက ဤသို့ တင်ပြချက်များကို ပယ်ချခဲ့ပါသည်။

မေလ(၁၇)ရက်နေ့ ည(၁၀)နာရီတွင် ဒမတ်စကတ် ရေဒီယိုက သေဒဏ်ပေးထားသော ကိုဟင်အား အယ်လ်မာဂါ ရင်ပြင်အတွင်းတွင် မကြာမီ ကြိုးပေးသတ်တော့မည်ဖြစ်ကြောင်း ကြေညာခဲ့သည်။ အယ်လ်မာဂါကို အာဇာနည်ရင်ပြင်ဟု ခေါ်ပြီး ရှေးအခါကပင် ကြိုးစင်တင်လေ့ရှိသော နေရာဖြစ်လေသည်။

နောက်ဆုံးအနေနှင့် ကြိုးပမ်းအားထုတ်မှုများ ပဲရစ်မြို့တော်တွင် မနားမနေ ပြုလုပ်ခဲ့ကြပါသည်။ ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီး နေထိုင်ရာ ဗာတီကန်သို့ တယ်လီဖုန်းဖြင့် လှမ်းအကြောင်းကြားလိုက်ရာ ဂိုဏ်းအုပ်ကြီးတစ်ဦးက ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးအား အိပ်ရာမှ နှိုး၍ အစီအရင်ခံပြီး ဒမတ်စကတ်သို့ မေတ္တာရပ်ခံစေမည်ဟု ကတိပေးလေသည်။

ပြင်သစ်ဝန်ကြီးချုပ် ဂျော့ပွန်ပီဒူသည်လည်း သမ္မတကြီး ဒီဂေါလ်အား နှိုး၍ ပြောရန် နောက်မတွန့်ခဲ့ရှာချေ။

မည်သို့ပင်ဆိုစေ ကြိုးပမ်းချက်များအားလုံး အချည်းနှီး ဖြစ်ကြလေသည်။

မေလ(၁၈)ရက်နေ့ နံနက်(၂)နာရီ ထိုးပြီးသည်နှင့် ဒမတ်စကတ်ရှိ အယ်လ်မာဇာ အကျဉ်းထောင်ကြီး၏ ခိုင်ခန့်သော တံခါးမကြီး(၂)ချပ်သည် ရုတ်တရက် ပွင့်လာကာ ခြံထဲရှိ စစ်ကားကြီး နှစ်စင်းသည် အကျဉ်းသားတစ်ဦးကို ဝန်းရံထားသော လက်နက်ကိုင် အစောင့်စစ်သား(၄)ဦးအား ရှေ့မီးများနှင့် ထိုးပြထားသည်။

အလီကိုဟင်သည် သူ့အား စောင့်နေသော အလုံပိတ်ကားဆီသို့ လျှောက်လှမ်း၍ လာလေရာ ဒယ်မီးဒယ်ိုင် ဖြစ်သွားပြီး လဲကျသွားရှာသည်။ သူ၏ အစောင့်များက သူ့ကို တွန်း၍တစ်မျိုး ဆွဲ၍တစ်ဖုံ ကားဆီသို့ ပို့ကြလေသည်။

အလီကိုဟင်သည် အဆက်မပြတ် နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းမှုဒဏ်ကို ခံစားခဲ့ရသဖြင့် အားအင်ကုန်ခန်းကာ လမ်းကောင်းကောင်း မလျှောက်နိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သေဒဏ်ကျခံထားရသော သူ့အား သူ့ဘဝ၏ နောက်ဆုံး မိနစ်ပိုင်းများတွင် နှစ်သိမ့်မှုပေးရန် ဆီးရီးယားနိုင်ငံ၏ ဂျူးဘာသာရေး ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဖြစ်သော အသက်(၈၀) ရှိနေပြီ ဖြစ်သည့် မိဆင်အင်ဒါဘိုသည် အလီကိုဟင်ကို လာရောက်တွေ့ဆုံသည်။ မုတ်ဆိတ်မွေးပင် ဖြူနေပြီဖြစ်သော ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးသည် သူ၏ ဝမ်းနည်းမှုကို မချုပ်တည်းနိုင်သဖြင့် လူအများ ရှေ့မှာပင် ငိုကြွေးခဲ့ရှာသည်။ အလီကိုဟင်သည် သူ့အား ဝမ်းနည်းကြေကွဲမှုကို ချုပ်တီးရန် ပြန်လည် ဖြေသိမ့်သွားရှာပါသည်။

ထိုအဖြစ်ပျက် မတိုင်မီက အကျဉ်းသားသည် ဂျူးဘာသာရေး ထုံးစံအရ သေအံ့မူးမူး လူများ ရွတ်ဆိုရသော ဆုတောင်းစာကို ရွတ်ဆိုခဲ့လေသည်။

“အဖဘုရားသခင်၊ သားတော်၏ အပြစ်များနှင့် ကျူးလွန်ဖောက်ဖျက်ခဲ့မှုများအတွက် သားတော်အား ခွင့်လွှတ်ပါ။”

ကိုဟင်နှင့် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး(၂)ဦးသည် အတူတကွ ဆုတောင်း ပတ္တနာပြုကြပါသည်။

ဗိုလ်မှူးကြီး ဆိုဝေဒါနီ ကိုယ်တိုင် ကြီးကြပ်အုပ်ချုပ် လိုက်ပါလျက် စစ်ကားများ ရှေ့နောက် ဝန်းရံလာသော အလုံပိတ် ကားကလေးသည် အယ်လ်မာဂါ ရင်ပြင်သို့ အပြင်း မောင်းထွက်ခဲ့ပါသည်။

အလီကိုဟင်က သူတို့၏ ကားတန်းသည် မည်သည့်နေရာသို့ ရှေ့ရွာသွားနေသည်ကို သိရှိပါသည်။ သူ့အား ကြိုးပေးသတ်ဖြတ်ခြင်းကို ဆီးရီးယား လူထုအမြောက်အမြား ကြည့်ရှုကြရမည်ဖြစ်ပြီး သူ၏ အလောင်းကို လူတကာ ကြည့်နိုင်ရန် တွဲလောင်း ဆွဲထားဦးမည်ဖြစ်ကြောင်း ကိုဟင် နားလည်ပါသည်။

အလီကိုဟင် မသိခဲ့သော အချက်တစ်ချက်မှာ သူ၏ အသက်ကို ကယ်တင်ရန် တစ်ကမ္ဘာလုံးက ဝိုင်းဝန်းကြိုးစားခဲ့သည်ဆိုသော အချက်ဖြစ်လေသည်။ ဤကိစ္စကို သူ့အား ပြောပြရန် မည်သူ့ကိုမျှ ခွင့်မပြုခဲ့ကြပါ။ ပြင်သစ်ရှေ့နေကြီး ဂျက်ကွက်စ် မာစီရေးက နောင်သော် ဤသို့ ပြောကြားခဲ့ပါသည်။

“ကြိုးစင်ပေါ်ကို သူတက်သွားတော့ သူ့မျက်နှာကို ကြည့်ရတာ ဘယ်သူမှ သူ့ကို မကယ်ဘဲ စွန့်ပစ်ထားကြတယ်လို့ သူ ထင်မှတ်နေတာ သိသာနေပါတယ်။”

သို့ရာတွင် သူသေရမည့် နေရာသို့ ကားဖြင့် မောင်းလာကြစဉ် အလီကိုဟင်သည် မုန်းတီးစိတ်ကို လုံးဝ ပြသခဲ့ခြင်း မရှိပါ။ သူသည် ဂျူးဂိုဏ်းချုပ်ကြီးအား “ ကျွန်တော် ဘယ်သူ့ကိုမှ အာဃာတ မထားခဲ့ပါဘူး ” ဟု ပြောသွားရှာလေသည်။

ထိုနေ့ ညနေပိုင်းတွင် အလီကိုဟင်၏ နောက်ဆုံး မေတ္တာရပ်ခံချက်ကို သက်ဆိုင်ရာတို့က ခွင့်ပြုခဲ့ကြပါသည်။ သူတို့က အလီကိုဟင်အား သူ၏ ချစ်ဇနီး နာဒီယာထံသို့ နှုတ်ဆက်စာ ရေးခွင့်ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

အယ်လ်မာဂါ ရင်ပြင်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်တွင်ရှိသော အမြင်အားဖြင့် တိတ်ဆိတ် ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသည့် ရဲဋ္ဌာနထဲမှ အခန်းကျဉ်းကလေးထဲသို့ ကိုဟင်အား ဆွဲခေါ်သွားကြပြီး စားပွဲလေး တစ်လုံးတွင် ထိုင်ခိုင်းပါသည်။ ထိုစားပွဲတွင် ကိုဟင်သည် သူ၏ စာကလေးကို ရေးသားခဲ့ရှာသည်။ သက်ဆိုင်ရာတို့က သူ့အား ဟီးဘရူးဘာသာဖြင့် မရေးရဟု တာမြစ်သဖြင့် အာရပ်ဘာသာဖြင့်သာ စာကို ရေးသားခဲ့ပါသည်။

“ကိုယ်ချစ်သော ဇနီး နာဒီယာနဲ့ ကိုယ်ချစ်သော သားသမီးများ သိသာရန် စာရေးခဲ့ပါတယ်။ မင်းတို့အားလုံး စည်းစည်းလုံးလုံး နေကြပါလို့ ဖေဖေ မှာခဲ့ချင်တယ်။ ကိုယ့်ကို နာဒီယာ ခွင့်လွှတ်ပါလို့လည်း ကိုယ်တောင်းပန်ပါတယ်။ နာဒီယာရေ... မင်းကိုယ်မင်းလည်း ဂရုစိုက်ပါ။ ပြီးတော့ ကလေးတွေကိုလဲ လိမ်လိမ်မာမာနဲ့ ကြီးပြင်းလာအောင် ဆုံးမပေးပါကွယ်။ မင်းကျန်းမာရေးကို ဂရုစိုက်ပါ။ ပြီးတော့ ကိုယ့်သားသမီးတွေ မျက်နှာ မငယ်ရအောင်လည်း ထားပါနော်... ကိုယ့်မိဘ ညီအစ်ကို မောင်နှမတွေနဲ့လည်း မင်း ချစ်ချစ်ခင်ခင်နေပါ။ ကိုယ် မင်းကို နောက်အိမ်ထောင်ပြုစေချင်ပါတယ်။ ဒါမှ ကိုယ့်သားသမီးတွေ ဖတဆိုးဘဝက ကင်းဝေးကြမှာပါကွယ်... အဲဒီကိစ္စအတွက် ကိုယ် မင်းကို လုံးဝခွင့်လွှတ်ပါတယ်။ ကိုယ့်အတွက် မင်း တစ်ချိန်လုံး ငိုကြွေးပြီး အချိန်ကုန်မခံဖို့ ကိုယ် မှာချင်တယ်။ မင်းအတွက်ရယ်၊ ဆိုဖီ၊ အီရစ်၊ ရှောနဲ့ ကိုယ့်မိသားစုအတွက် ကိုယ်ရဲ့ နောက်ဆုံး နှုတ်ဆက်အနမ်းတွေ ပေးပို့လိုက်ပါတယ်”

“သွားလေသူ ကိုယ့်ဖခင်ကြီးနဲ့ ကိုယ့်ရဲ့ ဝိညာဉ်အတွက် ဆုတောင်းပေးဖို့လဲ မင်းတို့ မမေ့ပါနဲ့နော်...”

“မင်းတို့အားလုံးအတွက် ကိုယ့်ရဲ့ နောက်ဆုံး အနမ်းတွေ ထားခဲ့ပါတယ်”

အလီကိုဟင်

18-5-1965

အနီးတွင် ရှိသော ဆီးရီးယားများက သူ့အား မတုန်မလှုပ် စောင့်ကြည့်နေစဉ်မှာပင် အလီကိုဟင်သည် သူ၏ စာလေးကို ဂရုတစိုက် ပြန်ဖတ်လိုက်ပြီး သူ၏ အစောင့်များအား ပြလိုက်ပါသည်။ ထို့နောက် နောက်ထပ် စက္ကူတစ်ရွက် ယူပြီး ထိုစာအတိုင်း ပြန်ရေးပြန်သည်။ ဤ အကြိမ်တွင်မူ သူသည်

ပြင်သစ်ဘာသာဖြင့် ရေးသားလေသည်။ သူ၏ ဇနီးသည် သူ၏ နောက်ဆုံး အမှာစကားကို အာရပ်ဘာသာဖြင့် ဖတ်ရှုရလျှင်ဟူသော အတွေးကို သူ့ခမျာ မတွေးရဲရှာခဲ့ချေ။

သူတို့သည် အယ်လ်မာဂါ ရင်ပြင်ထဲသို့ လျှောက်လာကြသောအခါ ဂျူးဂိုဏ်းချုပ်ကြီး အန်ဒါတို့က နောက်ဆုံးဖြစ်သော ဆုတောင်းစာများကို ရွတ်ဆိုလိုက်ပါလေသည်။

သူ၏ အသံသည် တိမ်ဝင်သွားပြီး တဖြည်းဖြည်း ဝေး၍ ကျန်ခဲ့ပါသည်။ ဆီးရီးယားတို့သည် စိတ်မရှည်နိုင်တော့သဖြင့် အလီကိုဟင်အား တွန်းထုတ်လိုက်ကြသည်။

အယ်လ်မာဂါ ရင်ပြင်၏ အလယ်ဗဟိုနေရာကို အလွန်ကြီးမားသော မီးလုံးကြီးများ ဖောင်ဖွဲ့၍ ထွန်းညှိထိုးပြထားပါသည်။ ယောက်ျား၊ မိန်းမနှင့် ကလေး ထောင်ပေါင်းများစွာသည် ကြိုးပေးသတ်ဖြတ်ခြင်းကို မျက်မြင်ကြည့်ရှုရန် စုဝေးရောက်ရှိနေကြပါသည်။

လွန်ခဲ့သော နာရီအနည်းငယ်က ဒမတ်စကတ် ရေဒီယိုမှ ကြေညာသွားခဲ့သဖြင့် မြို့၏ နေရာအသီးသီးမှ လူထုသည် ဤနေရာသို့ တဖွဲ့ဖွဲ့ ရောက်ရှိလာခြင်း ဖြစ်လေသည်။ မြို့ဟောင်းကြီးတွင် နေထိုင်ကြသော ဆီးရီးယား လူဆင်းရဲများသည်လည်းကောင်း၊ ခေတ်မီသော လူနေရပ်ကွက်များမှ ဝတ်ကောင်းစားလှများ ဝတ်ဆင်ထားသည့် မြို့သူမြို့သားများသည်လည်းကောင်း အတူတကွ စုဝေးရောက်ရှိနေကြပေပြီ။ မိန်းမအတော်များများမှာ အဖိုးတန် လက်ဝတ်ရတနာများနှင့် ဈေးကြီးလှသော သားမွှေးကုတ်အင်္ကျီများ ဝတ်ဆင်ထားကြပါသည်။

ဘာသံမျှ မကြားရဘဲ ရင်ပြင်တစ်ခုလုံးတွင် ခြေထောက်ရှုပ်တိုက်သံများမှ လွဲလျှင် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေပါသည်။ လူထုကြီး၏ ရှေ့တွင် ရဲနှင့်စစ်တပ် အစောင့်များက တားဆီးထားလေသည်။ ထိုအစောင့်များသည် သံဆူးကြိုးများကို မျက်နှာမူကာ သတိအနေအထားဖြင့် ရပ်နေကြလေသည်။

မြောက်မြားလှစွာသော ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင် အရာရှိများနှင့် အရပ်အရပ်စား ဝတ်ဆင်ထားသည့် စုံထောက်များကလည်း ထိုနေရာကို ဝိုင်းထားကြသည်။ စစ်သားများကလည်း နေရာတကာတွင် အဆင်သင့် စောင့်ကြပ်နေကြပါသည်။ အိမ်ခေါင်မိုးများ၊ ဟိုတယ် အပေါက်ဝများနှင့် မြေအောက် ရေမြောင်းများ၌ပင် စစ်သားများ စောင့်နေကြလေသည်။

ဆီးရီးယားတို့သည် အစွဲရေးတို့က လျှပ်တပြက် ကလွဲစားချေ တိုက်ခိုက်မည်ကို စိုးရိမ်ကြပါသည်။

ကိုဟင်သည် သူ့ဘေးတွင် ညှပ်၍ လိုက်ပါလာသည့် စစ်ဗိုလ်များ၏ ဖေးမမှုကို မခံယူဘဲ သူ သေရတော့မည့် နေရာဖြစ်သော ကြိုးစင်၏ သစ်သားလှေခါးထစ်များကို လှမ်းတက်ခဲ့လေသည်။ အထူးတန်းနေရာတွင် နေရာချထားပေးခြင်းခံရသော သတင်းစာဆရာများနှင့် ရုပ်မြင်သံကြား

ရိုက်ကူးသူများက ကိုဟင်သည် ဖြူဖပ်ဖြူရော်ဖြစ်နေသော်လည်း တည်ငြိမ်အေးဆေးလှကြောင်း ရေးသားဖော်ပြကြသည်။

ဒမတ်စကတ် ဒေါက်ဖြူတ်သမားကြီး အဘူဆာလင်သည် လူ့ဘီလူးကြီး တစ်ယောက်နှင့် တူပြီး ဝမ်းဗိုက်ကြီးမှာ ရွှံ့နေ၍ ထူထပ်များပြားလှသော မုတ်ဆိတ်မွှေးကိုလည်း ပိုင်ဆိုင်လေသည်။ သူသည် ထုံးစံအတိုင်း ဝတ်ရသည့် ဖျဉ်ကြမ်းပိတ်ဖြူကို အကျဉ်းသား၏ ကိုယ်ပေါ်တွင် ဝတ်ဆင်ပေးလိုက်သည်။ သူသည် ရဲဋ္ဌာနမှ အထွက်တွင် ပြန်လည်တုတ်နှောင်ထားသော ကိုဟင်၏ လက်မှ ကြိုးကို မဖြုတ်ပေးခဲ့ပါ။

ဒေါက်ဖြူတ်သမားကို ဆီးရီးယားလို “မော်လင်မ်”ဟူသော ဘွဲ့ပေးထားပြီး “ကျွမ်းကျင်သူဆရာကြီး”ဟု အဓိပ္ပါယ်ရလေသည်။ မော်လင်မ်သည် သူဒေါက်ဖြူတ်ရမည့်သူ၏ မျက်နှာကို မျက်နှာဖုံးတစ်ခုဖြင့် ဖုံးအုပ်ပေးလေသည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၂၀)ခန့်က သူမြင်တွေ့ခဲ့ရသော အင်္ဂလိပ်ကိုလိုနီ အရာရှိလော့ဒ်မိုင်း သတ်မှုဖြင့် ကြိုးပေးခံရသည့် လူသတ်သမား နှစ်ဦးကဲ့သို့ ကိုဟင်သည် ခေါင်းတစ်ချက် ခါပြလိုက်ကာ မျက်နှာဖုံးစွပ်ရန် ငြင်းဆန်ခဲ့ပါသည်။

သတင်းစာဆရာများက ကိုဟင် ဟီးဘရူးဘာသာဖြင့် ဆုတောင်းစာတစ်ခု ရွတ်ဆိုသည်ကို ကြားလိုက်ရသည်။

ကြိုးစင်၏ တံခါးရွက်သည် ဒိုင်းကနဲ့ ပွင့်ကျသွားသည်။ အလီကိုဟင်၏ အသက်ဇီဝိန်သည် ချုပ်ငြိမ်းသွားလေသည်။

နံနက် ၃ နာရီ ၃၅ မိနစ် ရှိပေပြီ။

သေဒဏ်အမိန့်နှင့် ပတ်သက်သည့် အသေးစိတ် အချက်အလက်များကို အာရပ်ဘာသာဖြင့် ပုံနှိပ်ထားသော စာရွက်ကြီးတစ်ရွက်အား ကိုဟင်၏ ရုပ်အလောင်းပေါ်သို့ ဝတ်ရုံဖြူပေါ်၌ တွယ်အပ်နှင့် ချိတ်တွယ်ထားပါသည်။

နောက် (၆)နာရီကာလအတွင်းတွင် ဆီးရီးယားလူထု ထောင်ပေါင်းများစွာသည် ကြိုးစင်တွင် တန်းလန်းဖြစ်နေသော ကိုဟင်၏ ရုပ်အလောင်းအား ကြည့်ရှုဖြတ်ကျော်ကာ ချီတက်သွားကြလေသည်။ ဒမတ်စကတ် ရုပ်မြင်သံကြားဌာနသည် ကြိုးပေးသည့် ရုပ်ရှင်သတင်းကားကို ထပ်တလဲလဲ ပြန်၍ ပြသပေးပြီး နောက်ခံတေးအဖြစ် စစ်ချီသံများ တီးမှုတ်ပေးလေသည်။ နိုင်ငံအနှံ့အပြားတွင်လည်း အသံချဲ့စက်များနှင့် ကြိုးပေးသည့် အဖြစ်အပျက်ကို အသေးစိတ် ဖော်ပြကြညာပေးလေသည်။

ထို့နောက် အာဏာပိုင်များသည် ကြိုးကို ဖြတ်၍ ကိုဟင်၏ ရုပ်လောင်းကို ဒမတ်စကတ် ဂျူးသချိုင်းတွင် မြှုပ်နှံရန် တိတ်တဆိတ် သယ်ဆောင်သွားကြလေတော့သည်။

အစ္စရေးနိုင်ငံတွင် ဂျူးဘာသာရေး အဆောက်အအုံ အသီးသီး၌ ဝမ်းနည်းကြေကွဲသည့် အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ဆုတောင်းပွဲများ ပြုလုပ်ကြပါသည်။ အစ္စရေးတပ်မတော်၏ ဂျူးဂိုဏ်းချုပ်ကြီးသည် နာဒီယာ၏ အိမ်ခန်းတွင် ဆုတောင်းပွဲတစ်ခု ဦးဆောင်ပြုလုပ်ပေးရှာသည်။ ဝန်ကြီးချုပ်ဟောင်း ဒေးဗစ် ဘင်ဂူရီယန်သည် တဲလာဗီတွင် ပြုလုပ်သော ကန့်ကွက်ချီတက်ပွဲ၌ ရှေ့ဆုံးတန်းမှ လိုက်ပါ ဆန္ဒပြခဲ့ပါသည်။

အစ္စရေးနိုင်ငံ၏ မြို့အသီးသီးနှင့် လူနေရပ်ကွက် အသီးသီးတို့တွင် လမ်းများကို အလီကိုဟင်၏ နာမည်ဖြင့် ပြန်လည် မှည့်ခေါ်ကြလေသည်။ တောအုပ်များနှင့် ပန်းခြံများကိုလည်း သူ့အား ဂုဏ်ပြု၍ နာမည်ပေးကြလေသည်။

ဒေါက်ဖြူတ်သမားက ခင်ပွန်း၏ လည်ပင်းတွင် ကြိုးကွင်းစွပ်လိုက်ပုံကို နာဒီယာကိုဟင်သည် ရုပ်မြင်သံကြားမှ တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။ နာဒီယာသည် မိမိကိုယ်မိမိ သတ်သေရန် ကြိုးစားခဲ့သည်။ သို့သော် သူမအား ဆေးရုံသို့ အချိန်မီ တင်ပို့ပြီး အသက်ကို ကယ်တင်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

နိုင်ငံခြားသတင်းထောက်များက နာဒီယာကို ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှ ကိစ္စများအတွက် အစိုးရအပေါ် ကျေနပ်ပါသလားဟု မေးမြန်းကြလေရာ သူမက အောက်ပါအတိုင်း ခပ်တင်းတင်း ပြန်ဖြေခဲ့လေသည်။

“ကျွန်မတို့ အစိုးရဟာ သူ့လျှို့ဝှက် လွှတ်ဖို့ဆိုရင် ဒီကမ္ဘာရှိတဲ့ ဘယ်အစိုးရနဲ့ မတူအောင် အဘက်ဘက်က ကြိုးစားဆောင်ရွက်ခဲ့ပါတယ်ရှင်”

နာဒီယာသည် ကိုဟင် သူမထံသို့ ရေးခဲ့သော နောက်ဆုံး စာကလေးကို လက်ခံရရှိပြီးနောက် သူ့မှာကြားခဲ့သမျှ အားလုံးကို လိုက်နာဆောင်ရွက်ခဲ့လေသည်။ သူမသည် နောက်အိမ်ထောင်ပြုပါဟူသော မှာကြားချက်ကိုမူ မလိုက်နာခဲ့ရှာချေ။ နာဒီယာသည် ကိုဟင်၏ စာလေးကို ယနေ့တိုင် သိမ်းဆည်းထားပါသည်။

မော့ဆက်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်များက သွားလေသူ သူတို့၏ ရောင်းရင်းအတွက် သတိရလွှမ်းဆွတ်သည့် အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် အခမ်းအနား တစ်ခု ပြုလုပ်ကြပါသည်။ ယင်းအခမ်းအနားတွင် အီဆာဟာရယ်၏ နေရာတွင် ထောက်လှမ်းရေးအကြီးအကဲအဖြစ် မကြာမီကမှ ခန့်အပ်ခံခဲ့ရသော မီယာအာမစ်သည် မိန့်ခွန်းတိုလေး တစ်ခု ပြောကြားခဲ့လေသည်။

“ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ထောက်လှမ်းရေးလုပ်ငန်းထဲက လူတွေမှာ သံယောဇဉ်တို့ အတွယ်အတာတို့ ဖြစ်ပေါ်မိတဲ့ အချိန်တွေ ရှိပါတယ်။ ကိုဟင်ကတော့ သူ့မှာ သံယောဇဉ်တွေ အတွယ်အတာတွေ ရှိတယ်ဆိုတာ ဘယ်တော့မှ လက်ခံတဲ့ လူစားမဟုတ်ဘူး... သူဟာ ဘာမဆို အပြစ်ကင်းရမယ်။ အကောင်းဆုံး ဖြစ်ရမယ်လို့ ယုံကြည်တဲ့လူစားမျိုး အမှန်ဖြစ်ပါတယ်။ သူဟာ အမြဲတမ်း ကောင်းသည်ထက် ကောင်းအောင် အလုပ်ကို ပိုမိုပြီး ကြိုးစားနေတဲ့ လူပါပဲ။ သူဟာ သူများ မလုပ်တဲ့ အလုပ်ကို ရဲရင့်စွာ လမ်းဆုံးရောက်အောင် လုပ်ကိုင်တတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပါပဲ”

“ကိုဟင်ဟာ ကျွန်တော်တို့ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် ရောင်းရင်းတွေထဲမှာ စွမ်းအားအရှိဆုံးနဲ့ အရည်အချင်း အရှိဆုံးသော လူသားတစ်ယောက် ဖြစ်ပါတယ်”။ ။

THE END

...ပြီး...

Wolfgang Lotz ဝုမ်ဂန်းလော့ဇ် အပိုင်း(၁)

မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီး၏ ခေါင်းဆောင်များသည် သူတို့၏ တန်ဖိုးရှိလှသော သူလှူဖြစ်သည့် (Eli Cohen) အလီကိုဟင်အား စေလွှတ်မည့် နေရာရွေးချယ်ခွဲစဉ်က သူသည် အီဂျစ် သို့မဟုတ် ဆီးရီးယားတည်းဟူသော အစွဲအား အဆန့်ကျင်ဆုံးဖြစ်သည့် အာရပ်နိုင်ငံများတွင် ပို၍ အသုံးဝင်လိမ့်မည်ဟု သိရှိသဘောပေါက်ခဲ့ကြသည်။ သို့သော် အလီကိုဟင်၏ ဇာတိဖြစ်သော အီဂျစ်ကို သူတို့ ပယ်ချခဲ့ရသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် အီဂျစ်တွင် အလီကိုဟင်အား တစ်ယောက်မဟုတ် တစ်ယောက်က အလွယ်တကူ မှတ်မိနိုင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဆီးရီးယားကို သူတို့ ယုတ္တိရှိစွာ ရွေးချယ်ခဲ့လေသည်။

အလီကိုဟင်ကမူ ဤအကြောင်း မသိခဲ့ပါ။ သို့သော် မော့ဆက်အဖွဲ့ထဲမှ အကြီးအကဲများသည် သူ့အား အီဂျစ်သို့ မပို့ခြင်းအတွက် အခြားအကြောင်းတစ်ရပ် ရှိခဲ့ပါသည်။ ကိုင်ရိုတွင် သူတို့၏ လူရှိနေပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသူသည် အထက်တန်းကျကျ နေထိုင်တတ်သော (Wolfgang Lotz) ဝုမ်ဂန်းလော့ဇ် အမည်ရှိ ဂျာမဏီပြည်ပေါက် ဂျူးတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

လော့ဇ်ကို ၁၉၂၁ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီ(၆)ရက်နေ့ (Mannheim) မန်းဟိမ်းမြို့တွင် မွေးဖွားခဲ့လေ၏။ မန်းဟိမ်းမြို့သည် ယခုအခါ ဂျာမဏီပြည်ထောင်စုသမ္မတနိုင်ငံ၏ အနောက်မြောက် ဘေဒင်စတင်ဘတ် ပြည်နယ်ထဲတွင် ရှိပါသည်။ သူ့မိဘများသည် ပြဇာတ်ကသူများ ဖြစ်ကြသည်။ ဖခင် ဟန်းစ်သည် ပြဇာတ်တွင် ဇာတ်ဆရာဖြစ်ပြီး မိခင် ဟယ်လင်မှာ မင်းသမီးဖြစ်လေသည်။ ဟယ်လင်သည် ဂျူးသွေးပါသော်လည်း သူတို့နှစ်ဦးစလုံး ဂျူးဘာသာကို သိပ်ဟုတ်တိပတ်တိ မယုံကြည်ကြချေ။ သူတို့သည် သားဖြစ်သူ လော့ဇ်အား ဂျူးတစ်ယောက်အဖြစ် မဟုတ်ဘဲ ဂျာမန်တစ်ယောက်ကဲ့သို့ပင် ပုံသွင်းမွေးမြူလာခဲ့ပါသည်။ ဂျူးထုံးစံအတိုင်း ရွှေပန်းထိပ်အရေပြား ဖြတ်ခြင်းကိုပင် မလုပ်ခဲ့ကြပါ။

လော့ဇ်၏ မိဘများသည် တကွဲတပြား ဖြစ်သွားကြပြီး ၁၉၃၁ ခုနှစ်တွင် သူတို့သည် ကွာရှင်းခဲ့ကြသည်။ နောက် (၂)နှစ်ကြာသောအခါ မိခင်ဖြစ်သူ ဟယ်လင်သည် သူမ၏ ဇာတိနိုင်ငံတွင် ပေါ်ပေါက်လာသော ဂျူးဆန့်ကျင်ရေးဝါဒကို ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့သဖြင့် လော့ဇ်အား ခေါ်ပြီး ပါလက်စတိုင်းဒေသသို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့လေသည်။

ဟယ်လင်သည် ပါလက်စတိုင်းသို့ ရောက်သောအခါ နာမည်ကြီး ဂျူးပြဇာတ်အဖွဲ့ဖြစ်သော ဟာဘီးမားအဖွဲ့တွင် အလုပ်ရလေသည်။ ထိုစဉ်က အသိအကျွမ်း မရှိသည့်အပြင် ဟီးဘရူးဘာသာစကားကို မပြောဆိုတတ်သော ပြောင်းရွှေ့လာသူများအတွက် အခက်အခဲဒုက္ခများ ပေါများလှသည်။

ဝုမ်ဂန်းလော့ဇ်သည် တဲလာဗီမြို့ တောင်ဘက်အနီးရှိ ဘင်ရှိမင် စိုက်ပျိုးရေးကျောင်းတက်ပြီး ကျွမ်းကျင်သော မြင်းအလှစီးသူနှင့် မြင်းစီးလေ့ကျင့် သင်ကြားပေးသူ ဖြစ်လာလေသည်။ ပါလက်စတိုင်းသို့ ရောက်ပြီး နှစ်အနည်းငယ် ကြာသောအခါ သူသည် မြေအောက်အဖွဲ့အစည်းဖြစ်သော ဟာဂါနာတပ်ဖွဲ့သို့ ဝင်ခဲ့သည်။

လော့ဇ်၏ တာဝန်မှာ တိုက်ခိုက်လိုသော အာရပ်ရွာများ ဝိုင်းဝန်းနေသော ဘင်ရှီမင် ကျောင်းပိုင် တစ်ခုတည်းသော ဘတ်စ်ကားကို စောင့်ကြပ်ပေးရခြင်း ဖြစ်သည်။ သူသည် ကျောင်းပတ်ဝန်းကျင်တွင်လည်း မြင်းစီး၍ လှည့်လည်ကာ ကင်းစောင့်ပေးရပါသည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး စတင်သောအခါ မိမိရှိသည့် အသက်ထက် ပိုကြီးသယောင် ထင်ရသော လော့ဇ်သည် အသက်လိမ်၍ ဗြိတိသျှတပ်မတော်ထံသို့ ဝင်ခဲ့လေသည်။ သူသည် ဂျာမန်၊ အာရပ်၊ ဟီးဘရူးနှင့် အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကားတို့ကို လည်ပတ်စွာ ပြောဆိုတတ်သဖြင့် သူ့အား ဂျာမန်အကျဉ်းသားများ စစ်မေးရာတွင် အသုံးပြုပြီး ကိုင်ရိုတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်စေခဲ့ပါတယ်။ သူသည် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးသည့်အထိ ကိုင်ရိုတွင် နေခဲ့ပြီး အရာခံဗိုလ်အဆင့်သို့ တိုးမြှင့်ခြင်း ခံခဲ့ရသည်။

စစ်ကြီးပြီးသောအခါ လော့ဇ်သည် ပါလက်စတိုင်းသို့ ပြန်လာပြီး ဟိုင်ဖာ ရေနံချက်လုပ်ငန်းတွင် အုပ်ချုပ်ရေးနှင့်ဆိုင်သော အလုပ်တစ်ခု၌ ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ သို့သော် သူသည် ဖြတ်ဖြတ်လတ်လတ် လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ရသော အလုပ်မျိုးကို ပိုမိုနှစ်သက် စိတ်ဝင်စားသဖြင့် ဟာဂါနာ မြေအောက်ဂျူးတပ်ဖွဲ့အတွက် လက်နက်များ ခိုးသွင်းသည့် လုပ်ငန်း၌ ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်လေသည်။

အစ္စရေးနိုင်ငံဟု ကြေညာပြီးနောက် အာရပ်တို့ စတင်ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်သောအခါ လော့ဇ်သည် လာထရွန်း အရပ်ဒေသတွင် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော ပြင်းထန်သည့် တိုက်ပွဲများတွင် ပါဝင်တိုက်ခိုက်ခဲ့လေသည်။ သူသည် စစ်ပြီးသည့်အထိ စစ်တပ်ထဲတွင် နေခဲ့ပြီး ၁၉၅၆ ခုနှစ် စူးအက်စစ်ပွဲဖြစ်စဉ်က ခြေလျင်တပ်မ တစ်ခုကို ဦးဆောင်ခဲ့လေသည်။

စူးအက်စစ်ပွဲကြီး ပြီးသည့်နောက် မကြာမီမှာပင် မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးသည် လော့ဇ်အား သူ့လျှို့အဖြစ် ပါဝင်တာဝန်ယူရန် ကမ်းလှမ်းခဲ့သည်။ အမှန်စစ်စစ် အစ္စရေးနိုင်ငံတော်အတွက် နောက်ကြောင်း ရာဇဝင်အမျိုးမျိုး၊ အမျိုးအနွယ်နှင့် ယဉ်ကျေးမှု အမျိုးမျိုးရှိကြသော သူ့လျှို့များကို မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးက စုဆောင်းနိုင်ခြင်းသည် ယင်းအဖွဲ့ကြီး၏ စွမ်းအားတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် မော့ဆက်အဖွဲ့သည် သူ့လျှို့တစ်ဦးအား ပို့၍ ဟန်ဆောင်ဘဝကို ယူစေသောအခါ ထိုသူ လုံးဝ မရင်းနှီးခဲ့သော ပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေကို အတင်းအကြပ် မယူရတော့ဘဲ သူငယ်စဉ်က ရှင်သန်စေခဲ့သည့် ပတ်ဝန်းကျင်မျိုးတွင်သာ လှုပ်ရှားထောက်လှမ်းစေနိုင်ခဲ့ပါသည်။

မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးက ဝှမ်းဝှမ်းလော့ဇ်ကို လိုလိုချင်ချင် ကမ်းလှမ်းဖိတ်ခေါ်ခဲ့ပါသည်။ အကြောင်းမှာ သူသည် ရွှေရောင်ဆံပင်နှင့် မျက်လုံးပြာရှိပြီး ဂျာမန်စကားပြောသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ပြင် လော့ဇ်သည် သတ္တိရှိသူအဖြစ် ကျော်ကြားခဲ့ပြီး တိုက်ရိုက်ရမည့်ကာလတွင် အသက်ကို ပဓာနထားသူ မဟုတ်ချေ။

ထို့ပြင် လော့ဇ်သည် ပတ်ဝန်းကျင်ကို စိတ်ပါဝင်စားသူဖြစ်ပြီး ပြဇာတ်မင်းသမီး မိခင်ထံမှ ဗီဇအမွေရထားသဖြင့် သူ၏ ပြောပုံဆိုပုံ ရွှေ့လျားပုံ ဟန်ပန်အမူအရာများမှာ သူမတူအောင်

ထူးခြားသားနားလှလေ၏။ တစ်ဖန် လော့ဇ်သည် ဂျူးဘာသာရေးထုံးစံအရ ရွှေပန်းအရေပြား မဖြတ်ထားသဖြင့် အရေးကြုံလာလျှင် ဂျူးမဟုတ်သူအဖြစ် အန္တရာယ်ကို ကျော်လွှားနိုင်ပေးသေးသည်။

ဂူဖ်ဂန်းလော့ဇ်အတွက်မှာလည်း သူ့ကိုယ်သူ တက်လမ်းမရှိဘဲ ပိတ်နေပြီဟု ထင်မြင်ယူဆနေသူ ဖြစ်သည်။ သူသည် အသက်(၃၅)နှစ် ပြည့်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သူသည် အစွဲရေးစစ်သားငယ်များအား လေ့ကျင့်သင်ကြားပေးရသည့်အလုပ်ကို အမြဲလုပ်ပြီး အချိန်မဖြုန်းချင်တော့ပါ။ ထို့ကြောင့် မော့ဆက်သူလျှို့တစ်ဦး တွေ့ကြုံခံစားရမည့်ဘဝသည် ခက်ခဲကြမ်းတမ်းလှသောကြောင့် သူ့သိရှိသော်လည်း လော့ဇ်သည် မော့ဆက်၏ ကမ်းလှမ်းချက်ကို ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ လက်ခံခဲ့လေသည်။

အလီကိုဟင် ကဲ့သို့ပင် လော့ဇ်သည် မိမိ၏ မူလက ရှိထားပြီးဖြစ်သည့် အရည်အချင်းနှင့် အတွေ့အကြုံတို့ကို မော့ဆက်သင်တန်းဆရာများက သိပ်အရေးမထားကြောင်း တွေ့ရလေသည်။ မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင် သူလျှို့များအဖြစ် အသစ်ဝင်ရောက်လာသူတိုင်း ခက်ခဲပြင်းထန်၍ အာရုံစိုက်ရသော လေ့ကျင့်ခန်းများကို တက်ရောက်သင်ကြားခြင်း ပြုလုပ်ရသည်။ အောင်မြင်သောအခါမှသာ လုပ်ငန်းခွင်သို့ ပို့နိုင်ပြီဟု မော့ဆက်သင်တန်းဆရာများက ထောက်ခံ အသိအမှတ်ပြုလေသည်။ ထိုသင်တန်းများကို လော့ဇ် တက်ရောက်ပြီး အောင်မြင်ခဲ့ရပါသည်။ သူသည် လပေါင်းများစွာ ကြာမျှ သူလျှို့တစ်ယောက်တွင် ရှိရမည့် ထောက်လှမ်းရေးအတတ်ပညာကို လေ့ကျင့်သင်ကြားခံခြင်း ဖြစ်သည်။ လော့ဇ်သည် တစ်နေ့လျှင် နာရီပေါင်းများစွာ အလုပ်လုပ်ခဲ့ရပါသည်။

အခြေခံသင်တန်းများကို တက်ရောက်ပြီးသောအခါ ဂူဖ်ဂန်းလော့ဇ်သည် အီဂျစ်နိုင်ငံ၏ သမိုင်း၊ နိုင်ငံရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုတို့ကို အပြင်းအထန် လေ့ကျင့်သင်ကြားရပြန်သည်။ ၁၉၅၇ ခု နှစ်ဦးပိုင်းတွင် လော့ဇ်အား ကိုင်ရိုသို့ ပို့ရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ချခဲ့ကြပါသည်။ သူသည် ဆိုဗီယက်တို့က နတ်ဆာအစိုးရအား လက်နက်ဖြန့်ဝေ ပေးကမ်းခြင်းကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ သတင်းထောက်လှမ်း ပေးပို့ရမည် ဖြစ်လေသည်။

မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးသည် အီဂျစ်သို့ ထိပ်တန်းသူလျှို့တစ်ဦး လွှတ်ထားလိုသည့် အခြားအရေးကြီးသော အကြောင်းတစ်ရပ် ရှိပါသည်။ သမ္မတ နတ်ဆာ၏ ဖိတ်ကြားချက်ဖြင့် ရောက်နေသော ဂျာမန်အကြံပေးအရာရှိများသည် အစိုးရအပေါ် တစတစ ဩဇာလွှမ်းမိုးလာပြီဟူသည့် သတင်းများ အစွဲရေးနိုင်ငံအတွင်းသို့ တဖွဲ့ဖွဲ့ ဝင်လာလေသည်။ ဂျာမန်အတော်များများသည် နာဇီလက်ဟောင်းများ ဖြစ်ကြသည်။

သိပ္ပံပညာရှင်များ၊ အင်ဂျင်နီယာများ၊ ဆရာဝန်များနှင့် ရဲဘော်အရာရှိကြီးများသည် အီဂျစ်နိုင်ငံ၏ အုပ်ချုပ်ရေးယန္တရားတွင် အရေးကြီးသော နေရာမှ ပါဝင်လာကြသည်။ မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးက ပို၍ စိုးရိမ်သူများမှာ လေယာဉ်နှင့် လေကြောင်းအင်ဂျင်နီယာများ ဖြစ်သည်။ ထိုသူများ အီဂျစ်နိုင်ငံတွင် ဘာလုပ်နေကြပါသနည်း။

အစွဲရေးတို့သည် ဝှံ့ဝှံ့လော့အား ဤအချက်ကို ရှာဖွေထောက်လှမ်းပေးစေလိုသည်။ လော့ကိုယ်တိုင်က ဂျာမန်ဖြစ်နေသဖြင့် နတ်ဆာကို သစ္စာရှိစွာ အမှုထမ်းနေကြသော သူတို့၏ အမျိုးသား ဂျာမန်များနှင့် လွယ်ကူစွာ ခင်မင်ရင်းနှီးလာနိုင်ပါသည်။

သို့သော် လော့သည် ကိုင်ရိုသို့ မထွက်ခွာမီ၌ လုံးဝ မမှားနိုင်သော ဟန်ဆောင်ဘဝကို ရယူရမည် ဖြစ်သည်။ သူသည် နာမည်သစ်တစ်ခု ယူကာ အခြားလူတစ်ယောက်နှင့် မသွားဘဲ သူ၏ နာမည်ရင်းနှင့်ပင် လက်ရှိအတိုင်း သွားရောက်ရမည်ဟု မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးက ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ လော့ဟူသော ဟန်ဆောင်ဘဝအတွက် အချို့သော အချက်အလက်များကို ဖန်တီးယူရမည် ဖြစ်သော်လည်း အချို့သော အချက်တို့မှာ အစစ်အမှန်များ ဖြစ်နေပေလိမ့်မည်။

လော့ အသက်(၁၃)နှစ်အထိ အရွယ်ကို ဘဝမှန်အဖြစ်ထားပြီး ၁၃ နှစ်က ကျော်သောအခါ လော့ ကျင်လည်ခဲ့သည့် ဘဝများကို ဖန်တီးယူကြမည် ဖြစ်သည်။ အစွဲရေးနိုင်ငံသို့ ပြောင်းရွှေ့လာသည်ဟု ပြောမည့်အစား သူ ဂျာမဏီတွင် ဝင်နေ၍ ဂျာမဏီက စစ်ပြင်သောအခါ သူသည် ဗိုလ်ချုပ် ရွမ်မဲလ်၏ “အာဖရိကကိုး” တပ်ထဲသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့သည်ဟု ဖြစ်လာမည်။

(လော့သည် ဂျာမန်သို့ပန်းများကို စစ်ဆေးမေးမြန်းခဲ့ရသူ ဖြစ်သဖြင့် “အာဖရိကကိုး” တပ်အကြောင်း စုံစုံလင်လင် သိရှိသူ ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် နောက်ထပ် လိုအပ်သည်များကို လေ့လာထားသဖြင့် လူတိုင်းက သူ အမှန်ကို ပြောနေကြောင်း ယုံမှတ်ကြလိမ့်မည် ဖြစ်သည်။)

လော့၏ ဟန်ဆောင်ဘဝဇာတ်လမ်းကို ဆက်ပြောရလျှင် သူသည် စစ်ကြီးပြီးသည့်နောက် ဩစတေးလျနိုင်ငံသို့ ပြောင်းရွှေ့သွားပြီး ထိုနိုင်ငံတွင် (၁၁)နှစ်ကြာမျှ ပြိုင်မြင်းများ မွေးမြူခြင်း၊ ပြိုင်မြင်းပြေးခြင်း လုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်သည်ဟု ဆိုသည်။ ထို့နောက် သူသည် ဂျာမဏီသို့ ပြန်လာခဲ့ပြီး ဂျာမဏီမှ တစ်ဖန် အီဂျစ်နိုင်ငံသို့ ရောက်လာခဲ့လေသည်။ သူ အီဂျစ်တွင် လုပ်ကိုင်သော အလုပ်အကိုင်မှာ မြင်းမွေးခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ လော့၏ ဘင်ရှီမင်း စိုက်ပျိုးမွေးမြူရေးကျောင်းမှ ရခဲ့သည့် ကျွမ်းကျင်မှုသည် မမျှော်လင့်သော အောင်မြင်မှုတစ်ရပ် ဖြစ်လာသည်။

၁၉၅၉ ခုနှစ် နိုင်ငံဘာတွင် လော့သည် သူ၏ ဟန်ဆောင်ဘဝကို စတင်ပျိုးထောင်ရန် ဂျာမဏီသို့ သွားခဲ့သည်။ သူသည် ဂျာမန်အာဏာပိုင်များအား သူ အစွဲရေးတွင် နေခဲ့သည်မှာ တော်လောက်ပြီဖြစ်သဖြင့် သူ၏ ဇာတိနိုင်ငံသို့ ပြန်လာလိုကြောင်း ပြောလိုက်သည်။ ထို့ကြောင့် သူလိုအပ်သော စာရွက်စာတမ်းများ ရရှိရန် ဂျာမန်အစိုးရပိုင်းကလည်း ကူညီခဲ့လေသည်။

လော့သည် ပထမပိုင်း၌ ဘာလင်တွင် နေခဲ့ပြီး နောင်သော် မြူးနစ်သို့ ပြောင်းရွှေ့သွားသည်။ အိမ်လိပ်စာ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ပြောင်းလဲသဖြင့် သူ့အား ခြေရာကောက်၍ မလိုက်နိုင်အောင် ပြုခြင်းဖြစ်သည်။ အီဂျစ်မှ တစ်စုံတစ်ယောက်သည် သူ၏ ဇာတ်မြစ်ကို ကြိုးစားလိုက်သော်လည်း အမှန်ကို ဖော်ထုတ်နိုင်မည် မဟုတ်ကြောင်း သူသိသည်။

ဂျာမဏီသို့ ပြန်ရောက်ပြီး တစ်နှစ်ကြာသောအခါ လော့နှင့် သူ၏ ခေါင်းဆောင်များသည် သူ အီဂျစ်သို့ သွားရန် အချိန်တန်ပြီဖြစ်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်လေသည်။ သူသည် အီတလီပြည် ဂျီနိုးဝါမြို့သို့

တစ်ကိုယ်တည်း ကားဖြင့် သွားရောက်ခဲ့သည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် သူသည် သင်္ဘောတစ်စင်းကို စီးကာ ၁၉၆၁ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလတွင် အီဂျစ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့လေသည်။

ဂျာမန်လူချမ်းသာ ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည် သို့မဟုတ် လော့ဇ်သည် သူ့အတွက် အသုံးဝင်မည့် ပုဂ္ဂိုလ်မှန်သမျှကို မိတ်ဆွေဖွဲ့ကာ ဆက်ဆံ၍ ရင်းနှီးမှု ယူလေတော့သည်။ ဒေသခံ မြင်းစီးသမားအသင်းများနှင့် မိမိ စတင်ရင်းနှီးမှုရရန်လည်း သူရည်မှန်းခဲ့လေသည်။

လော့ဇ်သည် ကံကောင်းထောက်မသဖြင့် သူ့ ပထမဆုံး အဆက်အသွယ်ပြုလုပ်သည့် အသင်းသည် ဟန်ကျပ်ဟန်ကျပ် ခပ်ထည်ထည် ဖွဲ့ထားသော ဂီဇီးရားမှ မြင်းစီးတပ်ဖွဲ့ကလပ် ဖြစ်နေလေသည်။ အီဂျစ်စစ်တပ်မှ အရာရှိများသည် ဤမြင်းစီးတပ်ဖွဲ့ကလပ်ကို သူတို့၏ ဒုတိယအိမ်သဖွယ် သဘောထားကြသည်။

လော့ဇ်သည် ပထမဆုံး တွေ့ရှိသိကျွမ်းခဲ့ရသူမှာ ယူဆက်ဖ် အလီဂါဟိုရက် ဟူသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၍ အီဂျစ်ရဲမင်းကြီး ဖြစ်လေသည်။ လော့ဇ်သည် မိမိကိုယ်မိမိ မြင်းမွေးသူတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြ၍ မိတ်ဖွဲ့လိုက်ပြီးနောက် သူတို့နှစ်ဦးသည် တိုတောင်းသော အချိန်အတွင်း ရင်းနှီးသွားကြလေသည်။

မကြာမီက ရောက်လာသော လူသစ်တစ်ဦး၏ သတင်းသည် အီဂျစ် အထက်တန်းလွှာအတွင်း၌ ချက်ချင်း ပျံ့နှံ့သွားလေသည်။ ရက်များ မကြာမီ ညစာစားပွဲများ၊ အရက်ပွဲများနှင့် ရေကူးအသင်းများသို့ ကြွရောက်ရန် ဖိတ်ကြားစာများ လော့ဇ်ထံသို့ ပုံလျက် ရောက်လာလေသည်။ မြင်းဝါသနာအိုး လူချမ်းသာများကလည်း သူ့ထံမှ အကြံဉာဏ်များ တောင်းခံကြသည်။ ရဲမင်းကြီး ဂါဟိုရက်သည် လော့ဇ်နှင့် ချိန်းလျက် နေ့စဉ် အတူ မြင်းစီးထွက်သည်။

လော့ဇ်ကလည်း သူ့အား ရက်ရက်ရောရော ကျွေးမွေးပြုစုသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များကို ဖောဖောသီသီ ပြန်လည်တည်ခင်း ကျွေးမွေးပြန်သည်။ သူသည် မကြာခဏ ဧည့်ခံပွဲများ တည်ခင်းပေးပြီး ပေါပေါများများ ကျွေးမွေးတတ်သည်။ ထိုဧည့်ခံပွဲများတွင် သူနှင့် ရင်းနှီးမှုရလာသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ရာထူးအဆင့်အတန်းနှင့် ဘွဲ့များကို မှတ်သားထားလေသည်။

လော့ဇ်သည် ဆွဲဆောင်မှုရှိသော လူချောတစ်ဦးဖြစ်ပြီး သူသည် သူနှင့်တွေ့ဆုံ ခင်မင်ရသော မိန်းမများကို လက်ဆောင်များ ဆက်သခြင်း၊ ချီးမွမ်းစကားပြောခြင်းများ မသိမသာ ပြုလုပ်လေသည်။ သူသည် ရဲမင်းကြီး ဂါဟိုရက်၏ လမ်းညွှန်မှုဖြင့် သူပိုင်မြင်း အမြောက်အမြား ဝယ်ယူပြီး မြင်းစီးတပ်ဖွဲ့ကလပ်တွင် သွင်းထားလိုက်သည်။

ကိုင်ရီသို့ ရောက်ပြီး ၆ လ အကြာတွင် လော့ဇ်သည် သူ၏ အကြီးအကဲများနှင့် တွေ့ဆုံ၍ ဖြေကြားတင်ပြရန် ဥရောပသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။ သူ့လုပ်ရပ်၏ တိုးတက်အောင်မြင်မှုအတွက် မော့ဆက်အကြီးအကဲများသည် နှစ်သက် သဘောကျကြလေသည်။ သူ့အား “ကိုင်ရီမှာ ရှိသော တဲလာဗီ၏ မျက်လုံး”ဟု နာမည်ပေးခဲ့သော သူ့သင်တန်းဆရာ၏ လိုလားချက်များကို လော့ဇ် ဖြည့်ဆည်းပေးတော့မည်မှာ ထင်ရှားနေပေပြီ။

လော့ဇ်သည် ငွေအမြောက်အမြားကို ယူ၍ ရေဒီယို အသံလွှင့်စက်တစ်လုံးကို အကောက်ခွန်ဌာန မသိအောင် သူ့ ဂျာမဏီတွင် ဝယ်ခဲ့သော မြင်းစီးဖိနပ်များထဲမှ ဖိနပ်တစ်ဘက်၏ ဖနောင့်ကို ခွာ၍ထည့်ကာ အီဂျစ်သို့ ပြန်ရန် ပြင်ဆင်လေတော့သည်။ သို့သော် သူ မပြန်မီ မမျှော်လင့်သော ပြဿနာတစ်ရပ် ပေါ်ပေါက်လာသည်။

လော့ဇ်သည် သူ ရထားဖြင့် သွားခဲ့သော ခရီးတစ်ခု၌ ဝါးထရော့ မာသာ နယူးမန်း အမည်ရှိ ရွှေရောင်ဆံပင်ပိုင်ရှင် မိန်းမလှကလေးတစ်ဦးကို တွေ့ခဲ့ပါသည်။ (Waltraud) ဝါးထရော့သည် အရှေ့ဂျာမဏီမှ အမေရိကန်ပြည်သို့ ထွက်ပြေးခဲ့သူဖြစ်ပြီး ယခုမူ အနောက်ဂျာမဏီတွင် နေထိုင်သော သူမ၏ မိဘများထံ အလည်လာရောက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ သူတို့နှစ်ယောက်သည် မကြာမီမှာပင် တစ်ဦးပေါ်တစ်ဦး ချစ်ခင်စုံမက်သွားကြကာ ရက်သတ္တပတ် အနည်းငယ်ကြာမျှ အတူတကွ သွားလာနေထိုင်ကြပြီးနောက် လက်ထပ်လိုက်ကြလေသည်။

မော့ဆက်ထဲမှ လော့ဇ်၏ အကြီးအကဲများသည် ပထမတွင် ဘာမျှ မသိရှိကြရဘဲ သူဖွင့်ပြောမှသာ လက်ထပ်ပြီးစီးကြောင်း သိကြရသည်။ လော့ဇ်က သူ၏ ဇနီးသည် မပါလျှင် အီဂျစ်သို့ ပြန်သွားမည်မဟုတ်ကြောင်း အကြောင်းကြားလိုက်သောအခါ သူ၏ အကြီးအကဲများသည် စိတ်ပျက်လက်ပျက် ဖြစ်သွားကြလေသည်။ ဤပြဿနာမျိုးသည် ယခင်ကလည်း မကြုံဘူးသည့်ကိစ္စရပ် ဖြစ်နေပြီး စိုးရိမ်စရာလည်း ကောင်းနေပေသည်။

လော့ဇ် တာဝန်ယူထားသော လုပ်ငန်းသည် အလွန်ပင် အန္တရာယ်ပြွမ်းလှပြီး ဇနီးမယားတစ်ယောက် ဘေးမှာ ရှိနေခြင်းသည် သူ့အတွက် ပျော့ကွက်တစ်ရပ် ဟာကွက်တစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။ အခြေအနေ ပိုဆိုးရသည့်အချက်မှာ လော့ဇ်သည် ကနဦးကပင် သူမအား သူသည် အစွဲရေး၏ သူလျှို့ဝှက်တစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း ဖွင့်ပြောထားပြီးခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ သူသည် အီဂျစ်တွင် အဖမ်းခံရပါက သူ၏ ဇနီးရှိနေသဖြင့် သူ မလွဲမသွေ ခံစားရမည်ဖြစ်သော ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုကို အားတင်းခံစားနိုင်သော စွမ်းရည်နှင့်အင်အားတို့သည် ပျော့ညှိုးသွားပါလိမ့်မည်။

အခြားတစ်ဘက်က ပြန်တွက်လျှင်လည်း မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးသည် သူ၏ စွမ်းဆောင်ကြိုးပမ်းချက်များကို လက်လွှတ်မခံနိုင်ပါ။ လော့ဇ်က မိမိသည် အလွန်အသုံးဝင် တန်ဖိုးရှိလှသော သူလျှို့ဝှက်တစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း အလုပ်နှင့် သက်သေပြခဲ့ပါပြီ။ သူပေးပို့ခဲ့သော အီဂျစ်နိုင်ငံ၏ စစ်ရေးနှင့် နိုင်ငံရေးအဖြစ်အပျက်များအကြောင်း သတင်းများသည် မှန်ကန်တိကျလှပါသည်။

လော့ဇ်သည် သူ၏ ဟန်ဆောင်ဘဝကို စိတ်ချလက်ချ ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် ဖန်တီးအခြေစိုက်ထားပြီးပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ပြင် သူသည် သူ၏ ဟန်ဆောင်ဘဝကို မကြာမီတွင် ကောင်းကောင်း အသုံးချလျက် လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်သွားမည်ဖြစ်ကြောင်း ကတိပြုထားခဲ့လေသည်။

ဤအချိန်က မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးကို အုပ်ချုပ်ခေါင်းဆောင်နေခဲ့သော အီဆာဟာရယ်သည် အခြားရွေးစရာ နည်းလမ်းမရှိတော့သဖြင့် လော့ဇ်အား အီဂျစ်သို့ ဇနီး ဝါးထရော့ကိုပါ ခေါ်၍ ပြန်သွားရန် ခွင့်ပြုလိုက်ရလေသည်။

လော့ဇ်သည် ၁၉၆၁ ခုနှစ် နွေရာသီတွင် အီတလီသင်္ဘော အော်ဆိုနီးယားကို စီး၍ အီဂျစ်သို့ ပြန်လာခဲ့သည်။ (ယင်းသင်္ဘောသည် နောက် (၇)လခန့် ကြာသောအခါ အလီကိုဟင်အား အီတလီမှ ဘေရုတ်သို့ တင်ဆောင် ပို့ပေးခဲ့ပါသည်။)

လော့ဇ်က အရင်သွားပြီး ဝါးထရော့က နောက်ရက်သတ္တပတ် အနည်းငယ်ကြာမှ လိုက်သွားရန် ဖြစ်သည်။ လော့ဇ်၏ ခရီးဆောင်သေတ္တာကြီးများထဲ၌ သူ၏ သူလျှိုကီရီယာ တန်ဆာပလာများအပြင် သူနှင့် မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးက ဥရောပမှ ဝယ်ယူလာခဲ့သော လက်ဆောင်ပစ္စည်း အမြောက်အမြား ပါဝင်သည်။

သင်္ဘောသည် အလက်ဇန္ဒြီးယား ဆိပ်ကမ်းသို့ ဆိုက်ပြီးသောအခါ လော့ဇ်သည် မိတ်ဆွေများ၏ ခမ်းခမ်းနားနား ကြိုဆိုခြင်းကို ခံရလေသည်။ ရဲမင်းကြီး ဂါဟိုရက်သည် သူ့အား ကိုယ်တိုင်လာရောက် ကြိုဆိုပြီး ကိုင်ရီသို့ ကားဖြင့် ခေါ်သွားလေသည်။ ကိုင်ရီသို့ ရောက်သောအခါ သူ့အား ဂုဏ်ပြုသည့်အနေဖြင့် ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော ပါတီတစ်ခုပေးပြီး ဖော်ဖော်သီသီ ဧည့်ခံ တိုက်ကျွေးလေတော့သည်။ သို့သော် ပါတီပေးသည့် ညမှာပင် သူသည် တဲလာဗီသို့ သူ၏ ပထမဆုံး သတင်းပေးချက်ကို ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။

လော့ဇ်သည် မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးက ပေးသော လစာအဖြစ် တစ်လလျှင် ဒေါ်လာ(၈၅၀)သာ ရပါသည်။ သို့သော် လော့ဇ်၏ အသုံးစရိတ်မှာ အကန့်အသတ် မရှိပါ။ သူသည် အသုံးရက်ရောသော ကမ္ဘာလှည့် လူချမ်းသာတစ်ဦးဖြစ်သဖြင့် သူကြိုက်သလို သုံးစွဲနိုင်သော ငွေကြေးပမာဏ ရှိပါသည်။

လော့ဇ်သည် ကိုင်ရီမြို့တော်သို့ ရောက်ရောက်ချင်း ပထမဦးဆုံး သူလုပ်သည့်လုပ်ရပ်မှာ မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီး၏ ခွင့်ပြုချက်နှင့် ငွေကြေးများကို သုံးလျက် အာရပ်မြင်းအမျိုးကောင်းများစွာကို ဝယ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ လော့ဇ်သည် မြင်းစီးကျောင်းတစ်ခု ထောင်ဦးမည်ဖြစ်ပါသည်။

သူသည် ကိုင်ရီတွင် နေရသည့် သူ၏ဘဝကို ပျော်ရွှင်ခြင်း၊ စွန့်ကြဲပေးကမ်းခြင်းနှင့် စတင်ခဲ့သည်။ ဇနီးသည် ဝါးထရော့ မရောက်မီ သူသည် လူချမ်းသာများ နေသော ဇာမာလက်မြို့စွန် ရပ်ကွက်၏ ရှာရီးယား အစ္စဇာလ် မိုဟာမက်လမ်း၊ အမှတ်(၁၆)ရှိ အိမ်ခန်းကျယ်ကြီးကို ငှားထားလိုက်သည်။

သူ့အတွက် အဆင်ပြေရသည့်အချက်မှာ ထိုအခန်းသည် အီဇီးရာကျွန်းနှင့် စစ်တပ်မြင်းစီးကလပ်တို့နှင့် သိပ်မဝေးလှဘဲ မိနစ်အနည်းငယ်အတွင်း အရောက်သွားနိုင်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထို့နောက် လော့ဇ်သည် ဂီဇာဒေသတွင် ပီရမစ်ကြီးများ၏ အရိပ်အာဝါသ အတွင်းတွင် မြင်းဇောင်းများ ဆောက်လျက် သူ၏ မြင်းစီးကျောင်းအတွက် အဆောက်အအုံများကိုလည်း ဆောက်လိုက်သည်။

ဇနီးသည် ဝါးထရော့ ရောက်လာသောအခါ သူသည် အားလုံး အစစအရာရာ ပြင်ဆင်ထားပြီး ဖြစ်နေပေသည်။ သူ၏ မိတ်ဆွေများသည် သူ၏ လက်ထပ်ခြင်းကို သိရှိကြသောအခါ အလွန်ဝမ်းမြောက်ကြည်နူးကြသဖြင့် သူမ ရောက်လာသောအခါ သူတို့၏ အိမ်ခန်းကို ပန်းမျိုးစုံတို့ ကြဲလျက် ကြိုဆိုသည်ဟု ပြောရလောက်အောင် လက်ဆောက်မျိုးစုံ ပို့ကာ ကြိုဆိုကြသည်။

အပူအပင် မရှိသော ဇနီးမောင်နှံသည် ပျော်ရွှင်ဖွယ်ရာကောင်းသော လူမှုရေးနယ်ပယ်ထဲ၌ ပါဝင်လှုပ်ရှားလေတော့သည်။ သူတို့သည် မိတ်ဆွေများနှင့် နေခင်းဘက်တွင် မြင်းအတူတူစီးလိုက်၊ ညဘက်တွင် နေဦးခံပွဲနှင့် ပါတီများ တက်လိုက် လုပ်နေကြသည်။

သူတို့၏ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်း အသိုင်းအဝန်းသည် တစ်ထက်တစ် ကျယ်ပြန့်လာပြီး သူတို့ အဆက်အသွယ်ရသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များထဲတွင် ဗိုလ်ချုပ် ဖာဝတ်အော့ခ်မင်နှင့် ဗိုလ်မှူးကြီး မိုရှင်ဆက်ဒ် စသည့် စစ်ထောက်လှမ်းရေးမှ အရေးပါသောသူများ ပါဝင်သည်။

လော့ဇ်အဖို့ အထူးသဖြင့် အော့ခ်မင်နှင့် ရင်းနှီးမှု စတင်ပျိုးထောင်ယူလိုက်ခြင်းသည် လုပ်ထိုက်သော လုပ်ရပ်ဖြစ်လေသည်။ အော့ခ်မင်သည် ဒုံးပျံစခန်းများနှင့် စစ်လက်နက်ပစ္စည်းစက်ရုံများ၏ လုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့ တပ်မှူးကြီးဖြစ်သဖြင့် သူသည် လော့ဇ် သိချင်နေသော စစ်လက်နက်များကို စောင့်ကြပ်ရသည့် တာဝန်ရှိသူ ဖြစ်သည်။

ဝန်ကြီးများ၏ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌဖြစ်ပြီး နတ်ဆာ၏ အရင်းနှီးဆုံး အကြံပေးအရာရှိ တစ်ဦးဖြစ်သူ ဟူစိန် အယ်လ် ရှဖေးသည်လည်း လော့ဇ်၏ ညစာစားပွဲများသို့ မကြာခဏ တက်ရောက်လာသော နေ့ညည်တော်တစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ သူသည် မကြာခဏဆိုသလို အခြားသော အစိုးရအရာရှိကြီးများပင် မသိသေးသည့် အစိုးရအဖွဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်များကို လော့ဇ်အား ပြောပြတတ်လေသည်။

လော့ဇ်သည် အီဂျစ်မိဆွေ အပေါင်းအသင်းများအဖြစ် ကိုင်ရှိတွင် နေထိုင်ကြသော ဂျာမန် အတော်များများနှင့် ရင်းနှီးလာခဲ့လေသည်။ အထူးသဖြင့် မိတ်ဆွေစစ်အဖြစ် ပေါင်းသင်းခဲ့သူများမှာ ကိုင်ရိုမြို့ရှိ စက်မှုလုပ်ငန်း ကုမ္ပဏီတစ်ခုတွင် အလုပ်လုပ်နေသော ဖရန့်နှင့် နာဒီယာကီးဆိုး အမည်ရှိ လင်မယား(၂)ဦးပင် ဖြစ်သည်။

အခြားမိတ်ဆွေရင်း တစ်ဦးမှာ လော့ဇ်ကဲ့သို့ နာဇီလက်ဟောင်းတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်ဟု ပြောခဲ့သူ ဂါးဟက်ဘော့ချ် ဖြစ်လေသည်။ လော့ဇ်၏ အချို့သော မိတ်ဆွေများကမူ ဂါးဟက်ဘော့ချ်ကို သံသယဖြစ်ကြသည်။ တစ်နေ့၌ ဗိုလ်ချုပ် အော့ခ်မင်သည် လော့ဇ်ကို အနီးသို့ ခေါ်ယူပြီး အောက်ပါအတိုင်း တရင်းတနှီး ပြောကြားသည်။

“ဂူဖ်ဂန်းလော့ဇ်ရေ... ကျုပ်ပြောတာ သေသေချာချာ နားထောင်ပါ။ ဘော့ချ်ဆိုတဲ့ ငန့်ဟာ ခင်ဗျား စကားပြောရင် မယောင်မလည် အမြဲ နားထောင်နေတတ်တယ်။ ခင်ဗျား သတိထားပါ။ တရားဝင်အနေနဲ့ သူဟာ စက်မှုလုပ်ငန်း ပညာရှင်ပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ သူဟာ ဘွန်းအစိုးရရဲ့ သူလျှိုဆိုတာ ကျုပ်တို့ သိတယ်။

သမ္မတကြီး နတ်ဆာက ဂျာမန်တွေနဲ့ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ဆက်ဆံချင်တာကြောင့် ကျုပ်တို့ သူ့ကို လွှတ်ထားတာပဲ သိလား”

အော့ခံမင်းက ဆက်ပြောပြန်သည်။

“ဘော့ချ်ဟာ ဒီကရတု သတင်းတွေကို CIA ကိုလည်း ပို့တယ်ဆိုတာ ကျုပ်တို့ သိတယ်။ ခင်းဗျားက ဂျာမန်တစ်ယောက်ဆိုတော့ ခင်ဗျားရဲ့ အပေါင်းအသင်းဝင်ဆန်တဲ့ အချက်ကို သူ့အသုံးချပြီး အမြတ်ထုတ်သွားလိမ့်မယ်။ ကျုပ် ဒီလိုပြောတာကို စိတ်မဆိုးပါနဲ့။ ဒါပေမဲ့ ဒီညစ်ပတ် စုတ်ပဲ့တဲ့ သူလျှို့လုပ်ငန်းတွေကို ခင်ဗျားက ဘာမှ နားလည်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် မဟုတ်လေတော့ ကျုပ်က ခင်ဗျားကို သတိပေးသင့်တယ်လို့ ထင်လို့ပါဗျာ”

လော့ဇ်က အော့ခံမင်းအား မိတ်ဆွေကောင်းပီပီ ဂရုတစိုက် သတိပေးခြင်းအတွက် အလွန်ကျေးဇူးတင်ကြောင်းနှင့် ဘော့ချ်အား သတိထားမည်ဖြစ်ကြောင်း ကတိပေး ပြောကြားခဲ့ပါသည်။

သို့ရာတွင် အမှန်စင်စစ် မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများအဖြစ် လော့ဇ် တရင်းတနှီး ပေါင်းသင်းထားသော ဂျာမန်များထဲတွင် သူစောင့်ကြည့်ကာ ထောက်လှမ်း သတင်းပေးပို့ရမည်ဖြစ်သော နာဇီလက်ဟောင်း အတော်များများ ပါဝင်သည်။

လော့ဇ်သည် ထိုဂျာမန်များထဲတွင် အကျော်ကြားဆုံးဖြစ်သော သူ၏ အိမ်သို့ မကြာခဏ အလည်အပတ် ရောက်တတ်လေသည်။ ထိုသူမှာ ဂျိုဟန်ဗွန်လီရက်ခဲ ဖြစ်ပြီး သူသည် ဟစ်တလာ၏ ဝါဒဖြန့်ချိရေး ဝန်ကြီးဖြစ်သူ ဂိုးမဲလ်၏ ထိပ်တန်း အကြံပေးအရာရှိတစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့လေသည်။

လော့ဇ်သည် ဗွန်လီရက်ခဲ၏ အိမ်တွင် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်း အော့နလုံးနာစရာ နာမည်ကျော်ခဲ့သော ဒေါက်တာ အိုက်ခဲလ်ကို တွေ့ဆုံခဲ့ပါသည်။ အိုက်ခဲလ်သည် နာဇီအကျဉ်းစခန်းများထဲမှ တောင်ပေါင်းများစွာသော ယောက်ျား၊ မိန်းမနှင့် ကလေးသူငယ်များကို အယောင်ဆောင် ဆေးသုတေသန ခွဲစိပ်မှုများ ပြုလုပ်ပြီး သေမင်းခံတွင်းသို့ ပို့ဆောင်ခဲ့သူ ဖြစ်လေသည်။ အိုက်ခဲလ်သည် အီဂျစ်နိုင်ငံတွင် ရောဂါပိုးမွှား စစ်လက်နက်များ သုတေသန လုပ်နေသည်ဟု သတင်းထွက်နေပါသည်။

လော့ဇ်သည် အိုက်ခဲလ်လို လူစားမျိုးများနှင့် မိတ်ဆွေဖွဲ့ကာ မချစ်သော်လည်း အောင့်ကာနမ်းနေရသည့် လုပ်ငန်းကို အီဂျစ်တွင် သူလုပ်ဆောင်နေရသော အလုပ်များထဲတွင် အခက်ခဲဆုံးသော အလုပ်တစ်ခု ဖြစ်သည်ဟု ယူဆခဲ့လေသည်။ နာဇီများကို မချစ်သော်လည်း အောင့်ကာနမ်းခဲ့ခြင်းသည် သူ့အတွက် ဂျူးမုန်းတီးသူတစ်ယောက်အဖြစ် ဟန်ဆောင်စရာနှင့် အထင်လွဲမှားစရာများ ကြုံတွေ့ရလေသည်။

မိတ်ဆွေစစ်အဖြစ် လော့ဇ် ပေါင်းသင်းခဲ့သော ဖရန့်ဇ်ကီဆိုးနှင့် နာဒီယာကီးဆိုးတို့သည် နာဇီလက်ဟောင်းများနှင့် အပေါင်းအသင်း သိပ်မလုပ်ရန် သူ့အား ကြိုးစားနားချကြသည်။

ထိုအခါ လော့ဇ်ကလည်း သိပ်ငြင်းမနေဘဲ အသာတကြည် ပြန်ပြောတတ်လေသည်။

“ကျွန်တော် နိုင်ငံရေးကို စိတ်ဝင်စားတဲ့လူ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဂျာမဏီပြည်သား တစ်ဦးအနေနဲ့ အခုလို ဟစ်တလာကို ဝေဖန်အပြစ်တင်မှ ခေတ်မီတယ်ဆိုကြတာနဲ့တော့ ဒီလူတွေကို ကျွန်တော် ဝိုင်းပယ်မထားချင်ဘူးဗျာ”

ဤသို့ ပြောခဲ့သော်လည်း လော့ဇ်၏ စိတ်ထဲတွင်မူ သူ၏ အမှန်တကယ် ယုံကြည်မှုနှင့် ပတ်သက်၍ ဤသို့ လိမ်လည်ခြင်းကို အတော်ပင် ရွံ့တွန့်တွန့် ဖြစ်ရှာလေသည်။

လော့ဇ်၏ နာဇီ လိုလားသူအဖြစ် ဟန်ဆောင်မှုသည် အလွန်အောင်မြင်သဖြင့် ရယ်စရာ အဖြစ်အပျက်တစ်ခုပင် ကြုံကြိုက်ခဲ့ရသည်။ မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးသည် သူ့လှိုတစ်ဦးကို အီဂျစ်သို့ ကမ္ဘာလှည့်တစ်ယောက်အသွင်ဖြင့် ပို့လိုက်ပြန်သည်။ အီဂျစ်တွင် နေစေကာ သူ့လှိုလုပ်ငန်း လုပ်ပေးရန် ဖြစ်ပါသည်။ သူသည် တဲလာဗီသို့ ပြန်ရောက်သောအခါ သူ အီဂျစ်တွင် နေထိုင်စဉ် ယူရမည့် ဟန်ဆောင်ဘဝကိုစွဲကို မော့ဆက်အကြီးအကဲများနှင့် ဆွေးနွေးလေသည်။ ထိုသူ့လှို တင်ပြဆွေးနွေးချက်ကြောင့် မော့ဆက်ခေါင်းဆောင်များမှာ ထိပ်လန့်သွားကြပြီးနောက် ရယ်ရွှင်မြူးတူးကြရလေတော့သည်။

“ဒီ ဝှက်ဂန်းလော့ဇ် ဆိုတဲ့ နာဇီ ဝက်မသားလိုပဲ ကျွန်တော့်ကိုလည်း မြင်းမွေးမြူရေးကျောင်း တစ်ကျောင်း ဖွင့်ခွင့်ပေးပါလား။ ကျွန်တော် သူ့နေရာကို တစ်ခေါက် ရောက်သွားခဲ့တယ်လေ။ ဒီမှာ အီဂျစ်စစ်တပ်ထဲက အရာရှိကြီးတွေဆိုတာ ခြေချင်းကို လိမ်နေတာပဲ။ ဘာမှ လုပ်စရာ မရှိတော့ ဒီနာဇီရဲ့ မြင်းတွေကိုပဲ လာစီးနေကြတယ်ဗျာ။ သူတို့တတွေ ဒီငန့်ကို ခင်ကြတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သူက နာဇီကိုးဗျ”

ထိုသူက မော့ဆက်အကြီးအကဲများ မပြုံးဘဲနှင့် ဝါးလုံးကွဲ ရယ်ကြရလောက်အောင် ဆက်ပြောပြန်သည်။

“ကျေးဇူးပြုပြီး ကျွန်တော့် အကြံကို နားထောင်ပါ။ ကျွန်တော် ကိုင်ရှိရောက်ရင် သူ့လိုပဲ မြင်းစီးကျောင်းတစ်ကျောင်း ထပ်ဖွင့်မယ်။ နောက် ကျွန်တော် လော့ဇ်နဲ့ ရင်းနှီးအောင် အနီးကပ် ပေါင်းမယ်ဗျာ။ အဲ ကျွန်တော် သူနဲ့ သိပ်ရင်းရင်းနှီးနှီး ဖြစ်လာရင် သူ့ကို ဖြောင်ပစ်လိုက်မယ်။ ကိုင်း... ဘယ်နှယ်လဲ... ကျွန်တော့် အကြံကို မကြိုက်ဘူးလား...”

မော့ဆက်အရာရှိကြီးများသည် ရယ်ရလွန်းသဖြင့် မနည်း ကူရွှေ့ပြန်ဆောင်ကြရပါသည်။ အရာရှိတစ်ဦးက စိတ်အားထက်သန်နေသော ထိုသူ့လှိုအား ဤသို့ ပြောလိုက်သည်။

“ဒီမြင်းစီးကျောင်းလို ဇိမ်ခံလုပ်ငန်းတစ်ခု နောက်ထပ် ထောင်ဖို့ ကျုပ်တို့ ငွေကြေး မတတ်နိုင်တော့ဘူးဗျာ... ခင်ဗျားအတွက် ဒီထက် ရှိပြီး ဒီထက် လွယ်တဲ့ လုပ်ငန်းတစ်ခု ရှာပေးပါမယ် ဟုတ်လား”

မော့ဆက်အရာရှိကြီး ပြောခဲ့သော မော့ဆက်အဖွဲ့တွင် ဘတ်ဂျက်နည်းပြီး ကန့်သတ် သုံးနေရပါသည်ဆိုသော အချက်သည် အတော်အသင့် မှန်ကန်ပါသည်။ မော့ဆက်အဖွဲ့သည် CIA နှင့် KGB အဖွဲ့ကြီးများလောက် ငွေကြေးအင်အား မတောင့်တင်းရှာပါ။ ထိုအထဲတွင် ဝှံ့ဂန်းလော့ဇ်က ငွေအတော် ဖြုန်းနေလေသည်။

လော့ဇ် သုံးသော အသုံးစရိတ်ကို တွက်ချက်ရသည့် စာရင်းကိုင်သည် လော့ဇ်နှင့် သူ၏ အပေါင်းအသင်းများ အဖျော်ယမကာ သောက်သုံးကာ သုံးစွဲခဲ့သော ငွေကြေးပမာဏကို ရည်ညွှန်း၍ သူ့အား “ရှန်ပိန်သူလျှို” ဟု နာမည်ပေးခဲ့ပါသည်။ ဆီးရီးယားမှ အလီကိုဟင်သည် အသုံးစရိတ် အတော်များများ သုံးခဲ့ပါသည်။ သို့သော် ကိုဟင်သည် အတော်ပင် ချွေတာခဲ့ရှာပါသည်။ လော့ဇ်ကိုလည်း သုံးဖြုန်းခဲ့သော ငွေကြေးများအတွက် အကြောင်းမဲ့သုံးသည်ဟု တစ်ခါမျှ မစွပ်စွဲနိုင်သလို လော့ဇ် အသုံးအစွဲချွေတာသည်ဟုလည်း ပြော၍ မရခဲ့ချေ။

တဲလာဗီတွင် ရှိသော သူ၏ အကြီးအကဲများသည် ကြာသော် လော့ဇ် သူ၏ မိတ်ဆွေရင်းချာများအတွက် ဥရောပမှ ဝယ်သည့် ကင်မရာ၊ နာရီနှင့် တိပ်ရီကော်ဒါများ၏ ဘောက်ချာများကို မြင်တွေ့ဖန်များသဖြင့် ရိုးလာကြတော့သည်။ ဂျာမဏီနိုင်ငံရှိ မျက်နှာခွဲစိတ်ပြုပြင်သူ နာမည်ကျော် ဆရာဝန်ကြီးတစ်ဦးထံမှ ငွေကြေးအမြောက်အမြား တောင်းခံထားသည့် ဘီလ် တစ်စောင်ကိုမူ မော့ဆက်ခေါင်းဆောင်များ အချိန်အနည်းငယ်ယူကာ စဉ်းစားကြရပါသည်။

နောက်ဆုံး ဤသို့ အဖြေထွက်လာပါသည်။ လော့ဇ်သည် ဆရာဝန်ကြီးအား သူ၏ တန်ဖိုးရှိလှသော မိတ်ဆွေကြီး ယိုဆက်ဖ် ဂါဟိုရက်၏ မြီးကောက်ပေါက် သမီးကလေး ဟန်နာ ဂါဟိုရက်၏ နှာတံကောက်ကောက်လေးကို ဖြောင့်ပေးစေခဲ့ပါသည်။ သူသည် ဟန်နာအား အသက်(၁၀)နှစ် ပြည့်မြောက်သည့်နေ့တွင် မွေးနေ့လက်ဆောင်အဖြစ် နှာခေါင်းအသစ်တစ်ခု ပေးခဲ့လေသည်။

မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးသည် ငွေကြေး ရက်ရက်ရောရော သုံးစွဲခဲ့သဖြင့် လိုချင်သော သတင်းအမြောက်အမြားကို စုံစုံလင်လင် ရရှိခဲ့လေသည်။ လော့ဇ်နှင့် အတူတကွ မြင်းစီးဖက်ဖြစ်သူ မိုလ်ချုပ် အပွဒယ်လ် ဆာလမ်သည် လော့ဇ်အား ဆိုဗီယက်အကြံပေးအရာရှိများ အကူအညီဖြင့် အီဂျစ်စစ်တပ်ကြီး တစ်ခုလုံးကို မည်သို့မည်ပုံ ပြန်လည်ဖွဲ့စည်း အားဖြည့်ထားကြောင်း စုံစုံလင်လင် ပြောပြခဲ့သည်။

မိုလ်ချုပ် အော့ခမ်ကလည်း သူ၏ တပ်သားများ ပြုလုပ်လေ့ကျင့်နေသော စစ်ရေးလေ့ကျင့်မှုများကို လော့ဇ်ကို ခေါ်ပြုပြီး အကြံဉာဏ်များ တောင်းခံခြင်း၊ ဝေဖန်ခြင်းများ ပြုလုပ်ခိုင်းသည်။ သူသည် မကြာခဏ လော့ဇ်အား ခေါ်ယူဖိတ်ကြားကာ သူ၏ စစ်သားများအား ကိုယ်တိုင် စစ်ဆေးကြည့်ရှုစေသည်။ လော့ဇ်သည် မိမိ အာရပ်ဘာသာစကားကို လည်ပတ်စွာ ပြောတတ်ခြင်းကို မည်သူမျှ မသိအောင် လျှို့ဝှက်ထားနိုင်ခဲ့သဖြင့် သူ့အား နားလည်မည် မဟုတ်ဟုထင်သော လူအတော်များများက ပြောဆိုသည့် အရေးကြီးသော စကားများကို မှတ်သား ထောက်လှမ်းနိုင်ခဲ့လေသည်။

လော့ဇ်သည် စစ်ဘက်မှ အရာရှိကြီးများနှင့် ရင်းနှီးသူဖြစ်ခြင်းကြောင့် စူးအက်တူးမြောင်းအနီးမှ စစ်သားအစောင့်များ ထူထပ်စွာ ချထားသော ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက် စစ်စခန်းများကိုပင် သွားရောက်ကြည့်ရှုခွင့် ရခဲ့ပါသည်။ သူနှင့် ဇနီးသည် ဝါးထရော့တို့သည် အီဂျစ်တို့အတွက် အသစ်ရောက်ရှိလာသော MIG တိုက်လေယာဉ်များ ထားသည့် လေဆိပ်များသို့ သွားရောက်ကြည့်ရှုခွင့်ရခဲ့ပြီး ထိုလေယာဉ်များ၏ ပိုင်းလော့များအား လေယာဉ်အနီးတွင် ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားစွာ ရပ်စေလျက် လေယာဉ်များကို အနီးကပ် ဓာတ်ပုံရိုက်ယူနိုင်ခဲ့လေသည်။

စစ်လက်နက်များ သိုလှောင်သိမ်းဆည်းထားရာ အဆောက်အအုံများနှင့် လေယာဉ်ဂိုဒေါင်များကို လော့ဇ်အတွက်ဆိုလျှင် တံခါးမရှိ ဓားမရှိ ဖွင့်ပေးထားကြပါသည်။ အီဂျစ်တို့က လော့ဇ်အား ခပ်ကြွားကြွား ပြောလိုက်သည့် အချက်တစ်ချက် ရှိပါသည်။ ယင်းမှာ သူတို့သည် လေယာဉ်အစစ်များကို အရုပ်လေယာဉ်များနှင့် ပါးနှပ်လှစွာ ရောနှောထားကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ အစွဲရေးလေတပ်က ထိုနေရာကို ဗုံးကြဲလျှင် သစ်သား ဒန်တို့နှင့် ကျစ်ကျစ်လစ်လစ် ပြုလုပ်ထားသော လေယာဉ်များပေါ်သို့ ဗုံးအလဟဿ ကြဲချကြမည်ဖြစ်ကြောင်း သူတို့က ဆိုသည်။ လော့ဇ်က သူ့အား ပြလိုက်သည့် အိမ်ရှင်များအား ချီးကျူးစကားပြောကြားပြီး လေယာဉ်တုများ ရပ်ထားသည့် နေရာကို သေသေချာချာ မှတ်သားထားလိုက်သည်။

တစ်ချိန်တွင် လော့ဇ်သည် အစွဲမေလီးယားအနီးတွင် ရုရှားတို့၏ မြေပြင်မှ ဝေဟင်ပစ် SAM ခုံးကျည်စခန်းတစ်ခု တည်ဆောက်နေသည်ဟူသော သတင်းတစ်ရပ်ကို မုန်/မမှန် စုံစမ်းပြန်ကြားပေးရန် တဲလာဗီမှ အရေးတကြီး ပို့လိုက်သော သတင်းကို ရရှိလေသည်။ ယင်းစခန်းသို့ မည်သည့်အရပ်သားမျှ ဝင်ခွင့်မပြုကြောင်း လော့ဇ် သိရှိထားသည်။

သို့ရာတွင် လော့ဇ်နှင့် ဇနီး ဝါးထရော့တို့သည် လမ်းဘေးတလျှောက်တွင် “မဝင်ရ၊ တားမြစ်ထားသော စစ်နယ်မြေ”ဟူသော ဆိုင်းဘုတ်များ ထောင်ထားသည့် လမ်းများကို အသက်စွန့်၍ ကားမောင်းဝင်ရောက်သွားခဲ့သည်။ နောက်ဆုံး သူတို့၏ ရဲတင်းမှုကို တအံ့တဩ မယုံကြည်နိုင်အောင် ဖြစ်နေကြသော အီဂျစ်စစ်သားများက အတင်းရပ်ခိုင်းပြီး သူတို့၏ တပ်မှူးထံသို့ နှစ်ယောက်စလုံးကို ခေါ်သွားကြသည်။

သူ၏ ဟာကွက်မရှိ ပီရီသော အမှုအရာ အိုက်တင်များနှင့် သူတို့ ကြုံတွေ့ရတော့မည့် အန္တရာယ်ကို ပူးပေါင်းမိသောအခါ လော့ဇ်သည် ကျယ်ကျယ်လောင်လောင် အော်ဟစ်ပြောဆိုပြီး သူတို့ မှားပြီး ဝင်လာမိခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း ကန့်ကွက်ငြင်းဆိုလေတော့သည်။ သူက သူတို့ မရိုးမသားလုပ်ရန် မည်သည့်အကြံမျှ မရှိကြောင်း ပြောပြသည်။ တပ်မှူးသည် သူတို့၏ အကျင့်သိက္ခာကို သံသယရှိပါက ယိုဆက်ဖ် ဂါဟိုရ်နှင့် ဖာဝတ်အော့ခမ်င် ကဲ့သို့သော သူ၏ မိတ်ဆွေများထံ ဖုန်းဆက်ကြည့်နိုင်ကြောင်းနှင့် သူတို့က သူ့အတွက် သက်သေခံကြမည်ဖြစ်ကြောင်း လော့ဇ်က ပြောလေသည်။

နောက်ဆုံးတွင် လော့ဇ်၏ မိတ်ဆွေများဖြစ်သော အရာရှိကြီးများသည် သူ့အား အခက်အခဲမှ ဖြေရှင်းပေးလိုက်ကြလေရာ စစ်စခန်းမှ တပ်မှူးသည် ဝှက်ဝှက်လော့ဇ်နှင့် ဝါးထရော့လော့ဇ် ဇနီးမောင်နှံအား ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး တောင်းပန်ပြီး နေ့လည်စာ စားသွားရန်ပင် ဖိတ်မန္တက ပြုလိုက်လေသည်။

လော့စ်တစ်ယောက် အဖမ်းခံရခြင်းကြောင့် တဲလာဗီက မှန်/မမှန် ကြည့်ခိုင်းလိုက်သော ခုံးကျည်ပစ်ခတ်မှုများကို အနီးကပ် ကြည့်ရှုခွင့် ရခဲ့လေတော့သည်။

လော့စ်သည် မြောက်မြားလှစွာသော သူ၏ အပေါင်းအသင်း အဆက်အသွယ်များမှ တစ်ဆင့် မော့ဆက်ခေါင်းဆောင်များ လိုချင်သည့် ထောက်လှမ်းရေးသတင်းများကို မပြတ်ပေးပို့နိုင်ခဲ့သည်။ တစ်ခါတရံတွင် သူသည် အသေးစိတ် အချက်အလက် မြောက်မြားစွာ ပေးပို့စရာ ကြုံကြုံကနေသဖြင့် ဥရောပသို့ အထူးခရီးများ သွားပေးရသည်။ ထိုဥရောပခရီးမှာ အများအားဖြင့် ပဲရစ်သို့ ဖြစ်ပြီး မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်များက သူနှင့်တွေ့ဆုံကာ သိချင်သော အသေးစိတ် အချက်အလက်တို့ကို မေးမြန်းကြခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

၁၉၆၂ ခုနှစ် ဩဂုတ်လတွင် လော့စ်သည် ဖော်ပြပါ ကိစ္စရပ်အတွက် ပဲရစ်သို့ သွားရောက်ရန် အရေးတကြီး သတင်းတစ်ခု ရရှိလေသည်။ သူ့အား မည်သူမျှ နောက်ယောင်ခံ မလိုက်နိုင်ရန် လော့စ်သည် ဩစတြီးယားနိုင်ငံ ဗီယင်နာမြို့တော်သို့ ပထမ သွားသည်။ ထို့နောက် မြူးနစ်သို့ သွားပြီးမှ နောက်ဆုံး ပဲရစ်သို့ ပြန်လှည့်ဝင်လေသည်။

ပဲရစ်သို့ မော့ဆက်အဖွဲ့မှ လွတ်ထားသော အဆက်အသွယ်များ အမြောက်အမြား ရောက်လာကြလေသည်။ သို့သော် လော့စ်အား သူတို့ ခရီးကြိုပြုလုပ်ခြင်းသည် သူ၏ အီဂျစ်မိတ်ဆွေများလောက် လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ မရှိလှပေ။

လော့စ် မသိသည့်အချက်မှာ မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီး၏ ခေါင်းဆောင် အီဆာဟာရယ်သည် အီဂျစ်တွင် အလုပ်လုပ်နေသော ဂျာမန်သိပ္ပံပညာရှင်သည် အလွန်အန္တရာယ်ရှိကြောင်း ဝန်ကြီးချုပ် ဘင်ဂူရီယန် နားလည်သဘောပေါက်လာအောင် ကြိုးစားနေသည်ဆိုသော အချက်ဖြစ်ပါသည်။

အီဆာဟာရယ် သေသေချာချာ ယုံကြည်ထားသော အချက်မှာ အစွရေးမြို့ကြီးများကို တိုက်ခိုက်နိုင်သော မြေပြင်မှ မြေပြင်ပစ် ခုံးကျည်များ အမြောက်အမြား ပိုင်ဆိုင်အောင် ကြိုးစားတပ်ဆင်နေသည်ဟူသော အချက်ဖြစ်သည်။ ယင်းအန္တရာယ်သည် အစွရေးနိုင်ငံ၏ ရပ်တည်မှုကို အကြီးအကျယ် ခြိမ်းခြောက်သည်ဟု အီဆာက ယုံကြည်လေသည်။

အီဂျစ်တို့သည် မြေပြင်မှ မြေပြင်ပစ် ခုံးကျည်တစ်ခုကို ပုံစံယူ၍ ပြုလုပ်တည်ဆောက်ပြီး စမ်းသပ်ပစ်ခတ်ခဲ့ခြင်းကို CIA က ဖမ်းယူရရှိခဲ့လေရာ လော့စ် မသိရကောင်းလားဟု မော့ဆက်ခေါင်းဆောင်များက သူ့အား ဝေဖန်အပြစ်တင်လေသည်။ အစွရေးသည် အမေရိကန်တို့ထံမှ သတင်းရရှိသဖြင့် အလွန်ပင် ဒေါပွနေခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ဤမျှလောက် ငွေကြေးအင်းအားဖြင့် တန်ဖိုးကြီးသော ငွေအရင်းအနှီး စိုက်ထားရသည့် သူလျှိုသည် ကိုင်ရိုမှာ ရှိနေပါလျက်နှင့် ဤသို့သော သတင်းကို တဆင့်လက်ဝေခံ ရရှိခြင်းသည် မသင့်တော်ဟု သူတို့က ယူဆလေသည်။

ပဲရစ်မှ မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်များက လော့ဇ်ကို ဤသို့ ပြောကြားကြသည်။

“အကန့်အသတ် မရှိအောင် များပြားလှတဲ့ အရက်ပုလင်းတွေကို အီဂျစ်တွေနဲ့ နာဇီလက်ဟောင်းတွေရဲ့ လည်ချောင်းထဲ လောင်းထည့်ပေးဖို့ လိုအပ်တယ်ဆိုတာကိုတော့ ကျုပ်တို့ သဘောပေါက်ပါတယ်။ နောက်ပြီး ခင်ဗျား ကိုင်ရိုကနေ သူတို့ ချဉ်ခြင်းတပ်တဲ့ အကောင်းစား ပစ္စည်းတွေ မှာမှာပေးနေရတာဟာလည်း လိုအပ်တယ်ဆိုတာ သိပါတယ်။ ကျုပ်တို့က ပိုက်ဆံကုန်တာကို ဘာမှ မပြောလိုပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားကို နောက်ထပ် သတင်းတွေ များများလိုချင်တယ်။ အထူးသဖြင့် ဂျာမန်တွေ လုပ်နေတဲ့ ဒုံးကျည်တွေအကြောင်း သတင်းတွေပေါ့ဗျာ။ အဲ မြန်မြန်လည်း လိုချင်တယ် သိလား။ ခင်ဗျားကို သူတို့ ယုံယုံကြည်ကြည် လက်ခံနေပြီ မဟုတ်လား။ ဒီတော့ အသေးစိတ် အချက်အလက်တွေကို မြန်မြန်နဲ့ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ကျုပ်တို့ လိုချင်တယ်ဗျာ”

လော့ဇ်သည် စိတ်ဓာတ်ကျသော စိတ်ပူပန်သော လူတစ်ယောက်အဖြစ် ကိုင်ရိုသို့ ပြန်ခဲ့သည်။

အထက်အရာရှိများက မိမိအပေါ်ထားခဲ့သော အားကိုးခြင်း ယုံကြည်ခြင်းကို လော့ဇ်က အမြဲ တုံ့ပြန်လိုပါသည်။ ထိုမှတစ်ပါး သူသည် သူ၏ တိုင်းပြည်ကို အလွန်မြတ်နိုးသူ ချစ်ခင်သူ ဖြစ်ပါသည်။ သူသည် မြင်းသူဌေး တစ်ဦးအဖြစ် ဇိမ်ရို ရှိနေထိုင်လိုသည့် စိတ်ဓာတ်ထက် ပို၍ မြင့်မြတ်သော စိတ်ဓာတ်များကြောင့် ဤမျှလောက် အန္တရာယ်ပြင်းသော သူလျှိုလုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်နေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဤတစ်ကြိမ်တွင် လော့ဇ်သည် သူ၏ အကြီးအကဲများ လိုချင်သော ကုန်ပစ္စည်းများ အပြည့်တင်၍ ပြန်လာခဲ့သည်ဟု ဆိုနိုင်ပေသည်။ သူသည် ရက်သတ္တ ခြောက်ပတ်ကြာသောအခါ ကိုင်ရိုတွင်နေသော ဂျာမန်သိပ္ပံညာရှင်တစ်ဦး၏ အကြောင်း အသေးစိတ်အချက်အလက်များ ယူဆောင်၍ ပဲရစ်သို့ ပြန်ရောက်လာသည်။ သူတို့ နေထိုင်သော ကိုင်ရိုမြို့မှ အိမ်လိပ်စာနှင့် ၎င်းတို့၏ မိသားစုများ နေထိုင်သော ဂျာမဏီနှင့် ဩစတြီးယားနိုင်ငံများမှ လိပ်စာများကိုလည်း သူယူဆောင်လာသည်။

လော့ဇ်သည် အီဂျစ် စစ်လက်နက်ပစ္စည်းစက်ရုံများတွင် ပါဝင်လုပ်ကိုင်နေသော ထိုဂျာမန်သိပ္ပံ ညာရှင်များ၏ အခန်းကဏ္ဍအကြောင်း အချက်အလက် အသေးစိတ်ကို သူ၏ ဩဇာအာဏာရှိသည့် မိတ်ဆွေများမှတစ်ဆင့် ရယူနိုင်ခဲ့လေသည်။

လော့ဇ်သည် မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်များကို ပေးအပ်နိုင်ခဲ့သော ပစ္စည်းတစ်ခု ရှိသည်။ ယင်းမှာ ဒုံးပျံလက်နက်များကို ပစ်လွှတ်ရာတွင် သုံးမည့် အီလက်ထရွန်နစ်ဖြင့် ထိန်းချုပ်သည့်စနစ် အစီအစဉ်များ ရေးဆွဲထားသော ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက် စီမံချက်မူကြမ်း၏ မိုက်ခရိုဖလင်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

အီဂျစ်တို့သည် ဒုံးပျံများ ထိန်းချုပ်သည့်စနစ်ကို ရှာဖွေရာတွင် မည်မျှလောက် ဒုက္ခခံ၍ စိတ်ချရသောစနစ်ကို ရှာဖွေခဲ့ကြောင်း သိရှိသွားသော အစွဲရေးတို့သည် အလွန်ကျေနပ်သွားကြသည်။ ယခုအကြိမ် လော့ဇ် ပဲရစ်မှ ပြန်သွားသောအခါ လော့ဇ်သည် အထက်အရာရှိများ၏ ချီးကျူးဂုဏ်ပြုခြင်းများ ခံပြီးမှ ပြန်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

လော့ဇ်သည် ဟီလီယိုပိုးလစ် အရပ်တွင် အချိန်အတော်ကြာ မြင်းဇောင်းအသစ်များ ဆောက်ပြီး မြင်းများ မွေးစေခဲ့ပါသည်။ ထန်းသီးကြော့ခိုက် ကျီးနင်းခိုက် မဟုတ်ပါချေ။ အီဂျစ်စစ်တပ်၏ ဗဟိုလေ့ကျင့်ရေးကွင်းကြီးနှင့် သံချပ်ကာကား၊ စစ်ကားများ ထားရာ ဂိုဒေါင်များသည် ယင်းနေရာနှင့် ကပ်လျက် တည်ရှိလေသည်။ စစ်ပြင်ဆင်မှု သို့မဟုတ် စစ်လက်နက်များ ရောက်ရှိလာပြီဆိုလျှင် ဤစစ်စခန်းကြီးတစ်ခုလုံး အလုပ်ရှုပ်နေလေတော့သည်။

လော့ဇ်သည် ဤမြင်းဇောင်းတွင် နေ့စဉ်လိုလို အချိန်ဖြုန်းနေတတ်သည်။ သူသည် (၁၀)ပေ မြင့်သော သစ်သားမျှော်စင်လေးပေါ်မှ သူ့မြင်းများ လေ့ကျင့်နေသည်ကို ကြည့်ရှုနေတတ်ပါသည်။ လော့ဇ်တစ်ယောက် မြင်းများကိုလည်း ကြည့်ရှုရင်း အခြားတစ်ဘက်တွင်ရှိသော စစ်စခန်းထဲမှ သံချပ်ကာကားများနှင့် စစ်ကားများ အရွေ့အပြောင်း သတင်းများသည် အလွန်တန်ဖိုးရှိလှသဖြင့် တဲလာဗီက အလွန်သဘောကျလေသည်။

၁၉၆၄ ခု နှစ်ဦးတွင် လော့ဇ်သည် မြင်းများ ထပ်ဝယ်ပြန်သည်။ သူ၏ ယခုလက်ရှိ မြင်းဇောင်းသည် နည်းမှန်လမ်းမှန် လေ့ကျင့်ရန် သိပ်အလုပ်မဖြစ်ဘဲ သေးနေသည်ဟု ယူဆသဖြင့် လော့ဇ်သည် နေရာသစ် လိုက်ရှာပြန်သည်။

လော့ဇ်တို့ အခက်အခဲများသည် သူ၏ ခင်မင်သော မိတ်ဆွေတစ်ဦးဖြစ်သည့် ဗိုလ်မှူးကြီး အိုမာအယ်လ် ဟာဒရီ၏ ရက်ရောသော အကူအညီကြောင့် ပြေလည်သွားရလေသည်။ ဟာဒရီသည် လော့ဇ်၏ မြင်းများကို အဘတ်ရှား စစ်တပ်ဝင်းကြီးထဲရှိ မြင်းဇောင်းများတွင် လာရောက်ထားရန် ခွင့်ပြုခဲ့သည်။ ဟာဒရီသည် လော့ဇ်နှင့် ဝါးထရော့ ဇနီးမောင်နှံ အလိုရှိသည့်အခါတွင် ဝင်ထွက်သွားလာရန် လက်မှတ်များ ထုတ်ပေးထားလေသည်။

သို့သော် လော့ဇ်အဖို့ မကျေနပ်နိုင်သေးပေ။ သူသည် သူ၏ မြင်းများကို ကိုင်ရှိမှ တောင်ဘက် (၁၀)မိုင်ခန့်တွင် ရှိသော နိုင်းမြစ်၏ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဒေသရှိနေရာတစ်ခုသို့ ပြောင်းရွှေ့သွားလေသည်။ ထိုနေရာတွင် သူသည် သူ၏ ကိုယ်ပိုင် မြင်းဇောင်းကြီးတစ်ခုကို မြေကွက်လပ်တစ်ခုလုံး သုံး၍ တည်ဆောက်လိုက်သည်။

ထိုအထဲတွင် မြင်းပြိုင်ကွင်း အသေးစားကလေး တစ်ခု ပါသည်။ မြင်းဇောင်းများ၊ မြင်းချည်တိုင်များနှင့် လေ့ကျင့်သင်ကြားပေးသည့် ကွင်းငယ်တစ်ခုလည်း ပါဝင်လေသည်။ သူ၏ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်း အားလုံးက လော့ဇ်၏ အလုပ်ကြီးအကိုင်ကြီး လုပ်တတ်သော စိတ်ဓာတ်ကို ချီးကျူးကြပြီး သူ၏ မြင်းဇောင်းကြီးသို့ မြင်းစီးရန်နှင့် မြင်းပြိုင်ပွဲလေးများ ကြည့်ရှုရန် တစ်သုတ်ပြီး တစ်သုတ် ရောက်လာကြလေတော့သည်။

လော့ဇ် ကြိုတင်တွက်ထားသည့်အတိုင်းပင် သူ၏ နေရာသစ်သို့ အရာရှိကြီးများ ပိုမို ရောက်လာပြီး သူ ဖောဖောသီသီ တည်ခင်းတိုက်ကျွေး ဧည့်ဝတ်ပြုသော ရှန်ပိန်အရက်များကို စိတ်ကြိုက်သောက်ကြကာ သူလိုချင်သော ထောက်လှမ်းရေးသတင်းများ ဖွင့်အံ့သွားကြသည်သာ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုနေရာကို လော့ဇ် ရွေးသည့် အခြားအကြောင်းတစ်ရပ်လည်း ရှိပါသည်။ ယင်းမှာ သူ၏ မြင်းဇောင်းသည် သမ္မတ နတ်ဆာအတွက် သိပ္ပံပညာရှင်များ တီထွင်လုပ်ကိုင်ပေးနေသော ခုံးပျံများ စမ်းသပ်ဖောက်ခွဲရာ ခုံးပျံစခန်းနှင့် အလွန်နီးခြင်း ဖြစ်သည်။ အီဂျစ်စစ်တပ်မှ အရာရှိ ကြီးများကလည်း သူတို့၏ ဂျာမန်မိတ်ဆွေ လော့ဇ်အား နောက်ဖြစ်မည့်စစ်ပွဲတွင် အစွဲရေးနိုင်ငံကို ဤခုံးပျံများနှင့် ချေမှုန်းပစ်မည်ဖြစ်ကြောင်း ဝမ်းပန်းတသာ ပြောကြားတတ်လေသည်။ လော့ဇ်သည် သူ၏ မြင်းဇောင်းထဲမှ နေ၍ ခုံးပျံများ ဖောက်ခွဲစမ်းသပ်မှုကို လေ့လာကြည့်ရှုနိုင်ပါသည်။

လော့ဇ်သည် အီဂျစ်နိုင်ငံအတွင်းသို့ စစ်လက်နက်များ တင်ဆောင်လာခြင်း၊ စစ်သားများနှင့် စစ်ကားများ လှုပ်ရှားသွားလာခြင်းများကို ကြိုတင်၍ အသေးစိတ် သိရှိခဲ့လေသည်။ မိုလ်ချုပ် ဆာလမ်ကလည်း လော့ဇ်အား စူးအက်တူးမြောင်း တလျှောက်တွင်ရှိသော ထိပ်တန်း လျှို့ဝှက်နယ်မြေများသို့ သွားလာကြည့်ရှုခွင့်ကိုပင် ပေးထားလေသည်။ ထိုဒေသများတွင် ငါးများရန် အကောင်းဆုံး ဖြစ်သည်ဟုလည်း မိုလ်ချုပ်က လော့ဇ်အား ရှင်းပြခဲ့ပါသည်။ လော့ဇ်သည် လူသိများပြီး ယုံကြည်လေးစားခံရသူ တစ်ဦးဖြစ်သဖြင့် ထိုနေရာများသို့ သူရောက်ရှိစဉ် ဓာတ်ပုံရိုက်ယူသောအခါ မည်သူမျှ မတားမြစ်ရဲကြပါ။ မည်သူမျှလည်း မစစ်ဆေး မမေးမြန်းရဲကြပါ။

လော့ဇ်သည် သူ့အား မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးက ပေးထားသည့် “ကိုင်ရိုမှာ ရှိသော တဲလာဗီလာ၏ မျက်လုံး”ဟူသော နာမည်အတိုင်း သူ့လျှို့ဝှက်လုပ်ငန်းကို ထိထိရောက်ရောက် လုပ်ကိုင်နိုင်ခဲ့သည့်အပြင် သူ၏ မြင်းမွေးမြူရေးလုပ်ငန်းကို စီးပွားဖြစ်ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့လေသည်။ သူသည် မြင်းမွေးမြူသူအဖြစ် အလွန်ကျော်ကြားလာပြီး သူ့မွေးမြူလေ့ကျင့်ထားသည့် မြင်းအချို့ကို အီတလီနိုင်ငံသို့ တင်ပို့ ရောင်းချနိုင်ခဲ့သဖြင့် အီဂျစ်နိုင်ငံအတွက်လည်း နိုင်ငံခြားငွေများ ရှာဖွေပေးနိုင်ခဲ့ပါသည်။

သို့သော် လော့ဇ် တင်သွင်းလာသည့် သွင်းကုန်များကိုမူ အီဂျစ်အရာရှိများက သိပ်စိတ်မဝင်စားကြပါ။ သူ၏ သွင်းကုန်မှာ သူ ဥရောပသို့ မကြာခဏ သွားနေသည့် ခရီးများအနက် တစ်ခေါက်တွင် ဝယ်ယူလာသော အင်အားရှိလှသည့် ဗုံးပင် ဖြစ်ပါသည်။ သူသည် ယင်းဗုံးပင်ကို ပြင်သစ်ဒိန်ခဲဗုံး တစ်ဗုံး၏ အောက်တွင် ထွင်း၍ထည့်ကာ အကောက်ခွန်ဌာန မသိအောင် ယူခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ လော့ဇ်သည် ဤသေမင်းတမန် ပါဆယ်ထုပ်ကို မော့ဆက်က ထိုအခေါက်မှာပင် သူ့အတွက် ဥရောပမှ ဝယ်ပေးလိုက်သော ဗောက်စ်ဝက်ဂွန်း ကားသစ်ကလေး၏ နောက်ခန်းတွင် ထည့်လာပါသည်။

ယင်းဗုံးများကို ဂျာမန်များအား ခြိမ်းခြောက်ကာ စိတ်ပြောင်းလဲစေသည့်လုပ်ငန်းတွင် အများအပြား သုံးစွဲရန် ဖြစ်လေသည်။ မော့ဆက်ခေါင်းဆောင် အီဆာဟာရယ်သည် ဂျာမန်သိပ္ပံပညာရှင်များ ခုံးပျံထုတ်လုပ်ပေးခြင်းမှ ရပ်တံ့စေသည့် တစ်ခုတည်းသော နည်းမှာ အကြမ်းဖက်ခြင်း သို့မဟုတ် အကြမ်းဖက်ရန် ခြိမ်းခြောက်ပေးခြင်းပင် ဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်ခဲ့သည်။

ဂူဖ်ဂန်လော့ဇ်သည်လည်း ကိုင်ရိုတွင် စေလွှတ်ထားသော အခြား မော့ဆက်သူလျှို့ဝှက်များနှင့် အတူတူ ယင်းခြိမ်းခြောက်သည့် လုပ်ငန်းတွင် ပါဝင်ဆောင်ရွက်ပေးရမည် ဖြစ်ပါသည်။ လော့ဇ်သည် ကိုင်ရို စားသောက်ခန်းတစ်ခုတွင် သူတွေ့ရသော ကြားလူတစ်ဦးအား ဗုံးအချို့ကို လက်ပြောင်းပေးအပ်ရလေသည်။ ဗုံးအချို့ကိုလည်း သူယူထားလိုက်သည်။ မော့ဆက် ကြားလူအား

သူပေးလိုက်သည့် ဗုံးများကို ဂျာမန်သိပ္ပံပညာရှင်များထံသို့ ပို့သော စာအိတ်များနှင့် ပါဆယ်ထုပ်များထဲတွင် ထည့်ပေးခဲ့ပါသည်။

အထက်ပါ လုပ်ငန်းတွင် လော့ဇ် ပါဝင်ရသည့် ကဏ္ဍမှာ ပဏာမအဆင့်လောက်သာ ရှိလေသည်။ အချို့သော ဂျာမန်သိပ္ပံပညာရှင်များထံသို့ သတိပေးစာများ ပေးပို့ရသည့်လုပ်ငန်းကို သူတာဝန်ယူရသည်။ ထိုသူများ၏ နာမည်များကို လော့ဇ်က ပေးရပြီး သူတို့အတွက် စာများကို ဥရောပတိုက်တွင် လက်နိပ်စက်ရိုက်၍ လော့ဇ်ထံသို့ ပြန်ပေးကြရပါသည်။ ထို့နောက် စာများကို ဥရောပမှ ထည့်လိုက်ကြလေသည်။

ဟိန်းဒရစ် ဗရောင်းဆိုသူ ဂျာမန်သိပ္ပံပညာရှင် တစ်ဦးထံသို့ ပေးပို့လိုက်သော စာမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

“မိတ်ဆွေကြီး၏ အမည်သည် အီဂျစ်နိုင်ငံ၌ အလုပ်လုပ်နေကြသော ဂျာမန်သိပ္ပံပညာရှင်များ စာရင်းထဲတွင် ပါဝင်နေပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ မိတ်ဆွေကြီးကို သတိပေးလိုသည်မှာ မိတ်ဆွေကြီး၏ ဇနီး အယ်လီဇဘတ်နှင့် သားသမီးများဖြစ်ကြသော နီးလ်နှင့် တရူးဒီတို့၏ အသက်ဘေးလုံခြုံရေးကို ဂရုစိုက်ရန် ဖြစ်သည်။ အီဂျစ်စစ်တပ်အတွက် အလုပ်လုပ်ပေးနေခြင်းကို ရပ်တန်းကရပ်ပါက သင်၏ ကောင်းကျိုးပင် ဖြစ်ပါလိမ့်မည် မိတ်ဆွေကြီးခင်ဗျား”

ထိုအခါ အောက်နားတွင် “ဂီဒီယွန်၏ နောက်လိုက်များ”ဟု လက်မှတ်ထိုးထားသည်။ ဂီဒီယွန်သည် ဓမ္မဟောင်းကျမ်းစာတွင် ပါဝင်သော သူရဲကောင်းဖြစ်၍ မီဒီယန်နိုက် အမျိုးမျိုး ဦးဆောင်သည့် လူရိုင်းများက အစွဲရေးနိုင်ငံကို ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်သောအခါ ပြန်လည်ခုခံ တွန်းလှန်ခဲ့လေသည်။

၁၉၆၄ ခုနှစ် ဆောင်းရာသီ

အီဂျစ်နိုင်ငံ၏ နိုင်ငံရေးဝါဒ အပြောင်းလဲများ ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ ကံအကြောင်း မလှသည်မှာ ယင်းအပြောင်းအလဲများသည် လော့ဇ်၏ ကျဆုံးခန်းကို ဖြစ်ပေါ်စေသော အကြောင်းရင်းများ ပေါ်ပေါက်လာခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

အီဂျစ်နိုင်ငံသည် အချိန်အတန်ကြာမျှ ရုရှားတို့၏ စစ်ရေးနှင့် စီးပွားရေး အကူအညီပေါ်တွင် လုံးဝ အားကိုးနေရသော နိုင်ငံဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုကိစ္စကို အကွက်ကောင်းယူ၍ ဆိုဗီယက်တို့သည် နတ်ဆာကို အရှေ့ဂျာမဏီ သမ္မတ ဝေါ်လ်တာ အူးဘရစ်ချ်အား ကိုင်ရိုသို့ အလည်အပတ် လာရောက်ရန် ဖိတ်ကြားခိုင်းခဲ့သည်။ ဤသို့ ဖိတ်ကြားခြင်းသည် သံတမန်နည်းအရ တရားဝင် အသိအမှတ် ပြုရာရောက်ပြီး မော်စကိုအတွက် နိုင်ငံရေးအားဖြင့် အောင်မြင်မှုတစ်ရပ်ပင် ဖြစ်လေသည်။

ထိုကိစ္စကို အနောက်ဂျာမဏီ ဘွန်းအစိုးရသည် ချက်ချင်းဆိုသလို ပြင်းပြင်းထန်ထန် တုံ့ပြန်ခဲ့သည်။ အူးဘရစ်ချ်အား အီဂျစ်နိုင်ငံသို့ ဖိတ်ကြားပါက အနောက်ဂျာမဏီက အီဂျစ်နှင့် သံတမန်အဆက်အသွယ် ဖြတ်မည်ဖြစ်ကြောင်း သတိပေး အကြောင်းကြားလိုက်သည်။ သို့သော် နတ်ဆာသည် အခြားဘာမျှ

မတတ်နိုင်တော့ပါ။ သူသည် ၁၉၆၅ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ(၂၄)ရက်တွင် စတင်မည်ဖြစ်သော အူးဘရစ်ချ်၏ ခရီးကို ဖိတ်ထားသည့်အတိုင်း ဆက်လက်ပြုလုပ်ပါရန် အမိန့်ပေးလိုက်လေသည်။

ထိုအခါ အနောက်ဂျာမဏီခေါင်းဆောင်များက အီဂျစ်သို့ ပေးနေသော စီးပွားရေးအကူအညီ အားလုံး ရပ်ဆိုင်းပစ်မည်ဟု သတိပေးကြလေသည်။

အထက်ပါ ခြိမ်းခြောက်ချက်များကို ပြတ်သားသော ဘွန်းအစိုးရက ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်သော်လည်း နတ်ဆာက ယင်းတို့သည် သူ့အား နောက်တွန့် မသွားစေနိုင်ကြောင်း ပြသရမည် ဖြစ်သည်။ ဆိုဗီယက်တို့ မကျေနပ်နေသော ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ နတ်ဆာသည် နှစ်နိုင်ငံဆက်ဆံရေးကို အစဉ်ချောအောင် ပြန်လည် ကြိုးစားရမည်ဖြစ်သည်။

ကိုင်းရီတွင် အလုပ်လုပ်နေကြသော ရုရှားများက အနောက်ဂျာမဏီ ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ ဂါလင်သည် CIA နှင့် ပူးပေါင်း၍ ယင်းတို့ကို စုံစမ်းထောက်လှမ်းနေပါသည်ဟု မကြာခဏ တင်ပြကြလေသည်။ ဆိုဗီယက် တန်ပြန်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့က ထိုသူလျှို့လုပ်ငန်းများကို ရပ်ဆိုင်းပေးပါရန် တောင်းဆိုထားခဲ့သည်။

နတ်ဆာသည် ပီပီရီရီ ကိုင်တွယ်ခြင်းဖြင့် မော်စကိုနှင့် ဘွန်းအစိုးရများအား မြေမသေ တုတ်မကျိုး ဆက်ဆံသွားနိုင်သော အကြံအစည်တစ်ခုကို ရရှိလေသည်။ သူသည် ကိုင်းရီတွင် နေထိုင်သော အနောက်ဂျာမန် (၃၀)ခန့်ကို ဖမ်းဆီးရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ ထိုသို့ ပြုလိုက်ခြင်းသည် ရုရှားများ၏ ကျေနပ်မှုကို ဖြစ်ပေါ်စေပြီး ဘွန်းအစိုးရအားလည်း မိမိတို့အား စီးပွားရေးအရ အနိုင်မကျင့်နိုင်ကြောင်း ပြသရာရောက်မည် ဖြစ်သည်။

အနောက်ဂျာမဏီ ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ ဂါလင်နှင့် သိပ်အဆက်အသွယ် မရှိသော အနောက်ဂျာမန်လူမျိုးများကိုပါ ထည့်သွင်း ဖမ်းဆီးရမည်ဖြစ်သည်။ ရုရှားတို့က အနောက်ဂျာမန် ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်များသည်လည်း စိုးရိမ်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်ကြောင်း တင်ပြလာပြန်သည်။ အရှေ့ဂျာမန်သမ္မတ အူးဘရစ်ချ် လာရောက်လည်ပတ်ချိန်တွင် ဘွန်းအစိုးရသည် လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန် ကြိုးစားနိုင်ကြောင်း၊ ထိုသို့ ကြိုးစားပါက ကိုင်းရီတွင်ရှိသော အနောက်ဂျာမန်များကို အသုံးပြုနိုင်ကြောင်း ပြောလာသည်။

ကိုင်းရီတွင် နေထိုင်ကြသော အနောက်ဂျာမန်အသိုင်းအဝိုင်း၌ ဝှံ့ဂန်းလော့ဇ်သည် လူသိအများဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်နေသဖြင့် ဖမ်းဆီးရာတွင် မုချပါဝင်မည့်သူ ဖြစ်နေပေသည်။ လော့ဇ်သည် အီဂျစ်တွင် လှုပ်ရှားနေသော အနောက်ဂျာမန် သူလျှို့အဖွဲ့၏ ခေါင်းဆောင်ဟု လူသိများနေသည့် ဂါးဟတ် ဘော့ချ်နှင့် တပူးတွဲတွဲ လုပ်နေခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

ထိုအထဲ ကြုံကြိုက်လာရသည့် အချက်မှာ ဝါးထရော့၏ မိဘနှစ်ပါးသည် သမီးနှင့် အချိန်တော်ကြာ နေထိုင်ရန် ဖေဖော်ဝါရီလလယ်လောက်တွင် ရောက်လာကြခြင်း ဖြစ်သည်။

အီဂျစ်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့သည် ရုရှားအကြံပေးအရာရှိကြီးများ စိတ်ကျေနပ်ရအောင် လော့ဇ်၊ ဝါးထရော့နှင့် ဝါးထရော့၏ မိဘနှစ်ယောက်ကို ဖမ်းဆီးလိုက်လေသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် အားရစ်ချ် ကိုင်ရိုသို့ မရောက်မီ (၂)ရက်အလိုဖြစ်သည့် ဖေဖော်ဝါရီ(၂၂)ရက်နေ့တွင် ကိုင်ရိုရဲများကို တင်လာသည့် ကားလေးတစ်စီးသည် လော့ဇ်၏ နေအိမ်သို့ ရောက်လာသည်။ ဂျာမန် လေးယောက်စလုံး အိမ်တွင် မရှိကြပါ။ သူတို့သည် မိတ်ဆွေကြီး ဂါဟိုရက် ဘုရင်ခံအဖြစ် နေထိုင်ရာ မာဆာ မားဆရသို့ သွားနေကြသည်။ ရဲတို့က သူတို့ ပြန်ရောက်လာသည်ကို စောင့်နေကြပြီး ရောက်သည်နှင့် ဖမ်းဆီးပြီး ကြိုးနှင့် တုတ်နှောင်ကြလေသည်။

လော့ဇ်နှင့် သူ၏ မိသားစုကို ဖမ်းဆီးခြင်းသည် အထူးအထွေ အကြောင်းမရှိပါ။ သံတမန်နည်း ပရိယာယ်အရ ဂျာမန်(၃၀)ခန့် ဖမ်းဆီးရာတွင် သူတို့ကို ထည့်သွင်းဖမ်းဆီးခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ အနောက်ဂျာမန် သံအမတ်ကြီးက ကန့်ကွက်သောအခါ ဂျာမန်များကို အားဘရစ်ချ် လာရောက်နေစဉ်အတော့အတွင်း ကြိုတင်ကာကွယ်သည့်အနေနှင့် ထိမ်းသိမ်းထားခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း စိုးရိမ်စရာမရှိကြောင်း ပြောပြလိုက်သည်။

အီဂျစ်ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးက သံအမတ်ကြီးအား ကျုပ်တို့ရဲ့ ဧည့်သည်တော်ကြီး ပြန်သွားတာနဲ့ အားလုံးကို ချက်ချင်း ပြန်လွှတ်ပေးမှာပါဟု အာမခံလိုက်လေသည်။ သူကိုယ်တိုင်ကလည်း ဖမ်းဆီးမှုနှင့် ပတ်သက်၍ အခြားအကြောင်းထူးများ စိတ်ထဲဝယ် မစဉ်းစားမိချေ။ ဖမ်းဆီးမှုသည် သာမန် လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်အတိုင်းသာ ဖြစ်လေသည်။

သို့သော် ဝှမ်းဝှမ်းလော့ဇ်သည် သူ့အား ဖမ်းဆီးခြင်းသည် အားဘရစ်ချ် လာရောက်လည်ပတ်ခြင်းကြောင့်ဟု မည်သို့မျှ မစဉ်းစားမိပါ။ လုံးဝ အပြစ်ကင်းစင်သော ဖရန့်ဇ်နှင့် နာဒီယားကီးဆိုးတို့ပင် ပါဝင်သော သူ၏ မိတ်ဆွေ ဂျာမန်များပါ အဖမ်းခံရကြောင်းလည်း သူမသိရှိပါ။

ကံဆိုးရသည့်အချက်မှာ သူ့အဖမ်းမခံရမီ ရက်အနည်းငယ်က အိမ်မှာ မရှိဘဲ မိတ်ဆွေကြီး ဂါဟိုရက် အိမ်တွင် ရောက်နေသော အချက်ဖြစ်သည်။ လော့ဇ်သည် အကယ်၍ ကိုင်ရိုတွင် ရှိနေခဲ့လျှင် ဖမ်းဆီးမည့် သတင်းအနံ့ကို ရရှိပြီး ဖမ်းရသည့်အကြောင်းနှင့် ကျရောက်မည့်အန္တရာယ်ကို ကြိုတင်သိရှိနိုင်မည် ဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် ယခုလက်ရှိ အခြေအနေအရမူ လော့ဇ်သည် အီဂျစ်တို့ မိမိ၏ သူလျှိုလုပ်ငန်းကို တစ်နည်းနည်းနှင့် သိရှိသွားပြီဟုသာ စဉ်းစားမိတော့သည်။ ထို့ကြောင့် သူသည် အခြေအနေကို ချက်ချင်းစဉ်းစား သုံးသပ်လိုက်သည်။ လက်ရှိအခြေအနေအရ ဇနီးသည်နှင့်တကွ သူလျှိုလုပ်ငန်း လုပ်နေခြင်းအတွက် မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးက စိုးရိမ်ခဲ့သည့်အချက်ကို သဘောပေါက်လာသည်။ သူ့အတတ်နိုင်ဆုံး လုပ်နိုင်သည့်အချက်ကို လော့ဇ် စဉ်းစားလိုက်သည်။

လော့ဇ်သည် ဇနီးသည် ဝေါထရော့နှင့် သူ၏ မိဘနှစ်ပါးကို ကယ်ဆယ်ရန် အဓိကဦးစားပေး စဉ်းစားလိုက်သည်။ ထိုသို့ ကယ်ဆယ်နိုင်ရေးအတွက် အကောင်းဆုံးနည်းလမ်းမှာ သူ့ကို ဖမ်းထားသော အီဂျစ်တို့ကို အစမှ အဆုံးထိ ပူးပေါင်းကူညီမည်ဟု ဆုံးဖြတ်လေသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် အီဂျစ်တို့က လော့ဇ်အား လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်အတိုင်း စတင်၍ စစ်ဆေးလိုက်သည်နှင့် ကကြီးမှ အ.အထိ အကုန်ဖွင့်ပြောလေတော့သည်။

“ခင်ဗျားတို့ ဘာသိချင်တာလဲ... ကျွန်တော့် ဇနီးနဲ့ ကျွန်တော့် ယောက္ခမတွေ ဒီကိစ္စမှာ လုံးဝအပြစ်မရှိပါဘူး”

သူ့အား စစ်မေးသည့် တာဝန်ယူရသော ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိသည် တအံ့တကြဲ ဖြစ်သွားရသည်။ လော့ဇ် ဘာကို ဆိုလိုသည်ကို သူ့နားမလည်လိုက်ပါ။ သို့သော် သူသည် အရည်အချင်းပြည့်ဝသော အရာရှိတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ လော့ဇ်နှင့် မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးအတွက် ကံမကောင်းရသည့်အချက် ဖြစ်ပေါ်လာရန် သူသည် သူ၏ ဦးခေါင်းကို ချက်ချင်း အသုံးချလိုက်သည်။

“ခင်ဗျား သူလျှိုလုပ်တဲ့ ပစ္စည်းကိရိယာတွေ ဘယ်မှာ ဝှက်ထားတယ်ဆိုတာ ကျုပ်သိချင်တယ်”ဟု သူပြန်ပြောလိုက်လေသည်။

အမှန်စင်စစ် ထိုအရာရှိသည် တစ်စုံတစ်ခုကို တွေ့ရလိမ့်မည်ဟု မမျှော်လင့်ပါ။ သို့သော် သူသည် စစ်မေးသည့်ထုံးစံအတိုင်း ဆက်လက် မေးခွန်းထုတ်လေတော့သည်။

“ကျုပ်တို့ အားလုံး သိထားပြီးပြီ... ဒီတော့ ကျုပ်ရဲ့ အချိန်ကိုရော ခင်ဗျားရဲ့ အချိန်ကိုရော မဖြုန်းချင်ပါနဲ့ဗျာ၊ ဒီတော့ အခုဒီမှာ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ဖွင့်ပြောပေတော့ပေါ့ ဟုတ်လား”

ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိ အံ့အားသင့်သွားရလောက်အောင် လော့ဇ်က အေးဆေးစွာ အဖြေပေးလိုက်လေသည်။

“သတင်းပို့တဲ့ အသံလွှင့်စက်ကို ရေချိုးခန်းထဲက ပေါင်ချိန်ခွက်ထဲမှာ ထည့်ထားပါတယ်... ရှာကြည့်ပါ...”

လော့ဇ်သည် ပြောသည့်အတိုင်းပင် ထိုနေရာ၌ ဝှက်ထားခဲ့ပါသည်။ ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိသည် သူ့လူတစ်ယောက်ကို စေလွှတ်၍ ပေါင်ချိန်ခွက်ကို ဖြုတ်ပြီး ထိုပစ္စည်းကို ယူခိုင်းလိုက်သည်။ မိနစ်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် သူသည် ကမ္ဘာပေါ်၌ ခေတ်အမီဆုံးသော ရေဒီယိုအသံလွှင့်စက်လေးကို လက်ထဲတွင် ကိုင်လျက်သား ဖြစ်နေလေတော့သည်။

လော့ဇ်သည် အီဂျစ်ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိများ သူ၏ ပစ္စည်းကိရိယာများ ဘယ်မှာ ထားသည်ကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု ပြောပြလေသည်။ ဆယ်ပြာတုံးများထဲတွင် ပေါက်ကွဲစေတတ်သော ဗုံးအသေးစားများနှင့် မိုက်ခရိုဖလင်များကို တွေ့ကြရလေသည်။ ဒေါ်လာ(၇၅၀၀၀)ကိုလည်း အရွက်သေးများ လဲထားပြီး နေရာအနှံ့ ဝှက်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိသည် သူတွေ့မြင်ရသော ပစ္စည်းကို မယုံနိုင်လောက်အောင် ဖြစ်နေပြီးမှ လော့ဇ်နှင့် မိသားစုကို အကျဉ်းစခန်းတစ်ခုသို့ ချက်ချင်းပို့ရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

အကျဉ်းစခန်းသို့ ရောက်ပြီး သူ့အား ပိုက်စိတ်တိုက် စစ်မေးခြင်း စသောအခါ လော့ဇ်သည် အမှန်ပြောလိုက်၊ လှီးလွှဲပြောလိုက်နှင့် မီးစင်ကြည့်ကလေးတော့သည်။ သူ့မှာ ရည်ရွယ်ချက် နှစ်ခုသာ ရှိပါသည်။ တစ်ခုမှာ ဇနီးသည် ဝါးထရော့နှင့် သူ့မိဘများကို ကယ်တင်ရန်နှင့် ကျန်တစ်ခုမှာ လျှို့ဝှက်သော သတင်းများကို တတ်နိုင်သမျှ မပြောရန် ဖြစ်ပါသည်။

လော့ဇ်သည် ပင်ကိုယ်ကပင် အမူအရာ တည်ငြိမ်ပီရိပြီး မှင်မောင်းကောင်းသူဖြစ်သဖြင့် သူ၏ ရည်ရွယ်ချက် နှစ်ခုစလုံး အောင်မြင်ခဲ့ပါသည်။

စတင်၍ ဖွင့်ပြောစဉ်ကပင် လော့ဇ်သည် တဲလာဗီမှာ ရှိစဉ် မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးက ထွင်ပေးလိုက်သော သူ၏ ဟန်ဆောင်ဘဝဇာတ်လမ်းအတိုင်း တသွေမတိမ်း ပြောပြသည်။ သူသည် ဂျာမဏီနိုင်ငံ မန်းဟိန်းတွင် မွေးဖွားပြီး ဂျာမဏီနိုင်ငံမှပင် ပညာသင်ကြားခဲ့သော ဂျာမန်တစ်ယောက် ဖြစ်ပါသည်။ စစ်ဖြစ်သောအခါ သူ စစ်တပ်ထဲ ဝင်ပြီး ဗိုလ်ချုပ် ရွမ်မဲလ်၏ “အာဖရိကကိုး” တပ်မတော်ထဲတွင် အမှုထမ်းခဲ့သည်။ ထိုသို့ဖြင့် အာဖရိကကတွင် သူ မြင်းစီးတတ်လာပြီး မြင်းအကြောင်းလည်း နားလည်တတ်ကျွမ်းလာသည်ဟု လော့ဇ်က ပြောပြလေသည်။

စစ်ပြီးသောအခါ သူသည် သြစတြေးလျသို့ ပြောင်းရွှေ့သွားပြီး ထိုနိုင်ငံတွင် (၁၁)နှစ်ကြာ နေထိုင်ခဲ့သည်။ သူ ဂျာမဏီသို့ ပြန်လာခဲ့ပြီး မြင်းအကြောင်း သူကောင်းကောင်း နားလည်သဖြင့် ဘာလင်ရှိ မြင်းစီကလပ်တစ်ခုတွင် မြင်းစီးသင်ကြားသူ အလုပ်ရခဲ့ပါသည်။ သူသည် ထိုကလပ်တွင် လအတော်ကြာ အလုပ်လုပ်ခဲ့သည်။

ထိုမြင်းစီကလပ်တွင်ရှိသော လော့ဇ်သည် မက်မောလောက်သော ကမ်းလှမ်းချက်တစ်ရပ်ကို ရရှိခဲ့ပါသည်။ ကလပ်အသင်းဝင် လူချမ်းသာ တစ်ဦးဖြစ်သည့် အီးလီးယက်စ် ဂေါ်ဒန်သည် လော့ဇ်ကို ချဉ်းကပ်၍ မြင်းစီးကလပ်တစ်ခု မိမိကိုယ်ပိုင် ထောင်ကာ အာရပ်မြင်းမျိုးကောင်းများ မွေးထားရန် ပြောလာသည်။

သူ အာဖရိကတွင် ရှိစဉ်ကပင် ဤမျှ ဝါဝင့်ကြားလှသည့် မြင်းကောင်းများကို စီးခဲ့ရလေရာ လော့ဇ်သည် ဤသို့ တစ်နေ့နေ့ ပြုလုပ်ရန် စိတ်ကူးနှင့် ရူးခဲ့ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် အဆိုပါ ကမ်းလှမ်းချက်ကို သူလက်ခံလိုက်ကြောင်း လော့ဇ်က ပြောပြလေသည်။

ဂေါ်ဒန်သည် လော့စ်ကို သူကဲ့သို့ပင် မြင်းချစ်တတ်သော မိတ်ဆွေကုန်သည်ကြီး တစ်ယောက်ထံ ခေါ်သွားပြန်သည်။ ထိုသူမှာ ရှာဘီ ဘန်းစတိန်း ဖြစ်ပါသည်။ ဘန်းစတိန်းနှင့် ဂေါ်ဒန် နှစ်ယောက်စလုံးက မြင်းမွေးရန် နေရာအဖြစ် အီဂျစ်ကို သူတို့ စိတ်ကူးထားကြောင်း ရှင်းပြကြသည်။ လော့စ် ထိုနေရာသို့ သွားရောက်၍ အခြေအနေကို လေ့လာရန် မိမိတို့နှစ်ဦးက စရိတ်ခံမည်ဟု ပြောပြသည်။

လော့စ်က မိမိသည် သက်တောင့်သက်သာ ဘဝမျိုးကို နှစ်သက်သူဖြစ်သဖြင့် အီဂျစ်တွင် သူများစားစရိတ်နှင့် လည်ပတ်ရခြင်းကို အလွန်သဘောကျ၍ ပျော်ရွှင်ခဲ့ကြောင်း မိမိအား စစ်မေးသူများကို ဝန်ခံပြောဆိုလေသည်။ သူ့အတွက် ကုန်ကျစရိတ်နှင့် ရောက်သည့်နေရာတွင် ဇိမ်ကျကျ နေရခြင်း စသည်များကိုလည်း လော့စ် သိပ်သဘောကျပါသည်။ အီဂျစ်တွင် မြင်းစီးကျောင်းတစ်ခု ဖွင့်ရန် အခြေအနေ အလားအလာများမှာလည်း အလွန်ကောင်းမွန်ပါသည်။

ဂျာမဏီသို့ ပြန်ရောက်ပြီး မကြာမီမှာပင် လော့စ်၏ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် နှစ်ဦးက လော့စ်ထံသို့ ဂျိုးဇက် အမည်ရှိသည့် မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ခေါ်လာပြန်သည်။

“အဲဒီ ဂျိုးဇက်ဆိုတဲ့လူက ပိန်ပိန်ရှည်ရှည်ပါပဲ... ဂျာမန်စကားပြောတာကတော့ တော်တော် ဆိုးဆိုးရွားရွားပဲ”ဟု လော့စ်က ဆက်ပြောသည်။ သူက ကျွန်တော့်ကို “သူဟာ ဥရောပတိုက်မှာရှိတဲ့ အစွဲရောင်းထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ရဲ့ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်တယ်”လို့ ဒဲ့ဒိုးပဲပြောပါတယ်။ အီလီးယက်ခဲနဲ့ ရှာဘီတို့ဟာ သူရဲ့ သူ့လျှို့ဝှက်တယ်တဲ့၊ သူတို့ ကျွန်တော့်ကို နာမည်ရင်းတွေ မပြောဘူးဆိုတာ ထင်ရှားနေတာမို့ ကျွန်တော် တုန်လှုပ်သွားမိတယ်။ ကျွန်တော်ကတော့ သူတို့ဟာ မိတ်ဆွေတွေလို့ ထင်မိခဲ့တာကိုး...။

“ကျွန်တော် ကြက်သေသေပြီး ဝိုင်နေမိတော့တယ်... ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဂျာမန်တပ်မတော် အရာရှိတစ်ဦးကို အီဂျစ်နိုင်ငံ လွှတ်ပြီး အစွဲရောင်းအတွက် သူ့လျှို့ဝှက်လုပ်ခိုင်းနေတယ်လေ။ ကျွန်တော့်ဘာသာ ကိုယ်ပိုင်မြင်းစီးကျောင်း ထောင်ပြီးနေတဲ့ပုံစံမျိုး သူတို့က ထွင်ပေးကြတာပါ။ ကျွန်တော် တစ်သက်လုံးက စိတ်ကူယဉ်ခဲ့ရတဲ့ မက်ခဲရတဲ့ အိပ်မက်ကလေးပေါ့... ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် ပြန်ပေးဆပ်ရမယ့် တန်ဖိုးကတော့ အစွဲရောင်းနိုင်ငံကို ထောက်လှမ်းရေးသတင်းတွေ ရေဒီယိုအသံလွှင့်စက်နဲ့ ပြန်ပို့ပေးရတဲ့ တာဝန်ပါပဲ...”

“ကျွန်တော်ဟာ ပျော့ညံ့တဲ့လူတစ်ယောက်ပါ။ သူတို့ ပြောတာကို ကျွန်တော် ချက်ချင်း သဘောတူလိုက်မိတယ်။ နည်းနည်းလေးတောင် မဆိုင်းမိခဲ့ပါဘူး။ ကျွန်တော် သဘောမတူဘူးလို့ ငြင်းလိုက်ရင် ကျွန်တော့်ကို သူတို့ သတ်မှာပဲလို့ စဉ်းစားမိပြီး ကြောက်မိတယ်ဗျာ... အစွဲရောင်းတွေဟာ ရက်စက်ပြီး သိပ်မာနကြီးတဲ့ ဂျူးတွေနဲ့ သိပ်တူပါတယ်။ ဒါကြောင့် သူတို့ပြောတဲ့အတိုင်း လုပ်ရင် အသက်ဘေး လုံခြုံတယ်လို့ ကျွန်တော် တွေးမိခဲ့ပါတယ်။”

လော့စ်က အီဂျစ်များအား သူတဖြည်းဖြည်း သိလာသည့် အချက်မှာ အစွဲရောင်းတို့သည် အလွန်အခိုင်း ရက်စက်သော လူစားများဖြစ်ကြောင်း၊ တစ်ချိန်လုံး သတင်းများကို ထောက်လှမ်းခိုင်းနေကြောင်း၊ စစ်အဆောက်အအုံများနှင့် စစ်စခန်းများကို သူတို့အတွက် ဓာတ်ပုံရိုက်ယူခဲ့ကြောင်း၊ ဂျာမန် သိပ္ပံပညာရှင်များထံသို့ စာအိတ်ပုံးများလည်း ပေးပို့ခိုင်းခဲ့ကြောင်း ပြောပြလေသည်။ ထိုသို့သော

တာဝန်များအပြင် တဲလာဗီသို့ ထောက်လှမ်းရေးသတင်းများ အသံလွှင့်စက်နှင့် မပြတ်ပေးပို့ရပါသေးသည်။

“ ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းမှာ အင်္ဂလိပ်စာသင်တန်းက ဖတ်ခဲ့ရတဲ့ ရှိတ်စပီးယား ပြဇာတ်ထဲက ရှိင်းလော့ခ် ဆိုတဲ့ ဂျူးနဲ့ သူတို့ သိပ်တူပါတယ်။ သူများဆီက သူတို့လှီးယူချင်တဲ့ အသားတစ်ပေါင်ကို မရမချင်း အကြိမ်တစ်ရာထက် မနည်း တစာတစာ တောင်းနေတဲ့ လူစားတွေပါပဲ။ ဘယ်တော့မှ ကျေနပ်သွားတယ်လို့ မရှိဘူး” ဟု လော့ခ်က စိတ်စေ့နာရိုးဖြင့် အီဂျစ်တို့ကို သတိပေးလိုက်သည်။

လော့ခ်သည် မိမိကိုယ်ကိုမိမိ ယုံကြည်လွယ်သော ဉာဏ်ထိုင်းသော စစ်သားဟောင်း တစ်ဦးအဖြစ် အမှုအရာလုပ်ပြုလိုက်လေရာ အချိန်ယူ၍ မစဉ်းစားတတ်သော သူ့ကို စစ်မေးသူများသည် တဖြည်းဖြည်း ယုံကြည်လာကြလေသည်။ ယုံကြည်ရမည့် အကြောင်းများလည်း ရှိပါသည်။

ထိုအချိန်က အီဂျစ်တို့သည် အနောက်ဂျာမဏီအစိုးရနှင့် ဆက်ဆံရေး ကောင်းမွန်ရန် ကြိုးပမ်းနေချိန် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် လော့ခ်တည်းဟူသော ဂျာမန်သူလျှို့အား သက်သက်ညှာညှာ စဉ်းစားခြင်းဖြင့် ဖော်ပြပါ ကြိုးပမ်းချက်ကို တတတ်တအား ကူညီရာရောက်သည်ဟု အီဂျစ်တို့က တွေးမိသည်။ ထိုမှတစ်ပါး ထိုအချိန်က အာရပ်သတင်းစာများသည် အစွရေးသူလျှို့ အလီကိုဟင်သည် ဆီးရီးယားအစိုးရ၏ အထက်ပိုင်းသို့ မည်သို့ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်၍ သတင်းထောက်လှမ်းခဲ့ပုံ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ဖော်ပြကြလေသည်။ “ဆီးရီးယား ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး ဖြစ်လုနီးခဲ့သော မော့ဆက်သူလျှို့၏အကြောင်း” ပြောလျှင်ဝေဖန်သံများ အာရပ်နိုင်ငံများတွင် ကျယ်လောင်စွာ ပဲ့တင်ရိုက်နေသော အချိန်လည်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆီးရီးယားနှင့် အီဂျစ်တို့သည် နှစ်နိုင်ငံပူးပေါင်း ဖွဲ့စည်းခဲ့သည့် အာရပ်ပြည်ထောင်စုသမ္မတနိုင်ငံ UAR ကို ၁၉၆၁ ခုနှစ်တွင် ဖျက်သိမ်းခဲ့ပြီးကတည်းက ဆက်ဆံရေး လျော့ရဲရဲဖြစ်ခဲ့သည်။ နိုင်ငံနှစ်ခုတို့သည် မသိမသာ ပြိုင်ဆိုင်မှု ပြုလာကြလေသည်။ အီဂျစ်သမ္မတ နတ်ဆာက နောက်ဆုံး ဘယ်အထိ တွက်ထားသလဲဟူမူ... “အီဂျစ်တွေလည်း ငါတို့ထက်ပိုပြီး အရည်အချင်း မရှိပါဘူးနော်။ သူတို့ဆီလည်း အစွရေးသူလျှို့ ဝင်လာတာပဲ” ဟု ဆီးရီးယားတို့က ပြောလျှင် ခံသာပြီဟူ၏။ လော့ခ်သည် အစွရေး မဟုတ်ဘဲ မော့ဆက်က အသုံးပြုထားသည့် ဂျာမန်ဖြစ်ခဲ့လျှင် အီဂျစ်၏ ဆုံးရှုံးမှုသည် ဆီးရီးယား၏ ဆုံးရှုံးမှုလောက် မဆိုးဟု နတ်ဆာ တွက်ခဲ့လေသည်။

အထက်ပါ အကြောင်းအချက်အလက်များကြောင့်ပင် အီဂျစ်တို့သည် လော့ခ်၏ နောက်ကြောင်းပြန်များကို သုံးသပ်ပြီး သူ၏ ဖွင့်ဟချက်ကို ယုံကြည်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

လော့ခ်အား စစ်မေးသူ အီဂျစ်တို့သည် လော့ခ်၏ ဇာတ်လမ်းကို သက်သေထူရန် မျက်နှာပူစရာကောင်းသည် စမ်းသပ်ချက်တစ်ရပ် ပြုလုပ်ကြလေသည်။ လော့ခ်သည် ဂျူး မဟုတ်ဘဲ ဂျာမန်ဖြစ်နေလျှင် သူ၏ ရွှေပန်းထိပ် အရေပြား မဖြတ်ထားဟု တွက်ပြီး စုံစမ်းရန် ပြင်ဆင်ကြလေသည်။ ထိုအချက်ကို စစ်ဆေးပေးရန် ဆရာဝန်တစ်ဦးကို ဆင့်ခေါ်ပြီး လော့ခ်အား ဝတ်လစ်စလစ် မိမွေးတိုင်း

ဖမ္မေတိုင်း နေစေသည်။ ဆရာဝန်သည် အကျဉ်းသားကို မတ်တပ်ရပ်ခိုင်းထားပြီး သူ၏ ရွှေပန်းကို သေသေချာချာ စစ်ဆေးကြည့်ရှုခဲ့လေသည်။

ဆရာဝန်၏ စစ်ဆေးမှုသည် မိနစ် အတော်ကြာသွားလေသည်။ ဤသို့ စစ်ဆေးနေချိန်၌ လော့ဇ်သည် မိမိ၏ မိဘများအား ဘာသာရေးထုံးစံများကို မလိုက်နာခဲ့သဖြင့် ကျေးဇူးတင်နေမိတော့သည်။ အကယ်၍ သူတို့သည် သူ၏ ရွှေပန်းထိပ် အရေပြားကို ဖြတ်ခဲ့ပါလျှင် ယခုအချိန်၌ သူကြိုးစင်ပေါ် တက်ရတော့မည် ဖြစ်ပေသည်။ စစ်မေးနေစဉ် သူ့မျက်နှာတည့်တည့်ကို ထိုးထားသော မီးလုံးကြီး(၂)လုံးသည် သူ၏ ဦးခေါင်းထဲသို့ပင် ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်လာသည်ဟု ထင်မှတ်နေရသော်လည်း လော့ဇ်သည် ဦးခေါင်းကို အမြဲတမ်း မတ်ထားသည်။ မျက်လုံးများကို ကျယ်ကျယ်ဖွင့်ထားသည်။

နောက်ဆုံးတွင် ဆရာဝန်သည် ကျေနပ်သွားခဲ့လေသည်။

“ခင်ဗျား စိုးရိမ်စရာ မလိုပါဘူး... ခင်ဗျား လူလိမ်မှ မဟုတ်တာ”ဟု ပါးစပ်က ဖွင့်မပြောသော်လည်း ပြောသကဲ့သို့ သူသည် လော့ဇ်၏ ပခုံးကို အသာအယာ ပုတ်လိုက်သဖြင့် သူသည် စားပွဲကြီးတွင် ဝိုင်းထိုင်နေသော ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိများထံသို့ လျှောက်ခဲ့သည်။

ဆရာဝန်သည် အရာရှိများထံမှ တစ်ဦး၏ အနားသို့ကပ်ပြီး ကိုယ်ကို ညွတ်လိုက်ကာ တစ်စုံတစ်ခု တီးတိုးပြောလိုက်သည်။ ထိုအရာရှိသည် ထိပ်ပြောင်စပြုနေပြီဖြစ်သော အသက်(၅၀)ဝန်းကျင်ရှိသူ ဖြစ်ပါသည်။ လော့ဇ်သည် ထိုလူအား ချက်ချင်း မှတ်မိခဲ့လေသည်။ သူသည် အီဂျစ်ထောက်လှမ်းရေးနှင့် လုံခြုံရေးအဖွဲ့၏ အကြီးအကဲ ဆားလား နာဆာ ဖြစ်ပါသည်။ နာဆာသည် လော့ဇ်အား စုံစမ်းမေးမြန်းမှုတွင် မိမိဘာသာ ပါဝင်လာခြင်း ဖြစ်သည်။ သူသည် ချိုသာသော အသံဖြင့် အင်္ဂလိပ်စကားကို လည်လည်ပတ်ပတ် ပြောကာ လော့ဇ်အား ဤသို့ ပြောသည်။

“ခင်ဗျား... အဝတ်အစား တတ်နိုင်ပါပြီ မစ္စတာ လော့ဇ်...”

မီးမောင်းကြီးကို ပိတ်ပစ်လိုက်သည်။ လော့ဇ်သည် အဝတ်အစားများ ပြန်ဝတ်ပြီးသောအခါ သူ့အား ထိုင်ရန် ဖိတ်မန္တက ပြုကြပြန်သည်။

“မစ္စတာ လော့ဇ်... စီးကရက်သောက်ပါအုံး၊ ကော်ဖီလေး ဘာလေးကော သောက်ချင်သောက်ပါလား။ ကိုင်း... ဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ အချိန်မဖြုန်းဘဲ လိုရင်းကို ပြောကြရအောင် ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားကို ဒီလို စစ်ဆေးရတာကိုတော့ ခွင့်လွှတ်စေချင်ပါတယ်ဗျာ၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့တွင် ခင်ဗျား ဂျူးဟုတ်/မဟုတ် စစ်ဆေးသိရှိဖို့က သိပ်အရေးကြီးပါတယ်။ ကျုပ်ဟာ ဂျူးထုံးစံအရ ရွှေပန်းထိပ် မဖြတ်ထားပါဘူး။ ကျုပ်ဟာ ရာနန်းပြည့် အားယန်းမျိုးနွယ် ဂျာမန်တစ်ယောက် ဖြစ်ပါတယ်လို့ ခင်ဗျားပါးစပ်က ပြောရုံနဲ့ ကျွန်တော်တို့ လက်မခံနိုင်ပါဘူး”

ထောက်လှမ်းရေးခေါင်းဆောင် ဆားလား နာဆာသည် သူ၏ လက်ထောက်အရာရှိကြီး တစ်ဦးဖြစ်သူ အပ္ပဒူယာကင်က ဒေါသဖြင့် မှန်တေတေ ကြည့်နေသည်ကို လှစ်ကနဲ တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ခပ်ယဲ့ယဲ့ ပြုံးလိုက်သည်။ သူလျှိုတစ်ဦးကို ဤသို့ ပျော့နာနာ ဆက်ဆံနေခြင်းကြောင့် ဟာကင် သိပ်သဘောမကျပါ။ သူသည် သူ၏ အထက်အရာရှိ နာဆာအား အာရပ်ဘာဖြင့် တုံးတံတံ ပြောလိုက်လေသည်။

“အို ဗျာ... ဂျာမန်ဖြစ်ဖြစ်၊ ဂျူးဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော်တော့ သောက်ဂရမစိုက်ဘူး... ကျွန်တော့်လက်ထဲ နှစ်နာရီပဲ အပ်ပါဗျာ၊ ငှက်တစ်ကောင် တေးဆိုသလို ပြောစရာတွေ ဒလစပ် ပြောပြစေရမယ်... သိလား”

ဆားလား နာဆာသည် ခပ်ကြမ်းကြမ်းပင် ပြန်အုပ်လိုက်ပါသည်။ “မင်းရဲ့ ဦးနှောက်ဟာ မြည်းတစ်ကောင်ရဲ့ ဦးနှောက်လိုပဲ အသုံးမကျဘူး၊ နိုင်ငံရေးသဘောတရားတွေ ထည့်စဉ်းစားရတယ်ဆိုတာ သိရဲ့လား...”

ထို့နောက် သူသည် သူတို့ ဘာပြောသည်ကို မသိချင်ယောင်ဆောင် နားထောင်းနေသော အကျဉ်းသားဘက်သို့ လှည့်၍ ငြင်သာစွာ ဆက်ပြောပြန်သည်။

“မစ္စတာ လော့ဇ်ရေ... ကျုပ်တို့ ခင်ဗျားကို ကြိုးစင် မတင်ချင်ပါဘူး။ ခင်ဗျားကို သတ်ပစ်လို့ ဘာအကျိုးမှ ထူးမှာ မဟုတ်ဘူးလေ။ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားရဲ့ သူလျှိုလုပ်ငန်းကတော့ ဒီမှာပဲ နိဂုံးချုပ်ခဲ့ပြီးလို့ မှတ်ထားလိုက်ပေတော့ ဟုတ်လား။ ခင်ဗျား ကျုပ်ကို ယုံကြည်စေချင်တယ်။ ဒီတော့ ခင်ဗျား ကျွန်တော် မေးတာ မှန်မှန်ပြောရင် ခင်ဗျားကို ကျွန်တော် စောင့်ရှောက်မယ်လို့ ကတိပေးတယ်ဗျာ။ အီဂျစ်နိုင်ငံထဲမှာ ခင်ဗျားကို ဆက်သွယ်သတင်းပေးနေကြတဲ့ လူတွေရဲ့ အကြောင်း ကျွန်တော့်ကို မှန်မှန်ပြောပြပါ။ ခင်ဗျားရဲ့ မိတ်ဆွေ သူလျှိုတွေ အမည်ကိုလည်း ကျွန်တော်တို့ သိချင်ပါတယ်။ ခင်ဗျားကို ဘယ်လိုလေ့ကျင့် သင်ကြားခဲ့တယ်။ ဘယ်သူက လေ့ကျင့်သင်ကြားပေးတယ်ဆိုတာလည်း ပြောဗျာ။ ကျုပ်တို့ နိုင်ငံထဲကို သူလျှိုလုပ်ဖို့ ခင်ဗျားကို လွှတ်လိုက်တဲ့ လူတွေရဲ့ အကြောင်းလည်း စုံစုံစေ့စေ့ သိချင်တယ်။ အဲ ခင်ဗျား အသေးစိတ် ပြောပြတဲ့ အချက်အလက်တွေကို ဒီက မစ္စတာ ဟာကင်က သေသေချာချာ လေ့လာဝေဖန်ပြီး မှန်/မမှန် စစ်ဆေးလိမ့်မယ်”

နာဆာက တစ်ဆက်တည်းပင် သတိပေးစကား ပြောလိုက်သည်။

“မစ္စတာ လော့ဇ် သတိထားရမယ့် အချက်ကတော့ ခင်ဗျား ကျုပ်တို့ကို လိမ်ပြောမယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားရဲ့ အသက်တစ်ချောင်းတည်းပဲ ဆုံးရှုံးမှာ မဟုတ်ဘူးနော်...”

အီဂျစ်တို့သည် လော့ဇ်၏ လည်မျို၌ မမြင်ရသော ဓားတစ်ချောင်း ထောက်ထားကြောင်း အထူးအထွေ ရှင်းပြစရာ မလိုပါ။ ထိုနေ့ စောစောပိုင်းက လော့ဇ်သည် အနီးရှိ အချုပ်ခန်းထဲမှ မိန်းမတစ်ဦး အနိပ်စက်ခံနေရသဖြင့် ငယ်သံပါအောင် အော်နေသည်ကို ကြားခဲ့သည်။ စိတ်မချမ်းမြေ့စရာကောင်းသော အော်သံများသည် သူ၏ နားထဲမှ မထွက်ဘဲ ရိုက်ခတ်နေပါသည်။

လော့ဇ်ကို အကျဉ်းချထားသူများသည် သိပ် မသိမ်မွေ့ကြပါ။ သို့သော် သူတို့သည် အကျဉ်းသားကို ဖိအားပေး၍ နားလည်စေရမည့် တာဝန်တစ်ရပ် ရှိပါသည်။ ယင်းမှာ စစ်မေးခြင်းကို မကူညီဘဲ ကန့်လန့်လုပ်လျှင် အခြားနည်းလမ်းများကို ရွေးချယ်ခိုင်းခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ လော့ဇ်ကိုယ်တိုင် နှိပ်စက်ခံပြီး သေမည်လော့။ ဝါးထရော့နှင့် သူ၏ မိဘနှစ်ပါးလည်း နှိပ်စက်ခံပြီး သေကြမည်လော့ဟူသော နည်းလမ်းများ ဖြစ်ပါသည်။ လော့ဇ်ကမူ အန္တရာယ်ချောက်ကမ်းပါးထဲ မကျအောင် ထိန်း၍ ကြိုးတန်းလမ်းလျှောက်ရဦးမည်ဟု နားလည်လိုက်သည်။

ရက်ပေါင်းအတော်ကြာ စစ်မေးခြင်းခံရပြီးသောအခါ လော့ဇ်သည် သူ့ဇနီး၏ မိဘနှစ်ပါးမှာ လုံးဝအပြစ်မရှိကြောင်း အီဂျစ်တို့ ယုံကြည်လာအောင် ပြုလုပ်လေတော့သည်။ အီဂျစ်တို့သည် သူ၏ ယောက္ခမနှစ်ဦးကို လွှတ်လိုက်ကြသည်။ ဇနီးသည် ဝါးထရော့ လွတ်ရေးကို သူကြိုးစားသောအခါ သိပ်မအောင်မြင်လှပါ။ အီဂျစ်တို့က မယုံခဲ့သည်မှာ သဘာဝကျနေပါသည်။ မိန်းမတစ်ယောက်သည် လင်သား အသံလွှင့်စက် အသေးစားကလေးနှင့် သတင်းပို့နေသည်ကို ကြည့်မြင်နေပြီး သူဘာလုပ်နေသည်ကို လုံးဝမသိဟု ဆိုခြင်းကို သူတို့ မယုံကြည်ကြပါ။

ဂူမ်ဂန်းလော့ဇ်နှင့် ဇနီးသည် ဝါးထရော့အပြင် မိတ်ဆွေးရင်းဖြစ်သော ဖရန့်ဖ်ကီးဆိုးတို့ကို အီဂျစ်နိုင်ငံတော်အား ဆန့်ကျင်ခဲ့သည့် ရာဇဝတ်မှုများအတွက် ပုဒ်မပေါင်း(၁၀)ခု တပ်၍ တရားစွဲဆိုလေတော့သည်။

ဤနေ့များသည် မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးအတွက် ဝမ်းနည်းစရာနေ့များ ဖြစ်ပါသည်။ မော့ဆက်၏ ထိပ်တန်းသလျှို နှစ်ဦးသည် ရန်သူနိုင်ငံများတွင် အကျဉ်းကျနေလေသည်။ နှစ်ဦးစလုံး အကျဉ်းထောင်ကျနေစဉ် ကောင်းကောင်း မနေကြရပါ။ သေဒဏ်ကျခံဖို့ နီးနေပါသည်။ ထိုစဉ် အလီကိုဟင်သည် ဒမတ်စကတ် အကျဉ်းထောင်ထဲတွင် အနှိပ်စက်ခံနေရလေသည်။ ပိုဆိုးသည့်အချက်မှာ မော့ဆက်အဖွဲ့သည် လော့ဇ်ကို မည်သို့မည်ပုံ ဖမ်းမိသွားသည်ကို မသိခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ လော့ဇ်ကို တစ်စုံတစ်ယောက်က သစ္စာဖောက်ထားခဲ့သည်ဆိုလျှင် ထိုသစ္စာဖောက်သူထံ၌ လော့ဇ်ကို ကြိုးပေးသတ်ဖြတ်သင့်ကြောင်း ပြသနိုင်သော သက်သေသာဓက တစ်ခု အသေအချာ ရှိရမည်။

သို့ရာတွင် လော့ဇ်တစ်ယောက် ကံကောင်းထောက်မခံပါသည်။ အီဂျစ်တို့က လော့ဇ် အသက်ကို ချမ်းသာပေးရန် စိတ်အားထက်သန်နေကြပါသည်။ ဆီးရီးယားနိုင်ငံတွင် အချင်းချင်းအားပြိုင်၍ အာဏာလုနေကြသဖြင့် အလီကိုဟင်ကို သတ်ပစ်ခြင်းသည် နိုင်ငံရေးအရ လိုအပ်ချက်ဖြစ်နေသည်။ ဆီးရီးယားမှ နမူနာကို အီဂျစ်တို့က မယူလိုပါ။ လော့ဇ်သည် အသာတကြည် ဖွင့်ပြောခဲ့ခြင်းကြောင့် သူ့အတွက်နှင့် အစွဲရေးတို့အတွက်လည်း အကျိုးဖြစ်စေနိုင်ခဲ့သည်။

Wolfgang Lotz ဝူဖ်ဂန်းလော့ဇ် အပိုင်း(၂)

စစ်မေးခြင်း စတင်ပြုလုပ်စကပင် လော့ဇ် ယုံကြည်ထားသည့် အချက်မှာ လုံးဝ မကွယ်မထောက် ဖွင့်ပြောဟန်ဆောင်ခြင်းဖြင့် သတင်းမှန်များကို အိတ်သွန်ဖာမှောက် ပြောရန်မလိုဘဲ တစ်စိတ်တစ်ဒေသမျှသာ ဖွင့်ပြောနိုင်သည့်အချက် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် လော့ဇ်သည် မှန်ကန်သော အချက်အလက်များကို ပါးနပ်လိမ္မာစွာ အသုံးပြုလျက် အရေးကြီးသော အချက်အလက်မှန်သမျှ ဖုံးကွယ်နိုင်ခဲ့လေသည်။ မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုမျှလည်း ဆွဲထည့်ခြင်း မလုပ်ခဲ့ပါ။ လော့ဇ်သည် သူ၏ အမှုကြားနာစစ်ဆေးခြင်း မပြုမီတွင် သူ၏ ဂျာမန်အမျိုးသားများထံ ရုပ်မြင်သံကြားမှတစ်ဆင့် ကြေညာချက်တစ်ရပ် ဖတ်ကြားခဲ့သည်။ ဇနီးသည် ဝါးထရော့က အနီးတွင် ထိုင်လျက် လော့ဇ်သည် ရုပ်မြင်သံကြားကင်မရာကို စိုက်ကြည့်ကာ စိတ်ပါလက်ပါ ဤသို့ ရှင်းရှင်းနှင့် ပြောကြားခဲ့ပါသည်။

“ကျွန်တော် အစွရေးအတွက် ၁၉၆၁ ခုနှစ်ကစပြီး အီဂျစ်နိုင်ငံထဲမှာ သူလျှိုလုပ်ခဲ့ပါသည်။ စူးအက်တူးမြောင်းဒေသမှာ တည်ဆောက် တပ်ဆင်ထားတဲ့ ဆိုဗီယက် ဒုံးကျည်တွေအကြောင်း အချက်အလက် အသေးစိပ်တွေကို ကျွန်တော် ထောက်လှမ်းပေးပို့ခဲ့ပါတယ်။ တခြား ထောက်လှမ်းရေးတွေလည်း လုပ်ခဲ့ပါတယ်”

လော့ဇ် ဤသို့ ပြောကြားနေစဉ် ရုပ်မြင်သံကြား ကင်မရာများက သနားစဖွယ် ငိုယိုနေသော သူ၏ဇနီး ဝါးထရော့အား ရိုက်ပြုကြလေသည်။

“ကျွန်တော့်ရဲ့ လုပ်ရပ်တွေအတွက် ကျွန်တော် သိပ်ပြီး ဝမ်းနည်းကြေကွဲခဲ့ရပါတယ်။ ကျွန်တော် အခုမှပဲ လောဘဇောနဲ့ ငွေမက်လို့ လုပ်လိုက်တဲ့ ကိစ္စကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာရတဲ့ အန္တရာယ်ဟာ ကြီးမားကြောင်း သိနားလည်ပါတယ်။ အီဂျစ်တွေဟာ ထောင်ထဲမှာ ကျွန်တော့်ကို ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ပြုစုစောင့်ရှောက်ပါတယ်”

ဤနောက်ဆုံး စကားသည် ချွင်းချက်မရှိမှန်ကန်ပါသည်။

“အစွရေးတွေ နောင် အီဂျစ်နိုင်ငံထဲ သူလျှိုလွှတ်မယ်ဆိုရင် သူတို့ အမျိုးသားချင်း သူတို့ရွေးလွှတ်ကြပါ။ ရိုးသားတဲ့ ဂျာမန်တွေကို ဒီလုပ်ငန်းတွေအတွက် မခိုင်းသင့်ပါဘူး။ ဂျာမဏီမှာရှိတဲ့ ကျွန်တော့် အမျိုးသားတွေကို ကျွန်တော် တောင်းပန်ချင်တာက ဒီလို ခိုင်းလာရင် ငြင်းဆန်ကြဖို့ပါပဲ”

အီဂျစ်တို့သည် သူတို့၏ နောင်တရနေပြီဖြစ်သော အကျဉ်းသားက ဤသို့ သူတို့အတွက် ဝါဒဖြန့်ချိပေးသည့်အတွက် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ရသည်မှာ ပြောစရာမရှိတော့ချေ။ သို့သော် လော့ဇ်၏ ရုပ်မြင်သံကြားမှ ပြောကြားချက်ကို ကြားနေရသော မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးကလည်း အလွန်ဝမ်းမြောက်နေကြောင်းကို အီဂျစ်တို့ မသိရှိကြပါ။ အီဂျစ်တို့သည် လော့ဇ်၏ ဟန်ဆောင်ဘဝကို ယခုတိုင် ယုံကြည်နေသေးကြောင်းနှင့် သူ ယခုတိုင် အသက်ရှင်လျက်ရှိကြောင်း မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးက သိရှိသွားလေသည်။

လော့ဇ်ကို ၁၉၆၅ ခုနှစ် ဇူလိုင်လတွင် စတင်ကြားနာ စစ်ဆေးသည်။ တရားစီရင်ပုံကို အီဂျစ်ရုပ်မြင်သံကြားမှ လူကြည့်များသောအချိန်တွင် အသံလွှင့်ပေးသည်။ ဤသို့ ပြုခြင်းသည် အလီကိုဟင်အား လျှို့ဝှက်တရားစီရင်ပြီး ရုပ်မြင်သံကြားမှ ဖြတ်တောက်၍ လွှင့်ပေးသော ဆီးရီးယားတို့အား တိုက်ရိုက်စော်ကားလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

လော့ဇ်နှင့် ဇနီးသည် ဝါးထရော့တို့ကို တရားဥပဒေအရ ကာကွယ်ချေပရန် အကျိုးဆောင်ငှားခွင့် ပေးသည့်အပြင် ဂျာမဏီနိုင်ငံမှ လေ့လာသူတစ်ဦးကိုလည်း တရားခွင့်သို့ ဖိတ်ကြားခဲ့လေသည်။ အလီကိုဟင်ကို ဆီးရီးယားတို့ ဆက်ဆံသည့်ပုံစံနှင့် လုံးဝနှိုင်းယှဉ်၍ မရလောက်အောင်ပင် လော့ဇ်ကို တရားခွင့်၌ မျှတစွာ ယဉ်ကျေးစွာ မေးမြန်းစစ်ဆေးကြသည်။ တရားစီရင်နေစဉ် အတောအတွင်း သိသာထင်ရှားလာသည့် အချက်မှာ အီဂျစ်တို့သည် ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသားများအား မိမိတို့ မည်မျှ ယဉ်ကျေးသော လူမျိုးဖြစ်ကြောင်း ပြသလိုက်ရုံသာမက လော့ဇ် ပြောပြထားသော သူ ဂျာမန်ပါဆိုသော ဇာတ်လမ်းကို ယုံကြည်ကြောင်း အချက်ဖြစ်လေသည်။ ဤသို့ဖြင့် လော့ဇ်သည် အမှန်နှင့်အမှား ရောထွေး၍ ကျွမ်းကျင်စွာ တင်ပြသော သူ၏ ဇာတ်လမ်းကို ပီပီရီရီ ဆက်ကလေ၏။

လော့ဇ်၏ ဇာတ်လမ်းကို ခေတ္တနားထောင်ကြည့်ကြပါစို့...

သူသည် သူ့အဖို့ ပြင်ဆင်ရန် ခက်ခဲလှသော ပထမ ရေဒီယိုအသံလွှင့်စက်ကို မည်သို့မည်ပုံ ဖျောက်ဖျက်ခဲ့ကြောင်း လှည့်ပတ်ဝေဝေခိုက်ကာ အသေးစိပ် ပြောဆိုလေသည်။ အလွန်ပင် နားရှုပ်စရာကောင်းလှ၏။ စက် လုံးဝသုံးမရတော့သဖြင့် သူသည် အစိပ်စိပ်အမွှာမွှာ ဖြစ်အောင် ချိုးဖျက်လိုက်ပြီး တစ်နေ့တွင် နှိုင်းမြစ်တစ်နေရာသို့ ပျော်ပွဲစား ထွက်လာခဲ့ကြောင်း၊ လှေတစ်စင်းငှားပြီး မြစ်လယ်သို့ ကိုယ်တိုင်လှော်ခဲ့ပြီး ချိုးဖျက်ထားသော ရေဒီယိုကို ရေထဲသို့ ချခဲ့ကြောင်း သက်ဆိုင်ရာ အာဏာပိုင်များအား ထိုနေရာ အတိအကျ ပြမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြလေသည်။

“မြစ်အောက်သို့ ခုန်ဆင်းသွားပြီး... အဲ... ဟိုစွန်ပလွန်ပင် (၅)ပင် စုပေါက်နေတဲ့ နေရာလေးနဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင် နေရာမှာ မြှုပ်ခဲ့တာပါပဲ...”

ထို့နောက် လော့ဇ်သည် အသေးစိပ်တွေ အကျယ်ချဲ့ကာ သူ၏ လံကြုပ်ဇာတ်လမ်းကို ဆက်လက် ပြောပြန်သည်။ တရားခွင့်မှ လူများနှင့် သူအား ကြည့်နေကြသော ရုပ်မြင်သံကြား ပရိသတ်သည် သူပြောသမျှကို ယုံကြည်လက်ခံကြလေတော့သည်။ လော့ဇ်သည် သူ၏ ဇနီးသည် ဤသူလျှို့လုပ်ငန်းထဲတွင် မပါဝင်ကြောင်း ထပ်တလဲလဲ ပြောကြားလေသည်။

“တကယ်တော့... ကျွန်တော် သူ့ကို ရထားပေါ်မှာ စတွေ့ခဲ့တာပါ။ ကျွန်တော်တို့ အိပ်ခန်းထဲမှာ ရှိတဲ့ အသံလွှင့်စက်ကလေးနဲ့ ကျွန်တော် သတင်းတွေ ပို့နေတယ်ဆိုတာ သူ သိပါတယ်။ ကျွန်တော် သတင်းပို့နေရင် သူစောင့်ကြည့်နေတာပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်ဟာ နေတိုးအဖွဲ့ကြီးအတွက် လုပ်ပေးနေတယ်လို့ သူယုံကြည်နေတယ်လေ...”

တရားခွင်တွင် ဝါးထရောသည် အဖြူရောင်အဝတ်အစားကို ခပ်ရိုးရိုးဝတ်ပြီး သားသားနားနား ကြည့်ကောင်းနေလေရာ တရားသူကြီးနှင့် ရင်မြင်သံကြား ပရိသတ်က သူ မေတ္တာရပ်ခံ စကားပြောသောအခါ သနားသွားကြလေသည်။

“ကျွန်မယောက်ျား လုပ်ကိုင်နေတဲ့ အလုပ်ဟာ ဘာအလုပ်မျိုးလဲဆိုတာ ကျွန်မသိရတော့ တော်တော် တုန်လှုပ်သွားမိတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ ကံဆိုးမိုးမှောင်ကျနေချိန် ကျွန်မ သူ့အနားမှာ ရှိနေဖို့ကတော့ ကျွန်မရဲ့ တာဝန်ပါ။ ကျွန်မယောက်ျားကို ကျွန်မ ခါတိုင်းထက် ပိုပြီး ချစ်ခင်ကြင်နာတယ်ဆိုရင် အများက သိပ်ထူးဆန်းတယ်လို့ ပြောချင်ပြောကြမှာပါ။ သူ့ရဲ့ ကံကြမ္မာဟာ အခု ရှင်တို့ရဲ့ လက်ထဲမှာပါပဲ။ သူ့ကို သက်သက်ညှာညှာ စဉ်းစားပါလို့ ကျွန်မ မေတ္တာရပ်ခံ တောင်းပန်ချင်ပါတယ်”

ဝါးထရော၏ အမှုကို ခုခံလျှောက်လဲသော အကျိုးဆောင်ရှေ့နေက ဤသို့ တင်ပြခဲ့သည်။

“တကယ်တော့ လင်သားအပေါ် ထားခဲ့တဲ့ ဇနီးတစ်ယောက်ရဲ့ မေတ္တာကြောင့် မစ္စက် လော့ဇ်ဟာ ဒီအမှုထဲ ပါလာပြီး ဒီတရားခွင်ကို ရောက်လာရသူ ဖြစ်ပါတယ်။ လင်ယောက်ျား သူ့လျှို့လုပ်နေတာ သိပေမဲ့ နေတိုးအဖွဲ့ကြီးအတွက် သူ့လျှို့လုပ်ငန်းလုပ်နေတယ်လို့ပဲ သူ ထင်မှတ်ခဲ့ပါတယ်။ လင်ယောက်ျားကလည်း သူ့ရဲ့ အလုပ်သဘောဝ အမှန်ကို မပြောပြခဲ့ပါဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ မစ္စက် လော့ဇ်ဟာ ဂျူးတွေကို မုန်းတီးတယ်၊ အစ္စရေးလူမျိုးကိုလည်း မုန်းတီးတယ်၊ အစ္စရေးနိုင်ငံကိုလည်း မုန်းတီးပါတယ်”

တရားစီရင်သည့်ကာလ အတန်ကြာလာသောအခါ လော့ဇ်တို့ ဇနီးမောင်နှံသည် လူတိုင်းအား သူတို့ အမှန်ပြောနေကြောင်း ယုံကြည်အောင် ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့လေသည်။ လော့ဇ်သည် သူ့လျှို့တစ်ယောက် ဖြစ်သည်မှာ မှန်သည်။ သို့သော် သူနှင့် သူ၏ ဇနီးချောကလေးတို့သည် ဂျူးမဟုတ်ဘဲ ဂျာမန်များ ဖြစ်ပါသည်ဟု အာဏာပိုင်များက ဆိုလေသည်။ သူတို့ကို အပြစ်ဒဏ်စီရင်မည်ဖြစ်သော်လည်း မတရားသဖြင့် စီရင်ခြင်း မလုပ်နိုင်ဟု ဆိုပါသည်။

ကိုင်ရီရှိ တရားခွင်၌ လော့ဇ် ပြောဆိုထွက်ဆိုခဲ့သမျှသော စကားများကို အီဂျစ်လူထုက တစ်လုံးမကျန် နားထောင်နေစဉ်တွင် တဲလာဗီရီ မော့ဆက်ဌာနချုပ်အတွင်း၌လည်း မော့ဆက်ခေါင်းဆောင်များသည် သူပြောသမျှကို အာရုံစိုက်နေကြပါသည်။ အစ္စရေးတို့သည် လော့ဇ် ထွက်ဆိုခဲ့သော အကြောင်းအရာမှန်သမျှနှင့် သက်သေ သာဓက မှန်သမျှကို အကြိမ်ကြိမ် ပြန်နားထောင်ကာ အသေးစိတ် ဝေဖန်အကဲဖြတ်ကြသည်။ ရည်ရွယ်ချက်မှာ အီဂျစ်တို့သည် “ကိုင်ရီမှာ ရှိသော တဲလာဗီ၏ မျက်လုံး”အကြောင်း မည်၍မည်မျှ သိရှိနေပြီကို သိလိုသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

တရားစီရင် နာကြားစဉ်အတွင်း လော့ဇ်တို့ ဇနီးမောင်နှံအတွက် စိုးရိမ်စရာကောင်းသော အချိန်တစ်ချိန် ပေါ်လာရသည်။ ယင်းသည် ဂျာမဏီနိုင်ငံမှ စာတစ်စောင် ရောက်လာသော အချိန်ပင် ဖြစ်သည်။ ထိုစာကို မြူးနစ်မြို့မှ အဲလ်ဖရက် ဆေဒဲလ် ဆိုသူ ရှေ့နေတစ်ဦးက ပေးပို့ခဲ့ပြီး သူသည် လော့ဇ်တို့ ပို့ခဲ့သော စာအိတ်ဗုံးများကြောင့် သေဆုံးသူများ၏ မိသားစုက ငှားထားသူ ဖြစ်သည်။ ဆေဒဲလ်သည် သူ၏ အမှုသည်များ ကိုယ်စား ကလဲ့စားချေလိုသူဖြစ်သဖြင့် လော့ဇ်သည်

အစွရေးနိုင်ငံသားတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း အီဂျစ်တရားရုံးသို့ သတိပေးစာ ပေးပို့လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ သူသည် လော့ဇ် အစွရေးသို့ ပြောင်းရွှေ့သွားသော ခုနှစ်အတိအကျကို ဖော်ပြလိုက်ပြီး သူ၏ အမေသည် ဂျူးဖြစ်ကြောင်း ထုတ်ဖော်လိုက်သည်။

ထိုစာက မှန်မှန်ကန်ကန် ဖော်ပြထားသော အချက်များမှာ လော့ဇ်သည် အစွရေးတပ်မတော်တွင် အမှုထမ်းခဲ့ဖူးကြောင်းနှင့် လော့ဇ်ကို မိသွားသောအခါ မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးက ဂျာမဏီနိုင်ငံသို့ သူလျှို့များ လွှတ်ပြီး ယင်းသတင်းကို မထုတ်ပြန်ရန် ကြိုးစားတားမြစ်ခဲ့ကြောင်း စသည်တို့ ဖြစ်လေသည်။ ဤသို့ ဒုက္ခပေးသော စာကို လော့ဇ်အား ပြလိုက်သောအခါ သူ၏ ရဲစွမ်းသတ္တိသည် ခေတ္တမျှ တုံ့ဆိုင်းသွားရလေသည်။ သို့သော် လော့ဇ်သည် ဖြတ်တိုးဉာဏ်သုံးလိုက်ပြီး ပြန်ဖြေလိုက်သည်။

“ဒါဟာ အီဂျစ်တွေအတွက် ဒုံးပျံလုပ်ပေးနေတဲ့ ဂျာမန်သိပ္ပံပညာရှင်တွေရဲ့ ကိုယ်စားလှယ်တွေက ကျုပ်ကြီးကျတာကို မြင်ချင်လို့ ကြိုးစားလိုက်တဲ့ အချက်ပါပဲ”

တရားသူကြီးများနှင့် လျှို့ဝှက်တွေ့ဆုံဖြေကြားရသောအခါများ၌ လော့ဇ်သည် မျက်စိမှိတ်၍ စာထဲမှာ ပါသောအချက် မမှန်ကြောင်း ကျိန်တွယ် ပြောဆိုလေတော့သည်။ သူ၏ မိခင်သည် ဗရင်ဂျီ ဘာသာဝင် တစ်ဦးဖြစ်ပြီး ၁၉၄၄ ခုနှစ်တွင် ဘာလင်မြို့တော်ကို မဟာမိတ်တပ်များ လေကြောင်းမှ တိုက်ခိုက်စဉ်က သေဆုံးခဲ့ရကြောင်း သူက ပြောပြလေသည်။

ကျွန်တော် အစွရေးနိုင်ငံကို တစ်ခါတော့ အလည်အပတ် ရောက်ဖူးပါတယ်။ အဲဒါ ၁၉၆၄ ခုနှစ်ကပေါ့ဗျာ။ ကျွန်တော် (၆)ရက်ပဲ နေခဲ့ပါတယ်။ ဥရောပတိုက်မှာ ရှိတဲ့ ကျွန်တော့်ကို အလုပ်ပေးတဲ့ အကြီးအကဲတွေက ကျွန်တော် အစွရေးမှာ ရှိတဲ့ ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိတွေနဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးဖို့ လိုအပ်တယ်လို့ ဆိုတာနဲ့ သွားခဲ့ရတာပါ။ ဒီစာထဲမှာ ပါတဲ့အချက် တစ်ချက်ပဲ မှန်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ရဲ့ မွေးဇာတိဟာ မန်းဟိန်းမြို့လို့ ဆိုထားပါတယ်။ ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါ မှန်ကန်ကြောင်း ကျွန်တော် ဝန်ခံပါတယ်။

ပျက်စီးရာပျက်စီးကြောင်း ရှာကြံလာသော ယင်းစာကို အီဂျစ်တရားရုံးက ပယ်ချလိုက်လေသည်။

၁၉၆၅ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ(၂၁)ရက်နေ့တွင် ကိုင်ရိုတရားရုံးသည် ဝှမ်းဝှမ်းလော့ဇ်နှင့် ဝါးထရော့တို့ ဇနီးမောင်နှံအား စီရင်ချက်ချက်ခဲ့သည်။

ဝှမ်းဝှမ်းလော့ဇ်ကို အလုပ်ကြမ်းနှင့် ထောင်ဒဏ် တစ်သက် ချမှတ်ခဲ့ပြီး၊ ဒဏ်ငွေအဖြစ် အီဂျစ်ပေါင် (၃၂၅၃၉၅၀) ပေးဆောင်စေသည်။ ဝါးထရော့ကို ထောင်ဒဏ်(၃)နှစ် ပေးပြီး ဒဏ်ငွေအဖြစ် အီဂျစ်ပေါင်(၁၀၀၀) ပေးဆောင်စေသည်။ သူတို့၏ မိတ်ဆွေ ဖရန်ဇ်ကီးဆိုးအား လွှတ်လိုက်လေသည်။ လော့ဇ်၏ သူလျှို့လုပ်ငန်းများကြောင်း ဒုက္ခရောက်ရသော အီဂျစ်အမျိုးသား တစ်ဦးသာ ရှိပါသည်။ ထိုသူမှာ ရဲမင်းကြီး ဗိုလ်ချုပ် ဂါဟိုရက် ဖြစ်ပြီး သူသည် ရာထူးမှ ထုတ်ပယ်ခြင်းခံရ၍ ထောင်လည်းကျသွားလေသည်။

စံပြအကျဉ်းသား ဖြစ်ခဲ့သူ ဝှမ်းဝှမ်းလော့အား မည်သို့သောအခါမှ အလုပ်ကြမ်း
မလုပ်ခိုင်းခဲ့ပါ။ လော့ကို သူတပါး မရသော အခွင့်အရေးများပင် ပေးထားပြီး ဇနီးသည်
ဝါးထရော့နှင့် တွေ့ဆုံခွင့်ကိုပင် မကြာခဏ ရရှိခဲ့လေသည်။ သူသည် ထောင်ထဲမှ နေ၍ စားချင်သော
အစားအစာများကို ကိုင်ရှိစားသောက်ခန်း တစ်ခုမှ မှာယူစားနေစေခဲ့ပြီး သူ၏ အကျဉ်းခန်းကို
အခြားအကျဉ်းသား တစ်ဦးက လှဲကျင်းသန့်ရှင်းပေးခဲ့ပါသည်။

မကောင်းသတင်းမွှေးခဲ့သော ကိုင်ရှိမှု တူရာ အကျဉ်းထောင်ကြီးထဲတွင် လော့သည် ထောင်ကျနေသော
အခြားဂျူးများနှင့် ဆုံတွေ့သည်။ သူတို့ထဲတွင် အီဂျစ်၌ ဗုံးဖောက်ခွဲမှုများအတွက် ထောက်တစ်သက်
ကျခံနေရသော ဗစ်တာလီဗီ အမည်ရှိ အလီကိုဟင်၏ သူငယ်ချင်းလည်း ပါဝင်ပေသည်။ လီဗီသည်
အသက်ငယ်ငယ် ရှိသေးသော်လည်း ဆံပင်များဖြူနေပေပြီ။ သူသည် အီဂျစ်ထောင်ထဲတွင်
စိတ်မချမ်းမြေ့စရာ ကောင်းလှသည် (၁၁)နှစ်သော ကာလကို နေထိုင်၍ ကုန်လွန်ခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

လီဗီနှင့်အတူတူ ရှိနေကြသူများမှာ တစ်ချိန်တည်း ဖမ်းမိကြသော ဖီးလစ် နာသန်ဆင်နှင့် ရောဘတ်
ဒက်ဆားတို့ ဖြစ်သည်။ သူတို့၏ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ မာခဲလ် နီနီယိုသည် အမျိုးသမီး
အကျဉ်းထောင်ထဲတွင် ထောင်ဒဏ်(၁၅)နှစ် ကျခံနေရရှာပါသည်။ နီနီယို၏ ထောင်သို့ ဝါးထရော့ကို
ပို့လိုက်ကြလေသည်။

မော့ဆက်၏ အကျဉ်းခံ သူလျှို့များသည် လော့အား ပထမတွင် ဂျာမန်ဟု
ယုံမှတ်နေသော်လည်း နောင်သော် သူ့ကို
ချစ်ခင်ရင်းနှီးစွာ ပေါင်းသင်းကြလေ၏။ နောက်ဆုံး၌ လော့သည် ဗစ်တာ လီဗီအား
ဟီးဘရူးဘာသာဖြင့် ပြောဆိုလိုက်သဖြင့် သူ့အပေါ် သံသယကင်းသွားကြပြီး သူတို့အုပ်စုသည် အလွန်ပင်
ချစ်ခင်ရင်းနှီးလာကြပြီး စည်းလုံးမိကြလေတော့သည်။ သူတို့ အုပ်စုကို တူရာ အကျဉ်းထောင်ကြီး
အပေါ်ထပ်တွင် အခြား နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများနှင့် အတူတူ ထားပါသည်။ အလုပ်ကို
လုပ်ကိုင်ကြရသဖြင့် အလွန်ပင် ပင်ပန်းကြသော်လည်း ယခုအခါတွင် အလွန်ပင်
စည်းလုံးချစ်ခင်လာကြလေသည်။

ထောင်ဝါဒီများအား စီးကရက်များ ပေး၍ လာဘ်ထိုးထားသဖြင့် သူတို့သည် မိမိစားလိုသော
အစားအစာကို မိမိတို့ဖာသာ အကျဉ်းခန်းထဲတွင် ချက်ပြုတ်စားသောက်နိုင်ကြသည်။ ထို့ပြင် အပြင်ဘက်
လိုင်းကြိုးတစ်ခုမှ ဖောက်၍ သွယ်ထားသော လျှပ်စစ်ဓာတ်ဖြင့် ညအခါ သူတို့ စာလေးဘာလေး
ဖတ်နိုင်ကြပါသည်။ လော့သည် တူရာ အကျဉ်းထောင်ကြီးထဲတွင် (၂)နှစ်ကြာ နေထိုင်ပြီး ဇနီး
ဝါးထရော့က အခြားထောင်တစ်ခုတွင် နေရလေသည်။ ဤသို့ဖြင့် ၁၉၆၇ ခုနှစ် ဇွန်လတွင်
အာရပ်အစ္စရေး ခြောက်ရက်ကြာစစ်ပွဲ ဖြစ်ပွားခဲ့ပါသည်။ ဤစစ်ပွဲကြီးက လော့၏ ဘဝနှင့်
အခြားသူလျှို့တို့၏ ဘဝကို ပြောင်းလဲခဲ့လေသည်။

သူတို့အားလုံး အခြား လျှို့ဝှက် အကျဉ်းစခန်းများသို့ ရွှေ့ပြောင်းထားလိုက်ပြီး သူတို့တတွေမှာ
အစွဲရေးလေယာဉ်များ၏ လေကြောင်းတိုက်ပွဲထဲတွင် သေမည်လော၊ သို့မဟုတ် ဒေါသဖြစ်သော
အီဂျစ်တို့က သတ်ဖြတ်၍ သေမည်လော စသည်ဖြင့် အချိန်အတန်ကြာ

စိုးရိမ်ကြောက်လန့်နေကြရလေသည်။ သို့သော် သူတို့ ဘာမျှ မဖြစ်ကြပါ။ စစ်ကြီးပြီးသွားသောအခါ သူတို့အား မူလ အကျဉ်းထောင်များသို့ ပြန်ပြောင်းကြရပြန်သည်။

၁၉၆၇ ခုနှစ် ခရစ်မတ်အချိန်ခါ။

စစ်ပြီး၍ (၈)လကြာသည့်အချိန် ဖြစ်ပါသည်။ လော့ဇ်အဖို့ နှစ်လ၊ ရာသီတွေ ရှည်ကြာလွန်းလှပါသည်။ အီဂျစ်တွင် ထောင်တစ်သက် ဆိုသည်မှာ ၂၅ နှစ်ဖြစ်ပြီး လော့ဇ်တစ်ယောက် နောက်ထပ် ၂၃ နှစ် ထောင်ဒဏ် ခံရပါဦးမ။ သူသည် စိတ်ဓာတ် သိပ်မကျပါ။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် လော့ဇ် သိထားသော မော့ဆက်အဖွဲ့၏ အခြေခံမူတစ်ခု ရှိပါသည်။ ယင်းမူမှာ မော့ဆက်သည် ဖမ်းဆီးမိသွားသော သူလျှိုများအား လွတ်ရန် အစွမ်းကုန် ကြိုးစားသည်။ နောက်ဆုံး သေဆုံးသွားသော သူလျှိုအလောင်းကိုပင် ရယူရန် ကြိုးစားခဲ့ပါသည်။

သို့ရာတွင် မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးတွင် လုပ်ပိုင်ခွင့်အာဏာမှာ ပေးထားသည့် အတိုင်းအတာပမာဏအထိသာရှိကြောင်း လော့ဇ် သိရှိထားသည်။ ဥပမာပြရသော် မော့ဆက်သည် အလီကိုဟင်ကို ကြိုးမကျအောင် ကယ်တင်ရန် အစွမ်းကုန်ကြိုးစားခဲ့သော်လည်း မအောင်မြင်ပါ။ ထိုမှတစ်ပါး ကိုင်ရိုမှ တူရာ အကျဉ်းထောင်ကြီးထဲတွင် လီဗီနှင့် သူ၏ အပေါင်းအသင်းများကို ကြည့်ပါကလည်း ထင်ရှားသော သာဓကကို တွေ့ရပေမည်။ မော့ဆက်၏ ရည်ရွယ်ချက်သည် အလွန် မွန်မြတ်ကောင်းမွန်သော်လည်း သူတို့ကိုပင် ကယ်တင်ရန် သိပ်မလွယ်ကူခဲ့ပါချေ။

သို့သော် လော့ဇ် မသိသော အချက်တစ်ခု ရှိပါသည်။ အစွရေးနှင့် အီဂျစ်တို့သည် ကုလသမဂ္ဂ ကြားဝင်ကူညီဆောင်ရွက်ပေးမှုဖြင့် အလွန်ပင် ခက်ခဲနက်နဲသော ဆွေးနွေးပွဲများ ပြုလုပ်နေပါသည်။ ပထမဦးဆုံး လုပ်ခဲ့သည့် အပေးအယူ ကိစ္စကို သဘောတူညီချက် ရရှိသွားပြီ ဖြစ်သည်။

၁၉၆၇ ခုနှစ် ခြောက်ရက်ကြာ စစ်ပွဲအတွင်း အစွရေးတို့ ဖမ်းမိခဲ့သော အီဂျစ်စစ်သုံ့ပန်း ၅၀၀၀ နှင့် လဲလှယ်ရန် ကိုင်ရိုက ဖမ်းထားသော ရေငုပ်သင်္ဘောတပ်သား တစ်စုနှင့် လေသူရဲအချို့ကို လွှတ်ပေးပါရန် တဲလာဗီက တောင်းဆိုခဲ့လေသည်။ အစွရေးတို့ နောက်ထပ် ကမ်းလှမ်းချက်တစ်ရပ် လုပ်နိုင်ပါသေးသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် အီဂျစ်ဗိုလ်ချုပ် (၉)ယောက်နှင့် စစ်ဘက်အရာရှိ အမြောက်အမြားသည် သူတို့၏ သုံးပန်းစခန်းထဲတွင် ရှိနေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ အီဂျစ်တို့ ဖမ်းထားသော အစွရေးသူလျှို (၁၀)ယောက်ကို ပြန်လွှတ်ပေးမှသာ ဖော်ပြပါ အရာရှိကြီးများအား လွှတ်ပေးမည်ဟု တဲလာဗီက တောင်းဆိုလိုက်လေသည်။

အစွရေးတို့၏ သူလျှိုစာရင်းတွင် ဝှမ်းဂန်းလော့ဇ်နှင့် ဝါးထရော့လော့ဇ်တို့ ပါလာလေသည်။ တဲလာဗီသည် ယခုအခါ၌ တူရာ အကျဉ်းထောင်ကြီးထဲမှ ဂျာမန်အမျိုးသားသည် အစွရေးတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း ပထမဦးဆုံးအနေနှင့် အတိတလင်း ဝန်ခံလိုက်ပေသည်။ ဤကိစ္စကို သမ္မတ နတ်ဆာနှင့် ဆွေးနွေးရာ (၈)လပင် ကြာခဲ့လေသည်။ မည်သည့်နည်းနှင့်ဖြစ်ဖြစ် အီဂျစ်တို့က မျက်နှာအဖျက်မခံလိုကြပါ။ အရာရာကို အလွန်လျှို့ဝှာ ကိုယ်တွယ်ပြုလုပ်ကြရပါမည်။ အစွရေးသူလျှိုများ လွှတ်ပေးသည့်သတင်း တစ်လုံးတစ်ပါးမျှ သတင်းစာများတွင် မပါစေရပါ။

နောက်ဆုံး၌ အစွဲအမူးတို့သည် အီဂျစ်သမ္မတ နတ်ဆာထံသို့ စာရေးကာ ယင်း၏ လူဆန်သော၊ ကြင်နာထောက်ထားတတ်သော သဘောထားများကို ချီးကျူးဂုဏ်ပြုပါကြောင်း၊ အီဂျစ်ဘက်က လိုချင်သည့်အတိုင်း အပေးအယူလုပ်သည့် စည်းကမ်းချက်များကို လိုက်နာရန် အသင့်ရှိပါကြောင်း အကြောင်းကြားလိုက်သည်။ အစွဲအမူးတို့က ကတိတည်ကြောင်း ပြသည့်အနေနှင့် သူတို့၏ သူလျှိုတစ်ဦးမျှ မလွတ်သေးမီ အီဂျစ်ဗိုလ်ချုပ် အမြောက်အမြားကို လွှတ်ပေးလိုက်လေသည်။ နတ်ဆာကလည်း ကတိတည်ပါသည်။ သူလျှိုအားလုံးသည် ကင်ဆာနှင့် နှလုံးရောဂါ အစရှိသော ဆေးကုသ၍ မရတော့သော ရောဂါဝေဒနာ စွဲကပ်နေပြီဟူသော အကြောင်းပြချက်နှင့် ယင်းအချက်ကို သက်သေထူထားသော ဆေးလက်မှတ်များ အသီးသီး ထုတ်ပေးထားလေသည်။ သူလျှိုများကို ကိုင်ရုံမှ လူမသိသူမသိ လွှတ်ပေးလိုက်ပြီး အစွဲအမူးနိုင်ငံသို့ ရောက်သောအခါ၌လည်း ကြေညာခြင်းမရှိဘဲ ရောက်လာကြလေသည်။

လော့ဇ်တို့ ဇနီးမောင်နှံသည် ၁၉၆၈ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ(၄)ရက်နေ့တွင် ကိုင်ရိုလေဆိပ်သို့ ရောက်လာသည်။ သူတို့ကို အနောက်ဂျာမန် လေကြောင်း၏ ခရီးစဉ် ၆၇၄ ဖြစ်သော အေသင်မှ တဆင့် မြူးနစ်သို့ သွားမည့် လေယာဉ်ပေါ်သို့ တင်ပေးလိုက်ပါသည်။ သို့သော် သူတို့ ဂျာမဏီသို့ ရောက်မသွားခဲ့ပါ။ သူတို့သည် ဂရိနိုင်ငံတွင် လေယာဉ်မှဆင်းပြီး မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်များဟု သူတို့ ထင်သော မိတ်ဆွေများ၏ အကူအညီဖြင့် လန်ဒန်သို့ သွားမည့် လေယာဉ်ပေါ် ရောက်သွားကြပြန်သည်။

သူတို့သည် နောက်ထပ် နာရီ(၄၀)ကြာသောအခါ တဲလာဗီသို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။ လော့ဇ်နှင့် သူ၏ ဇနီးတို့သည် လန်ဒန်မှ နာမည်ကျော် ကုန်တိုက်ကြီးများ ဖြစ်ကြသော မတ်ချ်နှင့် စဝင်းဆားမှ ဝယ်ယူလာသည့် ဝတ်ကောင်းစားလှများ ဝတ်ဆင်ထားကြပါသည်။

ဝုမ်ဂန်းလော့ဇ်နှင့် ဝါးထရော့တို့သည် တဲလာဗီမြို့ပြင်ရှိ အလယ်အလတ်တန်းစား အိမ်တစ်လုံးတွင် အချိန်အတန်ကြာ နေထိုင်ကြပါသည်။ သူတို့ထံသို့ ဝါးထရော့၏ မိဘနှစ်ပါးဖြစ်သော ဟားအော့တို့နှင့် ဖရော်ကလာရာ ဒူးဖန်းတို့သည် မကြာခဏ လာရောက်လည်ပတ်ကြလေသည်။ ဝုမ်ဂန်းလော့ဇ်သည် မြင်းစီးသင်ကျောင်းလေး တစ်ကျောင်း ဖွင့်ထားလေရာ သူ၏ အိမ်နီးချင်းများက ဟီးဘရူးလို “မြင်း”ဟု အဓိပ္ပါယ်ရသော “ဆွတ်ခဲ”အမည်နှင့် သူတို့ ချစ်စနိုး ခေါ်ဝေါ်ကြပါသည်။ ဝါးထရော့သည်လည်း ဟီးဘရူးဘာသာစကားကို လေ့လာသင်ယူပြီး သူ၏ စိတ်ဓာတ်မှာ အစွဲအမူးနိုင်ငံကို အလွန်ချစ်ခင်သော စိတ်ဓာတ် ဖြစ်လာလေတော့သည်။

နှစ်ပေါင်း အတော်ကြာသောအခါ လော့ဇ် မိသားစုအား ကြမ္မာဆိုး ဝင်မွေ့ခဲ့ပါသည်။ ဝါးထရော့သည် ရုတ်တရက်ဆိုသလို နာမကျန်းဖြစ်ပြီး ကွန်လွန်သွားရှာသည်။ ထောင်ထဲတွင် တွေ့ခဲ့ရသော သူငယ်ချင်းဖြစ်သည့် မာခဲလ် နီနီယို၊ ဗစ်တာလီဗီနှင့် ဖီးလစ် နာသန်ဆင်တို့သည် စိတ်နှလုံးကြေကွဲနေခဲ့ရသော လော့ဇ်ထံသို့ မကြာခဏ ဝင်ထွက်သွားလာကာ အားပေးနှစ်သိမ့်ကြပါသည်။ လော့ဇ်သည် သူ၏ ချစ်ဇနီးသည် အီဂျစ်အကျဉ်းထောင်ထဲတွင် (၂)နှစ်တာ နေခဲ့စဉ်က ကျန်းမာရေး စတင်ယိုယွင်းခဲ့သည်ဟု ယနေ့တိုင် စွဲလမ်းထင်မှတ်ရှာခဲ့လေသည်။

ဝါးထရော့ သေဆုံးပြီးစကပင် လော့ဇ်၏ ဘဝသည် မတည်မငြိမ် ဖြစ်ခဲ့လေတော့သည်။ အစ္စရေးတွင် သူထောင်ခဲ့သော မြင်းစီးကျောင်းသည် မအောင်မြင်ခဲ့ပါ။ ၁၉၇၄ ခုနှစ်တွင် သူသည် “ပိုက်ဆံရှာရန်”ဟုဆိုကာ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသို့ သွားရောက်ခဲ့လေသည်။

“အစ္စရေးနိုင်ငံမှာ ကျွန်တော် တွေ့ခဲ့ဖူးတဲ့ ဂျာမန်တွေ၊ အီဂျစ်တွေလို လူချမ်းသာတွေလိုမျိုး မြင်းစီးကျောင်းတက်မယ့်လူ သိပ်မရှိဘူးဗျာ”ဟု လော့ဇ်က ပြောခဲ့ပါသည်။ လော့ဇ်သည် အမေရိကန်သို့ ရောက်သောအခါ ပထမဆုံး လော့အိန်ဂျယ်လီစ်တွင် နေသည်။ ထို့နောက် ဆီရက်တဲလ်သို့ ပြောင်းရွှေ့ပြီး အခန်း(၉)ခန်းပါသော အိမ်ခန်းကြီးတစ်ခုတွင် နောက် ဇနီးနှင့် နေထိုင်လေသည်။ သူ၏ နောက် ဇနီးမှာ နာအိုမီဟု အမည်ရှိသော အစ္စရေးအမျိုးသမီး တစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။ သူသည် အခြားသော လူတစ်ယောက်နှင့် ပူးပေါင်းကာ အလွတ်စုံထောက် ကုမ္ပဏီတစ်ခု ဖက်စပ်တည်ထောင် လုပ်ကိုင်ပြန်သည်။

ထောက်လှမ်းရေးနှင့် လုံခြုံရေးကိစ္စတွေအကြောင်း ကျွန်တော် နည်းနည်းပါးပါးတော့ သိပါတယ်ဟု လော့ဇ်က ပြောခဲ့သည်။ သူ့လုပ်ဖော်ကိုင်ဘက်၏ ဇနီးသည် သူတို့နှစ်ဦးပိုင် ငွေများကို လစ်၍ ပြေးသောအခါ လော့ဇ်တို့၏ ကုမ္ပဏီလည်း ပြိုကွဲရလေသည်။ ၁၉၇၈ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလတွင် လော့ဇ်သည် ရှိစုမဲ့ ဒေါ်လာတစ်ထောင်ကို ထည့်ကာ ဂျာမဏီသို့ သွားပြန်သည်။ လော့ဇ်သည် မြူးနစ်မြို့တွင် ငါးများတန်စက်သီး ရောင်းသော ကုန်တိုက်တစ်ခုကို အလုပ်ရလေသည်။ ပြဿနာအရပ်ရပ်ကြောင့် လော့ဇ်သည် စိတ်ညစ်ရပါသည်။ ထို့ကြောင့် သူ အောက်ပါအတိုင်း ပြောခဲ့သည်။

“မော့ဆက်က ပေးတဲ့ ကျန်တဲ့လစာတွေ လျှော်ကြေးတွေ အားလုံး ကျွန်တော် သုံးပြီး အစ္စရေးမှာ မြင်းစီးကျောင်းထောင်တာ အခုတော့ ကုန်ပါပြီဗျာ။ အခုတော့ ကျုပ် မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးဆီက ပင်စင် တစ်လ ဒေါ်လာ(၂၀၀)ပဲ ရတော့တာပေါ့။ မော့ဆက်က ပေးတဲ့ ဒီငွေဟာ ရက်ရက်ရောက်ရောက် ပေးတာ မဟုတ်ဘူးလို့ ကျုပ်ထင်ပါတယ်”

အီဂျစ်သမ္မတ အန်နဝါ ဆဒတ် ဂျေရှုဆလင်သို့ လာရောက်လည်ပတ်ပြီး အရှေ့အလယ်ပိုင်းဒေသ ငြိမ်းချမ်းရေးရနိုင်သည့် အလားအလာ ကောင်းနေသည်ဟု ထင်ရချိန်၌ လော့ဇ်သည် သူ့ဦးခေါင်းထဲသို့ လျှပ်တပြက် ဝင်ရောက်လာသော အကြံအစည်တစ်ခုကို အကောင်အထည်ဖော်ရကောင်းနိုးနိုး မကောင်းနိုးနိုး စဉ်းစားဝေဖန်နေချိန် ဖြစ်သည်။

“အီဂျစ်တွေ ကျွန်တော့်ကို သူတို့ဆီ ပြန်လာဖို့ ခွင့်ပြုရင်တော့ နိုင်းမြစ်ဘေးမှာ မြင်းစီးသင်တန်းကျောင်း တစ်ကျောင်း သိပ်ဖွင့်ချင်တယ်ဗျာ”

သို့သော် လော့ဇ်သည် အတန်ငယ်စဉ်းစားပြီး သူ၏ အကြံအစည်နှင့် ပတ်သက်၍ ပြောလိုက်ပြန်သည်။

“အင်း... ဒါပေမဲ့ ခွင့်ပြုချင်မှလဲ ပြုမှာပါ... ကျုပ်က သူတို့ကို တော်တော်လေး အရူးလုပ်ခဲ့တာပဲ၊ ဒီတော့... ကျုပ်ကို သူတို့ ဘယ်တော့မှ ခွင့်လွှတ်မှာ မဟုတ်ဘူးထင်တယ်”။ ။

ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ခြင်း

၁၉၆၇ ခုနှစ် ဇွန်လ(၁)ရက်နေ့ နံနက်စောစောပိုင်း။

အမေရိကန်ပြည်ရှိ CIA ညွှန်ကြားရေးမှူး ရစ်ချာဒ်ဟမ်းစ်၏ အိမ်တွင် တယ်လီဖုန်းမြည်လာသည်။ ဟမ်းစ်သည် အလွန်အံ့ဩသွားသည်။ အကြောင်းမှာ ဤတယ်လီဖုန်းသည် သူ့ကိုယ်ပိုင်ဖြစ်ပြီး စာရင်းမဝင်ထားသော လျှို့ဝှက်ဖုန်း ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ဖုန်းကို ကောက်ကိုင်လိုက်သည်နှင့် တစ်ဘက်က ပြောသူ၏ အသံကို သူချက်ချင်း မှတ်မိလိုက်ပါသည်။

တစ်ဘက်က ပုဂ္ဂိုလ်မှာ မီယာအာမစ် ဖြစ်၍ ကိုလံဘီယာ တက္ကသိုလ်တွင် အတူတကွ စာသင်ခဲ့သော သူ၏ သူငယ်ချင်း ဖြစ်ပါသည်။ အာမစ်သည် ၁၉၆၂ ခုနှစ်မှစ၍ မော့ဆက်၏ အကြီးအကဲ ဖြစ်ခဲ့သည်။ အာမစ်၏ ပြောနေသော စကားသံကို နားထောင်၍ မိတ်ဆွေဟောင်းပီပီ အလ္လာပ သလ္လာပ စကားပြောဆိုလို၍ ခေါ်ခြင်းမဟုတ်ကြောင်း ဟမ်းစ် သိလိုက်ပါသည်။

“ဟမ်းစ်ရေ... ငါ မင်းနဲ့ တွေ့စရာ အကြောင်းရှိတယ်။ အခု လေဆိပ်တယ်လီဖုန်းထဲက ပြောနေတာပါ။ ကိုယ် ဒီရောက်နေတာ ဘယ်သူမှ မသိသေးဘူး။ ကိုယ့်လေယာဉ်ပျံ အခုပဲ ဆိုက်သွားတာပါ။ သိပ်အရေးကြီးနေတယ်... သူငယ်ချင်း သိပ်အရေးကြီးနေတယ်...”

ဟမ်းစ်သည် အနည်းငယ် စိုးရိမ်သွားသော်လည်း ချက်ချင်းပင် ဣန္ဒြေပြန်ဆည်လိုက်ပြီး အာမစ်ကို ပြန်ပြောလိုက်သည်။

“ငါ မနက်ပိုင်းမှာ အစည်းအဝေးတွေ ရှိနေတယ်။ ဒါပေမဲ့ နေ့လယ်ပိုင်းလောက်မှာ မင်းနဲ့ တွေ့နိုင်ပါတယ်။ ဒီလိုလုပ်လေ၊ အခုလောလောဆယ် လန်ဂလေမှာ ရှိတဲ့ ကိုယ်တို့ဌာနချုပ်ကို သွား၊ မင်း ကိုယ့်လူတွေနဲ့ တွေ့ဖို့ စီစဉ်ပေးထားမယ်။ မင်းပြောစရာရှိတာတွေ သူတို့ကို ပြောထားရင် ကိုယ်ရောက်တော့ သူတို့ ကိုယ့်ကို တင်ပြနိုင်တာပေါ့”

“ဟုတ်ပြီ ကိုယ် အဲဒီကို သွားမယ်”ဟု အာမစ်က ပြောလိုက်လေသည်။

တဲလာဗီတွင် ရက်သတ္တပတ် အတော်ကြာ အခြေအနေ မငြိမ်မသက် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်နေပြီးနောက် မီယာအာမစ် ဝါရှင်တန်သို့ ဆိုင်းမဆင့် ဗုံမဆင့် ရောက်လာခြင်း ဖြစ်လေသည်။

နွေဦးရာသီနှင့် နွေရာသီကာလ တလျောက်လုံး ဆိုဗီယက်ယူနီယံသည် စိတ်ဓာတ်စစ်ဆင်ရေး အကြီးအကျယ် ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။ ဆီးရီးယားနှင့် အီဂျစ်နိုင်ငံများအား

လက်နက်နှင့် ထောက်လှမ်းရေးသတင်းများ အဓိက ဖြန့်ဖြူးပေးဝေနေသော ဆိုဗီယက်တို့သည် အစွမ်းနိုင်ငံက စစ်ပွဲကြီးတစ်ရပ် ဆင်နွှဲရန် တာရှည်နေကြောင်း အာရပ်တို့အား ယုံကြည်လာစေသည်။

၁၉၆၇ ခုနှစ် မေလ(၁၃)ရက်နေ့တွင် ဆိုဗီယက်သံအမတ်သည် အီဂျစ်သမ္မတ နတ်ဆာကို တွေ့ဆုံပြီး အစွမ်းတို့ ဆီးရီးယားကို တိုက်ခိုက်ရန် သေချာနေကြောင်း သတိပေးလိုက်သည်။ ထိုနောက်ပိုင်းတွင် အစွမ်းတို့ ဂိုလန်ကုန်းမြင့်ဒေသ၌ သံချပ်ကာတပ်ဖွဲ့များ အင်အားတိုးမြှင့်နေကြောင်း ဆီးရီးယားနှင့် အီဂျစ်တို့ထံ သတင်းမပြတ်ပို့ပေးသည်။

ရုရှားတို့၏ သတိပေးမှုကို တုံ့ပြန်သည့်အနေနှင့် အီဂျစ်သည် ၎င်း၏ တပ်မတော်ကို ချက်ချင်း အဆင်သင့်ဖြစ်စေရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ စစ်ဦးစီးချုပ် မိုဟာမက် ဖော်ဇီသည် ဆီးရီးယားသို့ သွား၍ နှစ်နိုင်ငံ ပူးပေါင်းတိုက်ခိုက်နိုင်မည့် ဗျူဟာကို ဆွေးနွေးရေးဆွဲခဲ့သည်။ ဆီးရီးယားနှင့် အီဂျစ် နှစ်နိုင်ငံလုံး စစ်အတွက် အဆင်သင့်ရှိနေကြပေပြီ။ အီဂျစ်တပ်သား (၁၀၀၀၀၀)သည်လည်း ဆိုင်းနိုင်းကျွန်းဆွယ်ထဲတွင် စစ်ဆင်နွှဲရန် အဆင်သင့်။

အစွမ်းခေါင်းဆောင်များ ရင်ဆိုင်နေရသည့် ပြဿနာမှာ ရိုးရိုးလေးပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဆီးရီးယားနှင့် အီဂျစ်တို့၏ တင်းမာမှု ဆက်လက်ထားရှိရေး ဝါဒအတိုင်း စစ်ပြင်ဆင်ပြုနေသလော၊ သို့မဟုတ် တကယ်တမ်း စစ်ပွဲကြီးတစ်ခု တိုက်ခိုက်လိုပါသလောဟူသည့် ပြဿနာ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဥရောပနှင့် အရှေ့အလယ်ပိုင်းနိုင်ငံများတွင် လွှတ်ထားသော မော့ဆက်သူလှိုင်းများအား ထိုပြဿနာ၏ အဖြေအတွက် ထောက်လှမ်းရေးသတင်းများ ရသမျှ ပေးပို့ကြရန် အမိန့်ထုတ်လိုက်လေသည်။

မေလ(၂၀)ရက်နေ့တွင် မော့ဆက်သည် အရေးပေါ် ဆက်သွယ်ရေးလမ်းကြောင်း တစ်ခုကို သုံး၍ ဝန်ကြီးချုပ် လီဗီအက်ရှ်ကောက အီဂျစ်သမ္မတ နတ်ဆာထံ တိုက်ရိုက်ရေးသော စာတိုလေးတစ်စောင် ပို့ပေးလိုက်လေသည်။

“ကျွန်တော်တို့ဘက်က စ၍ မတိုက်လိုပါဘူး၊ ခင်ဗျားတို့ တပ်တွေ ဆိုင်းနိုင်းကျွန်းဆွယ်က မူလနေရာကို ပြန်ဆုတ်ပေးရင် ကျွန်တော်တို့တပ်တွေကို နယ်စပ်ကနေ ပြန်ဆုတ်ပေးပါမယ်”

ကိုင်ရီမှ ပြန်လာသော စာကမူ တိုတိုနှင့် ပြတ်ပြတ် ဖြစ်သည်။

“ကျုပ်တို့ရဲ့ အဖြေကို ခင်ဗျားတို့ အချိန်မှီ သိရမယ်”

အစွမ်းတို့ အချိန်ဆွဲနေ၍ မဖြစ်တော့ပါ။ ၄၈ နာရီ ကြာသောအခါ နတ်ဆာသည် တိုင်ရန် ရေလက်ကြားကို ပိတ်ခိုင်းလိုက်သည်။ ပယ်လယ်နီကို ဖြတ်၍ အာဖရိကနှင့် အာရှသို့ ထွက်ရသော အစွမ်းနိုင်ငံ၏ ရေကြောင်းလမ်းလည်း ပိတ်သွားရလေသည်။

အစွရေးစစ်ဘက်နှင့် ထောက်လှမ်းရေးခေါင်းဆောင်များအတွက် တစ်ခုတည်းသော ချွင်းချက်မရှိသည့် အဖြေထွက်လာပါသည်။ စစ်ဖြစ်ဖို့ သေချာနေပါပြီ။ အစွရေးနိုင်ငံသည် လူ့အင်အား၊ လက်နက်အင်အား သာလွန်သော ရန်သူကို အနိုင်ယူမည့် နည်းလမ်းတစ်လမ်းသာ ရှိပါသည်။ မိမိတို့ဘက်က စတင် တိုက်ခိုက်ရန်သာ ရှိပါသည်။

အာမစ်သည် တတ်နိုင်သမျှ သက်သေအထောက်အထားများ သုံး၍ ဝန်ကြီးချုပ် အက်ရှ်ကောကို ယင်းအချက် တင်းပြုသည်။ သို့သော် အစစအရာရာ သတိကြီးသူ ဝန်ကြီးချုပ်သည် တင်းမာမှု လျော့ပါးရေးအတွက် သံတမန်နည်းပရိယာယ်များ သုံးရန် အမေရိကန်တို့ တောင်းပန်လာသည်ကို နားဝင်နေသဖြင့် တုံ့ဆိုင်းဆိုင်းနှင့် အချိန်ဆွဲနေလေသည်။ အက်ရှ်ကောသည် ဆိုဗီယက် သံအမတ် ဇိုဘာခင်ကို အစွရေးနယ်စပ်များသို့ သွားရောက်၍ မိမိတို့ စစ်ပြင်ဆင်မှု မလုပ်ကြောင်း ကိုယ်တိုင်မျက်မြင် ကြည့်ရှုပါဟု ဖိတ်ကြားလိုက်သည်။

ဝန်ကြီးချုပ်၏ ကမ်းလှမ်းချက်ကို သံအမတ်က ချက်ချင်း ပယ်ချခဲ့သည်။

အစွရေးနိုင်ငံတွင် ဤသို့စောင့်ဆိုင်းနေရသော ကာလအတွင်း များပြားလှစွာသော စိတ်ညစ်စရာများ ပေါ်ပေါက် ခံစားကြရသည်။ ပြည်သူလူထုလည်း စိတ်ဓာတ် အလွန်ကျနေပေပြီ။ ဝန်ကြီးချုပ်အား သတင်းစာများနှင့် စစ်တိုက်ခိုက်လိုသော အကြံပေးအရာရှိများက ဝေဖန်ပြစ်တင်လာသည်။

အက်ရှ်ကော၏ အကြံပေးအရာရှိများသည် စိတ်ဓာတ်ထွေပြား ချောက်ချားနေကြလေရာ မေလကုန်တွင် ဝန်ကြီးချုပ်ရုံးခန်း၌ ကျင်းပသော အစည်းအဝေးကြီးတစ်ခု၌ ယင်းအချက်သည် သိသိသာသာ ထင်ရှားလာပါသည်။ ဗိုလ်ချုပ် အေရီရယ်လ် ရှရွန်သည် ပစ္စတိုတစ်လက်ကို ခါးတွင်ချိတ်၍ အစည်းအဝေးတက်လာသည်။

အစိုးရအဖွဲ့ အတွင်းဝန်က ရှရွန်ကို အစိုးရအဖွဲ့ဝင် ဝန်ကြီးများသည် အစည်းအဝေးသို့ လက်နက်ကိုင်ဆောင်၍ တက်ရိုးထုံးစံမရှိကြောင်း ယဉ်ကျေးချိုသာစွာ သတိပေးခဲ့သည်။ ဗိုလ်ချုပ် ရှရွန်သည် ဒေါသအကြီးအကျယ် ဖြစ်သွားပြီး ပစ္စတိုခါးပတ်ကို ချိတ်၍ စားပွဲတစ်လုံးပေါ် ပစ်တင်လိုက်ကာ ဝန်ကြီးချုပ် လီဗီအက်ရှ်ကော ကြားလောက်အောင် အသံမြှင့်၍ ပြောလိုက်သည်။

“ဒီဝန်ကြီးချုပ်ကို ပစ္စတိုပြုပြီး ဖမ်းဖို့လိုတယ်လို့ ခင်ဗျားတွေ့ရင်... ခင်ဗျား ရှားနေလို့ပဲ မှတ်ပါ ကိုယ့်လူ...။ သူ့ကို အသံကျယ်ကျယ်နဲ့ အော်သာပေးလိုက်... တချိုးတည်း လစ်မှာ သိလား...”

ဤသို့သော စော်ကားမှုကြောင့် အက်ရှ်ကော အလွန်ပင် စိတ်ပျက်သွားရသည်။ အမှန်စင်စစ် ဝန်ကြီးချုပ်သည် မည်သည့် စစ်ဗိုလ်ချုပ်များနှင့်မဆို မျိုးချစ်စိတ်ရှိသည့်နေရာ၌ ယဉ်ပြိုင်ရသူဖြစ်သော ဂုဏ်သရေရှိ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ သူသည် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခြင်း လမ်းကြောင်းကိုသာ တတ်နိုင်သမျှ လျှောက်လိုသော ခေါင်းဆောင်တစ်ဦး ဖြစ်လေသည်။

သို့သော် အခြေအနေက ပို၍ ဆိုးလာပေပြီ။ အစွရေးတို့အတွက် ကံကြမ္မာ ပိုဆိုးရသည့်အချက်မှာ ပြင်သစ်သမ္မတ ဒီဂေါလ်က အာရပ်တို့ကို မတိုက်ခိုက်ရန် သူတို့ကို သတိပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤသတိပေးချက်သည် လွန်ခဲ့သော (၁၀)နှစ်ကာလကပင် ချစ်ကြည်ရင်းနှီးခဲ့သော မဟာမိတ်နိုင်ငံလည်းဖြစ်၊ အဓိက လက်နက်ရောင်းချနေသော နိုင်ငံလည်းဖြစ်သည့် ပြင်သစ်ထံမှ လာခြင်းဖြစ်သဖြင့် သူ့ကို အကြီးအကျယ် စိုးရိမ်ကြောင့်ကြနေကြရပါသည်။

ဤသို့သော နောက်ကြောင်းဇာတ်လမ်းများကို အခြေပြု၍ မိယာအာမစ်သည် ဝါရှင်တန်သို့ လျှို့ဝှက်ခရီးထွက်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ယခု ဖြစ်ပွားတော့မည့် စစ်ပွဲ၏ အနိုင်အရှုံး အဆုံးအဖြတ်သည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ လက်ထဲတွင်ရှိကြောင်း အာမစ် သေသေချာချာ သိထားသည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် အစွရေးနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး အက်ဘာအီဘန်သည် သမ္မတ ဂျွန်ဆင်အား ဒေသအခြေအနေဆိုးရွားနေကြောင်း ယုံကြည်လာအောင် မလုပ်နိုင်ခဲ့ဟု သူသိထားပါသည်။

အာမစ်က အစွရေးနိုင်ငံ၏ ရပ်တည်မှုသည် ဗာဂျီးနီးယားပြည်နယ် လန်ဂလေ ဌာနချုပ်၌ သူနှင့် CIA အရာရှိများ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပွဲ၏ အဖြေပေါ်တွင် မူတည်သည်ဟု မိမိယုံကြည်ကြောင်း နောင်သောအခါ ပြောပြလေ့ရှိသည်။

လန်ဂလေ ဌာနချုပ် အစည်းအဝေးခန်း တစ်ခုထဲ၌ အာမစ်သည် CIA အဖွဲ့ကြီး၏ အရှေ့အလယ်ပိုင်းဒေသဆိုင်ရာ အရာရှိများနှင့် တွေ့ဆုံရသည်။ ထိုသူများသည် ကိုယ့်အမြင်ကို သူတပါးလက်ခံလာအောင် ပြောတတ်သူများ ဖြစ်သည်။ အာမစ်သည် သူနှင့် တွေ့ရမည် ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ ခေသူများ မဟုတ်ကြောင်း သိလိုက်သည်။ သူယူလာသော မြေပုံများ၊ ဇယားများ၊ အချက်အလက် မှတ်စုများကို ထုတ်ပြီးနောက် အာမစ်သည် နိဒါန်းမခြယ်တော့ဘဲ လိုရင်းကို စပြောလေတော့သည်။

“စစ်ဖြစ်ဖို့ သေချာနေပါပြီ။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ တပ်မတော်ကို အဆင်သင့် အနေအထားမှာ တပ်လှန့် စုစည်းထားပြီးပါပြီ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့ အခုလက်ရှိအခြေအနေမှာ အကြာကြီး မနေနိုင်ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ စစ်တပ်ထဲမှာ အရပ်သား အလုပ်သမားတွေ ပါနေပါတယ်။ ဒီတော့... နိုင်ငံရဲ့ စီးပွားရေးဟာ ရပ်တန့်နေပြီလေ။ အခုလောလောဆယ် ကောက်ပဲသီးနှံ ရိတ်သိမ်းဖို့ လူတောင် မရှိဘူးဖြစ်နေတယ်။ သကြားထွက်တဲ့ မုံလာဥနီတွေဟာ မြေကြီးထဲမှာပဲ ပုပ်ကုန်ကြပါပြီ”

အာမစ်သည် မိမိပြောလိုသည်ကို ပြီးအောင် ဆက်ပြောလေသည်။

“ကျွန်တော်တို့ ဆုံးဖြတ်ချက် အမြန်ချဖို့ လိုပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ကသာ အီဂျစ်ကို စပြီး မတိုက်နိုင်ရင်တော့ သူတို့က ကျွန်တော်တို့ကို ချေမှုန်းပစ်မှာပဲ”

ထိုနောက် အာမစ်သည် မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးက ဝေဖန်သုံးသပ်ထားသော စစ်ရေးအခြေအနေကို အသေးစိတ် ချပြလိုက်သည်။ သူနှင့် မျက်နှာချင်ဆိုင် ထိုင်နေသော အမေရိကန် အရာရှိကြီးများကလည်း မကြာခဏဆိုသလို မေးခွန်းထုတ်ကြသည်။ စောဒကတက်ကြသည်။

CIA အရာရှိကြီးများက အာမစ်၏ မိသားစုကျန်းမာရေးကို ယဉ်ကျေးပျူငှာစွာ မေးသည့်ပုံစံမျိုးနှင့် သူ့အား တည်ငြိမ်အေးဆေးစွာ မေးခဲ့သည်။ ပထမမေးခွန်းမှာ “အစ္စရေးက စတင်တိုက်ခိုက်လျှင် အစ္စရေးလူထု မည်မျှသေမည်နည်း”။ ဒုတိယမေးခွန်းမှာ “အီဂျစ်က စတင်တိုက်ခိုက်လာလျှင် အစ္စရေးလူထု မည်မျှသေမည်နည်း” ဟူသည်တည်း။

“ကျွန်တော်တို့ဘက်က စပြီးတိုက်နိုင်ရင်တော့ ကျွန်တော်တို့ဘက်က တော်တော် အသေအပျောက် နည်းမှာပါပဲ။ ရာဂဏန်းမှာပဲ ရှိလိမ့်မည်။ ဒီထက် မပိုပါဘူး။ အင်း ဒါပေမဲ့ သူတို့လာတိုက်တဲ့အထိ ကျွန်တော်တို့က ထိုင်စောင့်နေမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ အနိုင်တိုက်နိုင်မယ်ပဲထား၊ အသေအပျောက် (၁၀၀၀၀)နား ကပ်သွားမှာ သေချာတယ်။”

အာမစ်က တည်ငြိမ်အေးဆေးစွာ ယထာဘူတ ကျကျ ဝေဖန်သုံးသပ်ပြလိုက်သဖြင့် CIA အရာရှိကြီးများသည် သူ့ကို သဘောကျသွားကြသည်။ အစ္စရေးနိုင်ငံအဖို့ လူ(၁၀၀၀၀) အသေခံရလျှင် ကြီးလှစွာသော ဆုံးရှုံးမှုကြီးဖြစ်ကြောင်း အမေရိကန်တို့ ထပ်လောင်းပြောရန် မလိုတော့ပါ။ သို့သော် သူတို့သည် အာမစ်ကို မေးခွန်းထုတ်ဆဲပင် ရှိသေးသည်။

အာမစ်က သူ၏ သဘောထားကို တင်ပြပြီးသောအခါ အမေရိကန်တို့သည် သူတို့၏ မြေပုံများနှင့် CIA သူလှူများနှင့် သံအမတ်များ ပေးပို့ထားသော သတင်းမှတ်စုများကို ထုတ်လိုက်ကြသည်။ အာမစ် စိတ်သက်သာရာ ရသွားသည့်အချက်မှာ CIA ၏ အချက်အလက်များသည် သူတင်ပြသော အချက်အလက်တို့နှင့် ကိုက်ညီနေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ သူတို့က သူ့ဖြီးနေခြင်း မဟုတ်ကြောင်း သိပါသည်။ သူတင်ပြ ဆွေးနွေးသော အချက်အားလုံးကို တစ်ချက်ကလွဲလျှင် အကုန်လက်ခံပါသည်။

CIA အရာရှိ ထဲမှ ပြောရေးဆိုခွင့်ရှိသူက ထိုအချက်ကို အာမစ်အား ပြောပြလေသည်။

“ကျွန်တော်တို့ ယုံကြည်တာကတော့ အီဂျစ်တပ်တွေဟာ ဆိုင်းနိုင် သဲကန္တာရထဲမှာ ခံစစ်အတွက် ချထားတာ ဖြစ်မယ်။ ကျွန်တော်တို့ စစ်ဘက်ပါရဂူတွေကလည်း သူတို့ရဲ့ တပ်ဖွဲ့တွေကို ကောင်းကင်က ရိုက်ယူထားတဲ့ ဓာတ်ပုံတွေ သေသေချာချာလေ့လာပြီး ဒီအချက်ကို သဘောတူကြပါတယ်။ သူတို့က စပြီး တိုက်မယ်လို့တော့ ကျွန်တော်တို့ မထင်ဘူးဗျာ”

အာမစ်သည် အပြင်းအထန် ပြန်လည် ချေပလေသည်။

“ ကျွန်တော် ပြောပါမယ်... ကျွန်တော်တို့ရဲ့ စစ်ဘက်ပါရဂူတွေကတော့ အီဂျစ်တပ်ဖွဲ့တွေ ထိုးစစ်ဆင်ဖို့ ပြင်ဆင်နေတယ်လို့ ပြောကြပါတယ်။ သူတို့ကိုယ်သူတို့ ကာကွယ်ဖို့ဆိုရင် ဘာအကြောင်းကြောင့် ဆိုင်းနိုင်သဲကန္တာရထဲကို ရုတ်တရက် အလုံးအရင်းနဲ့ ရောက်လာကြသလဲ... ကဲ”

CIA အရာရှိများက တည်ငြိမ်စွာနှင့် အကျိုးအကြောင်းပြု၍ ပြန်ဖြေကြပြန်သည်။

“ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့က သူတို့ကို စပြီး တိုက်မယ်လို့ သူတို့က ယုံကြည်နေကြလို့ပေါ့။”

ဆွေးနွေးပွဲသည် တစ်ခါတရံ ခါးခါးသီးသီး ငြင်းခုံရသည့် ပွဲဖြစ်လာသည်။ သို့ရာတွင် နောက်ဆုံး၌ မိယာအာမစ်သည် မိမိ၏ ထင်မြင်ချက်ကို လက်ခံလာအောင် ပြုလုပ်နိုင်လေတော့သည်။

“ကျွန်တော် တစ်ခု ပြောပါရစေ၊ ဒီလိုပါ... ဘယ် သေနင်္ဂဗျူဟာစာအုပ်ထဲမှာ ခံစစ်အနေအထားက ဘယ်လို၊ ထိုးစစ်အနေအထားက ဘယ်လိုဆိုပြီး ဘာတွေပဲ ပါနေပါနေ ကျွန်တော်တို့အဖို့ကတော့ အကြောင်းမထူးပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ဘက်ကတော့ သူတို့ဘာတွေ ကြံစည်နေနေ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ တပ်ဖွဲ့တွေကို စုစည်းပြီး အဆင်သင့် အနေအထားမှာ တပ်လှန့်ထားရမှာပါပဲ။ အီဂျစ်တပ်ဖွဲ့တွေက အလကား ကစားတာပါဆိုပြီး ကျွန်တော်တို့ နယ်စပ်မှာ နေရာယူကြတာကိုတော့ ကျွန်တော်တို့ ခွင့်မပြုနိုင်ဘူး။ သူတို့တတွေ ဆိုင်းနိုင်ထဲ ဝင်လာတာနဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အရံတပ်ဖွဲ့တွေကို စုစည်းရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ သူလျှိုတွေ ပေးထားတဲ့ ထောက်လှမ်းရေးသတင်းတွေအရ သူတို့ဘက်က စပြီး စစ်ပြင်လို့ ကျွန်တော်တို့ဘက်က ပြန်ပြင်ဆင်ရတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ သိလာပါလိမ့်မယ်”

အာမစ်က ဆက်လက်တင်ပြပြန်သည်။

“ကျွန်တော်တို့အဖို့ကတော့ အီဂျစ်တွေ ဘယ်လိုပဲ စစ်ရေးငင်ငင် ရင်ဆိုင်ရမယ့် ပြဿနာကတော့ တစ်ခုတည်း ရှိပါတယ်။ တစ်နိုင်ငံလုံး စစ်ရေးအခြေအနေမှာ အချိန်တော်တော်ကြာ ရှိနေရင် အမျိုးသားစီးပွားရေးဟာ ရေစုန်မျောမှာ သေချာပါတယ်။ နောက်ပြီး ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ခင်ဗျားတို့လည်း သိပါတယ်။ ကျွန်တော် အထူးအထွေ ရှင်းပြစရာ မလိုပါဘူးဗျာ။ ခံစစ်အနေအထားမှာ ရှိတဲ့ စစ်တပ်တွေဟာ မိနစ်ပိုင်းအတွင်းမှာ ထိုးစစ်အနေအထားကို ချက်ချင်း ပြောင်းနိုင်ကြပါတယ်။ အီဂျစ်တွေရဲ့ မူလသဘောထားက ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်နေဖြစ်နေ သူတို့စိတ်ထဲမှာ ကျွန်တော်တို့ကို အနိုင်တိုက်နိုင်မယ်လို့ သူတို့ ယုံကြည်ထားပုံရတယ်။ ရုရှားတွေကလည်း အဲဒီအချက်ကိုချည်း သူတို့ကို တစ်ချိန်လုံး ပြောထားကြတာ မဟုတ်လား။ ရုရှားတွေဟာ ချက်ချင်း စိတ်ပြောင်းလဲပြီး ဆီးရီးယားနဲ့ အီဂျစ်ကို တပ်တွေရုပ်သိမ်းပေးဖို့ ပြောမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ တကယ်တော့ ဆိုဗီယက်တွေဟာ စစ်ဖြစ်စေချင်တယ်။ နောက်ပြီး ဒီအချိန် ဒီအခြေအနေမှာ စစ်တိုက်ရင် ကောင်းတယ်လို့ အာရပ်တွေကို သူတို့ အယုံသွင်းခဲ့တယ်”

နေ့လည်စောင်းသို့ ရောက်ခဲ့ပေပြီ။ မနက် ၉ နာရီကတည်းက စခဲ့သော ပင်ပန်းလှသည့် ဆွေးနွေးပွဲ ဖြစ်ပါသည်။ သူတို့အားလုံး ခေတ္တအနားယူပြီး ကော်ဖီနှင့် အသားညှပ်မုန့်များ စားသောက်ကြသည်။

ဆွေးနွေးပွဲ ပြန်စသောအခါ အာမစ်သည် CIA အရာရှိကြီးများက သူ၏ အမြင်ကို သဘောတူ လက်ခံနိုးသော အခြေအနေတွင် ရှိကြောင်း ရိပ်မိလာသည်။ လုပ်ငန်း အတွေ့အကြုံအရ သူသိရှိလာသည့် အချက်များမှာ CIA အဖွဲ့သည် သူ၏အမြင်ကို လက်ခံခြင်းသည် အမေရိကန်နိုင်ငံ၏ အကျိုးအမြတ်

ရှိသောအကြောင့်သာ လက်ခံခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ အစွရေးနိုင်ငံ၏ လုံခြုံရေးအတွက် မိမိတင်ပြဆွေးနွေးချက်များကို ယုံကြည်၍ မဟုတ်ဟူသော အချက်များ ဖြစ်လေသည်။

သို့သော်လည်း ရစ်ချာဒ်ဟမ်းစ် ရောက်လာသောအခါ အာမစ်သည် သူ၏ ရင်တွင်းဖြစ်ပေါ်လာသော ခံစားချက်များကို မထိန်းနိုင်ဘဲ ဤသို့ ပြောပြလိုက်လေသည်။

“ကိုယ်ပြောမယ် ဟမ်းစ်ရေ... ကိုယ်တို့ ဒီအတိုင်းနေလို့ မဖြစ်တော့ဘူး။ အစွရေးနိုင်ငံဟာ သေးသေးလေးပါ။ ကိုယ်တို့တတွေဟာ တစ်နိုင်ငံလုံးရဲ့ အသက်ရှင်ရပ်တည်မှုအတွက် ပြောနေကြရတာပါ။ ကျွန်တော်ဟာ ကျွန်တော့်ရဲ့ မိသားစု၊ ဇနီးနဲ့ သမီးလေး(၃)ယောက်အတွက် ပြောတာပါ။ နောက်ပြီး ယူနီဖောင်း အခု ကောက်ဝတ်နေရတဲ့ အစွရေးယောက်ျားတွေနဲ့ သူတို့ရဲ့ မိသားစုတွေအတွက် ပြောနေတာပါ”

ဟမ်းစ်အား အယုံသွင်းစရာ မလိုပါ။ သူရောက်ပြီး အာမစ်နှင့် မတွေ့မီအချိန်ကလေးအတွင်းမှာ သူ၏ လက်ထောက်တစ်ဦးက သူ့အား အတိုချုပ် အစီရင်ခံပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ထိုကြောင့် ဟမ်းစ်သည် သူ၏ ကျောင်းနေဘက် သူငယ်ချင်း၏ အမြင်ကို သဘောတူ လက်ခံခဲ့လေသည်။

“ကိုယ်တော့ မင်းကို မက္ကနာမားရားနဲ့ သွားတွေ့စေချင်တယ်”ဟု သူက အာမစ်ကို ပြောပါသည်။

ထိုနေ့ညနေ ၆ နာရီတွင် အာမစ်ကို ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး မက္ကနာမားရား၏ ရုံးခန်းအတွင်းသို့ ပို့ဆောင်ပေးလိုက်ကြပါသည်။ အာမစ်သည် သူ့ကိုစွဲကို တတိယအကြိမ်မြောက် ပြန်လည် တင်ပြရပြန်ပါသည်။ သူသည် အချက်အလက် စုံစုံလင်လင်ကို တည်ငြိမ်သည့်ဟန်ပန်နှင့် တင်ပြနေသော်လည်း မက္ကနာမားရား နားဝင်သွားအောင် ပြုလုပ်ရမည်မှာ အလွန်အရေးကြီးကြောင်း သိရှိလေသည်။ ထိုကြောင့် ရင်ထဲတွင်ရှိသော စိုးရိမ်မှုသည် တစ်ခါတရံ သူ့မျက်နှာတွင် ပေါ်လာတတ်ပါသည်။

အာမစ်သည် သူ၏ တင်ပြမှု ပြီးဆုံးသောအခါ စိုးရိမ်မှုဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံး အေးစက်နေသည်။ မက္ကနာမားရားသည် တစ်ချိန်လုံး အာမစ်ပြောသမျှကို တစ်လုံးတစ်ပါး ဝင်စွက်ခြင်း မပြုဘဲ ထိုင်နားထောင်နေသည်။ သူ၏ ဧည့်သည်သည် ပြောဆိုနေသမျှသော အချက်အလက်များကို စိတ်ဝင်စားကြောင်း သဘောပေါက်ကြောင်း မျက်ခုံးတစ်ချက် ပင့်၍ပင် မပြခဲ့ပေ။

ထိုအချိန်တွင် လက်ထောက်တစ်ဦးသည် တခါးပွင့်၍ တောင်းပန်ပြီး ဝင်လာကာ အရေးတကြီး သံကြိုးစာတစ်စောင် လာပေးသည်။ မက္ကနာမားရားသည် သံကြိုးစာအိတ်ကို ဖွင့်ပြီး ဂရုတစိုက် ဖတ်လိုက်သည်။ ထိုနောက် သူသည် အာမစ်ကို မော့ကြည့်လိုက်ပြီး ခပ်တိုးတိုး ပြောလိုက်သည်။

“မိုရှေဒါယန်ကို အစွရေး ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး ခန့်လိုက်ပြီတဲ့”

မော့ဆက်ခေါင်းဆောင် အာမစ်သည် ဤဆုံးဖြတ်ချက် ပေါ်လာခြင်း၏ အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို ချက်ချင်း နားလည်လိုက်ပါသည်။ မိုရှေဒါယန်သည် စစ်တိုက်ရန် တစ်ချိန်လုံး တင်ပြတောင်းဆိုနေသူ ဖြစ်သည်။ သူ့ကို အစိုးရအဖွဲ့ ထံသို့ သွင်းလိုက်ခြင်းကြောင့် သူသည် စစ်တိုက်ရေးကို တွန်းအားအများဆုံး ပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း အဓိပ္ပါယ်ပေါ်နေပါသည်။ အစွရေးနိုင်ငံ ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော မရေရာသည့်ကာလများ ကုန်ဆုံးတော့မည် ဖြစ်ပါသည်။

အာမစ်၏ ခေါင်းထဲတွင် အထက်ပါ အတွေးများ ရောက်နေချိန်ဝယ် မက္ကနာမားရားက စတင်၍ စကားပြောလေတော့သည်။

“ ကျွန်တော် မိုရှေဒါယန်ကို ကောင်းကောင်း သိပါတယ်။ သူ ဝါရှင်တန်ကို လာတုန်းက ကျွန်တော်နဲ့သူ တွေ့ခဲ့ရပါတယ်။ သူ့ကို ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး ခန့်အပ်လိုက်တာ ကျွန်တော် သိပ်ဝမ်းသာတယ်။ ကျွန်တော် သူ့အတွက် ဆုမွန်ကောင်း တောင်းလိုက်ကြောင်း ပြောပြပါ”

ထို့နောက် မက္ကနာမားရားသည် အာမစ်အား စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်လိုက်ပြီး စကားလုံးများ ချင့်ချိန်ရွေးချယ်ကာ ဤသို့ ပြောလိုက်ပါသည်။

“သူ ဘာဆုံးဖြတ်ချက်ပဲ လုပ်လုပ် ကျွန်တော်ကတော့ အောင်မြင်ပါစေလို့ ဆုတောင်းပါတယ်”

မက္ကနာမားရား၏ ထောက်ခံချက်သည် အလွန်သိမ်မွေ့၍ လျှို့ဝှက်နက်နဲလှပါသည်။ သို့သော် အာမစ်သည် မက္ကနာမားရား ပြောသော စကားများ၏ အဓိပ္ပါယ်ကို တိတိကျကျ သဘောပေါက်ပါသည်။ အစွရေးနိုင်ငံသည် ဆီးရီးယားနှင့် အီဂျစ်တို့ကို လက်ဦးအောင် တိုက်ခိုက်ပါက အမေရိကန်အစိုးရသည် ထောက်ခံမည်ဟု ဆိုလိုပါသည်။

မီယာအာမစ်သည် အမေရိကန် ကာကွယ်ရေးဌာန ပင်တဂွန်အဆောက်အအုံမှ အစွရေးသံရုံးသို့ ကမန်းကတမ်း ပြန်လာခဲ့သည်။ သူသည် စစ်သံမှူး ဗိုလ်ချုပ် ဂျိုးဇက် ဂီဗာနှင့် အတူတကွ သူ၏ တစ်နေ့တာ လုပ်ငန်းဆောင်တာများကို အစီရင်ခံစာရှည်ကြီး တစ်စောင်ရေးချသည်။ ထို့နောက် သူသည် တဲလာဗီသို့ စကားဝှက်ဖြင့် သံကြိုးတစ်စောင် ပို့လိုက်လေသည်။

“အမေရိကန်တွေက ကျွန်တော်တို့ကို အချုပ်အခြာနဲ့တကွ လွတ်လပ်တဲ့ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံအဖြစ် သတ်မှတ်ထားပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ နိုင်ငံဟာ အသက်ရှင်ရပ်တည်ဖို့ လိုအပ်တဲ့အခါ မှန်တယ်ထင်ရင် ဘာဆုံးဖြတ်ချက်တွေပဲဖြစ်ဖြစ် လုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိတယ်လို့ သူတို့ ယုံကြည်ကြပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ဘက် ရှေးဦးစွာ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်မယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ ဘာအပြစ်တင် ဝေဖန်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုလုပ်ရတယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းရင်းတွေကို သူတို့ နားလည်မှာပါ။ အကယ်၍ ရုရှားတွေက တိုက်ရိုက်ဝင်ရောက် စွက်ဖက်လာမယ်ဆိုရင်တောင် သူတို့ ဝင်တားပေးမယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် သေသေချာချာ သိပါတယ်”

အစွရေးနိုင်ငံသို့ ပြန်ချင်လော့ ကပ်နေသော မီယာအာမစ်သည် လေဆိပ်သို့ ဆင်းခဲ့ပြီး အစွရေးလေကြောင်းပိုင် ကုန်တင်လေယာဉ် တစ်စီးအတွင်း၌ ကျပ်ကျပ်တည်းတည်း တစ်နေရာစာ ရယူနိုင်ခဲ့ရှာသည်။ လေယာဉ်ထဲတွင် ဓာတ်ငွေ့က မျက်နှာဖုံးများ ပါလာပါသည်။ ရုရှားတို့ ဖြန့်ဖြူးပေးထားသော ဓာတ်ငွေ့ဖုံးလက်နက်များကို အာရပ်များက သုံး၍ မိမိတို့အပေါ် ဓာတ်ငွေ့စစ်ပွဲ ဆင်နွှဲမှာ စိုးရိမ်နေကြသော အစွရေး စစ်ဘက်ခေါင်းဆောင်များက ယင်းမျက်နှာဖုံးများကို မှာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အာမစ်အပြင် နောက်ပါလာသည့် တစ်ဦးတည်းသော ခရီးသည်မှာ အမေရိကန်နိုင်ငံဆိုင်ရာ အစွရေးသံအမတ်ကြီး အေဘီဟာမင် ဖြစ်သည်။ ရန်သူဝိုင်းနေသော အစွရေးနိုင်ငံဘက်မှ ကူညီတိုက်ခိုက်ရန် ထောင်ပေါင်းများစွာသော အမေရိကန်လူမျိုးများ ကမ်းလှမ်းလာကြသော်လည်း အာမစ်နှင့် ဟာမင် နှစ်ဦးသာ ဤကုန်တင်လေယာဉ်ပျံကြီးပေါ်တွင် လိုက်ပါခွင့်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

၁၉၆၇ ခုနှစ် ဇွန်လ(၅)ရက်နေ့ စောစောတွင် အစွရေး လေတပ်သည် စတင်တိုက်ခိုက်သောအခါ ပထမဦးဆုံး ပစ်မှတ်အဖြစ် အီဂျစ်လေတပ်၏ စစ်လေယာဉ်များ ရပ်ထားသော လေတပ်စခန်းများကို ချေမှုန်းခဲ့လေသည်။ အစွရေး လေသူရဲများထံတွင် အီဂျစ်တို့၏ ရေဒါစခန်းများ တည်ရှိသည့် နေရာဒေသစာရင်း အတိအကျ ရှိပါသည်။ အီဂျစ်ရေဒါက မဖမ်းမိနိုင်သော နေရာများကို သိရှိထားလေသည်။

အစွရေး လေသူရဲများသည် မည်သူမျှ မသိဘဲ ပစ်မှတ်များဆီသို့ တန်းတန်းမတ်မတ် ပျံသန်းသွားနိုင်ကြလေသည်။ ထို့ပြင် သူတို့သည် အီဂျစ်လေသူရဲများ နံနက်စာ စားသောက်တတ်သည့် အချိန်ကိုလည်း သိရှိထားပါသည်။ အစွရေးလေတပ်သည် ဤအချိန်ကို အတိအကျ ရွေးချယ်၍ တိုက်ခိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

အရေးကြီးလှသော ထိုမိနစ်ပိုင်းကာလအတွင်း၌ အစွရေးတို့သည် အီဂျစ်လေတပ်အင်အားကို ဖြိုခွင်းချေမှုန်းနိုင်ခဲ့လေသည်။ အီဂျစ်တိုက်လေယာဉ် အုပ်စု တစ်စုပြီးတစ်စု မြေပြင်ပေါ်မှာပင် ဖုံးကြဲဖျက်ဆီးခံလိုက်ရသည်။ အီဂျစ်တို့ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားရသည့်အချက်မှာ အစွရေးတို့၏ “တံလုပ်”ဟု အဓိပ္ပါယ်ရသော **Mirage** တိုက်လေယာဉ်များသည် မြေပြင်တွင် ရပ်ထားသော အီဂျစ်တို့၏ လေယာဉ်များကို မည်သည်က လေယာဉ်အစစ်၊ မည်သည်က လေယာဉ်အတုမှန်း သိရှိနေသာ အချက်ပင် ဖြစ်သည်။

အစွရေးတို့၏ ဖုံးများသည် အီဂျစ်လေယာဉ် အတုများပေါ်သို့ အလဟဿ မကျလာပါ။ အစွရေးသံချပ်ကာ တပ်ဖွဲ့များ ဆိုင်းနိုင်းကျွန်းဆွယ်အတွင်းသို့ နောက်ရက်အနည်းငယ်ကြာမှ ရောက်လာကြသောအခါ ဖုံးကြဲထားသည့် အပျက်အစီးများအကြားတွင် လေယာဉ်တုများကို ပကတိအတိုင်း တွေ့မြင်ကြရပါသည်။

နောက်နေ့များတွင် အစွရေး လေယာဉ်များသည် အီဂျစ်တို့၏ ဆိုဗီယက်လုပ် မြေပြင်မှ ဝေဟင်ပစ် SAM ဒုံးကျည်စခန်း တစ်ခုလုံးကို မြေလှန်ပစ်လိုက်သည်။ တည်ရှိသော နေရာကို ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်အဖြစ် ထားခဲ့သည်။ ဟဲလ်ဝမ်မှ စစ်လက်နက်ပစ္စည်းစက်ရုံသည်လည်း လုံးဝ ပျက်စီးသွားလေသည်။

ဤသို့သော လျှပ်တပြက် ထိုးစစ်များ အောင်မြင်စေရန် အစွမ်းတိုက်တွင်းသို့ ရောက်လာသည့် ထောက်လှမ်းရေးသတင်းများက ပြုလုပ်ပေးပါ။ ယင်းသတင်းများကို ကိုင်ရှိအကျဉ်းထောင်တွင် ထောင်ဒဏ်(၂၅)နှစ် ခံစားနေရသော ဝန်ထမ်းလော့ဒ် အမည်ရှိ မြင်းချစ်တတ်သော မော့ဆက်သူလျှို့က ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

စစ်ပွဲ၏ ပထမနေ့များတွင် ဂိုလန် တောင်ကုန်းဒေသတဝိုက် တည်ဆောက်ထားသော ဆီးရီးယားတို့၏ စစ်စခန်းများ တိုက်ခံခြင်း မခံရသေးပါ။ ဆီးရီးယားတို့သည် အောက်ဘက်ရှိ အစွမ်း လူနေရပ်ကွက်သစ်များကို အမြောက်ဖြင့် လှမ်း၍ထုကာ ကျေနပ်နှစ်သိမ့်နေကြသည်။

ဇွန်လ(၉)ရက်နေ့တွင် အစွမ်းတို့၏ **Mirage** တိုက်လေယာဉ်များသည် ဂိုလန်တောင်ကုန်းကို ဗုံးကြဲတိုက်ခိုက်ကာ ဆီးရီးယား အမြောက်စင်ကြီးများကို မြေလှန်လိုက်သည်။ ထိုနောက် တစ်ချိန်က မဝင်နိုင် မသိမ်းနိုင်ဟု နာမည်ထွက်နေသော တောင်ကုန်းငယ်များနှင့် တောင်များကို အစွမ်းတင့်ကားများက ဝင်သိမ်းလိုက်လေသည်။

အစွမ်းတို့သည် အမြောက်ကြီးများ ရှိသည့်နေရာ မြေမြှုပ်မိုင်းများ ထောင်ထားသည့်နေရာ၊ ခံတပ်ဝိုင်းပြုထားသော ဆက်သွယ်ရေး ကတုတ်စခန်း နေရာများကို တိတိကျကျ သိရှိကြပါသည်။ ဤဒေသတွင် အစွမ်းနှင့် ဆီးရီးယားတို့ ပြင်းပြင်းထန်ထန် တိုက်ပွဲဆင်နွှဲကြလေသည်။ အစွမ်းတို့သည် ဆီးရီးယားတို့ကို ထောင်ပေါင်းချီ၍ ဖမ်းဆီးနိုင်ခဲ့ပြီး ဆီးရီးယားတို့၏ တင့်ကား၊ မော်တာနှင့် ကွန်ပျူတာအကူအညီနှင့် ပစ်ရသော အမြောက်ကြီးများမှာ ဟိုမှာသည်မှာ ပြန်ကြဲနေလေတော့သည်။

ဂိုလန်တောင်ကုန်းပေါ်တွင် ဆင်နွှဲရသော စစ်ပွဲ၏ အောင်မြင်ခြင်းသည် အလီကိုဟင် ဒမတ်စကဒ်မှ ပေးပို့သော ထောက်လှမ်းရေး သတင်းများကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ သူသည် အရေးကြီးသော အရပ်ဒေသများကို တွယ်အပ်နှင့် ထောက်ပြသလို တိကျမှန်ကန်စွာ သတင်းပေးခဲ့သဖြင့် အစွမ်း တင့်ကားများ၊ တိုက်လေယာဉ်များနှင့် ခြေလျင်တပ်သားများသည် သူတို့၏ ပစ်မှတ်များကို တိတိကျကျ တွေ့ရှိကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆီးရီးယားနှင့် အီဂျစ်လေသူရဲများ ကောင်းကင်သို့ ပျံသန်းတက်ရောက်သွားသောအခါ သူတို့၏ ရုရှားလုပ် **MIG.21** တိုက်လေယာဉ်များသည် အစွမ်းတို့ မောင်းနှင်လာသည် ပြင်သစ်လုပ် မီရပ်ချ်(**Mirage**) တိုက်လေယာဉ်များကို မယှဉ်နိုင်ကြောင်း သိရှိလာလေတော့သည်။

ကမ္ဘာ့စစ်ပါရဂူများက အစွမ်းလေတပ်သည် အကောင်းဆုံး ဒေါင်ဒေါင်မြည် လေ့ကျင့်ထားသော လေတပ်ဖြစ်သည်ဟု အသိအမှတ်ပြုထားပါသည်။ အစွမ်းလေသူရဲများသည် အဆင့်အတန်းမြင့် လေ့ကျင့်ပေးထားသူများချည်း ဖြစ်လေသည်။ သို့သော် အာရပ်လေသူရဲများက အစွမ်းတို့သည် **MIG** တိုက်လေယာဉ်များအကြောင်း မျှော်လင့်သည်ထက် ပိုသိနေကြောင်း ရိပ်မိလာသည်။

အစွရေးတို့သည် MIG တိုက်လေယာဉ်၏ နှေးကွေးသော ရွေ့ရှားခြင်းနှင့် သိပ်မြန်မြန် မယုံသန်းနိုင်ခြင်းတို့ကို အခွင့်ကောင်းယူကာ တိုက်ခိုက်တတ်သည်။ ထို့ပြင် 360° မြင်ကွင်းကျယ် ပါဝါရှိသည် မီရပ်ချ်(Mirage) တိုက်လေယာဉ်နှင့် မတူသော MIG တိုက်လေယာဉ်များသည် တစ်ခါတရံ လုံးဝမမြင်နိုင်သောအချိန် ရှိတတ်လေသည်။ ထိုအချိန်မှာ ရန်သူကို လေသူရဲက မမြင်ရသော အနေအထား ဖြစ်နေလေသည်။

MIG တိုက်လေယာဉ်၏ ပျော့ကွက်များကို သိရှိထားသဖြင့် လေကြောင်းစစ်ပွဲ များတွင် အစွရေးတို့ဘက်က ဗျူဟာသာပြီး MIG တိုက်လေယာဉ်များနှင့် လေယာဉ်စီးချင်း တိုက်ကြသောအခါ အစွရေးတို့က အသာရခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

MIG တိုက်လေယာဉ်များသည် သာမန် ဓာတ်ဆီကို သုံးသဖြင့် လွယ်လွယ်ကူကူ စက်နိုးနိုင်ခြင်း စသည်တို့ ဖြစ်ပေါ်စေသည်။ ဤအချက်ကို သိထားခြင်းသည်ပင်လျှင် အရေးမကြီးဘူးဟု ပြော၍ မရပါ။ လွယ်လွယ် စက်နိုးသဖြင့် မြေပြင်မှ အတက်တွင် အရှိန်ကောင်းပြီး ပျံနိုင်သော်လည်း အပိုဓာတ်ဆီတိုက်ကီသည် အတောင်နှင့် ကိုယ်ထည်ထိတွေ့သည့်နေရာတွင် တပ်ထားသဖြင့် အလွန် မီးလောင်လွယ်ပါသည်။

အစွရေးလေသူရဲများအဖို့ ထိုဓာတ်ဆီတိုက်ကီကို တိုက်ရိုက်မှန်အောင် ပစ်နိုင်လျှင် ရန်သူလေယာဉ်သည် မီးလောင်ပေါက်ကွဲမည်သာ ဖြစ်လေသည်။ ရဟုဒါအက်ခ် အမည်ရှိ အစွရေး လေသူရဲတစ်ဦးက သူ၏ ကိုယ်တွေ့ အတွေ့အကြုံကို အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြခဲ့သည်။

“အဲဒီ ပိုင်းလော့အတွက်တော့ ကျွန်တော် ဆောရီးပဲ၊ သူ့အသက်ရှင်ဖို့ လမ်းမရှိဘူး”

MIG တိုက်လေယာဉ်၏ အပြစ်အနာအဆာများ၊ စွမ်းရည်သတ္တိများ အားလုံးအကြောင်း ထောက်လှမ်းရေးသတင်း အပြည့်အစုံသည် အစွရေးလေတပ်သို့ ရောက်လာရသည်မှာ မော့ဆက်၏ သူလျှိုမယ်ကလေးကြောင့် ဖြစ်သည်။ သူသည် အီရတ်မှ ထိပ်တန်းလေသူရဲ မူနီရက်ဖာကို အယုံသွင်းကာ သူ၏ MIG လေယာဉ်အား အစွရေးသို့ မောင်းနှင်လာစေခဲ့ပါသည်။ ယင်းလေယာဉ်ကို ပြသလေ့ကျင့်ပေးထားသဖြင့် အစွရေးလေသူရဲများက မယှဉ်သာလောက်အောင် သာနေခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဂူစ်ဂန်းလော့ဇ်၊ အလီကိုဟင်၊ မူနီရက်ဖာတို့ အကြောင်း ဇာတ်လမ်း(၃)ပုဒ်သည် အစွရေးတို့၏ (၆)ရက်ကြာစစ်ပွဲ အောင်မြင်မှုအတွက် မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီး တစ်စိတ်တစ်ဒေသ ပါဝင်စွမ်းဆောင်ခဲ့ခြင်းကို သက်သေပြနေပါသည်။ အခြားသော မော့ဆက်သူလျှိုများနှင့် အစွရေးနိုင်ငံရှိ သူတို့၏ ရဲဘော်များသည် အခြားအသေးအဖွဲ့ ဖြစ်သော်လည်း အရေးပါလာသော စွမ်းဆောင်ချက်များကို လုပ်ခဲ့ကြပါသည်။

တစ်ချိန်ချိန်တွင် သူတို့၏ ဇာတ်လမ်းများကို ပြန်လည် ပြောပြကြရဦးမည်။ ။

မော့ဆက်ခေါင်းဆောင် အီဆာဟာရယ် ကျဆုံးခန်း

အတိတ်ကာလက ဟစ်တလာအား အမှုထမ်းခဲ့ကြသော ဂျာမန် သိပ္ပံပညာရှင် အမြောက်အမြားကို အီဂျစ်သမ္မတ နတ်ဆာသည် အလုပ်ခန့်အပ်နေကြောင်း သတင်းများ ၁၉၅၆ ခု နှစ်ဦးတွင် မော့ဆက်ဌာနချုပ်သို့ ရောက်လာပါသည်။ ယင်းသတင်းများကို ဂူဖ်ဂန်းလော့ဇ်သည် ကိုင်ရိုမှ အသံလွှင့်စက်နှင့် ပေးပို့ခဲ့၏။

သို့သော် ထိုအချိန်တွင် အရှေ့အလယ်ပိုင်းဒေသတွင် တန်ခိုးဩဇာ တိုးပွားအောင် ကြိုးပမ်းနေသော ဆိုဗီယက်ယူနီယံသည် အီဂျစ်နိုင်ငံကို ပေးနေကျသော စစ်ရေးအကူအညီများ ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးက စိုးရိမ်နေခိုက် ဖြစ်ပါသည်။ စစ်လက်နက်ပစ္စည်း အမြောက်အမြားသည် နေ့တိုင်းလိုလို အလက်ဇန္ဒီးယား ဆိပ်ကမ်းသို့ ရောက်နေပါသည်။

သို့သော် အီဂျစ်နိုင်ငံသည် နိုင်ငံခြားငွေ လျော့ပါးလာသဖြင့် ၁၉၅၈ ခုနှစ်တွင် ဆိုဗီယက် လက်နက်များအတွက် ငွေကြေး မပေးနိုင်သည့်အဖြစ်သို့ ရောက်ခဲ့လေသည်။ ထိုအခါ ရုရှားတို့က စက်လက်နက်ပစ္စည်းများ မပို့ဘဲ ရပ်ဆိုင်းလိုက်လေသည်။

နတ်ဆာသည် အစွဲအမူးတို့ကို စစ်ရေးအရ ယှဉ်နိုင်ရမည်ဟူသော သူ၏ စီမံကိန်းများကို ထိခိုက်လာသဖြင့် အီဂျစ်တွင် ခိုလှုံနေကြသော နာဇီလက်ဟောင်းများထံ အကူအညီ ယူခဲ့ရပြန်သည်။ ထိုနာဇီများ၏ အကူအညီနှင့် ဂျာမန်သိပ္ပံပညာရှင်များ စုဆောင်းခေါ်ယူခိုင်းပြီး အီဂျစ်နိုင်ငံတွင် နိုင်ငံခြားအကူအညီမလိုသော စစ်လက်နက်ပစ္စည်း ထုတ်လုပ်သည့် စက်မှုလုပ်ငန်းတစ်ရပ် တည်ထောင်ရန် ကြိုးစားခဲ့လေသည်။ လခကောင်းကောင်း ပေးထားပြီး အမြတ်ခွန်လည်း ကင်းလွတ်ခွင့် ပေးထားသဖြင့် မကြာမြင့်မီကာလမှာပင် ဂျာမန်သိပ္ပံပညာရှင် အတော်များများ သူ၏ စီမံကိန်းထဲသို့ ခေါ်ယူနိုင်ခဲ့လေသည်။

ထင်ပေါ်ကျော်ကြားလှသည့် ဂျာမန် လေယာဉ်ပျံပုံစံ ထုတ်လုပ်သူ ပီကီမက်ဆာရှမစ် ဆိုသူသည် စစ်ကြီးပြီးစကပင် စပိန်နိုင်ငံရှိ ဟစ္စပါနိုဆွစ်ဇာ ကုမ္ပဏီ၌ အလုပ်လုပ်နေခဲ့သည်။ နတ်ဆာ၏ ကိုယ်စားလှယ်ကဲ့သို့ ဆောင်ရွက်နေသော ဂျာမန်များက ချဉ်းကပ်လာသောအခါ ပီကီမက်ဆာရှမစ်သည် ငွေကြေး ခပ်မြတ်မြတ်ရမည့် ကမ်းလှမ်းချက်ကို လိုလိုလားလား လက်ခံခဲ့လေသည်။

သူသည် သူ၏ လက်ထောက်အဖြစ် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်းက ဂျာမန်တို့၏ ဂျန်ကားခံ စစ်လက်နက်ပစ္စည်းစက်ရုံမှ ထိပ်တန်း ပုံစံထုတ်လုပ်သူဖြစ်သည့် ပါမောက္ခ အလက်ဇန္ဒား ဘရန်းနားကို ရွေးချယ်ခဲ့သည်။ ဘရန်းနားသည် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးသောအခါ အခြားသော လေယာဉ်ပညာရှင်များနှင့် အတူတူ ရုရှားတို့၏ ဖမ်းဆီးခြင်းကို ခံရလေသည်။ သူသည်

အလုပ်ကြမ်းစခန်း တစ်ခုတွင် နေရခြင်းကို မခံနိုင်သဖြင့် သူ၏ အင်ဂျင်နီယာအတတ်ပညာကို ထုတ်ဖော်ကာ ရှုရှားတို့အား ကူညီလေတော့သည်။ သူသည် ဆိုဗီယက်တို့၏ တူပိုလက် ၁၁ ဂျက်အင်ဂျင်တွင် သုံးသော လေယာဉ်စက်ကို ပုံစံထုတ်ပေးခဲ့လေသည်။

အီဂျစ်တို့သည် ကိုင်ရိုမှ တောင်ဘက် (၁၅)မိုင်တွင်ရှိသော ဟဲလ်ဝမ် ဒေသတွင် ဘရန်နားနှင့် မက်ဆာရှမစ်တို့အတွက် စက်ရုံများ တည်ဆောက်ပေးခဲ့သည်။ သူတို့သည် တတ်ကျွမ်းသော ဂျာမန်အတတ်ပညာရှင်များနှင့် အင်ဂျင်နီယာများ၏ အကူအညီယူကာ ငွေကြေးအားဖြင့် ဒေါ်လာသန်း(၅၀၀)ခန့် သုံးပြီး သမ္မတ နတ်ဆာအတွက် အသံထက်မြန်သော လေယာဉ်နှစ်စင်းကို ပုံစံထုတ်လုပ်ပြီး တည်ဆောက်ရန် စတင်ပြင်ဆင်လေတော့သည်။

တဲလာဗီအတွက် စိုးရိမ်စရာ ပိုမိုဖြစ်ရသည့်အချက်မှာ အီဂျစ်တို့သည် ဂျာမန် ခုံးပျံပါရဂူ ရာပေါင်းများစွာကို စုဆောင်းသည့်အချက် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုပါရဂူများထဲတွင် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်းက လူသတ်လက်နက်ဖြစ်သော V.1 နှင့် V.2 ခုံးပျံများ ပုံစံထုတ်လုပ်၍ တည်ဆောက်ပေးခဲ့သော ပီးနီမန်းဒ် ခုံးပျံသုတေသနဌာနတွင် အလုပ်လုပ်ဖူးသူများ ပါဝင်ကြလေသည်။ သူတို့ကို သမ္မတ နတ်ဆာက ခုံးပျံထုတ်လုပ်မှု သုတေသနအတွက် အလုပ်ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ယခုအကြိမ်တွင် သူတို့၏ တာဝေးပစ် ခုံးပျံလက်နက်များသည် အစွဲအစားနိုင်သည့် ချိန်ရွယ်ပစ်လွှတ်ရန် ဖြစ်လေသည်။

အထက်ပါ လုပ်ငန်းကြီးတစ်ရပ်လုံး ဆွစ်နှင့် အီဂျစ် ကပြားကုန်သည်ကြီး တစ်ဦးဖြစ်သည့် ဟာဆန်ဆက်ကာမီလ်က ဦးစီးဆောင်ရွက်ပါသည်။ သိပ္ပံပညာရှင်များထဲတွင် ဒေါက်တာ ယူဂျင်ဆန်းဂါး ဆိုသူလည်း ပါဝင်ပြီး သူသည် ၁၉၃၅ ခုနှစ်၌ လွန်းဘတ်ဟီသ်တွင် ပထမဦးဆုံး ဂျာမန် ခုံးပျံသုတေသန တပ်ဖွဲ့ကို တည်ထောင်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

ကျန်တစ်ယောက်မှာ ဆန်းဂါးနှင့် အတူတကွ V.1 နှင့် V.2 ခုံးပျံများ တီထွင် လုပ်ကိုင်ခဲ့သော ဝှမ်းပီးဇ် ဖြစ်ပါသည်။ ၁၉၄၅ ခုနှစ် နောက်ပိုင်းတွင် ပီးဇ်သည် ပြင်သစ်တို့နှင့် အတူတကွ အလုပ်လုပ်ခဲ့ပြီးနောက် အီဂျစ်တို့ထံ ရောက်လာသူ ဖြစ်လေသည်။

လေ့ကျင့်တတ်ကျွမ်းပြီး ဖြစ်သော အီဂျစ်အရာရှိများ မရှိသဖြင့် ယင်း ဂျာမန်တို့သည် ဂျာမဏီနှင့် ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံများရှိ ကုမ္ပဏီများမှ တဆင့် မိမိတို့ သဘောကျ ပညာရှင်များကို ငှားရမ်းခဲ့သည်။ သူတို့၏ ခုံးပျံများအတွက် အစိတ်အပိုင်းများကို ကိုယ်တိုင် တွက်ဝယ်ယူကြရသည်။ ဇူးရစ်မှ (MBCO) အမ်ဘီစီအို ကော်ပိုရေးရှင်းနှင့် (MTP) အမ်တီပီ ကုမ္ပဏီတို့အပြင် အနောက်ဂျာမဏီ စတုဂတ်မြို့မှ အင်ထရာ ကုမ္ပဏီများသည် အဓိက ဖြန့်ဖြူးရောင်းချသူများ ဖြစ်လာသည်။

ဟစ်တလာ၏ ပျောက်ဆုံးနေသော နာမည်ကျော် သိပ္ပံပညာရှင်များ၏ အမည်စာရင်းထဲမှ ပြန်လည်ထွက်ပေါ်လာသော ပီးဇ်၊ ဆန်းဂါးနှင့် သူ၏ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များသည် ခုံးပျံလက်နက်များ တစ်ခုပြီးတစ်ခု စတင်ထုတ်လုပ်လေတော့သည်။ တန်ဝက် ထိပ်ဖူးတပ်ထားပြီး (၃၇၅)မိုင် အကွာအဝေးသို့ ပစ်ခတ်နိုင်သော အယ်လ်ဇပါ (အောင်မြင်သူ)ခုံးပျံ၊ မိုင်(၆၀၀)အထိ ပစ်နိုင်သော အယ်အာရက် (စူးစမ်းရှာဖွေသူ)ခုံးပျံနှင့် ကြောက်စရာ အကောင်းဆုံးဖြစ်သည့် တစ်တန်ထိပ်ဖူးတပ် အယ်လ်ကာဟီး (အောင်နိုင်သူ)ခုံးပျံများကို ထုတ်လုပ်ကြလေသည်။

နာဇီလက်ဟောင်း အမြောက်အမြားသည် အီဂျစ်နိုင်ငံတွင် ရောက်ရှိနေပြီး အစွရေးနိုင်ငံ ချေမှုန်းရေးအတွက် လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နေကြသည် ဆိုသော အချက်သည် အီဆာဟာရယ် ကဲ့သို့သော လူများကို အိပ်မပျော်လောက်အောင် ချောက်လှန်ခဲ့ပါသည်။ ထိုလူများ၏ စိတ်ဝိညာဉ်တွင် ကမ္ဘာ့ ဂျူးလူဦးရေ သုံးပုံတစ်ပုံ အသတ်ခံရသည့် ဂျူးသုတ်သင်ရေး လူသတ်ပွဲကြီးသည် ရိုက်ခတ်နေဆဲ ရှိနေပါသေးသည်။

မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီး၏ သူလျှိုများထဲတွင် မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းနှင့် မိသားစုတစ်ဦး မဟုတ်လျှင် တစ်ဦးဦး ဟစ်တလာ၏ "ဂျူးပြဿနာ နောက်ဆုံး ဖြေရှင်းခြင်း"တွင် အသတ်ခံရပြီး ဆုံးရှုံးရသူ မရှိသလောက် ရှားပါးသည်။

အီဆာဟာရယ်အဖို့ ဂျာမန် သိပ္ပံပညာရှင်များကြောင့် ဖြစ်ရသည့် စိုးရိမ်ထိတ်လန့်မှုသည် ဥပါဒါန်တစ်ရပ်လို စိတ်ကို လွှမ်းမိုးထားသဖြင့် သူသည် ဂျာမန် သိပ္ပံပညာရှင်တို့၏ လှုပ်ရှားမှုများ ရပ်တန့်သွားစေသော လုပ်ငန်းတစ်ခုခု ပြုလုပ်ခိုင်းလေသည်။

မော့ဆက်သည် ယင်းလုပ်ငန်း တစ်စိတ်တစ်ဒေသ အနေနှင့် ဂျာမန် သိပ္ပံပညာရှင်များ၏ အမည်များကို ဂျာမဏီနှင့် အစွရေးနိုင်ငံရှိ သတင်းစာများသို့ လျှို့ဝှက် ပေးပို့လိုက်သည်။ ဂျာမန် သိပ္ပံပညာရှင်များ၏ လုပ်ငန်းအတိအကျကိုပါ ပေးလိုက်သဖြင့် တစ်ခါသော် အလွန် ထိတ်လန့်ဖွယ်ရာကောင်းသော အချက်ကြီးတစ်ရပ် လူသိရှင်ကြား ဖြစ်သွားရသည်။

ထိုအဖြစ်အပျက်မှာ နာဇီလက်ထက်က ဒါချောနှင့် ရေဗင်စ် ဗရူတ် အကျဉ်းစခန်းများတွင် အကျဉ်းသားများကို ဓာတ်ငွေ့ပေး၍ စမ်းသပ်ခဲ့သော S.S အက်စ်အက်စ် မိုလ်များကြီး တစ်ဦးသည် ယခုအခါ အီဂျစ်တို့၏ ဓာတ်ငွေ့စစ်ဆင်ရေး သုတေသနဌာနကို ဦးစီးနေသည့် ကိစ္စဖြစ်သည်။

ဂူဖ်ဂန်းပီးဇ်သည် ဥရောပနှင့် မြောက်အမေရိကသို့ ကိုယ်စားလှယ်များ လွှတ်ပြီး ကိုဘော့-60 နှင့် အခြားသော ရေဒီယိုအက်တစ်ဓာတ်များ ဝယ်ယူခိုင်းကြောင်း သက်သေ အထောက်အထားများလည်း ရရှိထားပါပြီ။ အီဂျစ်တို့သည် အဏုမြူလက်နက်များ ထုတ်လုပ်ရန် ကြံစည်နေကြောင်း သိသာ ထင်ရှားနေပါသည်။

အစွရေးနိုင်ငံ၏ စိုးရိမ်မှုကို ပေါ်လွင်စေသဖြင့် အီဆာဟာရယ်သည် အနောက်ဂျာမဏီ နိုင်ငံသို့ လိုက်သွားကာ ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေးဌာန အကြီးအကဲဖြစ်သူ ရိန်းဟတ် ဂီလင်ကို နှစ်ဦးချင်း တွေ့ဆုံလေသည်။ သူသည် ဂီလင်ကို ဂျာမန်များ၏ အပြုအမူများကို လစ်လျူရှုနေသည်ဟု စွပ်စွဲလိုက်သည်။ ဂီလင်က သူ့အား ယင်းပြဿနာကို ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေးဌာနအား လွှဲအပ်ရန် အကြံပြုခဲ့သည်။

“ကျွန်တော်တို့ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို အနောက်ကမ္ဘာအတွက် အရေးကြီးတဲ့ ထောက်လှမ်းရေးသတင်းတွေကို အသုံးပြုထားပါတယ်”ဟု ဂီလင်က ပြောသည်။ သူက ဂျာမန် သိပ္ပံပညာရှင်များ၏ လုပ်ရပ်များကို သူ၏ လျှို့ဝှက်နည်းများကို သုံး၍ ရုပ်တန်ဖေနိုင်ပါသည်ဟု ပြောလေသည်။

အီဆာကမူ နားမဝင်ချေ—

“သူတို့ အခု ရုပ်တန်းက ရုပ်စေချင်တယ်၊ အခုဆို အခုပဲ”ဟု သူက တောင်းဆိုလိုက်သည်။

“ကျွန်တော်ကတော့ ရေရှည်ဆွဲပြီး လုပ်ရမယ့် ကိစ္စတွေကို သိပ်အယုံအကြည် မရှိဘူးဗျို့၊ ကျွန်တော်တို့အဖို့ကတော့ အချိန်တိုတိုနဲ့ ကိစ္စပြီးမယ့် ရေတိုလုပ်ငန်းကိုပဲ လုပ်ရတယ်။ ရေရှည်ဆွဲနေရင် သူတို့ရဲ့ ခုံးပျံတွေ ကျုပ်တို့ ခေါင်းပေါ်ကျလာမှာ သေချာတယ်။ ဒီတော့ ရေရှည်ကို ကြည့်ရင် ကျုပ်တို့တတွေ သေလူဖြစ်ကုန်မယ်လေ”

အီဆာက ဂျာမန်အစိုးရသည် အီဂျစ်တွင် အလုပ်လုပ်နေသော ဂျာမန် သိပ္ပံပညာရှင်များကို ချက်ချင်း ပြန်မခေါ်လျှင် မိမိတို့အနေနှင့် ကိုယ်ပိုင်နည်းလမ်းများ သုံး၍ တစ်နည်းတဖုံ ဆောင်ရွက်ရလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းလင်းပြောကြားလိုက်သည်။

၁၉၆၂ ခု နှစ်ဦးတွင် မော့ဆက်အဖွဲ့၏ ဝါဒဖြန့်ချိရေး တိုက်ပွဲကြောင့် အနောက်ဂျာမဏီ နန်းရင်ဝန်ကွန်ရက် အက်ဒီနားသည် ဂျာမန် သိပ္ပံပညာရှင်များကို တွန်းအားပေးခဲ့လေသည်။ ဂျာမန်ကုမ္ပဏီကြီးများကို ချဉ်းကပ်သောအခါ အီဂျစ်တွင် စစ်ရေးနှင့် မပတ်သက်သော အလုပ်များတွင်သာ အနောက်ဂျာမန်များကို ခန့်အပ်မည်ဖြစ်ကြောင်း ကတိပြုကြလေသည်။

အမှန်စင်စစ် ထိုနည်းလမ်းသည် သိပ်မအောင်မြင်လှပါ။ ဂျာမန်သိပ္ပံပညာရှင် အနည်းငယ်သာ ဂျာမဏီနိုင်ငံသို့ ပြန်ရောက်လာကြသည်။ ဥပဒေအရလည်း ပြန်ရန် တာဝန်မရှိချေ။ သူတို့သည် အီဂျစ်တွင် ဇိမ်ကျကျနန နေထိုင်ကြရသည် မဟုတ်ပါလော့။ ပြန်ရောက်လာသူများလည်း မကြာမီ အီဂျစ်သို့ ပြန်ထွက်သွားကြလေသည်။

၁၉၆၂ ခု ဇူလိုင် ၂၂ ရက်နေ့တွင် အီဂျစ်နိုင်ငံသည် တာလတ်ဒုံးပျံ (၂)စင်းကို လူသိရှင်ကြား ပြသလိုက်သည်။ နတ်ဆာက ဤသို့ ဂုဏ်ယူလျက် ပြောကြားလိုက်လေသည်။

“အခု ကျုပ်တို့ ဘေရွတ်မြို့ရဲ့ တောင်ဘက်မှာ ရှိတဲ့ ပစ်မှတ်မှန်သမျှကို ပစ်ခတ်နိုင်ပါပြီ”

နတ်ဆာ ဆိုလိုသည်မှာ အစွဲရေးပစ်မှတ်များပင် ဖြစ်ကြောင်း သိပ်စဉ်းစားစရာ မလိုပါ။ လက်နက်တို့ဖြင့် တိုက်ခိုက်လာပါက ဖြစ်ပေါ်လာမည့် အပျက်အစီးကိုလည်း သိပ်ခက်ခက်ခဲခဲ စဉ်းစားတွေးတောကြည့်ရန်

မလိုပါ။ အီဂျစ်တို့က ခုံးလက်နက်များနှင့် တိုက်ခိုက်လာလျှင် အစွရေး ပြည်သူလူထုနှင့် စက်မှုလုပ်ငန်းများသည်လည်း သေကြေပျက်စီးရတော့မည် ဖြစ်ပါသည်။

အခြေအနေ ပို၍ဆိုးလာသည့်အချက်မှာ အီဂျစ်တို့က မိမိတို့၏ ခုံးလက်နက်စွမ်းရည်များကို ထုတ်ပြန်ကြေညာပြီး မကြာမီမှာပင် အစွရေးနိုင်ငံကို အဘက်ဘက်က စစ်မျက်နှာဖွင့် တိုက်ခိုက်ရန်ဟူသော စီမံကိန်းအသေးစိတ် အချက်အလက်များကို မော့ဆက်က ရရှိခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ အီဂျစ်တို့သည် မြို့ကြီးများနှင့် စစ်စခန်းများကို ရွေး၍ ခုံးပျံများနှင့် တိုက်ခိုက်ပြီးလျှင် အမြောက်ကြီးများနှင့် လေကြောင်းကလည်း ထပ်မံ ချေမှုန်းတိုက်ခိုက်ရန် ကြံစည်ထားကြသည်။

ဂျာမန် အကြံပေးအရာရှိများကလည်း အစွရေးနိုင်ငံအပေါ်၌ အဆိပ်ဓာတ်ငွေ့နှင့် ဓာတုစစ်ပွဲဆင်နွှဲရန် ကြံစည်ပြင်ဆင်နေကြောင်း သတင်းများ ရရှိထားပါသည်။

အီဂျစ်နိုင်ငံက လူသတ်လက်နက်များကို တိုးမြှင့်ထုတ်လုပ်နေခြင်းကို မိမိတို့ လက်ပိုက်ကြည့်မနေနိုင်ကြောင်း အီဆာဟာရယ် ဆုံးဖြတ်ချက်ချက်ခဲ့လေသည်။ ထို့ကြောင့် အီဆာသည် သူ၏ ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ ခေါင်းဆောင်တွင် ရှိသည့် အာဏာများကို အစွမ်းကုန်သုံးကာ နတ်ဆာ၏ ဒုံပျံပါရဂူများကို အကြမ်းဖက်နှိမ်နင်းရန် စေခိုင်းခဲ့လေသည်။

၁၉၆၂ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလအတွင်းတွင် ဟိန်းဇ်ကရပ် အမည်ရှိ ဂျာမန်တစ်ဦး ပျောက်သွားလေသည်။ ရက်အနည်းငယ် ကြာသောအခါ သူ၏ ကားကို စွန့်ပစ်ထားသည်ကို တွေ့ရသော်လည်း သူ့အကြောင်းကို မကြားရတော့ချေ။ ဟိန်းဇ်ကရပ်သည် မြူးနစ်မြို့ရှိ အင်ထရာ ကုမ္ပဏီ၏ မန်နေဂျာဖြစ်ခဲ့ပြီး ယင်းကုမ္ပဏီသည် အီဂျစ်တို့အတွက် ခုံးပျံအစိတ်အပိုင်းများ ရောင်းချပေးသော ကုမ္ပဏီကြီးဖြစ်သည်။

နိုဝင်ဘာလတွင် ဂူဖ်ဂန်းပီးဇ်သည် ကိုင်ရိုတွင် သူ၏ ရုံးခန်းထဲ၌ ရှိနေစဉ် သူ့အတွက် စာတစ်စောင် ရောက်လာသည်။ သူ၏ အတွင်းရေးမှူးမကလေး ဟန်နီလိုရာသည် ထိုစာကို ဖွင့်လိုက်သောအခါ ဗုံးထပေါက်သဖြင့် အပြင်းအထန် ဒဏ်ရာရသွားပြီး မျက်စိကန်းသွားလေသည်။ နောက်ရက် အတော်ကြာသောအခါ အီဂျစ် အင်ဂျင်နီယာ (၅)ဦးသည် သူတို့၏ အကြီးအကဲဖြစ်သူ ဗိုလ်ချုပ် ကာမဲလ် အက်ဇက်အတွက် ရောက်လာသော ပါဆယ်ကို ဖွင့်နေစဉ် ဗုံးပေါက် သေဆုံးကြကုန်၏။ ဗိုလ်ချုပ် ကာမဲလ် အက်ဇက်သည် ဂျာမန်ခုံးပျံပညာရှင်များနှင့် ပူးတွဲဆောက်ရွက်လုပ်ကိုင်ရန် တာဝန်ပေးခံထားရသူ ဖြစ်သည်။

နောက် ရက်သတ္တပတ် အတော်ကြာသောအခါ ကိုင်ရို၌ ပါဆယ်ထုပ်များကို ဗုံးပါရဂူများက သေချာဖွင့်၍ စစ်ဆေးလေတော့သည်။ အတွင်းပါ စာမှာ ရှင်းပါသည်။ “အီဂျစ်တို့အတွက် ခုံးပျံပြုလုပ်နေခြင်းကို ရပ်တန့်က ရပ်ပါ။ သို့မဟုတ်က သင်၏ အသက်အန္တရာယ်အတွက် စိုးရိမ်ရပါသည်” ဟူ၏။

ထိုအချက်ကို ပို၍ ပေါ်လွင်စေသော အဖြစ်အပျက်တစ်ခုသည် ၁၉၆၃ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလတွင် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။ အီဂျစ်ပျံလက်နက်များ ထိန်းကျောင်းစနစ် သုတေသနဌာနကို ခေါင်းဆောင်သော ဟန်းစ် ကလိန်းဝက်တာသည် လောရတ်ချ် အမည်ရှိသော ဂျာမန်မြို့ကလေးသို့ သွားလည်ပတ်နေသည်။ သူသည်

သူ၏ ကားကို လမ်းကျဉ်းလေးတစ်ခုတွင်အတိုင်း မောင်းလာစဉ် အခြားကားတစ်စီးက လမ်းမှ ပိတ်ရပ်လိုက်ပြီး လူတစ်ယောက် ခုန်ထွက်လာလေသည်။

ထိုသူသည် အသံတိတ် ကိရိယာတပ်ထားသော ခြောက်လုံးပြူးနှင့် သူ့အား အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ပစ်ခတ်လေသည်။ ကလိန်းဝက်တာသည် သူ့ကို သေနတ်နှင့် ပစ်ခတ်သူအား ဖက်လုံးနိုင်၍သာ သေဘေးမှ လွတ်ကင်းသွားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံတွင်မူ ဩစတြီးယန်း သိပ္ပံပညာရှင် ပေါလ်ဂေါလ်၏ သမီးဖြစ်သူ ဟေဒီဂေါ့ခ်ထံသို့ သူ့အဖေ၏ မိတ်ဆွေပါဟု ပြောကာ လူတစ်ယောက် ချဉ်းကပ်လာသည်။ ထိုသူက ဟေဒီကို ခုံးပျံစက်ရုံတစ်ခုတွင် အလုပ်လုပ်နေသော သူ၏ ဖခင်ရှိရာ အီဂျစ်နိုင်ငံသို့ သွားပြီး လက်ရှိလုပ်ငန်းကို မရပ်ဆိုင်းပါက အသက်အန္တရာယ်ရှိကြောင်း သတိပေးရန် တိုက်တွန်းလေသည်။

ဟေဒီသည် အလွန်ကြောက်ရွံ့သွားပြီး ရဲများကို အကြောင်းကြားလိုက်သည်။ ရဲတို့က ထိုသူနှင့် နောက်ထပ် တွေ့ဆုံရန် စီစဉ်ပြီး တွေ့သောအခါ ပြောစကားများကို ဆွစ်ထောက်လှမ်းရေးသမားများက အသံဖမ်းကြိုးခွေနှင့် ဖမ်းယူနားထောင်ထားကြသည်။ ထိုနောက် ချက်ချင်းပင် လာတွေ့သူနှင့် သူခေါ်လာသော အဖော်တစ်ယောက်ကိုပါ ဖမ်းဆီးလိုက်သည်။

ပထမ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဩစတြီးယန်း လူမျိုးဖြစ်ပြီး အော်တိုဂျီကလစ် အမည်ရှိ၍ စစ်ကြီးအတွင်း ဂျာမန်စစ်တပ်ထဲတွင် အမှုထမ်းခဲ့သည်။ ထိုနောက် သူသည် အီတလီနိုင်ငံ အဏုမြူဥပဒေနှင့် အဏုမြူသိပ္ပံနုတွင် ညွှန်ကြားရေးမှူး ဖြစ်လာသည်။ ကျန်တစ်ဦးမှာ ဂျိုးဇက် ဘင်ဂေါလ် ဆိုသူ အစွရေးတစ်ဦး ဖြစ်သည်။

ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံတွင် တရားရင်ဆိုင်ကြရသောအခါ အော်တိုဂျီကလစ်နှင့် ဂျိုးဇက် ဘင်ဂေါလ်တို့က အီဂျစ်တို့သည် အစွရေးနိုင်ငံကို ချေမှုန်းရန် ကြံစည်နေပုံနှင့် ပတ်သက်၍ သက်သေသာဓက အထောက်အထားများ တင်ပြကြလေရာ သူတို့နှစ်ဦးကို လူတိုင်းက ထောက်ခံကြလေသည်။ ဂျီကလစ်က မိမိသည် ခုံးပျံထိပ်ဖူးများထဲတွင် ထည့်ရန် ရေဒီယိုအက်တစ် ပစ္စည်းများ ဒေါ်လာသန်းပေါင်း မြောက်မြားစွာသုံး၍ ဝယ်ယူခဲ့ကြောင်း ဝန်ခံခဲ့သည်။ ရောဂါပိုးမွှားနှင့် ဓာတုဗေဒများ ပါသော ခုံးပျံထိပ်ဖူးများ တပ်ဆင်ရန် စီမံကိန်းများရှိကြောင်းလည်း သူက ပြောပြသည်။ အီဂျစ်တို့၏ ချေမှုန်းရေး စီမံကိန်းများတွင် ဆွစ်တို့ မည်မျှအထိ ပါဝင်လုပ်ဆောင်နေကြောင်း ဂျီကလစ်က အတွင်းကျကျ ဖွင့်ဟ ထွက်ဆိုလိုက်သောအခါ ဆွစ်ဇာလန် အာဏာပိုင်တို့ အကြီးအကျယ် စိတ်ထိခိုက်သွားကြလေသည်။

နောက်ဆုံးတွင် တရားရုံးသည် တရားလိုနှစ်ဦး၏ အစွရေးနိုင်ငံအပေါ် စိုးရိမ်မှုကို နားလည်လာသဖြင့် အစိုးရရှေ့နေလုပ်သူ ဟန်းခံ ဝီလင်း ကိုယ်တိုင်က သဘောလောက်သာ အပြစ်ဒဏ်စီရင်ရန် တောင်းဆိုလေတော့သည်။ “ဂျာမန် သိပ္ပံရှင်တွေရဲ့ လုပ်ရပ်တွေဟာ တစ်ကမ္ဘာလုံး ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်စရာ ဖြစ်ပေါ်စေတာ အမှန်ပါပဲ”ဟု သူက မှတ်ချက်ချခဲ့ပါသည်။

ထိုတရားခွင်သည် မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးအတွက် စိတ်ဓာတ်ရေးရာ အောင်မြင်မှုတစ်ရပ်ကို ပေးခဲ့လေသည်။ ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသားများ၏ မြင်ကွင်းတွင် ဆွစ်တရားရုံးက ခြယ်မှုန်းပြလိုက်သော ဂျာမန်

သိပ္ပံပညာရှင်များ၏ လုပ်ငန်းများသည် ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း ပေါ်လာသဖြင့် ဂျာမန်အစိုးရသည် နတ်ဆာ၏ ဒုံးပျံနှင့် စစ်လက်နက်ပစ္စည်းစက်ရုံများတွင် သွားရောက် အလုပ်လုပ်ကြသော ဂျာမန်အမျိုးသားများအား တားမြစ်ရန် ဥပဒေများ ပြဋ္ဌာန်းအတည်ပြုရလေတော့သည်။ ဂျာမန် သိပ္ပံပညာရှင်များ တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် ပြည်တော်ပြန်လာကြပါသည်။

အမှန်စင်စစ် မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးသည် နတ်ဆာ၏ ဂျာမန်မိတ်ဆွေများ ပြုလုပ်ပေးသည့် ဒုံးလက်နက်များနှင့် ပတ်သက်၍ စိုးရိမ်မှု လွန်ကဲခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အီဂျစ်တို့သည် စနစ်ကို အပြစ်ကင်းအောင် မတီထွင်နိုင်ခဲ့ကြပါ။ ထို့ကြောင့် စစ်လက်နက်များအဖြစ် အသုံးမကျသလို ဖြစ်ခဲ့ရလေသည်။

မာရှယ် အက်ဗဒယ်လ် ဟာကင် အေးမားသည် အလွန်ခေတ်မီသော ဒုံးပျံအမျိုးအစားတစ်ခု ပစ်လွှတ်ရာသို့ သွားရောက်ကြည့်ရှုလေသည်။ ထိုဒုံးပျံကို ပစ်လွှတ်ရန် “သေသေချာချာ စစ်ဆေးထားပါကြောင်း” သူ့ကို အာမခံထားကြလေသည်။ ယင်းအဖြစ်အပျက်ကို မော့ဆက်က ဤသို့ အစီအရင်ခံလေသည်။

သို့သော် ယင်းဒုံးပျံကြောင့် သူ အသက်ဆုံးရှုံးလုနီးပါး ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ထိုဒုံးပျံသည် အပေါ်သို့ ကိုက်အနည်းငယ် တက်သွားပြီး မီးလောင်၍ ပြန်ကျလာလေသည်။ ယင်းအဖြစ်အပျက်ကို မော့ဆက်က ဤသို့ အစီအရင်ခံလေသည်။

“ဒုံးပျံဟာ လေထဲလဲ ရောက်ရော ပြန်လှည့်လာပြီး သေမှာစိုးလို့ လျှောက်ပြေးနေတဲ့ မာရှယ်အေးမားရဲ့ ခေါင်းပေါ်ကျခါနီး လွဲပြီး မြေပေါ်ကျသွားတယ်”

ထိပ်တန်းလေယာဉ် ပုံစံထုတ်လုပ်သူ ဝီလီမက်ဆာရှမစ်က ကတိပေးထားသော မတ်ရှီ ၂ လေယာဉ်သည်လည်း ထိုနည်းနှင့် မျှော်လင့်ထားသလို ဖြစ်မလာပါ။ သမ္မတ နတ်ဆာသည် ဒေါသဖြစ်ပြီး သူ၏ မိတ်ဆွေ ဟာန်ဆန်ကာမီလ်ကို ယင်းစီမံကိန်းများအတွက် ကြားမှ ပွဲစားအဖြစ် ရယူခဲ့သော ငွေများ ပြန်ပေးရန် တောင်းဆိုခဲ့သည်။ ကာမီလ်က ဘာမျှ ပြန်မပေးခဲ့ပါ။ သူသည် ဆွစ်တရားရုံးသို့ တက်ပြီး သူ့မွဲသွားပြီး ဒေဝါလီခံကြောင်း ကြေညာခဲ့လေသည်။ ဤသို့ဖြင့် နတ်ဆာ၏ စစ်လက်နက် ထုတ်လုပ်ရေးစီမံကိန်းကြီးသည် အရည်အချင်း မရှိသူများကြောင့် ရပ်တန်းက ရပ်သွားလေတော့သည်။

သို့သော် အီဂျစ်စစ်လက်နက် ထုတ်လုပ်ရေးစီမံကိန်း လှိုင်းဂယက်ကြောင့် အစွဲရေးနိုင်ငံတွင် မမျှော်လင့်ဘဲ နစ်နာခံလိုက်ရသူတစ်ဦး ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။ အီဂျစ်တို့၏ စီမံကိန်းကြောင့် အီဆာဟာရယ်နှင့် သူ၏ အကြီးအကဲ ဝန်ကြီးချုပ် ဘင်ဂူရီယန်တို့ ထိပ်တိုက်တွေ့ဆုံကြရလေသည်။

ဘင်ဂူရီယန်သည် အီဆာဟာရယ်ကို အသိမပေးဘဲ ဂျာမန် နန်းရင်ဝန် အက်ဒီနားနှင့် လျှို့ဝှက်သဘောတူညီချက် တစ်ရပ် ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။ နယူးရောက်ရှိ ဝါးဒေါ့ဖ် အက်စတိုးရီးယား ဟိုတယ်ကြီးတွင် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးကြပြီ နာဇီတို့၏ အတိတ်က ပြစ်မှုများအတွက် ဂျာမဏီနိုင်ငံသည်

အစွမ်းအားကို စစ်လျော်ကြေးများ အမြောက်အမြား ပေးမည်ဖြစ်ပြီး စစ်လက်နက်များလည်း များများစားစား ထောက်ပံ့ရန် သဘောတူခဲ့လေသည်။

ဤသို့ဖြင့် မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးက ဂျာမန်သိပ္ပံပညာရှင်များအပေါ် အကြမ်းဖက်၍ ဆန့်ကျင်လှုပ်ရှားမှု ပြင်းပြင်းထန်ထန် လုပ်နေချိန်တွင် ဂျာမန်နိုင်ငံသည် အစွမ်းအားရှိ အဓိက လက်နက်ဖြန့်ဖြူးပေးသူ ဖြစ်လာလေသည်။ ဤအချက်သည် ဘင်ဂူရီယန်ကို အလွန်ပင် စိတ်အနှောင့်အယှက် ပေးခဲ့သည်။ သူက အီဆာ ထင်သလောက် အစွမ်းအားရှိ အန္တရာယ်ကြီးမား နီးကပ်သည်ဟု မထင်ခဲ့ပါ။ အန္တရာယ် နီးကပ်သည် ထားဦး၊ ဂျာမန်နိုင်ငံသားများထံသို့ ပါဆယ်ဗုံးများ ပို့နေခြင်းသည် သူနှင့် အက်ဒီနား ခက်ခက်ခဲခဲ ဆွေးနွေးရယူခဲ့ရသော ဂျာမန်+အစွမ်းအား ဆက်ဆံရေးကို ထိခိုက်သည်ဟု မြင်သည်။

ဘင်ဂူရီယန်သည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၂၀ ကျော်က နာဇီတို့က ဂျူးများအပေါ် ပြုလုပ်ခဲ့သည့် လုပ်ရပ်များကို ဘေးချိတ်၍ ဂျာမန်နှင့် အစွမ်းအား နှစ်နိုင်ငံ ဆက်ဆံရေး ပုံမှန်အနေထားသို့ ပြန်ရောက်လာမည့် အနာဂတ်ကာလကို ရှေးရှုမျှော်ကြည့်သူဖြစ်သည်။ ဂျာမန်တို့ကို မုန်းတီးမနေဘဲ မိတ်ဆွေပြုနိုင်ပါက အစွမ်းအားရှိအတွက် အကျိုးဖြစ်ထွန်းမည်ဟု သိရှိသဘောပေါက်ခဲ့ပါသည်။

၁၉၆၃ ခုနှစ် မတ်လ ကုန်ခါနီးတွင် အီဆာနှင့် ဘင်ဂူရီယန်တို့သည် ဘင်ဂူရီယန် အနားယူနေသော တိုင်ဘေးရီးယတ်စ် ရေကန်အနီးရှိ ဟိုတယ်တစ်ခုတွင် စတင်ဆွေးနွေးကြသည်။ ဝန်ကြီးချုပ်က ထိုကိစ္စကို နိဒါန်းမသွယ်ဘဲ ဒဲဒိုးပင် စတင်ပြောဆိုလေတော့သည်။

“အီဆာရေ... ဂျာမန်အစိုးရက ကျုပ်တို့ကို တင့်ကားတွေ၊ ရဟတ်ယာဉ်တွေ၊ သင်္ဘောတွေနဲ့ အခြား စစ်လက်နက်တွေ ကူညီထောက်ပံ့နေတယ်။ နောက်ပြီး ခင်ဗျားသိတဲ့အတိုင်း ဂျာမန်စစ်မစ်ရှင်အဖွဲ့ တစ်ဖွဲ့ နောက်ထပ် လက်နက်တွေ ထပ်ပို့ပေးဖို့ကိစ္စ ဆွေးနွေးဖို့ ရောက်နေတယ်။ ခင်ဗျားရဲ့ စာအိတ်ဗုံးတွေ ကိစ္စကြောင့် ဘုန်းမှာရှိတဲ့ ဂျာမန်တွေဟာ တော်တော်ထိခိုက်နေကြတယ်။ ဒီကိစ္စကြောင့် တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် အာဃာတတွေ ဖြစ်နေကြတယ်။ ဒီတော့ ခင်ဗျား ဒီကိစ္စကို အချက်ချင်း ရပ်တန်းက ရပ်ရလိမ့်မယ်”

အီဆာသည် ဘင်ဂူရီယန်ကို လေးစားကြည်ညိုခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ ဝန်ကြီးချုပ်သည် အစွမ်းအားရှိ ဟု မွေးဖွားပေါ်ပေါက်လာစ အချိန်၊ အလွန်ကျပ်တည်း ကျဉ်းမြောင်းသော ကာလ၌ နိုင်ငံကို ဦးဆောင် ကယ်တင်ခဲ့သူ ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် သူသည် ဂျာမန် သိပ္ပံပညာရှင်များ ပြဿနာနှင့် ပတ်သက်လျှင် ကြည်လင်သောအမြင်ကို မထားနိုင်ရှာပါ။ သူက ဂျာမန်တို့နှင့် ဤသို့ ကျေအေးမှု ရယူခြင်းကြောင့် အစွမ်းအားရှိ တစ်နေ့နေ ပြိုကွဲဒုက္ခရောက်မည်ဟု ယုံကြည်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်က အီဆာကို ဆန့်ကျင်ဝေဖန်သူများက မော့ဆက်အဖွဲ့ ခေါင်းဆောင်သည် မိမိကိုယ်မိမိ ဒုတိယ ဝန်ကြီးချုပ်သဖွယ် ထင်မှတ်နေကြောင်း၊ အမှန်စင်စစ် ထိုသို့ ဒုတိယ ဝန်ကြီးချုပ်ရာထူးကို တောင်းဆိုရန် တရားဥပဒေက ခွင့်မပြုကြောင်း ပြောဆိုခဲ့ကြလေသည်။

အီဆာသည် နှစ်ပေါင်းများစွာ အာဏာကို ပြည့်ပြည့်ဝဝ ကိုင်တွယ် သုံးစွဲခဲ့သူဖြစ်သဖြင့် ယခု ထိပ်တိုက်တွေ့ရသည့် ပြဿနာ၌ သူ (၁၀)နှစ်ကျော် ပြန်မလှန်ဘဲ အမှုထမ်းခဲ့သည့် ဝန်ကြီးချုပ်အား ပြန်လည် ချဲလင်းလုပ်ရသည်မှာ သူ့တာဝန်ဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်ခဲ့လေတော့သည်။

ဘင်ဂူရီယန် ဖြစ်စေလိုသော ဆန္ဒများကို ဆန့်ကျင်၍ အီဆာသည် ဂျာမန်သိပ္ပံပညာရှင်များကို ခါတိုင်းထက် သဲသဲမဲမဲ တိုက်ခိုက်လာသည်။ ဝန်ကြီးချုပ်က သူ့အား အပ်နှင်းထားသော အာဏာကို ပုံမှန်မသုံးဘဲ အဆင့်ကျော်၍ လုပ်ဆောင်သည်မှာ ဤအကြိမ်သည် အီဆာအတွက် ပထမဦးဆုံးအကြိမ် ဖြစ်ပါသည်။

တိုင်ဘေးရီယတ်စ် ရေကန်အနီးတွင် တွေ့ဆုံပြီးနောက် တစ်ပတ်အကြာတွင် သူတို့နှစ်ဦးသည် ဝန်ကြီးချုပ်၏ နေအိမ်၌ ပြန်တွေ့ကြပြန်သည်။

လေ့လာအကဲခတ်သူ တစ်ဦးအနေနှင့် သူတို့နှစ်ဦးစလုံးသည် ကိုယ်ခန္ဓာအချိုးအဆက်ချင်း တူညီကြသည်ဟု ဝေဖန်မည် ဖြစ်သည်။ နှစ်ဦးစလုံးသည် အရပ်အမောင်းပုပြီး မျက်နှာပေါက် ဆိုးကြပါသည်။ လမ်းလျှောက်သောအခါ မြန်မြန်နှင့် ဆတ်တောက်ဆတ်တောက် လျှောက်တတ်ကြသည်။ သူတို့နှစ်ဦးသည် (၁၀)နှစ်ကျော်ကာလအတွင်း တစ်ဦးပေါ်တစ်ဦး ချွင်းချက်မရှိယုံကြည်မှုအပြည့်နှင့် အတူတကွ လုပ်ကိုင်ခဲ့ကြပါသည်။ သို့သော် မှန်မှန်ကန်ကန် ဖော်ပြရလျှင် ဘင်ဂူရီယန်က ဘော့စ်ဖြစ်၍ အီဆာက လက်အောက် အမှုထမ်း ဖြစ်ပါသည်။

ယခုမူ သူတို့နှစ်ဦး ဆက်ဆံရေး ပြိုကွဲလေပြီ။ တစ်ဦးအပေါ် တစ်ဦး ထားခဲ့သော ယုံကြည်မှုလည်း လျော့ပါးသွားပေပြီ။ သူတို့နှစ်ဦးသား တစ်ဦးကိုတစ်ဦး မျက်လုံးချင်းဆိုင် ကြည့်ရှုနေကြပြီး ဝန်ကြီးချုပ်က စတင်၍ စကားဆိုပါသည်။

“ကျုပ် ခင်ဗျားတင်ပြလာတဲ့ အချက်အလက် သာဓကတွေကို ကျုပ်ကိုယ်တိုင် ကြည့်ချင်တယ်။ ဂျာမန်သိပ္ပံပညာရှင်တွေနဲ့ သူတို့ထုတ်လုပ်တဲ့ ဒုံးပျံတွေအကြောင်း တင်လာတဲ့ အစီရင်ခံစာတွေ ဘယ်လောက်ထိ မှန်ကန်တယ်ဆိုတာ ကျုပ်ဘာသာကျုပ် စဉ်းစားဆုံးဖြတ်မယ်။ ကျုပ်ကိုယ်တိုင် လေ့လာပြီး အဆုံးအဖြတ်ပေးမယ် ဟုတ်လား”ဟု ဘင်ဂူရီယန်က ခပ်တည်တည် ပြောလိုက်လေသည်။

အချက်အလက်များကို အီဆာက အဓိပ္ပါယ်ကောက်၍ တင်ပြအစီရင်ခံခြင်းကို ဘင်ဂူရီယန်သည် ဤတစ်ကြိမ်တွင်သာ သံသယရှိသည့်သဘောနှင့် မေးခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအချက်ကြောင့် အီဆာသည် အလွန် နာကျည်းသွားရလေသည်။ ဝန်ကြီးချုပ်အနေနှင့် ဤတစ်ကြိမ်သည် သူကိုယ်တိုင် ကြည့်ချင်သော ပထမဆုံး အချိန်ဖြစ်သည်။ သူ့လက်ထောက်၏ အရည်အချင်းနှင့် သိက္ခာကို ပထမဦးဆုံး သံသယဖြစ်သော အချိန်ဖြစ်သည်။ အီဆာသည် အလွန်ပင် ရှက်သွားလေသည်။

“ဝန်ကြီးချုပ် ကျွန်တော့်ကို မယုံကြည်ဘူးဆိုရင် ဒီရာထူးက ကျွန်တော် ထွက်ပေးပါတယ်”ဟု အိဆာက ပြန်ပြောလိုက်လေသည်။

အိဆာသည် နောက်ထပ် ဘာတစ်ခုခုမျှ မပြောတော့ဘဲ ထိုင်ရာမှ ထကာ ကျောခိုင်းလိုက်ပြီး တံခါးမသို့ ခပ်သုတ်သုတ် လှမ်းခဲ့သည်။

“ဒီခွေးမသားကတော့ တကယ်လုပ်တော့မယ်ဗျာ သူတကယ် ရာထူးက ထွက်တော့မယ် သိလား”

ဘင်ဂူရီယန်သည် လူကြီးပီသသူဖြစ်သဖြင့် အိဆာအား ကျေကျေအေးအေးဖြစ်ရန် လက်ကမ်းခဲ့ပါသည်။ သူသည် ထိုနေ့ နေ့လယ်တွင် အိဆာကို ဖုန်းဆက်ခေါ်ကြည့်သည်။ ဤနည်းသည် ဝန်ကြီးချုပ် မကြာမကြာ ပြောနေသော အမေရိကန်နည်းဟု ခေါ်သည့် ဆက်သွယ်ရေးနည်းလမ်းတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

ဝန်ကြီးချုပ်၏ ဖုန်းကို မည်သူမျှ ပြန်မဖြေပါ။

နောက်တစ်နေ့တွင် အိဆာ၏ တရားဝင် နှုတ်ထွက်စာသည် ဘင်ဂူရီယန်၏ စားပွဲပေါ်သို့ ရောက်လာသည်။ သတင်းစာများကလည်း ထိုကိစ္စကို သိရှိသွားသဖြင့် တစ်တိုင်းပြည်လုံး ဂယက်ရိုက်သွားလေသည်။ မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီး တစ်ခုလုံးလည်း တုန်လှုပ်သွားလေသည်။ အိဆာ၏ ညှာလက်ရုန်းဖြစ်သော မော့ဆက်အရာရှိတစ်ဦးက ထိုသတင်းကို “မြေငလျင်ပါပဲ”ဟု မှတ်ချက်ချခဲ့သည်။

“အိဆာဟာ အာဏာကို သူ့လက်ထဲမှာ အကုန်လုံးယူထားပြီး သိပ်အရေးကြီးတဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်တွေကို သူတစ်ကိုယ်တော် စဉ်းစားချမှတ်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးဟာ သူမရှိတော့ ပဲ့မရှိတဲ့ သင်္ဘောတစ်စီးလို ဖြစ်ခဲ့ရတယ်။ အိဆာက အမြဲတမ်း ကျွန်တော်ရဲ့ အထက်က ဦးဆောင်နေတာမို့ ကျွန်တော်တို့တတွေ သူ့အပေါ် ဘယ်လောက်မှီခို အားကိုးနေကြရတယ်ဆိုတာတောင် ကျွန်တော်တို့တတွေ မရိပ်မိကြတော့ပါဘူးဗျာ... တကယ်ဆိုတော့ လူတစ်ယောက်တည်းရဲ့ လက်ထဲမှာ အာဏာတွေ ဒီလောက်ပေးထားတာ မှားတယ်ဆိုတာ ထင်ရှားသိသာလာတာပေါ့”ဟု ထိုအရာရှိက ဆက်လက် ပြောကြားပါသည်။

အိဆာ နှုတ်ထွက်သည့်ကိစ္စကို စုံစမ်းရန် လျှို့ဝှက်ကော်မတီတစ်ရပ် ဖွဲ့စည်းကြလေသည်။ ဘင်ဂူရီယန်ကိုလည်း သက်ဆိုင်ရာ အဖွဲ့အစည်းများက မေးခွန်းများ ထုတ်ခဲ့ကြသည်။ ထို့နောက် ဘင်ဂူရီယန်သည် အိဆာက သူ၏ အမြင်ကို ရှေ့တန်းတင်ပြီး သတင်းစာများက လိုက်ရေးလာအောင် ကြိုးပမ်းသောအခါ အလွန်ပင် ဒေါပွဲခဲ့ရလေသည်။

ဝန်ကြီးချုပ် ဘင်ဂူရီယန်သည် အိဆာ နှုတ်ထွက်သွားပြီးနောက် လပေါင်း အတော်ကြာသောအခါ ထောက်ခံမှု သိပ်မရတော့ဘဲ ကျန်းမာရေးပါ ကျဆင်းလာလေသည်။ အိဆာဟာရယ် အစိုးရအဖွဲ့မှ နှုတ်ထွက်သွားမှုအတွက် မကျေနပ်မှုများ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ရာ ယင်းအချက်သည် ဘင်ဂူရီယန်အတွက် ရှုံးကွက်တစ်ကွက် ဖြစ်လာပြီး နောက်လများ

အတော်ကြာသောအခါ ဝန်ကြီးချုပ်ရာထူးမှ နှုတ်ထွက်ရသည့်အဖြစ်သို့ ရောက်ခဲ့လေသည်။ သူသည် အစိုးရအာဏာကို လီဗီအက်ရှ်ကော့အား လွှဲပြောင်းပေးအပ်ခဲ့လေသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ သူသည် အီဆာထံသို့ စာရေးခဲ့ပါသည်။

“ခင်ဗျား နှုတ်ထွက်သွားပြီးနောက် ဘာတွေပဲ ဖြစ်ခဲ့ဖြစ်ခဲ့၊ ခင်ဗျားရဲ့ အရည်အချင်း၊ ခင်ဗျားရဲ့ သစ္စာရှိမှုနဲ့ ခင်ဗျားရဲ့ မျိုးချစ်စိတ်အပေါ် ထားရှိခဲ့တဲ့ ကျွန်တော့်သဘောထားဟာ တစ်ဆံ့ခြည်တောင်မှ မပြောင်းလဲခဲ့ပါဘူးဗျာ... ကျုပ်ရဲ့ ဆန္ဒကို ခင်ဗျား ဆန့်ကျင်ပြီး နှုတ်ထွက်သွားခဲ့တယ်။ ခင်ဗျားရဲ့ နှုတ်ထွက်စာကို ပြန်ရုပ်သိမ်းဖို့ ကျွန်တော် တောင်းပန်တာကို ခင်ဗျား လက်မခံဘူးဟုတ်လား။ ဒါကတော့ ခင်ဗျားရဲ့ အမြင်နဲ့ ခင်ဗျားပါပဲ။ ကျွန်တော် ဆုံးဖြတ်လို့ မရဘူး”

အီဆာ၏ နေရာသို့ မော့ဆက် အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်အဖြစ် နောက်လာသူ မီယာအာမစ်သည် သူ့အရင်လူနှင့် လုံးဝကွဲပြားခြားနားသူ ဖြစ်သည်။ သူသည် စစ်ထောက်လှမ်းရေးဌာန အကြီးအကဲဖြစ်ပြီး အလွန်ယဉ်ကျေး၍ လျှို့ဝှက် သိမ်မွေ့တတ်သူ ဖြစ်သည်။ အာမစ်သည် ဘာသာစကား အတော်များများကို ပြောဆိုနိုင်ပြီး အမေရိကန်ပြည် ကိုလံဘီယာ တက္ကသိုလ်၌ ပညာသင်ကြားခဲ့သူ ဖြစ်လေသည်။ အာမစ်ကို မော့ဆက်ခေါင်းဆောင်အဖြစ် တရားဝင်ခန့်အပ်ပြီးသည်နှင့် သူသည် ခေတ်မီ၍ အများသဘောကျသည့် နည်းလမ်းများနှင့်အညီ မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးကို ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းလေတော့သည်။

အာမစ်သည် မိမိကိုယ်မိမိ အီဆာကဲ့သို့ လူကြိုက်များသော ခေါင်းဆောင်တစ်ဦး ဖြစ်လာမည် မဟုတ်ကြောင်း သိသဖြင့် အာဏာမှန်သမျှ သူ့လက်ထဲ ထည့်ထားရန် မကြိုးစားချေ။ လူတစ်ဦး၏ ပင်ကိုယ်တွေးခေါ်မြော်မြင်မှုနှင့် ရဲဝံ့စွာ ဆောင်ရွက်ခြင်းများသည် ဝါဒတစ်ရပ်ကို ချမှတ်ရာ၌ သိပ်အရေးမကြီးလှဘဲ သိပ္ပံနည်းကျကျ ဆန်းစစ်ဝေဖန် အဖြေရှာခြင်းသည်သာ အရေးကြီးသည်ဟု အာမစ်က မြင်လေသည်။

ထိုကြောင့် အာမစ်သည် သူ၏ လက်ထောက်များကို အီဆာလက်ထက်က မရဖူးသော ဆုံးဖြတ်ပိုင်ခွင့် အာဏာများကိုပင် ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ပေးထားခဲ့သည်။ ဤသို့ဖြင့် အီဆာဟာရယ်၏ ခေါင်းဆောင်မှုများကို ရင်းနှီးပြီးသား ဖြစ်နေခဲ့သော မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင် သူလျှို့များ၏ ယုံကြည်မှုကို ရရှိရန် အာမစ် ကြိုးစားခဲ့လေသည်။

အချိန်ကြာသော်လည်း နောက်ဆုံး၌ အာမစ်သည် သူ့လူများ၏ ယုံကြည်မှုကို ရရှိလေတော့သည်။ မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်များသည် အလီကိုဟင်၏ အသက်ကို ကယ်တင်ရန် အာမစ် ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်ခဲ့သည်များကိုလည်းကောင်း၊ အီဂျစ်ထောင်များထဲတွင် အကျဉ်းကျနေသော သူလျှို့များ လွတ်ရန် ကြိုးပမ်းခဲ့သည်များကိုလည်း အလွန်ပင် နှစ်သက်သဘောကျကြလေသည်။ သတိဝီရိယထားကာ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို တိတိကျကျ ပေးတတ်သော အီဆာ၏ ခေါင်းဆောင်မှုကဲ့သို့ပင် ထိရောက်မှုရှိကြောင်း မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်များ သိလာကြလေသည်။

အီဆာသည် မော့ဆက်မှ နှုတ်ထွက်ပြီးနောက် (၂)နှစ်တာကာလအတွင်း စိတ်လက် မအီမသာနှင့် အငြိမ်းစား လစာစားနေလေသည်။ သူသည် ၁၉၆၅ ခုနှစ်တွင် ထောက်လှမ်းရေးလောကသို့ ခေတ္တမျှ ပြန်ရောက်လာသည်။ ထောက်လှမ်းရေး လုပ်ငန်းများကို အယုံအကြည်မဲ့စရာ အဖြစ်အပျက်များ ပေါ်ပေါက်လာသည့် ကာလဟု ဆိုရမည့်အချိန် ဖြစ်ပါသည်။

ပထမဆုံး အနောက်ဂျာမဏီအစိုးရက အစ္စရေးကို လက်နက်ပေးရန် သဘောတူခဲ့ခြင်းများကို ချိုးဖောက်ခဲ့သဖြင့် ဝေဖန်စွပ်စွဲမှု အမျိုးမျိုး ပေါ်ပေါက်ခဲ့လေသည်။ အီဆာကမူ အောင်မြင်သော လေသံနှင့် ဤသို့ ပြောဆိုသည်။

“ဂျာမန်တွေ ကျုပ်တို့ကို သစ္စာဖောက်မယ်ဆိုတာ ကျုပ်ပြောခဲ့သေးပဲ၊ သူတို့တတွေဆီက လက်နက်တွေ ရနေတယ်ဆိုတဲ့အကြောင်းပြချက်နဲ့ အီဂျစ်မှာရှိတဲ့ သူတို့သိပ္ပံပညာရှင်တွေကို ဗုံးပို့ပြီး ဖြောင်ပစ်တဲ့ ကျုပ်ရဲ့ လုပ်ငန်းကို ရပ်ပစ်ခဲ့ရတယ်လေ။ ကဲ... အခုကြည့်လေ... လက်နက်တွေ ရသေးရဲ့လား။”

ကြံ့ကြိုက်လာသော အဖြစ်အပျက်တစ်ခုမှာ ကိုင်ရိုတွင် မော့ဆက်သူလှို၊ ဝှမ်းဂန်းလော့ဇ် အဖမ်းခံရပြီး အီဂျစ်သို့ အရှေ့ဂျာမဏီ သမ္မတ အူးဘရစ်ချ် လာရောက်လည်ပတ်သော ကိစ္စပင် ဖြစ်သည်။ မော့ဆက်အဖွဲ့အဖို့ အရာရာ အဆင်မပြေသော အချိန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

အီဆာသည် တောင်းဆိုမှု အကြိမ်ကြိမ် ပြုလုပ်ထားသဖြင့် ဝန်ကြီးချုပ် လီဗီအက်ရှ်ကော့သည် နောက်ဆုံး၌ လိုက်လျောကာ အီဆာကို ဝန်ကြီးချုပ်ရုံး၌ ထောက်လှမ်းရေးကိစ္စများအတွက် အထူးအကြံပေးအရာရှိအဖြစ် ခန့်အပ်လိုက်လေသည်။ အက်ရှ်ကော့က အီဆာ ပါးပစ်ပိတ်သွားမည် ထင်သဖြင့် ခန့်အပ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ အာမစ်က အီဆာကို ခန့်အပ်လိုက်ခြင်းသည် သူ၏ လက်ရှိအာဏာကို တိုက်ရိုက်ထိခိုက်စေသည်ဟု မှန်ကန်သော အတွေးကို တွေးမိလေတော့သည်။ အီဆာသည် ထောက်လှမ်းရေး ယန္တရားတစ်ခုလုံး သူ့လက် သူ့ခြေ မလုပ်ရမချင်း ကျေနပ်မည် မဟုတ်ကြောင်း အာမစ် သိရှိပါသည်။

အီဆာကို ပြန်လည် ခန့်အပ်လိုက်ခြင်းအတွက် မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးတွင် အချိန်ကုန်သော အတွင်းအာဏာလှပွဲတစ်ရပ် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရလေသည်။ နောက်ဆုံး၌ ဝန်ကြီးချုပ် လီဗီအက်ရှ်ကော့သည် မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီး၏ ခေါင်းဆောင်းဟောင်းနှင့် အသစ် (၂)ဦးတွင် တစ်ဦးကိုသာ ရွေးချယ်ရလေတော့သည်။

ဝန်ကြီးချုပ်က မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးကို လူတစ်ဦးတစ်ယောက်က ဦးစီးကြီးကိုင် အုပ်ချုပ်သော အချိန်ကာလများ ကုန်ဆုံးသင့်ပြီဟု ဆုံးဖြတ်အဖြေပေးလိုက်လေသည်။ အီဆာကို အထူးအကြံပေးအရာရှိရာထူးမှ ရပ်စဲလိုက်ပြီး မီယာအာမစ်ကို မော့ဆက်အကြီးအကဲအဖြစ် ဆက်လက် ထားလိုက်လေသည်။

အီဆာဟာရယ်သည် မိမိကို မလိုတော့ကြောင်း သိသွားသဖြင့် အစိုးရအမှုထမ်းလောကမှ အမြဲတမ်း အငြိမ်းစား ယူသွားလေတော့သည်။ သူသည် ယနေ့ထိ တဲလာဗီမြို့စွန်ရှိ အိမ်တွင် သူ၏ ဇနီး ရီဗကာနှင့် အေးအေးချမ်းချမ်း နေထိုင်ပြီး မော့ဆက်အဖွဲ့တွင် အမှုထမ်းနေစဉ် ရခဲ့သော အတွေ့အကြုံများကို စာရေးသား မှတ်တမ်းပြုစုနေပေသည်။ တစ်စုံတစ်ယောက်သည် နံနက်စောစော ပင်လယ်ကမ်းစပ်သို့ ရောက်ရှိသွားပါက အီဆာအမည်ရှိသော ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည် သေးသေးနှင့် လူတစ်ယောက် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း တစ်ကိုယ်တော် ပြေးလွှားနေသည်ကို တွေ့ရပါမည်။

အီဆာသည် သူ၏ အိမ်တွင် သူ့ အလွန်တန်ဖိုးထားသော ဓာတ်ပုံတစ်ပုံကို ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားစွာ ပြသထားပါသည်။ ၁၉၆၆ ခုနှစ် ဇွန်လတွင် ဝန်ကြီးချုပ်ဟောင်း ဘင်ဂူရီယန်၏ ဇနီးဖြစ်သူ ပေါ်လာ ဘင်ဂူရီယန်သည် မိတ်ဆွေဟောင်းနှစ်ဦးကို ရင်ကြားစေ့ပေးလိုက်သဖြင့် ပြန်လည် တွေ့ဆုံပေးခဲ့ပါသည်။

ဘင်ဂူရီယန်၏ အိမ်တွင် ပြုလုပ်သော ပါတီပွဲကလေးတွင် သူတို့နှစ်ဦးသည် (၃)နှစ်တာ ကာလအတွင်း ပထမဆုံး ပြန်လည်ဆုံတွေ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အစွဲရေးနိုင်ငံတော် တည်ဆောက်ရာ၌ အဓိက အခန်းကဏ္ဍမှ ပါဝင်ခဲ့ကြသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးနှစ်ဦးတို့ မျက်နှာချင်းဆိုင် ပြန်တွေ့ကြရသော ထူးခြားလှသည့် အချိန်အခါ ဖြစ်ပါသည်။

သူတို့နှစ်ဦးသား တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ဖက်လှဲတကင်း နှုတ်ဆက်ကြသောအခါ အီဆာသည် ထိန်းချုပ်ထားနိုင်ဘဲ မျက်ရည်ကျခဲ့ရှာလေသည်။ ဘင်ဂူရီယန်သည် အီဆာအား သူ၏ ဓာတ်ပုံတစ်ပုံ လက်ဆောင်အဖြစ် ပေးအပ်လိုက်ပြီး ဓာတ်ပုံ၏ ကျောဘက်တွင် အောက်ပါစာလုံးများ ရေးထိုးထားပါသည်။

“နိုင်ငံတော်၏ ဂုဏ်သိက္ခာ၊ လုံခြုံရေးနှင့် လျှို့ဝှက်ချက်များကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ကြပ်ခဲ့သူ အီဆာအတွက် အမှတ်တရ”

ဒေးဗစ် ဘင်ဂူရီယန်

.....

(Cherbourg) ချာဘိုးမှ ခုံးသင်္ဘောများ

၁၉၆၂ ခုနှစ် အီဂျစ်တွင် လှုပ်ရှားနေသော မော့ဆက်သူလှိုများက ဆိုဗီယက်သည် အီဂျစ်ရေတပ်ကို အားဖြည့်သည့်အနေဖြင့် အလွန်မြန်သော ကိုးမားနှင့် အိုဆာ အမျိုးအစား ခုံးတပ် သင်္ဘောများအပြား ထည့်သွင်းပေးရန် ကြံစည်နေကြောင်း မော့ဆက်ဌာနချုပ်သို့ သတင်းပို့ကြလေသည်။ သေးငယ်သော်လည်း မြန်ဆန်လှသည့် ယင်းသင်္ဘောများတွင် (၂၅)မိုင်အထိ လှမ်းပစ်နိုင်သော မြေပြင်မှ မြေပြင်ပစ် ခုံးကျည်များ တပ်ဆင်ထားမည် ဖြစ်သည်။

ဤသို့ဆိုလျှင် လူဦးရေများပြားသော ဟိုင်ဖာနှင့် တဲလ်အဗစ်မြို့များ အပါအဝင် အစွရေးကမ်းရိုးတန်းမြို့ကြီးများပေါ်သို့ ကျရောက်မည့်အန္တရာယ်မှာ အလွန်ပင် ကြီးမားနေပါသည်။

ထိုအချိန်က အစွရေး ရေတပ်တွင် ဘာမျှ ထူးထူးကဲကဲ မရှိပါ။ ဗြိတိသျှလုပ် ရေငုပ်သင်္ဘော အဟောင်း(၂)စင်း၊ တော်ပီတိုသင်္ဘော တစ်ဒါဇင်ခန့်နှင့် ထုထည်ကြီးမားပြီး နှေးကွေးသော ဖျက်သင်္ဘော လေးငါးစင်းခန့်သာ ရှိပါသည်။

အီဂျစ်နိုင်ငံသည် ခေတ်မှီရေငုပ်သင်္ဘော (၁၂)စင်း ရှိသည်။ စစ်သင်္ဘောငယ်(၁၀)စင်း၊ ဖျက်သင်္ဘော(၆)စင်းနှင့် တော်ပီတိုသင်္ဘော အစင်း(၅၀)ကျော် ရှိလေသည်။ ခုံးသင်္ဘောများ ရောက်ရှိလာမည်ဆိုပါက အီဂျစ်၏ ရေတပ်အင်အားသည် အစွရေးကို လွှမ်းမိုးသွားမည် ဖြစ်ပါသည်။

အစွရေး စစ်ပါရဂူများက ဤအန္တရာယ်ကို ဆိုဗီယက်တို့က အီဂျစ်ကို ပေးထားသော သေးငယ်ပြီး မြန်လှသည့် ခုံးသင်္ဘောများနှင့်သာ ရင်ဆိုင်နိုင်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြသည်။ စစ်သင်္ဘော ကြီးကြီးမားမား တည်ဆောက်သော ခေတ်ကုန်ခဲ့ပါပြီ။ ခေတ်မှီ တာဝေးပစ် ခုံးကျည်များက ယင်းသင်္ဘောကြီးများကို လွယ်လွယ်ကူကူ တိုက်ခိုက်နိုင်ပါသည်။

ဂျာမန်တပ်မတော်သည်လည်း ဤသို့သော ဆုံးဖြတ်ချက်ကြောင့်ပင် ကျားသစ်ဟု အဓိပ္ပါယ်ရသော ဂျားဂွား ခုံးသင်္ဘောကို တည်ဆောက်ခဲ့လေရာ ကမ္ဘာတွင် အလွန်ခေတ်မှီသော သင်္ဘော ဖြစ်လာရလေသည်။ ထို ဂျာဂွား ခုံးသင်္ဘောသည် တစ်နာရီလျှင် (၄၅)မိုင်နှုန်းဖြင့် ရေထဲတွင် ဒေါင်ဒေါင်မြည် ပြေးနိုင် မောင်းနိုင်ပါသည်။

ထို ဂျာဂွား ခုံးသင်္ဘောသည် အစွရေးတို့၏ လိုအပ်ချက်ကို အတိအကျ ဖြည့်နိုင်ပါလိမ့်မည်။ အစွရေးတို့ကိုယ်တိုင် တည်ဆောက်ထားသော ဂေဘလိုရီယယ် ခုံးကျည်များကိုသာ တပ်ဆင်ပေးလိုက်ပါက ယင်းခုံးသင်္ဘောသည် အီဂျစ်တို့၏ လက်နက်သစ်များကို မမူလောက်အောင် ရင်ဆိုင်လာနိုင်လိမ့်မည် ဖြစ်ပါသည်။ ဂေဘလိုရီယယ် ခုံးကျည်များသည် ဆိုဗီယက်ခုံးကျည်များထက် သာသည့်အချက်မှာ ပင်လယ်ရေမျက်နှာပြင်ပေါ်တွင် ကပ်၍ လွှတ်နိုင်ပြီး ရေဒါကို ရှောင်ရှားနိုင်သည့် စွမ်းရည်ရှိလေသည်။

၁၉၆၂ ခုနှစ်ကုန်ခါနီးတွင် ဝန်ကြီးချုပ် ဘင်ဂူရီယန်သည် ဒုတိယ ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး ရှိမှန်ပီးရက်စ်ကို ဘွန်းသို့ လွှတ်ပြီး ဂျာမန်နန်းရင်းဝန် အက်ဒီနားနှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးစေသည်။ အက်ဒီနားသည် အတိတ်ကာလက ဂျူလူမျိုးများအပေါ် ကျူးလွန်ခဲ့သည့် နာဇီပြစ်မှုများအတွက် လျော်ကြေးပေးသည့်အနေဖြင့် အစွဲရေးနိုင်ငံအား စစ်လက်နက်များ ထောက်ပံ့ရန် သဘောတူထားလေသည်။ ထို့ကြောင့် သူသည် အစွဲရေးတို့ တောင်းသော ဂျာဂွား ခုံးသဘော(၁၂)စင်း ပေးရန် သဘောတူသည့် စာချုပ်ကို လက်မှတ်ထိုးပေးလိုက်လေသည်။

ထိုခုံးသဘောများကို မြောက်ဘက်ရှိ ပင်လယ်ဆိပ်ကမ်းမြို့ကလေးဖြစ်သော ကီးရဲလ်တွင် တည်ဆောက်ပြီး တဖြည်းဖြည်း ပြီးသလောက် တင်ပို့ပေးမည် ဖြစ်သည်။ ထိုသဘောတူညီချက်တွင် စည်းကမ်းသတ်မှတ်ချက် တစ်ခုတည်းသာ ရှိသည်။ အနောက်ဂျာမဏီနိုင်ငံသည် အာရပ်ကမ္ဘာနှင့် ကုန်ကူးသန်းသွားလာမှု အကြီးအကျယ် လုပ်နေသော နိုင်ငံဖြစ်သဖြင့် အာရပ်တို့ မကျေနပ်မှု မဖြစ်ပေါ်စေရန် ခုံးသဘော အရောင်းအဝယ်ကိစ္စကို လျှို့ဝှက်ထားရန် ဖြစ်သည်။

သဘောတူညီချက်ရပြီး (၂)နှစ်ခန့် အကြာတွင် ဖြစ်သည့် ၁၉၆၄ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလတွင် အစွဲရေးနိုင်ငံသို့ ခုံးသဘော(၃)စင်း ရောက်လာသည်။ ထိုအချိန်၌ အနောက်ဂျာမဏီ အစိုးရအဖွဲ့တစ်ဦး၏ သတင်းပေါက်ကြားမှုဖြင့် ယင်းစာချုပ်အကြောင်း အသေးစိတ် အချက်အလက်များ (New York Time) သတင်းစာသို့ ရောက်သွားလေသည်။

ထိုအစိုးရအဖွဲ့ဝင်သည် သူ၏ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များကဲ့သို့ပင် သူ၏ နာဇီဝါဒများကို မမေ့နိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦး ဖြစ်နေလေသည်။ ထို့ကြောင့် အနောက်ဂျာမဏီ အစိုးရ၏ "ဂျူးများအပေါ် ကောင်းမွန်စွာ ဆက်ဆံခြင်း"ဟူသောဝါဒကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဆန့်ကျင်လေသည်။

ထိုသတင်းသည် (New York Time)သတင်းစာပေါ် မျက်နှာဖုံးတွင် ပါလာသောအခါ အာရပ်နိုင်ငံများ ဒေါပုံထကြတော့သည်။ ဘွန်းအစိုးရကို တွန်းအားပေးကြပြီး အစွဲရေးနိုင်ငံသို့ ယင်းသဘောများ ဆက်လက်ရောင်းချမည်ဆိုပါက စီးပွားရေး ပိတ်ဆို့မှုများအပြင် စီးပွားရေးသပိတ်မှောက်မည်ဟု ခြိမ်းခြောက်လိုက်ကြလေသည်။ ဂျာမန်တို့သည် အာရပ်ကမ္ဘာ၏ တွန်းအားကို မခံနိုင်သဖြင့် အစွဲရေးနိုင်ငံအတွက် ဂျာဂွား ခုံးသဘောများ မတည်ဆောက်တော့ရန် သဘောတူလိုက်ရသည်။

သို့သော် နောင်အခါ ဂျာမန်တို့သည် အစွဲရေးကိုလည်း သိပ်မဆန့်ကျင်လိုသဖြင့် ယင်းသဘောများကို အခြားတစ်နေရာတွင် ဆောက်လုပ်ယူဆောင်နိုင်ကြောင်း ခွင့်ပြုလိုက်သည်။ အစွဲရေးတို့သည် အခြေအနေ အရပ်ရပ်ကို စဉ်းစားဝေဖန်ပြီးနောက် ပြင်သစ်နိုင်ငံ အနောက်ဘက်တွင် ရှိသော (Cherbourg) ချာဘိုး သဘောဆိပ်မြို့မှ သဘောကျင်းတွင် တည်ဆောက်ရန် သဘောတူခဲ့ကြသည်။ ပြင်သစ်နိုင်ငံသည် ထိုစဉ်က အစွဲရေး စစ်လက်နက်ပစ္စည်း (၅၅)%ကို ဖြန့်ဖြူးရောင်းချနေသော နိုင်ငံဖြစ်သဖြင့် ချာဘိုးကို ရွေးချယ်လိုက်ခြင်းသည် သဘာဝကျပါသည်။

ဤဆုံးဖြတ်ချက်ကို အစွဲရေးတို့ကလည်း ကျေနပ်သည်။ ချာဘိုးသင်္ဘောကျင်း ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် ဖီးလက် အာမီယိုကလည်း သဘောကျသည်။ သူ၏ အလုပ်သမားများအတွက်အလုပ်လည်းရသဖြင့် သူ့အလွန်ပျော်ရွှင် သဘောကျနေပါသည်။

လအနည်းငယ် ကြာသောအခါ ချာဘိုးတွင် အစွဲရေးလူမျိုး (၂၀၀)ခန့် နေထိုင်ပြီး အလုပ်လုပ်ကိုင်နေပြီ ဖြစ်သည်။ အစွဲရေး ဆိပ်ကမ်းမြို့ဖြစ်သော ဟိုင်ဖာမှ အတတ်ပညာရှင်များနှင့် အင်ဂျင်နီယာများသည် သင်္ဘောကျင်းရပ်ကွက်အနီးတွင် အိမ်များ အခန်းများ ငှားရမ်းနေထိုင်လာကြပြီ ဖြစ်သဖြင့် ချာဘိုးသည် အစွဲရေး ရေငုပ်သင်္ဘောဌာနချုပ်၏ စခန်းငယ်လေး တစ်ခုနှင့် တူလာလေသည်။

အစွဲရေးတို့သည် ပြင်သစ်မိတ်ဆွေများနှင့် ရင်းရင်းနှီးနှီး ပူးပေါင်းလုပ်ဆောင်ကြသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သင်္ဘောကျင်းများတွင် သူတို့စိတ်ကြိုက် အရည်အချင်းများ ထည့်သွင်းစရာ ရှိသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ဤအရည်အချင်းများကိုပင်လျှင် နောင်သော် ပြင်သစ်သင်္ဘောကျင်းများ ဆောက်သောအခါ၌ အတုယူ ဆောက်လုပ်လာကြောင်း တွေ့ရသည်။

တံလ်အဗစ်မှ အစွဲရေးအာဏာပိုင်များသည် ချာဘိုးသို့ စစ်ဘက်အရာရှိများ လွှတ်ရာ၌ ပြင်သစ်ကိုလိုနီ ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော အယ်ဂျီးရီးယားနှင့် မော်ရိုကိုနိုင်ငံများမှ ပြောင်းရွှေ့လာသူများကို ဦးစားပေး ရွေးချယ်၍ စေလွှတ်လေသည်။ မြောက်အာဖရိကနိုင်ငံများမှ လူများရွေးချယ်၍ မရသောအခါ၌ ပြင်သစ်စကား ကောင်းစွာ ပြောတတ်သူကို ဦးစားပေး၍ ရွေးချယ်ပြန်သည်။ သို့မှသာ ဘာသာစကား အခက်အခဲမရှိ ယဉ်ကျေးမှုအရ ကွဲပြားမှုလည်း မရှိသော အစွဲရေးတို့သည် ချာဘိုးတွင် ခေတ္တ နေစဉ်အတောအတွင်း မြို့ခံပြင်သစ်များနှင့် ရင်းရင်းနှီးနှီး ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် နေထိုင်ကြလေတော့သည်။ အစွဲရေး အိမ်ရှင်မများက ဈေးထဲတွင် သွားလာ ဝယ်ခြမ်းနိုင်ကြပြီး ကလေးများက မြို့ခံပြင်သစ်ကျောင်းသို့ တက်ရောက် ပညာသင်ကြားနိုင်ပါသည်။

သို့သော် စစ်တပ်စည်းမျဉ်းအရ အုပ်ချုပ်လာသော အစွဲရေးများအပေါ်တွင် စည်းကမ်းကာလနားများ ချမှတ်ထားသည်။ အစွဲရေးသင်္ဘောသား တစ်ဦးသည် ချာဘိုးမြို့ထဲတွင် အရက်သေစာ သောက်စားမှုယစ်ခြင်းကို မပြုလုပ်နိုင်ပါ။ တခါတရံ မိတ်ဆွေဖြစ် သူငယ်ချင်းများနှင့် သောက်စားမည်ဆိုပါက ယင်းသင်္ဘောသားသည် အထက်အရာရှိထံ ခွင့်ပန်ရပါသည်။ ချာဘိုးမြို့မှ လူများသည် အစွဲရေးတို့ စည်းကမ်းရှိပုံကို အမြဲ ချီးကျူးပြောဆိုကြသည်။

သို့သော်လည်း မူးရမ်းသည့် အဖြစ်မျိုး မဖြစ်ခဲ့ဟု မဆိုသာပါ။ တခါတလေ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့လျှင် နောက်တစ်နေ့တွင် အစွဲရေးနှင့် ပြင်သစ် လူကြီးပိုင်းတွင် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ပြန်လည် အားတုံ့အားနာဖြစ်ကာ ယင်းကိစ္စကို ဖုံးဖုံးဖိဖိ ပြုလုပ်လိုက်ကြပါသည်။

တခါက ချာတိတ်ကလေး တစ်ယောက်သည် မယောင်မလည်နှင့် အစောင့်များချထားသော သင်္ဘောကျင်းထဲသို့ ဝင်ရောက်လာပြီး ခိုးသင်္ဘောများကို ဓာတ်ပုံရိုက်ယူနေလေသည်။ ထိုအခါ အစွဲရေးတစ်ဦးက တွေ့ရှိသွားပြီး ကင်မရာကို သိမ်းလိုက်ကာ ထိုချာတိတ်ကို သင်္ဘောကျင်းအပြင်ဘက်သို့ ရောက်အောင် ဆွဲထုတ်သွားလေသည်။ ထိုချာတိတ်၏ ဖခင်သည် ကုန်သည်ကြီးတစ်ဦး ဖြစ်ပြီး သက်ဆိုင်ရာ အာဏာပိုင်များထံ အကြောင်းကြားလေရာ ပြင်သစ်နှင့်

အစွဲရော့ အာဏာပိုင်များ အကျေအလည် ဆွေးနွေးရသော ကိစ္စဖြစ်လာလေသည်။ အစွဲရော့တို့က ကင်မရာပြန်ပေးပြီး ဖလင်အသစ် တစ်လိပ် ဝယ်ပေးလိုက်သဖြင့် ချာတိတ်သည် သူလိုချင်သော သတင်းဦး ဓာတ်ပုံများကို မရခဲ့ရှာချေ။

ချာဘိုးတွင် သင်္ဘောတည်ဆောက်ခြင်း လုပ်ငန်းကို အရပ်ရှည်ရှည် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဖြစ်သော ဗိုလ်မှူးချုပ် မိုဒီချိုလီမုန်က ဦးစီးဆောင်ရွက်ရပါသည်။ သူသည် အစွဲရော့နိုင်ငံအတွက် လက်နက်များ ဥရောပနိုင်ငံများမှ ဝယ်ယူရာတွင် တာဝန်ယူ ကြီးကြပ်ရသူ ဖြစ်သည်။ သူသည် အသက်(၃၀)ကျော်ခန့်သာ ရှိသော်လည်း ပင်လယ်နှင့် သင်္ဘောများအကြောင်း နှစ်ပေါင်း(၂၀)ခန့် အတွေ့အကြုံရှိသည်။ သူသည် (၈)နှစ်သား အရွယ်က ပိုလန်မှ ပါလက်စတိုင်းသို့ သူ၏ မိဘများနှင့်အတူ ပြောင်းရွှေ့လာသဖြင့် ထိုအချိန်ကပင် ပင်လယ်ကို စတင် တွေ့ရှိဖူးသူ ဖြစ်သည်။

လီမုန်သည် အရွယ်ရောက်လာသည်နှင့် ပါလက်စတိုင်းရှိ မြေအောက် ဂျူးတပ်မတော်၏ ရေတပ်ဖြစ်သော ပယ်လ်ရမ်းထဲသို့ ဝင်လိုက်သည်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ဖြစ်သောအခါ သူသည် အခြားဂျူးလူမျိုးများကဲ့သို့ပင် အင်္ဂလိပ် ကုန်သင်္ဘောတပ်ဖွဲ့ထဲသို့ ဝင်လိုက်သည်။ သူသည် နာဇီရေတပ်ကို တိုက်ခိုက်ရာ၌ ပါဝင်ခဲ့ပြီး စစ်ပြီးသောအခါ အစွဲရော့နိုင်ငံအတွက် ဆက်လက်၍ အမှုထမ်းလေတော့သည်။

လီမုန်သည် ဗြိတိသျှတို့၏ လေ့ကျင့်သင်ကြားမှုကို ခံယူနေစဉ်က ဗြိတိသျှတို့က သူ့ကို ဤမှတ်ချက်ချခဲ့ပါသည်။

" လီမုန်သည် အင်္ဂလိပ်လူကြီးလူကောင်း တစ်ဦးကဲ့သို့ သိမ်မွေ့၏။ သို့သော် အရေးကြုံလာပါက အလွန်လျင်မြန် ပီရိစ္စာ ဆောင်ရွက်တတ်သူ ဖြစ်လေသည်။"

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်းက သူသည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုမှ ပေးပို့သော ရိက္ခာပစ္စည်းများကို အင်္ဂလိပ်သင်္ဘောများနှင့် တင်ဆောင်ပြီး မားမန်ခဲ ပင်လယ်ကို ဖြတ်၍ ရုရှားနိုင်ငံသို့ ပို့ပေးခဲ့ပါသည်။ သူသည် အကြိမ်ပေါင်းများစွာ သူ၏မိတ်ဆွေ သင်္ဘောများနှင့် ပခုံးချင်းယှဉ်၍ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့လေရာ မသေ၍သာ ကျန်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ ရန်သူက သူတို့၏ သင်္ဘောများကို တော်ပီဒိုများနှင့် မကြာခဏ တိုက်ခိုက်နှစ်မြှုပ်ခဲ့ကြပါသည်။

စစ်ပြီးသောအခါ လီမုန်သည် အသက်(၂၁)နှစ်သာ ရှိသေးပြီး ပါလက်စတိုင်းဒေသကို ဗြိတိသျှတို့ ပိတ်ဆို့ထားသည့်ကြားမှ သင်္ဘောဟောင်းများတွင် ဂျူးများတင်၍ ပါလက်စတိုင်းသို့ ခိုးဝင်သည့် လုပ်ငန်းကို ဦးဆောင်ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ သူ၏ အလုပ်သည် အန္တရာယ်ပြွမ်းသော အလုပ်ဖြစ်ပါသည်။

တခါက လီမုန်၏ သင်္ဘောသည် ပင်လယ်တွင် သွားနေရင်း စက်ချွတ်ယွင်းသွားသည်။ လေမုန်တိုင်းကျလာပြီးနောက် ပန်ကာသည် ငြိသွားလေသည်။ ထိုအထဲ ဗြိတိသျှ ကင်းစောင့်သင်္ဘောက သူတို့ကို မြင်တွေ့သွားလေသည်။ လီမုန်သည် ရေထဲသို့ ခိုင်ဗင်ထိုးဆင်း ငုပ်သွားပြီး လက်ဖြင့် ပန်ကာကို ရှင်းလင်းရန် ကြိုးစားခဲ့သည်။ သူသည် အကြိမ်ကြိမ် ရေထဲငုပ်ပြီး ကြိုးစားသောအခါကျမှ

ပန်ကာလွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ် လည်နိုင်တော့သည်။ စက်များနိုးပြီး သင်္ဘောကို မောင်းနှင် ထွက်ပြေးခဲ့သော်လည်း ဗြိတိသျှတို့က မှီလာလေသည်။

လီမွန်တို့သည် ဗြိတိသျှများနှင့် လက်ချင်းယှဉ်ပြိုင် တိုက်ခိုက်ရပြီး ဂျူးဒုက္ခသည် အတော်များများ ဒဏ်ရာရ သေဆုံးကုန်ရသည်။ ဗြိတိသျှတို့က သူတို့ သင်္ဘောကို သိမ်းယူလိုက်ပြီး သူ့ကို လိုက်ရှာသောအခါ လီမွန်သည် လျှို့ဝှက်အခန်း တစ်ခုထဲ၌ ပုန်းအောင်းနေခဲ့လေသည်။ သင်္ဘောသည် ဆိုက်ပရပ်စ်သို့ ရောက်သောအခါ လီမွန်သည် ရေထဲသို့ ခုန်ဆင်းသွားပြီး လွတ်မြောက်သွားလေသည်။ မကြာမီ ရက်များ၌ ဂျူးဒုက္ခသည် သင်္ဘောတစ်စီးကို ဦးစီးမောင်းပို့ပြန်လေသည်။

၁၉၄၈ ခုနှစ်တွင် လီမွန်သည် ပို့ဆက်တွင် ဆိုက်ကပ်ထားသော အီဂျစ်စစ်သင်္ဘောများကို အသေခံ၍ တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။ သူသည် ထိုအချိန်က အစွဲရေးနိုင်၏ တစ်ခုတည်းသော မော်တော်ဘုတ်ကလေးကို မောင်း၍ ပို့ဆက်ဆိပ်ကမ်းသို့ ရောက်လာသည်။ သူသည် ညအမှောင်ထုထဲ၌ ရေထဲသို့ ကူးသွားပြီး စစ်သင်္ဘောတွင် မိုင်းကပ်ပေးလိုက်သည်။ သေသေချာချာဖြစ်အောင် သူသည် ရေထဲတွင် အချိန်တော်ကြာ စောင့်နေခဲ့လေသည်။ သူ့အတွက် အကာအကွယ်ဟူ၍ မွေ့ယာကြီးတစ်ခုသာ ရှိပါသည်။

လီမွန်သည် မွေ့ယာကို ကိုယ်တွင်ပတ်၍ စောင့်ကြည့်နေလေရာ မိုင်းထပေါက်ကွဲသောအခါ သူ့တစ်ကိုယ်လုံး မြောက်တက်သွားပြီး ကုန်းပေါ်သို့ ရောက်နေလေသည်။ ကံကောင်းလှသဖြင့် လီမွန် မသေခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။ အီဂျစ်စစ်သင်္ဘောသည် နစ်မြုပ်သွားလေသည်။ သူ၏ အံ့ဖွယ်သူရဲ စွန့်စားခြင်းများကြောင့် လီမွန်သည် နိုင်ငံတော် သူရဲကောင်းဖြစ်လာလေသည်။ ၁၉၅၀ ခုနှစ်တွင် လီမွန် အသက်(၂၆)နှစ်သာ ရှိသောအချိန်၌ သူ့ကို ရေတပ်စစ်ဦးစီးချုပ် ခန့်အပ်ခဲ့ပါသည်။

နောက်(၄)နှစ်ကြာသောအခါ လီမွန်သည် စစ်တပ်ထဲတွင် စစ်မှုထမ်းရန် အသက်အရွယ်ကြီးရင့်ပြီဟု ထင်သဖြင့် အငြိမ်းစားယူပြီး အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသို့ သွားရောက်ကာ ကိုလံဘီယာ တက္ကသိုလ်၌ ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးပညာ ဘွဲ့ တစ်ခု ယူခဲ့လေသည်။ ထို့ကြောင့် နောင်သော် သူ့အား ဥရောပလက်နက်အဝယ်တော် ခန့်အပ်သောအခါ နိုင်ငံတော်၏ ငွေကြေးကဏ္ဍ သန်းပေါင်းများစွာကို မှန်မှန်ကန်ကန် ကိုင်တွယ် အသုံးချနိုင်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ လီမွန်သည် ၁၉၅၀ မှ ၁၉၇၀ အတွင်း ပြုလုပ်ခဲ့သော အစွဲရေး တပ်မတော်ကို ခေတ်မှီအောင် ပြုလုပ်ခဲ့သည့် စီမံကိန်းတွင် အဓိက ကဏ္ဍမှ ပါဝင်ခဲ့သည်။

လီမွန်သည် ချာဘိုးသင်္ဘောကျင်း ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် ဖီးလက်အာမီယို ခေါင်းဆောင်သော ပြင်သစ်ပညာရှင်များနှင့် အတူတကွ လက်တွဲကာ အောက်ခြေသိမ်းမှအစ ပါဝင်လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ၁၉၆၇ ခုနှစ် ဧပြီတွင် "မီတပ်ရှ်"ဟု အမည်ပေးထားသော ပထမ ခိုးသင်္ဘော ရေချသောအခါ လီမွန်တစ်ယောက် အလွန်ဝမ်းမြောက် ပျော်ရွှင်ခဲ့ပါသည်။

လီမွန်သည် ချာဘိုးမြို့ ဆိုဖတ်တဲလ် ဟိုတယ်တွင် ပြင်သစ်နှင့် အစွဲရေးမိတ်ဆွေ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များကို ဖိတ်ခေါ်ပြီး ဝိုင်နှင့် ရှမ်ပိန် အရက်များနှင့် တည်ခင်းကာ ဂုဏ်ပြုဧည့်ခံလေသည်။ ပုလင်းဖော့မှူးဆိုများ တစ်ယောက်ယောက် ဖွင့်နေချိန်မှာပင် လီမွန်သည် သူနှင့် ရင်းနှီးခင်မင်လာပြီဖြစ်သော ဖီးလက်အာမီယိုကို သင်္ဘောကပ္ပတိန် ဒုဗိုလ်မှူးကြီး အက်ဇရာကီဒမ်နှင့်

မိတ်ဆက်ပေးလိုက်သည်။ အက်ဇရာသည် ရွှေရောင်ဆံပင် ထူထူပွပွနှင့် လူလုံးလူထည် ကြီးမားလှသူဖြစ်ပြီး မျက်နှာပေါက်ဆိုးသူ ဖြစ်သဖြင့် အာမီယိုက ၎င်းကို ငါမန်းဟု နာမည်ပေးခဲ့ပါသည်။ ရက်အနည်းငယ် ကြာသောအခါ သင်္ဘောပြီးစီးပြီးဖြစ်သဖြင့် အက်ဇရာသည် သင်္ဘောကို တာဝန်ယူ မောင်းနှင်ကာ ဟိုင်ဖာသို့ ယူဆောင်သွားခဲ့လေသည်။ ဒုတိယ ခုံးသင်္ဘောသည်လည်း နောက်တစ်လခန့်ကြာသောအခါ ပြီးစီးသဖြင့် အစွရေးသို့ ချောချောမောမော ရောက်သွားပါသည်။

အစွရေးတို့ ဝမ်းနည်းသည့်အချက်မှာ ခုံးသင်္ဘောသည် ရောက်သွားသွားချင်း ခုံးလက်နက်များ မတပ်နိုင်သေးသဖြင့် ၁၉၆၇ ခုနှစ် ခြောက်ရက်ကြာစစ်ပွဲတွင် အသုံးမပြုလိုက်ရခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ အစွရေးတို့ နောက်ထပ် စိုးရိမ်စရာများ ပေါ်လာပါသည်။ ပြင်သစ်သမ္မတ ဒီဂေါလ်သည် အစွရေးနိုင်ငံသို့ လက်နက်တင်ပို့ခြင်းကို ရပ်ဆိုင်းခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အစွရေး လေတပ်သည် ပြင်သစ်နိုင်ငံမှ တိုက်လေယာဉ်များ၊ အပိုပစ္စည်းများနှင့် အခြားလိုအပ်သည့် စစ်လက်နက်ပစ္စည်းများ ပြတ်လပ်နေသည့် အခြေနေသို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့ပါပြီ။

ထိုအချိန်တွင် မိုဒီချိုလီမွန်သည် အစွရေးအဖွဲ့ တစ်ခုကို ဦးဆောင်ပြီး ပဲရစ်သို့ ရောက်ရှိကာ ပြင်သစ်အစိုးရသည် ထားရှိပြီးသား သဘောတူညီချက်နှင့် ကတိများကို မချိုးဖောက်သင့်ကြောင်း ပြင်းပြင်းထန်ထန် တင်ပြတောင်းဆိုနေသည်။ မည်သို့ပင်ဆိုစေ ပြင်သစ်တို့က အာရပ်လိုလားသော ဝါဒကိုသာ ဆုပ်ကိုင်ထားပါသည်။

သို့သော် ချာဘိုးတွင်မူ မည်သူကမူ ပြင်သစ်ပိတ်ဆို့မှုအကြောင်း မသိရှိကြပါ။ ဆောင်းဦးရာသီတွင် နောက်ထပ် ခုံးသင်္ဘော(၂)စင်း ပြီး၍ အစွရေးသို့ ထွက်ခွာသွားပါသည်။ အစွရေးတို့သည် ပြင်သစ်မိတ်ဆွေများနှင့် ပူးပေါင်းကာ ကျန်သင်္ဘောများ ပြီးစီးအောင် ဆက်လက်လုပ်ကိုင်ကြလေသည်။

ဒီဇင်ဘာလတွင် အခြေအနေ ဆိုးရွားလာစေသော အဖြစ်အပျက်တစ်ရပ် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။ ဒီဇင်ဘာ(၂၈)ရက်နေ့တွင် အစွရေး ကွန်မန်ဒိုတပ်ဖွဲ့များသည် လက်ဘနွန်နိုင်ငံ ဘေရွက်မြို့ လေဆိပ်တွင် တန်ပြန်ကလဲစားချေသည့် တိုက်ခိုက်မှု ပြုလုပ်လေရာ လူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ ထိခိုက်အနာတရ မဖြစ်စေဘဲ လေယာဉ်(၁၃)စင်းကို ဖောက်ခွဲကာ ချောချောမောမော ပြန်ရောက်လာကြသည်။

ပြင်သစ်သမ္မတ ဒီဂေါလ်သည် ယင်းလုပ်ရပ်ကို အစွရေးတို့၏ မောက်မာဝင့်ကြားမှုဟု သာဓကပြုပြီး သင်ခန်းစာပေးရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့လေသည်။ သူသည် သူ၏ လက်ထောက်များကိုပင် အသိမပေးဘဲ ပြင်သစ်အကောက်ခွန် အရာရှိများထံသို့ ညွှန်ကြားချက်ထုတ်ကာ "အစွရေးသို့ မည်သည့် စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ ကုန်ပစ္စည်းကိုမျှ မပို့ရ"ဟု ပိတ်ဆို့ပေးရန် အမိန့်ထုတ်လိုက်လေသည်။

ပြင်သစ်တို့၏ ပိတ်ဆို့မှုသည် ခြွင်းချက်မရှိ ပိတ်ဆို့မှုသာ ဖြစ်သည်။ မိရပ်ချီ တိုက်လေယာဉ်များအတွက် မှာထားသော အပိုပစ္စည်းသေတ္တာကြီးများသည် မာဆေးလ် ဆိပ်ကမ်းတွင် သောင်တင်နေကြတော့သည်။ ပြင်သစ်လေဆိပ်၏ ပြေးလမ်းတွင် ရပ်ထားသော အစွရေးကုန်တင် လေယာဉ်ကြီးသည်လည်း

လျှပ်စစ်ကိရိယာ ပစ္စည်းများတင်ရန် ဖြစ်သော်လည်း တင်ခွင့်မရတော့ပေ။ ချာဘိုးမှ ခုံးသင်္ဘောများ တည်ဆောက်မှုလည်း ရပ်တန့်သွားလေသည်။

စောစောပိုင်းကမူ တားမြစ်သည့် စက်လက်နက်ပစ္စည်းများထဲတွင် ချာဘိုးမှ ခုံးသင်္ဘောများ မပါဘဲ ခြွင်းချက် ခွင့်ပြုမည်ဟု လီမွန် ယုံကြည်နေခဲ့သည်။ သို့သော် တရားဝင်ကြေညာချက် မထုတ်ပြန်မီ တီးတိုးသတင်းတစ်ခု သူ့ရခဲသဖြင့် လီမွန်သည် အံ့ဩသွားပြီး ဒေါပွဲခဲ့ရလေသည်။

လီမွန်သည် ချက်ချင်းပင် ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး မိုရှေဒါယန်ထံသို့ သံကြိုးစာတစ်စောင် ပို့လိုက်သည်။ ထိုသံကြိုးစာသည် တဲလ်အဗစ်မြို့စွန်ရှိ အစွရေး စစ်ဘက်အရာရှိများ နေသော တာဇာဟာလာ ရပ်ကွက်ရှိ မိုရှေဒါယန်၏ အိမ်သို့ ချက်ချင်း ရောက်လာလေသည်။ မိုရှေဒါယန်သည် သူ၏ လက်တစ်ဘက်က သူ၏ ပျက်နေသော မျက်လုံးတစ်ဘက်ကို အုပ်ထားသည့် သားရေပြားအနက်ကို ပွတ်ကာ စဉ်းစားနေသည်။ သူ၏ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များက သူ့အလွန် စိုးရိမ်နေပြီး အာရုံစူးစိုက်နေကြောင်း သိလိုက်ကြသည်။

ထို့နောက် မိုရှေဒါယန်က "အေးဗျာ ပြင်သစ်သမ္မတ ဒီဂေါလ်ဟာ ကျုပ်တို့ ဥပုသ်ရက်မတိုင်မီ သောက်ကြာနေတိုင်းဖုံးကျသလို သတင်းဆိုးတွေလွှင့်ထုတ်ကြေညာနိုင်ခဲ့တာမို့တော်တော်လေး ထူးဆန်းအံ့ဩဖို့ ကောင်းနေပြီဗျို့"ဟု ပြောလိုက်လေသည်။ အစွရေးနိုင်ငံသို့ စစ်လက်နက်များ မတင်ပို့ရန် တားမြစ်သည့် ဒီဂေါလ်၏ အမိန့်ကြောင့် အသိပေးသော သံကြိုးစာကို ၁၉၆၇ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၂ ရက်နေ့က သူ့လက်ခံရရှိခဲ့လေရာ မိုရှေဒါယန် မမေ့နိုင်သေးပါ။

အမှန်စင်စစ် ထိုသံကြိုးသည် အီဂျစ်နိုင်ငံကို ရှေးဦးစွာ ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်ရန် လှုံ့ဆော်ပေးလိုက်သော တွန်းအားဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ အစွရေးတို့တွင် ရှိသော အပိုပစ္စည်းများ သုံးမရသည့် အခြေအနေသို့ မရောက်မီ စစ်ကို အပြီးတိုက်ရန် လိုအပ်သည်ဟု အစွရေးတို့ ဆုံးဖြတ်ကြပါသည်။

မိုရှေဒါယန်သည် ပြင်သစ်သမ္မတကြီးကို အစဉ်အမြဲ လေးစားခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ မိုရှေဒါယန်သည် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်းက ဒီဂေါလ်၏ ရန်သူ ဗစ်ချီအစိုးရတပ်ဖွဲ့ကို ဆီးရီးယားနိုင်ငံတွင် ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ခဲ့ရာမှ သူ၏မျက်လုံးတစ်ဘက် ဆုံးရှုံးခဲ့ရပါသည်။ ၁၉၅၀ ခုနှစ်များတွင် အစွရေးနှင့် ပြင်သစ် ဆက်ဆံရေး ကောင်းမွန်နေချိန်၌ ဒေးဗစ် ဘင်ဂူရီယန်က ဒီဂေါလ်ကို မိတ်ဆွေတစ်ဦး၊ သစ္စာရှိသော မဟာမိတ်တစ်ဦးဟု ခေါ်လေရာ မိုရှေဒါယန်သည် ဘင်ဂူရီယန်ကို ထောက်ခံခဲ့လေသည်။ ဒီဂေါလ်ကလည်း မိုရှေဒါယန် ရေးသားသော "ဆိုင်းနိုင်းစစ်ပွဲ" စာအုပ်အတွက် ချီးကျူးစာတစ်စောင် ကိုယ်တိုင်ရေးသား ပေးပို့ခဲ့သည်။

ယခုမူ ပြင်သစ်သမ္မတကြီး ဒီဂေါလ်သည်ပင်လျှင် အစွရေးနိုင်ငံသို့ တင်ပို့ရန်ဖြစ်သော ငွေချေပြီးသားဖြစ်သည့် စစ်လက်နက်များ မပို့တော့ရန် ပိတ်ဆို့တားမြစ်နေပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကပင်လျှင် အာရပ်သတင်းစာများက သူ့ရဲကောင်းတစ်ယောက်အဖြစ် ဝိုင်းဝန်းမြှောက်စား ရေးသားနေကြပေပြီ။ အစွရေးတို့၏ သစ္စာရှိသော မဟာမိတ်ကြီးသည် မပို့တော့ပြီဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သော မီရပ်ချ် တိုက်လေယာဉ်များအတွက် ကြိုတင်ပေးထားသော ငွေကိုပင် ပြန်မပေးဟု ငြင်းဆိုနေပြီ။

မိုရေဒါယန်သည် ထိုသတင်းကို နောက်တစ်နေ့ တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ပြုလုပ်သော အစိုးရအဖွဲ့အစည်းအဝေးတွင် ကြေညာလိုက်သောအခါ ဂျူးဘာသာရေး ပါတီ၏ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီး ရှုပီးရားက ဓမ္မဟောင်းကျမ်းစာထဲမှ "သင့်အသက်ကို သတ်၍ သင့်ပစ္စည်းကို ယူခဲ့ကြပြီလော" ဟူသည့် စာပိုဒ်ကို ကိုးကားရွတ်ဆိုကာ ပြင်သစ်သမ္မတ၏ လုပ်ရပ်ကို ဝေဖန်ခဲ့လေသည်။

ချာဘိုးသင်္ဘောဆိပ်တွင်မူ နောက်ထပ် ဒုံးသင်္ဘော(၃)စင်း ပြီးစီးလုနီးပါပြီ။ သင်္ဘောကုန်းပတ်ပေါ်တွင် ပြင်သစ် အလုပ်သမားများ ချန်ထားခဲ့သော အောက်ဆီဂျင်ဗူးများ၊ စူးဆောက်ကိရိယာ တန်ဆာပလာများ၊ ကော်ဖီဓာတ်ဗူးများနှင့် ဝိုင်အရက်ပုလင်းများ ပြန့်ကြဲနေပါသည်။

၁၉၆၉ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ(၂၄)ရက်နေ့ ညနေ(၅:၀၀)နာရီတွင် သင်္ဘော(၃)စင်း၏ သင်္ဘောသားများသည် လူသူကင်းရှင်းနေသော သင်္ဘောကျင်းထဲသို့ သွာလာနေကျအတိုင်း တစ်ဦးချင်း ဝင်ရောက်လာကြသည်။ သင်္ဘောကျင်းမှ လုပ်သားများသည် စနေနှင့် တနင်္ဂနွေရက် အားလပ်ရက်အတွက် ဂိုဏ်းဖြုတ်ထားချိန် ဖြစ်သည်။ အစွဲရေးသင်္ဘောသားတို့သည် မလိုလားအပ်သော နှောင့်နှေးကြန့်ကြာမှု လုံးဝမရှိဘဲ (၃)နာရီကြာမျှ အပြင်းအထန် ကြိုးစားလုပ်ကိုင်ကြပြီး သင်္ဘောများကို ပင်လယ်ခရီးအတွက် အဆင်သင့်အနေထားတွင် ချပေးလိုက်ကြတော့သည်။

အားလုံး အဆင်သင့်ရှိပြီး သင်္ဘောအင်ဂျင်များကို ပူအောင်နှိုးပြီးသောအခါ သူတို့သည် အစွဲရေးအလံတော်ကို ရဲဝံ့စွာ လွှင့်ထူပြီး မောင်းထွက်ခဲ့ကြပါသည်။ မည်သူမျှ သူတို့ကို မတားမြစ်ကြပါ။ သူတို့သည် အင်္ဂလိပ်ရေလက်ကြားထဲသို့ ခပ်အေးအေး မောင်းဝင်သွားကြပြီး ပြန်မလှည့်လာတော့ပေ။

ဤမျှ ရဲတင်းလှသည့် လုပ်ရပ်အကြောင်း သတင်း ပဲရစ်သို့ ရောက်ရှိသွားသောအခါ ပြင်သစ်ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးက မိုဒီချိုင်းလီမွန်ကို သင်္ဘောတွေ ဘယ်ရောက်သွားသနည်းဟု မေးလေတော့သည်။ လီမွန်ကလည်း ရိုးရိုးနှင့် ရှင်းရှင်းပင် ပြန်ဖြေခဲ့ပါသည်။

"သူတို့ အမိန့်အရ ဟိုင်ဖာဆိပ်ကမ်းကို မောင်းသွားကြပါပြီ။ ဒီသင်္ဘောတွေကို အစွဲရေးက ပိုင်ပါတယ်"

ပြင်သစ်သမ္မတ ဒီဂေါလ်သည် ဤမျှ လက်ရဲဇက်ရဲ ပြုလုပ်မှုအတွက် အလွန် ဒေါသပူပန်ထလေတော့သည်။ ဝန်ကြီးချုပ် မစ်ချယ်ဒီဘာရေးသည် ဂျူးဘာသာရေး ဆရာတစ်ဦး၏ မြေးဖြစ်ပြီး ခရစ်ယာန်ဘာသာသို့ ကူးပြောင်းသွားခဲ့သူ ဖြစ်လေရာ သူသည် အစွဲရေးကို အကျပ်ကိုင်ပိတ်ဆို့မှုများ ပြင်းပြင်းထန်ထန် လုပ်စေလိုသော အစိုးရအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး ဖြစ်လေသည်။ သူသည် ပြင်သစ်နှင့် အစွဲရေး သံတမန်အဆက်အသွယ် ချက်ချင်းဖြတ်တောက်ရန် တောင်းဆိုခဲ့သည်။ ပြင်းပြင်းထန်ထန် မလုပ်လိုသော သူ၏ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်အချို့က အနည်းငယ် ထိန်းထိန်းသိမ်းသိမ်း ပြုလုပ်ရန် အကြံပြုကြသည်။ သို့သော် စုံစမ်းရေးကော်မရှင်တစ်ခု ဖွဲ့စည်း၍ စုံစမ်းစစ်ဆေးမှု စတင်လေသည်။

ချာဘိုးတွင်မူ ရေတပ်အာဏာပိုင်များနှင့် အကောက်ခွန်ဌာနမှ အရာရှိများသည် ပခုံးကိုသာ တွန့်ပြန်နိုင်ပါသည်။ အလွန်ထူးခြားသည့် တိုက်ဆိုင်မှုဟု ဆိုရမည်လား မပြောတတ်ပါ။ ထိုရက်များ အတောအတွင်း မည်သူမျှ သတင်းစာ မဖတ်ဖြစ်၊ ရုပ်မြင်သံကြား မကြည့်ဖြစ်၊ ရေဒီယိုလည်း နားမထောင်ဖြစ်ခဲ့ပါ။ ချာဘိုးနေ မြို့ခံလူတစ်ဦးကတော့ ဤသို့ ပြောပါသည်။

"ကျုပ်တို့ ဒီပိတ်ဆို့မှုကို သိတောင် မသိပါဘူးဗျာ"

ချာဘိုးမှ အရာရှိကြီးများက သင်္ဘောများထွက်သွားပြီး (၂)ရက်အကြာ ဇန်နဝါရီလ(၆)ရက်နေ့တွင် ပဲရစ်မှ ပေးပို့လိုက်သော ပိတ်ဆို့မှုနှင့် ဆိုင်သော ညွှန်ကြားချက်များပါသည့် စာကို ရရှိသည်ဟု ဆိုလေသည်။ စာရရှိသော ရက်နှင့်အချိန်နာရီတို့ကို စာတိုက်မှ သက်သေသာဓက ယူ၍ သူတို့က တင်ပြကြသည်။ ဖြစ်ပျက်သွားသည့် ကိစ္စရပ်ကြောင့် အစိုးရ အလွန်စိတ်ပျက်မည်ဖြစ်ကြောင်း သူတို့နားလည်း သဘောပေါက်ကြပါသည်။

သို့သော်လည်း ချာဘိုးနှင့်ပဲရစ် စာတွေ အလွန်ကြာမြင့်ခဲ့ကြောင်း သူတို့ မကြာခဏ တင်ပြတိုင်တန်းခဲ့ကြပါသည်။ သမ္မတကြီးသည် ပို့ဆက်ဝန်ကြီးနှင့် ယင်းကိစ္စကို သည်လောက်မျှ ဆွေးနွေးပေးသင့်ပါသည်... စသည် စသည်ဖြင့် အစီရင်ခံစာတွေ တင်လိုက်ကြသည်။

ပဲရစ်နှင့် ချာဘိုးတို့သည် ရက်သတ္တပတ် အတန်ကြာမျှ အပြန်အလှန် ပြစ်တင်ဝေဖန်နေကြသည်။ ဌာနတစ်ခုနှင့် တစ်ခု အပြစ်ဖို့ကာ ဘော်လီဘော ပုတ်နေကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤအချိန်တွင် ဒုံးသင်္ဘော(၅)စင်းပေါ်မှ လုပ်ငန်းများကို ဘာမျှမဖြစ်သလို ဆက်လက်လုပ်ကိုင်နေကြပါသည်။

အစွရေးနိုင်ငံ တဲလ်အဗစ်မြို့မှ လာသော သံကြိုးများက လီမွန်အား ထိုးနှက်ကြလေပြီ။ အစွရေးနိုင်ငံသည် သူ၏ ကျန်သေးသော ဒုံးသင်္ဘောများကို အမြန်ပြန်လိုချင်ပါသည်တဲ့။

ချာဘိုးမှ ရေတပ်နှင့် အကောက်ခွန်ရာရှိများသည် သူတို့အားတာ ဝန်ပေါသည်ဟု ပဲရစ်အစိုးရက စွပ်စွဲထားမှုကြောင့် စိတ်နာနေသော အချိန်ပင် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်ပင် သူတို့သည် ဒါတိုင်းထက် မတူ သတိဝီရိယ ပိုမိုစိုက်ကြသည်။ အစွရေးဒုံးသင်္ဘောများကို သေသေချာချာ စောင့်ကြပ်ထားကြသည်။ သူတို့သည် စနေ တနင်္ဂနွေ ရက်အားကလေးပင် မယူဘဲ စောင့်နေကြရပါသည်။

၁၉၆၉ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလတွင် မိုဒီချိုင်းလီမွန်ကို တဲလ်အဗစ်သို့ အမြန်ပြန်ခေါ်လိုက်ပြီး မိုရှေဒါယန်နှင့် တွေ့ဆုံတိုင်ပင်ခိုင်းသည်။ လီမွန်သည် အခြားသော စစ်ဘက်အရာရှိများနှင့် ထောက်လှမ်းရေး အရာရှိများကိုပါ တွေ့ဆုံခဲ့လေသည်။ သူတို့၏ ဒုံးသင်္ဘောများကို ပြင်သစ်နိုင်ငံမှ ပြန်ထုတ်ယူနိုင်သည့်နည်းလမ်း ရှာဖွေရန် သူတို့တညီတည်း သဘောတူကြသည်။ သို့သော် မည်သို့မည်ပုံ ယူဆောင်မည်နည်းဆိုသော အချက်ကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဆွေးနွေးကြရပါသည်။

သူတို့အများစု ကြိုက်သောနည်းလမ်းမှာ ပြင်သစ်အစိုးရကို စာချုပ်ပါ အချက်အလက်များအား လိုက်နာရန် ပြုလုပ်သည့်နည်း ဖြစ်ပါသည်။ သင်္ဘောများအတွက် ငွေလည်း ချေပြီသား ဖြစ်ပါသည်။ ဒုံးသင်္ဘောများသည် အစွဲရေးနိုင်ပိုင် ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် ပြင်သစ်တို့၏ ပိတ်ဆို့မှုနှင့် ပတ်သက်၍ လီမွန်သည် အစွဲရေးတွင် ရှိနေသောသူ၏ လုပ်ဖောက်ကိုင်ဖက်များထက် ပို၍ နားလည်သဘောပေါက်နေပါသည်။ ပြင်သစ်တို့သည် တရားဝင် ကြေညာပြီးသော ဝါဒကို ပြင်မည်မဟုတ်ပါ။ ပြင်သစ်တို့၏ ပိတ်ဆို့မှုကို အစွဲရေးတို့ လက်ခံရတော့မည်သာ ဖြစ်ပါသည်။ မိမိတို့၏ သင်္ဘောများကို သံတမန်နည်းဖြင့် ပြန်ယူ၍ ရမည်မဟုတ်ပါ။ တစ်စုံတစ်ခုသော သာမန်မဟုတ်သည့်နည်း တစ်နည်းနည်းဖြင့်သာ ထိုသင်္ဘောများကို ပြန်လည်ရယူနိုင်မည် ဖြစ်သည်ဟု လီမွန်က ယုံကြည်ခဲ့လေသည်။

အိုက်ခမန်းကို ဖမ်းဆီးခဲ့စဉ်က အစွဲရေးနိုင်သည် အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံ၏ အချုပ်အခြာအာဏာကို ဖောက်ဖျက်ခဲ့သည်ဟု စွပ်စွဲဝေဖန်ခဲ့ကြပုံများကို လူတိုင်း ပြန်လည် သတိရကြသည်။ အစွဲရေးနိုင်သည် မိမိအကျိုးအတွက် နိုင်ငံတကာဥပဒေကို ချိုးဖောက်ပြီး ဥပဒေမဲ့ ပြုကျင့်တတ်သော ပင်လယ်ဓားပြနိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံအဖြစ် ကမ္ဘာ့အလယ်တွင် မျက်နှာမလှ ဖြစ်ရခြင်းကို မလိုလားကြပါ။

အချို့ကလည်း အစွဲရေးသင်္ဘောများနှင့် ကုန်ပစ္စည်းများကို လက်နက်အပြည့်အစုံ တပ်ထားသော အီဂျစ်စစ်သင်္ဘောများက တရားမဲ့ ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက် နှစ်မြှုပ်ခြင်းကို ထောက်ပြကြသည်။ သူတို့က အစွဲရေးနိုင်ငံ၏ အသက်ရှင် ရပ်တည်မှုသည် ရေရာမူမရှိကြောင်း တင်ပြကြသည်။ မိရပ်ချ် တိုက်လေယာဉ်များကို အသာထား၊ ဒုံးသင်္ဘောများ ရရှိခဲ့ပါက စစ်ပွဲတွင် အစွဲရေးက အသာရလိမ့်မည်ဟု သူတို့ ယုံကြည်ကြလေသည်။ ပင်လယ်ဓားပြဆန်ခြင်း ဆိုသည့်စကားရပ်သည် အလွန် မကောင်းလှသော်လည်း အီဂျစ်တပ်ဖွဲ့များ တံလ်အမစ်သို့ အတားအဆီးမရှိ ဝင်ရောက်လာသည်ကို ကြည့်ရှုနေရခြင်းထက် ကောင်းမွန်ပါသည်။

ဤသို့ အပြန်အလှန် အမျိုးမျိုး ဝေဖန်သုံးသပ် ဆွေးနွေးကြပြီး ရက်အတော်ကြာသွားသောအခါ စစ်ဘက်နှင့် ထောက်လှမ်းရေးခေါင်းဆောင်များသည် စီမံကိန်းအမျိုးမျိုး ရေးဆွဲ စဉ်းစားကြပြန်သည်။ အပြန်အလှန် သုံးသပ်ကြပြန်သည်။ ထိုစီမံကိန်းများထဲတွင် တစ်ခုသာ ကျန်သောအခါ ယင်းတစ်ခုကို စေ့စေ့စပ်စပ် စဉ်းစား ဝေဖန်ကြပြန်သည်။ ဖြစ်ပေါ်လာမည့် ပြဿနာအရပ်ရပ်နှင့် ရုတ်တရက် ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်သော အခြေအနေများကိုလည်း စဉ်းစားကြရသည်။

မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးက ယင်းစီမံကိန်းသည် အလွန်ပင် ခက်ခဲလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း သိရှိထားခဲ့သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အတွေ့အကြုံရှိပြီးဖြစ်သော မော့ဆက်သူလှူများသာမက တစ်ခါမျှ ပွဲမတိုးရသေးသော အင်ဂျင်နီယာများ၊ သင်္ဘောသားများ ပါဝင်နေသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုမှတစ်ပါး ဤလုပ်ငန်းတွင် ပါဝင်ပတ်သက်နေသူ အားလုံး နှုတ်လုံမှုရှိရမည် ဖြစ်သည်။

မိုးဒီချိုင်းလီမွန်က သူ၏ ခေါင်းဆောင်မှုအောက်တွင် လူတိုင်းလူတိုင်း မိမိတာဝန် မိမိ ပံပိရီရီ လုပ်ဆောင်ကြမည်ဟု ကတိပြုထားသည်။ "နီဂါ၏ လှေ"ဟု အမည်ပေးထားသော စစ်ဆင်ရေးသည် အောင်မြင်ရမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။

လီမွန်သည် အစွရေးတွင် (၁၀)ခန့်နေပြီး ပဲရစ်သို့ ပြန်လာခဲ့သည်။ သူ ပြင်သစ်သို့ ရောက်ရောက်ချင်း ချာဘိုးသင်္ဘောကျင်း အကြီးအကဲဖြစ်သူ ဖီးလက် အာမီယိုကို ဖုန်းဆက်ပြီး အစွရေးနိုင်ငံသည် နိုးသင်္ဘောများကို မလိုချင်တော့ကြောင်း အကြောင်းကြားလိုက်သည်။ ထိုသင်္ဘောများကို လက်ဝယ်ရရှိရန် အချိန်အတော်ကြာ စောင့်ဆိုင်းရဦးမည်ဖြစ်ပြီး အစွရေးနိုင်ငံက ထိုသို့ မစောင့်နိုင်တော့ကြောင်း ရှင်းပြလိုက်လေသည်။

လီမွန်က ဆက်လက်၍ မိမိတို့သည် ယင်းသင်္ဘောများကို သင့်တော်သော ဝယ်ယူသူအား ရောင်းချတော့မည်ဖြစ်ပြီး ဤသို့ ရောင်းချမှုအတွက် အခုတည်းသော စည်းကမ်းမှာ အစွရေးနိုင်ငံက ပေးချေထားသော ငွေကြေးကို ရောင်းရငွေမှ ပြန်လည်အမ်းပေးရန်သာဖြစ်ကြောင်း ပြောကြားလိုက်သည်။ အာမီယိုကလည်း ထိုကမ်းလှမ်းချက်ကို သဘောတူလိုက်သည်။

"ခင်ဗျားပြောတာ လမ်းကျပါတယ်"ဟု သူက လီမွန်ကို ပြန်ပြောလေသည်။

လီမွန်နှင့် တယ်လီဖုန်းပြောပြီး မကြာမီမှာပင် အာမီယိုထံသို့ မာတင်ဆီယမ်း အမည်ရှိ လူတစ်ယောက် ရောက်လာသည်။ ဆီးယမ်းသည် ဆောက်လုပ်ရေးကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် တစ်ဦးဖြစ်ပြီး စတားဘုတ်နှင့် ဝီးလ်အမည်ရှိနော်ဝေး သင်္ဘောကုမ္ပဏီ ညွှန်ကြားရေးမှူး ဖြစ်ပါသည်။ ဆီယမ်းသည် မကြာမီက ပဲရစ်တွင် အာမီယိုနှင့် တွေ့ဆုံခဲ့ဖူးသည်။ အာမီယိုက ဆီယမ်းကို "ခင်ဗျား အော်စလိုကမဟုတ်လား၊ ကျုပ်မှတ်မိပါတယ်"ဟု နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

"အင်း... ဟုတ်တယ်လို့လဲ ဖြေရင်ရတယ်၊ မဟုတ်ဘူးလို့ ဖြေရင်လဲရပါတယ်။ ကျွန်တော့် ကုမ္ပဏီက ပနားမားနိုင်ငံမှာ မှတ်ပုံတင်ထားတာပါ။ ကျွန်တော်က နော်ဝေးမှာ အနေများပါတယ်"

မကြာမီ ဆီယမ်း လာရောက်ရခြင်း အကြောင်းရင်းကို ဆွေးနွေးကြလေသည်။ ဆီယမ်းက အစွရေးတို့၏ သင်္ဘောများ ရောင်းချမည်ဟု ကြားသဖြင့် လာရောက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းသင်္ဘောများကို မိမိဝယ်ယူလိုပါကြောင်း အာမီယိုကို ပြောပြလေသည်။

"ကျွန်တော်တို့ ကုမ္ပဏီဟာ အလက်စကာကမ်းရိုးတန်း အလွန်မှာ ရေနံရှာဖွေရေးလုပ်ငန်း လုပ်နေတယ်" ဒီသင်္ဘောမျိုးဟာ ကျွန်တော်တို့ လိုချင်တဲ့ အမျိုးအစားပါပဲ။ ခက်တာက အချိန်ပဲ။ ကျွန်တော်တို့က အဲဒီသင်္ဘောတွေကို အမြန်ဆုံး လိုချင်တာဗျ။ ကျွန်တော်တို့မှာ ကမန်းကတန်း လုပ်စရာလေးတွေ ရှိနေလို့ပါ"

သူတို့နှစ်ဦး ငွေရေးကြေးရေး ကိစ္စများကို အခက်အခဲ အဖူအထစ် မရှိဘဲ သဘောတူညီချက်ရသွားပြီး နှစ်ဦးသား လူကြီးလူကောင်းများပီပီ လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ကြလိုက်သည်။ အာမီယိုက မိမိသည် အလုပ်သမားဖြစ်ကြောင်း အလျင်အမြန် အကောင်အထည်ဖော်ပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း ဂုဏ်ယူပြောဆိုခဲ့လေသည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် အာမီယိုက ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးထံသို့ စာရေးပြီး ယင်းအရောင်းအဝယ်ကို အသိအမှတ်ပြုပါရန် တင်ပြလိုက်သည်။ အာမီယိုက မိမိတွင် ငွေဖောဖောသီသီပေးမည့် သင်္ဘောဝယ်ယူတစ်ဦး ရထားကြောင်း ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးကို ပြောလိုက်လေသည်။ အာမီယို တင်ပြချက်သည် အစိုးရအဖွဲ့၏ ကော်မတီငယ်တစ်ခုသို့ ရောက်သွားသည်။ ထိုကော်မတီကို ပစ္စည်းတင်ပို့ရောင်းချမှု သုတေသနကော်မတီဟု ခေါ်ပြီး သဘောတူညီချက်ပေးနိုင်သည့် အာဏာရှိလေသည်။ ယင်းကော်မတီကလည်း ကန့်ကွက်စရာမရှိကြောင်း တွေ့ရှိကြသည်။

အာမီယိုကလည်း သင်္ဘောများကို မလိုချင်တော့ကြောင်း၊ အစွရေးတို့၏ အကြောင်းကြားစာကို တင်ပြနိုင်သည်။ သင်္ဘောများသည် လက်နက်တပ်ထားခြင်း မရှိသဖြင့် စစ်လက်နက်ပစ္စည်းဟု မသတ်မှတ်နိုင်ချေ။ နော်ဝေးနိုင်ငံသည် အရှေ့အလယ်ပိုင်းဒေသတွင်ရှိသော နိုင်ငံမဟုတ်သဖြင့် ပြင်သစ်၏ စစ်လက်နက်ရောင်းချမှု ပိတ်ဆို့ရေးတွင် အကျိုးမဝင်ချေ။ ထိုအချက်များကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားကာ ဖော်ပြပါ ကော်မတီသည် နိုဝင်ဘာ(၁၈)ရက်တွင် သင်္ဘောများကို စတားဘုတ်နှင့် ဝီးလ်ကုမ္ပဏီသို့ ရောင်းချရန် သဘောတူလိုက်သည်။

အကယ်၍သာ ပြင်သစ်တို့သည် သေသေချာချာ စစ်ဆေး ထောက်လှမ်းမည်ဆိုပါက စတားဘုတ်နှင့် ဝီးလ်ကုမ္ပဏီသည် နိုဝင်ဘာ(၅)ရက်နေ့က ပနားမားတွင် တရားဥပဒေအရ မှတ်ပုံတင်ကာ ပေါ်ပေါက်လာကြောင်း တွေ့ရမည် ဖြစ်သည်။ မာတင်ဆီယမ်း၏ နောက်ကွယ်၌ အစွရေးလူမျိုး သင်္ဘောကုမ္ပဏီ သူဌေးများဖြစ်သည့် ဂျေကော့မာရီဒေါနှင့် မီလာဘရင်းနားတို့ ရှိနေကြောင်းကိုလည်း သိရှိကြရမည် ဖြစ်သည်။

မည်သို့ပင်ဆိုစေ ပြင်သစ်တို့သည် ယင်းသင်္ဘောများကို မြန်မြန် ရှင်းလင်းထုတ်ချင်နေပြီ။ သင်္ဘောများကို နော်ဝေးကုန်သည်တစ်ဦးအား ရောင်းချပြီး အစွရေးတို့၏ ငွေကို ပြန်ပေးခြင်းဖြင့် အစိုးရအာဏာပိုင်များ ခေါင်းခြောက်နေသော လက်နက်ပိတ်ဆို့မှု ပြဿနာလည်း ပြေလည်သွားမည် ဖြစ်ပါသည်။ သမ္မတကြီး ဒီဂေါလ်အား တင်ပြရန် မည်သို့မျှ စိတ်ကူးမပေါ်ပေါက်ခဲ့ပါ။

ပြင်သစ်အစိုးရ၏ အမှုထမ်းပိုင်းသည် သင်္ဘောရောင်းချသည့် ကိစ္စအတွက် စာရွက်စာတမ်းကိစ္စကို ရက်သတ္တပတ်အနည်းငယ်အတွင်းမှာပင် ထူးထူးခြားခြား ပြီးစီးအောင် ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်ခဲ့ကြလေသည်။ စာများကို ချာဘိုးသို့ အမြန်ပေးပို့လိုက်ပြီး ချာဘိုးစာတိုက်ကလည်း မိမိတို့လက်ဝယ် ကြာကြာမထားတော့ဘဲ တစ်လက်မခန့် အထူရှိသည့် ရုံးစာအိပ်ကြီးကို ဖီးလက်အာမီယို၏ ရုံးခန်းသို့ ချက်ချင်း ပို့လိုက်လေသည်။

ထိုအချိန်၌ လူငယ်သင်္ဘောသားကလေးများ ချာဘိုးသို့ တဖွဲဖွဲရောက်လာကြသည်။ မြို့ခံလူများသည် ပထမပိုင်းတွင် အံ့အားသင့်နေကြပြီး အစွရေးတို့က သင်္ဘောများကို

မဝယ်လိုတော့ကြောင်း၊ နော်ဝေတို့က ယင်းသင်္ဘောများကို ဝယ်ယူပြီး ယူဆောင်သွားတော့မည်ဖြစ်ကြောင်း သတင်းလွှင့်လိုက်တော့မှ သဘောပေါက်သွားကြလေသည်။ ထို့ကြောင့် ရောက်လာသော အဝါရောင် ဆံပင်နှင့် မျက်လုံးပြာပိုင်ရှင် သင်္ဘောသားများသည် နော်ဝေးများဖြစ်ကြကြောင်း မြို့ခံတို့ ရိပ်မိလာကြလေသည်။

ထို့နောက် မကြာမီမှာပင် နော်ဝေးသင်္ဘောသားများ ချာဘိုးမှ ထွက်ခွာတော့မည်ဖြစ်ကြောင်း လူများသိရှိလာပြန်သည်။ နော်ဝေးသင်္ဘောသားများသည် စီးကရက်၊ အရက်နှင့် အခြားအစားအစာများ အမြောက်အများ ဝယ်ယူနေကြပြီ ဖြစ်သည်။ သင်္ဘောကျင်းအနီးမှ စတိုးဆိုင်ပိုင်ရှင်သည် သင်္ဘောကျင်းထဲသို့ လှမ်းကြည့်သောအခါ သင်္ဘောများပေါ်မှ ဟီးဘရူးစာလုံးများကို ဆေးသုတ်ပစ်နေကြသည်ကို မြင်တွေ့ရလေသည်။

သင်္ဘောပေါ်တွင် စတားဘုတ်(၁)နှင့် စတားဘုတ်(၂) ဟူသော နာမည်သစ်များ ပေါ်လာပါသည်။ ယခင်က ရှိနေသော အစွဲရေးတို့သည် ခေတ္တမျှ ချာဘိုးတွင် နေထိုင်ကြပြီး ခရစ္စမတ်နီးလာသောအခါ ပြင်သစ်မိတ်ဆွေများအား နှုတ်ဆက်၍ ပဲရစ်သို့ အပန်းဖြေသွားရောက် လည်ပတ်ရန်ဟု အကြောင်းပြုပြီး အလှူလှူ၊ ဖျောက်ကြကုန်လေသည်။ ကျန်ရစ်ခဲ့သော အစွဲရေး (၇၀)ကျော်ကလည်း ခရစ်မတ်အကြို ညစာအတွက် ကာဖေးဒူသီရေတာ ပျော်ပွဲစားရုံ၌ ကြိုတင်မှာထားကြလေသည်။ အစွဲရေးတို့သည် သူတို့သင်္ဘောများ ရောင်းချပြီး၍ ချာဘိုး၌ ဆက်လက်နေထိုင်ရန် အကြောင်းမရှိတော့သော်လည်း ဟန်မပျက် ဆက်လက်နေကြသည်။

ချာဘိုးမှ မြို့ခံလူအချို့သည် အစွဲရေးတို့၏ ပြောင်းလဲနေသော အမူအရာများကို ရိပ်မိကြပါသည်။ တစ်ညတွင် လောင်းကစား ဝါသနာကြီးသော အစွဲရေးသင်္ဘောသား တစ်ဦးသည် ငွေများကို ပုံအော၍ လောင်းသဖြင့် ဒိုင်က သတိပေးသောအခါ "ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ ကျုပ် ဒီမှာ ကြာကြာဆက်မနေတော့ဘူးဗျ"ဟု ပြန်ပြောသဖြင့် သူ၏မိတ်ဆွေ သင်္ဘောသား(၂)ဦးက ထိုသူအား ဟီးဘရူးဘာသာဖြင့် ဆဲဆိုကြိမ်းမောင်းလေတော့သည်။ အချို့သော မြို့ခံများကလည်း နော်ဝေးတို့သည် ဘာသာစကား အမျိုးမျိုးပြောတတ်ပြီး ဟီးဘရူးဘာသာကိုပင် ပြောဆိုတတ်ကြောင်း သဘောပေါက်သွားကြသည်။

ထူးခြားသော အဖြစ်အပျက်တစ်ခုမှာ ပထမဒုံးသင်္ဘောကို မောင်းယူသွားသော ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး အက်ဇရာကီဒမ်းကို ချာဘိုးဆိပ်ကမ်းတွင် အမြဲတမ်း တွေ့ရခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ဒီဇင်ဘာလ(၁၈)ရက်နေ့တွင် သင်္ဘောများကို စတားဘုတ်နှင့် ဝီးလ်ကုမ္ပဏီသို့ ရောင်းချရန် စာရွက်စာတမ်းကိစ္စများ လုံးဝပြီးစီးသွားသည်။ ထိုညမှာပင် နော်ဝေးသင်္ဘောသားများသည် သင်္ဘောများကို စက်နိုးကြည့်ကြလေရာ မြို့ခံလူများ ကြားနေရလေသည်။ ထိုစက်နိုးစမ်းသပ်သံသည် ညတိုင်းလိုလို ပေါ်ပေါက်လာရာ ကြာသော် လူတိုင်းအဖို့ ရိုးလာလေသည်။

ချာဘိုး မြို့သူမြို့သားထဲမှ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည် ယင်းဒုံးသင်္ဘောများ ထွက်ခွာတော့မည်ကို သိရှိနေပါသည်။ ထိုသူမှာ စားသောက်ဆိုင်ပိုင်ရှင်တစ်ဦး၏ ဇနီး စတီဖနီ ဖြစ်ပြီး အစွဲရေးသင်္ဘောသား နီဟီးမားနှင့် ချစ်ကျွမ်းဝင်နေခဲ့ပါသည်။ လပေါင်းများစွာကြာမျှ သူတို့နှစ်ဦးကား

ချစ်ပင်လယ်ကြော မျောခဲ့ကြသော်လည်း စတီဖနီသည် လင်ယောကျ်ားကို ပစ်ထားရက်သဖြင့် အစွဲရေးသို့ လိုက်ခဲ့ရန် ခေါ်သော ချစ်သူကို စွန့်လွှတ်လိုက်တော့သည်။

စတီဖနီသည် သူမ၏ ချစ်သူ နီဟီးမားကို သူမ၏ကိုယ်စား ခွေးဖြူမလေးတစ်ကောင် လက်ဆောင်ပေးလိုက်လေသည်။ နီဟီးမားသည်လည်း ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ဟိုင်ဖာသို့ သွားသော ပင်လယ်ခရီးသည် မိုင်(၃၀၀၀)ရှည်ပြီး အန္တရာယ်များလှပါသည်။ ဤခွေးကလေးကို ခေါ်သွား၍ ဖြစ်ပါ့မလားဟု သူတွေးတောနေမိသည်။ သို့သော် သူ၏ မိတ်ဆွေသင်္ဘောသားများက ခွေးမလေးကို ချစ်ခင်ကြသဖြင့် သင်္ဘောပေါ်တွင် ခေါ်ခဲ့ရန် သဘောတူကြလေသည်။

ဒီဇင်ဘာလ(၁၈)ရက်နေ့မှ (၂၃)ရက်အထိ တစ်ပတ်အတွင်း နော်ဝေးသင်္ဘောသား ဟန်ဆောင်ထားကြသော အစွဲရေးတို့သည် သင်္ဘောစက်များကို စစ်ဆေးခြင်း၊ စမ်းသမ်းခြင်းများ အပြင်းအထန် ပြုလုပ်လာကြသည်။ ခရစ္စမတ်အကြိုနေ့တွင် ခုံးသင်္ဘောများသည် ပင်လယ်ခရီးရှည်အတွက် အဆင်သင့်ရှိနေပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုနေ့နံနက်က မိုဒီချိုင်းလီမွန်သည် ပဲရစ်အိမ်တွင် ဇနီး ရေချယ်၊ သမီး နီလီနှင့် သား ဇမီးကာတို့ကို အနမ်းများဖြင့် နှုတ်ဆက်ခဲ့ပြီး ဟော်လ်ရှားဘီးစ် လမ်းမရှိ သူ၏ရုံးသို့ ခေတ္တဝင်ကာ ချာဘိုးသို့ ထွက်ခွာခဲ့ပါသည်။

ချာဘိုးမှ ပတ်ဝန်းကျင်ကို လေ့လာတတ်သော မြို့ခံလူတစ်ဦးသည် သတိထားကြည့်မည်ဆိုပါက ငါးမန်းဟု အမည်ရသော အက်ဇရာတစ်ယောက် သင်္ဘောဆိပ်၏ အနေအထားကို သူ၏ မှန်ပြောင်းကြီးဖြင့် လှမ်းလှမ်းကြည့်နေသည်ကို တွေ့ရပေမည်။ သူစိတ်ဝင်စားသည့်နေရာမှာ ချာဘိုးသို့ သင်္ဘောများ အဝင်အထွက်ပြုသည့် ရေလမ်းကြောင်း (၂)ခုပင် ဖြစ်သည်။ အနောက်ဘက်ရေလမ်းကြောင်းသည် (၆၅)ပေ နက်ပြီး အစောင့်ရှံတစ်ရံ ရှိနေသည်။ ထိုရေလမ်းကို သင်္ဘောများ အသုံးများသည်။ အရှေ့ဘက်ရေလမ်းသည် ပို၍ကျဉ်းပြီး သင်္ဘောများ သိပ်မသုံးသဖြင့် အက်ဇရာ ပို၍ စိတ်ဝင်စားနေပါသည်။ သင်္ဘောကပ္ပတိန်များသည် အရှေ့ဘက်ကမ်းကို သိပ်မသုံးကြပါ။ ရေအောက်တွင် ကျောက်ဆောင်များလည်း ရှိပြီး အန္တရာယ် ဖြစ်စေပါသည်။

မည်သို့ပင်ဆိုစေ အရှေ့ဘက်ရေလမ်းမှပင် ခုံးသင်္ဘော(၃)စင်းကို ဤနှစ်ဦးက မောင်းထုတ်သွားပါသည်။ ထို့အပြင် ယင်းလမ်းသည် ဆိပ်ကမ်းအာဏာပိုင်များ၏ ရေဒါမြင်ကွင်းထဲတွင် မပေါ်သော နေရာများ ရှိနေပါသည်။ ထိုအချက်ကို အက်ဇရာသည် ပြင်သစ်အာဏာပိုင်များနှင့် စကားပြောရင်း သိထားသည့်အချက် ဖြစ်ပါသည်။ မည်သို့ပင် အခြေအနေမကောင်းဟု ဆိုသော်လည်း ယခု ဤလမ်းကိုပင် သုံးရမည်ဖြစ်သည်။

အက်ဇရာကီးဒမ်းအဖို့ စိတ်ပူစရာ အချက်များ ကြုံတွေ့ရသေးသည်။ ဒီဇင်ဘာ(၁၂)ရက်နေ့က အစွဲရေးဆန်ကျင်သော ဝန်ကြီးချုပ် မီချယ် ဒီဘရေးသည် အခြားသော ဝန်ကြီး(၅)ဦးနှင့်အတူ ချာဘိုးသို့ ရောက်လာသည်။ ပြင်သစ်၏ အဏုမြူရေပုံသင်္ဘော အသစ်ဖြစ်သော လေတာရီးဘဲ ရေချပွဲသို့ လာခြင်းဖြစ်သည်။ စူးစမ်းတတ်သော လက်ထောက်တစ်ဦးက ခုံးသင်္ဘောများကို တွေ့သွားပြီး

"ခင်ဗျားတို့ အစွဲရေးတွေကို မယုံနဲ့ဗျ၊ အာရပ်အကြမ်းဖက်သမားတွေကလဲ လာတိုက်နိုင်တယ် သိလား"ဟု ပြောကာ သင်္ဘောများကို ဖျက်ဆီးပစ်ရန် အကြံပြုသွားလေသည်။

ဖီးလက် အာမီယိုက ချာဘိုးသင်္ဘောကျင်းတွင် လုံခြုံရေးစေ့စေ့စပ်စပ် ချထားကြောင်း၊ ထို့ပြင် အစွဲရေးတို့သည်လည်း ယင်းသင်္ဘောများကို စိတ်မဝင်စားတော့ကြောင်း၊ နော်ဝေးကို ရောင်းချပြီးဖြစ်ကြောင်း တင်ပြလိုက်သည်။ အာမီယိုသည် ပိုမိုစိတ်ချစေရန် ချာဘိုးမှ လေဖာဒီလာမန်ချ် သတင်းစာသို့ သွားပြီး မူလသဘောတူညီချက် ရယူထားသည့်အတိုင်း ခုံးသင်္ဘောများကိစ္စကို လေသံပင် မဟရန် တောင်းပန်ထားလိုက်လေသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ထိုမြို့မှ သတင်းထောက်များသည် သင်္ဘောအကြောင်း တစ်လုံးတစ်ပါဒမျှ ရေးသားဖော်ပြခြင်း မပြုကြရချေ။

နိုဂါ၏ လှေစစ်ဆင်ရေးသည် နောက်ဆုံးအဆင့် (အရေးကြီးသော အဆင့်)သို့ ရောက်နေပါပြီ။

လီမွန်သည် ချာဘိုးသင်္ဘောဆိပ်သို့ ညနေ(၄)နာရီတွင် ရောက်လာပြီး အနီးတွင်ရှိသော ဆိုဖီတဲလ် ဟိုတယ်တွင် အခန်းငှားလိုက်သည်။ ထို့နောက် သူသည် ဆိပ်ကမ်းဘက်သို့ လမ်းလျှောက်ထွက်လာပြီး ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး အက်ဇရာကီးဒမ်းနှင့် တွေ့သည်။ ထို့နောက် လွန်ခဲ့သော အနှစ်(၂၀)ခန့်က သူနှင့်အတူတကွ လက်တွဲတိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သည့် ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး ဟော့ဒ် (မျက်လုံးပြာ ပိုင်ရှင်) နော်ဝေးတစ်ဦးနှင့်လည်း တွေ့ဆုံကာ နှုတ်ဆက်လေသည်။ သူတို့သည် သင်္ဘောများကို လိုက်လံစစ်ဆေးကြည့်ရှုကြသည်။

ခုံးသင်္ဘောတစ်စီးစီပေါ်၌ အစွဲရေးသင်္ဘောသား(၂၀) ရောက်နေကြပါပြီ။ သူတို့(၃)ဦးသည် အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို ဆွေးနွေးကြည့်သောအခါ စိုးရိမ်သွားကြသည်။ အကာအကွယ်ရှိသော သင်္ဘောဆိပ်မှာပင် လေပြင်းတိုက်ခတ်နေကြောင်း တွေ့ကြရသည်။ ပင်လယ်ပြင်တွင်မူ လေမုန်တိုင်းတစ်ခု ကျရောက်နေပေပြီ။ ပင်လယ်ပြင်တွင် သွားရန် ဆောက်လုပ်ထားသော သင်္ဘောကြီးများပင် မလွယ်သော ရာသီဥတု အခြေအနေဖြစ်ပါသည်။ သူတို့၏ ခုံးသင်္ဘောများသည် ပင်လယ်ကူးရန် မဟုတ်ပါ။

လီမွန်က မျက်စိမျက်နှာ မကောင်းဘဲ ဤသို့ ပြောလိုက်သည်။

"ဒီလို လေထန်နေရင်တော့ ခင်ဗျားတို့ ဒီည ထွက်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒီည မထွက်နိုင်ရင်လည်း ဒီသင်္ဘောတွေ ဟိုင်ဖာဆိပ်ကမ်းကို ရောက်ဖို့ သိပ်မလွယ်တော့ဘူးဗျ၊ ဒီလို အခွင့်အရေးမျိုး နောက်ထပ် မရနိုင်တော့ဘူး"

"လေက ကျွန်တော်တို့ သွားမယ့်လမ်း ရှေ့တည့်တည့်က ပိတ်တိုက်နေတယ်။ တော်တော်ကြမ်းမယ့် ပင်လယ်ခရီးပဲဗျို့"ဟု ဟော့ဒ်ကပြောလိုက်သည်။

ငါးမန်းကြီး အက်ဇရာသည် စကားတစ်လုံးမျှ မပြောဘဲ ကောင်းကင်ကို စိုက်ကြည့်နေသည်။ သူသည် ပခုံးကို တွန့်ပြလိုက်ပြီး ခပ်ရိုးရိုးပင် ပြောလိုက်သည်။

"လေက ရှေ့က တိုက်တိုက်၊ ဘေးက တိုက်တိုက်၊ နောက်က တိုက်တိုက်၊ အကြောင်းကတော့ မထူးပါဘူး။ ကျုပ်တို့မှာ တခြားနည်းလမ်း မရှိတော့တာမို့ ဒီနေ့ညပဲ ထွက်ကြမယ်ဗျာ"

ဤသို့နှင့် စည်းစနစ်ကျကျ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ကြိုးစားပြင်ဆင်မှု လုပ်ငန်းများ စတင်လေတော့သည်။ သင်္ဘောသားတိုင်းသည် အစားအစာ၊ စားဆောက်ကိရိယာ တန်ဆာပလာများနှင့် အခြားလိုအပ်သော ပစ္စည်းများကို စုံ၏/မစုံ၏ စစ်ဆေးကြည့်ရှုကြသည်။ ဓာတ်ဆီတိုင်ကီများကို အပြည့်ဖြည့်ထည့်ကြပြီး အပိုပီပီများတွင်လည်း အပြည့်ထည့်ယူကြသည်။ သင်္ဘောများကို ရှေ့က ဦးဆောင်မောင်းမည့် ငါးမန်းကြီး အက်ဇရာသည် နောက်ဆုံးအချိန်အထိ သင်္ဘောဆိပ်၏ အနေအထားကို ဂရုတစိုက် ကြည့်ရှုလေ့လာခဲ့ပါသည်။

ည(၉)နာရီ ထိုးသောအခါ သင်္ဘောစက်များကို နှိုးလေသည်။

ချာဘိုးမြို့ထဲတွင်မူ အခြားသော ပြင်ဆင်မှုများ လုပ်နေကြပါသည်။ ခရစ္စမတ်အကြိုည မဟုတ်ပါလော။

ချာဘိုးမြို့သူ မြို့သားများသည် အိမ်များကို အလှအပ တန်ဆာဆင်ခြယ်သကြပြီး ရှန်ပိန်အရက်များ တဖောင်းဖောင်းဖွင့်ကာ ပျော်ပါးသောက်စားကြတော့သည်။ သူတို့သည် မိသားစုနှင့် ညစာစားပွဲတွင် စတင်စားသောက်ကြသောအခါ သင်္ဘောများမှ စက်သံကို ကြားနေရလေသည်။ သို့သော် ဤစက်သံသည် သူတို့အဖို့ မဆန်းတော့ပါ။ တချိန်လုံးကြားနေရလေသည့် အသံပင် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုအသံကို ကြားရသဖြင့် မအံ့သြကြတော့ပါ။

အံ့သြကြသူများမှာ ကာဖေး ဒူသီရေတာ ပျော်ပွဲစားရုံမှ အမှုထမ်းများသာ ဖြစ်ပါသည်။ အစွဲရေးသင်္ဘောသားများက သီးသန့်နေရာများ ကြိုတင်ယူထားပြီး မလာရောက်သောကြောင့် အံ့သြကြရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မည်သို့ပင်ဆိုစေ မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးက ချမှတ်ပေးခဲ့သော သူတို့၏ လုပ်ရပ်များကို ပြင်သစ်ထောက်လှမ်းရေးဌာနက ရိုးတိုးရိပ်တိ သိရှိနေကြောင်း အစွဲရေးတို့ မသိရှိကြပါ။ ချာဘိုးမှ အစွဲရေးမိသားစုများ ရုတ်တရက် ထွက်ခွာသွားကြခြင်းကို ပြင်သစ်ထောက်လှမ်းရေးက သိပါသည်။ ရေဒီယို အသံဖမ်းသူများနှင့် တဲလာဗီ စကားဂုက်နှင့် မကြာခဏ ပြောဆိုနေကြသည်ကိုလည်း ရိပ်မိပါသည်။ သင်္ဘောသားတစ်ဦးက မကြာမီ ပြန်တော့မည်ဟု လွှတ်ကန် ပြောလိုက်ခြင်းကိုလည်း သိပါသည်။ ဟီးဘရူးဘာသာ ပြောသည်ဆိုသော နော်ဝေးသင်္ဘောသားများကိုလည်း သိရှိပါသည်။ ယင်းကြိုကြိုက်မှုကလေးများကို ပြင်သစ်ထောက်လှမ်းရေးက မသိဆိုသည်မှာ မဖြစ်နိုင်ပါ။

ဒီဇင်ဘာ(၂၀)ရက်နေ့တွင် ပြင်သစ်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်များက ဖော်ပြပါ ကြုံကြိုက်သည့် အဖြစ်အပျက်ကလေးများကို ပဲရစ်ရှိ ဌာနချုပ်သို့ တင်ပြအကြောင်းကြားလိုက်သည်။ အစွဲရေးတို့သည် သင်္ဘောများနှင့် ချာဘိုးမှ တပြိုင်နက်တည်း ထွက်ခွာသွားတော့မည်ဟု တင်ပြကြသည်။

သို့သော် ဤအစီအရင်ခံစာသည် ခရစ္စမတ် မတိုင်မီ (၅)ရက်အလိုကာလ ဖြစ်နေသဖြင့် မည်သူမျှ သိပ်အရေးမစိုက်ကြတော့ပေ။ ပြင်သစ်လူမျိုးတို့၏ သတိပေးစာသည် အထက်အရာရှိ တစ်ဦးဦး၏ စားပွဲပေါ်၌ ရောက်ရှိနေမည် ဖြစ်သည်။ မည်သူမျှ ဖွင့်ရမှန်း ဖတ်ရမှန်း မသိပါချေ။

ညသန်းခေါင်အချိန်တွင် သင်္ဘောသားများ၏ အင်ဂျင်စက်သံကို ဘုရားရှိခိုးကျောင်းမှ ခေါင်းလောင်းသံများနှင့် ချာဘိုးဆိပ်ကမ်းရှိ အခြားသင်္ဘောများမှ ဥဩသံများက ဖုံးလွှမ်းသွားလေသည်။ ချာဘိုး တစ်မြို့လုံး ခရစ္စမတ်ပွဲတော် ဆင်နွှဲနေကြပါပြီ။ တစ်မြို့လုံးရှိ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းများတွင် သန်းခေါင်ယံ ဆုတောင်းပွဲများ စတင်နေကြပြီ။

(၅)မိနစ်ကျော် ကြာသွားသောအခါ အစွဲရေးသင်္ဘောများသည် ကမ်းမှ တဖြည်းဖြည်းခွာပြီး အန္တရာယ်ပြုမိသော အရှေ့ဘက်ရေလမ်းကြောင်းသို့ ဦးတည် ဖြတ်သန်းသွားလေတော့သည်။ သင်္ဘောများသည် ရေလမ်းကြောင်းမှ လွတ်ကင်းသွားသည်နှင့် စက်ရိုက်ကို အကုန်ဖွင့်ကာ အင်ဂျင်စက်ကြားသို့ ဦးတည်မောင်းနှင်သွားလေတော့သည်။

သင်္ဘောများ ထွက်ခွာသွားသည်ကို လူနှစ်ဦးက ကြည်ရှုနေပါသည်။ တစ်ဦးက မိုဒီချိုင်းလီမွန်၊ တစ်ဦးက ဖီးလက် အာမီယို။

အာမီယိုသည် ခရစ္စမတ်တွင် မိသားစုနှင့် အမြဲတမ်းရှိသူဖြစ်ပြီး ယခုအခါတွင် သူ့မှာ အလွန်အရေးကြီးသော ကိစ္စတစ်ရပ် ရှိနေကြောင်း မိသားစုကို မပြောဘဲ ချာဘိုးသို့ ထွက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။

အာမီယိုနှင့် လီမွန်တို့သည် သင်္ဘောများ သူတို့မြင်ကွင်းထဲမှ ပျောက်သွားသည်အထိ လှမ်းကြည့်နေကြသည်။ ထို့နောက် နှစ်ဦးသား ခင်မင်ရင်းနှီးစွာ လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်လိုက်ကြပြီး လမ်းခွဲကြတော့သည်။ လီမွန်သည် ပဲရစ်သို့ ကားဖြင့် ပြန်လာ အာမီယိုသည် သူ၏ မိသားစုနှင့် ခရစ္စမတ်နေ့တွင် ပြန်ဆုံရန် အမြန်ပြန်ခဲ့ရလေသည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်စောစော လူအချို့သည် သင်္ဘောကျင်းဘက်သို့ လမ်းလျှောက်ထွက်လာကြပြီး လေကောင်းလေသန့် ရှူကြသည်။ မကြာမီကမူ အင်ဂျင်သံ တဂျုန်းဂျုန်းနှင့် စက်နှိုးနေသော သင်္ဘောများ ရပ်ထားသည့် ဆိပ်ကမ်းသည် ဟာလာဟင်းလင်း ဖြစ်နေသည်။ သူတို့အချင်းချင်း စကားတစ်ခွန်းမျှ မပြောမိ မဆွေးနွေးမိကြဘဲ ထိုမြင်ကွင်းကို မေ့ပစ်လိုက်ကြသည်။ သင်္ဘောကျင်းအနီးရှိစားသောက်ခန်းမှ အရက်ရောင်းသူက ဖောက်သည်များအား ကျွန်တော်တို့ နော်ဝေးသင်္ဘောသားတွေ အလက်စကာကို မောင်းထွက်သွားတာ မြင်လိုက်ရတယ်ဗျဟု ပြောပြလေသည်။

ပဲရစ်တွင်မူ မိုဒီချိုင်းလီမွန် တစ်ယောက် သိပ်မပျော်နိုင်ပါ။ သင်္ဘောများ မောင်းထွက်သွားသည့် ကိစ္စတွင် နောက်ဆုံးတာဝန်ရှိသူမှာ သူပင် ဖြစ်ပါသည်။ သူ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကြောင့် အစွဲရေး သင်္ဘောသား လူငယ်ကလေးများသည် ကြမ်းတမ်းသည့် အတ္တလန္တိတ် သမုဒ္ဒရာပြင်တွင် ခုတ်မောင်းရန် မသင့်သော သင်္ဘောငယ်များဖြင့် ရေကြောင်းခရီး နှင်နေကြရပြီ။ သင်္ဘောတစ်စင်းကို နိုင်နိုင်နင်းနင်း ကိုင်တွယ်ရန် သင်္ဘောသား (၄၅)ယောက် လိုအပ်သော်လည်း ယခုမူ သင်္ဘောသား(၂၀)သာ ပါလာသည်။

လီမွန်သည် သူ၏ ရေဒီယိုအနီးတွင် တစ်နာရီလွန်မြောက်သည်နှင့် တစ်နာရီ ဆက်တိုက်ထိုင်ကာ ရာသီဥတုအခြေအနေကို နားစွင့်နေသည်။ ချာဘိုးဆိပ်ကမ်းမှ သင်္ဘော(၅)စင်း ထူးဆန်းလှစွာ ပျောက်သွားသည်ဆိုသော သတင်းထွက်လာမည့် အချိန်ကိုလည်း စောင့်စားနေမိသည်။ ယင်းပျောက်သွားသည့်သတင်း ရသည်နှင့် သူရင်ဆိုင်ရမည့် မှန်တိုင်းကို သူသိပါသည်။ သို့သော် သူသည် လောလောဆယ်၌ ပင်လယ်ပြင်တွင် သတ္တိရှိရှိ မောင်းနှင်သွားကြသော လူငယ်သတ္တိခဲ(၁၀၀) ရင်ဆိုင်နေရသည့် မှန်တိုင်းအတွက် စိုးရိမ်စိတ် ဖြစ်ပေါ်နေခဲ့ပါသည်။ သူတို့၏ အသက်အတွက် သူ့မှာ တာဝန်များစွာ ရှိနေလေသည်။

လီမွန်ကြောက်ရွံ့သော သံတမန်ရေးရာ မှန်တိုင်းသည် အမှန်စင်စစ် ခရစ္စမတ်နေ့ နေ့လည်တွင် စတင်တိုက်လာရန် ဖြစ်သည်။ လေဖားဒီလာမန်ချ် သတင်းစာမှ သတင်းထောက် တစ်ဦးသည် သင်္ဘောများ မရှိတော့သည့် သတင်းကို သိသွားခဲ့သည်။ သို့သော် သူ၏ အယ်ဒီတာနှင့် ဖီးလက်အာမီယိုတို့ ထားခဲ့သော ကတိကို လေးစားသောအားဖြင့် နောက်ထပ် အကြောင်းကြားချက် မရမချင်း ထိုသတင်းဦးကို မရေးရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

သို့သော် အာမီယိုလည်း မသိ၊ မော့ဆက်အဖွဲ့လည်း မသိ၊ သတင်းရေးထားသော သတင်းထောက်လည်း မသိသော အဖြစ်အပျက်မှာ လာမန်ချ် သတင်းစာ၏ ပြိုင်ဘက်ဖြစ်သော ပြင်သစ်အနောက်ပိုင်း သတင်းစာသည် ချာဘိုးသို့ သတင်းထောက်များ လွှတ်၍ စောင်ရေတက်ရန် သတင်းထူး ရှာခိုင်းသည်။ သတင်းထူးရရန် အကောင်းဆုံးနည်းမှာ မြို့ခံလူများ ပြောဆိုနေကြသည့် လက်ရှိအကြောင်းအရာကို လိုက်ရန်သာ ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ဒီဇင်ဘာ(၂၆)ရက်နေ့တွင် လေဖားဒီလာမန်ချ်က သတင်းရသွားသောအခါ ပြင်သစ်အနောက်ပိုင်း သတင်းစာမှ သတင်းထောက်ကလည်း ယင်းဒုံးသင်္ဘော သတင်းကို အနံ့ရသွားလေသည်။ ထိုသတင်းထောက်၌ မရေးရန် စည်းကမ်းသတ်မှတ်ချက်နှင့် ညွှန်ကြားချက်လည်း မရှိသဖြင့် အနီးဆုံး ရင်စံမြို့တွင် ရှိသော သူ၏တိုက်သို့ ထိုသတင်းကို ဖုန်းဖြင့် လှမ်းပေးလိုက်သည်။ ထိုအခါ ရင်းစံတွင်ရှိသော AP နှင့် UPI ကမ္ဘာ့သတင်းဌာနကြီးများ၏ သတင်းထောက်များသည် ထိုသတင်းကို ရရှိသွားပြီး ပဲရစ်ရှိ သတင်းစာတိုက်များသို့ အသီးသီး ပေးပို့လိုက်လေရာ နောက်တစ်နေ့ မနက် ကမ္ဘာ့သတင်းစားများတွင် ထိုသတင်း ပါလာလေတော့သည်။

နောက်တစ်နေ့ တစ်နေ့လုံး ပြင်သစ်ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာနနှင့် လီမွန်၏ အိမ်မှ တယ်လီဖုန်းများ အဆက်မပြတ် မြည်နေကြလေသည်။ ဝန်ကြီးဌာနမှ ပြန်ကြားရေးအရာရှိသည် သတင်းထောက်မျိုးစုံ၏ မေးခွန်းအသွယ်သွယ်ကို ဖြေကြားနေရရှာသည်။

"ခင်ဗျားတို့ ပြင်သစ်တွေ လက်နက်ပိတ်ဆို့မှုကို ရှုပ်သိမ်းလိုက်ပြီးလား"

"သင်္ဘောတွေ ဝယ်သွားတဲ့ နော်ဝေးအမျိုးသားဟာ ဘာလုပ်သလဲ"

"သူတို့တတွေ ရေနံရှာဖွေတဲ့ နေရာမှာ ဘာဖြစ်လို့ ဒီ ဒုံးသင်္ဘောတွေကို သုံးရတာလဲ"

"သင်္ဘောတွေ အလက်စကာကို ဦးတည်မောင်းသွားပြီလို့ ခင်ဗျားပြောနိုင်ပါသလား" စသည် စသည့် မေးခွန်းများ.....

လီမွန်ကမူ တယ်လီဖုန်းနှင့် မေးမြန်းသူကို အလွန်ယဉ်ကျေးလှစွာ ပြန်လည် ဖြေကြားခဲ့ပါသည်။

"ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော် ခင်ဗျားတို့ကို ကူညီချင်ပါတယ်။ ကျွန်တော် ပြင်သစ်အစိုးရဆီက သိတာကတော့ သင်္ဘောတွေကို နော်ဝေးကုမ္ပဏီတစ်ခုကို ရောင်းလိုက်တယ်တဲ့။ ကုမ္ပဏီနာမည်ကတော့ ကျွန်တော် မေ့နေပါတယ်။ အခု ကျွန်တော့်အိမ်မှာ ရောက်နေပါတယ်။ ရုံးခန်းက ပြောနေတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ပြင်သစ်အစိုးရကို ခင်ဗျား မေးကြည့်ရင်များ"

နေ့လည်ပိုင်းတွင် သတင်းသစ်တစ်ခု ဝင်လာသည်။ သင်္ဘောများသည် ဂျီဘရော်တာဘက်သို့ ဦးတည်မောင်းသွားကြပြီတဲ့။ ဤသို့ဆိုလျှင် သင်္ဘောများသည် အလက်စကာသို့ တန်းတန်းမတ်မတ် မောင်းသွားသည် မဟုတ်ကြောင်း သေချာနေပါပြီ။

ပြေလတွင် နှုတ်ထွက်သွားသော ဒီဂေါလ်၏ နေရာသို့ ရောက်လာသူ သမ္မတ ပွန်ပီဒူသည် သူ၏ မိသားစုနှင့် ကျေးလက်ခရစ္စမတ်ပွဲတော် ဆင်နွှဲနေရာ သူ့အထံသို့ အကြောင်းကြားလိုက်လေသည်။ ပွန်ပီဒူသည် အလွန် ဒေါပွသွားလေသည်။ ထို့အတူ အယ်လ်ဂျီးရီးယားနှင့် အီဂျစ်တို့ကို ချစ်ကြည်ရေးခရီး အောင်မြင်စွာ ပြုလုပ်ပြီး အာရပ်ကို တင်ပို့သော ရေနံအစား စက်လက်နက် အမြောက်အမြား ပေးမည်ဟု ကတိပြုပြန်လာခဲ့သူ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး မောရစ်ရှူးမန်းသည်လည်း အလွန်ဒေါသ ဖြစ်သွားလေသည်။

အယ်လ်ဂျီးရီးယားနှင့် အီဂျစ်တို့က ယခုမူ ပြင်သစ်က အစွဲရေးတို့ကို သင်္ဘောများကို အတင်းမောင်းပြေးရန် ခွင့်ပြုသည်ဟု ထင်မှတ်တော့မည်ဖြစ်ကြောင်း ရှူးမန်းက စိုးရိမ်မိသည်။ "ကျုပ်တော့ အရှက်ကွဲတာပဲဗျာ"ဟု သူက သူ့လက်ထောက်များကို ပြောပြခဲ့ပြီး ပြင်သစ်အစိုးရအနေဖြင့် ချက်ချင်း အရေးယူ ဆောင်ရွက်ပေးရန် တောင်းဆိုလိုက်လေသည်။

သမ္မတ ပွန်ပီဒူသည် အမှန်စင်စစ် တရားကိုယ်သဘောကို သိသူဖြစ်သည်။ ဒုံးသင်္ဘောများကို နော်ဝေးပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အစွဲရေးပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ပနားမားပဲဖြစ်ဖြစ်

မည်သည့်ပင်လယ်စားပြုများက ယူသွားသည်ဖြစ်စေ ပြန်လည်ရယူရန် နည်းလမ်း သိပ်မရှိပါ။
ထို့ကြောင့် သူက ရှူမန်းကို ပြန်မေးလိုက်သည်။

"နေပါဦး၊ ခင်ဗျားက ကျုပ်တို့ ဒီသင်္ဘောတွေကို ဗုံးကြဲရမယ်၊ ဒါမှမဟုတ် တော်ပီဒိုနဲ့
ပစ်ပြီး မြှုပ်ပစ်ရမယ်လို့ ဆိုလိုတာလား။"

ပြင်သစ်ရေတပ် အရာရှိများက စိတ်ပျက်လက်ပျက် တင်ပြလာသော အချက်ကလည်း ရှိနေပါသည်။
ထိုအချိန်က အနီးအနား ရေပြင်တွင် ထိုဒုံးသင်္ဘောများကို လိုက်လံဖမ်းဆီးနိုင်သည့် ပြင်သစ်စစ်သင်္ဘော
တစ်စင်းတလေမျှ မရှိပါဘူး။

ဒေါသဖြစ်နေသော မောရစ်ရှူမန်းသည် အစွရေးသံအမတ် ဝေါလ်တာ အီတန်၏ အိမ်သို့
ဒီဇင်ဘာ(၂၈)ရက် ညနေ(၅)နာရီတွင် ဖုန်းဆက်ပြန်သည်။ အီတန်သည် အိမ်၌ မရှိဘဲ
ဆွတ်ဇာလန်တွင်ရှိသော မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများထံ အလည်အပတ်သွားနေပါသည်။
သူသွားလာနေသော အိမ်လိပ်စာကိုလည်း မသိကြပါ။ ရှူမန်းက သံအမတ် မရှိလျှင်
တစ်ယောက်ယောက် သူအား လာတွေ့ပါဟု တောင်းဆိုလိုက်လေသည်။

ထို့ကြောင့် ညနေ(၆)နာရီတွင် သံအမတ် သံအရာရှိငယ်(၂)ဦးသည် ကွာဒိုဆေ အဆောက်အအုံတွင်
ရှိသော နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ရုံးခန်းသို့ သွားကာ ရှူမန်းကို တွေ့ဆုံကြသည်။ ရှူမန်းသည်
ထိုသံအရာရှိငယ်(၂)ဦးကို ဒေါသပူန်ထကာ ကြိမ်းမောင်းလေတော့သည်။

"ခင်ဗျားတို့ ဒီဒုံးသင်္ဘောတွေကို ဘာလုပ်လိုက်သလဲ။ ကျုပ်တို့ ဒါကို သိချင်တယ်။ ကျုပ်ကို ချက်ချင်း
အဖြေပေးပါ။ ဒီသင်္ဘောတွေဟာ သိပ်မြန်တဲ့ သင်္ဘောတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ အစွရေးကို ဦးတည်
ခုတ်မောင်းနေတယ်ဆိုတာ မတွေ့နိုင်တဲ့အချက် ဖြစ်ပေမယ့် ဒီသင်္ဘောတွေ
ခင်ဗျားတို့ဆီကို ရောက်သွားပြီဆိုတဲ့ တစ်နေ့မှာ အစွရေးနိုင်ငံ ရင်ဆိုင်ရမယ့် နောက်ဆက်တွဲ
အကျိုးတရားတွေဟာ အင်မတန် ကြီးမားမှာ ဖြစ်တယ်နော်..."

သတင်းအရာရှိ အေမီ ပရီမေက အေးအေးဆေးဆေးပင် ယင်းဒုံးသင်္ဘောများအကြောင်း ဘာမျှ
မသိကြောင်း၊ သို့သော်လည်း အစွရေးအစိုးရထံသို့ ထိုအဖြစ်အပျက်ကို တင်ပြပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း
ရှင်းလင်းပြောပြလိုက်သည်။

နောက်တစ်နေ့ အစွရေးတွင် ဝန်ကြီးချုပ် ဂိုလ်ဒါမီယာ ဦးဆောင်၍ အစိုးရအစည်းအဝေးတစ်ခု
ကျင်းပခဲ့သည်။ အစည်းအဝေးပြီးသောအခါ ပြင်သစ်အစိုးရထံ စာတစ်စောင် ပြန်ကြားလိုက်သည်။
စာထဲတွင် လီမွန် ရှင်းပြသည့်အတိုင်း သင်္ဘောများကို ပြသော် အစိုးရက စတားဘုတ်နှင့် ဝီလ်
အမည်ရှိ နော်ဝေးကုမ္ပဏီသို့ ရောင်းချခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် နော်ဝေးကုမ္ပဏီသည်လည်း
ယင်းသင်္ဘောများကို အစွရေးရှိ ကုမ္ပဏီတစ်ခုခုကို ပြန်ငှားရမ်းခြင်း ဖြစ်နိုင်ကြောင်း ပါရှိလေသည်။

အစွရေးအစိုးရ ထုတ်ပြန်သော ကြေညာချက်သည် တည်ငြိမ်အေးဆေးပြီး ပိပိရီရီ ရှိလှသဖြင့် ထိုအစိုးရအဖွဲ့ အစည်းအဝေးတွင် သိပ်အငြင်းအခုံ မရှိကြောင်း သိရလေသည်။ ဂိုလ်ဒါမီယာနှင့် မိုရေဒါယန်တို့ နှစ်ဦးက သင်္ဘောများ ဟိုင်ဖာဆိပ်ကမ်းသို့ မောင်းနှင်လာပြီဖြစ်ကြောင်း အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံကာ ကြေငြာချင်ကြသည်။ စည်းနှင့်ကမ်းနှင့် လုပ်တတ်သော နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး အက်ဘာအီဘန်က သံတမန်နည်းများအတိုင်း လုပ်ဆောင်ရမည်ဟု တောင်းဆိုခဲ့လေသည်။ နောက်ဆုံး၌ နှစ်ဘက်စလုံးက သဘောတူညီသည့်အတိုင်း ပြန်စာရေး၍ ပြင်သစ်သို့ ပို့လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်တွင် အီဂျစ်သမ္မတ နတ်ဆာသည် လစ်ဗျားခေါင်းဆောင် ကဒါဖီနှင့် တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးလေရာ ထိုဒုံးသင်္ဘောပေါ်တွင် လက်နက်မပါကြောင်း သိရှိသဖြင့် ကြားက ဝင်တိုက်ပြီး နှစ်မြှုပ်ပစ်ရန် တိုင်ပင်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် ရေငုပ်သင်္ဘောတစ်စီးကို ထိုနေရာသို့ စေလွှတ်လိုက်လေသည်။ အစွရေးတို့က ထိုအချက်ကို ကြိုတင်တွက်ပြီးသား ဖြစ်သဖြင့် မောင်းဝင်လာသော လက်နက်မဲ့ ဒုံးသင်္ဘောများကို ကြိုဆိုရန် သူတို့၏ စစ်သင်္ဘောများကို စေလွှတ်ထားကြသည်။ ထိုအခါ အီဂျစ်ရေငုပ်သင်္ဘောသည် သေနတ်တစ်ချက်မှ မဖောက်ရဘဲ ပြန်လှည့်သွားလေတော့သည်။

ဒုံးသင်္ဘောများကို မြှုပ်ပစ်ရန် မည်သူမျှ မကြိုးစားသော်လည်း လူတကာက ဝိုင်း၍ အာရုံစိုက်လာလေသည်။ ပြင်သစ်လေတပ်မှ မီရပ်ချ် တိုက်လေယာဉ်များက အပေါ်မှ တဝေါဝေါ ပျံဝဲလိုက်ကြသည်။ အမေရိကန်လေယာဉ်များနှင့် အခြား နေတိုးအုပ်စုဝင် နိုင်ငံများမှ လေယာဉ်များသည်လည်း အကြိမ်ကြိမ် လိုက်လံပျံဝဲ ကြည့်ရှုကြသည်။ အမေရိကန် အမှတ်(၆) ရေတပ်သည် လေယာဉ်တင်သင်္ဘောကြီး တစ်စင်းကို စေလွှတ်၍ ဓာတ်ပုံရိုက်ယူခိုင်းသည်။ ရုရှားတို့ကလည်း စစ်သင်္ဘောများ စေလွှတ်၍ ထိုဒုံးသင်္ဘောများ အနီးတွင် ကြောင်နှင့်ကြွက် လိုက်တမ်းပြေးတမ်း ကစားကြသလို စစ်ရေးငင်ပြုကြသည်။ တစ်ကြိမ်တွင် ဆိုက်ပရပ်စ်ကျွန်း အနီး၌ ဆိုဗီယက်သင်္ဘောတစ်စင်းသည် အစွရေး ဒုံးသင်္ဘောတစ်စင်းနှင့် တိုက်ခါနီးသည့်အထိ နီးကပ်လာသည်။ သို့သော် မတော်တဆ ဖြစ်ပေါ်လာသော အဖြစ်အပျက်သာ ဖြစ်ပါသည်။

ဒုံးသင်္ဘော တစ်စင်းပေါ်၌မူ နီဟီးမား အုပ်ချုပ်မောင်းနှင် လိုက်ပါလာသည်။ သူ၏ ခွေးဖြူမလေး "မီလို"ကို လူတကာက ချစ်ခင်ကြပါသည်။ မီလိုသည် ပင်လယ်ခရီးကို ကျင့်သားရလာပြီ ဖြစ်သည်။ အခြားသော သင်္ဘောသားများကဲ့သို့ သူ လှိုင်းမမူးခဲ့ပါ။ လှိုင်းလေကြမ်းသည့်အခါ၌လည်း ထိုခွေးမကလေးသည် ခြေထောက်များကို ချဲကာ ကိုယ်တိုင်ထိန်း၍ လမ်းလျှောက်တတ်နေပါပြီ။

သင်္ဘောများ မြေထဲပင်လယ်သို့ ရောက်လာသည်နှင့် ခွေးမလေး မီလိုသည် ထူးခြားသော အမူအရာ ပြုလာပါသည်။ အကြောင်းထူး တစ်စုံတရာ မရှိဘဲနှင့် မီလိုသည် တစ်ကိုယ်လုံး တုန်လာပြီး တအီအီ ညဉ့်လေတော့သည်။ ထို့နောက် ချက်ချင်းပင် ဆွဲဆွဲငင်ငင် ထအူလေတော့သည်။ မကြာမီတွင် သင်္ဘောပေါ်မှ ရေဒီယိုအသံဖမ်းစက် အော်ပရေတာက မိမိတို့ကို ရေဒါများနှင့် ဖမ်းယူနေကြောင်း သတင်းပို့လေသည်။ မကြာမီ စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်း ပြင်သစ် မီရပ်ချ် တိုက်လေယာဉ်တစ်စင်း နောက်က လိုက်လာလေသည်။

ခွေးမလေး မီလို၏ အမူအရာကို လေ့လာမိကြပေပြီ။ ရေဒါသင်္ဘောများကို မရမီ မီလို၏ လှုပ်ရှားပုံကို ကြည့်၍ သူတို့၏ ခွေးကလေးသည် သိပ္ပံပညာဖြင့် တည်ဆောက်ထားသော သူလျှို့ထောက်လှမ်းရေး

ကိရိယာများထက်ပင် ထိထိရောက်ရောက် သတင်းထောက်လှမ်းနိုင်ကြောင်း အစွရေးသင်္ဘောသားများ သိလာကြသည်။

၁၉၇၃ ခုနှစ် ယွန်းကစ်ပူးစစ်ပွဲ ဖြစ်သောအခါ နီဟီးမားသည် ခွေးမလေး မိလိုကို စစ်ပွဲသို့ ခေါ်သွားပါသည်။ မိလိုသည် သူ၏ အရှင်သခင်အား ကျရောက်မည့် အန္တရာယ်ကို သုံးကြိမ်ထက်မနည်း ကြိုတင်သတိ ပေးခဲ့လေသည်။ ခလုန်နိပ်၍ တိုက်ခိုက်ရသော ရေကြောင်းစစ်ပွဲများတွင် "နတ်မျက်စိ တပ်ထားပါသည်" ဟု ဆိုကာ သုံးခဲ့ကြသော ကွန်ပျူတာများနှင့် လျှပ်စစ်ကိရိယာများထက်ပင် မိလိုက အသုံးကျကြောင်း လက်တွေ့ပြသခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ခုံးသင်္ဘောများ အစွရေးနိုင်အံ့အနားသို့ နီးကပ်လာသောအခါ အစွရေး တိုက်လေယာဉ်များက သင်္ဘောများအပေါ်မှ ပျံဝဲကာ စောင့်ကြည့်ပေးကြလေသည်။ သင်္ဘောများသည် ဟိုင်ဖာဆိပ်ကမ်းသို့ ကောင်းကင်ယံ အစောင့်အရှောက်များ မပြတ် ပျံသန်းလိုက်ပါလျက် ရောက်လာကြသည်ဟု ဆိုရပေမည်။ ကပ္ပတိန် အက်ဇရာကီဒမ်းက အစွရေးလေယာဉ်များကို သူတွေ့လိုက်ရသည်နှင့် သူတို့ ဘေးန္တရာယ် လွတ်ကင်းပြီဟု သိရှိခဲ့ကြောင်း နောင်အခါ ပြန်ပြောပြသည်။

ရက်အနည်းငယ် ကြာသောအခါ သင်္ဘောများသည် ဟိုင်ဖာမြို့၏ ကီရုန်ဆိပ်ကမ်းသို့ ရောက်လာသောအခါ မြို့သူမြို့သားများက ဝမ်းပန်းတသာ ကြိုဆိုကြလေသည်။

ပဲရစ်မြို့မှ အခြေအနေ သိပ်ကောင်းတော့ပါ။ စတားဘုတ်နှင့် ဝီးလ်ကုမ္ပဏီသို့ သင်္ဘောများ ရောင်းချခြင်းကို ခွင့်ပြုခဲ့သည့် ကြွယ်လေးပွင့်ရ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး နှစ်ဦးသည် တာဝန်မှ ရပ်စဲခြင်း ခံရလေသည်။ ပဲရစ်တွင် (၇)နှစ်ခန့် နေထိုင်ခဲ့သူ မိုဒီချိုလ်မုန်ကို နိုင်ငံမှ ထွက်ခွာသွားရန် ပြင်သစ်အစိုးရက အမိန့်ထုတ်ခဲ့သည်။

လီမုန်သည် သင်္ဘောကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ တရားဝင်ကြေညာချက် တစ်စောင်မှ မထုတ်ပြန်ခဲ့ပါ။ သို့သော် အစွရေးသို့ ပြန်ရန် လေဆိပ်ဆင်းလာသောအခါ သတင်းထောက်တစ်ယောက်က သူ့ကို ဤသို့ မေးမြန်းခဲ့ပါသည်။

"ချာဘိုးသင်္ဘောကျင်းမှာ ဆောက်တဲ့ သင်္ဘောမျိုး မောင်းခဲ့ဖူးပါသလား"

လီမုန်ကလည်း မှင်သေသေနှင့်ပင် ပြန်ဖြေလိုက်ပါသည်။

"မမောင်းဖူးဘူးဗျ... ဒီချာဘိုးက သင်္ဘောတွေဟာ ကျုပ်အတွက် သိပ်ငယ်နေပါတယ်။ နောက်ပြီး ရေနံရှာရတဲ့ အလုပ်ကိုလည်း ကျုပ် စိတ်မဝင်စားပါဘူး"

လီမွန်သည် ပဲရစ်မှ ထွက်ခွာသွားပြီးနောက် ပြဿနာ မအေးသေးပါ။ ဖီးလက်အာမီယို ဤကိစ္စတွင် ပါဝင်သည်ဟု စွပ်စွဲမှုများ ပေါ်လာပြန်သည်။ အာမီယိုကလည်း ပြင်းပြင်းထန်ထန် ခုံခံချေပ ပြောဆိုခဲ့သည်။

"လုံခြုံရေးဆိုတာကတော့ ကျုပ်တာဝန် မဟုတ်ဘူးဗျို့။ ကျုပ်အလုပ်က သင်္ဘောဆောက်တဲ့ အလုပ်ပါ။ ကျွန်တော် အစွရေးတွေနဲ့ ခင်မင်ရင်းနှီးပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီလိုရင်းနှီးတာဟာ ပြစ်မှုကြီးတစ်ရပ်လို့ ကျွန်တော် မထင်ဘူးဗျာ"

အာမီယိုက မိမိအား ပြင်သစ်သမ္မတ ပွန်ပီနူ အပါအဝင် အခြားမည်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကမျှ အနိုင်ကျင့်၍ မရဟု ကြေညာလိုက်သည်။ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည့် ကိစ္စအတွက်လည်း သူတောင်းပန်ရန် အကြောင်းမရှိဟုလည်း သူက ဆိုလေသည်။

ချာဘိုးမြို့သူ မြို့သားများအတွက်မူ ပြင်သစ်အစိုးရ၏ စုံစမ်းစစ်ရေးအဖွဲ့က "မြို့သူမြို့သားများသည် ထိုကိစ္စကို အချင်းချင်း တိုင်ပင်ထားသည့်အလား ရေငုံနှုတ်ပိတ်နေကြသည်"ဟု ကောက်ချက်ချသွားလေသည်။

ယင်းကောက်ချက်သည် တစ်နည်းအားဖြင့် မှန်ကန်ကြောင်း တွေ့ရသည်။ မြို့သူမြို့သားများ၏ သဘောထားကို အစွရေးများ နေထိုင်သည့် ဟိုတယ်မှ အစောင့် အဖွားကြီးတစ်ဦး ပြောသော စကားထဲတွင် သိသာနိုင်ပါသည်။ သူမသည် အစွရေးများ ခရစ္စမတ်အကြိုနေ့တွင် ထွက်ခွာကြတော့မည်ဖြစ်ကြောင်း သိရှိခဲ့သည်။

မဒမ်ဂီယိုး အမည်ရှိသော ထိုအဖွားကြီးကို အစွရေးသင်္ဘောသား လူငယ်လေးတစ်ဦးက ပါးကို နမ်း၍ နှုတ်ဆက်ခဲ့ပါသည်။ သူမသည် ထိုအချိန်မှစ၍ အစွရေးတို့ သွားကြတော့မည်ဟု သိနေကြောင်း ပြောပြလေသည်။

"ကျွန်မ အဲဒီအချိန်ကတည်းက သူတို့ သွားကြတော့မယ်ဆိုတာ သိနေပါတယ်။ သူတို့ မသိစေချင်တဲ့ အချက်ကို ကျွန်မ ဖွင့်မပြောပါဘူး။ သူတို့ ဒီမြို့မှာ နေတုန်း ကျွန်မတို့အပေါ် ဘာဒုက္ခမှ မပေးခဲ့ရှာပါဘူး။ သူတို့ကြောင့် ဒီကလူတွေ အလုပ်လည်း ရကြပါတယ်။ နောက်ပြီး ဒါတွေဟာ သူတို့ ပိုက်ဆံပေးဝယ်ထားတဲ့ သင်္ဘောတွေ မဟုတ်လား၊ ကျွန်မကတော့ အဲဒီပြဿနာကိုနားမလည်ပါဘူးရှင်"

အစွရေးတို့ကို မလိုလားသော ချာဘိုးမြို့သား တစ်ဦးတော့ ရှိပါသည်။ သူသည် အစွရေး(၇၄)ဦးက ခရစ္စမတ်ညစာအတွက် ကြိုတင်မှာယူထားပြီး လာလည်းမစား၊ ငွေလည်း မပေးသွားသဖြင့် စိတ်တိုနေသော ပျော်ပွဲစားရုံ ပိုင်ရှင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ရက်သတ္တပတ် အနည်းငယ်ကြာသောအခါ သူ၏ ဒေါသသည် ပြေပျောက်သွားရလေသည်။ သူ့ထံသို့ စာတိုက်မှ ကျသင့်သော ငွေကြေးအတွက် ချက်လက်မှတ်တစ်စောင် ပို့လိုက်ပြီး ညစာမစားနိုင်သည့်အတွက် တောင်းပန်စာများလည်း ပါလာလေသည်။ ပျော်ပွဲစားရုံ ပိုင်ရှင်သည် မည်သူက ဤချက်လက်မှတ်ကို ပို့လိုက်ကြောင်း မသိရှာပါ။ အမှန်စင်စစ် ယင်းချက်လက်မှတ်ကို အစွရေးရှိ မော့ဆက်ဌာနချုပ်တွင် လက်မှတ်ရေးထိုးပြီး ပို့လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

စက္ကူလေယာဉ်ပျံများ

★★★★★★

၁၉၆၇ ခုနှစ် ဇွန်လ စောစောပိုင်းကာလ။

အဲလ်ဖရက် ဖရွန်းနက်ချ်သည် စိတ်သောကရောက်နေသူ ဖြစ်သည်။

ပြင်သစ်သမ္မတ ဒီဂေါလ်က အစွဲရေးသို့ "ထိုးစစ်လက်နက်များ" တင်ပို့ခြင်းကို ပိတ်ဆို့ထားမြစ်လိုက်ကြောင်း အဲလ်ဖရက် ဖရွန်းနက်ချ်က ကြားသိထား၏။ အိမ်နီးချင်း အာရပ်နိုင်ငံများနှင့် စစ်ဖြစ်လုနီး အခြေအနေတွင်ရှိသော အစွဲရေးနိုင်ငံအဖို့ ဤလက်နက်ဝယ်ယူ ပိတ်ဆို့မှုသည် ကြီးမားသော ဆုံးရှုံးမှုကြီးပင် ဖြစ်ကြောင်း သူသိသည်။ ပြင်သစ်လုပ် (Mirage) မီရပ်(ချ်) တိုက်လေယာဉ်များကို အားကိုးနေရသော အစွဲရေးလေတပ်သည် စစ်ပွဲတွင် အပျက်အစီးပေါ်လာပါက တပ်၍ ပြင်ဆင်ရန် အပိုပစ္စည်း မရှိတော့ပါ။

အဲလ်ဖရက် ဖရွန်းနက်ချ်သည် အစွဲရေးနိုင်ငံ၏ ကြုံတွေ့နေရသော အခက်အခဲကို ပိုနားလည်နိုင်သော အခြေအနေတွင် ရှိလေသည်။

သူသည် ဆွစ်ကုမ္ပဏီဖြစ်သော ဆူဇာနှင့်ညီအစ်ကိုများ ကုမ္ပဏီ၏ ဂျက်တိုက်လေယာဉ်ဌာနခွဲတွင် အင်ဂျင်နီယာချုပ် ဖြစ်လေရာ ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံက ကိုယ်ပိုင်ထုတ်လုပ်သော မီရပ်(ချ်)တိုက်လေယာဉ်များ တည်ဆောက်ရာ၌ ကြီးကြပ်ရသော တာဝန်ရှိလေသည်။ ဆွစ်ဇာလန်အစိုးရသည် ထိုလေယာဉ်ပျံများကို ပြင်သစ် (Dassault) ဒက်ဆော လက်နက်ကုမ္ပဏီမှ ဝယ်ယူခြင်းဖြစ်ပြီး လေယာဉ်များကို ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံအတွင်း၌ တည်ဆောက်ရမည်ဟူသော စည်းကမ်းချက်ကို လိုက်နာရပါသည်။ လေယာဉ်များ တည်ဆောက်ရန် "ဝင်းတားတား"အရပ်ရှိ ဆူဇာနှင့်ညီအစ်ကိုများ ကုမ္ပဏီကို ကန်ထရိုက်ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

အဲလ်ဖရက်သည် ဆွစ်ကုမ္ပဏီ၏ လုပ်ငန်းကြီးကြပ်သူ ဖြစ်လေရာ ဒက်ဆောကုမ္ပဏီမှ အင်ဂျင်နီယာများနှင့် ဆွေးနွေးရန် မကြာခဏဆိုသလို ပဲရစ်သို့ သွားရောက်ရလေသည်။ ထိုသို့ သွားလာနေရင်း သူသည် အစွဲရေးလူမျိုး အချို့နှင့် တွေ့ဆုံခင်မင်လာကာ သူတို့၏ နိုင်ငံရေးနှင့် စစ်ရေးပြဿနာများကို မကြာခဏ ဆွေးနွေးခဲ့ဖူးပါသည်။

အစွဲရေးတို့က ခြောက်ရက်ကြာစစ်ပွဲကို အချိန်တိုတိုနှင့် နိုင်လိုက်သဖြင့် အဲလ်ဖရက် တစ်ယောက် စိတ်သက်သာရာ ရခဲ့ပါ၏။

သို့သော် အစွဲရေးတို့ ရင်ဆိုင်နေရသည် ပြဿနာများ မပြေလည်သေးကြောင်း သူသိရှိလာပါသည်။ ပြင်သစ်သမ္မတ ဒီဂေါလ်သည် စစ်ပြီးသော်လည်း လက်နက်ပိတ်ဆို့မှု ဆက်လက်လုပ်ထားပြီး ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းပေးမည့် အရိပ်အယောင်လည်း မရှိပါ။

ထိုနှစ် ဒီဇင်ဘာလတွင် မီရပ်(ချ်) တိုက်လေယာဉ်များ ဝယ်ယူထားသော နိုင်ငံပေါင်းစုံမှ ကိုယ်စားလှယ်များကို ပဲရစ်သို့ ဖိတ်ကြားခဲ့ပြီး ၁၉၆၇ ခြောက်ရက်ကြာ စစ်ပွဲတွင်းက အစွဲအမူးအသုံးပြုခဲ့သည် မီရပ်(ချ်) တိုက်လေယာဉ်တွင် လိုအပ်သော ဖြည့်စွက်မွမ်းမံမှုများ လုပ်ပေးရန် ဆွေးနွေးကြလေသည်။ အဲလ်ဖရက်သည် ဆူဇာနှင့်ညီအစ်ကိုများ ကုမ္ပဏီ၏ ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် တက်ရောက်ခဲ့သည်။

အစည်းအဝေးတွင် ဆွစ်အင်ဂျင်နီယာ အဲလ်ဖရက်သည် အံ့ဩတုန်လှုပ်သွားရသည့် အဖြစ်အပျက်တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။ မီရပ်(ချ်)တိုက်လေယာဉ်ကို ကိုယ်တိုင်မောင်းနှင် တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သဖြင့် တွေ့ရှိရသော အချက်အလက်များကို အစွဲအမူးတို့ထံမှ ပြင်သစ်တို့က ရရှိပြီး ခေတ်မီတိုးတက်အောင် ပြုလုပ်ရန် အခွင့်အလမ်းများ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော်လည်း လက်နက်နက်ပိတ်ဆို့မှု ပြန်ရုပ်သိမ်းပေးရန် တင်ပြဖို့ကို မည်သူမျှ မစဉ်းစားကြချေ။ ဤအချက်သည် သာတူညီမျှဆိုသော စည်းကမ်းဘောင်ကို ကျော်လွန်နေသည်ဟု အဲလ်ဖရက်က တွေးတော့မိသည်။

ထိုအချက်သည် နဂိုကပင် အစွဲအမူးတို့ကို ကိုယ်ချင်းစာနာ သနားနေသူ အဲလ်ဖရက်ကို ပို၍ စိတ်ထိခိုက်စေပါသည်။ သူသည် ဂျာမန်စကားပြောသော သူ၏ ဆွစ်လူမျိုးကဲ့သို့ပင် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး မတိုင်မီကာလထိ နာဇီဂျာမဏီကို ထောက်ခံခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက် အဲလ်ဖရက်သည် သူ့နိုင်ငံသား အများစုကဲ့သို့ပင် စစ်အတွင်း ဂျာမန်တို့၏ လုပ်ရပ်ကို ထောက်ခံမိသည့်အတွက် အလွန်ပင် ရှက်ခဲ့ရလေသည်။ ထိုအချက်သည်ပင်လျှင် တစ်စိတ်တစ်ဒေသအားဖြင့် အဲလ်ဖရက်ကို အစွဲအမူးထောက်ခံသူ ဖြစ်လာအောင် ဖန်တီးခဲ့ပါသည်။ ဥရောပသည် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်း ဂျူးများအပေါ် လုပ်ခဲ့သော ပြစ်မှုများကို ပြန်လည်ကြေအေးစေသင့်သည်ဟု အဲလ်ဖရက်က ယုံကြည်ခဲ့သည်။ အစွဲအမူးနှင့် လေယာဉ်ကိစ္စအတွက် အဆက်အသွယ်ရသောအခါ ၎င်းတို့၏ ဝါဒကို ထောက်ခံလိုစိတ် တိုးပွားလာခဲ့ရလေသည်။

၁၉၆၇ ခုနှစ်ဦး တစ်ခုသော ညနေခင်းတွင် သူသည် စားသောက်ခန်း တစ်ခုတွင် အစွဲအမူးမိတ်ဆွေများနှင့် ညစာစားသောက်ခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက် သူသည် အိမ်သာခန်းထဲတွင် အစွဲအမူးမိတ်ဆွေ တစ်ဦးနှင့်အတူ လက်ဆေးခွက်တွင်ရပ်၍လက်ဆေးသောအခါလက်ဖျံပေါ်၌နံပါတ်များထိုးထားသည်ကိုအမှတ်မဲ့မြင် လိုက်လေသည်။ အဲလ်ဖရက်သည်သဘောရိုးနှင့်ထိုဆေးမှင်ကြောင်အကြောင်းမေးကြည့်လိုက်မိသည်။

"အင်း... ဒါကတော့ ဒါချောဆိုတဲ့ နာဇီအကျဉ်းစခန်းမှာ အဖမ်းခံရတုန်းက ရခဲ့တဲ့ အမွေပေါ့ဗျာ"ဟု ထိုအစွဲအမူးမိတ်ဆွေက ပြန်ဖြေခဲ့သည်။

နာဇီအကျဉ်းစခန်းမှ သေရွာပြန်တစ်ဦးကို တွေ့ဆုံဖူးသူသည် အထက်ပါ စကားမျိုးကို မည်သို့ပြန်ပြောရမှန်း မသိပါချေ။ အထူးသဖြင့် ဂျာမဏီနှင့် ဂျာမန်မဟာမိတ်တပ်များတွင် အပြစ်ရှိသည်ဟု ထင်မှတ်နေခဲ့သူ အဲလ်ဖရက် ဖရွန်းနက်ချ်အဖို့ မည်သို့ ပြန်ပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်ခဲ့လေသည်။

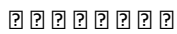
ဤ အစွဲအမူးမိတ်ဆွေနှင့် တွေ့ပြီးနောက် အဲလ်ဖရက်သည် မြူးနစ်မြို့ အနီးတွင်ရှိသော ဒါချော နာဇီအကျဉ်းစခန်းသို့ ကိုယ်တိုင်သွားရောက် ကြည့်ရှုခဲ့လေသည်။ အကျဉ်းစခန်းသည် ပုံသဏ္ဍာန်မျှသာ

ကျန်ရစ်သော်လည်း အဲလ်ဖရက်၏ စိတ်ကို တုန်လှုပ်ခြောက်ခြားစေခဲ့ပါသည်။ ထိုနေရာတွင် ဂျူးတို့ကို နာဇီတို့က လူမဆန်စွာ ညဉ့်ပန်းနှိပ်စက်ခဲ့သည့် ဖြစ်ရပ်များကို သူသိရှိလာသည်။

ထို့ကြောင့် သူသည် တစ်နေ့တွင် ပဲရစ်မြို့မှ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် တစ်ဦးနှင့် အစွဲရေးတို့၏ ပြဿနာကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဆွေးနွေးခဲ့မိ၏။ ပြင်သစ်တို့၏ လက်နက်ပိတ်ဆို့မှုသည် ခွင့်မလွှတ်နိုင်သော လုပ်ရပ်ဖြစ်သည်ဟု သူကပြောသည်။ ပြင်သစ်နိုင်ငံသည် အစွဲရေးက ငွေချေပြီးသားဖြစ်သော မိရပ်(ချ်)တိုက်လေယာဉ် အစင်း(၅၀)ကို မပို့ဘဲ ရပ်ဆိုင်းထားသည်။ ပြင်သစ်၏ လုပ်ရပ်သည် နိုင်ငံငယ်တစ်ခု၏ အသက်ရှင်သန် ရပ်တည်နိုင်မှုကို ခြိမ်းခြောက်ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု သူကဆိုသည်။

"ဒီကိစ္စဟာ အမှန်က ကျင့်ဝတ်သိက္ခာနှင့် ဆိုင်တယ်ဗျ"ဟု အဲလ်ဖရက်က ပြောသည်။

"ကျုပ်တို့ ဘာတတ်နိုင်မလဲဗျာ... ဒီကိစ္စဟာ နိုင်ငံရေးသမားတွေရဲ့ ပြဿနာပါ။ ကဲကဲ... ဝိုင်တစ်လုံးလောက် ထပ်လုပ်ကြရအောင်"ဟု မိတ်ဆွေ ပြင်သစ်ကုန်သည်ကြီးက အဲလ်ဖရက်ကို ပြန်ပြောလိုက်သည်။

အဲလ်ဖရက် ဖရုန်းနက်ချ်သည် ဤအတိုင်း ကြည့်မနေလိုသူ ဖြစ်သည်။ အစွဲရေးနိုင်ငံကို သူတတ်နိုင်သည့်ဘက်မှ ကူညီရန် ဆုံးဖြတ်ထားသည်။ ၁၉၆၇ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလကုန်ပြီးသောအခါ အဲလ်ဖရက်အတွက် အခွင့်အလမ်း ပေါ်လာလေသည်။

၁၉၆၇ ခုနှစ် ကုန်ခါနီးတွင် အစွဲရေးတို့သည် မိရပ်(ချ်)တိုက်လေယာဉ်များအတွက် အပိုပစ္စည်းရနိုင်သည့် နည်းလမ်းအသွယ်သွယ်ကို ရှာဖွေစုံစမ်းကြသည်။ အဲလ်ဖရက်နှင့် အတူတူ လုပ်ကိုင်ဖူးသော အစွဲရေးအင်ဂျင်နီယာများက အဲလ်ဖရက်သည် အစွဲရေးအပေါ် သံယောဇဉ်ရှိကြောင်း သိရှိကြသဖြင့် သူ့ကို အကူအညီပေးနိုင်သူတစ်ဦးအဖြစ် သတ်မှတ်ထားလိုက်သည်။

တစ်ညနေတွင် အဲလ်ဖရက် ပဲရစ်သို့ မသွားမီ သူ၏ အစွဲရေးမိတ်ဆွေ တစ်စုသည် သူ့ကို လာတွေ့သည်။ သူတို့က အဲလ်ဖရက်ကို သူတို့လိုချင်သော အပိုပစ္စည်းပေးနိုင်ပါသလော့ဟု ဒဲ့ဒိုးပင် မေးမြန်းကြလေသည်။

"ကျုပ်ကတော့ တတ်နိုင်သလောက် ခင်ဗျားတို့ကို ကူညီမှာပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဒီအရောင်းအဝယ်လုပ်ဖို့တော့ ကျုပ်မှာ အာဏာမရှိဘူး။ ကျုပ်အထက် ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို တင်ပြရမယ်။ ခင်ဗျားတို့ ဆွစ်အစိုးရကို တိုက်ရိုက် ချဉ်းကပ်ကြည့်ပါလား။"

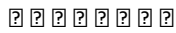
ဇန်နဝါရီလတွင် အစွဲရေးတို့သည် အဲလ်ဖရက် အကြံပေးသည့်အတိုင်း လုပ်ကြည့်ကြသည်။ အဖြေမှာ "မပေးနိုင်"ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အစွဲရေးတို့သည် အစမှ ပြန်ပြီး စကြရပြန်သည်။

အစွရေးအစိုးရပိုင်းက အခြားနည်းလမ်းများကို အမျိုးမျိုး ရှာဖွေစဉ်းစားခဲ့ပါသည်။ ပြင်သစ်ထောက်လှမ်းရေးနှင့် စစ်ဘက်အာဏာပိုင်များက အစွရေးကို ထောက်ခံလိုသော်လည်း ပြင်သစ်အစိုးရက လက်နက်ပိတ်ဆို့မှုကို အနည်းငယ်မျှ အလျော့မပေးလိုပါ။ နောက်ဆုံး၌ အစွရေးတို့နှင့် အတူတကွ လေ့ကျင့်သင်ကြားခဲ့ကြသော ပြင်သစ် လေသူရဲများကပင်လျှင် သူတို့မောင်းသော လေယာဉ်များကို အစွရေးတို့ ယူဆောင်လာရန် ကမ်းလှမ်းကြ၏။ သို့သော် ယင်းကမ်းလှမ်းချက်များကို ဝမ်းနည်းစွာဖြင့် ပယ်ချခဲ့ရသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ခရီးဝေးပြီး လမ်းတွင်ဆီဖြည့်ရန်လိုအပ်သဖြင့် အန္တရာယ်များသောကြောင့်ပင်ဖြစ်သည်။ အစွရေးတို့သည် ငွေချေပြီး ဝယ်ထားသည့် လေယာဉ်ကို ပြန်ခိုးရန်ဟူသော ထူးဆန်းသည့် အကြံကိုပါ ပယ်ချခဲ့ရလေသည်။

မော့ဆက်ဌာနချုပ်တွင်မူ အဲလ်ဖရက် ဖရုန်းနက်ချ်ကို သိမ်းသွင်းရန် အကြံပြုကြသည်။ အဲလ်ဖရက်သည် အပိုပစ္စည်းများ ရနိုင်သော အခြားနည်းလမ်း တစ်ခုခု အနည်းဆုံး စဉ်းစားပေးနိုင်သည်ဟု သူတို့ ယုံကြည်ကြသည်။

ထို့ကြောင့် ၁၉၆၈ ခုနှစ် ဧပြီလဆန်းလောက်တွင် ဥရောပတွင် တာဝန်ကျသော မော့ဆက်သူလျှို(၂)ဦးသည် အဲလ်ဖရက်ထံသို့ သွားရောက် တွေ့ဆုံကြသည်။ ဗိုလ်မှူးကြီး ဇီဇီအယ်လ်လွန်နှင့် ဗိုလ်မှူးကြီး နီဟီးမားကိန်းတို့သည် နာမည်ဝှက်များသုံးကာ ဇူးရစ်ချ်မြို့ သံအမတ်ဟိုတယ်အခန်း တစ်ခန်းထဲတွင် အဲလ်ဖရက်နှင့် တွေ့ဆုံကြပြီး အစွရေးတို့၏ ပြဿနာကို ပြောပြကြလေသည်။

အဲလ်ဖရက်က လွန်ခဲ့သော (၅)လလောက်က ပြောဆိုလိုက်သည့်အတိုင်း မိမိကူညီရန် ဆန္ဒရှိသော်လည်း မိမိမတတ်နိုင်ကြောင်းသာ ပြန်ပြောခဲ့သည်။ သူက ကူညီနိုင်သမျှကို ကူညီမည်ဖြစ်ကြောင်း ရိုးရိုးပင် ပြန်ပြောပြီး မည်သို့သော ကတိကိုမှ မပေးခဲ့ပါ။ ဇီဇီအယ်လ်လွန်နှင့် နီဟီးမားကိန်းတို့သည် နောက်တစ်ပတ် လေယာဉ်အခေါက်နှင့် အစွရေးသို့ ပြန်ခဲ့ကြသော်လည်း သူတို့နှစ်ယောက်သည် သိပ်မျှော်လင့်ချက် မထားနိုင်ခဲ့ကြချေ။

တစ်ညနေတွင် ပဲရစ်တွင်ရှိသော အစွရေးသံရုံးမှ တယ်လီဖုန်းမြည်လာသည်။ တယ်လီဖုန်း အော်ပရေတာမလေးက တစ်ဘက်က ခေါ်သူအား သူစကားပြောလိုသူ ဇီဇီအယ်လ်လွန် အိမ်ပြန်သွားပြီဖြစ်ကြောင်း အလုပ်သဘောအရ ခပ်ပြတ်ပြတ် ပြောလိုက်သည်။

"ကျေးဇူးပြုပြီး လူကြီးမင်း မနက်ဖြန်မှ ပြန်ခေါ်ပါ။"

သို့သော် တစ်ဘက်ကပြောနေသူက တွေ့ချင်ကြောင်း ထပ်ပြောနေပြန်သည်။ "ယခု သူ ဇူးရစ်ချ်မြို့မှ ခေါ်နေခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ အလွန်အရေးသော ကိစ္စဖြစ်ကြောင်း" ဂျာမန်သံဝဲသော ပြင်သစ်စကားဖြင့် ရှင်းလင်းပြနေသည်။ ဗိုလ်မှူးကြီး ဇီဇီအယ်လ်လွန်နှင့် အဆက်အသွယ်ရနိုင်မည့် အခြားနည်းလမ်းကိုလည်း မေးမြန်းသည်။

အော်ပရေတာမလေးသည် တစ်ဘက်လူ၏ အသံကို နားထောင်၍ အရေးကြီးနေကြောင်း သိသဖြင့် ဇီဝအယ်လ်လွန်၏ အိမ်မှ ဖုန်းနှင့် ဆက်ပေးလိုက်၏။ ဇီဝအယ်လ်လွန်သည် စကားပြောခွက်ကို ကိုင်လိုက်သောအခါ သူမှတ်မိသော အသံတစ်သံကို ကြားရလေသည်။

"ကျွန်တော် အဲလ်ဖရက် ဖရန်းနက်ချ်ပါ။ ကျွန်တော် ခင်ဗျားနဲ့အမြန်ဆုံး တွေ့ချင်ပါတယ်" ထို့နောက် တယ်လီဖုန်းလိုင်း ပြတ်သွားလေသည်။

ပဲရစ်ရှိ အစွဲရေးသံရုံးတွင် ထိုည အလွန် အလုပ်များသွား၏။ မကြာမီမှာပင် ဇီဝအယ်လ်လွန်သည် ဇူးရစ်ချ်မြို့သို့ သွားရန် အော်လီလေဆိပ်သို့ ဆင်းခဲ့လေတော့သည်။ နီဟီးမားကိန်းသည်လည်း ဇီဝအယ်လ်လွန်နှင့် ဆုံရန် ရောမမြို့မှ ထွက်လာပြီ ဖြစ်၏။ မော့ဆက်ဌာနချုပ်သို့ အဲလ်ဖရက် တယ်လီဖုန်းဆက်သည့်အကြောင်း စကားဝှက်နှင့် သတင်းပို့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်အားလုံး စိတ်လှုပ်ရှားကြရပါသည်။ အဲလ်ဖရက်သည် ရေရေရာရာ ပြောစရာမရှိဘဲ သူတို့ကို ခေါ်မည် မဟုတ်ပါ။ သူသည် တိကျသောလူစား ဖြစ်ပါသည်။

အဲလ်ဖရက်သည် သူတို့လိုချင်သော အပိုပစ္စည်းများရနိုင်သည့်နည်းလမ်း တစ်ခုခု တွေ့ထားပြီဟု သူတို့ မျှော်လင့်နိုင်ပေပြီ။ သူကြိုးစားပါမည်ဟု ပြောခဲ့သလို အစွဲရေးတို့ လိုချင်သော အပိုပစ္စည်းများ ရောင်းချပေးရန် ဆွစ်အစိုးရကို သူနားချ၍လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

သူတို့သည် ယခင်က တွေ့ဆုံခဲ့ဖူးသော သံအမတ်ဟိုတယ်တွင် တွေ့ဆုံကြသည်။ သို့သော် အဲလ်ဖရက်က ပို၍ လွတ်လပ်မှုရှိသော နေရာတစ်နေရာသို့ သွားရန် အကြံပြုခဲ့၏။

အဲလ်ဖရက်သည် မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်(၂)ဦးကို ဇူးရစ်ချ်မြို့၏ မီးအိမ်နီအရပ်ဖြစ်သော ဝေဒါဒေါ့ဖ်သို့ ခေါ်သွားသဖြင့် သူတို့(၂)ယောက်စလုံး မျက်လုံးပြူးသွားသည်။ အဲလ်ဖရက် ဥဏှောက်ချောင်သွားပြီလားဟု သူတို့ တွေးတော့မိ၏။

အဲလ်ဖရက်သည်လည်း သူ့ကြောင်းနဲ့သူ ဖြစ်ပါသည်။ ချွတ်ပွဲများနှင့် ပြည့်တန်ဆာခန်းများရှိသော ဤဒေသသို့ မည်သည့် ကုန်သည်ကြီးများနှင့် အစိုးရအရာရှိကြီးများ လာပါမည်နည်း။ သူတို့(၃)ဦးသား အီတလီ ကချေသည်မလေး ချွတ်ဖော်ကျီစယ် ကပြနေစဉ်မှာပင် ပြောစရာ ဆွေးနွေးစရာများကို ချောင်ကျသော စားပွဲတစ်လုံး၌ ထိုင်ပြီး စတင် ဆွေးနွေးကြလေသည်။

"ခင်ဗျားတို့က အလကား အချိန်ဖြုန်းနေကြတာပဲဗျာ။ ဘာဖြစ်လို့ အပိုပစ္စည်းနောက် လိုက်နေတာလဲ။ ကျုပ် ခင်ဗျားတို့ကို မိရပ်(ချ်)တိုက်လေယာဉ် စင်းလုံးပေးမယ်ဗျာ။ ဘယ့်နှယ်လဲ"ဟု အဲလ်ဖရက်က နီဒါန်းမပျိုး စကားပလ္လင်မခံဘဲ မေးလိုက်သည်။

ဗိုလ်မှူးကြီး ဇဗီအယ်လ်လွန်က ပြန်ပြောလိုက်သည်။

"ဟာ... ဒါကတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး ထင်တယ်။ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ဆွစ်လေယာဉ်တွေကို ကျုပ်တို့ ဘယ်လိုခိုးမှာလဲ။ ဒီလေယာဉ်တွေကို ခင်ဗျားတို့ အဲလစ်တောင်တန်းတွေထဲ ထည့်ပြီး သံတံခါးထူကြီးတွေ ပိတ်ထားတာ။ အနုမြူဗုံးဖောက်ဖွင့်တာတောင် ဖြူမှာ မဟုတ်ဘူးဗျာ။ နောက်ပြီး ဆွစ်အစိုးရနဲ့လည်း ချစ်ကြည်ရေး မပျက်ချင်ဘူးဗျာ"

အဲလ်ဖရက်က အစွဲရေးတို့၏ အတွေးအခေါ်ကို သူလက်မခံကြောင်း လက်ကာပြပြီး ဆက်ပြောပြန်သည်။

"ကျုပ်တို့နိုင်ငံကို ကျုပ် သစ္စာမဖောက်ဘူးဗျ။ ကျုပ်တို့ရဲ့ မီရပ်(ချ်)တိုက်လေယာဉ်တွေကို ပေးတယ်ဆိုရင် နိုင်ငံတော် သစ္စာဖောက်ဖျက်မှုပဲ။ ကျုပ် သစ္စာဖောက်လဲ အဖြစ်မခံနိုင်ဘူး။"

မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်(၂)ဦးသည် အဲလ်ဖရက် ဆက်ပြောသည်ကို အငေးသား နားထောင်နေကြသည်။

"ကျုပ်က မီရပ်(ချ်)တိုက်လေယာဉ် ပုံကြမ်းတွေကို ခင်ဗျားတို့ကို ပေးဖို့ စဉ်းစားနေတာ။ ဒါတွေနဲ့ လေယာဉ်တည်ဆောက်ယူပေါ့ဗျာ။ အစွဲရေးလေယာဉ် စက်မှုဌာနရဲ့ ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်တဲ့ မစ္စတာ အယ်လ်ရှာ ဝင်းမားကို ကျွန်တော် သိပါတယ်။ သူက ဒီလို အစွမ်းထက်တဲ့ လေယာဉ်မျိုး အမြဲတမ်း တည်ဆောက်ပေးနိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ လေယာဉ်တစ်စင်းကို ပုံစံထုတ်တယ်၊ စက်ရုံဆောက်ပြီး ထုပ်လုပ်မယ်ဆိုရင်တော့ နှစ်တော်တော်များများ ကြာသွားမယ်ဗျာ"

အဲလ်ဖရက်က ဆက်လက် ရှင်းပြပြန်သည်။

"ခင်ဗျားတို့ဆီမှာ ပုံကြမ်းတွေ များများရှိရင် အထူးသဖြင့် လေယာဉ်တည်ဆောက်ဖို့ စက်ပစ္စည်း ကိရိယာတွေအတွက်ပါ ပုံကြမ်းအားလုံး ရှိနေမယ်ဆိုရင်တော့ ခင်ဗျားတို့ ရင်ဆိုင်နေရတဲ့ ပြဿနာ မြန်မြန်ပြေလည်သွားမှာပဲ။ နောက် ကျွန်တော်ပြောတဲ့ စက်ပစ္စည်းကိရိယာတွေ ခင်ဗျားတို့ ထုတ်လုပ်နိုင်ရင် လပိုင်းအတွင်းမှာ ခင်ဗျားတို့ လိုချင်နေတဲ့ အပိုပစ္စည်းတွေ ရပြီပေါ့"

မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်(၂)ဦးသည် အဲလ်ဖရက်၏ စကားကို တစ်လုံးချင်း ဂရုတစိုက် နားထောင်နေကြပြီ ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် သူစကားစ ခေတ္တဖြတ်လိုက်သောအခါ တအံ့တဩ စိုက်ကြည့်ပြီး နားထောင်နေကြဆဲ ဖြစ်သည်။

"ခင်ဗျား ပိုက်ဆံ ဘယ်လောက်လိုချင်သလဲ"

"ကျုပ်က ရှင်းရှင်းပြောရရင် ပိုက်ဆံလိုချင်လို့ လုပ်တာမဟုတ်ဘူး။ ခင်ဗျားတို့ကို ကူညီချင်တဲ့စိတ်ကြောင့် ဒီလိုလုပ်ပေးတာပါ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်ကို တကယ်ဖမ်းမိသွားခဲ့ရင် ကျွန်တော့်ဇနီးကို စောင့်ရှောင့်ထောက်ပံ့ဖို့ ငွေလိုတယ်။ ခင်ဗျားတို့အတွက် ကျွန်တော်လုပ်ပေးရတဲ့ အလုပ်ဟာ သိပ်အန္တရာယ်များပါတယ်။ ခက်ခက်ခဲခဲ လုပ်ပေးရမှာပါ။ ကျွန်တော် ခင်ဗျားတို့ကို သိစေချင်တာကတော့ အဲဒီလေယာဉ်ပုံစံကြမ်းတွေဟာ သိပ်များတယ်နော်၊ မီးရထား တစ်တွဲစာတိုက်လောက် ရှိမယ်၊ သိလား။"

ထို့နောက် အဲလ်ဖရက်က ငွေကြေးကိစ္စ ဆက်ပြောသည်။

"ကျွန်တော့် အလုပ်အတွက် ဒေါ်လာ(၂၀၀,၀၀၀)လောက် လိုချင်ပါတယ်။ အာမခံကြေးဆိုပါတော့၊ ဒါပါပဲ။"

မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်(၂)ဦးသည် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး တအံ့တဩ ကြည့်နေကြသည်။ သူတို့သည် အဲလ်ဖရက် သိသကဲ့သို့ပင် ထိုလုပ်ငန်းသည် ဒေါ်လာ(၅)သန်း သို့မဟုတ် ဒေါ်လာ(၁၀)သန်းလောက် တောင်းယူနိုင်သော လုပ်ငန်းဖြစ်ပါသည်။ တောင်းသလောက်ငွေကို ခက်ခက်ခဲခဲ ရှာရမည် ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် မီရပ်(ချ်)တိုက်လေယာဉ်များအတွက် သူတောင်းသော ငွေတန်ဖိုးသည် များသည်ဟု မရှိပါ။

အမှန်စင်စစ် အဲလ်ဖရက်အဖွဲ့ လေယာဉ်ပုံစံ ပုံကြမ်းများကို ဒေါ်လာနှစ်သိန်းနှင့် ရောင်းခြင်းသည် အလကားပေးလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဤအချက်ကို သူတို့(၃)ဦးစလုံး နားလည်ထားပါသည်။ အဲလ်ဖရက်သည် သူတောင်းသည့် ဈေးနှုန်းကိုသာ လိုချင်သူ ဖြစ်လေသည်။ သူ၏ ကူညီမှုအတွက် ငွေကြိုတင်ပေးရန် မလိုပါ။ အားလုံးအဆင်သင့် လက်ဝယ်ရပြီးမှသာ ငွေကို ပေးရမည်ဟု အဲလ်ဖရက်က ဆိုပါသည်။ အလုပ်မဖြစ်သေးမီ ပိုက်ဆံတစ်ပြားမျှပင် မလိုကြောင်း အဲလ်ဖရက်က ပြတ်သားစွာ ပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် အဲလ်ဖရက်သည် သူ၏ အစွဲရေးမိတ်ဆွေများကို သူ မည်သို့မည်ပုံ လုပ်ကိုင်မည်ကို တစ်ခွန်းမျှ မပြောခဲ့ပါ။ သူ့ကို ယုံကြည်စိတ်ချရန်သာသူက ပြောခဲ့ပါသည်။

"ကျွန်တော် ခင်ဗျားတို့ကို အဆက်အသွယ်လုပ်ပါ့မယ်"ဟုသာ သူက ပြောပြီး လူချင်းခွဲကြလေသည်။

အစွဲရေးတို့သည် တအံ့တဩဖြစ်ပြီး ပြန်လာကြရသည်။ သို့သော် ယခုအချိန်၌ အလုပ်ကို ပီပီရီရီ လုပ်တတ်သူဖြစ်ကြောင်း သူတို့သိရှိ နားလည်ပါသည်။ သူလုပ်ရမည့်အလုပ်ကို သူနားလည်မည် ဖြစ်ပါသည်။

သူတို့၏ တာဝန်မှာ စောင့်ကြည့်ရန်သာ ဖြစ်လေသည်။

၁၉၆၈ နေရာသီဝင်စ

အဲလ်ဖရက် ဖရူန်းနက်ချ်သည် ဆူဇာကုမ္ပဏီ၏ စားသောက်ဆိုင်ထဲတွင် ကုမ္ပဏီ၏ ဦးဆောင်ညွှန်မှူး ဒေါက်တာ ရှမဒ်နှင့် နံနက်စာ စားသောက်နေပါသည်။ သူက စကားမစပ်ဆိုသလို ဤသို့ တင်ပြလိုက်ပါသည်။

"ဒေါက်တာ ရှမဒ်ရေ... ကျွန်တော်တို့တစ်နှစ်မှာ ဆွစ်ဇော့ ဖရန့်(၁)သိန်းလောက်သက်သာမယ့် အကြံတစ်ခု ကျွန်တော် စဉ်းစားထားတယ် သိလား"

စီးပွားရေးလုပ်ငန်းလုပ်နေသူ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးအတွက် ငွေကြေးအကုန်အကျ သက်သာမှုသည် သည်းချေကြိုက် ဆေးတစ်မျိုး ဖြစ်သဖြင့် ဒေါက်တာ ရှမဒ် စိတ်ဝင်စားပြီး မျက်လုံးကျယ်လာလေသည်။

"ခင်ဗျားတို့ သိတဲ့အတိုင်း ဒီ မီရပ်(ချ်)တိုက်လေယာဉ် ပုံကြမ်းတွေကို အမြောက်အမြား ကျွန်တော်တို့ ထိန်းသိမ်းထားရမှာမို့ ထားစရာနေရာတွေ တော်တော်ပေးရတယ်။ အခုဒီလေယာဉ်တွေကိုကျွန်တော်တို့အရေးပေါ်ကိစ္စကလွဲရင်ဆက်မထုတ်သေးဘဲဆိုင်းထားတာမို့ဒါတွေ ဟာကျွန်တော်တို့အတွက် အသုံးမကျပါဘူး။ ဒီတော့ ဒီပုံစံကြမ်းတွေကို မိုက်ခရိုဖလင်ကူးထားပြီးတော့ စက္ကူတွေကို မီးရှို့ စက်ထဲ ထည့်လိုက်။ နောက် အားလာတဲ့ နေရာတွေကို ကျွန်တော်တို့ အမြတ်အစွန်းရမယ့် တခြားလုပ်ငန်းတွေတောင် လုပ်နိုင်သေးတယ်။ ကျွန်တော် ခန့်မှန်းကြည့်ရတာ တစ်နှစ်မှာ ဆွစ်ဖရန့်(၁)သိန်းလောက် သက်သာလာမယ်ဗျ"

ဆူဇာကုမ္ပဏီအုပ်ချုပ်သူများက အဲလ်ဖရက် တင်ပြသော အကြံကို တော်တော် သဘောကျကြသည်။ လုပ်ငန်း တွင်ကျယ်လာသည့်နှင့်အမျှ ယင်းပုံစံကြမ်းများ များလာသဖြင့် ထိန်းသိမ်းထားသည့် နေရာများလည်း များပြားလာသည်။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် အဲလ်ဖရက် တင်ပြသော အကြံကို သဘောတူလက်ခံလိုက်သည့်အပြင် သူ့ကို ထိုလုပ်ငန်း အကောင်အထည်ဖော်ရန် ဦးစီးဆောင်ရွက်ခိုင်းလေသည်။

အဲလ်ဖရက် သိထားသော အချက်မှာ သူ၏ ကုမ္ပဏီတွင် လုံခြုံရေးသည် အလွန်တင်းကြပ်သည်ဆိုသော အချက်ဖြစ်သည်။ သူတို့၏ စက်ရုံသည် အစိုးရအတွက် ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်လုပ်ငန်းများ မကြာခဏ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ပေးရသဖြင့် ဥရောပတွင် ထိပ်တန်းကပြေးသော ဆွစ်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့က စက်ရုံကို အမြဲတမ်း စောင့်ကြပ်ကြည့်နေပါသည်။ အဲလ်ဖရက်က လေယာဉ်ပုံစံကြမ်းများကို မီးရှို့ပစ်ခြင်းကို ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိများက သူ့ကို အသေးစိပ် မေးမြန်းစုံစမ်းကြပါသည်။ သူတို့က သဘောတူညီခဲ့သော်လည်း ယင်းသို့ မီးရှို့ပစ်ခြင်းကို ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိ တစ်ဦး၏ မျက်မှောက်တွင် ပြုလုပ်ရမည်ဟု စည်းကမ်းသတ်မှတ်လိုက်ပါသည်။

မိုက်ခရိုဖလင်ကူးသောအခါ မူတစ်မူတည်းသာ ကူးရန်နှင့် ကူးသည့်စက်တစ်မျိုးတည်းဖြင့်သာ သုံးရန်ကိုပါ သူတို့ ချမှတ်ပေးပါသည်။ မိုက်ခရိုဖလင်ကူးစက် ဝယ်ပြီးသောအခါ တပ်ရမည့်နေရာကို ထောက်လှမ်းရေးက ရွေးချယ်ပါသည်။ ရွေးပေးထားသော နေရာမှာ ဝင်ခွင့်မရှိသူများ လုံးဝ မလာရသော ပြတင်းပေါက်မရှိသည့် အခန်းတစ်ခန်းပင် ဖြစ်လေသည်။ အဲလ်ဖရက် မျှော်လင့်ထားသည့်အတိုင်း မိုက်ခရိုဖလင်ကူးစက် တပ်ခြင်း၊ ထိုစက်ကို အသုံးပြုသည့် အစီအစဉ်သည်တို့ကိုပင် ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိများက ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲ လုပ်ဆောင်ကြပါသည်။ အဲလ်ဖရက်၏ အကြံအတိုင်း နံပါတ်ပြား မတပ်ဆင်ထားသော ဖီးယက်ကုန်တင်ကားအငယ် တစ်စီးကိုလည်း ဝယ်လိုက်ပါသည်။ အပတ်စဉ် ကြာသပတေးနေ့တိုင်း အဲလ်ဖရက်ကိုယ်တိုင် လေယာဉ်ပုံကြမ်း စက္ကူများကို ကားဖြင့် မောင်းယူသွားကာ မြို့၏ အမှိုက်သရိုက် မီးရှို့စက်ထဲသို့ ထည့်ရန် ဖြစ်ပါသည်။ သတိကြီးသူ အဲလ်ဖရက်က ကားပေါ်သို့ အတင်အချတွင် လက်နက်ကိုင်ရဲများ စောင့်ကြပ်ပေးရန် တောင်းဆိုခဲ့ပါသည်။

အမှိုက်မီးရှို့စက်သို့ သွားရာခရီးလမ်းတွင် လုံခြုံစိတ်ချစေရန် သူယုံကြည်သော လူတစ်ယောက်ကို ကားမောင်းခိုင်း၏။ ထိုသူမှာ သူ၏ညီဝမ်းကွဲဖြစ်ပြီး ယာဉ်မောင်းတစ်ဦးအဖြစ် အရည်အချင်းပြည့်သူ ဖြစ်သည်။ သူသည် မြို့နီစီပယ် သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးဌာနတွင် ဘတ်စ်ကားမောင်းနေသူဖြစ်ပြီး ကြာသပတေးနေ့သည် သူ၏ နားရက်ဖြစ်သဖြင့် သူ့အား အချိန်ပိုလုပ်ခပေးပြီး မောင်းခိုင်းခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုလုပ်ငန်းကို နာရီ၏စက် မှန်ကန်တိကျသလို တိကျမှန်ကန်စွာ ပီပီရီရီ လုပ်ဆောင်ကြရပါသည်။ အလျား(၈၀)နှင့် အနံ(၅၀)စင်တီမီတာရှိသော သေတ္တာကြီး အလုံး(၁၂၀)ကို မှာပြီး လေယာဉ်ပုံကြမ်းများ ထည့်၍ မီးရှို့စက်သို့ ယူဆောင်သွားရပါသည်။

မီးရှို့ထားသော အဆောက်အအုံထဲသို့ ရောက်သောအခါ တာဝန်ရှိသူ အင်စပက်တော်က ဆူဇာ ကုမ္ပဏီမှ တင်ပို့ပေးလိုက်သည့် သေတ္တာအရေအတွက်နှင့် ချသည့်သေတ္တာအရေအတွက် မှန်/မမှန် စစ်ဆေးပါသည်။ ထို့နောက် သေတ္တာတိုင်းကို ဖွင့်၍ လေယာဉ်ပုံကြမ်းများ ဟုတ်/မဟုတ် ကြည့်ရလေသည်။ ပုံကြမ်းစက္ကူများအားလုံး မီးရှို့စက်ထဲ ရောက်သွားပြီးမှ သူသည် လက်ခံစာရွက်စာတမ်းများကို လက်မှတ်ရေးထိုးပါသည်။ ထိုလက်မှတ်ရေးထိုးသည့် စာရွက်မှာလည်း အဲလ်ဖရက်က ဆွစ်စ်ဘက်အာဏာပိုင်များကိုယ်စား ပြန်လည်လက်ခံယူလာသည့် မိတ္တူနှစ်စောင် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုပုံကြမ်းစက္ကူများတွင် လေယာဉ်ကြီးတစ်ခုလုံး၏ အစိတ်အပိုင်းများ အားလုံး ပါဝင်သည်။ ထိုလေယာဉ်အစိတ်အပိုင်းများကို မည်သို့တည်ဆောက်ပုံကို ပြထားလေသည်။ အဓိကအရေးကြီးသည့် ပုံစံများမှာ လေယာဉ်၏ အကြမ်းထည်နှင့် စက်များတည်ဆောက်သည့် စက်ကိရိယာများပင် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုစက်ပစ္စည်းများအတွက်ပင်လျှင် ပုံစံရေးထားသော စက္ကူစာရွက်ပေါင်း (၄၅,၀၀၀)ကျော် ရှိနေပါသည်။

မိုက်ခရိုဖလင်ကူးသူလည်း နေ့စဉ်ရက်ဆက် ကူးယူနေရပါသည်။ တခါတရံ ဆယ်ပေခန့်ရှည်သော ပုံကြမ်းစက္ကူများကို ဖြန့်ခင်း၍ အရွက်တိုင်းကို သတိဝီရိယနှင့် ကူးယူနေရပါသည်။ သူ အလုပ်လုပ်နေစဉ် ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိ တစ်ဦးက မျက်တောင်မခတ် စောင့်ကြည့်နေပါသည်။ အလုပ်ပြီး၍ ပြန်သောအခါလည်း သူ့ကို တစ်ကိုယ်လုံး ကျေနပ်အောင် စမ်းသပ်ရှာဖွေပြီးမှ လွှတ်ကြပါသည်။

ယင်းလုပ်ငန်းသည် ဖြည်းဖြည်း လုပ်ဆောင်ရသော လုပ်ငန်းဖြစ်လေသည်။ ပုံကြမ်းစက္ကူများ၏ အလေးချိန်မှာ တန်(၂၀၀)ကျော် ရှိပြီး မိုက်ခရိုဖလင်ကူးသူသည် တစ်ပတ်လျှင် အလေးချိန် ပေါင်(၁၀၀)ခန့်သာ ကူးယူပေးနိုင်ပါသည်။ တစ်နေ့ကုန်သွားလျှင် ကူးပြီးသားပုံများကို သေတ္တာကြီးထဲသို့ ထည့်ကာ သော့ခတ်ထားသော စတိုခန်းကြီးထဲတွင် ကြာသပတေးနေ့ထိ သိမ်းဆည်းထားရပြန်သည်။ ကြာသပတေးနေ့ ရောက်သော် အဲလ်ဖရက်တို့ ညီအစ်ကိုက ကားနှင့် လာသယ်ယူသွားကြလေသည်။

ဆွစ်လူမျိုးတို့သည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် အလုပ်လုပ်ရာ၌ ကျွမ်းကျင်ပီရိသည်ဟု နာမည်ကျော်ကြ၏။ အဲလ်ဖရက်၏ ပုံစံစက္ကူရှင်းလင်းရေး လုပ်ငန်းသည်လည်း အလွန်ပီပီရီရီနှင့် အစဉ်ချောနေပါသည်။ သူ၏အကြံသည် လုံခြုံရေးအတွက်လည်း စိတ်ချရသဖြင့် သူ၏အကြီးအကဲများက အဲလ်ဖရက်ကို ခရစ္စမတ်တွင် အထူးဆုကြေးပေးမည်ဟု ကတိပြုထားပါသည်။

ဇဗီအယ်လ်လွန်နှင့် နီဟီးမားကိန်းတို့သည် အဲလ်ဖရက်နှင့် တွေ့ဆုံပြီး ပြန်သွားစဉ်က စည်းစနစ်ကျလှသော ဆွစ်အင်ဂျင်နီယာအကြောင်း သူတို့ ရယ်မောပြောဆိုခဲ့ကြရပါသည်။ အဲလ်ဖရက်သည် အသင့်ယူလာသော စာချုပ်ကို ထုတ်၍ သူတို့အား "လက်မှတ်ထိုးခိုင်းဦးမည်လားဟု"ပင် ထင်မှတ်မိကြောင်း သူတို့အချင်းချင်း ပြောဆိုမိကြပါသည်။ အမှုအရာ ပျော့ပျောင်းလှသော အဲလ်ဖရက်သည် မည်သို့မည်ပုံ အောင်မြင်စွာ ဆောင်ရွက်မည်ကို သူတို့နှစ်ဦးသား ခန့်မှန်းကြည့်နေမိကြ၏။

အဲလ်ဖရက်သည် သူတို့၏ သံသယရှိမှုကို ချေဖျက်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

အဲလ်ဖရက်သည် သူ့လူမျိုး၏ အလုပ်အကိုင် ကျွမ်းကျင်ပီရိမှုကို သိထားသူဖြစ်သဖြင့် မည်သူမျှ သံသယ မဝင်နိုင်သော နည်းလမ်းများကို ချမှတ် လုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ အလွန်ပင် ဉာဏ်သာသော ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိများပင်လျှင် လုံခြုံရေးသံကြိုး၌ အားနည်းသည့် ကွင်းဆက်တစ်ခု ရှိနေပြီး ယင်းအားနည်းသော ကွင်းဆက်သည် သူတို့ယုံကြည်လှသော အဲလ်ဖရက်မှန်း လုံးဝ မရိပ်မိကြချေ။

အဲလ်ဖရက်သည် ယင်းစီမံကိန်းကို သူ့ကိုယ်တိုင်တင်ပြပြီး သူ့ကိုယ်တိုင် ဦးစီးဆောင်ရွက်ရာ၌ သူတစ်ပါး သံသယမရှိနိုင်အောင် အဓိက တာဝန်ရှိသည့်နေရာကို ယူခဲ့လေသည်။ သူ၏ လုပ်နည်းလုပ်ဟန်များနှင့် လုပ်ဆောင်ချက်များကို မည်သူမျှ သံသယနှင့် စုံစမ်းမေးမြန်းမည် မဟုတ်ကြောင်း သူသိထားလေသည်။

အဲလ်ဖရက်သည် မိမိကိုယ်မိမိ ယုံကြည်စိတ်ချလွန်းသူ ဖြစ်သဖြင့် အတင့်ရဲလှသည်ဟု ထင်ရသော်လည်း သူသည် မည်သို့မည်ပုံ လုပ်ဆောင်ရမည်ကို သိရှိသူဖြစ်၏။ သူသည် အလွန်အရေးပါပြီး ယုံကြည်စိတ်ချရသူဖြစ်ကြောင်း ဆွစ်ရဲအဖွဲ့နှင့် ထောက်လှမ်းရေးမှ ပုဂ္ဂိုလ်များက သိရှိထားကြပါသည်။ သူတို့၏ လျှို့ဝှက်မှတ်တမ်းက အဲလ်ဖရက်နှင့် ပတ်သက်၍ ဤသို့ ဆိုထား၏။

"သူသည် လုံးဝအကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်စိတ်ချရသူ ဖြစ်၏။ သူသည် အပြင်မှာရော လုပ်ငန်းတွင်မှာရော အပြစ်အနာအဆာ မရှိသူဖြစ်သည်။ သူသည် သစ္စာရှိသော နိုင်ငံသားတစ်ဦး ဖြစ်၏။ သံယောဇဉ်ကြီးသော အိမ်ထောင်သည် ခင်ပွန်းတစ်ဦးဖြစ်ပြီး လုပ်ငန်းတွင်လည်း အလွန်တာဝန်ကျေပြီး အသိစိတ်ဓာတ် ရင့်သန်သူ ဖြစ်၏။ ဘာသာတရားကို လေးစားသူဖြစ်ပြီး သူ၏အလုပ်ရှင်များက သူ့ကို လုပ်ရည်ကိုင်ရည်ရော ငွေရေးကြေးရေးအရပါ လုံးဝ ယုံကြည်ကြပါသည်။"

အမှန်စင်စစ် အဲလ်ဖရက်သည် အထက်ပါ လျှို့ဝှက်တမ်းကို ဖတ်ရှုခြင်း မဟုတ်ပါ။ သို့သော် သူ့အကြောင်းကို ထောက်လှမ်းရေးက ဤသို့ပင် သိထားမှန်း သူယုံကြည်ပြီးသား ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် လူတိုင်း၏ ယုံကြည်စိတ်ချမှု ခံနေရသော သူလိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို လေယာဉ်ပုံစံများ ဖျောက်ဖျက်ခိုင်းကြောင်း သူနားလည်ထားပါသည်။

အဲလ်ဖရက် ကြံစည်ထားသော စီမံကိန်းကလည်း ရိုးရိုးလေး ဖြစ်ပါသည်။ ပုံစံစက္ကူများကို စပြီး မထုတ်မီ သူသည် သယ်ဆောင်ရာ ခရီးလမ်းနှင့် နီးသောနေရာ၌ ဂိုဒေါင်တစ်လုံး ငှားလိုက်သည်။ ထိုနေရာသည် "ဝင်းတားတား"အရပ်၌ ရှိ၏။ သူသည် သူ့ကုမ္ပဏီက မှာသော စက္ကူထည့်သည့် သေတ္တာကြီးများကို ထပ်မှာလိုက်ပြီး ထိုဂိုဒေါင်ထဲတွင် ထည့်ထားလိုက်သည်။

နောက်ဆုံးလုပ်ငန်း မစတင်မီ (၄)ပတ်အလိုတွင် အဲလ်ဖရက်သည် မြို့တော်ဖြစ်သော ဘန်းသို့ မကြာခဏ သွားရောက်ခဲ့သည်။ ဘန်းမြို့ရှိ ပုံစံများမှတ်ပုံတင်ဌာနသည် နှစ်ပေါင်း(၅၀)ခန့်က စက္ကူဟောင်းများ ရောင်းချမည်ဟု သိရသဖြင့် ထိုဌာနသို့ လိုက်သွားပြီး မိမိသည် အလေအလွင့် စက္ကူများ ရောင်းဝယ်သည့် ကုန်သည်တစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း၊ အသုံးမပြုသည့် စက္ကူများရှိပါက ဝယ်ယူလိုကြောင်း ပြောပြလေသည်။ ထိုဌာနမှ သက်ဆိုင်ရာ တာဝန်ရှိ စာရေးကလည်း ဝမ်းသာအားရ ကူညီခဲ့ပြီး မိမိတို့အနေနှင့် စက္ကူဟောင်းများကြောင့် နေရာအခက်အခဲရှိသဖြင့် ဈေးနှုံးချိုသာစွာဖြင့် ရောင်းချမည်ဖြစ်ကြောင်း ဆိုလေသည်။ ဤသို့နှင့် နောက်ရက်သတ္တပတ် အနည်းငယ်ကြာသော် အဲလ်ဖရက်သည် စက္ကူအမြောက်အမြားကို သူ၏ ကုန်တင်ကားလေးနှင့် တင်ချလာတော့သည်။

လေယာဉ်ပုံကြမ်းစက္ကူများ ရလာသောအခါ အဲလ်ဖရက်နှင့် သူ၏ ညီတစ်ဝမ်းကွဲတော်သူတို့သည် သူတို့၏ လုပ်ငန်းတွင် အရေးကြီးဆုံးဖြစ်သော အဆင့်အတွက် လေ့ကျင့်ကြရသည်။ သူတို့မောင်းရမည့်လမ်းမှ ခွဲထွက်ကာ သူတို့၏ ကားဂိုဒေါင်ဆီသို့ မောင်းရမည်။ ကား ဂိုဒေါင်ထဲသို့ ရောက်သည်နှင့် လေယာဉ်ပုံစံစက္ကူများကို သွန်ချပြီး စက္ကူအတုများ ပြန်ထည့်ကြရမည်။

သူတို့သည် ရက်သတ္တပတ်များစွာ ကြိုတင် လေ့ကျင့်ထားကြ၏။ သူတို့၏ လေ့ကျင့်မှုသည် မည်မျှ အောင်မြင်သည်ကိုဆိုသော် တကယ့်လုပ်ငန်း မစမီ ပုံစံစက္ကူအတုနှင့် အစစ် လဲလှယ်ခြင်းကို (၅)မိနစ်အတွင်း သေသေသပ်သပ် ပြီးစီးအောင် လုပ်နိုင်ကြလေသည်။ ဤအချိန်ကာလလေးကို စက်ရုံနှင့် မီးရှို့စက်မှ မည်သူက သံသယဖြစ်ပါမည်နည်း။

အဲလ်ဖရက်၏ စီမံကိန်းသည် အတိမ်းအစောင်းမရှိဘဲ အလုပ်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ မီးရှို့စက်မှ အရာရှိများကလည်း သေတ္တာများထဲမှ ထုတ်လာသော ပုံစံစက္ကူများကို ကောက်၍ ဖတ်ရှုရန်

လုံးဝစိတ်မကူးခဲ့ပါ။ သူ့အလုပ်မှာ အရေအတွက် မှန်ကန်သော သေတ္တာများထဲမှ စက္ကူများ အပူချိန် မှန်မှန်ပေးထားသော မီးဖိုကြီးထဲသို့ ရောက်/မရောက် စစ်ဆေးရန်သာ ဖြစ်ပါသည်။

အဲလ်ဖရက်၏ ထိုလုပ်ငန်းကြောင့် လူတိုင်း ဝမ်းမြောက်ကြရပါသည်။ ဆူဇာနှင့် ညီအစ်ကိုများ ကုမ္ပဏီသည် သိုလှောင်စရာ နေရာရှာရန် မလိုတော့ပါ။ လုံခြုံရေးတာဝန်ရှိသော ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိများကလည်း ယင်းစာရွက်များ မသမာလူများ၏ လက်ထဲသို့ ကျရောက်သွားမည်ကို မစိုးရိမ်ရတော့ပါ။ အဲလ်ဖရက်သည်လည်း ခေတ်မီသော တိုက်လေယာဉ်တစ်စီး ကိုယ်တိုင်ထုတ်လုပ်နိုင်မည့် ပုံစံများ ရရှိသွားပါသည်။

အဲလ်ဖရက်နှင့် သူ့ညီဝမ်းကွဲတို့သည် ကြာသာပတေးနေ့တိုင်း မီးရှို့စက်သို့ သွားကြပြီးနောက် စနေနေ့တိုင်း သူတို့၏ ဂိုဒေါင်သို့ သွားကြလေရာ မည်သူမျှ မမြင်မတွေ့ကြပါ။ သူတို့သည် နောက်တစ်ပတ်အတွက် ပုံစံအဟောင်းများကို သေတ္တာများထဲသို့ တိုးတိုးတိတ်တိတ် သွတ်သွင်းထားကြလေ၏။ ထိုနောက် သူတို့သည် ရလာသည့် မီရပ်(ချ်)တိုက်လေယာဉ် ပုံစံစက္ကူများကို ကုန်တင်ကားလေးတွင် တင်ပြီး မိုင်(၃၀)ကျော် ဝေးသည့် ကိုင်ဇာရောမြို့သို့ ယူဆောင်သွားလေသည်။

ကိုင်ဇာရောမြို့သည် ဆွစ်နှင့် ဂျာမဏီနယ်စပ်မှ ရိုင်းမြစ်ကမ်းပေါ်တွင် တည်ရှိသည်။ ထိုအချိန်က ရောမလူမျိုးများသည် မြောက်ဘက်မှ လာတိုက်သော ဂျာမန်အုပ်စုများရန်မှ ကာကွယ်ရန် ထိုမြို့ကလေးကို တံတိုင်းများကာပြီး တည်ဆောက်ခဲ့ကြသည်။ ယခုမူ ကိုင်ဇာရောမြို့သို့ နိုင်ငံခြားမှ ခရီးသွားဧည့်သည်များ စိတ်ဝင်တစား လာကြည့်ကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် လူစိမ်းနှစ်ယောက် ဝင်လာခြင်းကို မည်သူက အရေးတယူ လိုက်ကြည့်ပါမည်နည်း။

အဲလ်ဖရက်တို့ ညီအစ်ကိုသည် သူတို့၏ ကားကို မည်သည့်နေရာတွင်မှ မရပ်ဘဲ ရော့ဇင်ဂါနှင့် ကုမ္ပဏီအမည်ရှိသော ဆွစ်ကုမ္ပဏီပိုင် မြို့စွန်မှ ဂိုဒေါင်သို့ တန်းမောင်းသွားသည်။ ထိုဂိုဒေါင်သည် စက်မှုလုပ်ငန်းဒေသတွင်းတွင် ရှိသော်လည်း စနေနေ့သည် အားလပ်ရက်ဖြစ်သဖြင့် သူတို့၏ ကားရောက်လာပြီး ကမန်းကတန်း စက္ကူတွေ ချခြင်းကို မည်သူမျှ မသိကြချေ။

စက္ကူများ ချပြီးနောက် အဲလ်ဖရက်တို့ ညီအစ်ကိုတို့သည် လူစည်ကားသော ဟာဆချင်ပျော်ပွဲစားရုံသို့ သွားပြီး ဂျာမန်ဘီယာ သောက်ကြသည်။ အဲလ်ဖရက်သည် သူ့အနားရှိ ထောင့်စားပွဲတွင် ထိုင်နေသူတစ်ဦးကို ခေါင်းတစ်ချက် ဆတ်ပြလိုက်သည်။ မည်သူမျှ မရိပ်မိကြပါ။ သူတို့သည် နောက်ထပ် တစ်နာရီလောက် ဘီယာသောက် စကားပြောနေကြပြန်သည်။

အဲလ်ဖရက် အချက်ပြလိုက်သောသူသည် ကြာကြာစောင့်မနေဘဲ ထသွားလေသည်။ သူသည် ဂျာမန်တစ်ဦးဖြစ်ပြီး ဗိုလ်မှူးကြီး နီဟီးမားကိန်း၏ မိတ်ဆွေဖြစ်သည်။ သူ့ကို ဟန်းခဲစထရက်ကာအဖြစ် အဲလ်ဖရက် သိထားလေသည်။ ဟန်းခဲစထရက်ကာကို ရော့ဇင်ဂါကုမ္ပဏီက ခန့်ထားသည်မှာ တစ်နှစ်လောက်သာ ရှိပါသေးသည်။ သူ့အလုပ်မှာ ရော့ဇင်ဂါကုမ္ပဏီ၏ ကုန်တင်ကားကြီးများ ဥရောပနိုင်ငံများသို့ အဆင်ပြေပြေသွားလာမှုကို ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲရသည်။ လိုအပ်သော စာရွက်ဟောင်းများကို လိုက်လုပ်ပေးရသည်။ သူသည် ကုမ္ပဏီမှ ယုံကြည်စိတ်ချထားသော တာဝန်သိ လုပ်သားတစ်ဦး ဖြစ်သည်။

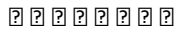
စထရက်ကာသည် အဲလ်ဖရက် အချက်ပြလိုက်သည်နှင့် ရော့ဇင်ဂါ ဂိုဒေါင်သို့ ကားမောင်းထွက်သွားပြီး မီရပ်(ချ်)တိုက်လေယာဉ် ပုံစံစက္ကူများကို သေတ္တာထဲမှ ထုတ်ယူ၍ သူ၏ မာစီဒီး ကားထဲသို့ ပြောင်းထည့်လေသည်။ ထို့နောက် ဂိုဒေါင်ကို သော့ပိတ်ခဲ့ပြီး ဂျာမန်နယ်စပ်သို့ မောင်းနှင်သွားလေတော့သည်။ စထရက်ကာသည် နယ်စပ်မှ အကောက်ခွန်အရာရှိများနှင့်လည်း ပြဿနာမရှိဘဲ ပြေပြေလည်လည် ရှိသည်။ သူနှင့် ထိုအရာရှိများသည် ဤလေယာဉ်ပုံကြမ်းစက္ကူများ မသယ်ဆောင်မီကပင် ခင်မင်ရင်းနှီးနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။ သူသည် ထိုမိတ်ဆွေများကို တွေ့လျှင် ဖောဖောသီသီ ဧည့်ခံတိုက်ကျွေးမှု လုပ်တတ်လေသည်။

ထို့ကြောင့် နယ်စပ်တွင် စထရက်ကာ၏ မာစီဒီး ကားနက်ကြီး ရောက်လာလျှင် မိတ်ဆွေ အကောက်ခွန်အရာရှိကြီးများက ဝမ်းပန်တသာ လက်ဝှေ့ယမ်း နှုတ်ဆက်တတ်ပေသေးသည်။

စထရက်ကာသည် ဂျာမန်နယ်ထဲ ရောက်သည်နှင့် သူသည် ကားကို အရှိန်မြှင့်မောင်းနှင်ကာ စတုဂံတံမြို့သို့ မရောက်မီတွင် အော်တိုဘန်းလမ်းမကြီးမှ ချိုးကွေ့ကာ လူချမ်းသာတို့ ကိုယ်ပိုင်လေယာဉ်ငယ်များ ရပ်ထားလေ့ရှိသည့် လေယာဉ်ကွင်းတစ်ခုဆီသို့ မောင်းနှင်သွားလေသည်။

မကြာမီမှာပင် မီရပ်(ချ်)တိုက်လေယာဉ် ပုံကြမ်းစက္ကူများကို စက်နှစ်လုံးတပ် အီတလီပိုင် လေယာဉ်ဖြစ်သည့် "စက်ဆန်း"လေယာဉ်ပေါ်သို့ တင်ပြီး အီတလီတောင်ပိုင်းရှိ ဘရင်ဒီစီသို့ ယူဆောင်သွားလေသည်။ ထိုမြို့မှတစ်ဆင့် အစ္စရေးလေကြောင်း အယ်(လ်)အဲပိုင် လေယာဉ်တစ်စင်းပေါ်သို့ လွှဲပြောင်းပေးလိုက်လေသည်။ လေယာဉ်သည် ဝင်တားသားမှ ထွက်ခွာပြီး (၂၄)နာရီကြာသောအခါ အစ္စရေးလေတပ်စခန်းတစ်ခုတွင် ထိုပစ္စည်းများ ချပေးခဲ့ပါသည်။

ထိုပစ္စည်းကို အသင့်စက်နှိုးစောင့်နေသော ထရပ်ကားတစ်စီးထဲသို့ တင်ပြီး အစ္စရေးလေယာဉ်စက်ရုံသို့ ယူဆောင်သွားလေတော့သည်။

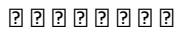
အဲလ်ဖရက် ဖရုန်းနက်ချ် တင်ပေးလိုက်သော လေယာဉ်ပုံကြမ်းများသည် ပထမဦးဆုံးအနေနှင့် ၁၉၆၈ ခုနှစ် အောက်တိုဘာ(၅)ရက်နေ့တွင် အစ္စရေးသို့ ရောက်ရှိလာပါသည်။ အဲလ်ဖရက်နှင့် သူ့ညီဝမ်းကွဲတို့သည် အပတ်စဉ် မှန်မှန် ထိုစက္ကူများကို ဖော်ပြပါပုံစံအတိုင်း ခိုးထုတ်ခဲ့ပါသည်။

ရက်သတ္တပတ်တိုင်း မိုက်ခရိုဖလင်ကူးယူသည်။ ကူးထုတ်ပြီးသည်နှင့် ပုံကြမ်းစက္ကူများကို အဲလ်ဖရက် လက်ထဲသို့ ထည့်ပေးခဲ့သည်။ လက်ခံစာရွက်များပေါ်တွင် လက်မှတ်ထိုးပြီး မီးရှို့စက်ထဲသို့ စက္ကူပေါင်ချိန် မြောက်မြားစွာ ဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ်၍ ပြာဖြစ်သွားကြသည်။ အဲလ်ဖရက်သည်လည်း

ဘန်းမြို့တော်သို့ သွား၍ စက္ကူဟောင်းများ ယူရပါသည်။ ထို့နောက် သူတို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ဦး ကိုင်ဇာရော့သို့ အပတ်စဉ် သွားရောက်လည်ပတ်ပြီး ဘီယာ သောက်ကြပြန်သည်။

ဆွစ်အင်ဂျင်နီယာ အဲလ်ဖရက်အဖို့ ဤလုပ်ငန်းပြီးသည်အထိ လုပ်ဆောင်ရန် တစ်နှစ်တိတိ ကြာမြင့်ခဲ့သည်။ သူ၏ နှစ်ပတ်လည် အားလပ်ရက်အတွင်း၌သာ နားခွဲပြီး ကျန်အချိန်များတွင် အပတ်စဉ်တိုင်း လုပ်ခဲ့ရသော လုပ်ငန်းဖြစ်ပါသည်။

၁၉၆၉ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ ကုန်ခါနီးတွင် သူတို့၏ နောက်ဆုံးအခေါက်အဖြစ် ကိုင်ဇာရော့သို့ သူတို့ သွားကြလေရာ အဲလ်ဖရက်က ပြီးဆုံးသည့် အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ဘီယာမသောက်တော့ဘဲ ကော့ညက် ဘရန်ဒီကို မှာပြီး ပျော်ပျော်ပါးပါး သောက်ကြလေသည်။

အဲလ်ဖရက်တို့ ညီအစ်ကို စကားစမြည်ပြောနေစဉ် ဟန်းခဲထရက်ကာ တစ်ယောက် လေယာဉ်ပုံကြမ်းများ မာစီဒီးကားထဲသို့ ထည့်နေစဉ် လက်ပူးလက်ကြပ် အဖမ်းခံလိုက်ရကြောင်း သူတို့ မသိပါချေ။

စနေနေ့တိုင်း ဂိုဒေါင်နားသို့ လာနေသော စထရက်ကာကို မသင်္ကာသည့် အနီးမှ တစ်စုံတစ်ယောက်က ရော့ဇင်ဂါကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်များကို အကြောင်းကြားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုသူက မိမိ၏ ခွေးနှင့် မိမိဂိုဒေါင်ရှေ့မှ အမြဲဖြတ်သွားတိုင်း သူစိမ်းတစ်ယောက်သည် စက္ကူသေတ္တာများကို သူ၏ ကားထဲသို့ တင်နေသည်ကို တွေ့ရကြောင်း သတင်းပေးခဲ့လေသည်။

ရော့ဇင်ဂါကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်သည် ထိုသူစိမ်းကို စောင့်ဖမ်းရန် စနေနေ့တွင် ဂိုဒေါင်အနီး၌ ကားရပ်၍ မယောင်မလည် ကြည့်ရှုနေရာ စက္ကူများ တင်နေသူမှာ သူတို့ အလွန်ယုံကြည်သော စထရက်ကာဖြစ်ကြောင်း တအံ့တဩ တွေ့ကြရလေသည်။ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် ညီအစ်ကိုတို့သည် ဘာဖြစ်မှန်းမသိဘဲ ဇဝေဇဝါဖြစ်နေသဖြင့် စထရက်ကာသည် သူတို့ကို မြင်လိုက်ရသည်နှင့် ကားကို တချိုးထဲ မောင်းပြေးလေတော့သည်။

ကားလ်နှင့် ဟန်းခဲရော့ဇင်ဂါ ညီအစ်ကိုတို့သည် ဂိုဒေါင်ကို ဝင်ကြည့်သောအခါ စထရက်ကာ ကမန်းကတန်းမို့ ချန်ရစ်ခဲ့ရသော သေတ္တာတစ်လုံးကို တွေ့ရ၍ ဖွင့်ကြည့်လိုက်ကြသည်။ သူတို့ ပထမဦးဆုံး တွေ့လိုက်ရသော ပုံစံစက္ကူပေါ်မှ စာလုံးကြီးများက သူတို့ကို ကြိုဆိုနေပါသည်။

"ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက် ဆွစ်စစ်ဘက်ဌာနပိုင်ပစ္စည်း"ဟူသော စာလုံးများ ဖြစ်ကြသည်။

သူတို့သည် နီးရာရဲစခန်းသို့ အကြောင်းကြားလိုက်လေရာ တစ်နာရီအတွင်းမှာပင် ဆွစ်ဇာလန် တစ်ပြည်လုံး "စထရက်ကာ"အမည်ရှိ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရှာရန် တပ်လှန်ပြီးသား ဖြစ်သွားသည်။

မည်သို့ပင်ဆိုစေ ထိုအချိန်၌ "စက်ဆန်း"လေယာဉ်လေးသည် အဲ(လ်)တောင်တန်းများပေါ်တွင် ရောက်နေပြီ ဖြစ်သည်။ ရိုင်းမြစ်၏ နယ်စပ်အဝင်အထွက် ဂိတ်၌လည်း စထရက်ကာဆိုသူ၏အကြောင်း ထိုအချိန်မှစ၍ မကြားရ မမြင်ရတော့ပါချေ။

ဆွစ်ရဲတပ်ဖွဲ့အနေဖြင့် စထရက်ကာကို ရှာဖွေရသည့်အပြင် အခြားတာဝန် တစ်ရပ်လည်း ပိုလာပြန်သည်။ ဝင်းတားသား အရပ်တွင်ရှိသော မီးရှို့စက်ထဲမှ ဤထိပ်တန်း လျှို့ဝှက်စာရွက်စာတမ်းများသည် မည်ကဲ့သို့ ရော့ဇင်ဂါကုမ္ပဏီ၏ ဂိုဒေါင်ထဲသို့ ရောက်ရသနည်း။ ရဲအဖွဲ့သည် သုံးရက်ကြာ အပူတပြင်း စုံစမ်းထောက်လှမ်းလိုက်သောအခါ အဲလ်ဖရက် ဖရုန်းနက်ချီကို တွေ့ရှိလေတော့သည်။

အဲလ်ဖရက်သည် စထရက်ကာအကြောင်းကို သူ့ထံသို့ ဖုန်းဆက်သတင်းပေးနေသူ တစ်ဦးထံမှ နားစွင့်နေလေသည်။ သူသည် ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ခြင်း မဖြစ်ပါ။ သူ၏ အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်မြဲ လုပ်ကိုင်နေပါသည်။ တနင်္လာနေ့ နံနက်တွင် သူသည် ဆူဇာနှင့် ညီအစ်ကိုများကုမ္ပဏီသို့ စောစောသွားကာ အလုပ်ဆင်းသည်။ တစ်နေ့ကုန် အလုပ်လုပ်ပြီး ခါတိုင်းအချိန်မှာပင် အိမ်ပြန်လာခဲ့သည်။ အင်္ဂါနေ့ နံနက်တွင် သူသည် ဆွစ်လေတပ်မတော်က လိုအပ်ချက်များကိစ္စဆွေးနွေးရန် အစိုးရအရာရှိများနှင့် ချိန်းဆိုထားသော ငူးရစ်ချီမြို့အနီးရှိ ဒုဘင်းဒေါ့ဖ် လေဆိပ်သို့ လာခဲ့သည်။

လေဆိပ်တွင် ဆွစ်တန်ပြန်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ ချုပ်မှ အရာရှိကြီး တစ်ဦးအပါအဝင် လုံခြုံရေးနှင့် ရဲအရာရှိ(၅)ဦးက သူ့အား စောင့်ကြိုကာ ဖမ်းဆီးလိုက်ပါသည်။ အဲလ်ဖရက်သည် တည်ငြိမ်အေးဆေးစွာပင် အဖမ်းခံပြီး ဘောဆယ်လ်အကျဉ်းထောင်သို့ လိုက်သွားသည်။ ထိုအကျဉ်းထောင်ရှိ အကျဉ်းခန်းတွင် အဲလ်ဖရက် တစ်ဦးတည်း ထည့်ထားလိုက်လေသည်။

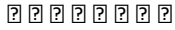
အဲလ်ဖရက်သည် အကျဉ်းခန်းထဲတွင် ဟန်မပျက်ဘဲ မင်သေသေ နေထိုင်ခဲ့သည်။ သူသည် အစိုးရထံသို့ သူနှင့် နားလည်မှုပြုလုပ်ရန် အကြံပြုလိုက်သည်။ "အစိုးရက သူ့တောင်းဆိုချက်ကို လက်ခံပါက မိရပ်(ချ်)တိုက်လေယာဉ်ကိစ္စကို သူတစ်ခွန်းတစ်ပါးအမျှ ဖွင့်မပြောပါ"ဟု သူက ဆိုသည်။

"ခင်ဗျားတို့ ကျုပ်ကို သိတဲ့လူတွေရှေ့မှာ လက်ထိပ်ခတ်ပြီး ထောင်ချရင် ချဗျာ၊ ကျုပ်ဂရုမစိုက်ပါဘူး။ အဲ.. ပြင်သစ်တွေ ဒီကိစ္စသိသွားရင်တော့ ဒေါသပုံထကြလိမ့်မယ်။ ဒီကိစ္စဟာ လူသိရှင်ကြားဖြစ်သွားရင် ကျွန်တော်ကတော့ မိရပ်(ချ်)တိုက်လေယာဉ် ပုံကြမ်းတွေ ပျောက်သွားတဲ့ကိစ္စ တစ်လုံးမကျန် ဖော်ထုတ်ပြောမှာပဲ။ ပြင်သစ်တွေက ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ကောင်းမွန်နေတဲ့ဆက်ဆံရေး ပျက်ပြားအောင် နိုင်ငံရေးပြဿနာတစ်ခု ဖန်တီးယူလိမ့်မယ်ဗျို့။ နောက်ပြီး ကျွန်တော်တို့ ဆွစ်တွေအနေနှင့်လည်း မိုက်ခရိုဖလင်တွေ ရှိနေပြီလေ။ ကျွန်တော်တို့ အခုလေယာဉ်တွေ ထုတ်တော့မှာ မဟုတ်တော့ ဒါတွေ ဘာမှ အသုံးမကျတော့ပါဘူး။"

အဲလ်ဖရက်က တရားဥပဒေအကြည့်လျှင် မိမိ ပြစ်မှုကျူးလွန်သည်မှာ မှန်ကန်ကြောင်း၊ သို့သော် တရားကိုယ်အတိုင်းဆိုသော် မိမိတွင် အပြစ်မရှိဟု ဆိုလေသည်။ အဲလ်ဖရက်သည် လေယာဉ်ပုံစံများ

အစွရေးတို့လက်ထဲ ရောက်သွားပြီဖြစ်ကြောင်း ဖွင့်ပြောပြီးနောက် သူ၏လုပ်ရပ်ကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် ကာကွယ်ပြောဆိုလေတော့သည်။

"တကယ်ဆိုတော့ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲ ခံစားနေရတဲ့ တရားမျှတမှုဆိုတဲ့ တရားကိုယ်သဘောအရ ကျွန်တော် အစွရေးတွေကို ကူညီခဲ့တာပါ။ ကျွန်တော်ဟာ ဘာသာတရားကို လေးစားတဲ့ ခရစ်ယာန်တစ်ယောက် ဖြစ်တာမို့ ဒါချောနှင့် အော့ရှ်ဝစ်ချ် နာဇီအကျဉ်းစခန်းတွေမှာ ဂျူးတွေကို နှိပ်စက်ခဲ့တာတွေဟာ ကျွန်တော့်ကို ချောက်လှန့်နေပါတယ်။"

မည်သို့ပင်ဆိုစေ ဆွစ်အာဏာပိုင်များက အဲလ်ဖရက် ဖရန့်နက်ချ်၏ သဘောထားများကို စိတ်မဝင်စားကြပါ။ ဥပဒေသည် ဥပဒေသာ ဖြစ်သဖြင့် လိုက်နာရပါမည်။ ချိုးဖောက်ပါက အရေးယူရမည်ဖြစ်လေရာ သူ့ကို တရားစွဲဆိုရပေမည်။ ယခုလောလောဆယ် သူ့ကို အကျဉ်းချထားမည် ဖြစ်ပါသည်။

အမှုမစစ်ဖြစ်ဘဲ အဲလ်ဖရက်သည် ထောင်ထဲတွင် တစ်နှစ်ခွဲခန့် နေခဲ့ရလေသည်။ ထောင်အာဏာပိုင်များက သူ့ကို ထောင်စာကြည့်တိုက်မှူး ရာထူးပေးထားသည်။ သူသည် သူ၏ အကျဉ်းခန်းထဲလေးတွင် ရုပ်မြင်သံကြားစက် တစ်လုံးကိုပင် တောင်းဆို တပ်ဆင်နိုင်ခဲ့ပေသည်။

သူသည် တရားစွဲဆိုခြင်း မခံရသေးသူ ဖြစ်သဖြင့် သူသည် ရာဇဝတ်သားတစ်ဦး မဟုတ်ကြောင်း တင်ပြတောင်းဆိုသဖြင့် ရုံးအဆင့်ဆင့် ပယ်ချသည့်ကြားမှ အထက်ရုံးက အဲလ်ဖရက်၏ တင်ပြချက်ကို သဘောတူခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အဲလ်ဖရက်ကို တရားစွဲသောအခါ သူသည် ဆွစ်ဥပဒေကို သူမဖောက်ဖျက်ဟု မငြင်းလိုကြောင်း၊ သို့သော် သူလုပ်သည့် လုပ်ရပ်သည် တရားမျှတသည်ဟု ထင်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် မိမိဝမ်းနည်းပါကြောင်း ဖွင့်ပြော၏။ သူ၏ စိတ်သဘောထားများကြောင့် တရားခွင်တွင် သူ့ကို လူအများက သနားလာကြလေသည်။

တရားစစ်ဆေးခြင်း ပြီးသွားလေပြီ။ တရားဥပဒေသည် အဲလ်ဖရက်ကို မျက်နှာသာ မပေးပါ။ ၁၉၇၁ ခုနှစ် ဧပြီလ ၂၃ ရက်နေ့တွင် စက်မှုလုပ်ငန်းသူလျှို့ဝှက်နှင့် ဆွစ်စစ်ဘက်လျှို့ဝှက်ချက် ဖောက်ဖျက်မှုများနှင့် အဲလ်ဖရက်ကို တရားရုံးက အလုပ်ကြမ်းနှင့် ထောင်ဒဏ်(၄)နှစ်ခွဲ ချမှတ်ခဲ့သည်။ အဲလ်ဖရက်ကိုယ်တိုင်က သူ့ကို ထောင်ဒဏ်(၂၅)နှစ် ချမှတ်လိမ့်မည်ဟု ထင်မှတ်ကြောင်း နောင်အခါ ဖွင့်ပြောခဲ့ရှာသည်။

အဲလ်ဖရက်သည် ဘေဆယ်လ် အကျဉ်းထောင်တွင်ပင် ဆက်၍ အကျဉ်းကျခံပြီး အကျဉ်းထောင်၏ စာကြည့်တိုက်မှူးအဖြစ် ဆက်လက်လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ သူသည် စာအုပ်များစွာကို ဖတ်ရှုလေ့လာခဲ့လေသည်။

၁၉၇၁ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ။

အဲလ်ဖရက် အကျဉ်းကျပြီး (၇)လအကြာ ကာလတွင် ဖြစ်သည်။ သူသည် သတင်းစာတစ်စောင်၌ သတင်းတိုလေးတစ်ပုဒ် ဖတ်လိုက်ရသည်။ ထိုသတင်းက အစွရေးတို့သည် "သိမ်းငှက်" ဟု အဓိပ္ပါယ်ရသော နီရှာ လေယာဉ်သစ်တစ်စင်း ထုတ်လုပ်ပြီး စမ်းသပ်ပျံသန်းသည်ဟု ဆိုလေသည်။ ထိုသတင်း၏ နောက်ဆက်တွဲအနေနှင့် ရက်ဆက်ပါလာသော သတင်းနှင့် ဆောင်းပါးများကို အဲလ်ဖရက် သေသေချာချာ လေ့လာပြီးသောအခါ သူသိရှိလိုက်လေသည်။

သူ့အပတ်တကုတ် ကြိုးစားကာ ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံမှ အစွရေးနိုင်ငံသို့ ခိုးထုတ်ပေးခဲ့သော မီရပ်(ချ်)တိုက်လေယာဉ် ပုံကြမ်းစက္ကူများကို အခြေပြု၍ အစွရေးတို့သည် သူတို့၏ ကိုယ်ပိုင် မီရပ်(ချ်)တိုက်လေယာဉ်များကို ထုတ်လုပ်ခဲ့ကြပါပြီ။

၁၉၇၅ ခုနှစ် အဲလ်ဖရက်သည် ထောင်မှလွတ်လာပြီး မကြာမီကာလတွင် အစွရေးမှ မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏ ဖိတ်ကြားချက်အရ သူနှင့် သူ့ဇနီးတို့သည် အစွရေးနိုင်ငံသို့ ပထမဆုံးအကြိမ် သွားရောက်လည်ပတ်ကြသည်။ သူတို့ အလည်အပတ်ရောက်နေချိန်သည် အစွရေးလေယာဉ်စက်ရုံက နောက်ထပ် ထုတ်လုပ်သော တိုက်လေယာဉ်ဖြစ်သည့် (Kfir)ကဖား (ဒြေသံငယ်)လေယာဉ်ကို စမ်းသပ်ပျံသန်းပြချိန်နှင့် ကြုံကြုံကြလေသည်။ ကမ္ဘာအရပ်ရပ်မှ လေ့လာသူများ လာရောက် ကြည့်ရှုလေ့လာကြသည်။ ထိုလေယာဉ်သည် (Mirage-V) မီရပ်(ချ်)-၅ တိုက်လေယာဉ်ကို ပုံတူနီးပါး ကူးယူတည်ဆောက်ထားကြောင်း လေ့လာသူများ ချက်ချင်းသိရှိကြသည်။

အနောက်ဂျာမန် စစ်လက်နက်ပါရဂူ တစ်ဦးကမူ သူ၏ ပြင်သစ်မိတ်ဆွေ နံကြားကို လက်နှင့်တို့ကာ ပြက်လုံးထုတ်လိုက်လေသည်။

"ဟာ... (Mirage)မီရပ်(ချ်)ရဲ့ သားလေးပါလား"

သူတို့အနီးတွင် လူပုပု ဆံပင်တိုတို အသားဖြူရော်ရော် လူတစ်ယောက် ရပ်နေပြီး ထိုသူသည် ပြက်လုံးကို ကြားသွားသဖြင့် မသိမသာ ပြုံးလိုက်လေသည်။ အနောက်ဂျာမန်၏ ပြက်လုံးကြောင့် ပြင်သစ်အရာရှိ ရင်ထဲအောင့်သွားသည်ကို အဲလ်ဖရက်က သူတစ်ပါးထက် ပို၍နားလည် သဘောပေါက်ခဲ့ပါသည်။ ပြင်သစ်တို့သည် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော ကိစ္စအတွက် အလွန်ပင် ဆတ်ဆတ်ထိ မခံနိုင်အောင် ဖြစ်နေကြပါသည်။

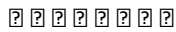
(Kfir)ကဖား တိုက်လေယာဉ် ကောင်းကင်ယံသို့ တက်သွားသောအခါ အဲလ်ဖရက်သည် အစွရေးအတွက် သူလုပ်ပေးခဲ့သော သူ့လျှိုလုပ်ငန်းအတွက် ဂုဏ်ယူပီတီ ဖြစ်နေမိသည်။ သို့သော် သူခံစားရသော ဂုဏ်ယူပီတီဖြစ်မှုသည် မကျေနပ်မှုကလေး ရောနေပါသည်။ သူ့လျှိုတစ်ယောက်၏ ဂုဏ်ထူးကား လူမသိသော ဂုဏ်ထူးပင်ဖြစ်ကြောင်း အဲလ်ဖရက် မကြာမီက သိရှိလာခဲ့လေသည်။

သူ့အစွမ်းရင်းနှီးငံသို့ လာစဉ်က လေဆိပ်တွင် သူ့ကို စစ်ခင်ခရာများ တီး၍လည်းကောင်း၊ ပန်းစည်းများ ဆက်၍လည်းကောင်း၊ လူ့အမြောက်အမြားက အော်ဟစ်ချီးကျူး၍လည်းကောင်း ကြိုဆိုကြမည်ဟု သူထင်မှတ်ခဲ့သည်။ သို့သော် သူ့ရောက်လာသောအခါ အစွမ်းအရာရှိများသည် သူ့ကို တမင်လျစ်လျူရှုကြလေသည်။ သူ့ကို မည်သူမည်ဝါဖြစ်မှန်း မည်သူမျှ သိရှိပုံမပေါ်ပါ။

အစွမ်းအစိုးရသည် အဲလ်ဖရက်၏ လေယာဉ်ခကိုပင် မခံခဲ့သဖြင့် အဲလ်ဖရက်ကို လေးစားသော အစွမ်းပုဂ္ဂိုလ်ပိုင်ရှင် တစ်ဦးက စိုက်ပေးခဲ့ပါသည်။ သူ့ကြိုးစားပမ်းစား တွေ့ဆုံနိုင်ခဲ့သော အရာရှိတစ်ဦးကမူ (Kfir)ကဖား တိုက်လေယာဉ် တည်ဆောက်မှုကိစ္စ၌ မော့ဆက်အဖွဲ့နှင့် အခြားမည်သည့် အစိုးရအဖွဲ့ကမှ အဲလ်ဖရက်၏ ပါဝင်ကူညီမှုကို အသိအမှတ်မပြုနိုင်ကြောင်း သူ့ကို လျှို့ဝှက် ပြောကြားခဲ့ပါသည်။ ဤသို့ အသိအမှတ်ပြုပါက အစွမ်းတို့ ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံတွင် သူ့လျှို့လုပ်ခဲ့သည်ဟု အတိအလင်း ဝန်ခံရာရောက်မည်ဟု ထိုအရာရှိက ရှင်းပြပါသည်။

အဲလ်ဖရက် ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံသို့ ပြန်ရောက်သောအခါ သူ၏မိတ်ဆွေ ရှေ့နေတစ်ဦးက သူ့ကို ဤသို့ ပြောကြားခဲ့သည်။

"ကိုယ့်လူရေ... သူ့လျှို့လုပ်ငန်းဆိုတာ ဒီလိုချည်းပဲဗျ၊ ဘယ်သူကမှ အမှန်ကို ဝန်ခံကြတာမဟုတ်ဘူး"

အဲလ်ဖရက် ဖရုန်းနက်ချ်နှင့် အယ်လီဇဘတ် ဖရုန်းနက်ချ် ဇနီးမောင်နှံတို့သည် ယခုအခါတွင် ဝင်းတားသားမှ သိပ်မဝေးသော အာဒေါ့စ် ဆွစ်ဇာကလေးရှိ ဖလော်ရာလမ်း အမှတ်(၁၅)အိမ်တွင် နေထိုင်ပါသည်။ သူတို့၏ အိမ်တွင် အခန်း(၅)ခန်း ပါရှိလေသည်။

သူတို့၏ အိမ်ကို အိမ်နီးချင်းများက "အစွမ်းရင်းနှီးငံလေး"ဟု ခေါ်ကြပါသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သူ့ကို လေးစားသည့် အစွမ်းမိတ်ဆွေများက ပေးပို့ထားသော အစွမ်းရင်းနှီးငံနှင့် ပတ်သက်သည့် စာအုပ်စာတမ်းများ၊ အမှတ်တရပစ္စည်းများ အိမ်ထဲတွင် မြောက်မြားစွာ ရှိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဂျာမန်၊ ပြင်သစ်၊ အင်္ဂလိပ်နှင့် ဟီးဘရူး ဘာသာများနှင့် ရေးထားသော စာအုပ်များ ဖြစ်လေသည်။ အစွမ်းရင်းနှီးငံ၏ အဓိက ဖန်ချက်စက်ရုံရှိသော ဟီဘရူးမှ ပေးပို့လိုက်သည့် ဖန်ထည်ပစ္စည်းများလည်း ရှိသည်။ အစွမ်းလေတပ်မတော်မှ လက်ဆောင်ပေးထားသော လေယာဉ်ဓာတ်ပုံ အယ်လ်ဘမ်ကြီး တစ်အုပ်လည်း ရှိသည်။

အဲလ်ဖရက် ဖရုန်းနက်ချ်သည် သူ၏ အိမ်အနီးတွင်ရှိသော စားသောက်ခန်းသို့ ဘီယာ တစ်လုံးနှစ်လုံး သွားသောက်တတ်သဖြင့် သူ့ကို လူသိများနေပါသည်။ သူသည် ထောင်ကျူးသူ ဖြစ်သော်လည်း သူနှင့် သောက်ဖော်သောက်ဖက်များက သူ့ကို ခင်မင် အထင်ကြီးကြပါသည်။

"ကျုပ်တို့ မြင်တာကတော့ သူ့ရဲ့ ပြစ်မှုဟာ အမိခံလိုက်ရတဲ့ ပြစ်မှုပဲ ရှိတယ်။ ဆွစ်ဇာလန်မှာ ဒီလိုပြစ်မှုမျိုးကို ခွင့်မလွှတ်ကြပေမယ့် အဲလ်ဖရက်ကိုတော့ ချွင်းချက်အနေနဲ့ ခွင့်လွှတ်ပါတယ်" ဟု သူ၏ အပေါင်းအသင်းများက ပြောလေ့ရှိပါသည်။

ထောင်မှ လွတ်လာပြီး အဲလ်ဖရက်သည် အလုပ်မျိုးစုံ လုပ်ကိုင်ခဲ့ပါသည်။
လျှပ်စစ်ကုမ္ပဏီတစ်ခုတွင်လည်း လုပ်ကိုင်ခဲ့ဖူးပြီး ပလပ်စတစ် စက်ရုံတစ်ခုတွင်
ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ခဲ့ပါသည်။

သို့သော် ယခုအချိန် အဲလ်ဖရက် တစ်ယောက် ပစ္စည်းများ တီထွင်ရောင်းခြင်းဖြင့်
အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းနေပါသည်။ သူသည် ကားငယ်များအတွင်း
ထည့်သုံးရန် ဈေးပေါသော လေအေးစက် တစ်လုံးကို အောင်မြင်စွာ တီထွင်ရောင်းချနိုင်ခဲ့လေသည်။

သူ့အလွန်စိတ်ဝင်စားပြီး ဂုဏ်ယူသော တီထွင်မှုတစ်ရပ်ကို တစ်ဖန် ပြုလုပ်ခဲ့လေသည်။
အစိုးရဌာနအသီးသီးတွင် လွှင့်ပစ်သော စာရွက်စာတမ်းများကို စာခြင်းများထဲမှ အလိုလိုသိမ်းဆည်း
ထုပ်ပိုးပြီး လျင်မြန်စွာ ဖျောက်ဖျက်ပစ်နိုင်သော စက်ကလေးကို သူတီထွင်ခဲ့ပါသည်။

ငွေကြေးသက်သာမှုကို ဂရုစိုက်သော ဆွစ်ကုန်သည်များသည် အဲလ်ဖရက်၏ စက်ကလေးကို ဝယ်ယူ
သုံးစွဲကြသဖြင့် စက်ပေါင်း (၁၅၀၀၀) ကျော် ရောင်းချခဲ့ရလေသည်။ မကြာမီက ဤစာရွက်စာတမ်း
ဖျက်ဆီးသည့် စက်ကလေးတစ်လုံးကို ပြင်သစ်ကာကွယ်ရေးဌာနသို့ နမူနာ ပေးပို့လိုက်သည်။
ပြင်သစ်တို့က သူ၏ အကြံအစည် အတွေးအခေါ်ကို သိပ်လေးစားပုံ မပြုကြပါ။
သူထံသို့ ကျေးဇူးတင်ကြောင်းလည်း မပြန်ကြား၊ နမူနာ ပစ္စည်းကလေးကိုပင် ပြန်ပေးဖော်မရခဲ့ကြပါ။

ပြင်သစ်တို့သည် စွန့်ပစ်သော စာရွက်စာတမ်းများကိုစွန့်ပစ် ပတ်သက်၍ ယခုထက်တိုင်
စိတ်တိုနေကြသေးသည်။

အဲလ်ဖရက်ကလည်း ပြင်သစ်တို့၏ အပြုအမူကို ဤသို့ ဝေဖန်ခဲ့ပါသည်။

"အေးဗျာ... ပြင်သစ်တွေဟာ ကျုပ်တို့ ဆွစ်လူမျိုးတွေလိုပါပဲ၊ တခါတလေ အမြင်မရှင်းဘူး၊
မကြည်လင်ဘူးဗျ"

THE END

အခေါင်းထဲက သူလျှို့

၁၉၇၄ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာ ၁၈ ရက် ညနေခင်း

ရောမမြို့၊ ဖူးမီစီနို လေဆိပ်၏ လေယာဉ်ပြေးလမ်း အမှတ်(၆)ပေါ်တွင် အီတလီအကောက်အရာရှိတစ်စုသည် United Arab ခရီးသည်တင် ဂျက်လေယာဉ်သည်ကိုရိုသို့ထွက်ခွာရန် ပြင်ဆင်နေခြင်းကို စစ်ဆေးနေကြသည်။

မိုးဖွဲကလေးများ ကျနေသဖြင့် အကောက်အရာရှိများသည် မိုးစိုမှာ စိုးပြီး လေယာဉ်၏ အတောင်တစ်ခု အောက်တွင် မိုးခိုနေကြသည်။ သူတို့သည် အချမ်းဒဏ်ခံနိုင်အောင် ခြေထောက်များကို ဘောက်ဆတ် ဘောက်ဆတ်နှင့် ဆောင့်နေကြပြီး လက်ဖဝါးထဲသို့ အာဇေ့မှုတ်သွင်းနေကြသည်။

သူတို့သည် လေယာဉ်ထွက်ခွာချိန် (၂)နာရီခန့် နောက်ကျသဖြင့် စိတ်တိုနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ရုတ်တရက်ဆိုသလို လေကြောင်းကုမ္ပဏီပိုင် ကုန်တင်ယာဉ်ငယ် တစ်စီးသည် သူတို့ ရပ်နေရာသို့ ပြေးလမ်းကို ဖြတ်ကာ အမြန်မောင်းနှင်လာလေသည်။ ကားသည် ဘရိတ်ကို ကျွန်ုပ်တို့ မြည်အောင် ဆွဲလိုက်ပြီး လေယာဉ်၏ အတောင်တစ်ဘက်အောက်တွင် ထိုးရပ်လိုက်လေသည်။

ကားပေါ်မှ လူနှစ်ယောက် ခုန်ဆင်းလာပြီး နောက်တံခါးကို ဖွင့်ကာ သတ္တုသေတ္တာကြီး တစ်လုံးကို သယ်ချကြတော့၏။ ထိုသေတ္တာကြီးပေါ်၌ ပြင်သစ်၊ အင်္ဂလိပ်၊ အာရပ် ဘာသာစကား(၃)မျိုးဖြင့် "သံတမန် ကုန်ထုပ်"ဟူသော စာတမ်းများ ထိုးထားပါသည်။ ထိုသေတ္တာကြီးသည် အလွန်လေးလှသဖြင့် မနိုင်တိုင် မလာသော အီဂျစ်အမျိုးသား တစ်ဦးက အီတလီ အကောက်အရာရှိများကို ဝိုင်းမပေးရန် အကူအညီတောင်းလိုက်ပါသည်။

"ကျေးဇူးပြုပြီး မြန်မြန် လုပ်ပေးပါဗျာ၊ ဒါတင်ပြီးရင် လေယာဉ်ပျံ ချက်ချင်း ထွက်စေချင်လို့ပါ။ နောက်ပြီး သတိထား ကိုင်နော် လွတ်ကျနေဦးမယ်"

ထိုသူသည် သူ၏ အီဂျစ်မိတ်ဆွေဘက်သို့ အာရပ်ဘာသာဖြင့် "ဒါကြီးကို တိရိစ္ဆာန်တွေ တင်တဲ့ အခန်းမှာ ထည့်ထားရမယ် သိလား"ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

အီဂျစ်တို့သည် အီတလီ အကောက်ခွန်အရာရှိ တစ်ဦးမှာ အာရပ်ဘာသာစကားကို ကျင်လည်စွာ ပြောတတ်ကြောင်း မသိကြချေ။ ထိုအရာရှိကလည်း သူ အာရပ်ဘာသာစကား ပြောတတ်ကြောင်း အသိမပေးခဲ့ပါ။ သို့သော် အာရပ်လို ပြောလိုက်သော စကားထဲတွင် စိတ်ဝင်စားစရာ အချက်တစ်ချက် သူကြားလိုက်ရသည်။ "သံတမန် ကုန်ထုပ်"ဟု စာတမ်းရေးထားသော ပစ္စည်းကို အဘယ့်ကြောင့် တိရိစ္ဆာန်တင်သည့် အခန်းထဲတွင် ထည့်ရမည်နည်း။

ဖြစ်သင့်သည်မှာ ထိုသေတ္တာကို ကုန်ပစ္စည်းများ ထည့်ထားသော ရိုးရိုးအခန်းထဲတွင် ထည့်ရန်သာ ဖြစ်ပါသည်။

အီဂျစ်များက ထိုသေတ္တာကြီးကို မနိုင်မနင်း သယ်မနေစဉ် အာရပ်စကားပြောတတ်သည့် အကောက်ခွန်အရာရှိသည် သူတို့ထံ လျှောက်လာသည်။ “နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာန ကိုင်ရို၊ အာရပ်ပြည်ထောင်စု သမ္မတနိုင်ငံ သံအမတ်ကြီး၏ ပစ္စည်း၊ ရောမမြို့”ဟု တံဆိပ်တစ်ခုလည်း ကပ်ထားပါသည်။ အကောက်ခွန်အရာရှိတို့သည် ထိုပစ္စည်းကို သံအမတ် သို့မဟုတ် ၎င်း၏ ကိုယ်စားလှယ်ရှေ့တွင်မှ ရှာဖွေဖွင့်ကြည့်နိုင်ပါသည်။

သံတမန် ကင်းလွတ်ခွင့် ဥပဒေများ ပါဝင်သော ဗီယင်နာစာချုပ်အရလည်း ထို သံတမန်ကုန်စည်ထုပ်ထဲတွင် သံရုံးသုံးစာရွက်စာတမ်းများနှင့် အခြားအသုံးအဆောင်များသာ ထည့်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် (၃)ပေကျော် ရှည်သော သေတ္တာကြီးတစ်လုံးနှင့် သံရုံးသုံးစာရွက်စာတမ်းများ ထည့်ကာ ပေးပို့သည်ဆိုသည်မှာ အလွန် မဖြစ်နိုင်ပါ။

ထို့ကြောင့် အကောက်ခွန်အရာရှိသည် အီဂျစ်တစ်ဦးကို “သေတ္တာထဲ ဘာပါလာသလဲ”ဟု ယဉ်ကျေးချိုသာစွာ မေးမြန်းလိုက်သည်။ “သံအမတ်ကြီး ကိုင်ရိုသို့ ပို့လိုက်တဲ့ တူရိယာပစ္စည်းတွေပါ”ဟု ခပ်တိုတို အဖြေကို ရလေသည်။ ထိုအီဂျစ်သည် အာရပ်လေကြောင်း မြေပြင်အမှုထမ်းတစ်ဦးကို အော်ခေါ်လိုက်ပြီး အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

“ကဲ ကဲ... လုပ်ပါ လုပ်ပါ... သောက်သုံးမကျတဲ့ ဒီပစ္စည်းကြီးကို လေယာဉ်ပျံပေါ် မြန်မြန်တင်ကြရအောင်ဟေ့”

အီဂျစ်တို့ စိတ်ချောက်ချားပြီး ဂဏာမငြိမ် ဖြစ်နေသည်မှာ သိသာပါသည်။ မိုးတိတ်သွားပြီ ဖြစ်သော်လည်း သူတို့၏ နဖူးပေါ်တွင် ချွေးသီးချွေးပေါက်ကြီးများ စို့နေသည်ကိုတွေ့ရသည်။

အာရပ်စကားပြောတတ်သော အကောက်ခွန်အရာရှိက သေတ္တာအနီးသို့ ကပ်သွားသောအခါ အီဂျစ်တစ်ယောက်က သူ့ကို တွန်းပစ်လိုက်ပါသည်။ “ဒီသေတ္တာမှာ သံတမန်ကင်းလွတ်ခွင့် ရှိတယ်ဗျ၊ ခင်ဗျားတို့အလုပ် လုံးဝ မဟုတ်ဘူး”ဟု သူက အော်ပြောလိုက်ပါသည်။

သို့သော် အကောက်ခွန်အရာရှိက အထဲမှ တစ်စုံတစ်ခုသော အသံတစ်သံ သူ့ကြားနေမိကြောင်း ယဉ်ကျေးစွာပင် ပြန်ပြောသည်။ အထဲတွင် တယောပဲ ပါပါ၊ နံကြီးတွေပဲ ပါပါ၊ ပါလာသော တူရိယာပစ္စည်းများသည် အလွန်စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းမည် ဖြစ်သည်ဟု ထပ်ပြောနေပြန်သည်။ သူသည် ကားနောက်မှ တစ်ပိုင်းတုတ်ထားပြီး ကားကို မှီထောင်ထားသော သေတ္တာကို လက်တစ်ဘက်နှင့် ဖိထားလိုက်သဖြင့် အီဂျစ်တို့ မ၍ မရနိုင်တော့ချေ။

အကောက်ခွန်အရာရှိသည် သေတ္တာကြီးကို နားနှင့် ကပ်၍ နားထောင်လိုက်သည်။ သူ၏ နားမှ နားကြားလွှဲစရာ မဟုတ်တော့ပါ။ ထွက်လာသော အသံမှာ အင်္ဂလိ၊ နောက် အီတလီလို၊ နောက်ဆုံး ပြင်သစ်လို ဖြစ်ပါသည်။

“ကယ်ကြပါဗျို့၊ ကယ်ကြပါ၊ ကျွန်တော့်ကို ကယ်ပါဦးဗျ၊ လူသတ်သမားတွေ လက်ထဲက ကျွန်တော့်ကို ကယ်ကြပါဗျာ”

အကောက်ခွန်အရာရှိသည် မတ်တပ်ရပ်လိုက်၍ ချက်ချင်း ဤသို့ ပြောလိုက်သည်။

“ကျုပ်တို့ ဟောဒီ သေတ္တာကို သေသေချာချာ ဖွင့်ကြည့်ပြီးမှ ဒီလေယာဉ်ပျံ ထွက်ခွင့်ပေးနိုင်မယ် သိလား”

ထို့နောက် ထိုအရာရှိသည် ကျန်လူများ ရှိရာသို့ လျှောက်သွားပြီး ရယ်မော၍ ပြောလိုက်လေသည်။

“သူတို့ သေတ္တာထဲမှာ သိပ်ထူးဆန်းတဲ့ စကားပြောသော စက်တီးလုံး တစ်ခုပါတယ်ဗျို့။”

ထိုစဉ် အီဂျစ်လေကြောင်းကုမ္ပဏီ အရာရှိတစ်ဦးသည် သေတ္တာကြီးကို မော်တော်ကားထဲ ပြန်တွန်းလိုက်သည်။ ယာဉ်မောင်းသည် ကားရှေ့ခန်းထဲသို့ ခုန်ဝင်လိုက်ပြီး ကားကို အနီးဆုံး လေဆိပ်ထွက်ပေါက်သို့ ဦးတည်မောင်းသွားလေတော့သည်။

အီတလီ အကောက်အရာရှိများကလည်း အလျင်အမြန် လှုပ်ရှားကြသည်။ အီဂျစ်(၂)ယောက်ထဲမှ ဒုတိယလူသည် ထွက်ပြေးရန် ကြိုးစားသည်နှင့် ဝိုင်းချုပ်ပြီး မြေပေါ်သို့ ကိုင်ပေါက်ခံရလေသည်။ ထို့နောက် အီတလီ(၂)ယောက်သည် အနီးရှိ အယ်လ်ဖာရိုမီယို ကားနီလေးထဲသို့ ခုန်ဝင်လိုက်ပြီး အီဂျစ်တို့၏ ကုန်တင်ကားကို အားသွန် လိုက်တော့သည်။

ကားချင်းပြိုင်မောင်း၍ မရပါ။ အယ်လ်ဖာရိုမီယိုသည် အလွန်မြန်သော ပြိုင်ကား ဖြစ်သည်။ ရောမမြို့မှ လေဆိပ်သို့လာသော လမ်းမကြီးပေါ်တွင် မီလာပြီး အယ်လ်ဖာရိုမီယိုက ရှေ့မှ ပိတ်ရပ်လိုက်သည်။ အီတလီအရာရှိများသည် ကားပေါ်မှ အီဂျစ်ကို ဖမ်း၍ သူ၏မိတ်ဆွေကို ချုပ်ထားရာအနီးမှ အောက်ရုံး ရဲစခန်းသို့ ခေါ်သွားလေသည်။

အောက်ရုံး ရဲစခန်းတွင် အီတလီ အကောက်ခွန် အရာရှိများသည် သေတ္တာကြီးကို ဖွင့်ရန် ပြင်ဆင်နေကြသည်။ အီဂျစ်တို့ ကန့်ကွက်တားမြစ်နေသည့်ကြားမှ သော့ကို ရိုက်ချိုးပြီး သေတ္တာဖုံးကို ဖွင့်ချလိုက်ပါသည်။

သေတ္တာထဲတွင် တွေ့လိုက်သော အရာဝတ္ထုကြောင့် သူတို့ မျက်လုံးများ ပြူးကျယ်သွားရလေသည်။

သေတ္တာထဲတွင် သတိမေ့မျောလှနီးပါး ဖြစ်နေသော လူတစ်ယောက်။

ထိုသူသည် သေတ္တာထဲတွင် နူးနှင့်မျက်နှာ ထိပြီး ပုစွန်ထုပ်ကွေး ထိုင်နေပါသည်။ သူ၏ လက်များကို နောက်ပြန်ကြိုးတုတ်ထားကြပါသည်။ သူ၏ ခြေထောက်များကို ကွင်းသိုင်းဖိနပ်များ ဝတ်ပေးထားပြီး ယင်းဖိနပ်များကို သေတ္တာတွင် ဝက်အူနှင့် တွယ်စိုက်ထားကြသည်။ သေချာကြည့်လျှင် ထိုသူအား သေတ္တာကြီးထဲတွင် မြှုပ်၍ ရိုက်ထားသော ခွေးချေပု တစ်လုံးပေါ်တွင် ထိုင်ခိုင်းပြီး ကြိုးဖြင့် တုတ်ထားကြောင်း တွေ့နိုင်ပေသည်။

အီတလီ အကောက်အရာရှိကြီးများသည် သေတ္တာကြီးအနီးသို့ တိုးကပ်သွားသောအခါ ထိုသူ၏ထံမှ ချီးသေးနံ့များ၊ ချွေးနံ့များနှင့် ကလိုရိုဖောင်း မေ့ဆေးနံ့များ မခံနိုင်အောင် ထွက်နေသဖြင့် အော်ဂလီဆန်လာကြလေသည်။ သူတို့သည် မျက်နှာဖုံးများစွပ်ကာ ထိုသေတ္တာထဲမှ လူကို ကြိုးဖြည့်ပေးလိုက်ကြသည်။ အီတလီ အကောက်အရာရှိများက ထိုသူအား “ကျောက်ခေါင်းထံမှ မိမိရုပ်အလောင်းကြီး”ဟု နာမည်ပေးထားပြီး ဖြစ်လေသည်။

သေတ္တာကြီးထဲမှ ထွက်လာသော ထိုသူသည် ရှုပ်အကျီပါးပါး တစ်ထည်နှင့် အောက်ခံဘောင်းဘီ တစ်ထည်သာ ဝတ်ထားပြီး မူးဝေမောပန်းကာ အညောင်းမိနေသဖြင့် မတ်တပ်ပင် ကောင်းစွာ မရပ်နိုင်ပါ။ ထိုသူအား ချက်ချင်းပင် ဆေးဝါးကုသရန် ဆေးရုံသို့ ပို့လိုက်ရလေသည်။

ထိုအချိန်တွင် အီတလီ ရဲအရာရှိတစ်ဦးသည် သေတ္တာကြီးကို သေသေချာချာ စစ်ဆေးကြည့်ရှုလေသည်။ ယင်းသေတ္တာကြီးသည် သယ်ယူပြောင်းရွှေ့သွားနိုင်သော အကျဉ်းထောင်အဖြစ် အသုံးပြုခဲ့သည်မှာ အချိန်အတော် ကြာခဲ့ပြီ ဖြစ်၏။ အကျဉ်းသားအဖြစ် ဖမ်းခံရသူကို ကြိုးနှင့်တုတ်ထားသော အတွင်းမှ ခွေးချေ၏ သစ်သားချောင်းများ၊ နောက်ကျောခံ သားရေခေါင်းအုံးများနှင့် ခေါင်းစွပ်များသည် ချွေးများကြောင့် ပေးရေနေပါသည်။

သေတ္တာထဲတွင် သူတို့ တွေ့ရသော ပုဂ္ဂိုလ်အကြောင်း အီတလီ ရဲတို့က အထက်သို့ အောက်ပါအတိုင်း အစီအရင်ခံလိုက်လေသည်။

“အခု လောလောဆယ်တော့ သူ ကျန်းမာရေးအခြေအနေ သိပ်မကောင်းသေးဘူး။ သူ့ကို ဆေးတွေ ထိုးထားကြပါတယ်။ သူ မကြာခဏ အန်နေတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဆရာဝန်တွေ ဂရုစိုက်ပြီး ကုနေလို့ သူ့ အသက်အန္တရာယ် မစိုးရိမ်ရတော့ဘူးလို့ ပြောပါတယ်။ အခုအချိန်မှာ သူ အလန့်တကြားနဲ့ စိတ်ချောက်ချားနေပေမဲ့ သူ မရှုံးပါဘူး။ သူ့ပါးစပ်ကို ပိတ်ထားတဲ့ အဝတ်ကိုတောင် သွားနဲ့ ကိုက်ဖြတ်ခဲ့တဲ့ လူပါ။ ဒါကြောင့်လည်း ကျွန်တော်တို့ ကြားအောင် သေတ္တာထဲက ကယ်ပါယူပါနဲ့ သူ့အော်နိုင်ခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။ သူ့အကြောင်း ကျွန်တော်တို့ သိရသလောက်ကတော့ ဒီလောက်ပါပဲ”

သေတ္တာထဲမှ လူသည် နေထိုင်ကောင်းလာပြီး အားပြန်ပြည့်လာသောအခါ သူ့ကို နယ်မြေရဲစခန်းလေးတွင် စတင် စစ်ဆေးမေးမြန်းကြပြီး နောင်သော် ရောမရှိ ဌာနချုပ်သို့ ပို့၍ စစ်ဆေးလေတော့သည်။ အီတလီ ရဲများကို သူပြောပြသော သူ၏ နောက်ကြောင်းရာဇဝင်သည် မှန်ကန်မှုရှိသည်ဟု ရဲတို့ကလည်း မယုံကြည်ခဲ့ပါ။

ထိုသူက သူ၏ နာမည်သည် ဂျိုးဇက် ဒါဟန်း ဖြစ်ပြီး ၁၉၃၄ ခုနှစ်တွင် မော်ရိုကိုနိုင်ငံ၌ ဖွားမြင်သည်ဟု ဆိုသည်။ သူသည် ယခု အစွရေးနိုင်ငံသားအဖြစ် တရားဝင် ခံယူထားသည်ဟုလည်း သူက ပြောသည်။ သူ၏ အကျိုးအိတ်ထဲတွင် ၁၉၆၁ ခုနှစ်၌ ဒမတ်စကတ်မြို့တွင် ထုတ်ပေးသော မော်ရိုကို နိုင်ငံကူးလက်မှတ်တစ်ခု တွေ့ရပါသည်။

သူပြောသော ဇာတ်လမ်းသည် ထိုနေရာအထိ ယုတ္တိရှိနေပါသည်။ သို့သော် နောက်ပိုင်းကိစ္စများကို အီတလီ ရဲအရာရှိများက သံသယဖြစ်လာကြလေသည်။

“ကျွန်တော် ရောမကို မကြာမီကမှ ရောက်ခဲ့တာပါ။ တစ်နေ့မှာ ဗီယာဗီနိုတို အရပ်က စားသောက်ဆိုင် တစ်ခုကို သွားခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီမှာ ကျွန်တော့်ဆီကို အီဂျစ်သံရုံးက အရာရှိတွေ လာတွေ့တယ်။ သူတို့က ကျွန်တော်တို့ကို စကားပြန်လုပ်ပေးခဲ့ဖူးတာ မှတ်မိပါတယ်ဆိုပြီး မိတ်ဆက်လာပါတယ်။ ကျွန်တော်လည်း တစ်ခါတည်း အမူးသောက်ပစ်လိုက်မိတယ်။ ကျွန်တော် အရက်မူးနေတုန်း ကျွန်တော့်ကို သူတို့ ဝိုင်းချုပ်ပြီး ကားတစ်စီးထဲ အတင်းထည့်လိုက်ပါတယ်”

သူက ခပ်တည်တည်နှင့်ပင် ဆက်ပြောပြန်သည်။

“အီဂျစ်တွေဟာ ကျွန်တော့်ကို ကားနဲ့ တင်ပြီး မြို့ပြင်ရပ်ကွက်တစ်ခုက အိမ်ကြီးတစ်အိမ်ဆီကို ဒရုကြမ်း မောင်းသွားကြတယ်။ ကျွန်တော် နေရာကိုလည်း မမှတ်မိတော့ဘူး။ သူတို့က ကျွန်တော့်ကို လက်ဖက်ရည်လို့ ထင်ရတဲ့ အရည်တစ်မျိုး တိုက်ပါတယ်။ ခါးလိုက်တာမှာ အန်နေတာပါပဲ။ နောက် ကျွန်တော့်ကို ဆေးသုံးကြိမ် ထိုးတယ်။

“ ကျွန်တော် သတိရလာတော့ အဲဒီခေါင်းကြီးထဲမှာ မဲမီအလောင်းကောင်လို ကြိုးတုပ်ခံနေရတာကို တွေ့ရတယ်။ ကျွန်တော့် ပါးစပ်ကို အဝတ်ဆိုထားပြီး ကျွန်တော့် သေတ္တာကို ကားတစ်စီးမှာ တင်ပြီး မောင်းနေတာ ကျွန်တော် သိရပါတယ်။ ကျွန်တော့် ပါးစပ်က အဝတ်ကို ကျွန်တော် ကိုက်ဖြတ်ပြီး အရမ်းအော်ဟစ် အကူအညီတောင်းခဲ့တာမို့ အခု ခင်ဗျားတို့ ကျွန်တော့်ကို တွေ့ကြရတာပေါ့”

ဆရာဝန်များက ဒါဟန်း ကံကောင်းသည်ဟု ဆိုကြသည်။ သူ့ကို သတိမေ့အောင် လုပ်ပြီး ကိုင်ရုံသို့ လေယာဉ်နှင့် တင်ပို့ရန်ပင် ဖြစ်သည်။ သူသာ သတိမရလာလျှင် ကြံစည်သည့်အတိုင်းဖြစ်ရန် သေချာပါသည်။ ယခုအချိန်လောက်ဆို ကိုင်ရုံ ရောက်နေမည် ဖြစ်ပါသည်။

“နေပါအုံးဗျ၊ ဒီလောက်တောင် ဒုက္ခခံပြီး ဘာဖြစ်လို့ ခင်ဗျားကို သူတို့ ပြန်ပေးဆွဲကြတာလဲ”ဟု တစ်ယောက်က ဒါဟန်းကို မေးခွန်းထုတ်လိုက်သည်။

“ကျွန်တော်လည်း မသိဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်အထင် ပြောရရင် ကျွန်တော် သူတို့ရဲ့ စစ်ရေးလျှို့ဝှက်ချက်တွေကို ဘာသာပြန်ပေးတုန်းက တော်တော်များများ သိထားပြီးလို့ သူတို့ ထင်ကြတယ်လေ။ ကျွန်တော် သိတာတွေကို တော်တော်များများ သူတို့ရဲ့ ရန်သူလက်ထဲ ပေးလိုက်မှာ သူတို့ စိုးရိမ်ကြတယ်။ ဥရောပမှာ သူလျှို့လုပ်နေတဲ့ သူတို့ရဲ့ အဖွဲ့အစည်းတွေ အကြောင်းလည်း ကျွန်တော်က သိထားပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော့်ကို အီဂျစ်သို့ ခေါ်ပြီး နှုတ်ပိတ်ပစ်လိုက်မလို့ ထင်တယ်”

အီတလီ အရာရှိကြီးများသည် ကျေနပ်မှု မရသဖြင့် စေ့စေ့စပ်စပ် စစ်ဆေးစုံစမ်းကြတော့သည်။ အကျဉ်းသားက မသိသော်လည်း အီတလီတို့သည် ဆေးစစ်ခြင်း ပြုလုပ်ကြသဖြင့် သူ၏ ဆံပင်သည် နဂိုအတိုင်း အဝါရောင် မဟုတ်ဘဲ ကျွမ်းကျင်စွာ ဆေးဆိုးထားသဖြင့် ရွှေဝါရောင်ဖြစ်နေကြောင်း သိရလေသည်။ သူ၏ ပင်ကိုယ်အရောင်မှာ အနက် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသူသည် သူ၏ အတိတ်ဇာတ်လမ်းကို အဘယ့်ကြောင့် လျှို့ဝှက်ဖုံးကွယ်ခဲ့ပါသနည်း။

“ခင်ဗျားလို ရိုးရိုးစကားပြန် တစ်ယောက်က ဒီလောက်တောင် ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက် ကိစ္စတွေကို သိရလောက်အောင် ဘယ်လိုများ အခြေအနေတွေ ပေးလို့လဲဗျ”ဟု ရဲအရာရှိတစ်ဦးက မေးလိုက်သည်။

“ဟာ ဒီမေးခွန်းဟာ တော်တော်ကောင်းတဲ့ မေးခွန်းပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်း ဘယ်လိုအခြေအနေတွေ ပေးခဲ့တယ်ဆိုတာ မသိပါဘူးဗျာ”

ဒါဟန်းသည် သူ့ကို စုံစမ်းစစ်ဆေးသူများကို ရှောင်ကွင်းနေခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် မေးမြန်းလာသူများ အာရုံရှုပ်လာပါသည်။ သူသည် ပထမ တစ်ခါ မေးမြန်းစဉ်က ဖရန်ကဖတ်မှ ရောမသို့ လာခဲ့သည်ဟု ပြောသော်လည်း ဆယ်မိနစ်ကြာမှာ မေးသောအခါ နေပယ်လ်မှ ရောမသို့ လာခဲ့သည်ဟု ပြောခဲ့ပြန်သည်။ သူလာရခြင်းအကြောင်းရင်းမှာ သူ့ကို ငွေချေးထားသူ တစ်ယောက်နှင့် တွေ့ရန် ဖြစ်သည်ဟု ပြောသော်လည်း ထိုသူ မည်သူနည်းဟု မေးသောအခါ သူ၏ အမည်ကို မေ့နေသည်ဟု ဆိုပြန်သည်။

ဒါဟန်း အကျဉ်းကျခံနေရသော်လည်း သူ၏ ဇာတ်လမ်းက ပြင်ပလောကသို့ပင် ဂယက်ရိုက်သွားစေခဲ့ပါသည်။

ရောမရှိ မော်ရိုကိုနှင့် အစ္စရေးသံရုံးများက ဒါဟန်းကို လုံးဝ မသိကြောင်း ငြင်းဆိုကြသည်။ သူတို့၏ နိုင်ငံသား မဟုတ်ကြောင်းလည်း ပြောကြလေသည်။

သို့သော် အီတလီ သတင်းစာများတွင် “အခေါင်းထဲကလူ” အကြောင်းသတင်းတွေ တပုံကြီး ရေးကြသားကြပေပြီ။ သတင်းစာများ အချင်းချင်း ပြိုင်၍ ဒါဟန်အကြောင်း ချဲ့ထွင်ရေးသားကြသည်။ ဒါဟန်သည် “နှစ်မျက်နှာ သူလျှို”ဟု ပထမပိုင်းတွင် ရေးကြသည်။ ကြာသော် သူသည် မော်ရိုကို၊ အီဂျစ်နှင့် အမေရိကန် သို့မဟုတ် အစွဲရေးတို့အတွက် ထောက်လှမ်းပေးခဲ့သော “သုံးမျက်နှာ သူလျှို” ဖြစ်လာရလေသည်။

သေတ္တာကြီး သယ်လာသော အီဂျစ်သံရုံးမှ အရာရှိ(၂)ဦးမှာ အပူဒဏ်လ် မိုစိန် နီဂလာဝီနှင့် ဆီလင်အောင်မင် ဆာယက်တို့ ဖြစ်သည်ဟု သတင်းစာများက ဖော်ပြကြလေရာ ထိုသူနှစ်ဦးကို အီတလီ အစိုးရက ပြည်နှင့်ဒဏ်ပေးလိုက်လေသည်။ အီဂျစ်သံအမတ်ကြီးကလည်း စွပ်စွဲဝေဖန်ချက်များ သူခေါင်းပေါ် ပုံလာသဖြင့် အောက်ပါအတိုင်း တရားဝင် ရှင်းလင်းချက် ထုတ်ပြန်လေသည်။

“အီတလီ ရဲတွေရဲ့ လက်ထဲရောက်နေတဲ့ ဒီသေတ္တာကြီးဟာ ကျုပ်တို့ရဲ့ ပစ္စည်း မဟုတ်ပါဘူး။ တကယ်တော့ လေဆိပ်မှာ ကျုပ်တို့ရဲ့ သံအရာရှိ နှစ်ယောက် ယူလာတယ်လို့ အီတလီ အရာရှိတွေ လုပ်လိုက်တဲ့ လံကြုပ်ဇာတ်လမ်းကြီးပါဗျ”

“ကျုပ်တို့ရဲ့ သေတ္တာထဲမှာ ဥပဒေနဲ့ ငြိစွန်းတဲ့ ပစ္စည်း ဘာမှ မပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ အီတလီ အာဏာပိုင်တွေက ဒီအစွဲရေး သူလျှိုကို သူတို့ရဲ့ အကျိုးအတွက်လည်း ထည့်ပေးလိုက်တာပါပဲ”

သံအမတ်ကြီး ကြေငြာချက်သည် တော်တော် လွန်သည်ဟု အီတလီ တန်ပြန်ထောက်လှမ်းရေးဌာနက ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ ဒါဟန်အကြောင်း ဘယ်လောက်ပင် ယုတ္တိ မရှိတာတွေ ပြောနေပြောနေ တရားဝင် ကြေငြာချက် ထုတ်ဖို့ မသင့်လျော်ပါ။

အီတလီ နိုင်ငံခြားရေးရုံး၏ သံတမန် မိတ်ဆက်ဌာနမှူးဖြစ်သူ ကောဂူနိုရို ရောဘတ်တို့သည် သံအမတ်ကြီးကို ဆင့်ခေါ်ပြီး မမှန်ကန်သော အချက်အလက်များ တရားဝင် ထုတ်ပြန်သဖြင့် ပြင်းပြင်းထန်ထန် ရှုတ်ချဝေဖန်လေတော့သည်။

ထိုစဉ် အီတလီ တန်ပြန်ထောက်လှမ်းရေးဌာနသည် ဒါဟန်အကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ စုံစမ်းတွေ့ရှိသမျှတို့ကို ခပ်တိုတိုပင် သတင်းစာများသို့ ထုတ်ပြန်ပေးခဲ့ပါသည်။

“ဤဌာနမှ စုံစမ်းတွေ့ရှိသမျှ ပြောရလျှင် ဂျိုးဇက်ဒါဟန် ဆိုသူသည် ဂျိုးဇက်ဒါဟန် တကယ် မဟုတ်ကြောင်းသာ သေသေချာချာ ပြောနိုင်ပါသည်”

ဒါဟန်အကြောင်း သတင်းများသည် ကမ္ဘာ့သတင်းစာလောကသို့ ရောက်ရှိသွားလေသည်။ တစ်ကမ္ဘာလုံးတွင် သူ၏ ဓာတ်ပုံများကို သတင်းစာနှင့် မဂ္ဂဇင်းများတွင် ဖော်ပြကြပါသည်။

ချက်ချင်းဆိုသလို တဲလာဗီမြို့အနီး ပီးတား တစ်ဗား အမည်ရှိ မြို့ကလေးမှ နီးရစ်လုခ် ဟူသော မိန်းမတစ်ယောက်၏ စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုး မကျေနပ်သံ ပေါ်လာလေသည်။ သူသည် အီရတ်တွင် မွေးပြီး အစွဲရမ်းနိုင်ငံသို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခဲ့သူဖြစ်ပြီး ဒါဟန်းတည်းဟူသော လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်သည့် လူ၏ အကြောင်း သိရှိပါသည်။

ဒါဟန်းသည် သူ၏ လင်ယောက်ျား ဖြစ်သည်။

သူထံသို့ သတင်းလာယူသော သတင်းထောက် တစ်ယောက်ကို သူက ဤသို့ စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုး ပြောပြလိုက်ပါသည်။

“သူ ဂျိုးဇက် ဒါဟန်း မဟုတ်ပေါင်တော်... ကျွန်မ ယောက်ျား မိုဒီ ချိုင်လုခ် ပါပဲ၊ ကျွန်မ သူ့ကို တွေ့ပြီး စကားတစ်ခွန်း နှစ်ခွန်း ပြောချင်သေးတယ်၊ သူ ကျွန်မတို့ မိသားစုကို ပစ်သွားတာရှင်။ ကျွန်မမှာသာ သူနဲ့ ရတံ့ ကလေးတွေကို ဘာအထောက်အပံ့မှ မရဘဲ လူဖြစ်အောင် ကျွေးနေရတာ။ နောက်ပြီး သူကတော့ သူ့ကိုယ်သူ သူရဲကောင်းလိုလို၊ သူလျှို့လိုလိုနဲ့ အလကား ညာနေတာပါ။”

သို့သော် မစွက်လုခ်သည် သူတို့၏ အိမ်ထောင်သည် ဘဝကို သေသေချာချာ ထုတ်မပြောတော့ချေ။ သူ၏ ခင်ပွန်း လုခ်သည် ကပွဲသွား အရက်သောက်နှင့် အချိန်ဖြုန်းနေတတ်ပြီး အလုပ်တစ်ခု ဓားမဦးချ လုပ်ကိုင်တတ်သူ မဟုတ်ဟု ပြောပြခဲ့ပါသည်။

မစွက်လုခ်၏ မိခင်ကလည်း သားမက်ကို ကောင်းချီးပေးရှာသည်။

“အလကားကောင်၊ သောက်ပျင်းရှင့်”

အီတလီနိုင်ငံ၌မူ ရဲအရာရှိများသည် မစွက်လုခ်တွင် ပြောစရာတွေ တပုံကြီး ရှိမည်ဖြစ်ကြောင်း အချက်အလက်များ ရှာဖွေတွေ့ရှိသွားသည်။ အကြောင်းမှာ နေပယ်လ် မြို့ တစ်မြို့တည်းမှာပင် မိန်းကလေးတစ်ဦး ပေါ်လာပြီး လုခ်သည် သူတို့နှင့် စေ့စပ်ထားသူဖြစ်ကြောင်း ထုတ်ပြောကြတော့သည်။ မိန်းမတစ်ယောက်မှာ ဂျာမန်ဖြစ်ပြီး နေပယ်လ်ရှိ နေတိုးစစ်စခန်းမှ အရာရှိများနှင့် ရောရောနှောနှော နေထိုင်သူ ဖြစ်သည်။

အခြားသူ တစ်ဦးမှာ အသက်(၃၂)နှစ်သာ ရှိသေးသော အတွင်းရေးမှူးမကလေး တစ်ဦးဖြစ်ပြီး သူမ စုဆောင်းထားသော ငွေနှင့် ရှေ့နေငှားကာ လုခ်ကို လွတ်မြောက်ရန် ကြိုးစားမည်ဟု ဆိုသည်။ လုခ်က မိမိ လူအိုဖြစ်ကြောင်း မပြောခဲ့သည်ပင် သူ့ခွင့်လွှတ်ထားပုံ ရပါသည်။

မည်သို့ပင်ဆိုစေ လှော်သည် သူ့အတွက် ကမ်းလှမ်းလာသော တရားဥပဒေအရ ပေးမည့်အကူအညီများကို ငြင်းဆိုပြီး သူ့ထံသို့ မည်သည့် ဧည့်သည်မျှ ခေါ်မလာရန် တောင်းပန်ထားသည်။ အထူးသဖြင့် သူ မတွေ့လိုသူများမှာ သူနှင့် စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းထားသည်ဆိုသော “မမ”များပင် ဖြစ်သည်။

လှော် နေသော နေပယ်လ်မှ အဝတ်အစားများကို တွေ့ကြရသည်။ နဂါးရုပ်ဖော်ထားသော လက်စွပ်ကြီး တစ်ကွင်းကိုလည်း တွေ့ရသဖြင့် သေသေချာချာ စစ်ဆေးလိုက်သောအခါ မိုက်ခရိုဖလင် ထည့်ထားနိုင်သော လက်စွပ်ဖြစ်ကြောင်း အီတလီ ရဲတို့ တွေ့ရလေသည်။

အီတလီ သတင်းစာများက လှော်သည် မည်သည့်နိုင်ငံအတွက် ထောက်လှမ်းပေးခဲ့သည်ကို မသိရသေးသော်လည်း သူသည် ထိပ်တန်းသူလျှို တစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း သေချာပါသည်ဟု ရေးကြလေသည်။ မည်သို့ပင်ဆိုစေ သတင်းစာဖတ်သူများသည် သူ၏ သူလျှိုလုပ်ငန်းများကို သိပ်စိတ်မဝင်စားကြဘဲ (၁၅)ရာစုနှစ်မှ အီတလီ အချစ်ဝိဇ္ဇာကြီး ကက်ဆန်းဗားကဲ့သို့ မြာစွဲသော လှော်၏ အချစ်ဇာတ်လမ်းများကို ပိုမိုစိတ်ဝင်စားစွာ ဖတ်ရှုကြလေသည်။

အီတလီ တန်ပြန်ထောက်လှမ်းရေးဌာနတွင် မှီခိုချိုင်လှော်၏ ဇာတ်လမ်းသည် အဆန်းတကြယ် မဟုတ်တော့ချေ။ အီတလီတို့သည် လူသိရှင်ကြား ထုတ်မပြောသော်လည်း မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီး၏ ပူးပေါင်းကူညီမှုကို ရရှိနေသဖြင့် လှော်အကြောင်း သိတန်သလောက် သိခဲ့ပါပြီ။

မော့ဆက်အဖွဲ့ကမူ လှော်၏ အကြောင်းကို အားလုံးသိထားပြီး ဖြစ်လေသည်။ သူသည် ၁၉၄၉ ခုနှစ်တွင် စပိန်တပ်မတော်တွင် အမှုထမ်းခဲ့သည်။ သူသည် လက်သမားတစ်ဦး ဖြစ်သော်လည်း အခြားငွေရချောင်သော လုပ်ငန်းမှန်သမျှ လုပ်တတ်သည်။ သူသည် ဓားပြမှုနှင့် ထောင်(၁)နှစ် ကျူးသည်။ ထို့နောက် အခြားအသေးအဖွဲ့အမှုများ ကျူးလွန်ခဲ့သဖြင့် ထောင်(၃)နှစ် ထပ်ကျခဲ့သည်။

လှော်သည် အစဉ်သဖြင့် မပြေလည်သော လူသားတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ရဲနှင့် ပြဿနာမပေါ်လျှင် သူ၏ ကြွေးရှင်များနှင့် ပြဿနာဖြစ်တတ်သည်။ ထိုမှ မဟုတ်လျှင် မယားဘက်မှ အမျိုးများနှင့် စကားများရသည်။ တစ်ခါတရံတွင် သူနှင့် ငြိနေသော မိန်းမတစ်ဦးဦးနှင့် ပူညံပူညံ ဖြစ်ရပြန်သည်။

၁၉၆၁ ခုနှစ်၌ သူသည် အစ္စရေး၌ ဆက်လက် မနေသင့်တော့ဟု ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ ထိုကြောင့် သူ၏စစ်တပ် ဂါဇာနယ်မြေတွင် စစ်ရေးလေ့ကျင့်ခန်းများ ပြုလုပ်နေစဉ် အီဂျစ်နယ်စပ်သို့ လစ်ပြေးသွားတော့သည်။ သူသည် အီဂျစ်စစ်ဘက်အရာရှိများထံသို့ သွားရောက်အဖမ်းခံပြီး နိုင်ငံရေးခိုလှုံခွင့် တောင်းလေသည်။ သူကျူးလွန်ခဲ့သော ပြစ်မှုများအပြင် စစ်ပြေးဟူသော ပြစ်မှုကိုပါ ကျူးလွန်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

အီဂျစ်တို့က လှော်ကို ချက်ချင်းပင် ဖမ်းပြီး အကျဉ်းချထားလိုက်သည်။ သူတို့က လှော်သည် အစ္စရေးသူလျှိုတစ်ယောက် ဖြစ်သည်ဟု တထစ်ချ တွက်ထားကြသည်။

ထောင်ထဲတွင် လုန်သည် အခြားသော အစွရေးအကျဉ်းသားများနှင့် တွေ့ဆုံရသည်။ အချို့သော အစွရေးတို့မှာ သူ့ကဲ့သို့ပင် အသေးအဖွဲ့ဖြစ်မှုကို ကျူးလွန်ခဲ့သူများ ဖြစ်သည်။ အီဂျစ်တွင် လာရောက် ခိုးရင်းဝှက်ရင်း မိသွားခြင်း ဖြစ်သည်။ အချို့မှာ အီဂျစ်တွင် လာရောက် စီးပွားရှာသော ပြည်တန်ဆာခေါင်းများ ဖြစ်သည်။

သူတို့ အားလုံးသည် ထောင်ထဲတွင် ပင်ပန်းဆင်းရဲစွာ နေထိုင်ကြရသဖြင့် စိတ်အာရုံတွေပြားနေသူများ ဖြစ်သည်။ လုန်သည် သူ၏ မိတ်ဆွေများ ပျော်ရွှင်စေရန် ရယ်စရာမောစရာ ပြောလိုက်၊ အစွရေးသီချင်း ဆိုလိုက်နှင့် အားပေးခဲ့သည်။ သူ့ကိုယ်သူ ထိုသူများ၏ ခေါင်းဆောင်အဖြစ် အသိအမှတ်ပြုထားသည်။

သို့သော် လုန် ကိုယ်တိုင်က စိတ်ပျက်အားငယ်မှုဒဏ်ကို ခံစားရလေသည်။ ထောင်မှ လွတ်ပြီး အစွရေးသို့ ပြန်ရောက်လာသူ တစ်ဦးက လုန်သည် အလွန်စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းနေပြီး လက်မှ သွေးကြောကို အမြဲသွေးထားသော သတ္တုပြားနှင့် ဖြတ်၍ သေကြောင်းကြံစည်ခဲ့ကြောင်း ထောင်ဆေးရုံသို့ အချိန်မီ ပို့၍ ကုသပေးခဲ့သဖြင့် အသက် မသေခဲ့ကြောင်း၊ ထို့နောက် ပြတင်းပေါက်မှ ခုန်ချ၍ သေကြောင်းကြံစည်ပြန်သော်လည်း မအောင်မြင်ကြောင်း၊ နောက်တစ်ခါ လက်မှ သွေးကြောကို ဖြတ်၍ သေကြောင်းကြံစည်ခဲ့လေရာ ဆေးရုံတွင်ပင် တစ်လခန့် တက်ရောက်ကုသခဲ့ရကြောင်း၊ လုန်သည် အလွန်ပင် တစ်ယူသန်သူ တစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း ပြောပြခဲ့သည်။

အီဂျစ်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့သည် လုန်၏ စိတ်သဘောထားကို သိရှိသွားသောအခါ သူ့ကို အသုံးချ၍ ရမည်ဟု ယုံကြည်လာသည်။ လုန်သည် ရုပ်ရည်ချောမောသည်။ ဉာဏ်ပညာထက်မြက်၍ ဗဟုသုတ ရှိသူဖြစ်ပြီး ဘာသာစကားအမျိုးမျိုး ပြောဆိုတတ်သည်။ ထို့ပြင် သူသည် ဂျူးတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အီဂျစ်တို့သည် လုန်ထံသို့ ပီပီရီရီ ချဉ်းကယ်ပြီး သူတို့အတွက် အလုပ်လုပ်ပေးနိုင်မည်လောဟု တီးခေါက်ကြည့်လိုက်သည်။

လုန်သည် အပျော်အပါး ဝါသနာပါပြီး သွက်သွက်လက်လက် သွားလာကြံစည်လုပ်ကိုင်နေတတ်သူ ဖြစ်သောကြောင့် ထောင်ထဲ ခြေချုပ်မိနေသဖြင့် သူရူးမတတ် စိတ်ဆင်းရဲနေရလေသည်။ ချက်ချင်းလက်ငင်း သူ့လျှို့ဝှက်တစ်ယောက် ဖြစ်လာမည်ဟူသော အတွေးသည် သူ့စိတ်အာရုံကို ဆွဲဆောင်ခဲ့လေသည်။ ထို့ကြောင့် သူသည် အီဂျစ်တို့၏ ကမ်းလှမ်းချက်ကို လက်ခံသဘောတူလိုက်လေသည်။

နောက်(၆)လတာ ကာလအတွင်းတွင် လုန်တစ်ယောက် သူ့လျှို့ဝှက်လုပ်ငန်းအတွက် လိုအပ်သော စစ်ဆေးခြင်းနှင့် လေ့ကျင့်ခြင်းများ ပြုလုပ်ရလေတော့သည်။ သူသည် အီဂျစ်အသံလွှင့်ဌာန၏ ဟီးဘရူးဘာသာ အစီအစဉ်တွင် ဝါဒဖြန့် အစီအစဉ်များ ကူညီထုတ်လွှင့်ပေးရသည်။

လုန်၏ သင်တန်းဆရာများက သူ့ကို ဓာတ်ပုံပညာနှင့် မိုက်ခရိုဖလင် ဆေးကူးပုံများ လေ့ကျင့်သင်ကြားပေးသည်။ လက်နက်ငယ်များနှင့် ရေဒီယို အသံလွှင့်စက် သုံးပုံများကိုပါ သူသင်ကြားခဲ့ရလေသည်။ သူသည် သူ၏ ပြင်သစ်၊ အီတလီနှင့် ဂျာမန်ဘာသာစကားများကို မွမ်းမံသင်တန်းကျောင်းများ တက်၍

ပိုမိုကောင်းမွန်အောင် လေ့ကျင့်ပြောဆိုသဖြင့် သူ့ကျွမ်းကျင်သော ဟီးဘရူး၊ စပိန်နှင့် အာရပ်ဘာသာစကားတို့ကဲ့သို့ ကျင်ကျင်လည်လည် ပြောတတ်လာသည်။

၁၉၆၂ ခုနှစ် နွေရာသီတွင် လုခ်ကို သူ့လျှို့လုပ်ငန်း စတင်လုပ်ကိုင်ရန် အဆင်သင့် အနေအထားတွင် ရှိနေပေပြီ။ သူ့လှုပ်ရှားဆောက်ရွက်ရမည့် နယ်မြေသည် ဥရောပဖြစ်ပြီး ပြင်သစ်၊ ဆွစ်ဇာလန်၊ ဂျာမဏီနှင့် အီတလီတို့ ပါဝင်ပါသည်။ သူ၏ တာဝန်မှာ အစွဲရေးမိတ်ဆွေ အမြောက်အမြားနှင့် ခင်မင်စွာ ပေါင်းသင်းပြီး အစွဲရေးနိုင်ငံ၏ စီးပွားရေး၊ နိုင်ငံရေး တိုးတက်ပြောင်းလဲမှု အခြေအနေကို ထောက်လှမ်း ပေးပို့ရန် ဖြစ်သည်။

“ဥရောပမှာ တွေ့တဲ့ အစွဲရေးလူမျိုးတိုင်းရဲ့ အမည်နဲ့ ကိုယ်ရေးရာဇဝင်တွေကို ခင်ဗျားရှာပေးပါ အလုပ်အကိုင်နဲ့ နေရပ်လိပ်စာတွေလည်း ပေးပါ။ အဲဒီသတင်းတွေဟာ အတင်းပြောတာပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ကောလဟာလပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ သူတို့နိုင်ငံအကြောင်း သူတို့ရဲ့ ထင်မြင်ချက်တွေကအစ ကျုပ်တို့ သိချင်တယ်”

“နောက်ပြီး အစွဲရေးသူလျှို့တွေရဲ့ အမည်နဲ့ ကိုယ်ရေးရာဇဝင်လည်း လိုချင်တယ်။ သူတို့ရဲ့ မိသားစုတွေအကြောင်းလည်း သိချင်တယ်။ ခင်ဗျားကို ပေးထားတဲ့ ကင်မရာတွေကို သုံးပြီး ခင်ဗျားဆက်သွယ်ရင်းနှီးလာတဲ့ လူတွေရဲ့ ဓာတ်ပုံတွေကို ကြိုးစားရိုက်ယူထားပါ”

“အခု လောလောဆယ်တော့ ခင်ဗျား တစ်လ ဒေါ်လာ(၁၂၀)နဲ့ပဲ လုပ်ရလိမ့်မယ်၊ ခရီးစရိတ်ကတော့ ကျုပ်တို့ ပေးပါမယ်၊ ဒါပေမဲ့ ခရီးစရိတ်ကို လက်မှတ်တွေ အကုန် ပြန်တင်ပြရမယ်၊ ခင်ဗျားအလုပ်ကောင်ကောင်း လုပ်တယ် ငွေလဲ သိမဖြုန်းဘူးဆိုရင် လခကို တိုးပေးမယ်”

လုခ်၏ လက်ထဲသို့ မိုဟာမက် ဟာဘဲလ် အမည်နှင့် နိုင်ငံကူးလက်မှတ်တစ်စောင် ရောက်လာလေသည်။ လုခ်၏ ဆံပင်အနက်ကို ရွှေဝါရောင်ဖြစ်အောင် ဆိုးပေးလိုက်ကြပြီး ဒမတ်စကတ်သို့ ပို့ပေးလိုက်သည်။ ဒမတ်စကတ်တွင် သူပါဝင်ရမည် ဟန်ဆောင်ဘဝကို ဖန်တီးထားပြီး ဖြစ်ပါသည်။

လုခ်သည် ဒမတ်စကတ်သို့ ရောက်ပြီး မကြာမီမှာပင် ထိုမြို့သို့ ရောက်နေသော အီဂျစ်သူလျှို့များက သူ့ကို ဖမ်းဆီးကြလေသည်။ သူတို့သည် လုခ်ကိုဆောင်သော အီဂျစ်နိုင်ငံကူးလက်မှတ်ကို ပြန်သိမ်းပြီး ဂျိုးဇက် ဒါဟန်း အမည်ပါသော မော်ရိုကိုလက်မှတ်ကို ပြန်ပေးလေသည်။

အီဂျစ်တို့က လုခ်၏ စိတ်ဓာတ်သည် မိမိတို့ဘက်သို့ တိမ်းမှန်း သိသွားသောအခါ သူတို့သည် လုခ်အား ပစ်ခတ်ပို့ ပြန်ပေးလိုက်ပြီး ဥရောပသို့ သွားရာတွင် ပတ်စ်ပို့ နှစ်ခုစလုံး ယူ၍ သုံးရန် ပြောပြလိုက်သည်။

ထို့နောက် အီဂျစ်တို့သည် လုခ်ကို နှုတ်ဆက်ကာ လေယာဉ်ပေါ်သို့ တင်ပေးလိုက်သည်။ ဤသို့နှင့် လုခ်၏ သူ့လျှို့စွန့်စားခန်းလည်း စတင်လေတော့သည်။

လုခ်၏ အကြောင်းကို အီဂျစ်ထောက်လှမ်းရေးက မသိသော်လည်း မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးက သူတပ်ပြေးဖြစ်သွားပြီး အီဂျစ်နယ်ထဲ ပြေးဝင်သွားသည့် အချိန်မှစ၍ ထောက်လှမ်းနေခဲ့ပါသည်။ အီဂျစ်နိုင်ငံထဲတွင် ရှိနေသော မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်များသည် ခိုလှုံလာသော လုခ်ကို နောက်ယောင်ခံလိုက်ရသည်မှာ ပို၍ လွယ်ပါသည်။

လုခ်ကို ဥရောပသို့ အီဂျစ်တို့၏ သူလျှိုအဖြစ် လွှတ်လိုက်ပြီဟု မော့ဆက်က သိသွားသောအခါ လုခ်ကို ထိရောက်စွာ ပြန်လည် အသုံးချရန် နည်းလမ်းများ ရှာကြလေသည်။ သူတို့က လုခ်ကို သူ့အရှိန်နှင့်သူ လွှတ်ထားပါက အီဂျစ် ကြားလူများနှင့် ဆက်သွယ်မည်ဖြစ်သဖြင့် မော့ဆက်အဖွဲ့အတွက် ပို၍ အသုံးကျကြောင်း သိလာကြသည်။

ထို့ကြောင့် မော့ဆက်သူလျှိုတို့သည် ဥရောပတွင် လုခ် ပြုလုပ်သမျှကို အသေးစိတ် ထောက်လှမ်းစုံစမ်းကြသည်။ လုခ်သည် ဥရောပတိုက်အနံ့ (၃)နှစ်ကြာ သွားလာလှုပ်ရှားခဲ့သည်။ ၁၉၆၂ နှင့် ၁၉၆၃ ခုနှစ်တွင် သူသည် ဂျာမဏီနှင့် ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံများမှ မြူးနစ်၊ ကိုးဘလင့်ဇ်၊ ဇူးရစ်ချ်နှင့် လေဆယ်လ် မြို့ကြီးများတွင် လှည့်လည်နေထိုင်ခဲ့သည်။ သူသည် ထိုစဉ်က အီဂျစ်သမ္မတ နတ်ဆာ၏ စစ်လက်နက် ထုတ်လုပ်ရေးအတွက် ဂျာမန်သိပ္ပံပညာရှင်များကို သိမ်းသွင်းရန် ကြိုးစားနေကြသော အီဂျစ်သူလျှိုများ၏ လက်ထောက်အဖြစ် အချိန်ပြည့်တာဝန်ယူ ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

၁၉၆၄ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလတွင် လုခ်ကို အီတလီနိုင်ငံ နေပယ်လ်မြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့ တာဝန်ပေးလိုက်သည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ သူသည် ဂျာမဏီနှင့် ဆွစ်ဇာလန်သို့ မကြာခဏ သွားရသော်လည်း နေပယ်လ်တွင် စခန်းချပြီး နေထိုင်ကာ သူလျှိုလုပ်ငန်းများ လုပ်ရလေသည်။

နေပယ်လ်မြို့တွင် လုခ်သည် သူ၏ အလုပ်ရှင် အီဂျစ်တို့ကို စတင် ဒုက္ခပေးလေတော့သည်။ အီဂျစ်တို့သည် လုခ်ကို လခကောင်းကောင်း မပေးခဲ့ကြသဖြင့် သူသည် အလွန်ညစ်ပတ်စုတ်ချာသော တည်းခိုခန်းများတွင် နေထိုင်ခဲ့ရသည်။ ရသော ငွေမှာ မလုံလောက်သဖြင့် သူသည် နိုင်ငံခြားခရီးသွားဧည့်သည်များကို လမ်းပြလုပ်ရင်း ငွေပိုရှာခဲ့ရသည်။ လုခ်သည် မြာစွဲသူဖြစ်သဖြင့် သူ၏ ချစ်သူ မမများထံမှ ငွေယူသုံးရန်လည်း အရှက်အကြောက် မရှိတော့ချေ။

နေပယ်လ်တွင် တစ်နှစ်ပင် မပြည့်သေးမီ လုခ်သည် မိမိရသော လခမှာ မိမိလုပ်ရသော အလုပ်၊ မိမိအရည်အချင်းနှင့် စာလျှင် အလွန်နည်းကြောင်း သိလာသည်။ ၁၉၆၄ ခုနှစ် နိုင်ငံဘာလတွင် သူသည် သူ့အထက်မှ ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် တွေ့ဆုံပြီး သူ့အလွန်ကျပ်တည်းနေကြောင်း၊ လခတိုးမပေးပါက သူဆက်လက် မလုပ်တော့ကြောင်း ပြောပြလိုက်သည်။ သူ၏ ဘော့စ် ဆိုသူသည် ဆီလင်အော့စ်မင် အယ်လ်ဆာယက် ဖြစ်သည်။

“အဲ တစ်ခုတော့ ရှိတယ်၊ ကျုပ် ခင်ဗျားတို့ အဖွဲ့အစည်းအကြောင်း ခရေစေ့တွင်းကျ သိထားတာမို့ ထောက်လှမ်းရေးသတင်းတွေကို ဈေးကြီးကြီးနဲ့ ရောင်းစားနိုင်တယ်ဗျို့၊ အဲဒီသတင်းတွေကို ဘယ်သူက စိတ်ဝင်စားတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ သိပါတယ်လေ”

အယ်လ်ဆာယက်သည် လုန်က မိမိကိုယ်မိမိ အလွန်အရေးပါပြီး တန်ဖိုးရှိသော သူလျှို့ဝှက်တစ်ယောက်သဖွယ် ပြောနေသည်ကို အလွန်ရယ်ချင်သွားသည်။ လုန်သည် နေပယ်လ်တွင် နေပြီး သတင်းမပို့သည်မှာ အချိန်အတော်ကြာပြီ ဖြစ်သဖြင့် သူကိုယ်တိုင် မကြာခဏ သတိပေးခဲ့ရသည်။

သူတစ်ပါး၏ အခိုင်းခံ သူလျှို့ဝှက်ခဲ့သော လုန်သည် သူ၏ တာဝန်ကို လေးလေးစားစား ထမ်းဆောင်သည်ထက် မြာပွေနေသည့်အချိန်က ပိုများနေပါသည်။ မည်သို့ပင်ဆိုစေ လုန်သည် အမှန်ပင် အန္တရာယ်ပြုနိုင်ပါသည်။ စိတ်ထဲ၌ မကျေနပ်မှု ဖြစ်ပေါ်နေသော သူလျှို့ဝှက်ဦးသည် ဒုက္ခပေးနိုင်လေသည်။ လုန်နှင့် ပတ်သက်၍ တစ်စုံတစ်ခုတော့ ပြုလုပ်ရပါမည်။

ထို့ကြောင့် အယ်လ်ဆာယက်သည် လုန်ကို ရောမမြို့ရှိ အီဂျစ်သံရုံးသို့ လာပြီး ရင်းရင်းနှီးနှီး ပြောပြလည်လည် ဆွေးနွေးရန် ဖိတ်မန္တက ပြုလိုက်လေသည်။ လုန်ကလည်း ပါးနပ်လွန်းသူ ဖြစ်သဖြင့် ဖိတ်ကြားချက်ကို ငြင်းလိုက်သည်။ သူသည် ဥပဒေအကြောင်း အနည်းငယ် တီးမိခေါက်မိ ရှိသည်။ အထူးသဖြင့် အီဂျစ်ထောက်လှမ်းရေး အရာရှိများ သုံးလေ့ရှိသော နည်းလမ်းနှင့် အကွက်များကို နားလည်ထားသည်။

အီဂျစ်သံရုံးထဲ သူ့ခြေချလိုက်လျှင် အီဂျစ်နိုင်ငံအတွင်း ခြေချခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ သူ့မြေပေါ် ရောက်လာသူကို သူတို့စိတ်ကြိုက်သလို ပြုမူဆက်ဆံနိုင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် လုန်သည် လူမြင်သူမြင် တစ်နေရာကို ချိန်းလိုက်သည်။ အယ်လ်ဆာယက်က မီယာဗီနီတို့ အရပ်မှ ဈေးကြီးသော ကာဖေးဒီပါရီ စားသောက်ခန်းတွင် သူတို့ ပြောဆိုဆွေးနွေးရန် အကြံပြုလိုက်သည်။

လုန်က သဘောတူခဲ့ပြီး ချိန်းသည့် နေ့ရက်တွင် ရောက်သွားသောအခါ အယ်လ်ဆာယက်နှင့် အီဂျစ်ထောက်လှမ်းရေး အရာရှိ(၂)ဦးကိုပါ တွေ့ရလေသည်။ စားသောက်ခန်းတွင် လူချမ်းသာများ၊ လူကုံထံများ အများအပြား ရှိနေသဖြင့် သူ့အတွက် လုံခြုံစိတ်ချရသည်ဟု လုန် ထင်မှတ်ခဲ့သည်။

အယ်လ်ဆာယက်သည် အနီးတွင် ကားတစ်စီး ရပ်ထားပြီး ယင်းကားထဲတွင် သူ၏ လက်ထောက်များ ထိုင်စောင့်ခိုင်းထားကြောင်း လုန် မသိခဲ့ပါ။ သူ့အချက်ပေးလိုက်သည်နှင့် သူတို့သည် ခေါင်းမာသော လုန်ကို သူများ မမြင်ရအောင် ခေါ်ဆောင်သွားကြရန် ကြံစည်ထားကြပါသည်။

နှစ်ဦးသား ပြောဆိုဆွေးနွေးကြသောအခါ အယ်လ်ဆာယက်သည် လုန်ကို ခပ်ပြောင်ပြောင် ခပ်ကြမ်းကြမ်းပင် ဤသို့ ပြောလိုက်လေသည်။

“ခင်ဗျား ကျုပ်တို့ကို ထောက်လှမ်းပေးတဲ့ သတင်းတွေဟာ တန်ဖိုး သိပ်မရှိလှဘူး။ နောက်ပြီး ခင်ဗျား မှန်မှန်လည်း မပို့ခဲ့ဘူး။ ဒီတော့ ခင်ဗျားကို ကျုပ်တို့ပေးတဲ့ လခဟာ မနည်းဘူးဗျ။ များတောင် များနေသေးတယ် သိလား။ အဲ ခင်ဗျားကို လေ့ကျင့်ပေးထားတဲ့ ဒီလုပ်ငန်းမှာ အာရုံပိုစိုက်ပြီး

ခင်ဗျားရဲ့ မြောတွေနဲ့ အချိန်းဖြုန်းတာကို လျှော့နိုင်ရင် ပိုကောင်းမယ် သိလား၊ ခင်ဗျား အလုပ်ထဲမှာ မကြိုးစားရင် ကျုပ်တို့က လခ ထပ်လျှော့ရမယ်ဗျ”

အယ်လ်ယက်သည် လုခ်ကို အဘယ့်ကြောင့် ဤသို့ တင်းတင်းမာမာ ဆက်ဆံရသနည်းဆိုသော အချက်သည် နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်ရသည်။ လုခ်ကို ချောက်လှန်၍ အလုပ်ကြိုးစားလုပ်ရန် ရည်ရွယ်ခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ သို့တည်းမဟုတ် သူ တမင်ဖြိုးလုံးထုတ်ခြင်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

မော့ဆက်ဌာနချုပ်က စဉ်းစားသည်မှာ အီဂျစ်တို့သည် လုခ်ကို ထိုစားသောက်ခန်း ဆွေးနွေးပွဲမှ တစ်ခါတည်း ပြန်လွှတ်ရန် မရည်ရွယ်ခဲ့။ လုခ်သည် မော့ဆက်အတွက် ထောက်လှမ်းပေးနေသော နှစ်မျက်နှာ သူလျှိုဖြစ်သည်ဟု သူတို့က ထင်ကြသည်။ အစွဲရေးတို့သည် မကြာမြင့်မီ ကာလက ဥရောပတွင် ထောက်လှမ်းရေးလုပ်ငန်း၌ သူတို့အပေါ် အနိုင်ယူသွားခဲ့ကြလေသည်။ အီဂျစ်တို့က ကိုင်ရှိသည့် ပေးပို့မည့် ထောက်လှမ်းရေးသတင်းသည် တဲလာဗီသို့ ရောက်နှင့်နေသော သတင်းပင် ဖြစ်နေတတ်ပါသည်။

မည်သို့ပင် ဆိုစေ လုခ်တစ်ယောက် ခါတိုင်းကဲ့သို့ အကူအညီမရသည်မှာ ကြာမြင့်ပေပြီ။ အယ်လ်ဆာယက်က အချက်ပြလိုက်သည်နှင့် သူ့လူများသည် လုခ်ကို ဖမ်းချုပ်ပြီး ကားထဲသို့ ခေါ်သွားခဲ့လေသည်။ သူ့အလွန်မူးနေပြီ ဖြစ်သဖြင့် မရုန်းကန်နိုင်တော့ပါ။ သူ့ကို ကားနောက်ခန်းတွင် ညှပ်၍ ထိုင်ထားပြီး အီဂျစ်သံရုံးသို့ ခေါ်ဆောင်လာကြသည်။ အီဂျစ်တို့သည် လုခ်ကို ဆေးထိုးကာ ကြိုးတုပ်ပြီး သေတ္တာကြီးထဲသို့ ထည့်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုနောက် ကိုင်ရှိသည့် ပို့ရန် အကြံနှင့် လေဆိပ်သို့ ယူဆောင်လာစဉ် အီတလီ အကောက်ခွန်အရာရှိများက တွေ့သွားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အထင်ပါ အဖြစ်အပျက်များ အားလုံးကို မော့ဆက်သူလျှိုများက မြင်တွေ့နေကြပါသည်။ မော့ဆက်ဌာနချုပ်၏ အမိန့်ကို တောင်းခံပြီးသည်နှင့် မော့ဆက်သူလျှိုတို့သည် လုခ်ကို အီဂျစ်သို့ ခေါ်ဆောင်ပြီး မသုတ်သင်နိုင်ရန် အချိန်မီ ကယ်တင်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ချက်ချကြလေသည်။

မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်များသည် အီတလီ တန်ပြန်ထောက်လှမ်းရေးကို သတင်းပေးလိုက်ပြီး သံရုံးကို စောင့်ကြည့်နေကြလေသည်။ အီဂျစ်တို့သည် လူတစ်ယောက်ကို ခိုးထုတ်လိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း လေဆိပ်အရာရှိများကို ကြိုတင်သတင်း ပေးထားလိုက်သည်။ အကောက်ခွန်အရာရှိများကိုလည်း သတိဝီရိယထား၍ စောင့်ကြည့်ကြရန် တပ်လှန့်ထားလိုက်လေသည်။

ထို့ကြောင့် အီဂျစ်တို့ အခေါင်းကြီးကို သယ်ဆောင်လာစဉ် အီတလီ လေဆိပ်အရာရှိများက စောင့်ဖမ်းခြင်းသည် တိုက်ဆိုင်မှု မဟုတ်ပါ။ ထို့ပြင် အီဂျစ်တို့ ကားနှင့် ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားပါက လိုက်ဖမ်းရန် အယ်လ်ဖာ ရိုမီယို ပြိုင်ကားကလေး ရပ်ပေးထားခြင်းသည်လည်း တိုက်ဆိုင်မှု မဟုတ်ပါ။

မည်သို့ပင်ဆိုစေ သင်္ကာမကင်းဖွယ် သေတ္တာကြီးကို တွေ့ရှိ၍ လျင်မြန်စွာ တားမြစ်ရှာဖွေကြသော အီတလီတို့သည် နာမည်ကောင်း ရသွားကြလေသည်။ ဤခေါင်းကြီးကို အသုံးပြု၍ လူများ မည်မျှ ခိုးထုတ်ခဲ့သည်ကို ယခင်က မသိကြသည်မှာ အမှန်ဖြစ်သည်။

အီတလီ တန်ပြန်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့သည် လုခ၏ နောက်ကြောင်းကို ရဲတို့နှင့် ပူးပေါင်း၍ ရှာဖွေစစ်ဆေးသောအခါ သူ့တွင် ပြစ်မှု တစ်စုံတရာ မရှိကြောင်း တွေ့ရလေသည်။

လုခကလည်း သူ၏ ဇာတိရပ်ကို အီတလီ ရဲတို့ သိသွားပြီဖြစ်ကြောင်း ရိပ်မိသောအခါ အစွဲရေးကောင်စစ်ဝန်ကို တွေ့လိုပါသည်ဟု ဆိုသဖြင့် ခေါ်ပေးရသည်။ သူက သူ၏ အကြောင်းကို အစမှ အဆုံးအထိ မှန်မှန်ကန်ကန် အစစ်ခံလိုပါသည်ဟု ဆိုသည်။ သူ့အစွဲရေးနိုင်ငံသို့ ပြန်ရောက်လျှင် အပြစ်ဒဏ်ခံရမည်ကို သိထားပါသည်။ သူ၏ မိသားစုက သူ့အပေါ် မုန်းတီးမှု ထားရှိမည့်အချက်ကိုမူ ပြောစရာ မလိုတော့ပါ။

“ကျွန်တော့်ကို အစွဲရေးနိုင်ငံကိုပဲ ပြန်ပို့ပါဗျာ။ အခုအတိုင်းဆို ကျွန်တော် ဘယ်နိုင်ငံသွားသွား သူတို့ လိုက်သတ်ကြလိမ့်မယ်ဗျာ။ ကျွန်တော် အီဂျစ်တွေရဲ့ ထောက်လှမ်းရေးနည်းလမ်းတွေကို တော်တော်သိထားခဲ့ပါတယ်” ဟု လုခက အစွဲရေးကောင်စစ်ဝန်ကို မေတ္တာရပ်ခံခဲ့သည်။

လုခ၏ မေတ္တာရပ်ခံချက် တောင်းပန်ချက်ကို အစွဲရေးသံရုံးက သဘောတူခဲ့လေသည်။ နောက်တစ်နေ့တွင် ဝတ်စုံပြာကို ဝတ်၊ လည်စည်းအနီရောင် ဝတ်ထားပြီး နေကာမျက်မှန်အနက် တပ်ဆင်ထားသော လုခကို လေဆိပ်သို့ ကားဖြင့် လိုက်ပို့ကြပါသည်။ သူ့ကို ခေါင်းထဲထည့်၍ လေဆိပ်သို့ ခေါ်ဆောင်လာခြင်းတော့ မဟုတ်ပါ။ ဤအကြိမ်မှာ ကားပေါ်တွင် ရဲအစောင့်အကြပ်များ လိုက်ပါလာပြီး ဇိမ်ကျကျ လိုက်ပါခဲ့ရပါသည်။

လွန်ခဲ့သော ရက်သတ္တပတ်များက ပင်ပန်းဆင်းရဲစွာ ဒုက္ခအတွေ့တွေ ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော်လည်း လုခတစ်ယောက် စိတ်အခြေအနေ ကောင်းမွန်စွာ ရှိနေခဲ့ပါသည်။ အစွဲရေးနိုင်ငံသို့ ရောက်ရောက်ချင်း သတင်းထောက်များ၏ အမေးကို လုခက ဤသို့ ပြောကြားခဲ့သည်။

“ကျွန်တော် အီတလီ ရဲအဖွဲ့ကို ကျွန်တော့် အသက်ကယ်တင်ခဲ့လို့ သိပ်ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ရဲ့ ဆိုးတေတဲ့ အပြုအမူတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော်ရဲ့ အမိနိုင်ငံကို တောင်းပန်ချင်ပါတယ်။ ကျွန်တော့် ဇနီးနဲ့ ကလေးတွေကိုပါ တောင်းပန်ချင်ပါတယ်။ ကျွန်တော် ကျူးလွန်ခဲ့တဲ့ အပြစ်တွေအတွက် ပေးတဲ့အပြစ်ဒဏ်ကို ခံဖို့ အသင့်ပါပဲ။ အဲဒီနောက်မှာ သူတို့ ကျွန်တော့်ကို ခွင့်လွှတ်ကြမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော့်မိသားစုနဲ့ ကျွန်တော် လူသစ်စိတ်သစ် မွေးပြီး ကောင်းကောင်းမွန်မွန် နေပါတော့မယ် ခင်ဗျာ”

“ကျွန်တော် လက်သမားဆရာ တစ်ယောက် ဖြစ်ပါတယ်။ အဲ အခုချိန်က စပြီး ကျွန်တော်တတ်တဲ့ ပညာကိုပဲ သေသေချာချာ လေ့ကျင့်လုပ်ကိုင်သွားရမှာပေါ့ဗျာ” ဟု လုခက ထပ်လောင်း ပြောဆိုခဲ့သည်။

ဤသို့ဖြင့် နိုဝင်ဘာ(၄)ရက်နေ့တွင် လုဒ်သည် အစွဲရေးလေကြောင်း L.Air ပိုင် လေယာဉ်တွင် စီးနင်းလိုက်ပါလျက် အမိနိုင်ငံသို့ ပြန်လာခဲ့ပါသည်။ လုဒ် ပြန်ရောက်ပြီး မကြာမီမှာပင် သူ့ကို တရားစွဲဆို စစ်ဆေးပြီး တရားစီရင်ကြားနာပုံကို တစ်ခါတရံတွင် လျှို့ဝှက် ပြုလုပ်ကြလေသည်။

အစိုးရရှေ့နေက လုဒ် ဥရောပတလွှား သူလျှို့လုပ်ခဲ့သည့်အကြောင်းများနှင့် သူ့နောက်မှ မော့ဆက် လိုက်လံထောက်လှမ်းပုံများကို တိတိကျကျ သက်သေ အထောက်အထားများနှင့်တကွ တင်ပြခဲ့ပါသည်။

လုဒ်ကို ထောင်ဒဏ်(၁၃)နှစ် စီရင်ချမှတ်ခဲ့လေသည်။ နှစ်စေ့၍ သူ ထောင်မှ လွတ်လာသောအခါ အစွဲရေးမြေပေါ်သို့ ပြန်လည်ခြေချစဉ် လေဆိပ်တွင် ပြုခဲ့သည့် ကတိကို စောင့်ထိန်းခဲ့ရှာသည်။

လုဒ်သည် ယခုအခါ သူ၏ ဇနီး၊ သားသမီးများနှင့်အတူ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် နေထိုင်လျက် ရှိသည်။ သူတတ်ကျွမ်းသော လက်သမားအလုပ်ကိုပင် ဆက်လက်လုပ်ကိုင်နေပါသည်။

သူ၏ သူလျှို့ဘဝ အချိန်ကာလများသည်ကား ကုန်ဆုံးခဲ့ပြီ ဖြစ်လေ၏။ ။

ကိုယ်ပျောက်သူလျှို့များ

====x====

လူတစ်ယောက်၏ လှုပ်ရှားသွားလာမှုများကို နောက်ယောင်ခံ၍ အကဲခတ်လေ့လာခြင်းဖြင့် သိရှိနိုင်ပါသည်။ ရုရှားသူလျှို့ အစွဲရေးဘီးယားနှင့် အီဂျစ်သူလျှို့ မိုဒီချိုလုဒ် တို့ကို ဖမ်းမိရသည့်အကြောင်းမှာ သူတို့သည် ရန်သူလျှို့များနှင့် အဆက်အသွယ်လုပ်နေသည်ကို တွေ့ရှိခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

သို့သော် လျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းသော သူလျှို့လုပ်ငန်းမှန်သမျှ လွယ်လွယ်ကူကူနှင့် ဖမ်းမိရန် မလွယ်ပါ။ လူသားသူလျှို့များကို မသုံးမဖြစ် ဆက်လက်၍ သုံးနေရမည်ဖြစ်သော်လည်း အလွန်ပင် ခေတ်မီတိုးတက်နေသော ထောက်လှမ်းရေး သိပ္ပံကိရိယာများသုံးသည့် သူလျှို့နည်းလမ်းများသည် အလွန်အရေးပါသော အခန်းကဏ္ဍတွင် ပါဝင်နေပေပြီ။ အထူးသဖြင့် ရန်သူနိုင်ငံမှ သတင်းများ ရှာဖွေစုဆောင်းသည့် နေရာတွင် ယင်းခေတ်မီနည်းလမ်းများသည် အသုံးဝင်လှသည်။ ထောက်လှမ်းရေးသတင်းများကို ဝေဖန်သုံးသပ်သောအခါတွင်မှ လူသားဦးနှောက်က ပို၍ အသုံးကျပါသည်။

အထက်ပါအချက် မှန်ကန်ကြောင်း ငွေးကြေးဖောဖောသီသီ သုံး၍ ထောက်လှမ်းရေးလုပ်ငန်း လုပ်နေကြသော နိုင်ငံများက သက်သေပြလိမ့်မည် ဖြစ်လေသည်။ နိုင်ငံတစ်ခု၏ လျှို့ဝှက်ထားသော

အချက်အလက်များသည် အရေးကြီးသည်ဟု ထင်ရလေလေ ယင်းတို့ကို ပိုမိုခေတ်မီသော သူလျှိုနည်းလမ်းများနှင့် ထောက်လှမ်းရန် ကြိုးစားလေလေပင် ဖြစ်သည်။

၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၏ ဆယ်စုနှစ် စောစောပိုင်းကာလ တစ်ခုသော နေရာသီတွင် မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးနှင့်တကွ အစွဲရေး ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ခွဲများသည် မော်စကို၌ မိမိတို့ ထောက်လှမ်းခံရနေကြောင်း သိရှိလာကြလေသည်။

အစွဲရေးသည် ၁၉၄၈ ခုနှစ်မှစ၍ ဆိုဗီယက်နှင့် သံတမန်ဆက်သွယ်မှု ရှိလာခဲ့ကာ ဆိုဗီယက်၌ အစွဲရေးသံရုံး ထားရှိခဲ့သည်။ ထိုသံရုံးအဆောက်အအုံသည် ကြာလာသော် လိုအပ်သည့် အကျယ်အဝန်းမရှိဘဲ ကျဉ်းကြပ်ကြောင်း တွေ့ရှိကြသည်။ ထို့ကြောင့် အစွဲရေးတို့သည် ဆိုဗီယက်အစိုးရအား မိမိတို့သံရုံးအတွက် နေရာထိုင်ခင်းကျယ်ကျယ် ရောင်းရန် (သို့မဟုတ်) ငှားရန် တင်ပြလာခဲ့သည်မှာ အချိန်အတော် ကြာမြင့်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ နေရာကျယ်ကျယ်ဝန်းဝန်း သံရုံးသစ် ဆောက်လုပ်ရန် တောင်းဆိုသည်။ နောက်ဆုံး၌ ရုရှားတို့က သဘောတူ လက်ခံခဲ့လေသည်။

သို့သော် သံရုံးအဖြစ်သုံးရန် အဆင်ပြေသော ဆောက်ပြီးသား အဆောက်အအုံများကို ပေးမည့်အစား ရုရှားတို့က အဆောက်အအုံသစ်တစ်ခု ဆောက်လုပ်ပေးရန် ပြောလာသည်။ ဆောက်လုပ်မည့် ဗီသုကာကို အစွဲရေးလူမျိုးများ ထားလျှင်ထားနိုင်သော်လည်း ဆောက်လုပ်ရေး ကာယလုပ်သားများသည် ဆိုဗီယက်လူမျိုးများ ဖြစ်ရမည်ဟု သူတို့က ဆိုသည်။ ထိုသံရုံးသစ်တွင် သံအမတ်ကြီး၏ ကိုယ်ပိုင်အိပ်ခန်းအပြင် သံရုံးအမှုထမ်းများအတွက် အခန်းများနှင့် ရုံးများ ပါဝင်ဆောက်လုပ်ပေးမည် ဖြစ်သည်။

သို့နှင့် သံရုံးအဆောက်အအုံကြီးကို စံချိန်သစ်တင်ကာ အမြန်ဆုံး ဆောက်လုပ် ပြီးစီးသွားလေသည်။ အစွဲရေးသံရုံးဝန်ထမ်းများသည် အိမ်ထောင်ပရိဘောဂများကို သံရုံးသစ်သို့ ပြောင်းရွှေ့ယူဆောင်လာသည်။ သံရုံးသစ် အဆောက်အအုံတွင်းသို့ ရွှေ့ပြောင်းယူဆောင်လာကြပေပြီ။

သံရုံးသို့ စတင်ပြောင်းရွှေ့လာသော ပထမနေ့မှာပင် အစွဲရေးအမျိုးသမီး ဝန်ထမ်းတစ်ဦးသည် သာမန်မဟုတ်သော အချက်တစ်ခုကို သတိထားမိလိုက်လေသည်။ သူမသည် သစ်သားတုံးလေးများ အကွက်ဖော်၍ ခင်းထားသော ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ဒေါက်သေးသေး အချွန်ပါသော ဒေါက်မြင့်ဖိနပ်ဖြင့် လျှောက်သွားလေရာ တုံ့ကန့် ရုပ်လိုက်မိသည်။

ထိုအမျိုးသမီးသည် ဒေါက်မြင့်ဖိနပ်ဖြင့် လေးငါးချက် ဆောင့်ကြည့်လိုက်ပြီး အနီးနားရှိ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် တစ်ဦးကို လှမ်းပြောလိုက်သည်။

"အင်း... အသံက တစ်မျိုးပဲနော်၊ လှိုင်ခေါင်းရှိလို့ ထွက်လာတဲ့ အသံမျိုးရှင့်"

အခြားသော အမှုထမ်းများ ဝိုင်းအုံလာသောအခါ အမျိုးသမီးသည် ထိုနေရာပေါ်တွင် တစ်ဖန် လျှောက်ပြသည်။ ထိုအခါ လူတိုင်းက သူရပ်လိုက်သော နေရာအောက်တွင် လှိုင်ခေါင်းရှိသည်ဟု လက်ခံကြလေတော့သည်။

ထိုကိစ္စကို အစွဲရေးသံအမတ်ကြီးကို ချက်ချင်း အကြောင်းကြားလိုက်ပြီး လုံခြုံရေးအရာရှိ တစ်ဦးကိုလည်း ခေါ်ပြလေသည်။ ထိုလုံခြုံရေး အရာရှိသည် တူနှင့် တူရွင်းတစ်ချောင်းကို သုံးပြီး လှိုင်ခေါင်းသံပါသော ကြမ်းပြင်ကို ခွါထုတ်လိုက်လေရာ ဘေးမှ ဝိုင်းကြည့်နေသူအားလုံး မျက်လုံးပြူးသွားရလေသည်။ ကြမ်းပြင်၏ အောက်တွင် မည်းမှောင်နေသော ကျင်းကြီးတစ်ခုကို တွေ့ရသည်။ ဥမင်လှိုင်ခေါင်းနှင့် အလွန်တူလေသည်။

သံရုံးဝန်ထမ်း(၂)ဦးသည် လှိုင်ခေါင်းထဲ ဆင်းကြည့်ရန် ဆုံးဖြတ်ပြီး လက်နှိပ်ဓာတ်မီး ကိုယ်စီနှင့် ဆင်းလာကြသည်။ သူတို့သည် မှောင်မည်းနေသော လမ်းကြောင်းတလျှောက် ကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့နှင့် ဆင်းလာကြရာ လှိုင်ခေါင်းမှာ တဖြည်းဖြည်း ကျယ်လာသည်ကို တွေ့ရသည်။ လှိုင်ခေါင်းတွင် အင်္ဂါတန်များ၊ သင်္ဘောဆေးနံ့များ ရနေသဖြင့် မကြာမီက ပြုလုပ်ထားကြောင်း သိရှိရလေသည်။ လှိုင်ခေါင်းသည် မြေပြင်မှ အောက်သို့ (၁၅)ပေခန့် နက်ပြီး ဗျက်မှာ တဖြည်းဖြည်း ကျယ်လာသဖြင့် လူနှစ်ယောက် ပခုံးချင်း ယှဉ်၍ လျှောက်သွားနိုင်သည်။

လှိုင်ခေါင်းတစ်နေရာတွင် လမ်းနှစ်ခု ဖြစ်နေသဖြင့် သံရုံးဝန်ထမ်း(၂)ဦးသည် လမ်းတစ်ခုသို့ အတူသွားရန် ဆုံးဖြတ်ကြသည်။ သူတို့သည် ပေ(၉၀)ခန့် သွားပြီးသောအခါ သံတိုင်များ ပိတ်ထားသည်ကို တွေ့ကြရလေသည်။ သူတို့သည် သံတံခါးတစ်ဘက်တွင် ဘာရှိမှန်း မသိသဖြင့် စိုးရိမ်ထိတ်လန့်ကြသော်လည်း သိချင်စိတ်က ဖိစီးလာသဖြင့် တံခါးကို တွန်းလိုက်လေရာ ပွင့်သွားပြီး တံခါးတွင် ဆီထိုးထားသော ပတ္တာများ တပ်ထားကြောင်း တွေ့ရသည်။

အစွဲရေး(၂)ယောက်သည် အလင်းရောင်းလေး တစ်ခု ထွက်နေသည့်နေရာသို့ ခေါင်းပြုပြီး ကြည့်လိုက်သောအခါ သူတို့ရောက်နေသော နေရာသည် ဆိုဗီယက် ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ KGB ဌာနချုပ်ဟု အချိန်ကြာမြင့်စွာက သိထားသော အဆောက်အအုံကြီး၏ ပူးတွဲအဆောင်တစ်ခု ခြံဝင်းထဲတွင် ဖြစ်နေပါတော့သည်။

ယခုလောက်ဆို လုံလောက်ပါသည်။ အစွဲရေး သံရုံးဝန်ထမ်း(၂)ဦးသည် လှိုင်ခေါင်းထဲတွင် နောက်ကြောင်းပြန်လှည့်ကာ အစွဲရေးသံရုံးသို့ ကမန်းကတန်း ပြန်ခဲ့လေသည်။

သူတို့ တွေ့ရှိသမျှကို ပြန်ပြောပြသောအခါ အစွဲရေးသံအမတ်ကြီးသည် သူ၏အစိုးရနှင့် တိုင်ပင်ရန် ဂျေရုဆလင်သို့ ဖုန်းကောက်ဆက်လေသည်။

"ဆိုဗီယက်အာဏာပိုင်များသည် ထောက်လှမ်းရေးလုပ်ငန်းကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ပိုက်စိတ်တိုက်၍ ဆောင်ရွက်ရန် ကြံစည်နေကြောင်း သိသာပါသည်"ဟု သူက တင်ပြလိုက်သည်။

ထိုလှိုင်းခေါင်းကြီးသည် ကျယ်လှသဖြင့် လူလွတ်၍ဖြစ်စေ၊ ထောက်လှမ်းရေးကိရိယာများ သုံး၍ဖြစ်စေ အစွဲရေးသံရုံးအပေါ် ထောက်လှမ်းနိုင်သည်။

သံအမတ်ကြီး အစွဲရေးအစိုးရနှင့် စကားပြောဆိုပြီး၍ စကားပြောခွက်ကို ပြန်ချလိုက်သည်နှင့် တပြိုင်နက် ဆိုဗီယက်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးက ဖုန်းဆက်လေသည်။ သူက...

"သံရုံးအနီးနား ဝန်းကျင်တွင် ရေပိုက်များ ချွတ်ယွင်းနေကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ဝမ်းနည်းစွာ အသိပေးခြင်းဖြစ်ကြောင်း" တောင်းတောင်းပန်ပန် ပြောလေသည်။

"မကြာခင် ရေတွေ ထွက်လာပါလိမ့်မည်။ မစိုးရိမ်ပါနဲ့ ခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ အဆင်ပြေအောင် အားလုံးပြင်ဆင်နေပါတယ်နော်"

သူပြောပြီး မကြာမီမှာပင် လှိုင်းခေါင်းမှတစ်ဆင့် သံရုံးထဲသို့ ရေများ စိမ့်ဝင်လာလေသည်။ သံရုံးကြမ်းခင်းများကို ရေလွှမ်းသွားလေရာ အိမ်ထောင်ပရိဘောဂများကို အမြန်သယ်ထုတ်ကြရလေသည်။

လှိုင်းခေါင်းထဲသို့ ဝင်ရောက် ကြည့်ရှုခဲ့ကြသော အစွဲရေး(၂)ဦးကို ဆိုဗီယက်တို့ မြင်တွေ့သွားသည်မှာ သေချာပါသည်။ ထို့ကြောင့် KGB အရာရှိများသည် နောက်နောင် အစွဲရေးတို့ စုံစမ်းစစ်ဆေးမှု မလုပ်နိုင်ရန် လှိုင်းခေါင်းကို ရေသွင်းပစ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ရေပိုက်ပြင်သမား အစွဲရေးသံရုံးတွင်းသို့ ရောက်လာပြီး ရေယိုပေါက်များ ပြင်ဆင်သောအခါ လှိုင်းခေါင်းကို ပိတ်ပစ်လိုက်သည်။ သူတို့အတွက် အလွန်လွယ်သော အလုပ်ဖြစ်ပါသည်။

အစွဲရေးနိုင်ငံတွင်မူ ယင်းကိစ္စအတွက် မည်သို့မည်ပုံ လုပ်ဆောင်ရမည်ကို ဝေဖန်ဆွေးနွေးနေကြလေသည်။ အစွဲရေးသံရုံးသစ် ဆောက်လုပ်ပေးရန် သဘောတူလိုက်ချိန်မှစ၍ ဆိုဗီယက်အစိုးရသည် သူလျှို့ဝှက်တစ်ခု တူးထားရန် ကြံစည်ထားပြီး ဖြစ်သည်။

ထိုကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ မော်စကိုအစိုးရကို တရားဝင် ကန့်ကွက်စာ ပို့သင့်ပါသလော။

ဝန်ကြီးချုပ် လီဗီအက်ရှ် ကောလ်သည် သူ၏အစိုးရအဖွဲ့နှင့် ဆွေးနွေးတိုင်ပင်နေချိန်မှာပင် သူလျှို့ဝှက်ပါတစ်ဟု အစွဲရေး ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိများ သိထားသော ဆိုဗီယက်သံအမတ် ဇိုဘာခင်က စတင်လှုပ်ရှား ဆောင်ရွက်လေသည်။

ဇိုဘာခင်သည် လီဗီအက်ရှ် ကောလ်အား ဥမင်လှိုင်းခေါင်းအကြောင်း တစ်လုံးတစ်ပါဒမျှ မဖွင့်ပြောရန်နှင့် ထုတ်ဖော်လိုက်ပါက အလွန်ဆိုးရွားသော အခြေအနေများ ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်ကြောင်း ခြိမ်းခြောက်လိုက်သည်။ မည်သို့ပင်ဆိုစေ ဥမင်လှိုင်းခေါင်းသည် သူလျှို့ဝှက်လုပ်ငန်းများ လုပ်ရန်အတွက် တူးထားသည်ဆိုသော အချက်ကို ငြင်းကွယ်ရန် ဇိုဘာခင်တစ်ယောက် အကြိုးစားခဲ့ပါ။

အစ္စရေးအာဏာပိုင်တို့သည် ထိုပြဿနာအကြောင်း လုံးဝနှုတ်ပိတ်နေလိုက်ကြသည်။ သို့သော် မော်စကိုမြို့တော်၌မူ ထိုကိစ္စကို လူတိုင်းလိုလို သိကြပါသည်။ ဆိုဗီယက်ကို မယုံရတော့သဖြင့် အမေရိကန်အပါဝင် အနောက်အုပ်စုနိုင်ငံများ၏ သံရုံးများတွင်လည်း ကြမ်းခင်းများကို သေချာစွာ စစ်ဆေးမှုများ ပြုလုပ်ကြလေတော့သည်။

မော်စကို သံတမန်လောကတွင် ရယ်စရာ ပြက်လုံးတစ်ခု တိုးလာသည်။

"ဘာလဲ... သူတို့က ခင်ဗျားတို့ဆီ ဥမင်တူးပြီး လာနေတာလား၊ ခင်ဗျားတို့က ဥမင်တူးပြီး အပြင်ထွက်ဖို့ ကြိုးစားနေတာလား" ဟူသော ပြက်လုံးပင် ဖြစ်သည်။

ဥမင်လှိုင်ခေါင်းကိစ္စ ဖြစ်ပွားသွားသော်လည်း ဆိုဗီယက်တို့သည် အစ္စရေးနိုင်ငံအကြောင်း ထောက်လှမ်းစုံစမ်းသည့် အဓိကသူလျှို့လုပ်ငန်းများကို အစ္စရေးနိုင်ငံတွင်း၌ အမြဲတမ်း ပြုလုပ်နေခဲ့ကြပါသည်။

အစ္စရေးဘီးယားသည် အစ္စရေးနိုင်ငံတွင်းရှိ ဆိုဗီယက်သူလျှို့များထဲမှ တစ်ယောက်သာ ဖြစ်ပါသည်။ ရုရှားသံရုံးတွင် သံအရာရှိအမည်ခံထားသူ အမြောက်အမြားသည် အချိန်ရှိသရွေ့ ထောက်လှမ်းရေးလုပ်ငန်းများ ပြုလုပ်နေကြလေသည်။ အစ္စရေး တန်ပြန်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့သည် လူနည်းနည်းသာ ရှိသဖြင့် နိုင်ငံတွင်း ပြုလုပ်နေကြသော သူလျှို့လုပ်ငန်းများကို ထိထိရောက်ရောက် ကိုယ်တွယ်ရန် မမျှော်လင့်နိုင်ခဲ့ချေ။

တစ်ချိန်က ဆိုဗီယက်တို့သည် ဂျူးလူမျိုးများကို အစ္စရေးနိုင်ငံတွင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ခိုလှုံ နေထိုင်သူများအဖြစ် စေလွှတ်နေကြောင်း အီဆာဟာရယ်က ဝန်ကြီးချုပ် ဘင်ဂူရီယန်ကို တင်ပြခဲ့ဖူးသည်။ ထိုစဉ်က ဘင်ဂူရီယန်သည် အီဆာဟာရယ် ပေးသော သတင်းကြောင်း စိတ်လှုပ်ရှားမှု အဖြစ်ဘဲ ဤသို့ ပြန်ပြောခဲ့လေသည်။

“အဲဒီ ရုရှားသူလျှို့တွေဟာ ဂျူးဆိုရင်တော့ သူတို့ကို အစ္စရေးပြည်တွင်းမှာပဲ ထောက်လှမ်းစုံစမ်းနေပါစေဗျာ”

သို့သော် ယနေ့ မျက်မှောက်ကာလတွင် သူလျှို့နည်းလမ်းများနှင့် ထိုသူလျှို့လုပ်ငန်းတို့၏ အန္တရာယ်ကို လွယ်လွယ်ကူကူ တွန်းလှန်တားမြစ်ရန် မဖြစ်နိုင်ချေ။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သူလျှို့များထဲတွင် အင်အားရှိပြီး အရည်အချင်းရှိသော ဆိုဗီယက်တို့ကို မိရန်ပင် မဆိုထားနှင့် မြင်တွေ့ရန်ပင် အလွန်ခဲယဉ်းသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

မြေထဲပင်လယ်၏ အရှေ့ဘက်တွင် သာမန်မျက်စိနှင့် လှမ်း၍ မမြင်နိုင်သော၊ ကြည့်လိုက်လျှင် ဒုက္ခမပေးနိုင်ဟု ထင်ရသော ဆိုဗီယက်သင်္ဘော တပ်ဖွဲ့တစ်ခု ရှိနေပါသည်။ ထိုသင်္ဘောများသည် ၂၄ နာရီပတ်လုံး အစွဲကမ်းခြေအနီးတွင် ကင်းလှည့်စောင့်ကြပ်နေပါသည်။ ထိုသင်္ဘောများပေါ်တွင် သူတစ်ပါးကို တိုက်ခိုက်ရန် လက်နက်များ မပါသော်လည်း သူတို့ကို အလွန်အားကောင်းသော စစ်သင်္ဘောများက စောင့်ကြပ်ပေးနေကြပါသည်။ ထိုစစ်သင်္ဘောများပေါ်တွင် ဒုံးကျည်နှင့် ရဟတ်ယာဉ်များ ရှိနေပါသည်။

ဆိုဗီယက်သင်္ဘောများမှာ ကော့ကေးဆပ်၊ ကရိုင်းမီးယား၊ ယူရီဂါဂါရင်တို့ ဖြစ်ပြီး သူတို့၏ အဓိကတာဝန်မှာ အစွဲကမ်းခြေကို ထောက်လှမ်းစုံစမ်းနေရန် ဖြစ်သည်။ သင်္ဘောများပေါ်တွင် အလွန်ခေတ်မီတိုးတက်သော အီလက်ထရွန်းနစ် ကိရိယာများ ပါဝင်ပြီး သင်္ဘောသားများမှာ ကွန်ပျူတာနှင့် ရေဒီယိုဆက်သွယ်ရေး ကျွမ်းကျင်သူများ၊ အစွဲကမ်းခြေ ကျွမ်းကျင်သူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ သူတို့သည် အစွဲကမ်းခြေမှ ပေးပို့သော သတင်းများနှင့် ထွက်လာသော သတင်းများကို ဖမ်းယူနားထောင်နိုင်ကြပါသည်။

အစွဲကမ်းခြေအတွင်း တယ်လီဖုန်းခေါ်သံများမှာ သူတို့ နားထောင်၍ ရှိနေသော အသံများ ဖြစ်သည်။ စစ်ဘက်၊ နယ်ဘက်နှင့် ရဲဘက်တို့မှ ရေဒီယိုသတင်း အဆက်အသွယ်ပြုကြသည်များကိုလည်း မပြတ်နားထောင် ထောက်လှမ်းနေကြပါသည်။ အစွဲကမ်းခြေ၏ လော့ဒ် လေဆိပ်ကို အသုံးပြုနေကြသော ကမ္ဘာ့လေကြောင်း ကုမ္ပဏီများမှ လေယာဉ်ပျံများ၏ ရေဒီယိုသတင်းများကိုလည်း ဖမ်းယူအသံသွင်းထားကာ ထောက်လှမ်းမြဲ ဖြစ်လေသည်။

အစွဲကမ်းခြေ၏ ရေဒီယိုခန်းများနှင့် အခြားစုံစမ်း ထောက်လှမ်းနိုင်သည့် ကိရိယာများကို ရုရှားတို့က အလွယ်တကူ တိတိကျကျ ရှာဖွေဖော်ထုတ်နိုင်ကြပါသည်။ အစွဲကမ်းခြေ၏ ဆက်သွယ်ရေးလုပ်ငန်း တစ်ခုလုံးကို ဖမ်းယူနိုင်သော ပိတ်ဆို့နိုင်သော ခေတ်မီကိရိယာများ ရုရှားသူလျှို့ဝှက်သင်္ဘောပေါ်တွင် ပါဝင်သည်ဟု အများက ယုံကြည်နေကြပါသည်။

ယူရီဂါဂါရင် သင်္ဘောသည် ဆိုဗီယက်တို့၏ သူလျှို့ဝှက်ပြုလုပ်မှုများနှင့် အဆက်အသွယ် အမြဲလုပ်နေပါသည်။ ထိုသင်္ဘောများထံသို့ လာရောက်တွေ့ဆုံနေသော ဆိုဗီယက်သင်္ဘောများထံမှ စားနပ်ရိက္ခာနှင့် လိုအပ်သော ညွှန်ကြားမှုများ ရရှိနေသဖြင့် သူလျှို့ဝှက်လုပ်ငန်းကို ပို၍စေ့စေ့စပ်စပ် လုပ်နိုင်ကြပါသည်။

သူလျှို့ဝှက်သင်္ဘောများတွင် ပါသည့် ကျွမ်းကျင်သူများသည် ရရှိသည့် အချက်အလက်ကို သုံးသပ်ဝေဖန်ခြင်း၊ အဖြေထုတ်ခြင်းများ ပြုလုပ်လေ့ရှိသော်လည်း ထောက်လှမ်းရရှိသော အချက်အလက်မှန်သမျှကို ရဟတ်ယာဉ်များနှင့် မော်စကိုသို့ အရောက်ပို့ပေးပါသည်။ ထို့ပြင် သင်္ဘောများသည် မော်စကိုနှင့် ၂၄ နာရီပတ်လုံး ရေဒီယို အဆက်အသွယ် ပြုထားကြပါသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် ၁၉၇၆ ခုနှစ်တွင် အင်တက်ဘီ လေဆိပ်၌ ဓားစာခံ ဖမ်းခံထားရသော အစွဲကမ်းခြေသည်များကို ကယ်ဆယ်ရန် ကြံစည်ထားစဉ်က သက်ဆိုင်သူအားလုံးကို “သင်တို့၏ ပါးစပ်ကို

ပိတ်ထားကြပါ”ဟု အမိန့်ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ ရုရှားတို့သည် အစွရေးတို့ ပြင်ဆင်နေကြပုံကို ကြိုတင်နားထောင် သိရှိသွားပါက အင်တက်ဘီသို့ သတင်းပို့ပေးကြမည်မှာ သေချာပါသည်။

ရုရှားတို့သည် တစ်ခါတရံ၌ အစွရေးနိုင်ငံအတွင်း လှုပ်ရှားဆောင်ရွက်နေကြပုံများကို အနီးကပ် လေ့လာစုံစမ်းရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြသည်။ ၁၉၇၇ ခုနှစ်တွင် သူတို့သည် ခေတ်မီသော ကင်မရာများနှင့် ရေဒါစက်များ တပ်ဆင်ထားသည့် KE-25 ရဟတ်ယာဉ်များကို အစွရေးလေပိုင်နက်ထဲသို့ စေလွှတ်ပြီး အစွရေးသင်္ဘောများ၏ လှုပ်ရှားမှုကို ထောက်လှမ်းခိုင်းခဲ့သည်။

၁၉၇၅ လက်ဘနွန် ပြည်တွင်းစစ် အရှိန်အဟုန်မြင့်မားနေစဉ် အစွရေးတို့၏ ဒုံသင်္ဘောများသည် ကမ်းလွန်နယ်နိမိတ်များကို ကင်းလှည့်စောင့်ကြပ်နေကြစဉ် ရုရှားသင်္ဘောများက နောက်က ထပ်ကြပ်မကွာ လိုက်ခဲ့ကြသည်။ ညအခါများတွင် ရုရှားတို့သည် အစွရေးသင်္ဘောများပေါ်သို့ အင်အားကောင်းသော ဆလိုက်မီးမောင်းကြီးများ ထိုးပေးထားပါသည်။

၁၉၇၃ ခုနှစ် နှစ်သစ်ကူးစစ်ပွဲ မဖြစ်မီတွင် ဆိုဗီယက် သူလျှိုသင်္ဘောများ ကမန်းကတန်း ထွက်ခွာသွားခဲ့ကြပါသည်။ ထိုအချိန်က ထိုသင်္ဘောများသည် စစ်ရေးအရ အကာအကွယ်မရှိသော အခြေအနေတွင် ရောက်နေခဲ့သည်။ ယခုအခါ သူတို့ကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်မည့် စစ်သင်္ဘောများ ရောက်နေပြီဖြစ်သဖြင့် စစ်မက်ကာလများ၌ပင် ထိုဒေသ၌ အမြဲရှိနေနိုင်ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ရုရှား စစ်သင်္ဘောများ ရှိနေခြင်းသည် အစွရေး စစ်ဘက်အရာရှိများ ပိုမို စိုးရိမ်ကြရသောအချက် ဖြစ်ခဲ့သည်။ စစ်ဖြစ်လျှင် ယင်း ဆိုဗီယက် သူလျှိုသင်္ဘောများသည် သူတို့၏ ခေတ်မီသော ထောက်လှမ်းရေးစက်ပစ္စည်းများတွင် ရရှိသော လျှို့ဝှက်သတင်းများကို အီဂျစ်၊ ဆီးရီးယား၊ ဂျော်ဒန် စသည့် အာရပ်နိုင်ငံများသို့ ပေးပို့ကြတော့မည်။ အစွရေးနိုင်ငံအတွင်း တယ်လီဖုန်းနှင့် ပြောသော အချက်အလက်များနှင့် ရေဒီယိုမှ ကြေညာချက်များ အားလုံးကို အစွရေးဆန့်ကျင်သော နိုင်ငံများသို့ ပေးပို့ကြတော့မည်။ ထိုမှတစ်ပါး အစွရေးတပ်ဖွဲ့အချင်းချင်း သတင်းအဆက်အသွယ် ပြုလုပ်ခြင်းများကို ရုရှားတို့က နားထောင်မရအောင် ပိတ်ဆို့ဖျက်ဆီးမည်ဆိုပါက ပြုလုပ်နိုင်ပါသေးသည်။ ထိုအခါ ရှေ့တန်းတပ်များနှင့် ဌာနချုပ်အဆက်အသွယ် ပြတ်သွားမည် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ဆိုဗီယက် သူလျှိုသင်္ဘောများသည် မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးနှင့် တခြားထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့များအတွက် စိုးရိမ်စရာ အဘယ့်ကြောင့် ဖြစ်လာရသနည်းဆိုသော အကြောင်းတရားကို လွယ်ကူစွာ သဘောပေါက်ကြမည် ဖြစ်ပါသည်။

နေရာအနှံ့ ဖြန့်ကျက်ထားသော ဆိုဗီယက်သူလျှိုအဖွဲ့အစည်းသည် အရှေ့အလယ်ပိုင်းစစ်ပွဲကို အနိုင်အရှုံး အဆုံးအဖြတ်ပေးနိုင်ပါသည်။ ထိုအကြောင်းကြောင့် စစ်ဖြစ်လျှင် ဆိုဗီယက်သူလျှိုသင်္ဘောများကို အစွရေးတို့က ပစ်မှတ်ထားပြီး တိုက်ခိုက်ကြတော့မည်။ အမေရိကန်တို့၏ အမှတ်(၆) ရေတပ်မတော်ကလည်း အနီးတွင် ကျောက်ချထားလျက် ရှိသည်။

အစ္စရေးတို့နှင့် ဆိုဗီယက်တို့ အပြန်အလှန် ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်ကြလျှင် အန္တရာယ်များသော
အကျိုးဆက်များ ပေါ်ပေါက်လာပေတော့မည်။

မည်သို့ပင်ဆိုစေ ယခု လောလောဆယ်အချိန်၌ မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီး သို့မဟုတ် အစ္စရေးနိုင်ငံအတွင်းမှ
မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကမျှ သူတို့၏ ကမ်းခြေအနီး ထောက်လှမ်းနေကြသည့် အင်အားကြီးသော
သူလှိုများနှင့် ပတ်သက်၍ ဘာတစ်ခုမျှ မလုပ်နိုင်ကြပါ။

၁၉၇၃ ခုနှစ် နှစ်သစ်ကူးစစ်ပွဲ

၁၉၆၇ ခုနှစ် ခြောက်ရက်ကြာစစ်ပွဲ ပြီးသောအခါ မော့ဆက်အဖွဲ့သည် အမှားမလုပ်နိုင်ခဲ့ဟု ကမ္ဘာပေါ်ရှိ လေ့လာသူများက ထင်လာကြသည်။ မော့ဆက်သည် မဖြစ်နိုင်သည်ဟု ထင်ရသော လုပ်ငန်းများကိုပင် လျင်မြန်စွာနှင့် ကျွမ်းကျင် ပီရိစွာ အောင်အောင်မြင်မြင် လုပ်ကိုင်ခဲ့လေသည်။

ခြောက်ရက်ကြာ စစ်ပွဲတွင် အစွဲရေးတို့ အနိုင်ကြီး နိုင်လိုက်ခြင်းသည် နောက်ကွယ်မှ ရဲဝံ့စွာ လျှို့ဝှက်လှုပ်ရှား ထောက်လှမ်းခဲ့သော သူလျှို့အဖွဲ့ကြီးကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်ဟု ယေဘုယျအားဖြင့် လူများ နားလည်ထားကြ၏။ ဤမျှ အပြစ်အနာ မရှိ ကျွမ်းကျင်လှသော ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ကြီး ရှိနေသဖြင့် မိမိတို့၏ နိုင်ငံတော် လုံခြုံရေးကို မချိုးဖောက်နိုင်ဟု အစွဲရေးလူထုက ထင်မှတ်ခဲ့ကြလေသည်။

၁၉၇၃ ခုနှစ်တွင် နာမည်ပျက်တစ်ရပ်ကြောင့် မော့ဆက်၏ အထက်ပါ ရုပ်ပုံလွှာမှာ ညစ်ထေးသွားခဲ့ရလေသည်။ ၁၉၇၃ နှစ်ဦးပိုင်းတွင် အီဂျစ်နှင့် ဆီးရီးယားတို့ စစ်ပြင်ဆင်နေကြောင်း သိသာထင်ရှားလာပါသည်။ ဆိုဗီယက်တို့က ပြန်လည် ဖြန့်ဖြူးပေးကမ်းထားသော စစ်လက်နက်များ အာရပ်နိုင်ငံများသို့ ရောက်ရှိလာပြီ ဖြစ်သဖြင့် တင့်ကား၊ လေယာဉ်နှင့် ဒုံးကျည် အမြောက်အမြားသည် တိုက်ခိုက်ထိုးနှက်ရန် အဆင်သင့် ဖြစ်နေပေပြီ။

ဆီးရီးယားနှင့် အီဂျစ်တို့၏ ရှေ့တန်းစစ်မျက်နှာများသို့ (Division) ဒီဝီဇံ တပ်မကြီးများ ရောက်ရှိလာပြီး နေရာယူထားကြောင်း သတင်းရရှိသည်။ အီဂျစ်သမ္မတ အန်ဝါ ဆဒတ်ကလည်း မကြာခဏ စစ်သံပါသော မိန့်ခွန်းများ ပြောကြားနေပါသည်။

ရရှိသောသက်သေအထောက်အထားများသည်လည်း ယုံကြည်စိတ်ချရပြီး မှန်ကန်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် အစွဲရေးတပ်မတော်သည် အရန်တပ်ဖွဲ့ဝင် အရပ်သား ထောင်ပေါင်းများစွာကို လုပ်ငန်းခွင်မှ ပြန်ခေါ်ပြီး တစ်တိုင်းပြည်လုံး အတိုင်းအတာအထိ စစ်လေ့ကျင့်ရေးလုပ်ရန် အမိန့်ထုတ်လိုက်သည်။ တိုင်းပြည်၏ စက်မှုလုပ်ငန်းနှင့် စိုက်ပျိုးရေးကဏ္ဍများ ရပ်ဆိုင်းသွားရလေသည်။

သို့သော် တစ်စုံတရာ ဘာမှမဖြစ်ခဲ့ပါ။ စစ်လည်း မဖြစ်ခဲ့ပါ။

အရန်တပ်ဖွဲ့များကို လုပ်ငန်းခွင်မှ ဆွဲထုတ်လိုက်ရသဖြင့် တိုင်းပြည်အတွက် ဒေါ်လာ(၁၀)သန်း နှစ်နာ ဆုံးရှုံးခဲ့ရသည်။ ထိုဆုံးရှုံးမှုတွင် တိုင်းပြည်၏ ထုတ်လုပ်မှု ထည့်မတွက်ရသေး။ စစ်ဖြစ်မည်ဟုဆိုပြီး စစ်မဖြစ်ခဲ့သဖြင့် သတင်းမှားပေးခဲ့သော ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ကြီး အပြစ်တင်ဝေဖန်ခံခဲ့ရလေတော့သည်။

သို့သော် ထိုစစ်ဆင်ရေးသည် ကမောက်ကမ ဖြစ်သွားလေသည်။ ထိုအဖွဲ့တွင် မကျွမ်းကျင်သောသူများ ပါနေသဖြင့် သူတို့သည် လူမှားသတ်မိလေရာ နော်ဝေးတို့၏ ဖမ်းဆီးခြင်းကို ခံရလေသည်။

ဖမ်းခံရသူများသည် တရားခွင်တွင် သူတို့၏ ကလဲ့စားချေ လူသတ်ပွဲများအကြောင်း အသေးစိတ် ထွက်ဆိုကြလေရာ မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးသည် ၎င်း အလွန်ကြောက်ရွံ့သည့် လူသိရှင်ကြား ကျော်စောခြင်းကို ရင်ဆိုင်ရလေတော့သည်။ ကမ္ဘာ့သတင်းစာများသည် မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီး၏ ဥပဒေမဲ့ ရက်ရက်စက်စက် ကလဲ့စားချေ တိုက်ခိုက်ပုံများကို ကွင်းကွင်းကွက်ကွက် ရေးသားကြလေသည်။

တစ်လခန့်ကြာသောအခါ အစ္စရေး တိုက်လေယာဉ်တစ်စင်းသည် လက်ဘနွန်ပိုင်နက်ထဲသို့ ကျူးကျော်ဝင်ရောက်လာပြီး ဘေရွက်လေဆိပ်မှ ပျံသန်းလာသော ခရီးသည်လေယာဉ်ကြီးကို ခြိမ်းခြောက်ပြီး အစ္စရေးစစ်စခန်းတစ်ခုသို့ အတင်းဆင်းခိုင်းခဲ့သည်။ ခရီးသည်များကို ယဉ်ကျေးချိုသာစွာ တောင်းပန်၍ ဆင်းခိုင်းပြီး တစ်ဦးချင်းရှာဖွေ စစ်ဆေးကြသည်။ ထို့နောက် လေယာဉ်ပေါ်သို့ ပြန်တက်စေပြီး လေယာဉ်ကို ဘေရွက်သို့ ပြန်လွှတ်လိုက်လေသည်။

အစ္စရေးလေတပ်သည် ဤဥပဒေမဲ့ လေယာဉ်အပိုင်စီးမှုကို အဘယ့်ကြောင့် ပြုလုပ်ရသနည်း။ ပါလက်စတိုင်း ပြောက်ကျားအဖွဲ့တစ်ခုဖြစ်သော P.F.L.P ခေါင်းဆောင် ဂျော့ဟားဘက်ရှ်သည် ထိုလေယာဉ်ပေါ်တွင် ပါလာသည်ဟု သတင်းရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ လေယာဉ်ကြီး ဆင်းလာသောအခါ ဂျော့ဟားဘက်ရှ် အမှန်တကယ် မပါကြောင်း တွေ့ရလေသည်။

ဤသို့ မှားယွင်းသွားခြင်းကြောင့် အစ္စရေးနိုင်ငံတွင် မကျေနပ်မှုများ ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့သည်။ မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးက လေယာဉ်ကို အပိုင်စီးရန် မိမိတို့ အကြံမပြုခဲ့ကြောင်း၊ လေယာဉ်ပေါ်တွင် ဂျော့ဟားဘက်ရှ် အမှန်တကယ် ပါ/မပါ မသိရှိကြောင်း ငြင်းချက်ထုတ်သည်။ အမှန်စင်စစ် လေယာဉ်ကို ပြန်ပေးဆွဲရန် ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး မိုရှေဒါယန် ကိုယ်တိုင် အမိန့်ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးသည် မှားယွင်းသည့်ကိစ္စများအတွက် အပြစ်တင်ခံလိုက်ရလေသည်။

ဤနေရာ၌ မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးသည် သိုသိုသိပ်သိပ်နေခြင်းကြောင့် နစ်နာသွားရခြင်း ဖြစ်သည်။ မော့ဆက်သည် အစ္စရေးပြည်သူလူထု၏ သဘောထားကို သိရှိနေရန် လိုအပ်ပါသည်။ သို့သော် မော့ဆက်အဖွဲ့သည် နာမည်ကျော်ကြားစေရန် မကြိုးစားခဲ့ပါ။ လှုပ်ရှားမှုများကိုလည်း အမြဲတမ်း လျှို့ဝှက်ပြီး ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်ချည်း ဖြစ်သည်။ ထိုဝါဒကို မော့ဆက်၏ သက်တမ်းတလျှောက် အမြဲကျင့်သုံးခဲ့ပါသည်။ အလွန်ပင် တည်ငြိမ်အေးဆေးသော မိုလ်ချုပ် ဇီဝိအေးမား လက်ထက်တွင်းလည်း ထိုဝါဒကို မပြောင်းလဲခဲ့ပါ။

ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် မော့ဆက်၏ နာမည်သည် အလွန်ပင် ကျဆင်းခဲ့ပါသည်။

မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးသည် အမှားမှားအယွင်းယွင်း ပြုလုပ်ခဲ့မိသည့်အပြင် လွန်ခဲ့သော (၆)နှစ်တာ ကာလက စတင်ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည့် ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့အချင်းချင်း အားပြိုင်လာမှုကြောင့် မော့ဆက်အဖွဲ့ ပို၍ အခက်တွေ့ရပြန်သည်။ ထို့ကြောင့်ပင် မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီး၏ လုပ်ပိုင်ခွင့်အာဏာမှာ တဖြည်းဖြည်း လျော့ပါးလာပြီး အများ၏ ယုံကြည်မှုကိုလည်း သိပ်မခံရတော့ချေ။

၁၉၆၇ ခုနှစ် ခြောက်ရက်ကြာ စစ်ပွဲပြီးစကပင် နိုင်ငံတော်လုံခြုံရေးကိစ္စများ၌ စစ်ထောက်လှမ်းရေးဌာနသည် မော့ဆက်ကို တဖြည်းဖြည်း ပထုတ်လာခဲ့ကြောင်း တွေ့ရပေသည်။ ထိုစစ်ပွဲမတိုင်မီက စစ်ထောက်လှမ်းရေးဌာနသည် စစ်ရေးကိစ္စများကိုသာ ဖြေရှင်းခဲ့ပါသည်။

တန်ခိုးဩဇာကြီးခဲ့သော အီဆာဟာရယ် လက်ထက်တွင် အီဆာသည် လုံခြုံရေးအဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်သည် မိမိနေရာတွင်သာမိမိ တိတိကျကျနေပြီး ပေးအပ်လာသော တာဝန်ကို ခွဲဝေပေးသဖြင့် ဘာပြဿနာမျှ မပေါ်ခဲ့ပေ။ အီဆာသည် ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့အစည်းများကို ကိုင်တွယ်အုပ်ချုပ်ရာ၌ ဆင်ဖိုနီခေါ် သံစုံတီးဝိုင်းကြီးတစ်ခုကို ဦးဆောင်ညွှန်ကြားသူ ကွန်ဒတ်တာ တစ်ဦးကဲ့သို့ တိတိကျကျ ကိုင်တွယ်အုပ်ချုပ်နိုင်သူ ဖြစ်သည်။

ခြောက်ရက်ကြာ စစ်ပွဲပြီးသည်နှင့် စစ်ထောက်လှမ်းရေးဌာနသည် ဗိုလ်ချုပ် အေရုန်ယားရစ်ဗ်၏ အုပ်ချုပ်မှုအောက်သို့ ရောက်လာလေသည်။ ယားရစ်ဗ်သည် သွက်လက်ချက်ချာသူ တစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး အေးတိအေးစက်နိုင်သည့် ဇီဗီအေးမားကို လုံဝလွှမ်းမိုးလာခဲ့တော့သည်။ ယားရစ်ဗ်သည် စစ်ထောက်လှမ်းရေးဌာနများကို ကိုင်သော ၎င်း၏ အရာရှိများ၏ နာမည်များကို လျှို့ဝှက်မထားဘဲ လူသိများလာအောင် ဖော်ထုတ်ပေးခဲ့တော့သည်။ သူ၏ဌာနကိုလည်း သတင်းစာများနှင့် မပြတ်ထိတွေ့ခိုင်းခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့်ပင် ယားရစ်ဗ်၏ ဦးစီးဆောင်ရွက်မှုအောက်တွင် စစ်ထောက်လှမ်းရေးဌာနသည် တန်ခိုးဩဇာကြီးမားလာခဲ့ပါသည်။ ယားရစ်ဗ်၏ ဌာနသည် စစ်သတင်းများ စုဆောင်းထောက်လှမ်းပေးရုံသာမက နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး၊ သံတမန်ရေး၊ လူထုရေးရာနှင့် သိပ္ပံပညာဆိုင်ရာ သုတေသနများ ဦးစီးလုပ်ကိုင်ပေးခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ထောက်လှမ်းရေး သတင်းများမှ ထုတ်ယူထားသော အချက်အလက်များကို ဆန်းစစ်သုံးသပ်ကာ အဖြေထုတ်ပေးခဲ့လေသည်။

အထက်ပါ လုပ်ရပ်များကို ကာကွယ်ရေးဌာန ဝန်ကြီး မိုရှေဒါယန် ကိုယ်တိုင်က အားပေးခဲ့လေသည်။ မိုရှေဒါယန်သည် အရပ်သားများ ပါဝင်ဖွဲ့စည်းထားသော မော့ဆက်အဖွဲ့ကို နဂိုကပင် မယုံကြည်ခဲ့သူ ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ သူ၏ စစ်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့အား အစွဲရေးစစ်ထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့အစည်းများထဲတွင် ထိပ်ဆုံးနေရာသို့ မြှင့်တင် ပို့ဆောင်ပေးနိုင်ခဲ့လေသည်။

မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီး နာမည် မှေးမှိန်ချိန် (သို့မဟုတ်) စစ်ထောက်လှမ်းရေးဌာနက ပိုမိုတန်ခိုးဩဇာ ကျယ်ပြန့်လာချိန်တွင် ၁၉၇၃ ခုနှစ် နှစ်သစ်ကူးစစ်ပွဲတည်းဟူသော ကြီးမားလှသည့် အန္တရာယ်ကြီးကို တည်ဆောက်သည့် အစိတ်အပိုင်းများ ပေါ်ပေါက်လာလေသည်။

ထိုအန္တရာယ်၏ အဓိက အစိတ်အပိုင်းမှာ "ခံယူချက်သဘောတရား" တစ်ရပ်ပင် ဖြစ်သည်။ ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး မိုရှေဒါယန်မှ စ၍ အောက်ခြေအထိ တိုင်းသိပြည်သိ ကမ္ဘာသိ စစ်မဖြစ်နိုင်ဟု ခံယူထားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

သူတို့သည် သူလျှိုများ၏ ထောက်လှမ်းရေးသတင်းများက မည်မျှပင် စစ်ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ဆန်းစစ်အဖြေထုတ်ပေးသော်လည်း အထက်ပါ "ခံယူချက်"ကို စွဲစွဲမြဲမြဲ ယုံကြည်ထားကြ၏။ မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးသာမက အခြားလေ့လာသူများသည် အာရပ်နိုင်ငံများတွင် တစ်နိုင်ငံလုံး အတိုင်းအတာအထိ စစ်သားစုဆောင်းနေကြကြောင်း သတင်းများထောက်လှမ်းပေးပို့ကြသည်။ ထိုစုဆောင်းရသမျှသော ထောက်လှမ်းရေးသတင်းများကို စစ်ထောက်လှမ်းရေးဌာန၏ အဖွဲ့ခွဲများသို့ ပေးပို့ခဲ့ကြပါသည်။

ထိုသူလျှိုတို့၏ သတင်းများကို စစ်မဖြစ်နိုင်ဟု "ခံယူချက်" ရရှိထားပြီး ဖြစ်သည့် စစ်ဘက်အရာရှိများက သေသေချာချာ ငြင်းဆိုပယ်ချကြလေသည်။ ဤစစ်ဘက်ဆိုင်ရာ အရာရှိကြီးများသည် အထက်ပါ "ခံယူချက်"ကို အဆင့်ဆင့် လက်ခံယူထားရသဖြင့် သတင်းများကြောင့် သူတို့၏ ယုံကြည်မှု အပျက်မခံနိုင်ပါ။ သူတို့၏ "ခံယူချက်"ကို မည်သူမှ သံသယမဖြစ်ကြပါ။ သံသယဖြစ်ဖွယ်ရာလည်း မဟုတ်သေးပါ။

၁၉၇၃ စက်တဘာလ တလျှောက်လုံး စစ်ပြင်ဆင်နေကြောင်း သတင်းများ ပေးပို့ကြပါသည်။ အစွဲရေးသတင်းထောက်များသည် နယ်စပ်သို့ ရောက်သွားသောအခါ တစ်ဘက်တွင် စစ်တပ်များ အမြောက်အမြား တိုးမြှင့်ချထားသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် တုန်လှုပ်သွားကြရလေသည်။ သူတို့သည် အမှန်ပင် စိုးရိမ်ပူပန်သွားကြသဖြင့် ရင်ဆိုင်ရတော့မည့် ဘေးအန္တရာယ်အတွက် အမျိုးမျိုး သတိပေးရေးသားကြတော့သည်။

ထိုအခါ စစ်မဖြစ်နိုင်ဟူသော "ခံယူချက်"ကို တီထွင်ဖန်တီးခဲ့သူထံမှ တိုက်ရိုက်အမိန့်ခံယူထားသော စစ်ဆင်ဆာအဖွဲ့သည် ထိုသတင်းထောက်များ၏ သတင်းဆောင်းပါးများကို ခဲတံပြာနှင့် စီစစ်ခြစ်ထုတ်လိုက်ကြလေသည်။

ဆိုင်းနိုင်းသဲကန္တာရရှိ စစ်တပ်ဌာနချုပ်တွင် အရာရှိလေးတစ်ဦးသည် ထောက်လှမ်းရေးသတင်း အချက်အလက်များကို သင်္ချာတွက်သလို တိတိကျကျ ဝေဖန်ဆန်းစစ် သုံးသပ်နေပါသည်။ သူသည် ရရှိသည့် အချက်အလက်များကို စု၍ တစ်နေ့စာ တစ်နေ့စာ အစီရင်ခံ တင်ပြရလေသည်။ စက်တင်ဘာလ(၁)ရက်တွင် သူသည် သူ၏ထိုင်ခုံမှ ခုန်ထလိုက်ပြီး သူ၏အထက်မှ တပ်မှူးထံသို့ အစီရင်ခံလေတော့သည်။

"စစ်ဖြစ်တော့မယ် ခင်ဗျ၊ ကျွန်တော် သေသေချာချာ သိပါတယ်။ ကျွန်တော် အဲဒီအချက်ကို သက်သေပြနိုင်ပါတယ်"

သူ၏ တပ်မှူးသည် သူတင်ပြချက်ကို ဂရုမထားဘဲ လျစ်လျူရှုခဲ့သည်။

ထိုစစ်ဗိုလ်လေးသည် နေ့စဉ်နေ့တိုင်းဆိုသလို အချက်အလက် စုဆောင်း ဆန်းစစ်ထားသော အဖြေစာရွက်ကို ကိုင်၍ အထက်အရာရှိများကို အရေးယူဆောင်ရွက်ပေးရန် မကြာခဏ တောင်းပန်ပြောပြရှာသည်။ မည်သူကမျှ သူ့အား ဂရုမစိုက်ခဲ့ကြပါ။

ကံဆိုကြမှာ မွေလိုက်သည့် အဖြစ်အပျက် ဖြစ်ပြန်သည်။ စစ်ထောက်လှမ်းရေးဌာန၏ အကြီးအကဲ အာရွန်ယားရစ်စ် အငြိမ်းစားယူသွားပြီး ဗိုလ်ချုပ် အလီယားဟူ ဇေးရား သူ့နေရာသို့ ရောက်လာသည်။ ဇေးရားသည် ဝါရှင်တန်တွင် စစ်သံမှူးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပြီး ယားရစ်စ်၏ လက်ထောက်လည်း ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါသည်။ သူသည် အာရပ်ပြဿနာနှင့် လုံခြုံရေးကိစ္စများတွင် နားလည်ကျွမ်းကျင်မှုနှင့် အတွေ့အကြုံ သိပ်မရှိသေးပါ။

သို့သော် ဇေးရားကို ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး မိုရှေဒါယန်ကိုယ်တိုင် ရွေးခန့်ထားသူ ဖြစ်သဖြင့် မိုရှေဒါယန်၏ ထောက်ခံမှုသည် အရာရောက်ခဲ့လေသည်။ သူသည် ယားရစ်စ်လောက် သတိဝီရိယ ရှိသူမဟုတ်ဘဲ တစ်ခုခု ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီးပါက ထိုဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပြန်မပြင်တတ်ဟု နာမည်ကြီးခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

ဇေးရား၏ စိတ်ဓာတ်မျိုးသည် စစ်မြေပြင်မှ ဗျူဟာမှူးတစ်ဦးအတွက် အန္တရာယ် မဖြစ်စေနိုင်သော်လည်း မပြတ်ရောက်လာသော သတင်းများကို ဝေဖန်သုံးသပ်ခြင်း ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဆွေးနွေးခြင်းများ ပြုလုပ်ရသည့် ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့အစည်း တစ်ခုအတွက် သေသည့်အထိ အန္တရာယ်ပေးနိုင်ပါသည်။

အီဂျစ်တွင် ရောက်နေသော ဆိုဗီယက်ထောက်လှမ်းရေး အကြံပေးအရာရှိများသည် အစွဲရေးတို့ကို အရူးလုပ်ရန် ထွင်လုံးတစ်ခု ကြံစည်နေကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် အီဂျစ်တို့ကို စစ်သံများများ ပေးနေစေ၏။ သူတို့ ဖြစ်စေလိုသည့် ရည်ရွယ်ချက်များမှာ အစွဲရေးနိုင်ငံတွင် လုံခြုံရေးနှင့် ပတ်သက်၍ အတွေးအခေါ် လွဲမှားသွားစေရန် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုလွဲမှားသော အတွေးအခေါ်ကို အစွဲရေးတို့ဆီသို့ ရောက်သွားစေရန် အီဂျစ်တို့သည် တီးတိုးသတင်းလွှင့်ပေးသော "လေစစ်" ဆင်နွှဲကြလေသည်။ နိုင်ငံခြားသတင်းထောက်များကို အောက်ပါအတိုင်း အီဂျစ်တို့က ပြောပြကြပါသည်။

"အီဂျစ်တပ်မတော်ဟာ စစ်တိုက်ဖို့ အဆင့်အတန်း မမှီသေးပါဘူး"ဟု နိုင်ငံခြားသတင်းထောက်များကို မကြာခဏ ပြောပြကြပါသည်။ သတင်းထောက်များသည် ထိုသတင်းကို ယုံကြည်စိတ်ချရသော ဌာနများမှ ရရှိကြသည် ဖြစ်ကြသဖြင့် သူတို့လည်း အနပ်ခံကြရလေသည်။ လွတ်လွတ်လပ်လပ် တွေးခေါ်ရေးသားတတ်သော ပြင်သစ်မှ လီမွန် သတင်းစာသည်ပင်လျှင် အီဂျစ်တို့ စစ်မတိုက်သေးဘူးဟူသော လှည့်ကွက်ကို ယုံကြည်ခဲ့ပါသည်။

"အီဂျစ်သမ္မတ အန်ဝါ ဆဒတ်၏ ငယ်ရွယ်ပြီး အတွေ့အကြုံမရှိသေးသော စစ်သားများသည် ဆိုဗီယက်တို့၏ ခေတ်မီသော စစ်လက်နက်များကို ကိုင်တွယ် အသုံးမချနိုင်ကြသေးပါ"ဟု လီမွန် သတင်းထောက်က ရေးသားခဲ့လေသည်။

အစွရေးတပ်မှူးများကြီးသည်လည်း ထိုအတိုင်း တစ်သံတည်း ထွက်ကြပါသည်။ စစ်မဖြစ်နိုင်ပါဟု သူတို့ ယုံကြည်ခဲ့ကြလေသည်။ ထို့ပြင် အရန်တပ်ဖွဲ့ကို တစ်နိုင်ငံလုံး စုဆောင်းရခြင်းသည် အရပ်သား အလုပ်သမားထုကို ဆင့်ခေါ်ခြင်း ဖြစ်သဖြင့် မလိုလားအပ်သော ကိစ္စတစ်ရပ်ဖြစ်ပြီး နိုင်ငံတော်၏ စီးပွားရေးကို ထိခိုက်နစ်နာစေပါသည်။

မော့ဆက်ဌာနချုပ်၌မူ ဇဗီဇားမားသည် စစ်ဘက်မှ သူ၏ လုပ်ဖော်ကိုင်ဘက်များကဲ့သို့ ကျေနပ်နှစ်သိမ့်ခြင်း မဖြစ်ရှာပါ။ သူသည် အလွန်စိတ်လက် မချမ်းမသာ ဖြစ်နေလေသည်။ စက်တင်ဘာလ ဒုတိယပတ်တွင် ဆီးရီးယားနှင့် အီဂျစ်တို့ စစ်ပွဲကြီး အကြီးအကျယ် ဆင်နွှဲရန် ပြင်ဆင်နေကြောင်း သူထင်ထင်ရှားရှား သိလာလေသည်။ ဥရောပနှင့် အရှေ့အလယ်ပိုင်းဒေသတို့မှ မော့ဆက်သူလျှို့များ ပေးပို့ခဲ့သော ထောက်လှမ်းရေး သတင်းများက ထိုအခြေအနေကို မှန်ကန်ကြောင်း ထောက်ခံခဲ့ပါသည်။

အချို့သော သတင်းများက နောက်(၁၀)ရက်တွင် စစ်ဖြစ်မည်ဟု ဆိုသည်။ အချို့က နောက်နှစ်ပတ်ကြာလျှင် စစ်ဖြစ်မည်ဟု ဆိုထားသည်။ မည်သို့ပင်ဆိုစေ စစ်ဖြစ်မည်ဆိုသည့် အချက်အလက်ကို တညီတည်း အစီရင်ခံထားပေသည်။

မော့ဆက်ဌာနချုပ်မှ ဆက်သွယ်ရေး အရာရှိတစ်ဦးက "ကျုပ်တို့တတွေတော့ သေမင်းရဲ့ခံတွင်းဝသို့ ဦးတည်နေပြီဗျို့"ဟု မှတ်ချက်ချခဲ့ပေသည်။

စစ်ဖြစ်မည့် အခြေအနေကို မော့ဆက်အဖွဲ့က ထင်ထင်ရှားရှား သိရှိလာသည့်အကြောင်းမှာ သူတို့သည် သူလျှို့များထံမှ သတင်းများ မပြတ် ရရှိနေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ မော့ဆက်သူလျှို့တို့သည် နီးကပ်လာသော ဘေးဥပါဒ်၏ အန္တရာယ်နှင့် ပတ်သက်သည့် အချက်အလက် အထောက်အထားများ ရသမျှ စုဆောင်းပေးပို့ခဲ့ပါသည်။ စကားဝှက်များနှင့် သတင်းများလည်း ပေးပို့ခဲ့ပါသည်။

သူတို့သည် အီဂျစ်နှင့် ဆီးရီးယားတပ်ဖွဲ့များ မည်သို့မည်ပုံ တိုက်ခိုက်ရန် ကြံစည်ထားပုံကို တိတိကျကျ အသေးစိတ် ပေးပို့ကြသည်။ အီဂျစ် အသေခံ ကွန်မန်ဒိုတပ်များ ရဟတ်ယာဉ်များနှင့် ဆိုင်းနိုင်းကျွန်းဆွယ်ထဲသို့ ဆင်းမည့်နေရာများ၊ ဗုံးကြဲလေယာဉ်များ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်မည့် ပစ်မှတ်များ စသည်တို့ကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံဖော်ပြ ထောက်လှမ်းပေးကြလေသည်။

မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးသည် ၎င်းတို့၏ သူလျှို့များထံမှ စကားဝှက်သတင်း ပုဒ်ရေ(၄၀၀)ကျော် လက်ခံရရှိခဲ့သည်။ ထို့ပြင် စစ်ပွဲစတင်တိုက်ခိုက်မည့် အခြေအနေကို ကြိုတင် ဟောကိန်းထုတ်ထားသော သတင်းပုဒ်ရေ (၄၀၀)ကျော်ကိုလည်း ရရှိခဲ့ပါသည်။

မော့ဆက်က ရရှိသည့် စကားဝှက် သတင်း(၄၀၀)ကျော်ကို စစ်ထောက်လှမ်းရေးဌာနသို့ ပေးပို့လိုက်လေရာ မည်သူမျှ ဂရုမစိုက်ကြဘဲ လျစ်လျူရှုခဲ့ကြလေသည်။

မော့ဆက်နှင့် စစ်ထောက်လှမ်းရေးဌာနတို့သည် ဆန့်ကျင်ဘက်လမ်းနှစ်သွယ်ကို လျှောက်နေကြောင်း စက်တင်ဘာလ ၁၃ ရက်နေ့တွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သည် အဖြစ်အပျက်က သက်သေပြနေပါသည်။ ဖြစ်ပုံမှာ...

အစ္စရေး ကင်းထောက်လေယာဉ်အုပ်စု တစ်အုပ်သည် ဆီးရီးယား ဆိပ်ကမ်းမြို့(၂)မြို့ဖြစ်သော လက်တားကီးယားနှင့် တားတပ်စ်မြို့များပေါ်သို့ ကင်းလှည့် ထောက်လှမ်းရန် သွားကြသည်။ ထိုဆိပ်ကမ်းမြို့များသို့ ဆိုဗီယက်စစ်လက်နက်များ အကြီးအကျယ် ရောက်ရှိနေသည်ဟူသော ထောက်လှမ်းရေးသတင်းများ မှန်/မမှန် သွားရောက်စုံစမ်းခြင်း ဖြစ်သည်။

အစ္စရေး လေယာဉ်များသည် သူတို့၏ ပစ်မှတ်များအနီးသို့ ရောက်သောအခါ ဆီးရီးယား MIG တိုက်လေယာဉ်များကို တွေ့ကြုံရတော့သည်။ အစ္စရေး ကင်းထောက်လေယာဉ်များ၏ နောက်တွင် တိုက်လေယာဉ်များ အမြဲပါသဖြင့် ကောင်းကင်ယံတိုက်ပွဲ ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ ထိုတိုက်ပွဲတွင် ဆီးရီးယား လေယာဉ် ၁၃ စင်း ပစ်ချခံရပြီး အစ္စရေးတို့ဘက်မှ တစ်စင်း ကျသည်။ လေသူရဲမှာ ရေထဲသို့ ကျသဖြင့် ရဟတ်ယာဉ်နှင့် သွားရောက်ကယ်တင်နိုင်ခဲ့လေသည်။

ထိုအောင်ပွဲကြောင့် စစ်ဌာနချုပ်တွင် ကျေနပ်နှစ်သိမ့်မှု ပိုမိုတိုးပွားလာရပြီး ဗိုလ်ချုပ် ဇေးရာ၏ စစ်သတင်းအကဲဖြတ်ဌာနသည် အောက်ပါအတိုင်း အစီရင်ခံစာတစ်စောင် အထက်သို့ တင်ပြလိုက်လေသည်။

“ဆီးရီးယားတို့သည် ကျွန်တော်တို့နှင့် စစ်တိုက်လျှင် မနိုင်နိုင်ကြောင်း ခါတိုင်းထက် ပိုမို သိရှိသွားကြပါသည်။ ဂိုလန်တောင်ကုန်းများပေါ်တွင် ယခု မြင်တွေ့နေရသော တပ်လှုပ်ရှားသည် အမှန်စင်စစ် ကလဲ့စားချေသည့်အနေနှင့် အနည်းအကျဉ်း ပြန်လည်တိုက်ခိုက်မည့် သဘောဖြစ်ပါသည်။ သူတို့၏ တပ်များ ဤနေရာသို့ ပို့ထားခြင်းသည် ပြန်တိုက်သည်ဆိုရုံ တိုက်ခိုက်ရန်နှင့် ကျွန်တော်တို့ဘက်က ပြန်တိုက်လျှင် ပိတ်ဆို့ရန်ပင် ဖြစ်သည်။”

မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီး၏ တင်ပြမှုမှာ ထိုသို့မဟုတ်ဘဲ လုံးဝ ဆန့်ကျင်နေပါသည်။ မော့ဆက်ခေါင်းဆောင်များ ဆီးရီးယားနယ်မြေပေါ်တွင် ဆင်နွဲ့ခဲ့သော ကောင်းကင်ယံတိုက်ပွဲသည် မကြာမီ ဖြစ်ပေါ်လာတော့မည့် တကယ့်စစ်ပွဲ၏ ရှေ့တော်ပြေးဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်ကြလေသည်။ သူတို့သည် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း သူတို့၏ စားပွဲပေါ်သို့ ရောက်လာသော မော့ဆက်သူလျှို့တို့၏ သတင်းများပေါ်တွင် ထိုယုံကြည်ချက်ကို အခြေခံထားကြခြင်း ဖြစ်သည်။

သူတို့ အကြိမ်ကြိမ် သတိပေးခဲ့သည် အချက်အလက်များကို ဆက်လက်၍ လျစ်လျူရှုခဲ့ကြပါသည်။ စစ်မဖြစ်နိုင်ဟူသော ခံယူချက်ကို မည်သူမျှ ဆန့်ကျင်ငြင်းဆိုမှု မပြုကြရပါ။

စစ်သတင်းများ မော့ဆက်ဌာနချုပ်သို့ ရောက်လာသောအခါ စစ်အရာရှိကြီးများသည် သတင်းစာများကို အနည်းငယ် ထိန်းထိန်းသိမ်းသိမ်း ပြု၍ သတင်းရေးကြရန် ပြောကြားထားပါသည်။ သူတို့က အစွရေးလူထု စစ်ကို ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်သွားမှာ စိုးကြပါသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် အစွရေး သတင်းစာဆရာများသည် အောက်တိုဘာလ (၂)ရက်နေ့တိုင်အောင် စစ်ခေါင်းဆောင်များကို လိုက်လျော့ကူညီသည့်အနေနှင့် ရှေ့တန်းစစ်မျက်နှာမှ သတင်းများကို အုပ်အုပ်ဆိုင်ဆိုင် ရေးသားခဲ့ကြပါသည်။ ယင်းသတင်းစာဆရာများသည် ထိုကိစ္စအတွက် အလွန် နောင်တရခဲ့ကြရလေသည်။

ထိုအချိန်တွင် အချို့သော အစွရေး ဗိုလ်ချုပ်များသည်ပင်လျှင် သူတို့ လမ်းမှားလိုက်နေပြီဖြစ်ကြောင်း ရိပ်မိလာကြသည်။ စစ်ထောက်လှမ်းရေး အကြီးအကဲ ဗိုလ်ချုပ် ဇေးရားက စစ်မဖြစ်နိုင်သေးကြောင်း အကယ်၍ စစ်ဖြစ်ပွားမည်ဆိုပါက မိမိ (၄၈)နာရီ ကြိုတင်၍ အသိပေးနိုင်မည်ဟု အာမခံပါကြောင်း ပြောပြသောအခါ သူ၏ အရာရှိတစ်ဦးက ဤသို့ ခပ်တိုတို ပြန်ပြောလိုက်လေသည်။

“ရှင်းရှင်းပြောရရင်တော့ ကျွန်တော် စစ်ဖြစ်မလားလို့ စိုးရိမ်ပူပန်နေမိတယ်။ ကျွန်တော်တော့ စစ်ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ထင်တယ်ဗျာ။ အို... ကျွန်တော့် အရိုးတွေထဲက သိနေတယ်လို့ပဲ ပြောရမယ် ထင်တယ်။”

ဝါရှင်တန်တွင်လည်း အမေရိကန်တို့၏ ဗဟိုထောက်လှမ်းရေးဌာနဖြစ်သော CIA အဖွဲ့ကြီးသည် စစ်ဖြစ်မည်ဟုပင် ကောက်ချက်ချနေပေပြီ။ စစ်ပွဲမစမီ (၂)ရက်အလိုဖြစ်သော အောက်တိုဘာ(၄)ရက်နေ့တွင် CIA က မော့ဆက်ထံသို့ သတိပေး အကြောင်းကြားလိုက်လေသည်။

“အာရပ်တွေ ခင်ဗျားတို့ကို တိုက်ခိုက်လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော်တို့ ယုံကြည်တယ်ဗျို့။”

CIA ၏ အကြောင်းကြားစာကို စစ်ထောက်လှမ်းရေးဌာနသို့ ပို့ပေးလိုက်သောအခါ ခါတိုင်းကဲ့သို့ အေးတိအေးစက် ခပ်ပေါ့ပေါ့ပင် နေကြသည်။ ပြန်စာတစ်စောင်တော့ ရောက်လာသည်။

“အာရပ်တွေက စပြီး တိုက်ခိုက်လာလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော်တို့ မယုံကြည်ပါ”

အစွရေးထောက်လှမ်းရေး စွမ်းရည်များကို အထင်ကြီးခဲ့သော အမေရိကန်တို့ကလည်း ထိုသို့ပြန်ကြားချက်ကို ယုံကြည်သဖြင့် ဘာမျှ ထပ်မပြောတော့ချေ။ CIA အရာရှိတစ်ဦးက အောက်ပါအတိုင်း ကောက်ချက်ချခဲ့ပါသည်။

“အင်းလေ... ဒါကတော့ သူတို့ရဲ့ ကံကြမ္မာပဲ... သူတို့ကိစ္စ သူတို့ နားလည်မှာပေါ့”

မည်သို့ပင်ဆိုစေ ၁၉၇၃ ခုနှစ် နှစ်သစ်ကူးစစ်ပွဲ ပြီးဆုံးသွားသောအခါ CIA မှ အရာရှိကြီး(၃)ဦးကို တာဝန်မှ ရုပ်ဆိုင်းခဲ့သည်ဟု သိရှိရလေသည်။

မော့ဆက်ခေါင်းဆောင် ဇဗီဇားမားသည် ထိုစဉ်က ဥရောပသို့ လျှို့ဝှက် ခရီးသွားနေပြီး အခြေအနေ အရပ်ရပ်ကို ကိုယ်တိုင် လက်တွေ့ လေ့လာနေပါသည်။ အောက်တိုဘာ(၆)ရက်နေ့ နံနက်တွင် ဇားမားသည် ဝန်ကြီးချုပ် မစ္စစ် ဂိုဒါမီယာထံသို့ စိုးရိမ်ထိန်စွာ သံကြိုးရိုက်လိုက်သည်။

“ဝန်ကြီးချုပ်... ဒီနေ့ စစ်ဖြစ်လိမ့်မယ်...”

သူ နောက်ကျသွားပါပြီ။

စစ်မဖြစ်နိုင်ဟူသော ခံယူချက်သည် အစ္စရေး စစ်ဘက်အရာရှိကြီးများ စိတ်သန္တာန်ဝယ် ခိုင်မြဲစွာ အမြစ်တွယ်နေခဲ့ပေပြီ။ အောက်တိုဘာ(၆)ရက် နေ့ခင်းတွင် ဗိုလ်ချုပ် ဇေးရားသည် တဲလာဗီရို သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲအခမ်းအနားထဲသို့ လှမ်းဝင်လာသောအခါ ထိုခံယူချက်ကို ယုံကြည်ထားဆဲပင် ဖြစ်သည်။

ဗိုလ်ချုပ် ဇေးရားသည် သတင်းစာဆရာများအား ပြောစရာရှိသည်များကို တည်ငြိမ်အေးဆေးစွာ ရှင်းလင်းပြောကြားပြီး သူ၏ ခံယူချက်ကို ထပ်လောင်းပြောလိုက်လေသည်။

“ဒီနေ့ စစ်မဖြစ်ပါဘူးဗျ”

နေ့ခင်း (၂)ချက်တီးသောအခါ အလွန်စိတ်လှုပ်ရှားနေသည်ဟု ထင်ရသော ဗိုလ်မှူးတစ်ယောက်သည် သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲ အခန်းထဲသို့ ဝင်လာပြီး ဗိုလ်ချုပ် ဇေးရားကို သံကြိုးစာတစ်စောင် ပေးလိုက်သည်။ ဗိုလ်ချုပ် ဇေးရားသည် သံကြိုးစာကို ဖတ်ရှုလိုက်သည်။ ထိုနောက် သူသည် စကားတစ်ခွန်းမျှ ထပ်မပြောတော့ဘဲ အခန်းထဲမှ ထွက်ခွာသွားလေတော့ရာ ဘယ်တော့မှ ပြန်မလာတော့ပေ။

ဗိုလ်ချုပ် ဇေးရား ပြန်မလာတော့သည့် အကြောင်းရင်းကို သတင်းထောက်များ ချက်ချင်း သိရှိကြသည်။ တဲလာဗီမြို့ တစ်ခုလုံး ဥဩဆွဲသံများ ဆူညံစွာ ထွက်ပေါ်လာပါပြီ။ သတင်းထောက်များသည် အကြောင်းစုံ သိရှိရအောင် သက်ဆိုင်ရာတိုက်များသို့ ပြန်ပြေးကြလေသည်။ ယုံကြည်စိတ်ချရသော သတင်းကို ယခု ပေးနိုင်သောဌာနမှာ စစ်ထောက်လှမ်းရေးဌာန မဟုတ်တော့ကြောင်း သူတို့ သိရှိလိုက်ကြသည်။

ထိုနေ့ နေ့လယ်တွင် အီဂျစ်တပ်သား ထောင်ပေါင်းများစွာသည် စူးအက်တူးမြောင်းကို ဖြတ်ကျော်ဝင်ရောက်လာကြသည်။ ဆီးရီးယားတို့သည် အကြီးမားဆုံးသော တင့်ကားတပ်ဖွဲ့ကြီးများ ချီ၍ ဂိုလန်တောင်ကုန်းဘက်မှ ထိုးဖောက် တိုက်ခိုက်လာလေသည်။

အစ္စရေး ရှေ့တန်းတွင်ရှိသော အတွေ့အကြုံ နုနယ်သေးသည့် နိုးကြားမှုမရှိသော တပ်ဖွဲ့အနည်းငယ်တို့မှာ လှလှကြီး အတိုက်ခံလိုက်ရလေသည်။ ပထမနေ့မှာပင် အစ္စရေးစစ်သား (၅၀၀)ကျော် သေဆုံးပြီး (၁၀၀၀)ကျော် ဒဏ်ရာရခဲ့လေသည်။ နှိုင်းယှဉ်၍ ပြောရမည်ဆိုလျှင် ၁၉၆၇ ခုနှစ် ၆ ရက်ကြာ စစ်ပွဲအတွင်းက အစ္စရေးစစ်သား (၈၅၀)သာ ကျဆုံးခဲ့ပါသည်။

စစ်ဖြစ်တော့မည်ဖြစ်ကြောင်း ရက်ပေါင်းများစွာကပင် ကြိုတင်သတင်းပေးခဲ့ကြသည့် မော့ဆက်သူလျှို့များသည် သူတို့၏ တာဝန်ထမ်းဆောင်မှုကို ဤမျှ လျစ်လျူရှုခဲ့ကြသဖြင့် စိတ်ဓာတ်အကြီးအကျယ် ကျကာ ချိုးပွဲချ ငိုကြွေးကြသည်ဟု သိရသည်။

ရက်အနည်းငယ် ကြာသောအခါ အရည်အချင်း ကောင်းမွန်လှပြီး စစ်ရည်ဝနေသည့် အစ္စရေးတပ်ဖွဲ့များသည် စစ်ပွဲကို ပြောင်းပြန်လှန်ပစ်ခဲ့ပါသည်။ ဆီးရီးယားနှင့် အီဂျစ်တို့၏ ထိုးစစ်များကို တွန်းလှန် တားမြစ်နိုင်ခဲ့ပြီး ပြန်လည်ထိုးစစ်ဆင် တိုက်ခိုက်လေသည်။ ထို့ကြောင့် ဆီးရီးယားနှင့် အီဂျစ်တို့၏ တပ်ဖွဲ့များ အမြောက်အမြား ထိခိုက်သေဆုံး ဒဏ်ရာရကြတော့သည်။

အောက်တိုဘာ(၁၅)ရက်တွင် ဗိုလ်ချုပ် အေရီရယ်လ် ရှရွန်သည် သူ၏ တပ်ဖွဲ့များနှင့် ရဲဝံ့ပြောမြောက်လှစွာ စူးအက်တူးမြောင်းကို ဖြတ်ကျော်ခဲ့လေသည်။ ရှရွန် ဖြတ်သန်းခဲ့သည့် နေရာသည် နှစ်ပေါင်း(၄၀၀၀)ကျော်ခန့်က ဂျူးတို့၏ တမန်တော် မိုးဇက် ပင်လယ်နီကို ဖြတ်စဉ်က ဖြတ်သန်းသွားသည့်နေရာ အတိအကျဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြသည်။ လက်နက်ကြီးများဖြင့် ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်နေသည့်ကြားမှပင် ရှရွန်နှင့် သူ၏ တပ်ဖွဲ့များသည် အီဂျစ်ပိုင်နက်ထဲသို့ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်သွားပြီး အီဂျစ်တို့၏ အမှတ်(၃)တပ်မတော် တစ်ခုလုံးကို ဝိုင်းဝန်း ပိတ်ဆို့ထားလိုက်လေသည်။

ထိုအခါ ရုရှားတို့ ဝင်ရောက်လာပြီး “အစ္စရေးတို့သည် ထိုနေရာ၏ ရှေ့သို့ တဆင့်တိုးလာပါက မိမိတို့ တိုက်ရိုက်ပါဝင် တိုက်ခိုက်ရလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း” သတိပေးကြပါသည်။ အမေရိကန် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဒေါက်တာ ကစ်ဆင်းဂျားကလည်း အစ္စရေးဝန်ကြီးချုပ် မစ္စစ် ဂိုဒါမီယာကို အပစ်အခတ်ရပ်စဲရန် ဖိအားပေးလာလေသည်။

အပစ်အခတ်ရပ်စဲပြီးနောက် ပြန်လည်တိုက်ခိုက်ကြပြန်သေးသည်။ မည်သို့ပင်ဆိုစေ ဒေါက်တာ ကစ်ဆင်းဂျားသည် သူ့အသုံးပြုနေကျဖြစ်သော အင်အားကြီးနိုင်ငံတို့၏ အပေါ်စီး သံတမန်ပရိယာယ်ကို သုံး၍ အဆင်မပြေလှသော ငြိမ်းချမ်းရေး ဖြေရှင်းမှုတစ်ရပ်ကို ဆွေးနွေးပြီး ရယူခဲ့ပါသည်။

၁၉၇၃ ခုနှစ် “ယွန်းကစ်ပူးပွဲ” ဟု ခေါ်သော နှစ်သစ်ကူး စစ်ပွဲသည် စစ်ရေးသက်သက်ဖြင့် ကြည့်လျှင် အစွရေးတို့ နိုင်ခဲ့သော်လည်း စိတ်ဓာတ်စစ်ဆင်ရေးအရ ကြည့်လျှင် အစွရေးတို့ ကြောက်မက်ဖွယ် ခံလိုက်ရသော စစ်ပွဲဖြစ်ပါသည်။

ထာဝစဉ် သတိရှိနေပြီး နိုးကြားနေသော နိုင်ငံတစ်ခုသည် အငိုက်မိသွားရသည်ဟု ကမ္ဘာ့အလယ်တွင် အထင်ခံရသည်။ အစွရေးတပ်မတော်သည် ရန်သူ၏ အနိုင်ယူမှုကို မခံရဟူသော ယုံကြည်ချက်သည်လည်း ပျက်ပြားသွားရသည်။ အစွရေး ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့များသည် အမှားမလုပ်နိုင်ဟု ယခင်က ထင်မှတ်ခဲ့ကြသည့် အယူအဆလည်း ပျောက်ပျက်သွားရသည်။

အစွရေးနိုင်ငံအတွင်း၌မူ တိုင်းသူပြည်သားတိုင်း စိတ်ဓာတ်ပျက်ပြားကြရသည်။ အားကိုးရာမဲ့ ဖြစ်ကြရလေသည်။ အချို့ကမူ ဓမ္မဟောင်းကျမ်းစာထဲမှ ဘေဘီလုံ ဘုရင် တစ်ဦးဖြစ်သူ ဘယ်လ်ရှာဇာ၏ အကြောင်းကို ပြန်လည်ဖတ်ရှု အတုယူကြရန် ပြောဆိုကြသည်။

ဘယ်လ်ရှာဇာသည် သူ၏ ထမင်းစားခန်း နံရံတစ်ခုပေါ်တွင် ပေါ်နေသော စာလုံးများ၏ အဓိပ္ပါယ်ကို မသိသဖြင့် တမန်တော် ဒယ်နီရယ်ကို အဓိပ္ပါယ်မေးကြည့်လေရာ “မကြာမီ ဘေးအန္တရာယ်တွေ့မည်ဖြစ်ကြောင်း သတိပေးစာဖြစ်သည်” ဟု သိရှိရသည်။ ဘုရင် ဘယ်လ်ရှာဇာ အပါအဝင် မည်သူမျှ ဂရုမစိုက် အရေးမယူခဲ့ကြသဖြင့် ဘေးဥပါဒ် အန္တရာယ်ကြီး ကျရောက်သောအခါ လူထောင်ပေါင်းများစွာ သေကြေပျက်စီးခဲ့ရလေသည်။

ယခု ၁၉၇၃ ခုနှစ်တွင်လည်း ဘေးဥပါဒ်အန္တရာယ်ကြီး ကျရောက်ခဲ့လေပြီ။ ကမ္ဘာအနှံ့မှ ပေးပို့သော မော့ဆက်သူလျှို့များ၏ စကားဝှက်သတင်း (၄၀၀)ကျော်ကို မည်သူမျှ အဘယ်ကြောင့် အလေးဂရု မပြုကြပါသနည်း။ အစွရေးခေါင်းဆောင်များသည် ဘုရင် ဘယ်လ်ရှာဇာနှင့် သူ၏ မှူးမတ်များကဲ့သို့ အဘယ်ကြောင့် ဘေးဥပါဒ်အန္တရာယ် ကျရောက်မည်ဖြစ်ကြောင်း သတိပေးချက်များကို လျစ်လျူရှုခဲ့ကြပါသနည်း။

သူတို့သည် အထင်ကြီးခြင်းနှင့် အာဏာတည်းဟူသော သေရည်ခွက်များထဲမှာ သေရည်ကို သောက်သုံးကား အမှန်ကို မမြင်ကြတော့ဘဲ ယစ်မူးနေကြပါသလော။

၁၉၇၃ ခုနှစ် နှစ်သစ်ကူးစစ်ပွဲ ပြီးသွားသောအခါ အစွရေးတို့၏ ဆုံးရှုံးမှုကို ပြည်သူလူထုက မစ်ချ်ဒဲလ်ဟူသော ဟီးဘရူးစကားတစ်လုံးတည်းနှင့် စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုး သုံးနှုံးဖော်ပြကြသည်။ ဤစကားလုံးကို ထိထိမိမိ ဘာသာပြန်လျှင် “မှားယွင်းလွဲချော်ခြင်း” ဟု အဓိပ္ပါယ်ထွက်ပါသည်။

ထိုစစ်ပွဲကြီး၏ အမှားအယွင်းများကို ပြုလုပ်ခဲ့ကြသူ အစွရေးခေါင်းဆောင်များကို ယနေ့တိုင် ဝေဖန်ပုတ်ခတ် အပြစ်တင်နေကြဆဲ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုမှားယွင်းမှုကြီး၏ လှိုင်းဂယက်များသည် မည်သူ့ကိုမျှ ချမ်းသာ မပေးခဲ့ပါ။

မစွတ် ဂိုဒါမီယာသည် ဝန်ကြီးချုပ်ရာထူးမှ နှုတ်ထွက်ခဲ့ရသည်။ အစွဲရေးနိုင်ငံ၏ စစ်ရေးအရ အဆင်သင့် မဖြစ်ခဲ့သော အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို စုံစမ်းရန် တာဝန်ပေးခံရသော အာဂရောနတ် ကော်မရှင်က စစ်ထောက်လှမ်းရေးဌာန အကြီးအကဲ ဗိုလ်ချုပ် ဇေးရာ အပါအဝင် များစွာသော စစ်ဘက်အရာရှိကြီးများကို ဖြုတ်ပစ်ရန် အကြံပြုတင်ပြခဲ့ပေသည်။ ထိုကော်မရှင်သည် အစွဲရေးထောက်လှမ်းအဖွဲ့အစည်းများအား အာဏာအပ်နှင်း ဖွဲ့စည်းပုံကို ပြန်လည် စိစစ်ရန်လည်း တင်ပြခဲ့လေသည်။

ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့အစည်းထဲမှ ခေါင်းဆောင်များသည် နိုင်ငံရေးနှင့် စစ်ရေးနယ်ပယ်များတွင်လည်း တာဝန်ရှိကြသည့်နယ် ဖော်ပြပါ မှားယွင်းမှုအတွက် ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဝေဖန်ခံကြရလေသည်။ ၁၉၇၃ ခုနှစ် မတိုင်မီက ထောက်လှမ်းရေးသတင်းများ ဆန်းစစ်ဝေဖန်သည့် နည်းနာများသည် ထင်သလောက် မပြည့်စုံ မထိရောက်သော်လည်း မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးသည် ယင်းစစ်ပွဲအတွက် ယင်း၏ တာဝန်ကို ကျေပွန်စွာ မထမ်းဆောင်ခဲ့ဟု မပြောဆိုနိုင်ခဲ့ပါ။

မည်သို့ပင်ဆိုစေ အစွဲရေးလူထုက မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီး တာဝန်ပေါ့လျော့သည်ဟု အတိအကျ ပြောဆို ဝေဖန်ခဲ့ပါသည်။ စစ်ကြီးဖြစ်တော့မည်ဟု မော့ဆက်အဖွဲ့၏ အကြိမ်ကြိမ် (အကြိမ်ပေါင်း ၄၀၀ မျှ) သတိပေးခဲ့သည်ကို မေ့လျော့ပစ်ခဲ့ကြပါသည်။

အစွဲရေးတပ်မတော်သည် မော့ဆက်၏ စကားကို အလေးတယူ ဂရုစိုက်ခဲ့ပါက မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးသည် ယခုအခါတွင် တစ်ကမ္ဘာလုံး၏ ချီးကျူးထောပနာပြုမှုကို ခံနေရမည် ဖြစ်ပါသည်။ ယခုမူ ပြစ်တင်ဝေဖန် ကဲ့ရဲ့မှုအောက်တွင် မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီး မျက်နှာမဖော်နိုင်အောင် ရှိခဲ့ရသည်။

မော့ဆက်၏ လုပ်ရပ်များ မအောင်မြင်၍သော်လည်းကောင်း၊ မပြည့်စုံ၍သော်လည်းကောင်း “မစ်ချဲဒဲလ်”ခေါ် “မှားယွင်းလွဲချော်ခြင်း ဖြစ်စေရသည်”ဟူသည့် စွပ်စွဲမှုကို မော့ဆက်၌ အပြစ်မရှိပါကြောင်း ပြန်လည်ချေပနေ၍လည်း မရတော့ပါ။ မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီး၏ မူဝါဒအရ လူသိရှင်ကြား ပြန်လည်ချေပ ငြင်းဆိုခြင်းကိုလည်း လုပ်မည်မဟုတ်တော့ပါ။

မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင် ယောကျ်ားနှင့် မိန်းမများသည် ခါတိုင်းကဲ့သို့ပင် လျှို့ဝှက်စွာ လူမသိသူမသိ လုပ်ကိုင်မြဲ တာဝန်ယူမြဲပင် ဖြစ်ပါသည်။ ကမ္ဘာ့နေရာအနှံ့တွင် မော့ဆက်သူလျှို့ဝှက်များသည် သူတို့၏ တာဝန်ဝတ္တရားကို တိတ်ဆိတ်လျှို့ဝှက်စွာ ဆောင်ရွက်နေကြပါသည်။

သူတို့၏ တာဝန်မှာ...

အစွဲရေးနိုင်ငံတော်အတွက် အလွန်တန်ဖိုးရှိလှသော လက်နက် ရှာဖွေတပ်ဆင်ပေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ယင်းလက်နက်မှာ...

ထောက်လှမ်းရေးသတင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ။

နိဂုံး

=====

တဲလာဗီမြို့တော်နှင့် သိပ်မဝေးလှသော အရပ်တွင် ကီဗာဟာဘတ် အမည်ရှိ ရွာကလေးတစ်ရွာ ရှိသည်။
ထိုရွာကလေးသည် သေးငယ်ပြီး ဖွံ့ဖွံ့ဖြိုးဖြိုး မရှိချေ။ လယ်ယာလုပ်ကိုင်ရင်း အသက်မွေးကြသော
ဟာဆီးဒ် ဂျူးအမျိုးနွယ်ဝင်များ အများအားဖြင့် နေထိုင်ကြပါသည်။

ကီဗာဟာဘတ် ရွာမှ ဂျူးဘုရားရှိခိုးကျောင်းသည် ရွာကလေးကဲ့သို့ပင် စည်စည်းကားကား မရှိရှာပါ။
မျက်နှာကျက်တွင် အပေါက်များဖြစ်နေပြီး ထိုင်ခုံကြီးများမှာ
သစ်သားအကြမ်းထည်များနှင့် ပြုလုပ်ထားလေသည်။ မျက်နှာကျက် အပေါက်များ၌
စာကလေးငှက်ငယ်တို့သည် တစ်ကျစ်ကျစ် အော်မြည်ပြီး ဝင်လိုက်ထွက်လိုက် လုပ်နေကြသည်။
စာငှက်အချို့သည် အပေါက်များထဲတွင် အသိုက်များပင် ပြုလုပ်ထားလေသည်။

ထို ဂျူးဘုရားရှိခိုးကျောင်း၏ အပြင်ဘက် တံခါးမကြီးပေါ်တွင် လက်နက်ကိုင်၍ ကင်းစောင့်ရမည့်
သူများ၏ နာမည်စာရင်းစာရွက် ကပ်ထားပါသည်။ ထိုရွာမှ
ဘာသာရေး လေးစားသူများသည် မောင်းပြန်သေနတ်များကို ဝတ်ရုံနက် ခြုံထားသော ပုခုံးပေါ်တွင်
လွယ်လျက် ထိုဘုရားရှိခိုးကျောင်းကို စောင့်ကြပ်နေခဲ့ပါသည်။ ထိုအခါ အခြား ရွာသူရွာသားများသည်
လယ်ယာလုပ်ငန်းကို စိတ်ချလက်ချ ပြုလုပ်နိုင်ကြလေသည်။

၁၉၇၇ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၂၉ ရက်။

ကီဗာဟာဘတ် ရွာမှ ဂျူးဘုရားရှိခိုးကျောင်းထဲတွင် ဧည့်သည်များအပြည့် ရောက်ရှိနေပါသည်။
ထိုအနီးအနားတွင်မူကာ အလွန်အရေးပါသော လူများစီးသည့် ကားများ ရပ်ထားပါသည်။
“ဘာမစ်ဇ်ဗာ”ဟု ခေါ်သော ဂျူးဘာသာရေးပွဲလမ်းတစ်ခု ကျင်းပနေပါသည်။

သာမန်အားဖြင့် ဘာမစ်ဇ်ဗာ အခါသမယသည် အလွန်ပျော်ရွှင် ဝမ်းမြောက်စွာ ကျင်းပလေ့ရှိသော
ဂျူးဘာသာရေး ပွဲလမ်းတစ်ခု ဖြစ်လေသည်။ ဂျူးလူငယ်တစ်ဦးသည် အရွယ်ရောက်လာ၍
ဂျူးလူကြီးအဖြစ်သို့ ကူးပြောင်းသည့် ကာလကို ဘာသာရေးထုံစံအရ အသိအမှတ်ပြုပေးခြင်းပင်
ဖြစ်သည်။

ဘာမစ်ဇ်ဗာ အခါသမယသည် အလွန်ထူးခြားသော ပွဲတော်ဖြစ်ပါသည်။ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ဟာဆီးဒ်
ဂျူးတို့သည် ယောက်ျားလေး (၁၀၀)နီးပါးအထိ ဖိတ်ခေါ်ပြီး လူကြီးအဖြစ်သို့ သွတ်သွင်းပေးခဲ့သည်။
တက်ရောက်လာသော လူငယ်များမှာ အစွဲရေးနိုင်ငံ နယ်မြေအသီးသီးမှ လာကြခြင်း ဖြစ်သည်။
ထိုသူတို့အားလုံး ကြေကွဲဖွယ်အဖြစ်အပျက်ကို အတူတကွ ကြုံတွေ့ခဲ့ကြရပါသည်။ ထိုကလေးများ၏
ဖခင်တို့သည် စစ်ပွဲတွင် ကျဆုံးသွားကြသူများ ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်ပင် ထိုလူလိုင်လ၏ ပူပြင်းသောနေ့တွင် ဆုတောင်းပွဲ တက်ရောက်လာသူများ၏ မျက်နှာတွင် ဝမ်းနည်းမှု အရိပ်အယောင်များ သန်းနေခြင်း ဖြစ်လေသည်။ အပေါ်မှ စာကလေးငှက်များ ပျံသန်းအော်မြည်နေစဉ်တွင် (၈၆)ယောက်သော သူငယ်ကလေးများသည် “တိုးရား” ဟု ခေါ်သော ဂျူးကျမ်းစာ ရွတ်ဖတ်နေသည်ကို နားထောင်နေကြသည်။ ထိုသူငယ်ကလေးများထဲမှ အများစုသည် မိမိတို့၏ ဖခင်များကိုပင် မမြင်ဖူး တွေ့ဖူးကြသူများ ဖြစ်လေသည်။

ကျမ်းစာများ ရွတ်ပြီးသောအခါ သူငယ်လေး တစ်ယောက်သည် ရှေ့ဘက်သို့ ထွက်လာသည်။ အမှန်စင်စစ် ထိုသူငယ်လေး၏ မွေးနေ့သည် နောက်(၂)လခန့်အကြာ စက်တင်ဘာလတွင်မှ ကျရောက်မည် ဖြစ်သည်။ သို့သော် ထိုလူကြီးအဖြစ် တာဝန်ပေးအပ်သည့် ပွဲအတွက် (၂)လ စော၍ သူ့ကို တမင်ထည့်သွားထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုသူငယ်လေးသည် နိဂုံးချုပ်စကား ပြောရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဤပိန်ပိန်သွယ်သွယ် ချိနဲ့နဲ့ သူငယ်လေးကို သူ၏ မိခင်က ဟီဘရူးဘာသာနှင့် “ရှိုင်း” ဟု ချစ်စနိုး ခေါ်လေ့ရှိပါသည်။ ရှိုင်းဆိုသည်မှာ “လက်ဆောင်” ဟု အဓိပ္ပါယ်ရပါသည်။ သူမသည် ဖခင်နှင့် သားတို့ နောက်ဆုံး တွေ့ကြုံခဲ့သည့် ကာလကို ကြေကွဲဝမ်းနည်းလှစွာ မှတ်မိသတိရနေပါသည်။ ၁၉၆၄ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလတွင် ဖခင်သည် (၂)ပတ်သား သာသာရှိသော ထိုသူငယ်လေးကို မြင်တွေ့ဖူးသွားပါသည်။

ထိုအချိန်သည် သူမ၏ ခင်ပွန်းကို သူမ နောက်ဆုံးအနေနှင့် ဆုံတွေ့လိုက်ရသော အချိန်ပင် ဖြစ်သည်။ ထိုကြောင့်ပင် သူမ အချစ်ကြီးချစ်ခဲ့ရသော သွားလေသူထံမှ လက်ဆောင်အဖြစ် သားငယ်ကို ရှိုင်းဟု မှည့်ခေါ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုသူငယ်လေး၏ အမည်ရင်းမှာ (Shai Cohen) ရှော့လ်ကိုဟင် ဖြစ်ပါသည်။ သူ၏ ဖခင်သည် မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင် သူလျှိုတစ်ဦးဖြစ်သူ အလီကိုဟင် ဖြစ်သည်။

ဆုတောင်းပွဲတက်ရောက်လာသူများမှာ များပြားလှစွာသော ယောက်ျားများ ဖြစ်သည်။ သူတို့ကို အလီကိုဟင်၏ မိသားစုက မသိကြပါ။ အလီကိုဟင် အသက်ရှစ်စဉ်က ရင်းရင်းနှီးနှီး သိခဲ့ကြသူများကလည်း သူတို့ကို မသိပါ။

တက်ရောက်လာသူများထဲမှ အချို့မှာ ဆီးရီးယားမြို့တော် ဒမတ်စကတ်တွင် ကိုဟင် တစ်ကိုယ်တော် သူလျှိုလုပ်ငန်းလုပ်စဉ်က သူနှင့် ရင်းရင်းနှီးနှီး ပူးတွဲ ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသူများ ဖြစ်ပါသည်။ အချို့မှာ ကိုဟင် ကိုယ်တိုင် မိမိအား ဖမ်းမိသွားစဉ် ဒမတ်စကတ်မှ အသံလွှင့်စက်နှင့် သတင်းပေးပို့စဉ်က မော့ဆက်ဌာနချုပ်တွင် ရှိနေသူများ ဖြစ်သည်။ ထိုမိတ်ဆွေ အားလုံးသည် ကိုဟင်အား ကြိုးပေးသတ်ဖြစ်ခဲ့စဉ်က ဝမ်းနည်းကြေကွဲ တသခဲ့သူများ ဖြစ်သည်။

ယခုမူ ကိုဟင်၏ မိတ်ဆွေများသည် ကြောက်ဆုတ်ကြောက်ဆုတ် ဖြစ်နေသော မျက်လုံးအညိုရောင်နှင့် သူငယ်လေးက ကိုယ်တိုင်ရေးလာသော စာရွက်ကလေးကို ဖတ်၍ ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြောသည်ကို နားထောင်နေကြပါသည်။

“ကျွန်တော်လဲ တခြား ကလေးတွေနဲ့ သိပ်တူချင်ပါတယ်။ ကျွန်တော့် ဖေဖေဟာ သူရဲကောင်းတစ်ယောက် မဟုတ်ဘဲ သာမန် လူတစ်ယောက်ဆိုရင် သိပ်ကောင်းမှာပါ။ ဒီလိုဆိုရင် ဖေဖေဟာ မသေဘဲ အသက်ရှင်နေအုံးမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဖေဖေ အသက်ရှင်နေရင် တခြားကလေးတွေရဲ့ ဖခင်တွေလိုပဲ ဖေဖေ ကျွန်တော်တို့နဲ့ အတူတူနေမှာ ဖြစ်ပါတယ်”

“ကျွန်တော်လေ ဖေဖေရဲ့ ဘဝအကြောင်း ရေးထားတဲ့ စာအုပ်တွေ ဖတ်ရှုလေ့လာခဲ့တယ်။ ဖေဖေအကြောင်း စာအုပ်တွေ၊ ဆောင်းပါးတွေနဲ့ ဓာတ်ပုံတွေကိုလည်း ကျွန်တော် စုဆောင်းခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဖေဖေအကြောင်းပြောဖို့ ကျွန်တော် ဝန်လေးခဲ့ပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဖေဖေနာမည်ကို ထုတ်ပြောရင် မေမေဟာ စိတ်ထိခိုက်ပြီး ဝမ်းနည်းတတ်လို့ပါပဲ”

“ကျွန်တော် အခု အဓိဋ္ဌာန်တစ်ခု ပြုပါတယ်။ ဖေဖေရေ သားကတိပြုပါတယ်... ဖေဖေရဲ့ ဆန္ဒကို သား မမယ်ရှားပါဘူး။ အစွရေးနိုင်ငံတော်အတွက် ခွန်အားရှိသရွေ့ သစ္စာရှိ တာဝန်ထမ်းရွက်ပါ့မယ် ဖေဖေ...”

ဂျူးဘာသာရေး အဆောက်အုံ တစ်ခုလုံး အပ်ကျသံပင် မကြားရလောက်အောင် ငြိမ်သက်နေပါသည်။ ရှောင်ကိုဟင် ကလေးက ဆက်လက်၍ ပြောပြန်သည်။

“ကျွန်တော် လူတွေ ကြည်ညိုလေးစားကြရတဲ့ သူရဲကောင်းတစ်ဦးရဲ့ သစ္စာရှိသော သားဖြစ်အောင် ကြိုးစားပါ့မယ်။ ဖေဖေနဲ့ တူအောင် သားကြိုးစားပါ့မယ် ဖေဖေ... ခင်ဗျား။ ဒါဟာ သားရဲ့ အဓိဋ္ဌာန်ပါပဲ...”

ဆုတောင်းပွဲသို့ တက်ရောက်လာသူ ဝန်ကြီးချုပ် မီနာချင်မ် ဘီဂင်သည် ရှောင်ကိုဟင် စကားပြောပြီးသောအခါ စိတ်မထိန်းနိုင်ဘဲ ငိုကြွေးခဲ့လေသည်။ ထို့နောက် သူသည် ရှောင်ကိုဟင်၏ ပါးကလေး နှစ်ဘက်ကို နမ်းရှုပ်လိုက်ပါသည်။

ရှောင်ကိုဟင်သည် အခြားထင်ပေါ်ကျော်ကြားသည့် ဧည့်သည်များနှင့် လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ပါသည်။ ထိုဧည့်သည်များထဲတွင် စစ်ဦးစီးချုပ် မော့တာဂါးနှင့် ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး အီဇာရိုက်ဇမန်းတို့လည်း ပါဝင်သည်။ ဝန်ကြီးချုပ် ဘီဂင်သည် ရှောင်ကိုဟင် ကလေးကို မိမိ၏ ပင်ကိုယ်ရေးစာအုပ် တစ်အုပ် လက်ဆောင်ပေးခဲ့ပါသည်။ ထိုစာအုပ်၏ အမည်မှာ “တော်လှန်ခြင်း”ဖြစ်ပြီး ရှောင်ကိုဟင်က သူ၏ မိခင်အား ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားစွာ ပြသခဲ့ရှာသည်။

ထို ဆုတောင်း ပတ္တနာပွဲတွင် တက်ရောက်လာသူများ အချင်းချင်း ရင်းရင်းနှီးနှီး နှုတ်ဆက်ပြောဆို ဆွေးနွေးကြပြီး ထိုရွာမှ ဘာသာရေးခေါင်းဆောင်များက ၎င်းတို့ကို စားသောက်ပွဲနှင့် တည်ခင်းဧည့်ခံကြလေသည်။ စားသောက်ရန် စားပွဲများဆီသို့ လျှောက်သွားကြသော အစွရေးခေါင်းဆောင်များကို ရှောင်ကိုဟင်က သူ၏ ဖခင် အလီကိုဟင်သည် ဘောလုံးဝါနာအိုး တစ်ဦးဖြစ်သော်လည်း သူက ဘတ်စကက်ဘောကို ပို၍ နှစ်သက်သည်ဟု ကပ်၍ ပြောခဲ့ပါသည်။

ဧည့်သည်များသည် ဘရန်ဒီနှင့် ဗောဒကာ အရက်များ သောက်ကြပြီး သီချင်းဆိုလိုက် ကလိုက် လုပ်နေကြလေသည်။ ဤနေ့ဤအခါသည် ဝမ်းနည်းခြင်း အထိမ်းအမှတ်ကို ဆောင်သော်လည်း သူတို့လည်း မြူးတူးကခုန်၍ ပျော်ရွှင်စွာ ပွဲသိမ်းကြမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဝမ်းနည်းခြင်းမှ ဘဝသစ် တစ်ခုနှင့် မျှော်လင့်ချက် အသစ်တစ်ခု မွေးဖွားလာပြီး သာယာငြိမ်းချမ်းသော အနာဂတ်ကို ရှေးရှုနိုင်မည် ဖြစ်သည်။ သူတို့အားလုံးသည် မြက်ခင်းပြင်များပေါ်တွင် လှည့်ပတ် ကခုန်နေကြပြီး နာမည်ကျော် ဂျူးသီချင်းတစ်ပုဒ်ကို သီဆိုနေကြပါသည်။

ထိုသီချင်း၏ ဆိုလိုရင်း အဓိပ္ပါယ်မှာ...

“ဘဝ သို့မဟုတ် အသက်ရှင်နေထိုင်ခြင်းသို့” ဟူ၍ ဖြစ်ပါသတည်း။ ။

မော့ဆက်နှင့် ယူရေနီယမ် သင်္ဘော

၁၉၆၈ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၁၇ ရက်

ပင်လယ်ပြင်မှာလင်းအရုဏ်လာလေပြီ။

နံနက်ခင်းကတည်းက နှင်းများ ပိန်းပိတ်အောင် ကျနေပါသည်။ ဂျာမနီနိုင်ငံတွင် တည်ဆောက်ထားသော ကုန်သင်္ဘောကြီး ရှီးယားစ် ဘတ်စ်-အေသည် ဘယ်လိုဂျီယံနိုင်ငံ အနံ့တံငါ ဆိပ်ကမ်းမှ စက်နှိုးကာ မောင်းထွက်ခဲ့ပါသည်။

ကုန်မပါဘဲ ပကတိ တန်ချိန်(၁၇၉၀) လေးသော သင်္ဘောကြီး၏ ရွက်တိုင်ထိပ်တွင် လိုင်ဘေးရီးယားနိုင်ငံ၏ အလံက တလူလူ လွင့်ပါလာသဖြင့် ယင်းသင်္ဘောသည် လိုင်ဘေးရီးယားနိုင်ငံတွင် မှတ်ပုံတင်ထားပြီးဖြစ်ကြောင်း သိသာပါသည်။

ရှီးယားစ် ဘတ်စ်-အေ သင်္ဘောကြီးသည် မည်သို့သော ကုန်ပစ္စည်းများကို တင်လာပါသနည်း...

သင်္ဘောကြီး၏ ကုန်းပတ်အောက် ဝမ်းဗိုက်ထဲတွင် ထည့်ယူလာသော ကုန်ပစ္စည်းများကို တစ်စုံတစ်ယောက်သာ သိရှိသွားလျှင် ကြောက်ရွံ့ စိုးရိမ်ထိတ်လန့်မည်မှာ ဧကန် ဖြစ်ပါသည်။

မည်သို့သော ကုန်ပစ္စည်းများ ဖြစ်ပါသနည်း။

ကမ္ဘာ့နိုင်ငံကြီးများ အချင်းချင်း အပေးအယူလုပ်ကာ ဝယ်ယူခြင်း၊ လဲလှယ်ခြင်း ပြုလုပ်နေသော ခုံးပျံ (သို့မဟုတ်) လေယာဉ်ပျံများပေလော...

ကမ္ဘာ့နိုင်ငံကြီးများက နိုင်ငံငယ်များသို့ တင်ပို့ရောင်းချနေသော စစ်လက်နက်ပစ္စည်းများပေလော...

“ဘယ်သူသေသေ ငတေမာလျှင် ပြီးရော”ဟူသော စိတ်ဓာတ်ဖြင့် နိုင်ငံတစ်ခု (သို့မဟုတ်) လူမျိုးတစ်မျိုးကို အမှည့်ချွေရန် ခိုးသွင်းလာသော ဟီးရီးအင်းခေါ် ဘိန်းဖြူများလော...

မသိကြပါ... မည်သူမျှ မသိကြပါ။

သင်္ဘောကြီးထဲတွင် ပါလာသော ကုန်ပစ္စည်းများမှာ တိုင်ကီများသာ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုတိုင်ကီများထဲတွင် မည်သည့်ပစ္စည်းများ ပါဝင်ပါသနည်း...

မည်သူမျှ မသိကြပါ...

ပါလာသော ပစ္စည်းများမှာ...

သိပ္ပံပညာရှင်တို့က “ကိတ်မုန့်အဝါရောင်”ဟု ခေါ်သော ယူရေနီယမ် အတုံးအခဲများသာ ဖြစ်ပါသည်။

ရိုးယားစံဘတ်-အေ သင်္ဘောကြီးသည် အီတလီနိုင်ငံ ဂျီနိုဝါသို့ သွားမည်ဟု ဘယ်လ်ဂျီယံနိုင်ငံ အနံ့တံဝါ ဆိပ်ကမ်းမှာ သက်ဆိုင်ရာ အရာရှိများအား အကြောင်းကြားကာ ထွက်ခဲ့ပါသည်။

သို့သော် သင်္ဘောကြီးသည် သွားမည်ဆိုသော ခရီးပန်းတိုင်သို့ ရောက်မလာပါ။

ရိုးယားစံဘတ်-အေ သင်္ဘောကြီးသည် ၁၅ ရက်ကြာ ပင်လယ်ပြင်မှာ ခုတ်မောင်းနေပါသည်။ ထို့နောက် ၁၉၆၈ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာ ၂ ရက်နေ့တွင် တူရကီနိုင်ငံ၏ ဆိပ်ကမ်းမြို့ဖြစ်သော အစ္စကင်ဒီရန်တွင် ဆိုက်ကပ်လာပါသည်။

သင်္ဘောကြီးကို ကြည့်လျှင် သိသာသော အချက်တစ်ချက်ကို တွေ့နိုင်ပါသည်။ သင်္ဘောကြီးသည် ရေထဲတွင် ဝပ်မနေဘဲ ပေါ့ပေါ့ပါးပါးနှင့် ခပ်ထောင်ထောင် ဖြစ်နေပါသည်။

သင်္ဘောပေါ်တွင် ပါလာသော စစ်ရေးအရ အသုံးဝင်သည့် သိပ္ပံပစ္စည်းဖြစ်သော ယူရေနီယမ် တန်ချိန်(၂၀၀)မှာ ပျောက်ချင်းမလှ ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့ပေပြီ။

အမေရိကန် ဒေါ်လာ (၃.၇)သန်း တန်ဖိုးရှိသော ယူရေနီယမ် အတုံးအခဲများသည် ကြက်ပျောက်ငှက်ပျောက် ကွယ်ပျောက်သွားကြပေပြီ။ ယူရေနီယမ်တိုင်ကီ (၆၅၀)သည် မြေလှိုင်း၍ မိုးပျံသွားပြီလား မပြောတတ်ပါ။

ထိုယူရေနီယမ် အတုံးအခဲများမှ အဏုမြူဗုံးများ ထုတ်လုပ်ဖန်တီး၍ ရနိုင်ပါသည်။

ယူရေနီယမ်များ ပျောက်ဆုံးသည့် သတင်းကို ပထမဦးဆုံး ဖော်ထုတ်သူမှာ အမေရိကန်နိုင်ငံ အထက်လွတ်တော်၏ အစိုးရအဖွဲ့လုပ်ငန်းရပ်ကော်မတီတွင် အတိုင်ပင်ခံအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ဖူးသော ပေါလ်လီဗင်သဲလ် ဖြစ်သည်။

ပေါလ်လီဗင်သဲလ်သည် ဩစတြီးယားနိုင်ငံ အနောက်ပိုင်း ဆော့ဇ်ဘတ်တွင် ကျင်းပသည့် ကွန်ဖရင့်တစ်ခုတွင် ဖော်ပြပါ ယူရေနီယမ်များ ပျောက်ဆုံးမှုကို ဖွင့်ပြောခဲ့ပါသည်။

ပေါလ်၏ အဆိုကို ဥရောပဘုံဈေးအဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံများမှ အရာရှိများက မှန်ကန်ကြောင်း ထပ်လောင်း ပြောဆိုကြပါသည်။

ယူရေနီယမ်တိုင်ကီများကို မည်သူတို့ သယ်ဆောင်သွားပါသနည်း။

မည်သို့မည်ပုံ သယ်ဆောင်သွားပါသနည်း။

ဤမေးခွန်းကို မည်သည့်အစိုးရ မည်သည့်နိုင်ငံကမှ မမေးပါ။ စိတ်လည်း မဝင်စားကြပါ။

သို့ရာတွင် အမေရိကန်နိုင်ငံ၌ ဝါးတားဂိတ် ပြဿနာကို သတင်းစာဆရာများ ဖော်ထုတ်ပြီးကတည်းက စုံစမ်းစစ်ဆေးတင်ပြခြင်း (Investigative Reporting) နည်းဖြင့် သတင်းပေးလိုက်သည့်အလေ့သည် အနောက်တိုင်း သတင်းစာဆရာလောကတွင် နာမည်ကျော် ရေပန်းစားလာပါသည်။

အထက်ဖော်ပြပါ မေးခွန်းများကို အထူးစိတ်ပါဝင်စားကြသူများမှာ ကမ္ဘာကျော် Time မဂ္ဂဇင်းကြီး၏ သတင်းထောက်များပင် ဖြစ်လေသည်။

Time မဂ္ဂဇင်း၏ သတင်းထောက်များသည် ရက်သတ္တပတ် မြောက်မြားစွာ စုံစမ်းထောက်လှမ်း၍ သတင်းလိုက်ပြီးသောအခါ သတင်းအနံ့ သဲလွန်စကို ရရှိခဲ့ပါသည်။

ဘယ်လ်ဂျီယံနိုင်ငံ အန့်တ်ဝါမှ ရိုးယားစ်ဘတ်-အေ သဘောကြီး ထွက်လာပြီး ဂျီနီဝါသို့ မရောက်ဘဲ လမ်းကြောင်း ပြောင်းသွားခြင်းသည် မည်သူ၏ လက်ချက်မှ မဟုတ်ပါ။

ကမ္ဘာကျော် ထိပ်တန်းထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ကြီး၏ လက်ချက်သာ ဖြစ်ပါသည်။

မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးက သေသေချာချာ အကွက်ကျကျ စီစဉ်ဆောင်ရွက်လိုက်သော ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်သာဖြစ်ကြောင်း Time မဂ္ဂဇင်း သတင်းထောက်များ သိရှိလာလေသည်။

မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးက ထိုဇာတ်လမ်းကို ဖန်တီးရသည့် ရည်ရွယ်ချက်မှာ (၂)ချက် ရှိပါသည်။

(၁) အစွဲရောင်းနိုင်ငံ နီဂတ် သဲကန္တာရထဲရှိ ဒီမိုနာ အရပ်တွင် ပြင်သစ်တို့ တည်ဆောက်ပေးထားသော အဏုမြူဓာတ်ပေါင်းဖို တစ်လုံး ရှိပါသည်။ ထို ဒီမိုနာ (Dimona) အဏုမြူဓာတ်ပေါင်းဖိုတွင် ယူရေနီယမ်တွေ အပူတပြင်း လိုအပ်နေပါသည်။

လိုအပ်နေသော ယူရေနီယမ်များကို အစွာရေးတို့က လျှို့ဝှက်ဝယ်ယူခြင်း ဖြစ်သည်။ ယင်းသို့ တိတ်တဆိတ် ဝယ်ယူခြင်းကို မော့ဆက်အဖွဲ့က လက်စပျောက် ဖုံးကွယ်ပေးရန် ရည်ရွယ်ချက်နှင့်...

(၂) အစွာရေးနိုင်ငံသည် မိမိတို့ကိုယ်တိုင် လိုအပ်နေသော ယူရေနီယမ်များကို ပေါ်ပေါ်ထင်ထင် ဝယ်ယူပါက ဆိုဗီယက်နိုင်ငံသည် အာရပ်နိုင်ငံများကို အဏုမြူလက်နက်များ မဖြစ်မနေ ဖြန့်ဖြူးရတော့မည့် အခြေအနေကို ကာကွယ်ရန် ရည်ရွယ်ချက်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ရှီးယားစ်ဘတ်-အေ သင်္ဘောကို မည်သူပိုင်ဆိုင်ပါသနည်း။

အမှန်စင်စစ် ယူရေနီယမ်များ တင်၍ ပျောက်သွားသည့်အချိန်က ယင်းသင်္ဘောကို ပိုင်ဆိုင်သူများမှာ မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်များပင် ဖြစ်ပါသည်။

ရှီးယားစ်ဘတ်-အေသည် ပုံမှန်လိုင်းတွင် ဝင်ဆွဲနေသော ပင်လယ်ကူးသင်္ဘော မဟုတ်ပါ။ သွားလိုသော နေရာသို့ သွားကာ တင်လိုသည့် ကုန်ပစ္စည်း တင်နေသော ကြားသင်္ဘောကြီး တစ်စင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသင်္ဘောကို လျှို့ဝှက်ပိုင်ဆိုင်သူမှာ အစွာရေး ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ မော့ဆက်သာ ဖြစ်လေသည်။ အမှန်စင်စစ် ထိုသင်္ဘောကြီး၏ မူလနာမည်မှာ ရှီးယားစ်ဘတ် မဟုတ်ဘဲ ကာကီးရား ဖြစ်ပါသည်။

မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးသည် “ကာကီးရား”ကဲ့သို့ သင်္ဘော(၃)စင်း (ယင်းသင်္ဘော အပါအဝင်) ပိုင်ဆိုင်ပါသည်။ ၃ စင်းထဲမှ ကျန်တစ်စင်းမှာ ဗီးယား ဟု ခေါ်တွင်ပါသည်။

မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးသည် ၁၉၆၀ ခုနှစ်မှ ၁၉၆၉ ခုနှစ်အထိ ယင်း၏ လျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းရေး လုပ်ငန်းများတွင် ထို “ကာကီးရား” သင်္ဘောကို အသုံးပြုခဲ့သည်ဟု ဆိုပါသည်။

၁၉၆၉ ခုနှစ်တွင် ပြင်သစ်နိုင်ငံ ချာဘိုးဆိပ်ကမ်းမှ ဒုံးသင်္ဘော(၅)စင်းကို မော့ဆက်တို့ ဦးဆောင်၍ ခိုးယူမောင်းနှင်လာခဲ့ကြရာ အတ္တလန္တိတ် သမုဒ္ဒရာထဲတွင် ထိုဒုံးသင်္ဘောများကို ရှီးယားစ်ဘတ်-အေ သင်္ဘောက ဓာတ်ဆီဖြည့်ပေးခဲ့ကြောင်း Time မဂ္ဂဇင်း သတင်းထောက်များက ဆိုပါသည်။

ယူရေနီယမ် ခိုးထုတ်သော မော့ဆက်အဖွဲ့၏ စစ်ဆင်ရေးတွင် အစွာရေးတို့နှင့် အနောက်ဂျာမနီ အစိုးရတို့ အပေးအယူ လုပ်ခဲ့ကြပါသည်။

အနောက်ဂျာမနီ ညွန့်ပေါင်းအစိုးရ၏ ခရစ်ယာန် ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီခေါင်းဆောင် နန်းရင်းဝန် ကွတ်ဂျော့ကီဆင်းဂါးက အနောက်ဂျာမနီအစိုးရထံမှ ဝယ်ယူသော ယူရေနီယမ်များကို ပုဂ္ဂလိကကုမ္ပဏီမှ ဝယ်ယူသလို ဟန်ဆောင် ထုတ်ယူခွင့်ပြုသည်ဟု အစွာရေးတို့ကို ကတိပေးခဲ့သည်။

အစွရေးတို့ကလည်း အနောက်ဂျာမနီအစိုးရကို လိုက်လျောမှု ပြုခဲ့ရပါသည်။ ယူရေနီယမ်ဓာတ်ကို ခေတ်မီစွာ ထုတ်ယူသည့်နည်းကို အစွရေးတို့က အနောက်ဂျာမနီပညာရှင်များအား ကြည့်ရှုခွင့်ပြုရပါသည်။

Time မဂ္ဂဇင်း သတင်းထောက်များက အနောက်ဂျာမနီ မြို့တော်သို့ လိုက်သွားပြီး သက်ဆိုင်ရာ အစိုးရအရာရှိများကို ထိုကိစ္စ တွဲတိုး မေးမြန်းသောအခါ ယင်းတို့က အနောက်ဂျာမနီအစိုးရသည် ယင်းကိစ္စတွင် ပါဝင်ခြင်းရှိသည်ဟု ဝန်မခံဘဲ မရှိပါဟုလည်း မငြင်းဆိုကြပါ။

အပိုင်မစီးပါ

ရှီးယားစံဘတ်-အေ သင်္ဘောသည် လေ့ခွက်ချည်း ကျန်ကာ တူရကီနိုင်ငံ အစွကင်ဒီရန်တွင် ဆိုက်ကပ်ထားပြီး လပေါင်းများစွာ ကြာသောအခါ Time မဂ္ဂဇင်း သတင်းထောက်များသည် ဥရောပဘုံဈေးနိုင်ငံများသို့ ပြန်၍ ဝင်ရောက်ကြလေသည်။

ရည်ရွယ်ချက်မှာ ပျောက်ဆုံးသွားသော ယူရေနီယမ်များ သတင်းအနံ့ ရရှိရန် ဖြစ်ပါသည်။

ယူရေနီယမ် တိုင်ကြားမှုများ ပါသော သင်္ဘောကြီးကို အပိုင်စီးကာ ပြန်ပေးဆွဲ ခေါ်ဆောင်သွားခြင်း မဟုတ်ပါ။

အမှန်စင်စစ် ယူရေနီယမ်များကို တင်ပို့ပေးလိုက်သည့် ကုမ္ပဏီက မိမိတင်ပို့လိုက်သော ကုန်ပစ္စည်းသည် အီတလီနိုင်ငံ ဂျီနိုးဝါသို့ မရောက်မှန်း မူလကပင် သိရှိခဲ့ပါသည်။

ယူရေနီယမ်များကို တင်ပို့သော ကုမ္ပဏီမှာ အက်စ်မာရာကယ်မီ အမည်ရှိသည့် ရေနံဓာတုဗေဒ ကုမ္ပဏီဖြစ်ပြီး ပျက်သွားပြီဖြစ်သော လုပ်ငန်းကြီးတစ်ရပ် ဖြစ်နေပါသည်။ ထိုကုမ္ပဏီက ယူရေနီယမ်များကို ဝယ်ယူခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

သင်္ဘောပေါ်မှ ယူရေနီယမ်များမှာ (Zaire) ဇိုင်ယာနိုင်ငံတွင် တူးဖော်ရရှိသော ပစ္စည်းများဖြစ်ပြီး ရောင်းချသော ကုမ္ပဏီမှာ ဘယ်လ်ဂျီယံနိုင်ငံမှ အထွေထွေဓာတ်သတ္တုလုပ်ငန်း ဖြစ်သည်။

အက်စ်မာရာကယ်မီ ကုမ္ပဏီသည် ယခုတင်သည့် ဒေါ်လာ(၃.၇)သန်းတန် ယူရေနီယမ်ကို ဖယ်ထားဦး၊ ယခင်အချိန်များက ယူရေနီယမ် ဝယ်ဖူးသည့် မှတ်တမ်းများ မတွေ့ရှိရဟု ဆိုပါသည်။

သို့သော်...

၁၉၆၈ ခုနှစ် မတ်လ ၂၉ ရက်နေ့တွင် အက်စ်မာရာကယ်မီ ကုမ္ပဏီသည် ယူရေနီယမ်အောက်ဆိုဒ် တန်ချိန်(၂၀၀) ဝယ်ယူရန် စာချုပ်ရေးထိုးခဲ့ပါသည်။

အက်စ်မာရာကယ်မီ ကုမ္ပဏီကို တည်ထောင်သူ ဟားဘတ်ရှူးလ်ဇင်သည် “ဤအရောင်းအဝယ် စာချုပ်ကိစ္စ မိမိ ဘာမျှ မသိကြောင်း ပြောခဲ့ပြီး အမှုထမ်းဟောင်း တစ်ဦးကလည်း ကျွန်တော်တို့ရဲ့ နာမည်ကို တစ်ယောက်ယောက်က အသုံးပြုသွားတယ်လို့ ထင်ပါတယ်”ဟု ဆိုခဲ့ပါသည်။

Time မဂ္ဂဇင်း သတင်းထောက်များက အက်စ်မာရာ ကုမ္ပဏီ၏ အဝယ်တော်ဟောင်းလည်းဖြစ် ကုမ္ပဏီ၏ အစုရှင်လည်းဖြစ်သော ဟားဘတ်ရှူးလ်ဇင်ကို တွေ့ဆုံခဲ့ကြသည်။

ရှူးလ်ဇင်သည် အနောက်ဂျာမနီနိုင်ငံမှ ကောလ်လို့က်ကယ်လမီး အမည်ရှိ ဆိုးဆေးကုမ္ပဏီတွင် အမှုဆောင်လူကြီး တစ်ယောက်ဖြစ်နေပေပြီ။ ထိုသူက မိမိ ဘာမျှ မဝေဖန်လိုကြောင်း Time မဂ္ဂဇင်း သတင်းထောက်များကို ပြောပြခဲ့ပါသည်။

“၉ နှစ်ကျော် ၁၀ နှစ်နီးပါး သက်ဆိုင်ရာ အစိုးရတွေက ယူရေနီယမ်တွေ ပျောက်သွားတဲ့ကိစ္စ လျှို့ဝှက်ထားခဲ့ကြတဲ့ ကိစ္စကို သတင်းစာတွေထဲမှာ ကျုပ်ဖတ်ရတယ်။ ကျုပ်အနေနဲ့ ဒီထိပ်တန်းနိုင်ငံရေးကိစ္စတွေကို ဝေဖန်ပြီး သီးခြားထင်မြင်ချက် ပေးဖို့မလိုဘူး ထင်ပါတယ်”

အက်စ်မာရာ ကုမ္ပဏီသည် အစကနဦးက မော်ရိုကိုနိုင်ငံ ကက်ဆာဘလန်ကာရို ဆေးဝါးကုမ္ပဏီဖြစ်သော ချီမာဂါ ကုမ္ပဏီအတွက် မှာယူပေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ချီမာဂါ ကုမ္ပဏီမှာလည်း အက်စ်မာရာ ကဲ့သို့ပင် ယခင်က ယူရေနီယမ် တစ်ကြိမ်မျှ မဝယ်ဖူးသော ကုမ္ပဏီဖြစ်နေပါသည်။

ချီမာဂါ ကုမ္ပဏီသည် ပင်လယ်ရေမှော်ပင်များနှင့် ကျောက်ခက်များကို ဓာတုဗေဒနည်းဖြင့် ပြုပြင်မွမ်းမံကာ ဆေးဝါးအဖြစ် ထုတ်လုပ်သော ကုမ္ပဏီ ဖြစ်ပါသည်။ ချီမာဂါ ကုမ္ပဏီသည် ယူရေနီယမ်များကို လက်ခံရယူခဲ့ပါသည်ဆိုသော သတင်းကို ကြားရသောအခါ ယင်းကုမ္ပဏီမှ အမှုဆောင်လူကြီးတစ်ဦးက “ရယ်စရာကောင်းသမျှ”ဟုပင် လှောင်ပြောင်၍ ငြင်းဆိုခဲ့ပါသည်။

အမှန်စင်စစ် မော်ရိုကိုနိုင်ငံသည် ဥရောပဘုံဈေးအဖွဲ့ဝင် မဟုတ်ပါ။ ထို့ပြင် အဏုမြူပစ္စည်းတစ်ခုကို ဥရောပဘုံဈေးအဖွဲ့က မသိဘဲ အပြင်နိုင်ငံတစ်ခုသို့ သယ်ဆောင်ခွင့် မရှိပါ။ သယ်ဆောင်လိုပါက ဥရောပဘုံဈေးအဖွဲ့၏ အထူးခွင့်ပြုမိန့် ရရှိရပါသည်။

၁၉၆၈ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ

ယူရေနီယမ် ဝယ်ယူရေးစာချုပ်ကို ပြင်ဆင်ချုပ်ဆိုကြပါသည်။

ဘယ်လ်ဂျီယံမှ အထွေထွေဓာတ်သတ္တုလုပ်ငန်း ကုမ္ပဏီအတွက် ယူရေနီယမ်များကို အီတလီနိုင်ငံ မီလန်မြို့ ဆိုင်ကာ (Saica) ကုမ္ပဏီသို့ ရောင်းချပေးပို့မည်ဟု ဥရောပဘုံဈေးအဖွဲ့သို့ အကြောင်းကြားလိုက်ပါသည်။

ဆိုင်ကာ ကုမ္ပဏီသည် သုတ်ဆေးများ ထုတ်လုပ်သည့် ကုမ္ပဏီဖြစ်ပြီး ယူရေနီယမ်ဓာတ်များ ဝယ်ယူသုံးစွဲဖူးသည်ဟု မည်သူမျှ မသိရှိခဲ့ပါ။ ဆိုင်ကာ ကုမ္ပဏီသည် အင်္ဂလိပ်ဘာသာ ကုမ္ပဏီမှ ပေးပို့လိုက်သော ယူရေနီယမ်များကို အမည်မဖော်လိုသော ပစ္စည်းတစ်ခုနှင့် ရောနှော၍ မူလတိုင်ကီ(၆၅၀)ထဲတွင် ထည့်ကာ အင်္ဂလိပ်ဘာသာ ကုမ္ပဏီသို့ ပြန်ပို့ပေးရပါသည်။

မီလန်မြို့မှ ဆိုင်ကာ ကုမ္ပဏီဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သူ ဖရန်ဆက်စကို ဆာတိုရီယိုက အောက်ပါအတိုင်း ပြောခဲ့ပါသည်။

“အမှန်တော့ ကျုပ်တို့ ကုမ္ပဏီကို သူတို့ အသုံးချတာ အနှုတ်ဝါ ဆိပ်ကမ်းကနေ ယူရေနီယမ်တွေကို မြေထဲပင်လယ်ထဲ ထုတ်ချင်လို့ပါပဲဗျ”

ထိုစာချုပ်ရေးထိုးခဲ့စဉ်က သူ နားမလည်နိုင်အောင် ရှိခဲ့ပါသည်ဟုလည်း ဆာတိုရီယိုက ဆိုသည်။ သို့သော် မီလန်မှ သူတို့၏ ဆိုင်ကာ ကုမ္ပဏီသည် ယူရေနီယမ်ဓာတ်များကို ရောနှောရန်နှင့် ကိုင်တွယ်ရန် ပစ္စည်းများ ဝယ်ယူရမည်ဖြစ်သဖြင့် အင်္ဂလိပ်ဘာသာ ကုမ္ပဏီထံမှ ကြိုတင်ပေးချေငွေအဖြစ် ဒေါ်လာ(၁၂,၀၀၀) ရရှိခဲ့ကြောင်း ဆာတိုရီယိုက ပြောသည်။

ယူရေနီယမ်များကို တိုင်ကီ(၆၅၀)ထဲ ထည့်ပြီး ယင်းအပေါ်မှ “ခဲရည်”ဟု စာတမ်းရေးထိုး၍ တင်ဆောင်လာသော ရှီးယားစံဘတ်-အေ သင်္ဘောသည် အီတလီနိုင်ငံတွင် ဆိုက်ကပ်မည် မဟုတ်ကြောင်း အင်္ဂလိပ်ဘာသာ ကုမ္ပဏီက သိထားပြီး ဖြစ်သည်။

ရှီးယားစံဘတ်-အေ သင်္ဘော အနှုတ်ဝါ ဆိပ်ကမ်းမှ ထွက်ခွာလာပြီး ရက်အတော်ကြာသောအခါ အင်္ဂလိပ်ဘာသာ ကုမ္ပဏီက ဆိုင်ကာ ကုမ္ပဏီသို့ ဖုန်းဆက်ပြီး သင်္ဘော ပင်လယ်ပြင်တွင် ပျောက်ဆုံးနေကြောင်း၊ ထို ဆိုင်ကာ ကုမ္ပဏီက ဒေါ်လာ(၁၂,၀၀၀)ကို ယူထားရန် အကြောင်းကြားလိုက်ပါသည်။

ရှီးယားစံဘတ်-အေ သင်္ဘောကို မည်သူ ပိုင်ဆိုင်သနည်းဆိုသော အချက်မှာ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်လှသော သမိုင်းတစ်ခုကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်။

အနံ့တံငါမှ မထွက်မီ (၂)လ မရှိတရှိတွင် ထိုသဘောမှာ ရှီးယားဘတ်-အေ မဟုတ်ဘဲ ရှီးယားဘတ်ဟုသာ တွင်ခဲ့ပါသည်။ ထိုသဘောကို ဂျာမနီနိုင်ငံ ဟန်းဘတ်မြို့ရှိ သဘောပွဲစားတစ်ဦး ဖြစ်သူ ဩဂတ်စ်ဘော်လ်တင် ထံမှ ကုမ္ပဏီတစ်ခုက ဝယ်ယူခဲ့ပါသည်။ ယင်းကုမ္ပဏီသည် လိုင်ဘေးရီးယားနိုင်ငံ မွန်ရီးဗီးယားမြို့တော်ရှိ လိပ်စာတစ်ခု ပေးထားပါသည်။

ထိုပေးထားသော လိပ်စာအရ ကုမ္ပဏီ၏ နာမည်မှာ ဘစ်စကိန်း ကုန်သွယ်ရေးကြောင်း ကော်ပိုရေးရှင်းဖြစ်ပြီး ၁၉၆၈ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၂၀ ရက်နေ့တွင်မှ စတင်တည်ထောင်သောကြောင်း သိရပါသည်။ ထိုရက်ထိုအချိန်သည် အက်စ်မာရာကယ်မီ ကုမ္ပဏီက ယူရေနီယမ်များ ဝယ်ယူရန် စာချုပ်ရေးသား ချုပ်ဆိုပြီးသော အချိန်ဖြစ်သည်။

၁၉၆၈ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ ၂၇ ရက်တွင် ယင်း ဘစ်စကိန်း ကုမ္ပဏီက ရှီးယားဘတ်-အေ သဘောကို ဒေါ်လာ (၂၈,၇၀၀၀)ဖြင့် ဝယ်ယူလိုက်ပြီး သဘောနာမည်ကို ရှီးယားဘတ်-အေ သို့ ပြောင်းလဲလိုက်သည်။

၁၉၇၁ ခုနှစ်တွင် ဖျက်သိမ်းလိုက်ပြီဖြစ်သော ထို ဘစ်စကိန်း ကုမ္ပဏီ၏ နောက်ကွယ်တွင် မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီး ရှိနေသည်မှာ အလွန်သေချာလှပါသည်။ ဘစ်စကိန်း ကုမ္ပဏီ၏ စာရွက်စာတမ်းများအရ ကုမ္ပဏီ၏ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် တစ်နှစ်ကျော်ခန့် ဆောင်ရွက်ခဲ့သူမှာ အသက်(၄၀) ရှိပြီဖြစ်သော ဒန်းအတ် ဖြစ်ပါသည်။

ဒန်းအတ်သည် မော့ဆက်၏ ဒေါင်ဒေါင်မြည် အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး ဖြစ်နေလေသည်။

ဒန်းအတ်သည် သူ၏ နာမည်ကို အာဘဲလ်ဟု ပြောင်းလဲပြီး ယခုအခါတွင် အစ္စရေးနိုင်ငံ ဟာဇလီယားတွင် နေထိုင်ပါသည်။ ဒန်းအတ်သည် မော့ဆက်အဖွဲ့၏ အသေခံတပ်ဖွဲ့ဝင် တစ်ဦးဖြစ်လေသည်။ ၁၉၇၃ ခုနှစ် မြူးနစ်အိုလံပစ် အားကစားရွာထဲဝင်ပြီး အစ္စရေး အားကစားသမားများကို ပြန်ပေးဆွဲ သတ်ဖြတ်ခဲ့သည့် ပါလက်စတိုင်း ပြောက်ကျားများကို မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးက ကမ္ဘာအနှံ့ လိုက်လံရှာဖွေ ဖြောင်ပစ်နေစဉ် ဒန်းအတ်လည်း ထိုအဖွဲ့ထဲ ပါလာသည်။

ဒန်းအတ်သည် နော်ဝေနိုင်ငံ လီလီဟမ်းမားမြို့တွင် အာရပ်စားပွဲထိုး တစ်ဦးကို မြူးနစ်ပြောက်ကျား အုပ်စုဝင်တစ်ဦးဟု ထင်မှတ်ပြီး သတ်ဖြတ်ခဲ့ပါသည်။

ဒန်းအတ်သည် ဒိန်းမတ်နိုင်ငံ ကိုပင်ဟေဂင်တွင် မွေးဖွားပြီး ဒိန်းမတ်နိုင်ငံသားနှင့် အစ္စရေးနိုင်ငံသားအဖြစ် ခံယူထားသူ ဖြစ်ပါသည်။ နဝေတိမ်တောင် ဖြစ်နေသော နော်ဝေးရဲတပ်ဖွဲ့များကို မိမိသည် အစ္စရေး ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ မော့ဆက်မှ ဖြစ်ကြောင်း ဒန်းအတ်က ပြောဆို သက်သေပြခဲ့ပါသည်။

ဒန်းအတ်က မိမိ မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်ကြောင်း သက်သေအနေနှင့် အစွဲရေးတို့ ယူရေနီယမ်များ လျှို့ဝှက်သယ်ဆောင်သွားသော သင်္ဘောကို မိမိပိုင်ဆိုင်ခဲ့ကြောင်း ပြောခဲ့သည်။ (ယခုအခါတွင်မူ ဒန်းအတ်သည် ဤသို့ မပြောကြောင်း ငြင်းဆိုနေပြီ ဖြစ်သည်။)

ဒန်းအတ်က နော်ဝေး ရဲအဖွဲ့ကို ပိုမိုခိုင်လုံသော သက်သေပြသည့်အနေနှင့် မော့ဆက်အဖွဲ့ ဌာနချုပ်မှ လျှို့ဝှက်ဖုန်းနံပါတ်ကို ပေးခဲ့ပါသည်။

နော်ဝေး ရဲများက ဒန်းအတ်သည် လူသတ်မှု ကျူးလွန်မှုတွင် ပါဝင်သည်ဟု ဆိုပြီး ထောင်ဒဏ်(၇)လ အပြစ်ပေးခဲ့ပါသည်။

ဘစ်စကိန်း ကုန်သွယ်ရေးကြောင်း ကုမ္ပဏီက ၁၉၆၈ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလတွင် ရှီးယားစ်ဘတ်-အေ သင်္ဘောကို ဝယ်ယူပြီး သင်္ဘောသားအသစ် ငှားရမ်း၍ ခိုင်းခဲ့ပါသည်။ သို့သော် နိုဝင်ဘာလ(၁၅)ရက်နေ့တွင် နယ်သာလန်နိုင်ငံ ရော်တာဒမ်သို့ ရောက်သောအခါ သင်္ဘောကို အခြားကုမ္ပဏီသို့ ရောင်းချလိုက်ပြီဖြစ်ကြောင်း ကုမ္ပဏီ၏ ကိုယ်စားလှယ်တစ်ဦးက တက်ရောက်ပြောကြားလေသည်။

သင်္ဘောသား အများစုမှာ စပိန်လူမျိုးများဖြစ်၍ ရော်တာဒမ်တွင် ဆင်းနေရစ်ကြပါသည်။

နောက်တစ်ရက်တွင် သင်္ဘောသည် ဘယ်လ်ဂျီယံနိုင်ငံ အန့်တဝါ ဆိပ်ကမ်းတွင် ဆိုက်ကပ်ပြီး ယူရေနီယမ်များ တင်လေတော့သည်။ လက်ရွေးစင် ခေါ်ယူထားသော သင်္ဘောသားများမှာ အစွဲရေးလူမျိုးများ ဖြစ်ပြီး လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်သော ပင်လယ်ခရီးအတွက် သူတို့ အဆင်သင့် ဖြစ်နေကြပါပြီ။

ရှီးယားစ်ဘတ်-အေ သင်္ဘောပေါ် ကျန်ခဲ့သူ အချို့သာ အန့်တဝါ ဆိပ်ကမ်းမှ ထွက်ပြီး (၁၅)ရက်အကြာ၌ ဘာဖြစ်သည်ကို အတိအကျ သိလာကြပါသည်။ သင်္ဘောပေါ်မှ အရာရှိများ မည်သူမည်ဝါ ဖြစ်ကြောင်း စုံစမ်းထောက်လှမ်း၍ မရပါ။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သူတို့ ကိုင်ဆောင်ထားသော ပတ်စ်ပို့များမှာ အတုများ ဖြစ်ကြပါသည်။ လူမျိုးနှင့် လူနာမည်မှာ ဟန်ဆောင်များသာ ဖြစ်နေပါသည်။

သို့သော် Time မဂ္ဂဇင်း သတင်းထောက်များက ၁၉၇၃ ခုနှစ်တွင် အာဖရိကတိုက်မှ အိုင်ဗရီကိုစ် နိုင်ငံသို့ လိုက်သွားပြီး ရှီးယားစ်ဘတ်-အေ သင်္ဘောပေါ်တွင် လိုက်ခဲ့သော အစွဲရေး သင်္ဘောသားတစ်ဦးနှင့် တွေ့ဆုံပါသည်။

ရှီးယားစ်ဘတ်-အေ သင်္ဘောသည် အန့်တဝါ ဆိပ်ကမ်းမှ ထွက်ခဲ့ပြီး ဆိုက်ပရပ်စ် ကျွန်းနှင့် တူရကီနိုင်ငံ အစွကင်ဒီရန် အကြားရှိပင်လယ်ပြင်သို့ တည့်တည့်ကြီး ဦးတည် ခုတ်မောင်းသွားသည်ဟု ထိုသင်္ဘောသားက ပြောပြပါသည်။

ပင်လယ်ပြင်တွင် ရေဒီယိုအဆက်အသွယ် လုံးဝ မလုပ်ဘဲ မောင်းလာသော သင်္ဘောသည် ညအချိန် ရောက်သောအခါ အထူးစီမံထားသော ကရိန်းစက်ပါသည့် အစွရေးသင်္ဘောနှင့် တွေ့ဆုံပါသည်။ ထိုသင်္ဘောကြီး(၂)စင်း ဘေးချင်းယှဉ်၍ ကပ်ထားပြီး ယူရေနီယမ်တိုင်ကီများ အလွဲအပြောင်း လုပ်နေကြစဉ် အစွရေးစစ်သင်္ဘော (၂)စင်းက ဘေးမှ ဝိုင်းပတ် ခုတ်မောင်းနေသည်။

သင်္ဘော(၂)စင်းပေါ်တွင် တခါတရံ ဟီးဘရူးဘာသာဖြင့် အမိန့်ပေးသံမှ လွဲလျှင် မည်သူမျှ စကားမပြောရပါ။

ယူရေနီယမ်များသည် ထိုသင်္ဘော(၂)စင်း တွေ့ဆုံ၍ လက်ပြောင်းလက်လွှဲ လုပ်သည့်နေရာမှ ပင်လယ်ရေမိုင် (၁၁၀)ဝေးသော အစွရေး ဆိပ်ကမ်းမြို့ ဟိုင်ဖာသို့ ရောက်သွားကြလေပြီ။ ရှီးယားစ်ဘတ်-အေ သင်္ဘောကြီးကလည်း တူရကီနိုင်ငံ အစွကင်ဒီရန်သို့ ခပ်တည်တည် မောင်းသွားပါသည်။

လှေခွက်ချည်းကျန်

တူရကီနိုင်ငံ အစွကင်ဒီရန် ဆိပ်ကမ်းမှ မှတ်တမ်းများထဲတွင် ၁၉၆၈ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ(၂)ရက်နေ့က ဆိုက်ကပ်လာသော ရှီးယားစ်ဘတ်-အေ သင်္ဘောကြီးသည် ကုန်ပစ္စည်းမပါဘဲ လှေခွက်ချည်းကျန်ကြောင်း ဆိုထားသည်။

အစွကင်ဒီရန်သို့ ရောက်ပြီး နောက်(၃)ရက်အကြာတွင် နယ်သာလန်နိုင်ငံ ရော်တာဒမ်တွင် နိုဝင်ဘာလ(၁၅)ရက်နေ့က ချထားခဲ့သော စပိန်သင်္ဘောသားများကို ပြန်လည် ခေါ်ယူလိုက်ပါသည်။ စပိန်သင်္ဘောသားများ သင်္ဘောတက်သည့် ဆိပ်ကမ်းမှာ စစ္စလီကျွန်းမှ ပါလာမို ဆိပ်ကမ်း ဖြစ်ပါသည်။

သင်္ဘော၏ ခရီးစဉ်ကို နားမလည်နိုင် ဖြစ်ခဲ့ကြသော သင်္ဘောသားများမှာ စူးစမ်းလိုစိတ်ရှိသဖြင့် သင်္ဘော၏ မိုင်ပြမှတ်တမ်းစာအုပ်ကို လှန်လှောကြည့်ကြသောအခါ ပြီးခဲ့သော (၂)ပတ်ခွဲကာလ ခရီးစဉ်များပြသည့် စာမျက်နှာများကို တစ်စုံတစ်ယောက်က ဆုတ်ပြု၍ ထုတ်ယူထားကြောင်း တွေ့ရသည်ဟု ဆိုသည်။

ရှီးယားစ်ဘတ်-အေ သင်္ဘောသည် မြေထဲပင်လယ်နှင့် အတ္တလန္တိတ်အကြားတွင် ကုန်စည်သယ်ယူပို့ဆောင်သည့် တာဝန်ကို တစ်နှစ်ကြာ ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် ပြင်သစ် ဆိပ်ကမ်းမြို့ဖြစ်သော ချာဘိုးတွင် အစွရေးတို့ ဝယ်ယူထားသော ဒုံးသင်္ဘော(၅)စင်းကို တည်ဆောက်နေရာ ပြီးစီးလုနီး ဖြစ်နေပါသည်။ သင်္ဘော(၅)စင်းအတွက်

အစ္စရေးတို့က ငွေပေးချေပြီးသား ဖြစ်သော်လည်း ပြင်သစ်အစိုးရက အာရပ်နှင့် အစ္စရေးတို့အား စစ်လက်နက်များ မရောင်းချတော့ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါသည်။

၁၉၆၉ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ(၁၇)ရက်

ချာဘိုးမှ ဒုံးသင်္ဘောများကို မော့ဆက်တို့ ဦးဆောင်၍ မခိုးယူမီ (၅)ရက်အလိုတွင် ဖြစ်ပါသည်။

ရှိုးယားစ်ဘတ်-အေ သင်္ဘောပေါ်မှ သင်္ဘောသားများအား သင်္ဘောကို ရောင်းချလိုက်ပြီဟူသော ဆင်ခြေဖြင့် ချထားခဲ့ပြန်သည်။ သင်္ဘောသား လူသစ်များ သင်္ဘောပေါ် တက်လာကြပြီး လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်သော ပင်လယ်ခရီးကို ထွက်ခဲ့ပြန်သည်။

ဆိပ်ကမ်းမှ မှတ်တမ်းများအရ သင်္ဘောသည် စပိန်နိုင်ငံ အယ်လ်မီးရီယာမှ ထွက်ခွာခဲ့ပြီး ဂျီဘရော်တာ ရေလက်ကြား (မြေထဲပင်လယ်မှအတ္တလန္တိတ်သမုဒ္ဒရာသို့ ထွက်သော ရေလမ်း)ကို ဖြတ်မောင်းကာ ပြင်သစ် ပင်လယ်ကမ်းခြေသို့ ဆန်တက်သွားသည်ဟု ဆိုလေသည်။ ထိုရေကြောင်းခရီး စတင်သည့် အချိန်သည် ချာဘိုးမှ ဒုံးသင်္ဘောများ မခိုးထုတ်မီ (၃)ရက်အလိုသာ ဖြစ်နေပါသည်။

ချာဘိုး ဒုံးသင်္ဘောကို မော့ဆက်တို့ ခိုးထုတ်သည့် နေ့ရက်မှာ ၁၉၆၈ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ(၂၅)ရက် ခရစ်စမတ်နေ့ နံနက်စောစော ဖြစ်ပါသည်။

Time မဂ္ဂဇင်းမှ သတင်းထောက်များ၏ စုံစမ်းတွေ့ရှိချက်များအရ ချာဘိုးမှ ဒုံးသင်္ဘော(၅)စင်းကို ဘစ်ကေးပင်လယ်အော်ထဲတွင် ရှိုးယားစ်ဘတ်-အေ သင်္ဘောကြီးက တွေ့ဆုံပြီး ဓာတ်ဆီဖြည့်ပေးခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။

ရှိုးယားစ်ဘတ်-အေ သင်္ဘောနှင့် ဒုံးသင်္ဘော(၅)စင်း ဆုံတွေ့သည့် နေရာသည် လွိုင်ရေးမြစ်ဝမှ အနောက်တောင်ဘက် ရေမိုင်(၃၀၀)ဝေးသော နေရာဖြစ်ပါသည်။ လွိုင်ရေးမြစ်သည် ပြင်သစ်နိုင်ငံ၏ အရှည်ဆုံး မြစ်ဖြစ်ပြီး ပြင်သစ်နိုင်ငံတောင်ပိုင်းမှ အတ္တလန္တိတ်သမုဒ္ဒရာထဲသို့ စီးဆင်းနေပါသည်။

ရှိုးယားစ်ဘတ်-အေ သင်္ဘောသည် စပိန်နိုင်ငံရှိ အယ်လ်မီးရီယာမှ ဘစ်ကေး ပင်လယ်အော် နေရာသို့ အသာကလေး ခုတ်မောင်းသွားရောက်နိုင်သော အကွာအဝေးသာ ဖြစ်ပါသည်။

သင်္ဘောကိုယ်ထည်မှ ဒဏ်ရာများ

ရှိုးယားစ်ဘတ်-အေ သင်္ဘောသည် ချာဘိုးမှ ဒုံးသင်္ဘောများနှင့် တွေ့ဆုံပြီးနောက် ၁၉၆၉ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာ(၃၀)ရက်နေ့တွင် အနောက်ဂျာမနီနိုင်ငံ ပင်လယ်ဆိပ်ကမ်းမြို့ဖြစ်သော ဘရိတ်ကဲသို့ ရောက်ခဲ့ပါသည်။

၁၉၇၀ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ(၅)ရက်နေ့တွင် ပိုင်ရှင်ဖြစ်သော ဘစ်စကိန်း ကုန်သွယ်ရေးလုပ်ငန်းက သင်္ဘောကို ဂရိ သင်္ဘောကုမ္ပဏီ တစ်ခုသို့ ဒေါ်လာ(၂၃၅,၀၀၀)ဖြင့် ရောင်းချခဲ့ပါသည်။ ၁၉၆၈ ခုနှစ်က ဝယ်ယူထားသော တန်ဖိုးထက် ဒေါ်လာ(၅၂၀၀၀) လျော့နည်းဆုံးရှုံးမှု ခံလိုက်ရပါသည်။

သင်္ဘောကိုယ်ထည်ပေါ်တွင် ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များ ထင်ကျန်ခဲ့ပါသည်။
ယူရေနီယမ်တိုင်ကီတွေကို ဘေးချင်းယှဉ်၍ တင်ဆောင်သွားသော သင်္ဘောနှင့် ပွတ်မိတိုက်မိသဖြင့် ထင်ကျန်ရစ်သော ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များ ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

ရိုးယားစ်ဘတ်-အေ သင်္ဘောကို “ဟာရီးလာ”ဟု အမည်သစ်ပေးပြီး ၁၉၇၆ ခုနှစ်တွင် နောက်ထပ် ဂရိ သင်္ဘောကုမ္ပဏီတစ်ခုသို့ ထပ်မံ ရောင်းချလိုက်ပါသည်။ ထိုကုမ္ပဏီမှာ ပီဒယ်လီယွန်-၃ ကုမ္ပဏီပင် ဖြစ်ပါသည်။

ယူရေနီယမ်များ ပျောက်ခြင်းမလှ ပျောက်သွားရသည့်ကိစ္စကို ဥရောပဘုံဈေးအဖွဲ့က စုံစမ်းခဲ့သော်လည်း အဖြေတိတိကျကျ မထွက်ဘဲ စုံစမ်းမှုသာ တပိုင်းတစနှင့် ရပ်ဆိုင်းသွားရလေသည်။

ဘယ်လ်ဂျီယံနိုင်ငံ အန့်တဝါ ဆိပ်ကမ်းမှ ရိုးယားစ်ဘတ်-အေ သင်္ဘောထွက်သွားပြီး (၂)လကြာသောအခါ ဥရောပဘုံဈေးအဖွဲ့၏ အဏုမြူဓာတ်အားဌာနဖြစ်သည့် ယူရေတမ် (EURATOM)က အီတလီနိုင်ငံမှ သုတ်ဆေးကုမ္ပဏီဖြစ်သော “ဆိုင်ကာ”ကို ယင်းပစ္စည်းများ ရောက်/မရောက် မေးမြန်းခဲ့ပါသည်။

ဆိုင်ကာ ကုမ္ပဏီ၏ “မရောက်ပါ”ဟူသော အဖြေကို ရသောအခါ ယူရေတမ် ဌာနသည် “ခဲရည်ပြဿနာ”ဟု အမည်တွင်ခဲ့သော ထိုယူရေနီယမ်များ ပျောက်ဆုံးမှုကို စတင်စုံစမ်း စစ်ဆေးလေတော့သည်။

ယူရေနီယမ်များကို တိုင်ကီများထဲတွင် ထည့်ပြီး အပေါ်မှ “ခဲရည်”ဟု တံဆိပ်တပ်ခဲ့ခြင်းကို ရည်ရွယ်ခေါ်ဝေါ်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ယူရေတမ်၏ စုံစမ်းစစ်ဆေးမှုသည် အရာမရောက်ခဲ့ပါ။ ယူရေတမ်တွင် ရှာဖွေစစ်ဆေးပိုင်ခွင့် မရှိခဲ့သဖြင့် လုပ်ငန်းမအောင်မြင်ခဲ့ပါ။ ထို့ကြောင့် လအနည်းငယ် ကြာသောအခါ ယူရေတမ်သည် အနောက်အုပ်စုဝင်နိုင်ငံမှ လုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့များထံ အကူအညီတောင်းခဲ့ရလေတော့သည်။

သို့သော် ၁၉၆၉ ခုနှစ်တွင် စတင်ခဲ့သည့် အနောက်ဂျာမနီအစိုးရ၏ စုံစမ်းထောက်လှမ်းမှု လုပ်ငန်းသည် စတင်ပြီး မကြာမြင့်မီမှာပင် ရှုတ်တရက် ရပ်ဆိုင်းသွားရလေသည်။ ရပ်ဆိုင်းသွားရသည့် အကြောင်းရင်းကို မည်သူမျှ မသိကြရပါ။

ယူရေနီယမ်များ ပျောက်ဆုံးသွားသည့် ကိစ္စကို ယူရေတမ်က အမေရိကန်အစိုးရသို့ သတင်းပေး အကြောင်းကြားလိုက်သောအခါ အမေရိကန်တို့က ခပ်အေးအေးပင် တုံ့ပြန်ပါသည်။ အမေရိကန် အဏုမြူပါရဂူတစ်ဦးက “ကိတ်မုန်အဝါရောင်လို့ ခေါ်တဲ့ ယူရေနီယမ်အတုံးတွေက သိပ်အားပျော့တဲ့ ပစ္စည်းတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ ဗုံးလုပ်နိုင်တဲ့ ပစ္စည်းမဟုတ်ပါဘူးဗျာ”ဟု ဝေဖန်ခဲ့ပါသည်။

အလွန်ပင် ခက်ခက်ခဲခဲ သိပ္ပံနည်း အဆင့်မြင့်မြင့် ထုတ်လုပ်ပြုပြင်နိုင်မှသာ အဏုမြူလက်နက်များအဖြစ် အသုံးပြုနိုင်မည်ဟု ဆိုပါသည်။

သို့သော် အစ္စရေးတို့သည် ၁၉၆၉ ခုနှစ်တွင် အဆင့်မြင့်မြင့် ထုတ်လုပ်နိုင်သော ဓာတ်ပေါင်းဖိုတစ်လုံး ဆောက်လုပ်ပြုပြင်ရာ အဏုမြူဗုံးများ ကန့်သတ် ထုတ်လုပ်နိုင်ပေပြီ။

ထို အစ္စရေး ဓာတ်ပေါင်းဖိုသတင်းကို ၁၉၇၆ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ(၁၂)ရက်တွင် Time မဂ္ဂဇင်းကြီးက ဖော်ထုတ်ရေးသားပြီး ကမ္ဘာသို့ တင်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။

၁၉၇၇ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလတွင် သမ္မတ ကာတာ အစိုးရသည် “ကိတ်မုန်အဝါရောင်” ခေါ်သော ယူရေနီယမ် အတုံးအခဲများ အပါအဝင် ယူရေနီယမ်များ တင်ပို့ရောင်းချမှုကို ရုပ်ဆိုင်းလိုက်ပါသည်။ အမေရိကန်၏ ပြည်ပပို့ကုန်နှင့် ပတ်သက်သော ဝါဒကို ပြန်လည်သုံးသပ်ရမည် ဖြစ်သဖြင့် ဤသို့ ရုပ်ဆိုင်းထားခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ဆိုပါသည်။

ဥရောပနှင့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုမှ အဏုမြူဓာတ်အားဌာန အရာရှိများက ခဲရည်ပြဿနာသည် အဏုမြူပစ္စည်း တင်ပို့ရောင်းချခြင်း လုပ်ငန်းများတွင် တင်းတင်းကျပ်ကျပ် ဂရုစိုက်ကြရန် လိုအပ်ကြောင်း သတိပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ဆိုပါသည်။

ဥရောပဘုံဈေး၏ အဏုမြူဓာတ်အားဌာန ယူရေတမ်တွင် တာဝန်ထမ်းခဲ့သော အရာရှိဟောင်းတစ်ဦးက အောက်ပါအတိုင်း မှတ်ချက်ချခဲ့ပါသည်။

“နိုင်ငံတကာ ဥပဒေတွေနဲ့ စည်းကမ်းသတ်မှတ်ချက်တွေကို ရှောင်တိမ်းတဲ့ နည်းလမ်းတွေကတော့ များပြားလှပါတီတော့တယ်ဗျာ...”

ဘယ်လ်ဂျီယံနိုင်ငံ အန့်တဝါ ဆိပ်ကမ်းမှ ယူရေနီယမ်အောက်ဆိုဒ်များ တင်ဆောင်လာပြီး မြေထဲပင်လယ် အရှေ့ဘက်ကမ်းသို့ ခုတ်မောင်းခဲ့သော ရိုးယားစ်ဘတ်-အေ သင်္ဘောကြီးသည် မောပန်း၍ အိုသော ဟောင်းသော ကြားသင်္ဘောကြီး ဖြစ်နေပေပြီ။

ယင်းသင်္ဘောကြီးကို မြေထဲပင်လယ်ထဲတွင် စွန့်စွန့်စားစား လုပ်ဆောင်ရသည့် ရေကြောင်းခရီးများတွင် အသုံးမပြုကြတော့ဟု ထင်မှတ်ရပါသည်။

၁၉၇၇ ခုနှစ် မေလ(၃၀)ရက်နေ့ မတိုင်မီ ရက်သတ္တပတ်က ပင်လယ်ဆားငန်ရေ အလူးလူးနှင့် ဖြစ်နေသော ကာကီရား သင်္ဘောသည် ဂရိနိုင်ငံ ဆိပ်ကမ်းမြို့ဖြစ်သော ဟဲလ်ကင်သို့ ကုန်ပစ္စည်းမပါဘဲ ဝင်လာခဲ့ပါသည်။ လစ်ဗျားနိုင်ငံ ဘင်ဂါဇီမြို့သို့ ဘိလပ်မြေအိတ်များ သွားပို့ပြီး ခရီးစဉ်အတိုင်း ပြန်ရောက်လာခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

“ကာကီရား”ဟူသော နာမည်သစ်၏ အောက်တွင် စာလုံးအဟောင်းများ ပေါ်နေဆဲ ဖြစ်ပါသည်။ ဆိပ်ကမ်းဘက်မှ အမြင်စူးသော လူများသည် ကပ်နေသော ဘိလပ်မြေမှုန်များအောက်တွင် “ရီးယားစ်ဘတ်-အေ”ဟူသော သင်္ဘော၏ မူလနာမည်ဟောင်း စာလုံးများကို မြင်တွေ့နိုင်ကြပါသေးသည်။

၁၉၆၈ ခုနှစ်က ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည့် ယူရေနီယမ် သင်္ဘောပျောက်မှုကြီးကို မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးက သပ်သပ်ရပ်ရပ် ပီပီရီရီ စီစဉ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ၁၉၆၈ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလတွင် ယူရေနီယမ် သင်္ဘော ရီးယားစ်ဘတ်-အေ ပျောက်ဆုံးသွားသည်ကို လူအတော်များများ မသိလိုက်ကြပါ။

ဥရောပဘုံဈေးအဖွဲ့၏ အဏုမြူဓာတ်အားဌာန ယူရေတမ်ကလည်း ဆုံးခန်းတိုင် မစုံစမ်းနိုင်သဖြင့် ထိုကိစ္စသည် ပိတ်လိုက်ရသော အမှုတစ်မှုကဲ့သို့ ဖြစ်နေပါသည်။

သို့သော် ယူရေနီယမ် ပျောက်ဆုံးမှုကြီးသည် နောက်(၉)နှစ်အကြာ Time မဂ္ဂဇင်းမှ သတင်းထောက်များ၏ စုံစမ်းထောက်လှမ်း ရေးသားမှုများကြောင့် ကမ္ဘာက သိခဲ့ရပါသည်။

မည်သို့ပင်ဆိုစေ ယူရေနီယမ် တန်(၂၀၀)သည် အစွရေးနိုင်ငံသို့ ရောက်သွားသည်မှာ သံသယဖြစ်စရာ မဟုတ်သော အချက်ဖြစ်ပါသည်။ မြေထဲပင်လယ်တွင် သင်္ဘောချင်းကပ်၍ ယူရေနီယမ်တိုင်ကီ (၆၅၀)ကို အလွဲအပြောင်းလုပ်ကာ မော့ဆက်တို့ ယူဆောင်သွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

၁၉၇၇ ခုနှစ် မေလ(၇)ရက်နေ့တွင် လန်ဒန်မြို့တွင် ထုတ်ဝေသည့် ဒေလီတယ်လီဂရပ် သတင်းစာတွင် နယူးယောက်မှ သတင်းထောက် ဟင်နရီမီလာ ရေးသားသော သတင်းတစ်ပုဒ်ကို ဖော်ပြထားပါသည်။

ယင်းသတင်း၏ ကောက်နုတ်ချက်မှာ...

“လွန်ခဲ့သော ၉ နှစ်ခန့်က ပင်လယ်ပြင်တွင် ယူရေနီယမ်များ တင်လာသည့် သင်္ဘောတစ်စင်း ပျောက်ဆုံးသွားသည့် ကိစ္စတွင် အစွရေးနိုင်ငံက နောက်ကွယ်မှ ပါဝင်နေပြီး ယင်းယူရေနီယမ်များမှ အဏုမြူဗုံးများ ထုတ်လုပ်နိုင်ကြောင်း ယမန်နေ့က သိရှိရပါသည်...”

သက်ဆိုင်ရာ အစိုးရအရာရှိများက ထိုအဖြစ်အပျက်သည် ဂျိမ်း(စ်)ဘွန်း ရုပ်ရှင်ဇာတ်လမ်းကဲ့သို့ အဆန်းတကြယ် ဖြစ်ပွားခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ နိုင်ငံကြီး(၄)နိုင်ငံမှ ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့များက အပူတပြင်း ပိုက်စိတ်တိုက် စုံစမ်းထောက်လှမ်းခဲ့သော်လည်း ပျောက်ဆုံးသွားသော ယူရေနီယမ် တန်ချိန်(၂၀၀)သည် မည်သည့်နေရာသို့ ကြက်ပျောက်ငှက်ပျောက် ကွယ်ပျောက်သွားသည်ကို မသိရှိကြကြောင်း ပြောကြားပါသည်။

အထက်ပါ သတင်းအတိုကလေးကို အခြေခံပြီး ဇာတ်အိမ်ဖွဲ့၍ ၁၉၇၉ ခုနှစ်တွင် ကမ္ဘာကျော် စာရေးဆရာ ကင်ဖောလေး (KENPOLLET)က သုံးလွန်းလိမ် (TRIPLE) အမည်ရှိ ဝတ္ထုတစ်ခု ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့ရာ အောင်မြင်ပြီး လူကြိုက်အများဆုံး စာအုပ်စာရင်းတွင် တစ်အုပ်အပါအဝင် ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

မော့ဆက်အဖွဲ့ နှင့် C.I.A

အစွဲရေး သတင်းစာဆရာ နှစ်ယောက်ဖြစ်သော အလီလန်းဒေါနှင့် ယူရီဒန်း၊ ထို့ပြင် အင်္ဂလိပ်သတင်းစာဆရာ ဒင်းနစ်(စ)အိုင်းဆင်းဘတ်တို့သည် မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီး အတွင်းရေးများကို ပြုစုရေးသားခဲ့သဖြင့် ဤကမ္ဘာကျော် ထိပ်တန်း ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ကြီး အကြောင်းကို သိတန်သလောက် သိရှိခဲ့ကြပေပြီ။

ကမ္ဘာကျော် တိုင်းမဂ္ဂဇင်းကြီးက မော့ဆက်အဖွဲ့သည် C.I.A နှင့် K.G.B ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ကြီးများနှင့် ပခုံးချင်းယှဉ်နိုင်သည်ဟု ဆိုခဲ့ပါသည်။ အမှန်စင်စစ် မော့ဆက်အဖွဲ့သည် C.I.A အဖွဲ့နှင့် အပြန်အလှန် အပေးအယူကိစ္စများ ရှိခဲ့ပါသည်။

မော့ဆက်စာအုပ်ထဲတွင် ဂျီဆဲလ် ကလေးကို ပြန်ပေးဆွဲသည့် အခန်း၌ အမေရိကန် တရားရေးဌာနဝန်ကြီး ရောဘတ်ကနေဒီ ထံသို့ မော့ဆက်ခေါင်းဆောင် အီဆာဟာရယ်က တိုက်ရိုက်ဖုန်းဆက်ပြီး ကလေးကို လာရောက် ခေါ်ယူမည်ဖြစ်ကြောင်း မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်များကို အကူအညီပေးရန် ပြောခဲ့သည်။

C.I.A က လိုချင်သော ထောက်လှမ်းရေးသတင်းများကို တစ်ခါတရံ မော့ဆက်ထံမှ ရယူခဲ့သည်။ မော့ဆက်ကို ငွေကြေးဒေါ်လာ သန်းချီ ပေးကြရသည်။ မော့ဆက် အမေရိကန်တို့ထံမှ ဒေါ်လာများကို သုံး၍ အမေရိကန်နိုင်ငံအတွင်းတွင် ထောက်လှမ်းရေးလုပ်ငန်းများကို လုပ်တတ်ပါသေးသည်။

ကမ္ဘာကျော် **News Week** သတင်း မဂ္ဂဇင်းကြီးက မော့ဆက်သည် ကမ္ဘာတွင် အလျင်ဆုံး၊ ပါးနပ်ဆုံး အဖွဲ့ကြီး ဖြစ်သည်ဟု ဆိုခဲ့ပါသည်။ ယင်းမဂ္ဂဇင်းက ဤသို့ ပြောရခြင်းမှာ အသားလွတ် ပြောဆိုခြင်း မဟုတ်ပါ။

အဘယ့်ကြောင့်ပါနည်း။

တစ်ချိန်က အမေရိကန်တို့၏ ကုလသမဂ္ဂကိုယ်စားလှယ် ဒင်ဒရူးယန်းသည် ပါလက်စတိုင်း လွတ်မြောက်ရေးအဖွဲ့၏ ကိုယ်စားလှယ် ဇာဒီတာဇီနှင့် လျှို့ဝှက်တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးခဲ့သည်။

မည်သူမျှ မသိကြပါ။ သို့သော်....

မစ္စတာယန်းနှင့် မစ္စတာ ကာဇီတို့၏ တွေ့ဆုံပွဲသည် မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်တို့၏ ဒေါက်ထောက်ကာ ဖွင့်ထားသော မျက်လုံးများအောက်တွင် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပါသည်။ မော့ဆက်က ထိုကိစ္စဖော်ထုတ်လိုက်သောအခါ အမေရိကန်အစိုးရပိုင်းတွင် ဂယက်ရိုက်သွားပြီး နောက်ဆုံး မစ္စတာယန်း နှုတ်ထွက်သွားရသည်။ အမေရိကန်တို့

ပါလက်စတိုင်းလွတ်မြောက်ရေးအဖွဲ့နှင့် ပြုလုပ်နေသော စေ့စပ်ရေးကိစ္စများလည်း ရပ်တန့်သွားရလေသည်။

ဤကိစ္စကို လေ့လာကြည့်လျှင် သာမန်ဖြစ်သောလည်း အလွန်အရေးကြီးသော အချက်တစ်ရပ် ဘွားခနဲ ပေါ်ပေါက်လာရတော့သည်။ ယင်းအချက်မှာ မော့ဆက်သည် အမေရိကန်တို့အပေါ် အခွင့်သင့်လျှင် ထောက်လှမ်းစုံစမ်းနေသည် ဟူသောအချက် ဖြစ်သည်။

မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးက ပေးသော အချက်အလက်များကို ထုတ်ဖော်၍ ပြောစရာဆိုစရာများကို အမေရိကန်တို့နှင့် ပြောဆိုဆွေးနွေးခဲ့သည့် အစွဲအစီးရပိုင်းကို မော့ဆက်အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်က တော်တော်စိတ်ဆိုးခဲ့ပါသည်။ မော့ဆက်သည် ယင်း၏ နည်းဗျူဟာများကို ဖော်ထုတ်ကာ ဗန်းထမ်းတင်သည့် အကျင့်ကို လုံးဝ မလုပ်တတ်ပါချေ။

မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးသည် ဂျိမ်းစ်ဘွန်း ဇာတ်ကောင်ကဲ့သို့ အံ့မခန်း သူလျှိုဇာတ်လမ်းများ ကြံစည်ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့သော်လည်း လျှိုလျှိုငှက်ငှက် သိုသိုသိပ်သိပ် လှုပ်ရှားမှုကို အမြဲပြုကျင့်နေပါသည်။

၁၉၇၉ ခုနှစ်မှစ၍ မော့ဆက်၏ အကြီးအကဲဖြစ်နေသူမှာ မေဂျာ ဂျင်နရယ် ရစ်ဇတ် ဟော့ဖီ ဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာအနှံ့ မော့ဆက်အဖွဲ့ ၁၀၀၀ ပတ်ဝန်းကျင်သာ ရှိပါသည်။ C.I.A ,K.G.B တို့နှင့်စာလျှင် လူအင်အားအရ သေးငယ်လှပါသည်။ သို့သော် မော့ဆက်တို့ စွမ်းဆောင်ပြီဆိုလျှင် သူတို့၏ စွမ်းဆောင်ချက်မှာ ကြီးမားခန့်ညားလွန်းပါသည်။ ဘီလူကြီး ဂေါလိုက်ယက်ကို အားစမ်း ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ခဲ့သော ဒေးဗစ်ကလေးကဲ့သို့ပင် ဖြစ်သည်။

“မော့ဆက်တို့ ဘာလုပ်မယ်ဆိုတာကိုတော့ ကျုပ်တို့ ကြိုတင်ခန့်မှန်းလို့ မရဘူးဗျ”

ဤကား C.I.A အဖွဲ့ဝင်အရာရှိကြီး တစ်ဦး၏ ဝေဖန်ချက်ပင် ဖြစ်သည်။

မော့ဆက်သည် အစွဲအစီးနိုင်ငံတော်နှင့် အတူတကွ ပေါက်ဖွားရှင်သန်လာခဲ့သော ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ပင် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် မော့ဆက်နှင့် နိုင်ငံတော်သည် ခွဲခြား၍ မရပါ။

၁၉၄၈ ခုနှစ် မတိုင်မီက ပါလက်စတိုင်းဒေသသို့ လက်နက်များနှင့် နာဇီတို့၏ အမြစ်ဖြတ်သုတ်သင်ရေးတွင် မပါဘဲ ကျန်ရစ်သော ဂျူးများကို ခိုးသွင်းသည့်အဖွဲ့အဖြစ် မော့ဆက်က စတင်ခဲ့ပါသည်။

မော့ဆက်အဖွဲ့သည် ၁၉၄၈ ခုနှစ် နောက်ပိုင်းမှသာ သီးသီးသန့်သန့် ဖြစ်လာရပါသည်။ ၁၉၆၀ ခုနှစ်တွင် နာဇီရာဇဝတ်ကောင် အိုက်ခမန်းကို ပြန်ပေးဆွဲကာ ဖမ်းပေးခဲ့သည်။ ထို့နောက် MIG-21 တိုက်လေယာဉ် တစ်စီးကို ခိုးယူနိုင်ခဲ့သည်။

မော့ဆက်၏ စွမ်းဆောင်ချက်များကို တဝကြီး ဖတ်ရှုပြီး ဖြစ်ကြပေပြီ။

အီဂျစ်နှင့် ဆော်ဒီနိုင်ငံများမှ ခေါင်းဆောင်များကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန် မည်သူတို့က ကြံစည်နေသည်ဆိုသော ကြောက်စရာသတင်းများကိုလည်း မော့ဆက်က ပေးတတ်ပေသည်။ သူတို့၏ ထောက်လှမ်းရေးသတင်းများသည် တန်ဖိုးရှိလှပါသည်။

မော့ဆက်သည် ထာဝရ မှန်ကန်နေသော၊ မမှားသော သူလျှို့အဖွဲ့ဝင်များ မဟုတ်ပါ။ ၁၉၇၃ ခုနှစ် ယုန်ကစ်ပူး စစ်ပွဲတွင် မော့ဆက်တို့ တပတ်ရိုက်ခံလိုက်ရသည်။ ပါလက်စတိုင်း ပြောက်ကျားခေါင်းဆောင် အလီဟာဆန် လားမားကို နော်ဝေးနိုင်ငံတွင် လိုက်ဖြောင်စဉ်က မှားယွင်းခဲ့သဖြင့် နော်ဝေးရဲအဖွဲ့၏ ဖမ်းဆီးခြင်း ခံခဲ့ရသည်။

“မော့ဆက်အဖွဲ့က သိပ်ရက်စက်ပါတယ်”

ဤကား အာရပ်သံအမတ်တစ်ဦး၏ ဝေဖန်ချက် ဖြစ်သည်။

မော့ဆက်၏ အဓိကတာဝန်မှာ အစွဲရေးနိုင်ငံကို မလိုလားသော အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံများအပေါ် သူလျှို့ထောက်လှမ်းခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဒုတိယတာဝန်မှာ အမေရိကန်တို့အပေါ် ပြန်လည်ထောက်လှမ်းခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤဒုတိယတာဝန်ကို မော့ဆက်တို့ ဆောက်ရွက်ရာ၌ ဆိုဗီယက်တို့၏ K.G.B ကပင် လက်ဖျားခါရသည်ဟု အမေရိကန် ထောက်လှမ်းရေး ပါရဂူတစ်ဦးက ကောက်ချက်ချပါသည်။

မော့ဆက်သည် အမေရိကန်ဂျပူးများ၏ အကူအညီယူပြီး အမေရိကန် အစိုးရပိုင်းထဲသို့ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်ကာ ထောက်လှမ်းနိုင်ခဲ့ပါသည်။

မော့ဆက်သည် အမေရိကန်တို့ထံမှ ရသော ထောက်လှမ်းရေးသတင်းများကို သုံး၍ အမေရိကန်တို့ကို ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်မှု မပြုပါ။ မော့ဆက်တို့ ရထားသော C.I.A ၏ ထောက်လှမ်းရေးသတင်းများကို K.G.B တို့က ပြန်လည်ခိုးယူရရှိသွားလျှင် အမေရိကန်တို့၏ လုံခြုံရေးကို ထိခိုက်နိုင်ပါသည်။

အမေရိကန်အစိုးရတို့က မော့ဆက်ကို အမေရိကန်မြေပေါ်တွင် လှုပ်ရှားနေခြင်းကို အတော်အသင့် သည်းခံခဲ့ပါသည်။ အမေရိကန်ဂျပူ့တို့၏ ကန့်ကွက်မှုကို အမေရိကန်အစိုးရပိုင်းက သိပ်မခံချင်ကြပါ။

သို့သော် မော့ဆက်က C.I.A ကို ကူညီခဲ့သည့် ကိစ္စရပ်များ ရှိပါသေးသည်။

မော့ဆက်သည် အီဂျစ်နှင့် ဆီးရီးယားတို့ထံမှ ဖမ်းဆီးသိမ်းပိုက်ရရှိသည့် စစ်လက်နက်ပစ္စည်းများကို အမေရိကန် စစ်ဘက်အာဏာပိုင်များ စိတ်ကြိုက် ကြည့်ရှုစစ်ဆေးခွင့်ပြုထားပါသည်။ အရှေ့အုပ်စုနိုင်ငံများရှိ မော့ဆက်သူလှိုင်းများက ၎င်းတို့ရသော ထောက်လှမ်းရေးသတင်းများကို C.I.A သို့ ပြန်ပေးဝေတတ်ပါသည်။

သို့သော် မော့ဆက်၏ ထောက်လှမ်းရေးသတင်းများအတွက် အမေရိကန်တို့က နှစ်စဉ် ဒေါ်လာသန်းချီ ပေးရပါသည်။ ယင်းဒေါ်လာသန်းပေါင်း များစွာကို သုံး၍ မော့ဆက်က အမေရိကတိုက်တွင် ထောက်လှမ်းရေးလုပ်ငန်းများ တိုးချဲ့လုပ်ကိုင်မည်ဟု အကြောင်းပြခဲ့သည်။

သို့သော် ထိုဒေါ်လာသန်းပေါင်း များစွာကို မည်သည့်နေရာတွင် သုံးစွဲခဲ့ကြောင်း မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးက မပြောကြားခဲ့ပါ။

မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီးသည် အမေရိကန် ဒေါ်လာများကို အမေရိကန်တို့ကို ပြန်လည်ထောက်လှမ်းရာ၌ အသုံးပြုနေမည်ဟုဆိုလျှင် ဖြစ်နိုင်သော အချက်တစ်ခုပါဟု **News Week** မဂ္ဂဇင်းကြီးက ကောက်ချက်ချထားပါသည်။

News Week မဂ္ဂဇင်း၏ ကောက်ချက်ကို မှန်ကန်ကြောင်း သက်သေပြသည့် အထောက်အထား အချက်အလက်များသည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ(၁)ရက် တနင်္လာနေ့တွင် ထုတ်ဝေသော ဝါရှင်တန်ပို့စ် သတင်းစာကြီးတွင် ပါရှိလာပါသည်။

အီရန်နိုင်ငံ တီတီရန်မြို့တော်ရှိ အမေရိကန်သံရုံးကို အီရန်ကျောင်းသားများ သိမ်းပိုက်စဉ်က ထောက်လှမ်းရေးလုပ်ငန်း ဖိုင်တွဲများထဲမှ ဖော်ပြပါ သာဓက အထောက်အထားများ ရရှိခဲ့သည် ဆိုပါသည်။

ထိုထောက်လှမ်းရေး အစီရင်ခံစာများသည် C.I.A အဖွဲ့ကြီး၏ ဖိုင်တွဲများသာဖြစ်ပြီး မော့ဆက်အဖွဲ့ဝင်များသည် အမေရိကန်တို့အကြောင်း သတင်းရရန် နည်းအမျိုးမျိုး သုံး၍ ရယူခဲ့သည် ဆိုပါသည်။

မော့ဆက်တို့၏ နည်းမျိုးမျိုးတွင် အကျပ်ကိုင်ခြင်း၊ လာဘ်ထိုးခြင်း၊ အီလက်ထရွန်းနစ် ပစ္စည်းတန်ဆာပလာများနှင့် ခိုးနားထောင်ခြင်းများ ပါဝင်ပါသည်။

တစ်ကြိမ်တွင်မူ တဲလာဗီဉ် အမှုထမ်းနေသော အမေရိကန် ကောင်စစ်ဝန်ရုံးမှ အမေရိကန်လူမျိုး အမှုထမ်းတစ်ဦး၏ သတင်းကို သူ၏ ချစ်သူ သူလျှိုမယ်ကလေးထံမှ တစ်ဆင့် နှိုက်ယူခဲ့သည် ဆိုပါသည်။

ထိုသို့ သတင်းမရရအောင် ယူခဲ့သောအဖွဲ့မှာ မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီး၏ လက်အောက်ခံအဖွဲ့ဖြစ်သော ရှင်းဘတ်အဖွဲ့ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ရှင်းဘတ်သည် တန်ပြန်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဝါရှင်တန်ပို့စ် သတင်းစာသည် ၁၉၅၆ ခုနှစ်မှ စတင်မှတ်တမ်းပြုခဲ့သော C.I.A ဖိုင်တွဲထဲမှ အစီရင်ခံစာများပါ ဇာတ်လမ်းများအတွက် နေ့စွဲနှင့် ရက်အတိအကျ ထုတ်ဖော် မရေးသားခဲ့ပါ။

ဝါရှင်တန်ပို့စ် သတင်းစာက ရက်စွဲအတိအကျ ဖော်ပြထားသော ကိစ္စရပ်များမှာ ၁၉၅၀ ခုနှစ်၏ ဆယ်စုနှစ် အလယ်ကာလတွင် ဖြစ်ပွားခဲ့ပါသည်။ ဥပမာ ၁၉၅၄ ခုနှစ်တွင် တဲလာဗီရို အမေရိကန်သံရုံး သံအမတ်၏ ရုံးခန်းထဲမှ အစွဲရေးတို့ တပ်ထားသော လျှို့ဝှက်စကားပြောခွက်တစ်လုံး ရှာဖွေတွေ့ရှိသွားသည့် အဖြစ်အပျက်။

၁၉၅၆ ခုနှစ်တွင် အလားတူ သူလျှိုစကားပြောခွက်တစ်လုံး တဲလာဗီရို အမေရိကန် စစ်သံမှူးရုံးခန်းထဲမှာ တွေ့ခဲ့ပြန်သည်။ တဲလာဗီရို အမေရိကန်သံရုံးတွင် စောင့်သော ဒရဝမ်များကိုပင် လာဘ်ထိုး၍ မော့ဆက်တို့က ထောက်လှမ်းစုံစမ်းခဲ့ကြသည်ဟု ဝါရှင်တန်ပို့စ် သတင်းစာက ဆိုထားပါသည်။

ဖော်ပြပါ အချက်အလက်များကို အီရန်ကျောင်းသားများက စာအုပ်များ ရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့ပြီး သူတို့တင်ပြသည့် အချက်အလက်များမှာ လံကြုပ် မဟုတ်ဘဲ C.I.A ဖိုင်တွဲများထဲမှ အမှန်တကယ် ကူးယူခြင်းဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်ရကြောင်း ဝါရှင်တန်ပို့စ်က ရေးသားခဲ့လေသည်။

အီရန်ကျောင်းသားများ ရေးသားထုတ်ဝေသည့် စာအုပ်များသည် အမေရိကန်တို့ ဆုတ်ဖြဲသွားသည့် လျှို့ဝှက် C.I.A ဖိုင်တွဲများကို မှီငြမ်းကိုးကားကာ ရေးသားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အမေရိကန်တို့ ဆုတ်ဖြဲ၍ စွန့်ပစ်ခဲ့သော စာရွက်အပိုင်းအစများကို အီရန်ကျောင်းသားများက အပင်ပန်းခံကာ အကြိမ်ကြိမ် ပြန်ကောက်၍ ဖတ်ရှုခဲ့ကြကြောင်း သိရှိရသည်။

ထို C.I.A ဖိုင်အကြောင်း ဝါရှင်တန်ပို့စ်က ကောက်နှုတ်ရေးသားကာ အခန်းဆက်အဖြစ် ဖော်ပြသွားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

C.I.A ၏ ထောက်လှမ်းရေး အစီအရင်ခံစာသည် (၄၇)မျက်နှာရှိပြီး ဝါရှင်တန်ပို့စ်က မည်သို့မည်ပုံ အီရန်ကျောင်းသားများထံမှ ရရှိသည်ကို မဖော်ပြခဲ့ပါ။

အစ္စရေးတို့သည် မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီး၏ လျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းရေးလုပ်ငန်းများကို လူသိရှင်ကြား မထုတ်ပြန်ဘဲ ရေငုံနှုတ်ပိတ်နေတတ်ပါသည်။ ၁၉၆၁ ခုနှစ်တွင် နာဇီ အိုက်ခမန်းကို ဖမ်းမိသည့်အခါမှသာ ထိုစဉ်က ဝန်ကြီးချုပ် ဘင်ဂူရီယန်သည် မော့ဆက်လုပ်ရပ်ကို ကမ္ဘာသိ ကြေညာလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မော့ဆက်အဖွဲ့ကြီး၏ ဖခင် အီဆာဟာရယ် ချမှတ်ပေးခဲ့သည့် လျှို့ဝှက်လှုပ်ရှားမှု သို့သို့သိပ်သိပ် ဆိုသော စည်းကမ်းနည်းလမ်းများကို မော့ဆက်အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်များက အစဉ်လိုက်နာခဲ့ကြပါသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် မော့ဆက်အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် မည်သူမည်ဝါ ဖြစ်ကြောင်း အစ္စရေးနိုင်ငံအတွင်းတွင် မည်သည့်သတင်းစာကမှ ဖော်ထုတ်ရေးသားခွင့် မရှိခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် C.I.A ဖိုင်ကမူ လက်ရှိ မော့ဆက်အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်သည် ဗိုလ်မှူးချုပ် ယစ်ဇတ်ဟောဖီ ဖြစ်၍ အရင်လူလောက် မတောက်ပြောင်သော်လည်း တာဝန်ကို အလေးနက်ထားပြီး လုပ်ငန်းကို ထိရောက်စွာ ကိုင်တွယ်နိုင်သည်ဟု ဆိုထားပါသည်။

C.I.A အစီအရင်ခံစာက အစ္စရေးတို့၏ ထောက်လှမ်းရေးလုပ်ငန်းများကို အဖွဲ့(၃)ဖွဲ့ခွဲကာ တာဝန်ယူ လုပ်ဆောင်သည်ဟု ဖော်ပြထားသည်။

မော့ဆက်အဖွဲ့က နိုင်ငံရပ်ခြားတွင် ထောက်လှမ်းရေးသတင်းများ စုဆောင်းရှာဖွေပြီး အခြားအထူးတာဝန်ရပ်များကို ယူရပါသည်။

အာမန်အဖွဲ့က စစ်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ ဖြစ်ပါသည်။

ရှင်းဘတ်သည် တန်ပြန်ထောက်လှမ်းရေး လုပ်ငန်းများကို တာဝန်ယူ လုပ်ဆောင်ရပါသည်။ ထိုထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဌာန ၃ ခုတွင် အရာရှိ(၅၀၀)စီ ရှိပြီး အဖွဲ့ဝင်အဖြစ် မော့ဆက်တွင် (၁၅၀၀)၊ အမန်တွင် (၆၅၀၀)နှင့် ရှင်းဘတ်တွင် (၅၀၀)ရှိပါသည်။ ထိုအဖွဲ့အစည်း(၃)ရပ်ကို နိုင်ငံခြားရေးဌာနနှင့် ရဲအဖွဲ့တို့၏ အထူးဌာနခွဲများက ပံ့ပိုးကူညီကြောင်း C.I.A ဆိုထားပါသည်။

အစ္စရေးတို့၏ ထောက်လှမ်းရေးလုပ်ငန်းများသည် အလွန်ပင် ကျယ်ပြန့်ပါသည်။ ထောက်လှမ်းရေးသတင်းများ စုဆောင်းရုံသာမက မဟုတ်ဘဲ နာဇီ စစ်ရာဇဝတ်ကောင်များကို ရှာဖွေဖမ်းဆီးခြင်း၊ အကြမ်းဖက်သမားများကို အပြတ်တိုက်ခိုက်ချေမှုန်းခြင်း၊ ဂျူးအမျိုးသားများကို ခြိမ်းခြောက်နေသည့် အန္တရာယ်ကို ကာကွယ်ဖယ်ရှားပေးခြင်း၊ စက်မှုလက်မှုလုပ်ငန်းများကို မဖျက်ဆီးခံရရန် ကာကွယ်ပေးခြင်းများ ပြုလုပ်ကြရပါသည်။

မော့ဆက် ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်များသည် ကျောင်းသားများ၊ ခရီးသွားအေးဂျင့်များနှင့် ကုန်သည်များ ဟန်ဆောင်၍ လှုပ်ရှားတတ်ပါသည်။ မော့ဆက်တို့သည် ကုန်သွယ်ရေးမစ်ရှင်များ၊ သံရုံးများ၊ လေကြောင်းကုမ္ပဏီ၊ ဇင်သဘောကုမ္ပဏီနှင့် ပြည်ပရှိ ဂျပန်အဖွဲ့အစည်းများ၏ အမှုထမ်းများအသွင်ဖြင့် အလုပ်လုပ်ပြီး ကမ္ဘာအနှံ့တွင် ရှိပြီး သူတို့သည် လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်သော လက်နက်ကိရိယာ တန်ဆာပလာများကို လိုသလို ကိုယ်တွယ်အသုံးပြုနိုင်သည်ဟု C.I.A အစီအရင်ခံစာက ဆိုထားသည်။

မော့ဆက်တို့၏ အောင်မြင်သော လုပ်ဆောင်ချက်များမှာ ၁၉၆၆ ခုနှစ် အီရတ်နိုင်ငံမှ MIG.21 တိုက်လေယာဉ်ကို ခိုးယူနိုင်ခြင်း၊ ၁၉၆၇ ခုနှစ် ခြောက်ရက်ကြာ စစ်ပွဲအတွက် တန်ဖိုးရှိပြီး ထိရောက်သော ထောက်လှမ်းရေးသတင်းများ ရှာဖွေပေးနိုင်ခြင်း၊ ၁၉၆၉ ခုနှစ် ချာဘိုးဒုံသဘောများ ပြန်လည်ခိုးယူလာခြင်း၊ ၁၉၇၆ ခုနှစ် အင်တက်ဘီ စစ်ဆင်ရေးနှင့် ၁၉၈၁ ခုနှစ် အီရတ်တို့၏ အော်ဆီရတ် အဏုမြူဓာတ်ပေါင်းဖိုကို တိုက်ခိုက်ဖျက်ဆီးခြင်းတို့ ဖြစ်ကြောင်း C.I.A လျှို့ဝှက်ဖိုင်က ဆိုလေသည်။

မော့ဆက်တို့၏ အောင်မြင်သည့် လုပ်ရပ်ရှိသလို မအောင်မြင်သော လုပ်ရပ်လည်း ရှိပါသည်။

၁၉၇၃ ခုနှစ် ယုန်ကစ်ပူး စစ်ပွဲဟု ခေါ်သော နှစ်သစ်ကူးစစ်ပွဲတွင် အစ္စရေးတို့ ပထမပိုင်းတွင် စစ်ရုံးခွဲကြံသဖြင့် အစ္စရေးထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ကြီးသည် လူပြောများသလောက် မထိရောက်တော့ကြောင်း မော့ဆက်ခေါင်းဆောင်ဟောင်း အေရူန်ယားရစ် ကိုယ်တိုင်က ဝေဖန်ခဲ့ပါသည်။

၁၉၈၀ ခုနှစ်တွင် ဂျော်ဒန်မြစ် အနောက်ဘက်ခြမ်းရှိ ရာမယ်လာနှင့် နာဘလုစ် မြို့တော်ဝန်(၂)ဦး (ပါလက်စတိုင်းအမျိုးသားများ)အဖွဲ့ ဗုံးဖောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့သော တရားခံ မမိသေးသဖြင့် ရှင်းဘတ်အဖွဲ့ကြီးကို အစ္စရေးအာဏာပိုင်များက အပြစ်တင်နေကြပါသည်။

အစ္စရေးတွင် ရှိနေသော သံတမန်များနှင့် နိုင်ငံခြားသတင်းထောက်များကိုလည်း အစ္စရေးထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့က အလွတ်မပေးဘဲ ကြည့်ရှုနေကြသည်ဟု C.I.A ဖိုင်တွင် ဖော်ပြထားပါသည်။

ကုလသမဂ္ဂဌာနချုပ်ရှိသတင်းထောက်များကို မော့ဆက်ကအသုံးချတတ်ကြောင်း C.I.A က ဆိုထားပါသည်။ ။